

Digitales Brandenburg

hosted by **Universitätsbibliothek Potsdam**

Gebetbuch für die neue Synagoge in Berlin

Berlin, 1912

[urn:nbn:de:kobv:517-vlib-2143](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:kobv:517-vlib-2143)

Universitätsbibliothek Potsdam

Auslehnr.

96002244

Gottesdienst
für den Versöhnungstag.

Universitäts-
bibliothek

Inventarnr.

96002244

תפלת מנחה לערב יום כפור.

אֲשֶׁרִי יוֹשְׁבֵי בֵיתְךָ עוֹד יִהְלְלוּךָ סֵלָה:
אֲשֶׁרִי הָעַם שֶׁבָבָה לוֹ אֲשֶׁרִי הָעַם שִׁי אֱלֹהִיו:
(קמח) תְּהַלֵּלְךָ לְדוֹר אַרְוֹמָמְךָ אֱלֹהֵי הַמֶּלֶךְ וְאַבְרָכָה
שִׁמְךָ לְעוֹלָם וָעֶד: בְּכָל-יוֹם אַבְרָכְךָ וְאַהֲלֵלְךָ שִׁמְךָ לְעוֹלָם
וָעֶד: גְּדוֹל יְהוָה וּמְהַלָּל מְאֹד וְלִגְדֹלְתוֹ אֵין חֶקֶר: דוֹר
לְדוֹר יִשְׁבַח מַעֲשֵׂיךָ וּגְבוּרָתֶיךָ וַיִּירֹדוּ: הַדָּר כְּבוֹד הוֹדָךָ
וְדַבְרֵי נִפְלְאוֹתֶיךָ אֲשִׁיחָה: וַיְצוּזוּ נוֹרְאוֹתֶיךָ יֹאמְרוּ וַיִּגְדֹּלְתֶךָ
אֲסַפְּרָנָה: וְכִר רַב-טוֹבָךָ יִבְיְעוּ וְצַדִּיקְתֶּךָ יִרְגְּנוּ: חַנּוּן
וְרַחוּם יְהוָה אֲרַךְ אַפָּיִם וַיִּגְדַּל-חֶסֶד: טוֹב-יְהוָה לְכָל

Minchah-Gebet am Vorabend des Veröhnungstages.

אשרי Heil denen, die in Deinem Hause weilen, Dich preisen immerdar! Heil dem Volke, dem also beschieden! Heil dem Volke, dessen Gott der Ewige ist!

תהלה (פס. 145.) Loblied von David. Ich will Dich erheben, mein Gott und Herr, Deinen Namen preisen immer und ewig. An jedem Tage will ich Dich preisen und rühmen Deinen Namen immer und ewig. Groß ist der Ewige und hoch gepriesen und unergründlich seine Größe. Ein Geschlecht rühmet dem anderen Deine Werke, und Deine mächtigen Taten verkünden sie. Auch ich will von dem Glanze und dem Ruhme Deiner Herrlichkeit, von Deinen Wundertaten will ich reden. Sie sprechen von der Macht Deiner Erhabenheit, und ich verkünde Deine Größe. Den Ruhm Deiner großen Güte verkünden sie, und ob Deiner Gerechtigkeit jubeln sie. Gnädig und barmherzig ist der Ewige, langmütig und von großer Huld. Gütig ist der Ewige gegen

וְרַחֲמָיו עַל-כָּל-מַעֲשָׂיו: יִזְדוֹק יְהוָה כָּל-מַעֲשָׂיו וְחַסְדֵיךָ
 יִבְרַכְוֶנָּה: כְּבוֹד מַלְכוּתְךָ יֵאמְרוּ וְגִבּוֹרֹתֶיךָ יִדְבְּרוּ: לְחֹזְקֵי
 לְבָבֵי הָאָדָם גִּבּוֹרֹתָיו וְכְבוֹד הַדָּר מַלְכוּתוֹ: מַלְכוּתְךָ
 מַלְכוּת כָּל-עֲלָמִים וּמִמְשַׁלְתֶּךָ בְּכָל-דּוֹר וָדָר: סוּמָה יְהוָה
 לְכָל-הַנְּפִלִים וְזוֹקֵף לְכָל-הַכַּפּוּפִים: עֵינַי כָּל אֵלֶיךָ יִשְׁבְּרוּ
 וְאַתָּה נוֹתֵן לָהֶם אֶת-אֲכָלָם בְּעֵתוֹ: פּוֹתֵחַ אֶת-יַדְּךָ
 וּמִשְׁבִּיעַ לְכָל-חַי רִצּוֹן: צַדִּיק יְהוָה בְּכָל-דַּרְכָיו וְחַסִּיד
 בְּכָל-מַעֲשָׂיו: קָרוֹב יְהוָה לְכָל-קוֹדָאִיו לְכָל אֲשֶׁר יִקְרָאֵהוּ
 בְּאַמֶּת: רִצּוֹן-יִרְאִיו יַעֲשֶׂה וְאֶת-שׁוֹעֲתָם יִשְׁמַע וְיוֹשִׁיעֵם:
 שׁוֹמֵר יְהוָה אֶת-כָּל-אֲהָבָיו וְאֶת כָּל-הַרְשָׁעִים יִשְׁמִיד:
 תַּהֲלֵת יְהוָה יִדְבַר פִּי וַיְבָרֶךְ כָּל-בְּשָׂר שֵׁם קוֹדֶשׁ לְעוֹלָם
 וָעַד: וְאַנְחֵנוּ נְבָרֶךְ יְהִי מֵעַתָּה וְעַד-עוֹלָם הַלְלוּיָהּ:

Alle, und sein Erbarmen waltet über alle seine Geschöpfe. Dich,
 Ewiger, preisen alle Deine Werke, und Deine Frommen loben
 Dich. Von der Herrlichkeit Deines Reiches sprechen sie, von
 Deiner Allmacht reden sie, um den Menschenkindern Deine
 mächtigen Thaten kund zu tun und die Herrlichkeit Deines
 Reiches. Dein Reich ist das Reich aller Ewigkeiten, und
 Deine Herrschaft ist in jeglichem Geschlechte. Der Ewige stützt
 die Fallenden und richtet auf die Gebeugten. Aller Augen
 harren auf Dich, und Du gibst ihnen Speise zur rechten Zeit.
 Du öffnest Deine Hand und sättigst alles Lebende aus Deiner
 Gnaden Fülle. Gerecht ist der Ewige auf allen seinen Wegen
 und huldvoll in allen seinen Werken. Nahe ist der Ewige
 Allen, die ihn anrufen, Allen, die ihn anrufen in Wahrhaftig-
 keit. Den Gottesfürchtigen willfahret er, höret ihr Flehen
 und hilft ihnen. Gott hütet, die ihn lieben, die Frevler aber
 vernichtet er. Das Lob des Herrn verkünde mein Mund,
 und alles Fleisch preise seinen heiligen Namen ewiglich! Wir
 Alle loben Gott von nun an bis in Ewigkeit. Hallelujah!

(Gemeinde erhebt sich.)

אֲדַנִּי שִׁפְתַי תִּפְתַּח וּפִי יִגִּיד תְּהִלָּתֶךָ:

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי אַבְרָהָם
 אֱלֹהֵי יִצְחָק וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא
 אֵל עֲלִיּוֹן גּוֹמֵל חַסְדִּים טוֹבִים וְקָנָה הַכֹּל וְזוֹכֵר חַסְדֵי
 אֲבוֹת וּמְבִיא גּוֹאֵל לְבָנָי בְּנֵיהֶם לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה:
 זָכְרֵנוּ לְחַיִּים. מֶלֶךְ חַפְּץ בְּחַיִּים. וְכַתְּבֵנוּ בְּסֵפֶר חַיִּים.
 לְמַעַן אֱלֹהִים חַיִּים: מֶלֶךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמְגַן. בְּרוּךְ אַתָּה
 יְיָ מְגַן אַבְרָהָם:

אַתָּה גִּבּוֹר לְעוֹלָם אֲדַנִּי מַחֲיָה מֵתִים אַתָּה רַב
 לְהוֹשִׁיעַ. מְשִׁיב הַרוּחַ וּמוֹרִיד הַטַּל וְהַנָּשֵׁם. מְבַלְבֵּל חַיִּים
 בְּחֶסֶד מַחֲיָה מֵתִים בְּרַחֲמֵי רַבִּים סוֹמֵךְ נוֹפְלִים וְרוֹפֵא
 חוֹלִים וּמַתִּיר אֲסוּרִים וּמְקַיֵּם אֲמוּנָתוֹ לִישְׁנֵי עֶפְרַיִם.
 מִי בְּמוֹךְ בְּעַל גִּבּוֹרוֹת וּמִי הוֹמָה לָךְ מֶלֶךְ מֵמִית וּמַחֲיָה

Herr, öffne meine Lippen, daß mein Mund Dein
 Lob verkünde!

Gepriesen seist Du, Ewiger, unser Gott und Gott
 unserer Väter Abraham, Isaak und Jakob, großer, mächtiger
 und erhabener Gott! Du spendest reiche Gnade und waldest
 liebevoll; Du gedenkest der Väter Frömmigkeit und bleibest ihr
 gnadenvoller Erlöser für alle Zeit um Deines Namens willen.
 Gedenke, erhalte und beschütze unser Leben in Deiner Huld,
 Gott, Urquell alles Lebens. Herr, unser Beistand und unser
 Schild. Gepriesen seist Du, Ewiger, Schild Abrahams!

Du bist mächtig, o Herr, und verleihst uns in der
 Fülle Deines Heiles ewiges Leben. Du gebietest über Wind,
 über Tau und Regen. Du erhältst die Lebenden in Gnade
 und nimmst auf in Vaterhuld die Hingeshiedenen, Du stüttest die
 Fallenden, heilest die Kranken, befreiest die Gefesselten und
 bewährest Deine Treue denen, die im Staube ruhen. Wer ist
 wie Du, Allmächtiger? und wer gleichet Dir, der Du waldest

ומצמיח ישועה. מי כְמוֹךָ אב הַרְחָמִים זוכר יְצוּרֵינוּ לְחַיִּים
בְּרַחֲמִים: וְנִאֶמֶן אַתָּה לְהַחְיֹת מֵתִים. בְּרוּךְ אַתָּה יי
מִחַיֵּה הַמֵּתִים:

(Vorb.) נִקְדַּשׁ אֶת־שִׁמְךָ בְּעוֹלָם בְּשֵׁם שְׁמִקְדִישִׁים אוֹתוֹ בְּשֵׁמי

מְרוֹם בְּכַתוּב עַל־יַד נְבִיאֶךָ. וְקָרָא זֶה אֶל־זֶה וְאָמַר:

(Gem.) קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ יי צְבָאוֹת מְלֵא כָּל־הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ:

(Vorb.) לְעַמְתָּם בְּרוּךְ יֵאמְרוּ:

(Gem.) בְּרוּךְ כְּבוֹד־יי מִמְקוֹמוֹ:

(Vorb.) וְכִדְבָרֵי קִדְשֶׁךָ כְּתוּב לֵאמֹר:

(Gem.) יְמִלֶךְ יי לְעוֹלָם אֱלֹהֶיךָ צִיּוֹן לְדֹר וָדֹר הַלְלוּיָהּ:

(Vorb.) לְדֹר וָדֹר נְגִיד גְּדֻלָּהּ וְלִנְצַח נְצַחִים קִדְשָׁתְךָ נִקְדִישׁ

וְשִׁבַּחְךָ אֱלֹהֵינוּ מִפִּינוּ לֹא יִמוּשׁ לְעוֹלָם וְעַד כִּי אֵל מְלֶכֶךָ גְּדוֹל

וְקָדוֹשׁ אַתָּה. בְּרוּךְ אַתָּה יי הַמֶּלֶךְ הַקָּדוֹשׁ:

über Leben und Tod und Heil hervorsprießen lässest? Wer
ist wie Du, Vater des Erbarmens! Du gedenkest in Liebe
Deiner Geschöpfe und verleihst ihnen Leben. Wir vertrauen
auf Deine Verheißung ewigen Lebens. Gepriesen seiest Du,
Ewiger, Quell ewigen Lebens!

(Vorb.) Nasset uns heiligen den Namen Gottes, der in
erhabener Höhe thronet, mit den Worten des Propheten:

(Gem.) קדוש Heilig, heilig, heilig ist der Herr der Heerscharen!
die ganze Erde ist voll seiner Herrlichkeit.

(Vorb.) Und alle Wesen rufen einander zu:

(Gem.) Gelobt sei die Herrlichkeit Gottes aller Orten!

(Vorb.) Und mit dem heiligen Psalmworte rufen wir:

(Gem.) Der Ewige regieret immerdar, dein Gott, Zion,
von Geschlecht zu Geschlecht. Hallelujah!

Von Geschlecht zu Geschlecht verkünden wir Deine
Größe und durch alle Zeiten bekennen wir Deine Heiligkeit;
Dein Preis weiche nie aus unserem Munde, großer und heiliger
Gott! Gepriesen seiest Du, Ewiger, der Du in Heiligkeit waltest!

(Wer allein betet.)

אַתָּה קָדוֹשׁ וְשִׁמְךָ קָדוֹשׁ וְקָדוֹשִׁים בְּכָל-יוֹם יִתְלַלְלוּךָ
סֵלָה. בְּרוּךְ אַתָּה יי הַמֶּלֶךְ הַקָּדוֹשׁ:

(Stille Andacht.)

אַתָּה חוֹנֵן לְאָדָם בְּעֵת וּמְלַמֵּד לְאִנּוּשׁ בֵּינָה: חָנּוּנוּ
מֵאַתָּה בָּעֵת בֵּינָה וְהַשְׁבִּיל. בְּרוּךְ אַתָּה יי חוֹנֵן הַדַּעַת:
הַשִּׁיבֵנו אֲבִינוּ לְתוֹרָתְךָ וְקִרְבָּנוּ מִלְּבָנוּ לְעִבּוּדְךָ
וְחַסְדֵיךָ בְּתַשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ. בְּרוּךְ אַתָּה יי הַרוֹצֵה
בְּתַשׁוּבָה:

סֵלַח-לָנוּ אֲבִינוּ כִּי הִטָּאֵנוּ מִחַל-לָנוּ מִלְּבָנוּ כִּי
פָשַׁעְנוּ כִּי מוֹחֵל וְסוֹלֵחַ אַתָּה. בְּרוּךְ אַתָּה יי חֲנוּן הַמִּרְבֶּה
לְסִלּוֹחַ:

(Wer allein betet.)

(אתָּה Heilig bist Du, und heilig ist Dein Name, und die
Frommen preisen Dich an jedem Tage. Gepriesen seist Du,
der Du in Heiligkeit waldest!)

(Stille Andacht.)

אתָּה Du hast den Menschen begnadet mit Erkenntnis und
den Sterblichen mit Einsicht. Verleihe auch uns in Deiner
Guld Erkenntnis, Weisheit und Einsicht. Gepriesen seist Du,
Ewiger, Urquell der Weisheit!

הַשִּׁיבֵנו Führe uns, o Vater, in Deiner Lehre, daß wir
Deinem Dienste, o Herr, uns weihen und bußfertig zu Dir
zurückkehren. Gepriesen seist Du, Ewiger, der Du an der
Buße Gefallen hast!

סֵלַח Verzeihe uns, unser Vater! wir haben gesündigt;
vergib uns, o Herr! wir haben gefehlt, denn bei Dir ist
Langmut und Verzeihung. Gepriesen seist Du, Ewiger, der Du
reich bist an Gnade und Vergebung!

רֵאֵה בְּעֵינֵינוּ וְרִיבָה רִיבָנוּ וּגְאֹלֵנוּ מִתְּהַרָה לְמַעַן שְׁמֹךְ
כִּי גֹאֲלֵךְ חֹק אֲתָה. בְּרוּךְ אַתָּה יי גֹּאֲלֵי יִשְׂרָאֵל:

רַפְּאוּנוּ יי וְגַרְפֵּא הוֹשִׁיעֵנוּ וְנִשְׁעָה כִּי תִהְלַתְנוּ אֲתָה.
וְהַעֲלֵה רַפּוּאָה שְׁלֵמָה לְכָל־מְבוֹתֵינוּ כִּי אֵל מֶלֶךְ רֹפֵא
גִּיאֹמָן וְרַחֲמָן אַתָּה. בְּרוּךְ אַתָּה יי רֹפֵא חוֹלִים:

בְּרַךְ עֲלֵינוּ יי אֱלֹהֵינוּ אֶת־הַשָּׁנָה הַזֹּאת וְאֶת־כָּל־
מִיַּי תְּבוֹאֲתָה לְטוֹבָה וְתֵן טַל וּמָטָר לְבִרְכָה עַל פְּנֵי
הָאָרֶץ וְשַׁבְּעֵנוּ מִטּוֹבָךְ וּבְרַךְ שְׁנַתְנוּ בַשָּׁנִים הַטּוֹבוֹת.
בְּרוּךְ אַתָּה יי מְבַרְךְ הַשָּׁנִים:

תִּקַּע בְּשׁוֹפָר גָּדוֹל לְחֵרוּתְנוּ וְשֵׂא נֶס לְהוֹשִׁיעֵנוּ
בְּאַרְבַּע בְּנֵפוֹת הָאָרֶץ. בְּרוּךְ אַתָּה יי מוֹשִׁיעַ עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל:

הוֹשִׁיבָה שְׁפָטֵי צֶדֶק וְיוֹעֲצֵי שְׁלוֹם וְהַסֵּר מִמֶּנּוּ יְגוֹן

ראה Sieh herab auf unsere Not, halte fern von uns Streit
und Anfeindung und befreie uns von jedem Drucke; denn ein
mächtiger Erlöser bist Du. Gepriesen seist Du, Ewiger,
Erlöser Israels!

רפאו Sende Genesung den Kranken, Hilfe den Bedrängten,
Du, o Gott, dessen Ruhm wir verkünden! Und wo Leid und
Schmerz uns beuget, sei Du uns nahe mit Deinem Beistand;
denn bei Dir allein ist Erbarmen und Hilfe. Gepriesen seist
Du, Ewiger, der Du die Kranken heilest!

ברך Segne, Ewiger, unser Gott, dieses Jahr, daß es uns
reichen Ertrag bringe zu unserem Heile! Sende Tau und
Regen dem Erdboden, daß wir Deines Segens genießen!
Möge dieses Jahr zu den fruchtbaren Jahren zählen! Gepriesen
seist Du, Ewiger, der Du Deinen Segen verleihest jeglichem Jahre!

תקע Laß aller Orten den Jubelruf unserer Befreiung er-
tönen, und wo noch Gewalt uns bedrückt, da erhebe das Banner
zu unserer Hilfe! Gepriesen seist Du, Ewiger, Hort und
Beistand Israels!

הושיבה Laß Recht und Gerechtigkeit walten auf Erden, Liebe
und Friedfertigkeit überall herrschen, daß Kränkung schwinde und

וְאַנְחָה וּמְלֶךְ עָלֵינוּ אַתָּה יי לְבַדְךָ בְּחֶסֶד וּבְרַחֲמִים
וְצַדִּיקֵנוּ בְּמִשְׁפָּט. בְּרוּךְ אַתָּה יי הַמֶּלֶךְ הַמְּשַׁפֵּט:

עַל-הַצַּדִּיקִים וְעַל-הַחֲסִידִים וְעַל-זִקְנֵי עַמְּךָ בֵּית
יִשְׂרָאֵל וְעַל פְּלִיטַת סוּפְרֵיהֶם וְעַל גְּרֵי הַצָּדֵק וְעַלֵּנוּ
יְהִמוּ רַחֲמֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ וְתֵן שָׂכָר טוֹב לְכָל הַבּוֹטְחִים
בְּשִׁמְךָ בְּאַמֶּת וְשִׁים חֲלָקֵנוּ עִמָּהֶם לְעוֹלָם וְלֹא גְבוּשׁ כִּי-
כָךְ בְּטַחְנוּ. בְּרוּךְ אַתָּה יי מִשְׁעֵן וּמִבְטָח לַצַּדִּיקִים:

וְלִירוּשָׁלַיִם עִירְךָ רַחֲמִים תָּשִׁיב וְתַחַן אַתָּה בְּאִשְׁר
דְּבַרְתָּ. בְּרוּךְ אַתָּה יי הַבַּחֵר בִּירוּשָׁלַיִם:

אֶת-צִמְחַ עֵבְרֶיךָ תִּצְמִיחַ וּקְרָגֵנוּ תָרוּם בִּישׁוּעָתְךָ כִּי
לִישׁוּעָתְךָ קָוֵינוּ כָּל-הַיּוֹם. בְּרוּךְ אַתָּה יי מִצְמִיחַ קָרְן יִשׁוּעָה:

שָׁמַע קוֹלֵנוּ יי אֱלֹהֵינוּ חוּס וְרַחֵם עָלֵינוּ וּקְבַל
בְּרַחֲמִים וּבְרָצוֹן אֶת-הַתְּפִלָּתֵנוּ כִּי אֵל שׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת
וְתַחֲנוּגִים אַתָּה. וּמִלְפָּנֶיךָ מִלְּבָבוֹ רִיקָם אֵל-תִּשְׁיָבֵנוּ. כִּי

jedem Unterdrückten Recht werde. Gepriesen seist Du, Ewiger,
Herr des Rechts!

עַל Deine Liebe möge walten über die Gerechten, über
die Frommen und Weisen Israels, über uns und die Tugend=
haften aller Völker. Schenke Allen Heil, die auf Deinen Namen
in Wahrheit vertrauen. Möge unser Teil dem ihrigen gleich
sein, auf daß wir in unserer Zuversicht zu Dir nicht beschämt
werden. Gepriesen seist Du, Ewiger, Stütze und Zuversicht
aller Gerechten!

וְלִירוּשָׁלַיִם Gedenke erbarmungsvoll Jerusalems, von dannen
Dein Wort der Wahrheit ausgegangen. Gepriesen seist Du,
Ewiger, der Du Jerusalem erkoren!

אֵת Laß, o Herr, uns den Keim des Heils aufsprießen,
denn auf Dein Heil hoffen wir. Gepriesen seist Du, Ewiger,
der Du die Macht des Heils erwachsen lässest!

שָׁמַע Erhöre unser Gebet, Ewiger, unser Gott! sei mild
und erbarmungsvoll gegen uns. Nimm wohlgefällig auf unser
Flehen, und laß uns, o Herr, nicht leer von Dir gehen. Denn

אָתָּה שׁוֹמֵעַ תְּפִלַּת עַמּוֹת יִשְׂרָאֵל וְתִפְלַת כָּל־פֶּה בְּרַחֲמִים.
בְּרוּךְ אַתָּה יי שׁוֹמֵעַ תְּפִלָּה:

(Vorbeteter laut.)

רְצֵה יי אֱלֹהֵינוּ בְּעַמּוֹת יִשְׂרָאֵל. וְתִפְלַתְּם תִּקְבַּל בְּרִצּוֹן
וְתִהְיֶה לְרִצּוֹן תָּמִיד עֲבוֹדַת יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ. בְּרוּךְ אַתָּה יי
שְׂאוֹתָהּ לְבִדָּה בְּיַרְאֵה נֶעֱבֹד:

מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ שְׂאֵתָה הוּא יי אֱלֹהֵינוּ וְאֵלֵהוּ
אֲבוֹתֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד. צוּר חַיֵּינוּ מִגֵּן יִשְׁעֵנו אַתָּה הוּא
לְרוּר וְרוּר. גִּדְּהָ לָךְ וּגְסַפֵּר תְּהִלָּתְךָ. עַל חַיֵּינוּ הַמְּסוּרִים
בְּיָדְךָ וְעַל נַשְׁמוֹתֵינוּ הַמְּקוּדוֹת לָךְ וְעַל נַפְשֵׁיךָ שֶׁבְּכָל־יוֹם
עִמָּנוּ וְעַל גַּפְלֵאוֹתֶיךָ וְטוֹבוֹתֶיךָ שֶׁבְּכָל־עֵת עֶרֶב וְבִקְרֹ
וְצַהֲרָיִם. הַטּוֹב כִּי לֹא־כָלוּ רַחֲמֶיךָ וְהִמְרַחֵם כִּי לֹא־תִמּוּ
חַסְדֶּיךָ מֵעוֹלָם קוּיֵנו לָךְ: וְעַל־כֵּן יִתְבָּרַךְ וְיִתְרוֹמַם
שְׁמֶךָ מִלְּבָנוּ תָּמִיד לְעוֹלָם וָעֶד: וּכְתַב לְחַיִּים טוֹבִים

Du, allgütiger Vater, nimmst gnädig auf jegliches Gebet, das aus andächtiger Seele zu Dir emporsteiget. Gepriesen seist Du, Ewiger, der Du das Gebet erhörst!

רְצֵה Sieh gnädig nieder auf Dein Volk Israel, nimm sein Gebet huldvoll auf, daß stets Dir wohlgefalle der Dienst Deines Volkes Israel. Gepriesen seist Du, Ewiger, dem allein wir in Ehrfurcht dienen!

מוֹדִים Dankend bekennen wir vor Dir, daß Du, Ewiger, unser Gott bist und der Gott unserer Väter, der Hort unseres Lebens, der Schild unseres Heiles. Von Geschlecht zu Geschlecht verkünden wir Deinen Ruhm und danken Dir für unser Leben, das in Deine Hand gegeben ist, für unsere Seelen, die Deiner Huld befohlen sind, und für Deine Liebe und Deine Wohlthaten, die Du uns an jedem Tage und zu jeder Stunde erweist. Allgütiger! Deine Liebe ist ohne Ende; Allerbarmer! Dein Erbarmen höret nicht auf. Immerdar hoffen wir auf Dich. Für alle diese Wohlthaten sei Dein Name, Herr, gepriesen und verherrlicht immer und ewig! Gedenke unser Aller zu glücklichem

כָּל־בְּנֵי בְרִיתְךָ: וְכָל הַחַיִּים יוֹדִיךָ סֵלָה וַיִּהְלְלוּ אֶת־שִׁמְךָ
בְּאַמַּת הָאֵל יִשׁוּעַתְּנוּ וְעִזְרַתְּנוּ סֵלָה. בְּרוּךְ אַתָּה יי הַטּוֹב
שִׁמְךָ וְלִךָ נָאֵה לְהוֹדוֹת:

שָׁלוֹם רַב עַל־יִשְׂרָאֵל עִמָּךָ תָּשִׁים לְעוֹלָם. כִּי אַתָּה
הוּא מֶלֶךְ אֲדוֹן לְכָל־הַשָּׁלוֹם. וְטוֹב בְּעֵינֶיךָ לְבָרֵךְ אֶת־
עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּכָל־עֵת וּבְכָל־שָׁעָה בְּשָׁלוֹמְךָ: בְּסִפְּר חַיִּים
בְּרִכָּה וְשָׁלוֹם וּפְרֻנְסָה טוֹבָה גְּדוּרָה וְנִכְתָּב לְפָנֶיךָ אֲנַחְנוּ
וְכָל־עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְחַיִּים טוֹבִים וּלְשָׁלוֹם. בְּרוּךְ
אַתָּה יי עֹשֶׂה הַשָּׁלוֹם:

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ תָּבוֹא לְפָנֶיךָ תִּפְלְתָנוּ וְאֵל־
תִּתְעַלֵּם מִתַּחֲנָתְנוּ. שְׂאִין אָנוּ עַיִן פָּנִים וְקִשִׁי־עֲרֵף לֹא־מֵר
לְפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ צְדִיקִים אֲנַחְנוּ וְלֹא
חַטָּאנוּ אֶבֶל אֲנַחְנוּ חַטָּאנוּ:

אֲשַׁמְנוּ. דְּבָרְנוּ רָפִי. הִיעֵוִינוּ. יַעֲצָנוּ רַע. קִשִׁינוּ עֲרֵף.
תִּעֵוִינוּ. סָרְנוּ מִמִּצְוֹתֶיךָ וּמִמִּשְׁפָּטֶיךָ הַטּוֹבִים וְלֹא־שָׁוָה לָנוּ:
וְאַתָּה צְדִיק עַל כָּל־הַבָּא עֲלֵינוּ כִּי־אַמַּת עֲשִׂיתָ וְאֲנַחְנוּ
הִרְשַׁעְנוּ: מֵה־נֹּאמַר לְפָנֶיךָ יוֹשֵׁב מְרוֹם. וּמֵה־נִּסְפַּר
לְפָנֶיךָ שׁוֹבֵן שְׁחָקִים. הֲלֹא כָּל־הַנִּסְתָּרוֹת אַתָּה יוֹדֵעַ:

Leben. Möge alles Lebende Dich bekennen und Deinen Namen
preisen in Wahrheit, Allmächtiger, unser Hort und unser Beistand!
Gepriesen seist Du, Ewiger, dem Lob und Dank gebühret.

שָׁלוֹם Fülle des Friedens wollest Du Deinem Volke Israel
verleihen für alle Zeit, denn Du bist der Herr alles Friedens,
und so möge es Dir gefallen, zu segnen Dein Volk Israel zu
jeder Zeit und zu jeder Stunde mit Deinem Frieden. Mögest
Du, Herr, in diesen Tagen unser und der ganzen Gemeinde
Israel gedenken zum Leben und zum Heil, zum Segen und zum
Frieden. Gepriesen seist Du, Ewiger, Spender des Friedens!

אלהינו Nimm, o Gott, wohlwollend auf das bußfertige
Sündenbekenntnis, das wir im Bewußtsein unserer Verschuldung
vor Dir aussprechen. Wer von uns wollte vor Dir rein sich

אָתָּה יוֹדֵעַ רְוֵי עוֹלָם וְתַעֲלֹמוֹת סִתְרֵי כָּל־חַי: אָתָּה
חִפְּשׁ כָּל־חַדְרֵי־בֶטֶן וּבַחֵן כְּלִיּוֹת וְלֵב: אִין דְּבַר גַּעְלָם
מִמֶּךָ וְאִין גִּסְתָּר מִנְגִיד עֵינֶיךָ: וּבְכֵן יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יי
אֱלֹהֵינוּ שְׂתַכַּפֵּר־לָנוּ עַל כָּל־חַטָּאתֵינוּ וְתִסְלַח־לָנוּ עַל
כָּל־עוֹנוֹתֵינוּ וְתִמְחַל־לָנוּ עַל כָּל־פְּשָׁעֵינוּ:

עַל־חַטָּא שְׂחַטָּאנוּ לְפָנֶיךָ בְּאָנָם:

וְעַל־חַטָּא שְׂחַטָּאנוּ לְפָנֶיךָ בְּרְצוֹן:

עַל־חַטָּא שְׂחַטָּאנוּ לְפָנֶיךָ בְּשִׁנְנָה:

וְעַל־חַטָּא שְׂחַטָּאנוּ לְפָנֶיךָ בְּדוֹן:

עַל־חַטָּא שְׂחַטָּאנוּ לְפָנֶיךָ בְּגִלוּי:

וְעַל־חַטָּא שְׂחַטָּאנוּ לְפָנֶיךָ בְּסִתְר:

וְעַל כָּלָם אֱלֹהֵי סְלִיחוֹת סְלַח־לָנוּ. מְחַל־לָנוּ. כְּפָר־לָנוּ:

כִּי אָתָּה סְלַחַן לְיִשְׂרָאֵל וּמְחַלָן לְשִׁבְטֵי יִשְׂרָאֵל בְּכָל־

דוֹר וָדוֹר וּמִבְּלַעֲדֶיךָ אִין לָנוּ מִלֶּךָ מוֹחַל וְסוֹלַח:

אֱלֹהֵי נֹצֵר לְשׁוּגֵי מִרְעַ וּשְׂפָתַי מִדְּבַר מִרְמָה.

וְלִמְקַלְלֵי נַפְשִׁי תִדַּם וְנַפְשִׁי בְּעַפְרָ לְכָל תְּהִיָּה. פֶּתַח לְבִי

בְּתוֹרָתֶךָ וּבְמִצְוֹתֶיךָ תִּרְדֵּף נַפְשִׁי. וְכָל הַחוֹשְׁבִים עָלַי

nennen und von sich selber sprechen: Ich habe nicht gesündigt.
Nein, wir Alle wissen es und bekennen es: Wir haben uns
schwer vergangen; wir haben gesündigt gegen Dich, wissentlich
und unwissentlich, sei es im Drange der Not, sei es in trotzigem
Uebermut. So sind wir von Deinen Wegen gewichen, haben
getan, was böse ist in Deinen Augen, und beschämt stehen wir
vor Dir. So wolle uns denn Deine Nachsicht und Deine
Verzeihung angeedeihen lassen; denn ein gütiger Vater, voll
Langmut und Nachsicht, voll Milde und Vergebung bist Du
Israel gewesen zu allen Zeiten, wie Keiner sonst.

אֱלֹהֵי Mein Gott, bewahre meine Zunge vor Bösem, meine
Lippen vor Reden des Truges! Laß mich gegen meine Lasterer
in Geduld schweigen und stets in Demut wandeln. Erschließe
meinen Sinn Deiner Lehre, daß ich eifrig Deine Gebote erfülle.

רָעָה מִהֲרָה הַפֶּר עֲצָתָם וְקַלְקַל מַחְשְׁבֵהֶם: לְמַעַן יַחֲלִצֶנּוּ
 יְדִידֶיךָ הוֹשִׁיעָה יְמִינֶךָ וְעֲנֵנִי: יִהְיוּ לְרָצוֹן אִמְרֵי־פִי וְהַגִּיוֹן
 לְבִי לְפָנֶיךָ יי צוּרִי וְגֹאֲלִי: עֲשֵׂה שָׁלוֹם בְּמְרוֹמָיו הוּא
 יַעֲשֵׂה שָׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל־יִשְׂרָאֵל וְאָמְרוּ אָמֵן:

(שלם קדיש siehe S. 28.)

* עָלֵינוּ לְשַׁבַּח לְאֲדוֹן הַכֹּל לְתַת גְּדֻלָּה לְיוֹצֵר בְּרֵאשִׁית.
 שְׁשֵׁם חֲלַקְנוּ לְעַבְדוֹ בְּאֵמֶת בְּכָל־מְשַׁפְּחוֹת הָאֲדָמָה.
 וְאִנְחָנוּ כְּרַעִים וּמְשַׁתַּחֲוִים וּמְזִדִּים לְפָנֶי מֶלֶךְ מַלְכֵי
 הַמַּלְכִּים תְּקַדּוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא. שֶׁהוּא נוֹטֵה שָׁמַיִם וַיִּסַּד
 אֶרֶץ וּמִוֹשֵׁב יָקָרוּ בְּשָׁמַיִם מִמַּעַל וּשְׂכִינַת עֵזוֹ בְּגִבְהַי
 מְרוֹמִים: הוּא אֱלֹהֵינוּ אֵין עוֹד. אֵמֶת מַלְכֵנוּ אָפֶס וּזְלָתוֹ.
 בְּכַתוּב בְּתוֹרָתוֹ. וַיִּרְעַף הַיּוֹם וַהֲשִׁבְתָּ אֶל־לִבְּךָ כִּי יי
 הוּא הָאֱלֹהִים בְּשָׁמַיִם מִמַּעַל וְעַל־הָאָרֶץ מִתַּחַת אֵין עוֹד:
 עַל־כֵּן נִקְנָה לָךְ יי אֱלֹהֵינוּ לְרֵאוֹת מִהֲרָה בְּתַפְאֵרַת
 עֲזֶךָ לְהַעֲבִיר גְּלוּלִים מִן־הָאָרֶץ. וְהָאֱלִילִים כְּרוֹת יִכְרֹתוּן.
 לְתַקֵּן עוֹלָם בְּמַלְכוּת שְׁדֵי וְכָל־בְּנֵי בָשָׂר יִקְרְאוּ בְּשִׁמְךָ
 לְהַפְּנוֹת אֱלֹהֶיךָ כָּל־רְשָׁעֵי אֶרֶץ: וַיִּכִּירוּ וַיִּדְעוּ כָּל־יְדִוּשְׁבֵי
 תְּבֵל כִּי לָךְ תִּכְרַע כָּל־בָּרֶךְ הַשָּׁבַע כָּל־לְשׁוֹן: לְפָנֶיךָ יי
 אֱלֹהֵינוּ יִכְרְעוּ וַיִּפְּלוּ. וְלִכְבוֹד שִׁמְךָ יִקְרְ יִתְּנוּ. וַיִּקְבְּלוּ
 כָּלָם אֶת־עַל מַלְכוּתֶךָ. וְתִמְלֹךְ עֲלֵיהֶם מִהֲרָה לְעוֹלָם
 וָעַד: כִּי הַמַּלְכוּת שְׁלֶךָ הִיא וְלְעוֹלָמֵי עַד תִּמְלֹךְ בְּכָבוֹד.

Den Ratsschluß aller derer, die auf Böses sinnen, vereitle um
 Deiner Heiligkeit willen, damit diejenigen geschützt seien, die
 Dich lieben in Treue. Mögen wohlgefällig sein die Worte
 meines Mundes und das Sinnen meines Herzens Dir, mein
 Gott, mein Hort und mein Erlöser! — Der Frieden stiftet in
 seinen Höhen, lasse Frieden walten über uns und über ganz
 Israel! Amen.

*) Uebersetzung S. 129.

בְּכָתוּב בְּתוֹרָתְךָ. יי יִמְלֶךְ לְעֵלָם וְעַד: וְנֹאמַר וְהָיָה יי
 לְמִלְכָּה עַל-כָּל-הָאָרֶץ בַּיּוֹם הַהוּא יִהְיֶה יי אֶחָד וְשִׁמוֹ
 אֶחָד: וּבְתוֹרָתְךָ בְּכָתוּב לֵאמֹר שָׁמַע יִשְׂרָאֵל יי אֱלֹהֵינוּ
 יי אֶחָד:

(Rabdisch für Leidtragende.)

יִתְגַּדֵּל וְיִתְקַדַּשׁ שְׁמֹה רַבָּא בְּעֵלְמָא דִּי-בְרָא כְרֻעוּתָהּ
 וְיִמְלִיךְ מַלְכוּתָהּ בְּחַיִּיכוֹן וּבְיוֹמֵיכוֹן וּבְכַלֵּי בֵּית
 יִשְׂרָאֵל בְּעֵנְלָא וּבְזִמְן קָרִיב וְאָמְרוּ

אָמֵן. יְהֵא שְׁמֹה רַבָּא מְבָרַךְ לְעֵלָם וּלְעֵלְמֵי עֵלְמֵיָא:
 יִתְבָּרַךְ וְיִשְׁתַּבַּח וְיִתְפָּאֵר וְיִתְרוֹמַם וְיִתְנַשֵּׂא וְיִתְהַדַּר
 וְיִתְעַלֶּה וְיִתְהַלַּל שְׁמֹה דְקָדְשָׁא בְרִיךְ הוּא לְעֵלָא מִן כָּל-
 בְּרַבְתָּא וְשִׁירְתָּא תְּשַׁבַּחְתָּא וְנַחֲמָתָא דְאַמִּירָן בְּעֵלְמָא
 וְאָמְרוּ אָמֵן:

יְהֵא שְׁלָמָא רַבָּא מִן-שְׁמֵיָא וְחַיִּים עֲלֵינוּ וְעַל-כָּל-
 יִשְׂרָאֵל וְאָמְרוּ אָמֵן:

עֲשֵׂה שְׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו הוּא יַעֲשֵׂה שְׁלוֹם עֲלֵינוּ וְעַל-
 כָּל-יִשְׂרָאֵל וְאָמְרוּ אָמֵן:

(Rabdisch für Leidtragende.)

So sei denn gepriesen und geheiligt Dein großer Name
 in aller Welt, und Dein Reich, das Reich der Liebe und
 der Wahrheit, verbreite sich über die ganze Erde bald in
 unseren Tagen!

Amen! Gepriesen sei dein großer Name ewiglich!

Gelobt sei der Name des Heiligen, der erhaben ist
 über alles Lob! Alle Welt preise den Herrn, den aller Welten
 Preis nicht erreicht. Amen!

Er sende aus des Himmels Höhen Frieden und Leben
 über uns und ganz Israel. Amen!

Er, der Frieden stiftet in seinen Höhen, lasse
 Frieden walten über uns, über ganz Israel und die gesamte
 Menschheit. Amen!

תפלת מעריב ליום כפור.

(In den Synagogen Lindenstraße und Bülowstraße wird der Psalm
in deutscher Sprache gesungen.)

קל) מִמְעַמְקִים קָרָאתִיךָ יי: אֲדַנִּי שְׁמָעָה בְּקוֹלִי
תְּהַיינָה אֲזַנֶּיךָ בְּשִׁבוֹת לְקוֹל תְּחַנּוּנָי: אִם-עֲוֹנוֹת תִּשְׁמָר-
יְהִי אֲדַנִּי מִי יַעֲמֹד: בִּי-עֲמֹךָ הַסְּלִיחָה לְמַעַן תִּזְרָא: קוֹיִתִי
יי קוֹיִתָּה נַפְשִׁי וְלִדְבָרוֹ הוֹחֵלֵתִי: נַפְשִׁי לְאֲדַנִּי מִשְׁמָרִים
לְבַקֵּר שְׁמָרִים לְבַקֵּר: יִחַל יִשְׂרָאֵל אֵל-יי בִּי-עַם-יי הַחֲסֵד
וְהַרְבֵּה עֲמוֹ פְדוֹת: וְהוּא יִפְדֶּה אֶת-יִשְׂרָאֵל מִכָּל עֲוֹנוֹתָיו:

Abendgebet für den Versöhnungstag.

ממעמקים (Psal. 130) Aus der Tiefe rufe ich Dich, Herr!
Höre meine Stimme, und Dein Ohr
Sei geneigt meinem Flehen.
Wenn die Schuld Du aufbewahrest, Herr! —
Herr, mein Gott, wer kann bestehen! —

Aber bei Dir ist die Vergebung,
Und wir nahen in heil'ger Scheu.
Ich hoffe auf Gott — meine Seele hofft,
Und sie harret auf sein Wort.
Meine Seele hoffet auf den Herrn
Mehr als Wächter auf den Morgen,
Wächter auf den Morgen.

Harre, Israel, auf ihn, den Ewigen,
Denn bei Gott allein ist Huld
Und Erlösung allezeit.
Und auch Israel wird er erlösen
Von allen seinen Sünden.

(Vorbetet und Gemeinde.)

וְנִסְלַח לְכָל-עֲדַת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְלַגֵּר הַגֵּר בְּתוֹכְכֶם
 כִּי לְכָל-הָעָם בְּשָׁנָה:
 סִלַּח-נָא לְעֵינֵי הָעָם הַזֶּה כַּגְּדֹל חַסְדְּךָ וְכַאֲשֶׁר
 נִשְׁאַתָּה לָּעָם הַזֶּה מִמִּצְרַיִם וְעַד-הַנֶּה:
 וַיֹּאמֶר יְהוָה סִלַּחְתִּי כַדְבָרְךָ:

(Vorbetet.)

בָּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם שֶׁהֵחִינוּ וְקִיַּמְנוּ
 וְהִגִּיעֵנוּ לְזֶמֶן הַזֶּה:

(Am Vorabend des Sabbath.)

(צב) מִזְמוֹר שִׁיר לְיוֹם הַשַּׁבָּת: טוֹב לְהַדְוֹת לִי וּלְזֹמֵר
 לְשִׁמְךָ עֲלִיּוֹן: לְתַגִּיד בְּבִקְרַח חַסְדְּךָ. וַיֵּאֱמֹןְתָּה בְּלִילוֹת:
 עַל-יַעֲשׂוֹר וְעַל-נֶבֶל. עַל־י הַיָּיִן בְּכַנּוֹר: כִּי שִׁמְחַתְּנִי יי
 בְּפַעֲלֶךָ. בְּמַעֲשֵׂי יָדֶיךָ אֲרַנֵּן: מֵהַגְּדֹלוֹ מַעֲשֵׂיךָ יי. מְאֹד

(Vorbetet und Gemeinde.)

und Vergebung werde der ganzen Gemeinde Israel und dem
 Fremdling in ihrer Mitte, denn alles Volk sündigte aus Irrtum.
 וְנֵאֱמֹןְתָּה בְּלִילוֹת סִלַּח נָא
 Verzeihe der Sünde dieses Volkes nach der Fülle
 Deiner Gnade, wie Du Nachsicht geübt hast mit diesem Volke
 von Egypten bis hierher.

Und der Ewige sprach: Ich verzeihe nach Deinem Worte.

(Vorbetet.)

Gepriesen seist Du, Ewiger, unser Gott, Herr der
 Welt, daß Du uns dieses Fest wieder hast erleben lassen.

(Am Vorabend des Sabbath.)

מוֹמֵר (Ps. 92.) Psalm, Lied für den Sabbathtag. — Gut ist's,
 dem Ewigen zu danken und zu lobsingen Deinem Namen, Hoher-
 habener! zu verkünden am Morgen Deine Gnade und Deine Treue
 in den Nächten bei dem Zehnsait, dem Psalter und dem Harfenklang.
 Denn Du erfreust mich, Gott, durch Dein Tun; ob der Werke Deiner
 Hände juble ich. Wie groß sind Deine Werke, o Gott! wie unendlich

עֲמָקוֹ מִחֻשְׁבְּתֶיךָ: אִישׁ בָּעַר לֹא יָדַע וּכְסִיל לֹא־יָבִין אֶת־
 זֹאת: בְּפָרֶחַ רִשְׁעִים כָּמוֹ עֵשֶׂב וַיִּצְיָצוּ כָּל־פְּעָלֵי אָוֶן.
 לְהַשְׁמָדֵם עַד־יָעַד: וְאַתָּה מָרוֹם לְעֵלְמָם יי: כִּי־הִנֵּה אֵיבֶיךָ
 יי כִּי־הִנֵּה אֵיבֶיךָ יֵאָבְדוּ יִתְפָּרְדּוּ כָּל־פְּעָלֵי אָוֶן: וְתָרַם
 כְּרָאִים קָרְנֵי. בִּלְתִּי בְּשִׁמּוֹן רַעֲנָן: וְתַבַּט עֵינַי בְּשׁוֹרֵי. בְּקָמִים
 עָלַי מְרַעִים תִּשְׁמַעְנָה אֲזִנֵּי: צַדִּיק בַּתְּמָר יִפְרַח. כְּאֲרוֹ
 בְּלִבְנוֹן יִשְׁנֶה: שְׁתוּלִים בְּבֵית יי. בְּחֻצְרוֹת אֱלֹהֵינוּ יִפְרִיחוּ:
 עוֹד יִנוּכּוֹן בְּשִׁיבָה. דְּשָׁנִים וְרַעֲנָנִים יִהְיוּ: לְתַגִּיד כִּי־יִשָּׁר
 יי. צוּרֵי וְלֹא־עוֹלָתָה בּוֹ:

(צג) יי מֶלֶךְ גְּאוֹת לְבָשׁ. לְבָשׁ יי עוֹ הַתְּאֵזֶר. אֶף־תִּכּוֹן
 תִּבְל בַּל־תִּמּוֹט: נָכוֹן כִּסְאָךָ מֵאֵז מַעוֹלָם אָתָּה: נְשֹׂאוּ
 נְהָרוֹת יי נְשֹׂאוּ נְהָרוֹת קוֹלָם. יִשְׂאוּ נְהָרוֹת דְּכָבִים: מִקְלוֹת
 מִים רַבִּים אֲדִירִים מִשְׁבְּרֵי־יָם. אֲדִיר בְּמָרוֹם יי: עֲדַתְּךָ
 נֶאֱמָנוּ מְאֹד לְבֵיתְךָ נֶאֱוָה־קֹדֶשׁ. יי לְאָרֶךְ יָמִים:

(Kaddisch für Leidtragende S. 184.)

tief Deine Gedanken! Der Unverständige erkennt es nicht, und der Thor begreift es nicht: wenn Frevler aussprießen wie das Gras, wenn Uebeltäter aufblühen, — sie werden doch hinweg getilgt für immerdar. Du aber, o Gott, bist ewig erhaben. Denn Deine Feinde, Ewiger! ja Deine Feinde gehen unter; zerstreuet werden alle Uebeltäter. Mir aber erhöhst Du das Horn, wie dem Reem; ich bin erquickt von frischem Del. Mein Auge weidet sich an meinen Reidern, und von den Uebeltätern, die wieder mich aufstehen, vernimmt mein Ohr mit Lust. Der Gerechte blühet wie die Palme; wie die Ceder auf dem Libanon wächst er empor. Gepflanzt im Hause des Ewigen, blühen sie in den Höfen unseres Gottes. Noch im Greisenalter sprossen sie, sind marktig und frisch — zu künden, daß gerecht ist der Ewige, mein Hort, und kein Fehl an ihm.

” (Ps. 93.) Der Ewige ist König, in Hoheit ist er gekleidet, mit Macht hat er sich umgürtet. Fest stehet das Erdenrund; es wanket nicht. Fest stehet Dein Thron von jeher; von Ewigkeit bist Du. Es erheben die Ströme, o Herr! es erheben die Ströme ihre Stimmen, es erheben die Ströme ihr Tosen. Mehr als das Rauschen großer Gewässer, mehr als die gewaltigen Brandungen des Meeres ist mächtig der Ewige in der Höhe. Dein Wort ist sehr bewährt; Dein Haus zieret Heiligkeit, Ewiger, für der Zeiten Dauer.

(Gemeinde erhebt sich.)

בְּרַכּוּ אֶת־יְיָ הַמְּבַרְךָ: (Vorbeteter.)

בְּרוּךְ יְיָ הַמְּבַרְךָ לְעוֹלָם וָעֶד: (Gemeinde.)

(Stilles Gebet.)

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר בְּרַבְרו
מַעְרִיב עַרְבִים בְּחֶכְמָה פּוֹתַח שְׁעָרִים וּבְתַבּוּנָה מְשַׁנֶּה
עֵתִים וּמַחְלִיף אֶת־הַיּוֹמִיּוֹת וּמְסַדֵּר אֶת־הַכּוֹכָבִים
בְּמִשְׁמַרְתֵיהֶם בְּרַקִיעַ כְּרִצּוֹנוֹ בּוֹרֵא יוֹם וְלַיְלָה גּוֹלֵל אוֹר
מִפְּנֵי־חֹשֶׁךְ וְחֹשֶׁךְ מִפְּנֵי־אוֹר.

(Vorbeteter.)

וּמַעְבִיר יוֹם וּמַבִּיא לַיְלָה וּמְבַדִּיל בֵּין יוֹם וּבֵין לַיְלָה
יְיָ צְבָאוֹת שְׁמוֹ. אֵל חַי וְקַיָּם תָּמִיד יִמְלֶךְ עָלֵינוּ לְעוֹלָם
וָעֶד. בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמַּעְרִיב עַרְבִים:

(Stilles Gebet.)

אֶהְבֵּת עוֹלָם בֵּית יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ אֲהַבָּתָּ. תּוֹרָה וּמִצְוֹת
חֻקִּים וּמִשְׁפָּטִים אֲתָנוּ לְמַדָּתָּ. עַל־כֵּן יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּשִׂבְכָנוּ
וּבְקוֹמָנוּ נְשִׁיחַ בְּחַקִּיךָ.

(Vorbeteter.) Lobet Gott, den Hochgepriesenen!

(Gem.) Gelobt sei Gott, der Hochgepriesene, immer und ewig!

ברוך Gelobt seist Du, Ewiger, unser Gott, Herr der Welt!
auf dessen Geheiß die Abende dämmern. Deine Weisheit waltet
in dem Wechsel der Tageszeiten, und Deine ewige Schöpfermacht
in dem Wechsel der Jahre. Du hast den Gestirnen ihre Bahnen
angewiesen, daß sie unabänderlich nach Deinen ewigen Gesetzen
dahinziehen. So hast Du, Herr der Heerscharen, eingesetzt den
Tag und die Nacht, hast geschieden zwischen Licht und Finsternis.
Erhaben aber über allen Wandel und Wechsel waldest Du, o
Herr, über uns immer und ewig. Gepriesen seist Du, Ewiger,
auf dessen Geheiß die Abende dämmern!

אהבת Mit unendlicher Liebe hast Du Israel begnadet und
uns das Licht Deiner Lehre und das Heil Deines Gesetzes
erschlossen. Darum seien Deine Gebote unser Sinn und die

(Vorbeter.)

וּנְשַׂמַח בְּדְבָרֵי תוֹרָתְךָ וּבְמִצְוֹתֶיךָ לְעוֹלָם וָעֶד. כִּי הֵם
חַיֵּינוּ וְאֹרֶךְ יָמֵינוּ וּבָהֶם נִהְיֶה יוֹמָם וּלְיָלֵלָה. וְאַהֲבָתְךָ אֶל־
תְּסִיר מִמֶּנּוּ לְעוֹלָמִים. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱהִיב עִמּוֹ יִשְׂרָאֵל:

(Gemeinde erhebt sich.)

(Vorbeter und Gemeinde.)

שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה אֶחָד:

בָּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מְלִכּוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד:

וְאַהֲבַת אֵת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּכָל־לֵבְךָ וּבְכָל־נַפְשְׁךָ
וּבְכָל־מְאֹדְךָ: וְהָיוּ דְבָרִים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצִוֶּה
חַיִּים עַל־לֵבְךָ: וְשָׁנַנְתָּם לְבִנְיָהּ וּדְבַרְתָּ בָּם בְּשִׁבְתְּךָ
בְּבֵיתְךָ וּבְלֶכְתְּךָ בַּדֶּרֶךְ וּבְשֹׁכְבְךָ וּבְקוּמְךָ: וּקְשַׁרְתָּם
לְאוֹת עַל־יָדְךָ וְהָיוּ לְטַטְפַּת בֵּין עֵינֶיךָ: וּכְתַבְתָּם עַל־
מְזוּזוֹת בֵּיתְךָ וּבְשַׁעְרֶיךָ:

Worte Deiner Lehre unsere Freude Tag und Nacht, wenn wir
aufstehen und wenn wir uns niederlegen, denn sie sind unser
Leben und verlängern unsere Jahre, wenn wir sie beherzigen
immerdar. O, daß Du Deine bewährte Liebe uns nimmer
entziehst! Gepriesen seist Du, Ewiger, der in Liebe Israel geleitet!

(Vorbeter und Gemeinde.)

שמע Höre Israel! der Ewige, unser Gott, ist der Eine Gott.

ברוך Gelobt sei sein Name, seine Herrlichkeit und sein
Walten immer und ewig!

ואהבת Du sollst lieben den Ewigen, deinen Gott, mit
ganzem Herzen, mit ganzer Seele und mit ganzer Kraft. Und
es sollen diese Worte, die ich dir heute gebiete, in deinem
Herzen sein. Du sollst sie einschärfen deinen Kindern und von
ihnen reden, wenn du sitzt in deinem Hause und wenn du
gehst auf dem Wege, wenn du dich niederlegst und wenn du
aufstehst. Du sollst sie binden zum Zeichen an deine Hand, und
sie sollen sein zum Stirnbande zwischen deinen Augen. Du sollst
sie schreiben an die Pfosten deines Hauses und an deine Tore!

וְהָיָה אִם-שָׁמַעַתְּ מִשְׁמְעוּ אֶל-מִצְוֹתַי אֲשֶׁר אֲנֹכִי מְצַוֶּה
 אֶתְכֶם הַיּוֹם לְאַהֲבָה אֶת-יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם וּלְעֲבֹדוֹ בְּכָל-
 לְבַבְכֶם וּבְכָל-נַפְשְׁכֶם: וְנָתַתִּי מִטֶּר-אֲרָצְכֶם בְּעֵתוֹ יוֹרֵה
 וּמִלְקוֹשׁ וְאִסְפַּת דְּגַנְךָ וְתִירְשֶׁךָ וַיִּצְהַרְךָ: וְנָתַתִּי עֵשֶׂב
 בְּשָׂדֶךָ לְבַהֲמֹתֶךָ וְאֵבֶלֶת וְשִׁבְעֵת: הַשְּׁמְרוּ לָכֶם פֶּן-יִפְתָּח
 לְבַבְכֶם וְסַרְתֶּם וְעֲבַדְתֶּם אֱלֹהִים אֲחֵרִים וְהִשְׁתַּחֲוִיתֶם
 לָהֶם: וְחָרָה אַף-יְהוָה בְּכֶם וְעָצַר אֶת-הַשָּׁמַיִם וְלֹא-יִהְיֶה
 מִטֶּר וְהָאָרֶץ לֹא תִתֵּן אֶת-יְבוּלָהּ וְאֲבַדְתֶּם מִחֶרֶת מֵעַל
 הָאָרֶץ הַטֹּבָה אֲשֶׁר יְהוָה נָתַן לָכֶם: וְשָׁמַתֶּם אֶת-דְּבָרֵי
 אֱלֹהֵי עַל-לְבַבְכֶם וְעַל-נַפְשְׁכֶם וּקְשַׁרְתֶּם אֶתְכֶם לְאוֹת עַל-
 יַדְכֶם וְהָיוּ לְטוֹטָפֹת בֵּין עֵינֵיכֶם: וְלִמְדַתְכֶם אֶתְכֶם אֶת-
 בְּנֵיכֶם לְדַרְבָּר בָּם בְּשִׁבְתְּכֶם בְּבֵיתְכֶם וּבְלֶכְתְּכֶם בַּדֶּרֶךְ וּבְשֹׁכְבְּכֶם
 וּבְקוּמְכֶם: וּכְתַבְתֶּם עַל-מְזוּזוֹת בֵּיתְכֶם וּבְשַׁעְרֵיכֶם: לְמַעַן יִרְבוּ

Und es wird geschehen, wenn ihr höret auf meine Gebote, die ich euch heute gebiete, den Ewigen, euren Gott, zu lieben und ihm zu dienen mit ganzem Herzen und ganzer Seele: so werde ich den Regen eurem Lande geben zu seiner Zeit, Frühregen und Spätregen, daß du einsammelst dein Getreide und deinen Most und dein Del. Und ich werde auf deiner Flur Gras sprießen lassen für dein Vieh, und auch du wirst essen und satt werden. Hütet euch, daß nicht euer Herz betöret werde und ihr abfallet und anderen Göttern dienet und euch vor ihnen bückt! Auf daß nicht der Zorn des Ewigen wider euch entbrenne, daß er verschließe den Himmel und kein Regen sei und der Erdboden seinen Ertrag nicht gebe und ihr bald schwinden müßet hinweg von dem gesegneten Lande, das der Ewige euch gibt. Ihr sollet diese meine Worte eurem Herzen und eurer Seele einprägen und sie binden als Zeichen an eure Hand, und sie seien zum Stirnbande zwischen euren Augen. Du sollst sie lehren deinen Kindern und von ihnen reden, wenn du sitzt in deinem Hause und wenn du gehest auf dem Wege, wenn du dich niederlegest und wenn du aufstehest. Du sollst sie schreiben an die Pfosten deines Hauses und an deine Tore. Auf daß sich mehren eure Tage

יְמֵיכֶם וַיְמֵי בְנֵיכֶם עַל הָאָדָמָה אֲשֶׁר נִשְׁבַּע יְהוָה לְאַבְתָּיִם
לָתֵת לָהֶם כִּימֵי הַשָּׁמַיִם עַל־הָאָרֶץ:

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם וַעֲשׂוּ לָהֶם צִיצִית עַל־כַּנְּפֵי בְגָדֵיהֶם לְדֶרֶתָם
וְנָתַנּוּ עַל־צִיצִית הַכֶּנֶף פֶּתִיל תְּכֵלֶת: וְהָיָה לָכֶם לְצִיצִית
וּרְאִיתֶם אֹתוֹ וּזְכַרְתֶּם אֶת־כָּל־מִצְוֹת יְהוָה וַעֲשִׂיתֶם
אֹתָם וְלֹא תִתּוּרוּ אַחֲרַי לְבַבְכֶם וְאַחֲרַי עֵינֵיכֶם אֲשֶׁר־
אֹתָם זָנִים אַחֲרֵיהֶם: לְמַעַן תִּזְכְּרוּ וַעֲשִׂיתֶם אֶת־כָּל־מִצְוֹתַי
וְהָיִיתֶם קְדוֹשִׁים לֵאלֹהֵיכֶם: אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר
הוֹצֵאתִי אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לְהִיזֹת לָכֶם לֵאלֹהִים אֲנִי
יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם:

אָמֵן וַאֲמוּנָה כָּל־זֹאת וְקִיָּם עָלֵינוּ כִּי הוּא יי
אֱלֹהֵינוּ וְאֵין זֹלָתוֹ וְאֲנַחְנוּ יִשְׂרָאֵל עַמּוֹ: הַפּוֹדֵנוּ מִיַּד־
מְלָכִים מִלְּבָנוּ הַגּוֹאֲלֵנוּ מִכַּף כָּל־הַעֲרִיצִים: הָעֹשֶׂה

und die Tage eurer Kinder, so lange der Himmel über der Erde, in dem Lande, welches der Ewige euren Vätern zu geben verheißten hat.

Und der Ewige sprach zu Moses also: Rede zu den Kindern Israel und sprich zu ihnen, daß sie sich Schaufäden machen an die Zipfel ihrer Kleider für alle Zeiten und zu den Schaufäden des Zipfels eine Schnur von himmelblauer Wolle fügen, und sie mögen euch zu Schaufäden dienen, auf daß ihr sie sehet und euch erinnert aller Gebote des Ewigen und sie tuet und nicht wandelt in den Gelüsten eures Herzens und eurer Augen, denen ihr nachgehet. So erinnert euch denn aller meiner Gebote und übet sie und seid heilig eurem Gotte! Ich bin der Ewige, euer Gott, der ich euch herausgeführt habe aus dem Lande Egypten, euer Gott zu sein, — ich, der Ewige, euer Gott!

Wahr ist dieses Wort und bewährt. Du bist der Herr, unser Gott, und Keiner außer Dir! Uns, der Gemeinde Israel, hast Du zu allen Zeiten Deine Liebe bewiesen, hast uns erlöst aus der Hand der Gewaltigen, vom Joche der Bedrücker befreit, hast durch Deine unerforschliche Macht und

גְּדִלוֹת־עַד־אֵין הִקָּר וּנְפִלְאוֹת־עַד־אֵין מִסְפָּר: הַשָּׁם נִפְשָׁנוּ
בַּחַיִּים וְלֹא־נָתַן לְמוֹט רַגְלָנוּ: הָעֲשָׂה נַסִּים וּמִשְׁפָּטִים
בְּפָרְעָה אוֹתָת וּמוֹפְתִים בְּאַדְמַת בְּנֵי חָם. וַיּוֹצֵא אֶת־
עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל מֵחֹבְבִים לְחֵרוֹת עֹלָם: הַמַּעֲבִיר בְּנֵיו בֵּין
יַרְדֵּי יַם־סוּף:

(Vorbeter.)

וְרָאוּ בְנֵיו גְּבוּרָתוֹ שִׁבְחוּ וְהוֹדוּ לְשִׁמּוֹ וּמַלְכוּתוֹ בְּרָצוֹן
קָבְלוּ עֲלֵיהֶם מִשָּׁה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל לָךְ עָנּוּ שִׁירָה בְּשִׂמְחָה
רַבָּה וְאָמְרוּ כָלֵם:

(Gemeinde.)

מִי־כִמְכָה בְּאֵלִים יְהוָה מִי כִמְכָה נְאֻדָר בְּקֹדֶשׁ
נוֹרָא תַהֲלֵת עֲשֵׂה־פִלְאָ:

(Vorbeter.)

מַלְכוּתְךָ רָאוּ בְנֵיךָ בּוֹקֵעֵי יָם לְפָנַי מִשָּׁה זֶה אֵלֵי עָנּוּ וְאָמְרוּ:

יְיָ יִמְלֹךְ לְעֹלָם וָעַד: (Gemeinde.)

(Vorbeter.)

וּנְאֻמַר כִּי־פָדָה יְיָ אֶת־יַעֲקֹב וּנְאֻלוּ מִיַד חָזֵק מִמֶּנּוּ.
בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ נְאֻל יִשְׂרָאֵל:

durch zahllose Wundertaten uns am Leben erhalten, daß unser Fuß nicht wanket. So hast Du in den Tagen der Vorzeit Pharao gedemütigt, die Macht Egyptens gebeugt, unsere Väter aus dem Lande der Knechtschaft zur Freiheit geführt und ihnen am Schilfmeer Deinen wunderbaren Beistand verliehen. Da erkannten Israels Söhne Deine Allmacht, brachten Lob und Preis dar Deinem Namen, stimmten mit Moses ein Loblied Dir an und riefen jubelnd allesamt:

מי "Wer ist wie Du unter den Mächten, Ewiger? wer wie Du prangend in Heiligkeit, verherrlicht in Lobliedern, Wundertäter?"
Und als sie am Meere Dein Walten sahen, priesen sie Dich als den Retter und sprachen:

"Der Ewige regieret immer und ewig."

Und es heißt: "Der Ewige erlöset Jakob und befreiet es aus der Hand des Mächtigeren." Gepriesen seist Du, Ewiger, Erlöser Israels!

הַשְׂכִּיבֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ לְשָׁלוֹם וְהַעֲמִידֵנוּ מִלְּכָנוּ לְחַיִּים
 וּפְרֹשׁ עָלֵינוּ סִבְתַּת שְׁלוֹמְךָ וְתִקַּנְנוּ בְּעֵצָה טוֹבָה מִלְּפָנֶיךָ
 וְהוֹשִׁיעֵנו לְמַעַן שְׂמֹךְ וְהִגֵּן בְּעַקְנוּ וְהִסֵּר מֵעָלֵינוּ אוֹיֵב
 דָּבָר וְחָרֵב וְרָעַב וְיָגוֹן וּבְצַל כְּנַפְיֶךָ תִּסְתִּירֵנוּ. כִּי אֵל
 שׁוֹמְרָנוּ וּמְצִילָנוּ אַתָּה כִּי אֵל מֶלֶךְ חַנּוּן וְרַחוּם אַתָּה.
 וְשָׁמֵר צִאתָנוּ וּבּוֹאֵנוּ לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם מֵעַתָּה וְעַד-עוֹלָם.
 וּפְרֹשׁ עָלֵינוּ סִבְתַּת שְׁלוֹמְךָ. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַפּוֹרֵשׁ סִבְתַּת
 שְׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל-עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל:

(Am Sabbath.)

וְשָׁמְרוּ בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל אֶת-הַשַּׁבָּת לַעֲשׂוֹת אֶת-הַשַּׁבָּת
 לְדַרְתָּם בְּרִית עוֹלָם: בֵּינִי וּבֵין בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֵת הוּא
 לְעוֹלָם כִּי-שֵׁשֶׁת יָמִים עָשָׂה יְיָ אֶת-הַשָּׁמַיִם וְאֶת-הָאָרֶץ
 וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי שָׁבַת וַיִּנְפֹּשׁ:

כִּי-בַיּוֹם הַזֶּה יִכַּפֵּר עֲלֵיכֶם לְטַהֵר אֶתְכֶם.
 מִכָּל חַטֹּאתֵיכֶם לִפְנֵי יְיָ תִּתְהַקְּרוּ:

Gib, Ewiger, unser Gott, daß wir in Frieden uns niederlegen und am Morgen zu neuem Leben erwachen! Breite über uns aus die Decke Deines Friedens, daß wir durch Deinen Geist erstarren an edlem Sinne! Sei uns Schutz und Schirm gegen jede Feindseligkeit, und halte fern von uns Krankheit, Not und Kummer! Denn Du, o Herr, bist unser Hüter und Erretter, bist gnädig und erbarmungsvoll. Du hütest unser Gehen und unser Kommen, daß es heilbringend sei alle Zeit. Gepriesen seist Du, Ewiger, der Du uns und ganz Israel mit Deinem Frieden segnest!

(Am Sabbath.)

Und es sollen beobachten die Kinder Israel den Sabbath, so daß alle ihre Geschlechter den Sabbath als ewigen Bund feiern. Zwischen mir und den Kindern Israel sei er ein Zeichen ewiglich! Denn in sechs Tagen hat der Ewige geschaffen Himmel und Erde, und am siebenten Tage hat er geruht.

An diesem Tage sühnet und läutert er euch; von allen euren Sünden sollt ihr rein sein vor dem Ewigen.

יִתְגַּדֵּל וַיִּתְקַדֵּשׁ שְׁמֵהּ רַבָּא בְּעֵלְמָא דִּי-בְרָא כְרַעוּתָהּ וַיִּמְלִיךְ
מַלְכוּתָהּ בְּחַיִּיכוּן וּבְיוֹמֵיכוּן וּבְחַיֵּי דְכָל-בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּעֵגְלָא וּבְזִמְן
קָרִיב וְאָמְרוּ

אָמֵן. יְהֵא שְׁמֵהּ רַבָּא מְבָרַךְ לְעָלְמָא וּלְעָלְמֵי עָלְמַיָּא:
יְתַבְרַךְ וַיִּשְׁתַּבַּח וַיִּתְפָּאֵר וַיִּתְרַומַם וַיִּתְנַשֵּׂא וַיִּתְהַדָּר וַיִּתְעַלֶּה
וַיִּתְהַלַּל שְׁמֵהּ דְקֻדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְעֵלְא מִן כָּל-בְּרַכְתָּא וְשִׁינְתָּא
תְּשַׁבַּחְתָּא וְנִתְמַתָּא דְאִמְרֵן בְּעֵלְמָא וְאָמְרוּ אָמֵן:

(Gemeinde erhebt sich.)

אֲדָנִי שְׁפַתַי תִּפְתָּח וּפִי יִגִּיד תְּהִלָּתְךָ:

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי אַבְרָהָם
אֱלֹהֵי יִצְחָק וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא
אֵל עֲלִיּוֹן גּוֹמֵל חַסְדִּים טוֹבִים וְקָנָה הַכֹּל וְזוֹכֵר חַסְדֵי
אֲבוֹת וּמְבִיא גּוֹאֵל לְבָנָי בְּגֵיהֶם לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה:
זָכְרָנוּ לְחַיִּים. מְלֶךְ חַפֵּץ בְּחַיִּים. וְכִתְבָנוּ בְּסֵפֶר הַחַיִּים.
לְמַעַן אֱלֹהִים חַיִּים: מְלֶךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמְגַן. בְּרוּךְ אַתָּה
יְיָ מְגַן אַבְרָהָם:

אַתָּה גִּבּוֹר לְעוֹלָם אֲדָנִי מְחַיֶּה מֵתִים אַתָּה רַב
לְהוֹשִׁיעַ. מְשִׁיב הַרוּחַ וּמוֹרִיד הַטַּל וְהַגִּשֶׁם. מְכַלְכֵּל חַיִּים
בְּחֶסֶד מְחַיֶּה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים סוֹמֵךְ נוֹפְלִים וְרוֹפֵא

Herr, öffne meine Lippen, daß mein Mund Dein
Lob verkünde!

Gepriesen seist Du, Ewiger, unser Gott und Gott
unserer Väter Abraham, Isaac und Jakob, großer, mächtiger
und erhabener Gott! Du spendest reiche Gnade und waldest
liebevoll; Du gedenkest der Väter Frömmigkeit und bleibest ihr
gnadenvoller Erlöser für alle Zeit um Deines Namens willen.
Gedenke, erhalte und beschütze unser Leben in Deiner Huld,
Gott, Urquell alles Lebens. Herr, unser Beistand und unser
Schild. Gepriesen seist Du, Ewiger, Schild Abrahams!

Du bist mächtig, o Herr, und verleihst uns in der
Fülle Deines Heiles ewiges Leben. Du gebietest über Wind,
über Tau und Regen. Du erhältst die Lebenden in Gnade

חולים ומתיר אסורים ומקים אמונתו לישגי עפר.
 מי כמותך בעל גבורות ומי דומה לך מלך ממית ומחיה
 ומצמיח ישועה. מי כמותך אב הרחמים זוכר יצוריו לחיים
 ברחמים: ונאמן אתה להחיות מתים. ברוך אתה יי
 מחיה המתים:

אתה קדוש ושמה קדוש וקדשים בכל יום יהללוך סלה.
 ובכן תן פחדך יי אלהינו על כל מעשיך ואימתך על
 כל מה שבראת ויראה כל המעשים וישתחוו לפניך
 כל הברואים ויעשו כלם אנדה אחת לעשות רצונך
 בלבב שלם כמו שידענו יי אלהינו שהשלטון לפניך עו
 בידך וגבורה בימינך ושמה נרא על כל מה שבראת:
 ובכן תן כבוד יי לעמך תהלה ליראיך ותקנה

und nimmst auf in Vaterhuld die Hingefahrenen, stühest die
 Fallenden, heilest die Kranken, befreiest die Gefesselten und
 bewährest Deine Treue denen, die im Staube ruhen. Wer ist
 wie Du, Allmächtiger? und wer gleichet Dir, der Du waldest
 über Leben und Tod und Heil hervorspreißen lässest? Wer
 ist wie Du, Vater des Erbarmens! Du gedenkest in Liebe
 Deiner Geschöpfe und verleihst ihnen Leben. Wir vertrauen
 auf Deine Verheißung ewigen Lebens. Gepriesen seist Du,
 Ewiger, Quell ewigen Lebens!

Heilig bist Du und heilig ist Dein Name, und die
 Frommen preisen Dich an jedem Tage.

So möge denn ein heiliges Erbeben vor Dir,
 o Herr, unser Gott, alles Erschaffene durchdringen, daß alles
 Lebende in Ehrfurcht vor Dir sich beuge, alle Menschenkinder
 in Einen Bund sich zusammenschließen, um Deinen Willen mit
 ganzem Herzen zu vollziehen, um Dir zu huldigen, Dich zu
 bekennen, Dich als den Einen, den Erhabenen, den Herrn und
 Lenker alles Geschaffenen.

Und uns, dem Volke Deines Bundes, verleihe,
 o Gott, die Ehre und die Anerkennung unseres heiligen Berufes;

לְדוֹרֵשִׁיךָ וּפְתַחֲוֹן פֶּה לְמִיַּחְלִים לְךָ שְׂמֹחָה לְמַבְקָשֵׁי פָנֶיךָ
וְצִמְיַחַת קָרָן לְעַבְדֶּיךָ וְעַרְיַבַת גֵּר לְמִיַּחְלֵי שְׂמֹחָה בְּמַהֲרָה
בְּיָמֵינוּ:

וּבְכֵן צְדִיקִים יִרְאוּ וַיִּשְׂמְחוּ וַיִּשְׁרִים יַעֲלוּ וְחַסִּידִים
בְּרָנָה יִגִּילוּ. וְעוֹלָתָה תִּקְפָּץ-פִּיָּהּ. וְכָל-הַרְשָׁעָה כְּלָהּ בְּעֵשֶׂן
תִּכְלָה כִּי תַעֲבִיר מִמְּשָׁלַת זָרוֹן מִזֶּה-הָאָרֶץ. וְתִמְלֶךְ אַתָּה
” לְבַרְכֶּךָ עַל כָּל-מַעֲשֶׂיךָ בְּבִתּוֹב בְּדַבְרֵי קִדְשֶׁךָ יְמִלֶךְ: ”
לְעוֹלָם אֱלֹהֶיךָ צִיּוֹן לְדֹר וָדֹר הַלְלוּיָהּ:

קְדוֹשׁ אַתָּה וְנוֹרָא שְׂמֹחָה וְאִין אֱלֹהִים מִבְּלַעְדֶּיךָ בְּבִתּוֹב
וַיִּגְבֶּה ” צְבָאוֹת בְּמִשְׁפָּט וְהָאֵל הַקְּדוֹשׁ נִקְדָּשׁ בְּצַדִּיקָתָה
בָּרוּךְ אַתָּה ” הַמֶּלֶךְ הַקְּדוֹשׁ:

אַתָּה בְּחַרְתָּנוּ. אָהַבְתָּ אוֹתָנוּ. וַרְצִיתָ בָּנוּ. וְקִבַּלְתָּנוּ
בְּמִצּוֹתֶיךָ. וְקִרְבַּתָּנוּ מִלְּכָנוּ לְעַבְדֶּיךָ. וְשִׂמְךָ הַגָּדוֹל
וְהַקְּדוֹשׁ עָלֵינוּ קִרְאתָ:

gib uns Kraft und Fähigkeit, Deinem Dienste uns zu weihen,
Deine Lehre zu tragen durch alle Lande, auf daß Dein Reich
immer mehr auf Erden sich ausbreite und befestige.

Dann sieget die Wahrheit, und es jubeln die
Frommen, und die von Deinem Geiste Beseelten frohlocken, die
Ungerechtigkeit aber verstummet, und der Frevel verschwindet dem
Nebel gleich, und gebannt bleibet die Herrschaft des Hochmuts von
der Erde. Und Du allein, Ewiger, thronest in allen Menschen-
herzen, wie Du es verheißten hast in Deinem heiligen Worte:
„Der Ewige regieret ewiglich, dein Gott, Zion, von Geschlecht
zu Geschlecht. Hallelujah.“

Heilig bist Du, und erhaben ist Dein Name, wie
Dein Seher es ausgesprochen hat: „Und Gott ist erhaben im
Gericht, und der heilige Gott wird verehrt durch Gerechtigkeit.“
Gepriesen seist Du, Ewiger, der Du in Heiligkeit waldest!

Du, Herr, hast in Deiner Gnade uns erwählt, Deine
Gebote zu unserer Heiligung uns gegeben, Du hast zu Deinem
Dienste uns berufen und uns geschmückt mit Deinem großen
und heiligen Namen.

וּתְתַן-לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה אֶת-יוֹם (הַשַּׁבָּת הַזֶּה לְקַדְשָׁהּ
וּלְמִנוּחָהּ וְאֶת-יוֹם) הַכִּפּוּרִים הַזֶּה לְמַחִילָה וְלִסְלִיחָה וְלִכְפָּרָה
וְלִמְחֹל-בוֹ אֶת-כָּל-עֲוֹנוֹתֵינוּ מִקְרָא-קֹדֶשׁ וְגַבְר לִיצִיאַת
מִצְרַיִם:

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. יַעֲלֶה וְיָבֵא וְיַגִּיעַ וְיִפְקֹד וְיִזְכֹּר
וְזָכְרֵנוּ וְיִפְקֹדֵנוּ וְזָכְרוֹן אֲבוֹתֵינוּ וְזָכְרוֹן כָּל-עַמּוּךָ בֵּית
יִשְׂרָאֵל לְפָנֶיךָ לְפִלְטָה לְטוֹבָה לְחַן וְלִחֲסֵד וּלְרַחֲמִים
לְחַיִּים וְלִשְׁלוֹם בְּיוֹם הַכִּפּוּרִים הַזֶּה. וְזָכְרֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בּוֹ
לְטוֹבָה. וְיִפְקֹדֵנוּ בּוֹ לְבִרְכָה. וְהוֹשִׁיעֵנו בּוֹ לְחַיִּים. וְגַבְר
יְשׁוּעָה וְרַחֲמִים חוּס וְחַנּוּן וְרַחֵם עָלֵינוּ וְהוֹשִׁיעֵנו. כִּי
אֱלֹהֵי עֵינֵינוּ. כִּי אֵל מֶלֶךְ חַנּוּן וְרַחוּם אַתָּה:

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ מְחַל לְעֲוֹנוֹתֵינוּ בְּיוֹם (הַשַּׁבָּת
הַזֶּה וּבְיוֹם) הַכִּפּוּרִים הַזֶּה. מְחַח וְהַעֲבֵר פְּשָׁעֵינוּ וְחַטָּאוֹתֵינוּ
מִיָּגֵד עֵינֶיךָ בְּאִמּוֹר. אֲנֹכִי אֲנֹכִי הוּא מְחַח פְּשָׁעֶיךָ לְמַעַנִי

Du hast, Ewiger, unser Gott, in Liebe uns gegeben diesen (Sabbath zur Heiligung und Ruhe und diesen) Tag der Vergebung, Verzeihung und Sühne als einen Tag heiliger Berufung und erhebender Erinnerung.

Unser Gott und Gott unserer Väter! wollest Du huldvoll unser Flehen vernehmen, daß, wie Du einst unserer Väter gedacht, Du auch unser und des ganzen Hauses Israel in Liebe gedenkest und uns Schutz und Heil und Leben und Frieden verleihest an diesem Tage der Sühne. Fördere unser Wohl und spende uns Deinen Segen; denn zu Dir, Allgnädiger, schauen wir in Zuversicht empor.

Unser Gott und Gott unserer Väter! Du hast den Sündern Deine Gnade und Dein Erbarmen verheißen, Du hast in Deinem heiligen Worte uns verkündet: „Ich, ich tilge hinweg deine Missetaten um meiner Gnade willen, daß ich deiner

ה
ה
ם
ש
ה
י
ז
ת
ז
ל
gib
Dei
imm
Fro
Ang
Neb
der
herz
„De
zu
Dein
Geri
Gep
Gebi
Dien
und

וְחַטֹּאתֶיךָ לֹא אֶזְכֹּר: וְנֹאמַר מִחִיתִי כָעֵב פִּשְׁעֶיךָ וְכַעֲנֵן
 חַטֹּאתֶיךָ שׁוּבָה אֵלַי כִּי גִאלֹתֶיךָ: וְנֹאמַר כִּי־בַיּוֹם הַזֶּה
 יִבְּרַר עֲלֵיכֶם לְטַהֵר אֶתְכֶם. מִכֹּל חַטֹּאתֵיכֶם לִפְנֵי יי
 תִּטְהַרוּ: (לשבת אֱלֹהֵינוּ וְאַלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ רָצָה בְּמִנוּחָתָנוּ) קִדְּשָׁנוּ
 בְּמִצְוֹתֶיךָ וְתַן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרֹתֶיךָ שִׁבְעֵנוּ מִטּוֹבֶיךָ וְשִׁמְחָנוּ
 בִּישׁוּעָתֶיךָ (וְהִנְחִילֵנוּ יי אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה וּבְרַצוֹן שֶׁבֶת קִדְּשָׁה
 וְיִגְדְּחוּ בָּהּ יִשְׂרָאֵל מִקִּדְּשֵׁי שְׁמֶיךָ) וְטַהֵר לִבֵּנוּ לְעִבְדֶּךָ בְּאַמֶּת כִּי
 אַתָּה סֶלְחָן לְיִשְׂרָאֵל וּמַחֲלֵן לְשִׁבְטֵי יִשְׂרָאֵל בְּכָל־דּוֹר וָדוֹר
 וּמַבְּלִעְדֶּיךָ אֵין לָנוּ מִלָּה מוֹחֵל וְסוֹלֵחַ. בָּרוּךְ אַתָּה יי
 מִלָּה מוֹחֵל וְסוֹלֵחַ לְעוֹנוֹתֵינוּ וְלְעוֹנוֹת עַמּוֹ בֵּית יִשְׂרָאֵל.
 וּמַעֲבִיר אֲשֶׁמוֹתֵינוּ בְּכָד־שָׁנָה וְשָׁנָה. מִלָּה עַל כָּל־הָאָרֶץ
 מִקִּדְּשׁ (הַשְּׁבֶת ו) יִשְׂרָאֵל וַיּוֹם הַכִּפּוּרִים:

רָצָה יי אֱלֹהֵינוּ בְּעַמֶּךָ יִשְׂרָאֵל. וְתַפְלְתָם תִּקְבֹּל

Sünden nicht gedenke". — „Ich tilge hinweg wie Gewölle deine Missetaten und wie Nebeldunst deine Sünden. Kehre um zu mir, denn ich erlöse dich!" Und Du hast als Tag der Umkehr und der Buße, als Tag der Verzeihung und Vergebung den heiligen Sühnetag eingefetzt mit den Worten: „An diesem Tage sühnet und läutert er euch; von allen euren Sünden sollet ihr rein sein vor dem Ewigen". So richten wir heute unser Auge auf Dich, Allerbarmer! vergib uns unsere Sünden, verzeih' unsern Frevel und unsere Missetaten am heutigen Tage der Sühne. Mache uns stark zu Deinem Dienste, daß wir Deine Gebote willig erfüllen; läutere unser Herz und veredle uns, auf daß durch Israel Dein Name verherrlicht werde. Denn ein gütiger Vater, voll Langmut und Nachsicht, voll Milde und Vergebung bist Du Israel gewesen zu allen Zeiten. Gepriesen seist Du, Ewiger, für den Segen (des Sabbath und) des heiligen Sühnetages!

ראה Sieh gnädig nieder auf Dein Volk Israel, nimm sein

בְּרָצוֹן וְתַהֵי לְרָצוֹן תָּמִיד עֲבוֹדַת יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ. בְּרוּךְ
אַתָּה יי שְׂאוֹתֶךָ לְבִדְךָ בְּיִרְאָה נֶעֱבֹד:

מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ שְׂאֵתָה הוּא יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי
אֲבוֹתֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד. צוּר חַיֵּינוּ מִיָּגוֹן יִשְׁעֵנו אַתָּה הוּא לְדוֹר
וָדוֹר. גּוֹרֵה לָךְ וְנִסְפָּר תְּהַלְתֶּךָ עַל חַיֵּינוּ הַמְּסוּרִים בְּיָדֶךָ
וְעַל גְּשׁוֹמֹתֵינוּ הַמְּקוֹדֹת לָךְ וְעַל גְּסִיךָ שֶׁבְּכָל-יוֹם עִמָּנוּ
וְעַל גְּפְלֹאוֹתֶיךָ וְטוֹבוֹתֶיךָ שֶׁבְּכָל-עֵת עֵרֵב וְזָבָק וְצַהֲרִים.
הַטּוֹב בִּי לֹא-כָלוּ בְּחַמִּיךָ וְהַמְּרַחֵם בִּי לֹא-תָמוּ חֲסָדֶיךָ
מֵעוֹלָם קוֹיֵנוּ לָךְ: וְעַל-כֵּן יִתְבַּרְךָ וְיִתְרוֹמַם שְׁמֶךָ מִלְּבָנוּ
תָּמִיד לְעוֹלָם וָעֶד: וּכְתַב לְחַיִּים טוֹבִים כָּל-בְּנֵי בְרִיתֶךָ:
וְכֹל הַחַיִּים יוֹדוּךָ סֵלָה וְיִהְיוּ אֶת-שְׁמֶךָ בְּאַמֶּת הָאֵל
יִשׁוּעָתָנוּ וְעִזְרָתָנוּ סֵלָה. בְּרוּךְ אַתָּה יי הַטּוֹב שְׁמֶךָ וְלָךְ
נָאָה לְהוֹדוֹת:

Gebet huldvoll auf, daß stets Dir wohlgefalle der Dienst Deines
Volkes Israel. Gepriesen seist Du, Ewiger, dem allein wir
in Ehrfurcht dienen!

מֹדִים Dankend bekennen wir vor Dir, daß Du, Ewiger,
unser Gott bist und der Gott unserer Väter, der Hort unseres
Lebens, der Schild unseres Heiles. Von Geschlecht zu Ge-
schlecht verkünden wir Deinen Ruhm und danken Dir für unser
Leben, das in Deine Hand gegeben ist, für unsere Seelen, die
Deiner Huld befohlen sind, und für Deine Liebe und Deine
Wohltaten, die Du uns an jedem Tage und zu jeder Stunde
erweist. Allgütiger! Deine Liebe ist ohne Ende; Allerbarmer!
Dein Erbarmen höret nicht auf. Immerdar hoffen wir auf Dich.
Für alle diese Wohltaten sei Dein Name, Herr, gepriesen und
verherrlicht immer und ewig! Gedenke unser Aller zu glücklichem
Leben. Möge alles Lebende Dich, bekenne und Deinen Namen
preisen in Wahrheit, Allmächtiger, unser Hort und unser Beistand!
Gepriesen seist Du, Ewiger, dem Lob und Dank gebühret.

עָנוּ
הָיָה
יי
שָׁנוּ
חַנּוּ
דָּשָׁר
מִבִּי
דוֹר
יי
אֵל.
אַרְצָ

קָבַל

Sün-
deine
zu n
kehr
den
Tage
ihr r
Auge
unser
Sühr
Geko
auf
ein
und
prieße
des t

שָׁלוֹם רַב עַל־יִשְׂרָאֵל עִמָּךָ תָּשִׂים לְעוֹלָם. כִּי אַתָּה
 הוּא מֶלֶךְ אֲדוֹן לְכָל־הַשָּׁלוֹם. וְטוֹב בְּעֵינֶיךָ לְבָרֶךְ אֶת־
 עַמָּךָ יִשְׂרָאֵל בְּכָל־עֵת וּבְכָל־שָׁעָה בְּשָׁלוֹמָךָ. בְּסֵפֶר חַיִּים
 בְּרָכָה וְשָׁלוֹם וּפְרִנָּסָה טוֹבָה גּוֹבֵר וְנִכְתָּב לְפָנֶיךָ אֲנַחְנוּ
 וְכָל־עַמָּךְ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְחַיִּים טוֹבִים וּלְשָׁלוֹם. בְּרוּךְ
 אַתָּה יְיָ עֹשֶׂה הַשָּׁלוֹם:

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ תָּבוֹא לְפָנֶיךָ תְּפִלָּתָנוּ וְאַל־
 תִּתְּעַלֵּם מִתְּחִנָּתָנוּ. שְׂאִין אָנוּ עַוְיָ פָּנִים וּקְשִׁי־עֲרֹף לֹא־מֵר
 לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ צְדִיקִים אֲנַחְנוּ וְלֹא
 חַטָּאנוּ אֲכָל אֲנַחְנוּ חַטָּאנוּ:

אֲשָׁמְנוּ. דְּבַרְנוּ רַפִּי. הִיעֵוִינוּ. יַעֲצֵנוּ רַע. קִשְׁיֵנוּ עֲרֹף.
 תְּעִיֵנוּ. סָרְנוּ מִמִּצְוֹתֶיךָ וּמִמִּשְׁפָּטֶיךָ הַטּוֹבִים וְלֹא־שָׁוִה
 לָנוּ: וְאַתָּה צְדִיק עַל כָּל־הַבָּא עֲלֵינוּ כִּי־אַמַּת עֲשִׂיתָ
 וְאֲנַחְנוּ הִרְשָׁעְנוּ: מֵה־נֹּאמֵר לְפָנֶיךָ יוֹשֵׁב מְרוֹם. וּמֵה־
 נִסְפֵר לְפָנֶיךָ שׁוֹבֵן שְׁחָקִים. הֲלֹא כָל־הַנְּסֻתוֹת אַתָּה יוֹדֵעַ:
 אַתָּה יוֹדֵעַ רְוֵי עוֹלָם וְתַעֲלֹמוֹת סִתְרֵי כָל־חַי: אַתָּה
 חָפֵשׁ כָּל־חֲדָרֵי־בֶטֶן וּבַחֵן כְּלִיּוֹת וְלֵב: אִין דְּבַר נִגְעָלָם

שלום Fülle des Friedens wollest Du Deinem Volke Israel
 verleihen für alle Zeit, denn Du bist der Herr alles Friedens,
 und so möge es Dir gefallen, zu segnen Dein Volk Israel zu
 jeder Zeit und zu jeder Stunde mit Deinem Frieden. Mögest
 Du, Herr, in diesen Tagen unser und der ganzen Gemeinde
 Israel gedenken zum Leben und zum Heil, zum Segen und zum
 Frieden. Gepriesen seiest Du, Ewiger, Spender des Friedens!

Nimm, o Gott, wohlwollend auf das bußfertige
 Sündenbekenntnis, das wir im Bewußtsein unserer Verschuldung
 vor Dir aussprechen. Wer von uns wollte vor Dir rein sich
 nennen und von sich selber sprechen: Ich habe nicht gesündigt.
 Nein, wir Alle wissen es und bekennen es: Wir haben uns
 schwer vergangen; wir haben gesündigt gegen Dich, wissentlich
 und unwissentlich, sei es im Drange der Not, sei es in trotzigem

מִמֶּנּוּ וְאִין נִסְתַּר מִנֶּנְדָּר עֵינֵינוּ : וּבְכֵן יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יי
אֱלֹהֵינוּ שֶׁתְּכַפֵּר-לָנוּ עַל כָּל-חַטֹּאתֵינוּ וְתִסְלַח-לָנוּ עַל
כָּל-עֲוֹנוֹתֵינוּ וְתִמְחַל-לָנוּ עַל כָּל-פְּשָׁעֵינוּ :

עַל-חַטָּא שֶׁחֲטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּאָנָם :

וְעַל-חַטָּא שֶׁחֲטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּרָצוֹן :

עַל-חַטָּא שֶׁחֲטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּשִׁנְיָה :

וְעַל-חַטָּא שֶׁחֲטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּדָוָן :

עַל-חַטָּא שֶׁחֲטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּגֵלוּי :

וְעַל-חַטָּא שֶׁחֲטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּסִתָּר :

וְעַל כָּל־מַעֲלֵינוּ סְלִיחוֹת סְלַח-לָנוּ. מְחַל-לָנוּ. כִּפֹּר-לָנוּ :

כִּי אַתָּה סֹלֶחַן לְיִשְׂרָאֵל וּמַחֲלֵן לְשִׁבְטֵי יִשְׂרָאֵל בְּכָל-

דָּוָר וְדָוָר וּמִבְּלַעֲדֶיךָ אִין לָנוּ מִלָּה מִזַּחַל וְסוּלָחַ :

אֱלֹהֵי נֹצֵר לְשׁוֹנֵי מָרַע וּשְׁפָתַי מִדְּבַר מִרְמָה. וְלִמְקַלְלֵי

גַּפְשֵׁי תוֹדֵם וְנַפְשֵׁי כְּעַפְר לְכָל תְּהִיָּה. פֶּתַח לִבִּי בְּתוֹרָתְךָ

וּבְמִצְוֹתֶיךָ תִּרְדֶּךָ גַּפְשֵׁי. וְכָל חַחוּשְׁבִים עָלַי רָעָה מִתְּהַרָה

תִּפְרַע עֲצָתָם וּקְלָקַל מַחֲשַׁבְתָּם : לְמַעַן יִחְלְצוּן יְדִידֶיךָ

הַוְשִׁיעָה יְמִינְךָ וְעַנְגֵּי : יְהִיו לְרָצוֹן אִמְרֵי-פִי וְהִגִּיוֹן לִבִּי

Uebermut. So find wir von Deinen Wegen gewichen, haben
getan, was böse ist in Deinen Augen, und beschämt stehen wir
vor Dir. So wolle uns denn Deine Nachsicht und Deine
Verzeihung angedeihen lassen; denn ein gütiger Vater, voll
Langmut und Nachsicht, voll Milde und Vergebung bist Du
Israel gewesen zu allen Zeiten, wie Keiner sonst.

אלהי Mein Gott, bewahre meine Zunge vor Bösem und
meine Lippen vor Reden des Truges! Laß mich gegen meine
Lästerer in Geduld schweigen und stets in Demut wandeln.
Erschließe meinen Sinn Deiner Lehre, daß ich Deine Gebote
eifrig erfülle. Den Ratschluß aller derer, die auf Böses finnen,
vereitle um Deiner Heiligkeit willen, damit diejenigen geschützt
seien, die Dich lieben in Treue. Mögen wohlgefällig sein die
Worte meines Mundes und das Sinnen meines Herzens Dir,

תה
ת-
יים
תנו
דוק
אל-
מר
ולא
ר-
שנה
שית
מה-
רע:
אתה
עלם
verle
und
jeder
Du,
Isra
Fried
Süni
vor
nenn
Mein
schwe
und

לְפָנֶיךָ יי צוּרֵי וְגֹאֲלֵי: עֲשֵׂה שָׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו הוּא יַעֲשֶׂה
שָׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל־יִשְׂרָאֵל וְאָמְרוּ אָמֵן:

(Am Sabbath.)

(Gemeinde:)

וַיְכַלּוּ הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ וְכָל־צְבָאָם: וַיְכַל אֱלֹהִים בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי
מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה וַיִּשְׁבֹּת בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מְכַל־מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר
עָשָׂה: וַיְבָרֶךְ אֱלֹהִים אֶת־יוֹם הַשְּׁבִיעִי וַיְקַדֵּשׁ אֹתוֹ כִּי בּוֹ שָׁבַת
מְכַל־מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר־בָּרָא אֱלֹהִים לַעֲשׂוֹת:

mein Gott, mein Hort und mein Erlöser! — Der Frieden
stiftet in seinen Höhen, lasse Frieden walten über uns und über
ganz Israel! Amen!

(Am Sabbath.)

(Gemeinde:)

ויכלו Bollendet waren Himmel und Erde und alle ihre Scharen
Und als Gott am siebenten Tage sein Werk beendet hatte, da ruhete er
an diesem Tage von seinem Werke, das er gemacht. Und Gott segnete
und heiligte den siebenten Tag; denn an ihm ruhte er von seinem
Werke, das er geschaffen.

(Pſ. 130.) Aus der Tiefe rufe ich Dich, Herr!
Höre meine Stimme, und Dein Ohr
Sei geneigt meinem Flehen.
Wenn die Schuld Du aufbewahrest, Herr —
Herr, mein Gott, wer kann bestehen! —

Aber bei Dir ist die Vergebung,
Und wir nahen in heil'ger Scheu.
Ich hoffe auf Gott — meine Seele hofft,
Und sie harret auf sein Wort.
Meine Seele hoffet auf den Herrn
Mehr als Wächter auf den Morgen,
Wächter auf den Morgen.

Harre, Israel, auf ihn, den Ewigen,
Denn bei Gott allein ist Huld
Und Erlösung allezeit.
Und auch Israel wird er erlösen
Von allen seinen Sünden.

Predigt.

(Die Lade wird geöffnet.)

(Vorbeter.)

יְעֹלָה תַּחֲנוּנֵנוּ מֵעֶרֶב. וַיָּבֹא שׁוֹעֲתֵנוּ מִבֶּקֶר.
וַיִּרְאֶה רְנוּנֵנוּ. עַד עֶרֶב:

יְעֹלָה קוֹלֵנוּ מֵעֶרֶב. וַיָּבֹא צְדָקָתֵנוּ מִבֶּקֶר.
וַיִּרְאֶה פְדִיּוֹנֵנוּ. עַד עֶרֶב:

יְעֹלָה עֲנׁוּיֵנוּ מֵעֶרֶב. וַיָּבֹא סְלִיחָתֵנוּ מִבֶּקֶר.
וַיִּרְאֶה נְאֻקָּתֵנוּ. עַד עֶרֶב:

יְעֹלָה אֲנָקָתֵנוּ מֵעֶרֶב. וַיָּבֹא אֱלֹהֶיךָ מִבֶּקֶר.
וַיִּרְאֶה אֱלֵינוּ. עַד עֶרֶב:

(Die Lade wird geschlossen.)

(Vorbeter und Gemeinde abwechselnd.)

שִׁמְעֵ הַפֶּלָה. עֲדִיךָ כָּל־בִּשְׂרֵי יְבֹאוּ:
יְבֹאוּ כָּל־בִּשְׂרֵי. לְהַשְׁתַּחֲוֹת לְפָנֶיךָ יי:

(Vorbeter.)

יְעֹלָה Aufsteige unser Gebet vom Abend,
Vor Dich komme unser Flehen vom Morgen,
Und wohlgefällig sei Dir unser Rufen bis zum Abend!
Aufsteige unsere Stimme vom Abend,
Vor Dich komme unsere Selbstläuterung vom Morgen,
Und wohlgefällig sei Dir das Werk unserer Beredelung
bis zum Abend!

Aufsteige unsere Buße vom Abend,
Vor Dich komme unser Sühnegebet vom Morgen,
Und wohlgefällig sei Dir unser Schmerzensruf bis zum Abend!
Aufsteige unser heißes Sehnen vom Abend,
Vor Dich komme es am Morgen,
Und wohlgefällig sei Dir seine Gewährung bis zum Abend!

(Vorbeter und Gemeinde abwechselnd.)

שמע Der Du das Gebet erhörst, zu Dir kommen alle
Sterblichen.

Mögen alle Erdenbewohner kommen, vor Dir anzubeten, Ewiger!

יָבֹאוּ וַיִּשְׁתַּחֲוּוּ לְפָנֶיךָ אֲדֹנָי. וַיִּכְבְּדוּ לְשִׁמְךָ:
 בָּאוּ גִשְׁתַּחֲוּוּהָ וּנְכַרְעָהּ. גִּבְרָכָה לְפָנֶיךָ עֲשֵׂנוּ:
 בָּאוּ שְׁעָרָיו בְּתוֹדָה חֲצֵרֹתָיו בְּתִהְלָה. הוֹדוּ לוֹ בְּרִבּוֹ שְׁמוֹ:
 הִנֵּה בְּרִבּוֹ אֶת־יְיָ כָּל־עֲבָדֵי יְיָ. הָעֹמְדִים בְּבֵית־יְיָ בְּלִילוֹת:
 שְׂאוּ־יְדֵיכֶם קֹדֶשׁ וּבְרִבּוֹ אֶת־יְיָ:
 וְאַנְחֵנוּ בְּרַב חֶסֶדְךָ גִּבְאָ בֵיתְךָ. גִּשְׁתַּחֲוּוּהָ אֶל־הַיֵּבֶל
 קֹדֶשְׁךָ בְּיִרְאָתְךָ:
 לָבוּ גִרְגְּנָה לֵי. גְרִיעָה לְצוֹר יִשְׁעֵנוּ:
 גִּקְדְּמָה פָּנָיו בְּתוֹדָה. בְּזִמְרוֹת גְרִיעַ לֹ:
 צִדֵּק וּמִשְׁפָּט מְכוֹן בְּסֻאָךָ. חֶסֶד וְאַמֶּת יִקְדְּמוּ פָּנֶיךָ:
 מִי יִמְלֵל גְבוּרוֹת יְיָ. יִשְׁמִיעַ כָּל־תְּהִלָּתוֹ:
 אֲשֶׁר־לוֹ הַיָּם וְהוּא עֲשָׂהוּ. וַיִּבְשֶׁת יַרְדֵּי יַצָּרוּ:

Alle Sterblichen kommen, sich niederzuwerfen vor Dir, Herr,
 und Ehre zu geben Deinem Namen.
 Kommet! wir beten an und beugen das Knie vor dem Ewigen,
 unserm Schöpfer!
 Ziehet ein in seine Tore mit Dank, in seine Vorhöfe mit Preis,
 danket ihm, preiset seinen Namen!
 Auf, preiset den Ewigen, all ihr Knechte des Ewigen, die ihr
 im Gotteshause steht in den Nächten!
 Erhebet eure Hände im Heiligtume und preiset den Herrn!
 Und wir — durch die Fülle Deiner Gnade betreten wir Dein
 Haus, werfen uns nieder in Deinem heiligen Tempel
 in Ehrfurcht vor Dir;
 Auf! laffet uns jubeln dem Ewigen, jauchzen dem Horte unseres
 Heiles.
 Treten wir vor sein Antlitz mit Dank, huldigen wir ihm mit
 Gesängen!
 Heil und Gerechtigkeit ist Deines Thrones Stütze, Gnade und
 Treue gehen Dir voran.
 Wer spricht aus die Größe des Ewigen, verkündet seinen
 ganzen Ruhm!
 Sein ist das Meer, und er hat es gemacht, und das Trockene
 haben seine Hände gebildet.

אֲשֶׁר בְּיָדוֹ נַפְשׁ כָּל־חַי. וְרוּחַ כָּל־בֶּשֶׂר־אִישׁ:
 הַנְּשָׁמָה לָךְ וְהַגּוֹף פְּעֻלָּתְךָ. חוּסָה עַל־עַמְלָתְךָ:
 הַנְּשָׁמָה לָךְ וְהַגּוֹף שְׁלָתְךָ. יְיָ עֲשֵׂה לְמַעַן שְׂמֵךְ:
 אֶתְּנוּ עַל שְׂמֵךְ יְיָ עֲשֵׂה לְמַעַן שְׂמֵךְ:
 בְּעִבּוֹר כְּבוֹד שְׂמֵךְ. כִּי אֵל חַנוּן וְרַחוּם שְׂמֵךְ:
 לְמַעַן־שְׂמֵךְ יְיָ וְסִלַּחְתָּ לְעוֹנְנוּ כִּי רַב־הוּא:

(Vorbeter.)

בְּרַבְּךָ אֱלֹהֵינוּ. לְהַאֲרִיךְ אִפְּךָ. לְרָעִים וּלְטוֹבִים.
 וְהִיא תִּהְלָתְךָ:

(Gemeinde.)

לְמַעַנְךָ אֱלֹהֵינוּ. עֲשֵׂה וְלֹא לָנוּ. רֵאֵה עַמִּידָתְנוּ.
 בְּדָלִים וְרַקִּים:

(Vorbeter.)

תַּעֲלֶה אַרְוָכָה לְעַלְיָה נִדְּךָ. תִּנְחַם עַל־עַפְר
 וְאִפְּר:

In seiner Hand ist die Seele alles Lebenden und der Geist jedes Menschen.

Dein ist die Seele und der Leib ist Dein Werk, schöne Dein Gebilde. Dein ist die Seele und Dein der Leib; Ewiger, sei gnädig um Deines Namens willen. Wir kommen im Vertrauen auf Dich, Herr; erhöre uns um Deines Namens willen. Denn barmherziger und gnädiger Gott ist Dein Name! Um Deines Namens willen, Ewiger, verzeih' unsere Schuld, wie groß sie auch ist.

Dein, o Gott, ist die Langmut, Du übest sie gegen die Bösen wie gegen die Guten aus; dies, o Herr, ist Dein Ruhm.

Tue es um Deinetwillen, wenn wir es nicht verdienen; siehe, wir sind arm und leer an Tugenden.

(Vorbeter.)

Laß Heilung angeheißen dem welken Blatte! Habe Mitleid mit dem Staubgebilde!

(Gemeinde.)

תִּשְׁלִיךְ חַטָּאֵינוּ וְתַחַן מַעֲשֵׂיךָ. תִּקְרָא כִּי־אֵין
אִישׁ. עֲשֵׂה עִמָּנוּ צְדָקָה:

(Borbeter.)

סְלַח־נָא לַעֲוֹן הָעַם הַזֶּה כְּגִדְל חֲסִידֶךָ וּכְאֲשֶׁר נִשְׁאַתָּה
לַעַם הַזֶּה מִמִּצְרַיִם וְעַד־הַנֶּחֱה:

(Gemeinde.)

וַיֹּאמֶר יְהוָה סְלַחְתִּי כְּדַבַּרְךָ:

(Die Lade wird geöffnet.)

(Borbeter und Gemeinde.)

אָמֵנָם בֵּן יִצְרַח סוֹבֵן בְּנֵנוּ.

סְלַחְתִּי:

בָּךְ לְהִצְדָק רַב צְדָק וְעֲנֵנוּ

טוֹב וְסִלַּח מְחַל וְסִלַּח אֱשָׁמִים.

סְלַחְתִּי:

יְהִי הַקָּשֶׁב וְגַם הַשֵּׁב מִמְרוֹמִים

(Gemeinde.)

תִּשְׁלִיךְ Nimm von uns unsere Sünde, tue es aus
Schonung und Liebe für das schwache Geschöpf Deiner Hand.

(Borbeter.)

סְלַח Verzeihe der Sünde dieses Volkes nach der Fülle
Deiner Gnade, wie Du Nachsicht geübt hast mit diesem Volke
von Egypten bis hierher.

(Gemeinde.)

וַיֹּאמֶר Und der Ewige sprach: „Ich verzeihe nach deinem Worte.“

(Borbeter und Gemeinde.)

אָמֵנָם Wenn auch der Sünde Lust

Uns woget in der Brust,

O Gott der Gnade Du,

Huf' uns in Liebe zu:

Sch hab' vergeben!

Du voller Lieb' und Huld,

Wir voller Sünd' und Schuld;

O laß aus Himmelshöh'n

An uns das Wort ergeh'n:

Sch hab' vergeben!

סְלַחְתִּי:

בָּאֵב תִּחַבֵּשׁ וּבְצוּל תִּכְבֵּשׁ עוֹנֵי.

לֵךְ תִּהְלֶךְ אָמֹר מֶלֶךְ לְמַעַנִי

סְלַחְתִּי:

סְבוֹת רַחֲשֵׁי וְגַם לַחֲשֵׁי תִרְצֶה.

עוֹן נִשָּׂא לְמַעַנֶךָ עֲשֵׂה וְתִפְצֶה

סְלַחְתִּי:

קוֹלִי שָׁמַע וּרְאֵה דְרָמַע עֵינֵי.

רִיב רִיבֵי שְׁעָה נִיבֵי וְהִשִּׁיבֵנִי

סְלַחְתִּי:

שָׁמֵץ טָהַר בְּעֵב מִהַר בְּנִאֲמַר.

תִּמְחָה פֶּשַׁע לְעַם נוֹשֵׁעַ וְתֹאמַר

(Vom Vorbeter laut recitiert.)

אֵל מֶלֶךְ יוֹשֵׁב עַל כִּסֵּא רַחֲמִים. מִתְנַהֵג בְּחַסִּדוֹת
מוֹחֵל עוֹנוֹת עַמּוֹ. מַעֲבִיר רֵאשׁוֹן רֵאשׁוֹן. מַרְבֵּה מְחִילָה

Der Seele Ruh' gewähr',
Die Schuld versenk' ins Meer;
Dein Ruhm ist — gnädig fein;
So sprich: Ich will verzeih'n, Ich hab' vergeben!

Bernimm mein heißes Fleh'n,
Laß Dir zu Herzen geh'n
Die Klag' der Sündenschuld;
Verheiß in treuer Huld: Ich hab' vergeben!

Des Sünders Stimm' erhör',
Der Träne schonend wehr';
Sei uns in Lieb' ein Hort
Und künd' das Gnadenwort: Ich hab' vergeben!

Der Sünde Nacht erbleich'
Dem Volkendunkel gleich.
Sprich: Missetat und Fehl
Tilg' ich dir, Israel! Ich hab' vergeben!

(Vorbeter.)

אל מלך אללרברמר, דער דו אין מילדע וולטעסט, לנגמוט
אָבעט, דען סִינדערן ונד פֿרעולערן גערן ורזעיִהעסט, אללען סִערבֿ-

לְחַטָּאִים וּסְלִיחָה לְפוֹשְׁעִים. עֲשֵׂה צְדָקוֹת עִם כָּל-בָּשָׂר
 גְּרוּחַ. לֹא כָרַעְתֶּם תִּגְמַל. אֵל הוֹקִיֵת לָנוּ לֹאמַר מִדּוֹת
 שְׁלֹשׁ עֲשָׂרָה. וְכַר-לָנוּ הַיּוֹם בְּרִית שְׁלֹשׁ עֲשָׂרָה. כְּמוֹ
 שְׁהוֹדַעְתָּ לָעָנּוּ מִקֶּדֶם. כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב. וַיֵּרַד יְהוָה בְּעָנָן
 וַיִּתְיַצֵּב עִמּוֹ שֵׁם וַיִּקְרָא בְשֵׁם יְהוָה:

וַיַּעֲבֹר יְהוָה עַל-פָּנָיו וַיִּקְרָא:

(Gemeinde.)

יְהוָה יְהוָה אֵל רַחוּם וְחַנוּן. אֲרַךְ אַפָּיִם וְרַב
 חַסָּד וְאַמֶּת: נֹצֵר חַסָּד לְאֱלֹפִים. נִשְׂא עוֹן
 וּפְשַׁע וְחַטָּאָה וְנִקְיָה:

וּסְלַחֵת לְעוֹנָנוּ וּלְחַטָּאתָנוּ וּנְחַלְתָּנוּ:

סְלַח-לָנוּ אֲבִינוּ כִּי חָטָאנוּ. מַחֲל-לָנוּ מִלִּבְנוּ כִּי פָשַׁעְנוּ:
 כִּי-אַתָּה אֲדָנָי טוֹב וּסְלַח וְרַב-חַסָּד לְכָל-קְרֹאֲיֶיךָ:

(Die Lade wird geschlossen.)

(Vom Vorbeter der erste Vers laut, das andere stilles Gebet bis
 ס. 210.)

הַאֲוִינָה יי תִּפְלְתָנוּ וְחִקְשִׁיבָה בְּקוֹל תַּחֲנוּנוֹתֵינוּ:
 חִקְשִׁיבָה לְקוֹל שׁוֹעָנוּ מִלִּבְנוּ וְאֵלֵינוּ כִּי-אֵלֶיךָ נִתְפַלֵּל:
 תְּהִי-נָא אֲזוּנְךָ-קִשְׁבָת וְעֵינֶיךָ פְּתוּחוֹת אֶל-תְּפִלַּת עַבְדְּךָ
 עַמֶּךָ יִשְׂרָאֵל וְשִׁמְעֵת מִן-הַשָּׁמַיִם מִמְּכוֹן שְׁבִתֶּךָ אֲחִי-

lichen Liebe erweist, und ihnen nicht nach ihrer Schuld ver-
 giltst. Allgütiger, Du hast Dich selbst durch Deinen treuen
 und demütigen Diener Moses als allliebender Vater uns
 offenbart, wie es heißt:

(Gemeinde.)

“ Gott, o Gott, allmächtig, barmherzig und gnädig,
 langmütig und von unendlicher Huld und Treue! Du bewahrest
 Gnade bis ins tausendste Geschlecht, verzeihst Schuld, Missetat
 und Sünde, und sprichst rein die Reuigen.

So wollest Du auch uns, Gott und Vater, unsere
 Sünden vergeben, das reuevolle Gebet erhören, das aus buß-

תִּפְלְתֶם וְאֶת־תְּחִנָּתְם וְעֲשִׂיתֶם מִשְׁפָּטִים וְסִלְחָתִי לְעַמִּי
אֲשֶׁר חָטְאוּ־לָךְ:

בְּרַחֵם אָב עַל־בָּנִים בֶּן תְּרַחֵם יי עָלֵינוּ: לִי הִישׁוּעָה
עַל־עַמִּי בְּרִכְתְּךָ סִלְּהָ: יי צְבָאוֹת עֲמָנוּ מִשָּׁנֹב־לָנוּ
אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סִלְּהָ: יי צְבָאוֹת אֲשֶׁר־י אָדָם בִּטָּח בְּךָ: יי
הוֹשִׁיעָה הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ בְּיוֹם־קָרְאָנוּ:

(Stilles Gebet.)

זְכוּ רַחֲמֶיךָ יי וְחַסְדֶיךָ כִּי מֵעוֹלָם הִמָּתָה: זְכוּ לְעַבְדֶיךָ
לְאַבְרָהָם לְיִצְחָק וּלְיַעֲקֹב. אֵל־תִּפְּנֵן אֵל־קִשֵׁי הָעַם הַזֶּה
וְאֵל־רָשָׁעוֹ וְאֵל־חָטְאָתוֹ:

וְזָכַרְנוּ לָנוּ בְּרִית אֲבוֹת בְּאֲשֶׁר אָמַרְתָּ. וְזָכַרְתִּי אֶת־
בְּרִיתִי יַעֲקֹב וְאֶת־בְּרִיתִי יִצְחָק וְאֶת־בְּרִיתִי
אַבְרָהָם אֶזְכֹּר וְהָאָרֶץ אֶזְכֹּר: וְזָכַרְנוּ לָנוּ בְּרִית רֵאשִׁימִים
בְּאֲשֶׁר אָמַרְתָּ. וְזָכַרְתִּי לָהֶם בְּרִית רֵאשִׁימִים אֲשֶׁר
הוֹצֵאתִי־אֹתָם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לְעֵינֵי תְּגוּזִים לְהִיוֹת לָהֶם
לְאֱלֹהִים אֲנִי יי: עֲשֵׂה עִמָּנוּ כְּמָה שֶׁהִבְטַחְתָּנוּ. וְאֶת־
גַּם־זֹאת בְּהִיוֹתָם בְּאֶרֶץ אֲיִבֵיהֶם לֹא־מֵאֲסָתִים וְלֹא־
נַעֲלָתִים לְכַלְתָּם לְהַפִּיר בְּרִיתִי אִתָּם כִּי אֲנִי יי אֱלֹהֵיהֶם:

fertigem Herzen zu Dir emporsteigt, und in väterlicher Liebe
Deiner Kinder Dich erbarmen.

(Stilles Gebet.)

זְכוּ Wie Du allezeit unserer Väter Dich erbarmst,
Herzensverstocktheit und Abfall ihnen verziehen hast, so richte
in Milde auch uns, wenn wir in der Torheit unseres Herzens
gesündigt haben.

זְכוּ Gedanke uns den Bund, den Du mit unseren
Vätern für alle ihre Geschlechter geschlossen hast, und tue mit
uns, ihren Nachkommen, wie Du verheißten hast: „Auch wenn
sie nicht mehr im Lande ihrer Heimat sind, will ich sie nicht
verstoßen und meinen Bund mit ihnen nicht lösen; denn ich

רחם עלינו ואל תשחיתנו כְּמָה שְׁכָתוּב. כִּי אֵל רַחוּם
 יי אֱלֹהֶיךָ לֹא יִרְפֶּךָ וְלֹא יִשְׁחִיתֶךָ וְלֹא יִשְׁבַח אֶת-בְּרִית
 אֲבֹתֶיךָ אֲשֶׁר נִשְׁבַּע לָהֶם: מִלְּאֵת-לִבְכֶנּוּ לְאַהֲבָה אֶת-
 שִׁמְךָ כְּמָה שְׁכָתוּב. וּמִלְּי אֱלֹהֶיךָ אֶת-לִבְכֶךָ וְאֶת-לִבְב
 זְרַעֲךָ לְאַהֲבָה אֶת-י אֱלֹהֶיךָ בְּכָל-לִבְכֶךָ וּבְכָל-נַפְשֶׁךָ
 לְמַעַן חַיֶּיךָ: הַמְצֵא לָנוּ בְּבִקְשָׁתָנוּ כְּמָה שְׁכָתוּב.
 וּבִקְשָׁתָם מִשָּׁם אֶת-י אֱלֹהֶיךָ וּמְצֵאתָ כִּי תִדְרֹשְׁנוּ בְּכָל-
 לִבְכֶךָ וּבְכָל-נַפְשֶׁךָ: מִחַה פִּשְׁעֵינוּ לְמַעַנְךָ בְּאֲשֶׁר אָמַרְתָּ.
 אָנֹכִי אָנֹכִי הוּא מִחַה פִּשְׁעֶיךָ לְמַעַנִי וְחַטָּאתֶיךָ לֹא
 אֶזְכֹּר: מִחַה פִּשְׁעֵינוּ כָּעֵב וּכְעָנָן בְּאֲשֶׁר אָמַרְתָּ. מִחִיתִי
 כָּעֵב פִּשְׁעֶיךָ וּכְעָנָן חַטָּאתֶיךָ שׁוֹבָה אֵלַי כִּי גֵאלְתֶיךָ:
 הַלֵּבֵן חַטָּאֵינוּ בְּשִׁלְגַּ וּכְצִמּוֹר כְּמָה שְׁכָתוּב. לְכוּ-נָא וְנִנְכַחְחָה
 יֵאמֶר יי אִם-יְהִיו חַטָּאֵיכֶם כְּשָׁנִים כְּשִׁלְגַּ וּלְבִינֵנוּ אִם-
 יֵאָדְמוּ בַתּוֹלַע בְּצִמּוֹר יְהִיו: זֶרֶק עָלֵינוּ מִיָּם טְהוֹרִים
 וְטַהַרְנוּ כְּמָה שְׁכָתוּב. וְזֶרְקָתִי עֲלֵיכֶם מִיָּם טְהוֹרִים
 וְטַהַרְתֶּם. מִכָּל טְמֵאוֹתֵיכֶם וּמִכָּל-גְּלוּלֵיכֶם אֲטַהַר אֶתְכֶם:

(Vorbeter.)

כִּפֹּר חַטָּאֵינוּ בַיּוֹם הַזֶּה וְטַהַרְנוּ כְּמָה שְׁכָתוּב. כִּי-
 בַיּוֹם הַזֶּה יִכְפֹּר עֲלֵיכֶם לְטַהַר אֶתְכֶם. מִכָּל חַטָּאתֵיכֶם
 לִפְנֵי יי הַטְהַרְנוּ:

bin der Ewige, ihr Gott". Habe Erbarmen mit uns und gib
 uns nicht dem Verderben hin. Läutere unser Herz, daß wir
 in voller Liebe und Hingebung Deinem Namen anhängen. Lösche
 aus unsere Missetaten, daß sie wie das Nebelgewölk schwinden.

(Vorbeter.)

כִּפֹּר Bergib an diesem Tage unsere Sünden und gib uns
 ein reines Herz, wie Du verkündigt hast: „Denn an diesem Tage
 fühnet er und läutert er euch; von allen euren Sünden sollet
 ihr rein sein vor dem Ewigen.“

(Vorbeter und Gemeinde.)

שִׁמַע קוֹלֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ חוּם וְרַחֵם עָלֵינוּ וְקַבֵּל
בְּרַחֲמִים וּבְרַצוֹן אֶת־תְּפִלָּתֵנוּ:

(Vorbeter und Gemeinde.)

הַשִּׁיבֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵי וּנְשׁוּבָה חֲדָשׁ יָמֵינוּ כְּקִדְמָה:

(Vorbeter.)

אֲמַרְנוּ הַאֲזִינָה יְיָ בִּינָה חֲגִיגָנוּ: יְהִי לְרַצוֹן אֲמַרְי־
פִּינוּ וְהַגִּיזוֹן לִבְנוּ לְפָנֶיךָ יְיָ צוּרֵנוּ וְגֹאֲלֵנוּ: אֶל־תִּשְׁלִיכֵנוּ
מִלְּפָנֶיךָ וְרוּחַ קִדְשְׁךָ אֶל־תִּקַּח מִמֶּנּוּ: אֶל־תִּשְׁלִיכֵנוּ לְעַת
זְקָנָה כְּבָלוֹת בַּחֲנוּ אֶל־תַּעֲזֹבֵנוּ: אֶל־תַּעֲזֹבֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ
אֶל־תִּרְחַק מִמֶּנּוּ: עֲשֵׂה־עִמָּנוּ אוֹת לְטוֹבָה וְיִרְאוּ שְׂנְאֵינוּ
וְיִבְשׁוּ כִי־אִתָּה יְיָ עוֹרָתֵנוּ וְנַחֲמָתֵנוּ: כִּי לָךְ יְיָ הוֹחֵלֵנוּ
אִתָּה תַּעֲנֶה אֲדָנִי אֱלֹהֵינוּ:

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ.

אל תעזבנו. ואל תטשנו. ואל תכלימנו. ואל תפּר
בְּרִיתְךָ אִתָּנוּ. קַרְבָּנוּ לְחֹרְתְךָ. לְמִקְדָּשֵׁי מִצְוֹתֶיךָ. הוֹרְנוּ

שמע Höre unsere Stimme, Ewiger unser Gott, schone und er-
barme Dich unser und nimm in Huld und Gnade unser Gebet an.

השיבנו Führ' uns zurück zu Dir, Ewiger, daß wir uns
Dir zuwenden. Erneuere unsere Tage zu unserm Heile.

אמרי Neige Dein Ohr unserm Gebete, Ewiger, laß die
Worte unseres Mundes und unseres Herzens Dir wohlgefällig
sein, o Gott. Werf uns nicht vor Deinem Angesicht, und
die Heiligkeit Deines Geistes nimm nicht von uns! Werf
uns nicht in den Tagen unseres Alters; wenn unsere Kraft
schwindet, verlasse uns nicht. Verlasse uns nicht, bewahre uns
Deine Güte, schenke uns Deinen Beistand, daß wir nicht zu
Schanden werden! Denn Dein, Ewiger, harren wir, und Du
wirfst uns gnädig erhören.

אלהינו Unser Gott und Gott unserer Väter! verlaß uns

דַּרְכֶיךָ. הַט לִבֵּנוּ לִירְאָה אֶת־שִׁמְךָ. וּמַל אֶת־לִבֵּנוּ
לְאַהֲבָתְךָ. וְנָשׁוּב אֵלֶיךָ בְּאֵמֶת וּבְלֵב שָׁלֵם: וּלְמַעַן שִׁמְךָ
הַגָּדוֹל תִּמְחַל וְתִסְלַח לְעוֹנְנוּ בְּכַתּוּב בְּדַבְרֵי קַדְשְׁךָ.
לְמַעַן־שִׁמְךָ יי וְסִלַּחְתָּ לְעוֹנֵי כִי רַב־הוּא:

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ:

סִלַּח־לָנוּ. מְחַל־לָנוּ. כִּפֹּר־לָנוּ:

(Gemeinde.)

כִּי אָנוּ עַמְּךָ וְאַתָּה אֱלֹהֵינוּ. אָנוּ בְּנֶיךָ וְאַתָּה אֲבוֹתֵנוּ:
אָנוּ עַבְדֶיךָ וְאַתָּה אֱדֹתֵנוּ. אָנוּ קַהֲלְךָ וְאַתָּה חֻלְקֵנוּ:
אָנוּ נִחְלָתְךָ וְאַתָּה גּוֹרְלֵנוּ. אָנוּ צִאֲנֶךָ וְאַתָּה רוֹעֵנוּ:
אָנוּ כְרִמֶּךָ וְאַתָּה נוֹטְרָנוּ. אָנוּ פְּעֻלָּתְךָ וְאַתָּה יוֹצְרֵנוּ:
אָנוּ רַעֲיִתְךָ וְאַתָּה רוֹדְנוּ. אָנוּ סִגְלָתְךָ וְאַתָּה קְרוֹבֵנוּ:
אָנוּ עַמְּךָ וְאַתָּה מְלַכֵּנוּ. אָנוּ מַאֲמִירֶיךָ וְאַתָּה מַאֲמִירֵנוּ:

nicht und verschmäh' uns nicht! Löse nicht Deinen Bund mit uns, bringe uns immer näher Deiner Lehre, befestige in uns Deine Gebote, führe uns in Deinen Wegen, wende Dir unser Herz zu, daß wir in aufrichtiger Buße zu Dir zurückkehren, Dich ehrfürchten und lieben mit ganzer Seele und, mit Dir versöhnt, unserer Sünden frei werden.

כי אננו
Wir sind Deine Bekenner, und Du bist unser Gott.
Wir sind Deine Kinder, und Du bist unser Vater.
Wir sind Deine Knechte, und Du bist unser Herr.
Wir sind Deine Gemeinde, und Du bist unser Teil.
Wir sind Dein Erbe, und Du bist unser Gut.
Wir sind Deine Herde, und Du bist unser Hirt.
Wir sind Dein Weinberg, und Du bist unser Hüter.
Wir sind Dein Werk, und Du bist unser Bildner.
Wir sind Deine Getreuen, und Du bist unser Freund.
Wir sind Dein Eigentum, und Du bist unser Hort.
Wir sind Dein Volk, und Du bist unser König.
Wir verehren Deinen Namen, und Du bringest unsern Namen zu Ehren.

(Stilles Gebet.)

אָבֵל אָנוּ מְלֵאֵי עֹון. וְאַתָּה מָלֵא רַחֲמִים. אָנוּ יָמִינוּ
 בְּצַל עֹזֵבֶר. וְאַתָּה הוּא וְשִׁנוּתֶיךָ לֹא יִתְמוּ:
 אֲשֶׁרִי נִשְׁוִי-פֶשַׁע כְּסוּי חֲטָאָה: אֲשֶׁרִי אָדָם לֹא-יִחַשֵׁב
 יי לֹו עֹון וְאִין בְּרוּחוֹ רַמְיָה: כִּי יוֹמָם וְלַיְלָה תִכְבֵּד עָלַי
 יְהִי נִהַפֵּךְ לְשִׁדֵי בְּחֶרְבְּנִי קִיץ סֵלָה: חֲטָאתִי אֹדִיעֶךָ
 וְעוֹנֵי לֹא כִסִּיתִי אָמַרְתִּי אֹדָה עָלַי פֶּשַׁעִי לִי וְאַתָּה
 נִשְׂאתָ עֹון חֲטָאתִי סֵלָה:

(Vorbeter.)

אָנָּה תְּבוֹא לְפָנֶיךָ תִּפְלְתָנוּ וְאֶל-תִּתְעַלֵּם מִתַּחַתְּנוּ.
 שְׂאִין אָנוּ עֲוֵי פָנִים וְקִשִׁי-עֶרְף לֹוֹמֵר לְפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ
 וְאֵלֵהִי אֲבוֹתֵינוּ צְדִיקִים אֲנַחְנוּ וְלֹא חֲטָאנוּ אָבֵל אֲנַחְנוּ
 חֲטָאנוּ:

(Gemeinde.)

אֲשַׁמְנוּ. דְּבַרְנוּ דְּפִי. הֵעֵינֵנוּ. יַעֲצֵנוּ רַע. קִשִּׁינוּ עֶרְף.
 תְּעֵינֵנוּ:

(Reise von der Gemeinde gebetet.)

סָרְנוּ מִמְצוֹתֶיךָ וּמִמְשַׁפְּטֶיךָ הַטּוֹבִים וְלֹא-שׁוּה לָנוּ: וְאַתָּה
 צְדִיק עַל כָּל-תְּבֵא עָלֵינוּ כִּי-אָמַת עֲשִׂיתָ וְאֲנַחְנוּ הִרְשַׁעְנוּ:
 הִרְשַׁעְנוּ וּפִשַׁעְנוּ. לָבֵן לֹא נוֹשַׁעְנוּ. וְתֵן בְּלִבְנוּ לְעֹזֵב
 דְּרֶךְ רָשָׁע. וְחִישׁ לָנוּ יֵשַׁע: כִּכְתוּב עַל-יַד נְבִיאֶךָ. יַעֲזֹב
 רָשָׁע דְּרָבוּ וְאִישׁ אֶון מִחֲשַׁבְתּוֹ וַיֵּשֶׁב אֶל-יי וַיִּרְחַמְהוּ
 וְאֶל-אֱלֹהֵינוּ כִּי-יִרְבֶּה לְסִלּוֹחַ:

Wir schuldbeladen, Du aber veröhnungsreich.

Wir der hinschwindende Schatten, Du aber dauernd und ewig!

(Stilles Gebet.)

אשרי (Ps. 32): Heil dem Menschen, dem Sünde vergeben,
 Schuld verziehen ist. Heil dem Menschen, dem Gott die Sünde
 nachsieht, wenn in seinem Gemüte kein Trug ist. Darum be-
 kenne ich Dir meine Sünde, und mein Vergehen verschweige ich
 nicht vor Dir. Meine Seele sehnt sich, Dir offen darzulegen meine
 Schuld, und Du, o Gott, wirst Sünde und Missetat vergeben.

(Rabbiner.)

Allgegenwärtiger, allwissender Gott! Du kennest des Menschen Herz, durchforschest sein Inneres, erlauschest die geheimsten Regungen unserer Seele, mit allen unseren Wegen bist Du vertraut. Vor Dir gibt es keine Täuschung, vor Dir kein Verhüllen. Wer von uns wollte vor Dir rein sich nennen und von sich selber sprechen: Ich habe nicht gesündigt! Nein, wir alle wissen und bekennen es: Wir haben uns schwer vergangen, wir haben gesündigt gegen Dich, wissentlich und unwissentlich, sei es im Drange der Noth, sei es in trotzigem Uebermut, oft aus Leichtfertigkeit des Sinnes, oft aus Verstocktheit des Herzens. Ja, wir haben gesündigt gegen Dich! Wir haben durch unsern Wandel Deinen heiligen Namen entweiht, haben die Treue gegen Ueberzeugung und Wahrheit gebrochen um Besitz, um nichtigen Gewinn, um eitler Ehren willen, haben im Glücke uns überhoben und undankbar Dich vergessen; haben im Unglücke schwach uns erwiesen, haben gemurrt und die Vaterliebe verkannt, die in den Prüfungen dem Menschen eine Quelle der Läuterungen erschließt. Wir haben gefehlt gegen uns! Wir sind den Trieben der Sinne nachgegangen, haben die flüchtigen Genüsse den bleibenden Gütern, den Schein dem Wesen, das Vergängliche dem Ewigen vorgezogen. Wir haben die Seele, die rein aus Deiner Schöpferhand hervorgegangen, und den Geist, das Abbild Deiner Heiligkeit, entweiht. Wir haben gefrevelt gegen unsere Nebenmenschen! Wir haben nur zu oft vergessen, daß Ein Gott uns Alle geschaffen, daß wir Alle Kinder sind Eines Vaters. Wir sind nicht immer Deinen Wegen nachgewandelt, den Wegen der Liebe und der Barmherzigkeit; unser Herz blieb kalt bei den Leiden unserer Brüder, unser Haus verschlossen bei ihrer Noth; uns ist nicht immer Besitz, Ehre und der gute Name unserer Nebenmenschen heilig und unverleßlich gewesen. So sind wir von Deinen Wegen abgewichen, haben getan, was böse ist in Deinen Augen, und beschämt stehen wir vor Dir, unser Herz ist zerknirscht, unsere Seele ist gebeugt in uns.

Du aber, Allmächtiger und Allerbarmer, waltest in un-

endlicher Gnade über Deine Menschenkinder, bist nahe allen denen, die in Wahrhaftigkeit Dich anrufen. Du richtest auf die Gebeugten und reichst die Vaterhand denen, die inbrünstig zu Dir emporschauen. Du, o Gott, wirfst auch uns vor Deinem Angesichte nicht verwerfen, auch uns Deine Barmherzigkeit nicht entziehen. Zu Dir beten wir: Vergib Deinen Kindern, verzeihe Schuld und Missetat denen, die in aufrichtiger Reue und Buße zu Dir zurückkehren, wie Du durch Deinen Propheten verheißt hast: „Es verlasse der Frevler seinen Weg und der sündige Mensch seine Gedanken und kehre zurück zum Ewigen, der sich sein erbarmet, und zu unserm Gotte, der immer wieder verzeihet.“

Vater im Himmel, voller Langmut und Huld, nimm uns an diesem heiligen Tage der Sühne veröhnt wieder auf, gib uns an diesem Tage der Weihe Kraft und Stärke, daß wir den Weg der Sünde verlassen, daß wir immer besser, gerechter und heiliger werden. Amen!

(Stille Andacht, vom Vorbeter eingeleitet, bis תפלה.)

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ:

סָלַח וּמָחַל לְעוֹנוֹתֵינוּ בַּיּוֹם (הַשְּׁבִיטָה הַזֶּה וּבַיּוֹם) הַכֹּפְרִים
 הַזֶּה. וְהִצַּתָּר לָנוּ בְּתַפְלָתְנוּ. מָחָה וְהִעֲבֵר פְּשָׁעֵינוּ מִנֶּגֶד
 עֵינֶיךָ. וּכְךָ אֶת־יִצְרָנוּ לְהַשְׁתַּעֲבֹד־לָךְ. וְהִכְנַע עֲרִפְנוּ
 לְשׁוּב אֵלֶיךָ. וְחַדַּשׁ בְּלִיּוֹתֵינוּ לְשִׁמּוֹר פְּקֻדֶיךָ. וּמַל אֶת־
 לְבָבְנוּ לְאַהֲבָה וּלְיִרְאָה אֶת־שִׁמְךָ. בְּכַתוּב בְּתוֹרָתְךָ.
 וּמַל יי אֱלֹהֶיךָ אֶת־לְבָבְךָ וְאֶת־לֵבְבִי לְאַהֲבָה אֶת־
 יי אֱלֹהֶיךָ בְּכָל־לְבָבְךָ וּבְכָל־נַפְשְׁךָ לְמַעַן חַיֶּיךָ:

הַזְדוֹנוֹת וְהַשְּׁגָגוֹת אֲתָה מְכִיר תְּרִצוֹן וְהַאֲגָם
 וְהַנְּסָתָרִים לְפָנֶיךָ הֵם גְּלוּיִם וִירוּעִים: מָה אָנוּ. מָה
 חַיֵּינוּ. מָה חֲסִדְנוּ. מָה צְדָקְנוּ. מָה יִשְׁעֵנוּ מָה כַּחַדְנוּ.
 מָה גְבוּרָתְנוּ: מָה נֹאמַר לְפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי
 אֲבוֹתֵינוּ. הֲלֹא כָל־הַגְּבוּרִים כָּאִין לְפָנֶיךָ. וְאַנְשֵׁי הַשָּׁמַיִם

כָּלֵא הָיוּ. וְחֻכָּמִים כְּבִלֵי מִדָּע. וְנִבְוִנִים כְּבִלֵי הַשֶּׁבֶל. כִּי
 רַב מַעֲשֵׂיהֶם תָּהוּ. וַיְמִי חַיֵּיהֶם הִבֵּל לְפָנֶיךָ:
 מִחַ-נֶּאֱמַר לְפָנֶיךָ יוֹשֵׁב מְרוֹם. וּמִחַ-נִּסְפָּר לְפָנֶיךָ
 שׁוֹכֵן שְׁחָקִים. הֲלֹא כָל-הַנִּסְתָּרוֹת אִתָּה יוֹדֵעַ: אִתָּה
 יוֹדֵעַ רְזִי עוֹלָם וְתַעֲלָמוֹת סִתְרֵי כָל-חַי: אִתָּה חַפֵּשׁ
 כָּל-חֲדָרֵי-בֶטֶן וּבִחֵן כְּלִיֹּת וְלֵב: אִין דְּבָר גֵּעֲלָם מִמֶּךָ
 וְאִין גִּסְתָּר מִנְּגֵד עֵינֶיךָ: וּבְכֵן יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יי
 אֱלֹהֵינוּ שֶׁתִּכַּפֵּר-לָנוּ עַל כָּל-חַטָּאתֵינוּ וְתִסְלַח-לָנוּ עַל
 כָּל-עֲוֹנוֹתֵינוּ וְתִמְחַל-לָנוּ עַל כָּל-פְּשָׁעֵינוּ:
 עַל-חַטָּא שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּאֲנָם:
 וְעַל-חַטָּא שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּרְצוֹן:
 עַל-חַטָּא שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּשִׁנְגָה:
 וְעַל-חַטָּא שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּדָרוֹן:
 עַל-חַטָּא שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּגִלּוֹי:
 וְעַל-חַטָּא שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּסִתָּר:
 וְעַל כָּלֶם אֱלֹהֵי סְלִיחוֹת סְלַח-לָנוּ. מְחַל-לָנוּ. כִּפֵּר-לָנוּ:
 כִּי אִתָּה סְלַחַן לְיִשְׂרָאֵל וּמְחַלָּן לְשִׁבְטֵי יִשְׂרָאֵל בְּכָל-
 דּוֹר וָדוֹר וּמִבְּלַעֲרֶיךָ אִין לָנוּ מֶלֶךְ מוֹחֵל וְסוֹלָח:

(Rabbiner.)

כָּל-תְּפִלָּה כָּל-תְּחִנָּה אֲשֶׁר תִּהְיֶה לְכָל-הָאָדָם לְכָל
 עַמֶּךָ יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר יִדְעוּן אִישׁ גִּנֵּעַ לְבָבוֹ וּפָרַשׁ בְּפִיו אֶל-

(Rabbiner.)

Jedes Gebet und jedes inbrünstige Flehen, das hier aus
 den Herzen Deiner Kinder zu Dir emporgestiegen ist, wie Jeder
 den Schaden seines Herzens erkannt und bußfertig seine Hände
 in Deinem Heiligtume zu Dir emporgehoben hat, wollest Du,
 o Gott, in Deinen Höhen erhören und Versöhnung üben und
 Jedem Gnade gewähren nach dem aufrichtigen Bekenntnisse

תְּבִית הַנּוֹחַ: וְאַתָּה תִשְׁמַע הַשָּׁמַיִם מְכוּן שְׁבִתְךָ וְסִלְחָתְךָ
וְעֲשִׂיתָ וְנָתַתָּ לְאִישׁ כְּכֹל-דְּרָכָיו אֲשֶׁר תִּדְרַע אֶת-לִבּוֹ
כִּי-אַתָּה יָדַעְתָּ לְבָרְךָ אֶת-לִבְּב כָּל-בְּנֵי הָאָדָם:

(Dieses Gebet fällt am Sabbath aus.)

(Die Lade wird geöffnet.)

אָבִינוּ מֶלְכֵנוּ הַטָּאֲנוּ לְפָנֶיךָ:
אָבִינוּ מֶלְכֵנוּ אֵין לָנוּ מֶלֶךְ אֱלֹה אֶתָּה:
אָבִינוּ מֶלְכֵנוּ עֲשֵׂה עִמָּנוּ לְמַעַן שְׂמֶךָ:
אָבִינוּ מֶלְכֵנוּ חַדֵּשׁ עָלֵינוּ שָׁנָה טוֹבָה:
אָבִינוּ מֶלְכֵנוּ בַטֵּל מַעֲלֵינוּ כָּל-גְּזֵרוֹת קָשׁוֹת:
אָבִינוּ מֶלְכֵנוּ כֹּלָה דְּבָר וְחָרַב וְרָעַב מַעֲלֵינוּ:
אָבִינוּ מֶלְכֵנוּ סֶלַח וּמַחֵל לְכָל-עֲוֹנוֹתֵינוּ:

seines Herzens; denn Du, o Herr, Du allein kennest das Herz aller Menschenkinder. Wer reiner Hände ist und lauterem Herzens, trägt Segen heim und Gnade vom Gotte seines Heiles. Amen!

(Dieses Gebet fällt am Sabbath aus.)

אבנו Vater und König! wir haben gesündigt vor Dir.
Vater und König! Du allein bist unser Herr.
Vater und König! Sei uns gnädig um Deines Namens willen!
Vater und König! Laß das neue Jahr für uns ein gesegnetes werden!
Vater und König! Wende ab von uns jedes schwere Verhängnis!
Vater und König! Wende ab von uns Pest und Schwert, Hungersnot und jegliches Verderben!
Vater und König! Verzeih' und vergib alle unsere Sünden!

אָבִינוּ מִלְּכֵנוּ הַחַוִּירָנוּ בְּתַשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ :
 אָבִינוּ מִלְּכֵנוּ שְׁלַח רְפוּאָה שְׁלֵמָה לְחוּלֵי עַמֶּךָ :
 אָבִינוּ מִלְּכֵנוּ וְזָרְנוּ בְּזָכְרוֹן טוֹב לְפָנֶיךָ :
 אָבִינוּ מִלְּכֵנוּ כְּתַבְנוּ בְּסִפְּר חַיִּים טוֹבִים :
 אָבִינוּ מִלְּכֵנוּ כְּתַבְנוּ בְּסִפְּר גְּאֻלָּה וַיִּשְׁנָעָה :
 אָבִינוּ מִלְּכֵנוּ כְּתַבְנוּ בְּסִפְּר פִּרְנָסָה וּבְלִפְלָה :
 אָבִינוּ מִלְּכֵנוּ כְּתַבְנוּ בְּסִפְּר זְכוּת :
 אָבִינוּ מִלְּכֵנוּ כְּתַבְנוּ בְּסִפְּר סְלִיחָה וּמְחִילָה :
 אָבִינוּ מִלְּכֵנוּ הַצִּמַּח לָנוּ יִשׁוּעָה בְּקָרוֹב :
 אָבִינוּ מִלְּכֵנוּ הָרַם קָרְן יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ :
 אָבִינוּ מִלְּכֵנוּ מִלֵּא יָדֵינוּ מִבְּרִכּוֹתֶיךָ :
 אָבִינוּ מִלְּכֵנוּ שְׁמַע קוֹלְנוּ חוּם וְרַחֵם עָלֵינוּ :
 אָבִינוּ מִלְּכֵנוּ קַבֵּל בְּרַחֲמִים וּבְרָצוֹן אֶת־הַתְּפִלָּתָנוּ :

Vater und König! Gib uns Kraft zu bußfertiger Rückkehr!

Vater und König! Sende unseren Kranken Genesung!

Vater und König! Gedenke unser zu unserem Heile!

Vater und König! Verleihe uns Leben und Frieden!

Vater und König! Verleihe uns Heil und Erlösung!

Vater und König! Verleihe uns unser tägliches Brot!

Vater und König! Verleihe uns ein Leben in Reinheit!

Vater und König! Verleihe uns Verzeihung und Vergebung!

Vater und König! Laß unser Heil stets wachsen und gedeihen!

Vater und König! Erhöhe die Kraft Israels!

Vater und König! Lohne unsern Fleiß mit Deinem Segen!

Vater und König! Höre unsere Stimme und erbarme Dich unser!

Vater und König! Nimm unser Gebet in Gnade und Barmherzigkeit auf!

אָבִינוּ מֶלְכֵנוּ פֶתַח שַׁעֲרֵי שָׁמַיִם לְתַפְקֻתָנוּ:
 אָבִינוּ מֶלְכֵנוּ זְכוֹר כִּי־עָפָר אָנֹחֵנוּ:
 אָבִינוּ מֶלְכֵנוּ נָא אֶל־תְּשִׁיבֵנוּ רִיקִם מִלְּפָנֶיךָ:
 אָבִינוּ מֶלְכֵנוּ תְהִי הַשְּׁעָה הַזֹּאת שְׁעַת רַחֲמִים וְעַת רְצוֹן
 מִלְּפָנֶיךָ:

אָבִינוּ מֶלְכֵנוּ חֲמַל עָלֵינוּ וְעַל עוֹלָלֵינוּ וְטַפְּנוּ:
 אָבִינוּ מֶלְכֵנוּ עֲשֵׂה לְמַעַן הַרוּגִים עַל יְחוּדְךָ וְעַל קְדוּשַׁת
 שְׁמֶךָ:

אָבִינוּ מֶלְכֵנוּ עֲשֵׂה לְמַעַנְךָ אִם־לֹא לְמַעַנָנוּ:
 אָבִינוּ מֶלְכֵנוּ עֲשֵׂה לְמַעַן רַחֲמֶיךָ הַרְבִּים:
 אָבִינוּ מֶלְכֵנוּ חַנּוּן וְעֲנּוּן כִּי אֵין בָּנוּ מַעֲשִׂים עֲשֵׂה עִמָּנוּ
 צְדָקָה וְחֶסֶד וְהוֹשִׁיעֵנוּ:

(Die Lade wird geschlossen.)

Vater und König! Deffne die Pforten des Himmels
 unserem Gebete!

Vater und König! Sei eingedenk, daß wir Staub sind
 und Asche!

Vater und König! Laß uns nicht leer von Dir gehen!

Vater und König! Laß diese Stunde eine Stunde des
 Erbarmens sein und der Huld!

Vater und König! Erbarme Dich unser und unserer
 Kinder!

Vater und König! Sei uns gnädig um derer willen,
 die in den Tod gegangen sind aus Treue
 gegen Dich, den Einen und den Heiligen!

Vater und König! Tue es um Deinetwillen, nicht um
 unfertwillen!

Vater und König! Sei uns gnädig um Deiner Barm-
 herzigkeit willen!

Vater und König! Wir haben keine Verdienste vor Dir;
 um Deiner Liebe und Gnade willen ge-
 währe uns Dein Heil!

(Vorbeteter.)

יִתְגַּדֵּל וַיִּתְקַדֵּשׁ שְׁמֵהּ רַבָּא בְּעֵלְמָא דִּי-בְרָא כְרַעוּתָהּ
וַיִּמְלִיךְ מַלְכוּתָהּ בְּחַיִּיכוֹן וּבְיוֹמֵיכוֹן וּבְחַיֵּי דְכָל-בֵּית
יִשְׂרָאֵל בְּעַגְלָא וּבְזִמְן קָרִיב וְאָמְרוּ

(Gemeinde.)

אָמֵן. יְהֵא שְׁמֵהּ רַבָּא מְבָרַךְ לְעַלְמֵי וּלְעַלְמֵי עֵלְמָיא.

(Vorbeteter.)

יִתְבָּרַךְ וַיִּשְׁתַּבַּח וַיִּתְפָּאֵר וַיִּתְרוֹמַם וַיִּתְנַשֵּׂא וַיִּתְהַדָּר
וַיִּתְעַלֶּה וַיִּתְהַלַּל שְׁמֵהּ דְקָדְשָׁא בְרִיךְ הוּא לְעֵלְמָא מִן
כָּל-בְּרַכְתָּא וְשִׁירְתָּא תְּשַׁבְּחָתָא וְנַחֲמָתָא דְאַמִּירָן בְּעֵלְמָא

וְאָמְרוּ אָמֵן : (אָמֵן Gemeinde)

(Vorbeteter.)

תִּתְקַבֵּל צְלוֹתְהוֹן וּבְעוֹתְהוֹן דְכָל-יִשְׂרָאֵל קְדָם אָבוּהוֹן
דִּי בְשִׁמְיָא וְאָמְרוּ אָמֵן : (אָמֵן Gemeinde)

(Vorbeteter.)

יְהֵא שְׁלָמָא רַבָּא מִן-שְׁמֵיָא וְחַיִּים עֲלֵינוּ וְעַל-כָּל-
יִשְׂרָאֵל וְאָמְרוּ אָמֵן : (אָמֵן Gemeinde)

(Vorbeteter.)

עֲשֵׂה שְׁלוֹם בְּמִרוֹמֵי הוּא יַעֲשֵׂה שְׁלוֹם עֲלֵינוּ וְעַל-
כָּל-יִשְׂרָאֵל וְאָמְרוּ אָמֵן : (אָמֵן Gemeinde)

So sei denn gepriesen und geheiligt Dein großer Name in
aller Welt, und Dein Reich, das Reich der Liebe und der Wahrheit,
verbreite sich über die ganze Erde bald in unseren Tagen!

Amen! Gepriesen sei sein großer Name ewiglich!

Gelobt sei der Name des Heiligen, der erhaben ist
über alles Lob! Alle Welt preise den Herrn, den aller Welten
Preis nicht erreicht. Amen!

Möge wohlgefällig von Dir, Vater im Himmel,
aufgenommen werden unser Gebet allhier und das Gebet aller
derer, die mit Aufrichtigkeit zu Dir sich wenden. Amen!

Er sende aus des Himmels Höhen Frieden und Leben
über uns und ganz Israel. Amen!

Er, der Frieden stiftet in seinen Höhen, lasse Frieden walten
über uns, über ganz Israel und die gesamte Menschheit. Amen!

אֲדוֹן עוֹלָם אֲשֶׁר מֶלֶךְ. בְּמַרְם כָּל-יִצִיר נִבְרָא:
 לַעֲת נַעֲשֶׂה בְּחַפְצוֹ כֹּל. אֲזִי מֶלֶךְ שְׁמוֹ נִקְרָא:
 וְאַחֲרֵי כִּבְלוֹת הַכֹּל. לְבִדּוֹ יִמְלֹךְ נוֹרָא:
 וְהוּא תָּהָה וְהוּא הוֹה. וְהוּא יְהִיָּה בְּתַפְאֲרָה:
 וְהוּא אֶחָד וְאֵין שְׁנַי. לְהַמְשִׁיל לוֹ לְהַחֲבִירָה:
 כְּלִי רֵאשִׁית כְּלִי תְּכָלִית. וְלוֹ הָעוֹ וְהַמְשַׁרָּה:
 וְהוּא אֵלֵי וְחֵי גֹאֲלִי. וְצוֹר הַכְּלִי בְּעַת צָרָה:
 וְהוּא גָּסִי וּמְנוּס לִי. מִנֶּת כּוֹסֵי בְּיוֹם אֶקְרָא:
 בְּיָדוֹ אֶפְקִיד רוּחִי. בְּעַת אִישׁוֹן וְאַעִירָה:
 וְעַם-רוּחִי גּוֹתִי. יי לִי וְלֹא אִירָא:

(Kaddisch für Leidtragende.)

יִתְגַּדַּל וְיִתְקַדַּשׁ שְׁמֵהּ רַבָּא בְּעֵלְמָא דִּי-יִבְרָא כְּרַעוּתָהּ

אֲדוֹן עוֹלָם Bevor ein Wesen war erstanden,
 Warst Du, o Gott, allein;
 Dein Schöpferwort, Allmächt'ger,
 Es rief die Welt zum Sein.
 Und sinkt auch Alles einst in Nichts —
 Du bleibst, der ew'ge Quell des Lichts.
 Du warst, Du bist, wirst sein voll Hoheit
 Im weiten Weltenreich;
 Bist ohne Anfang, ohne Ende,
 Bist einzig, nichts Dir gleich.
 Bist mein Erlöser, meine Macht,
 Mein Trost, mein Licht in dunkler Nacht.
 Bist mir Banner und Kelch des Heils
 Und stete Zuversicht;
 Und ob ich wache, ob ich schlafe —
 Es wacht in mir Dein Licht.
 Drum fürcht' ich Nichts, nicht wankt mein Mut,
 Ich bin in Gottes sicherer Hut.

(Kaddisch für Leidtragende.)

יִתְגַּדַּל So sei denn gepriesen und geheiligt Dein großer Name
 in aller Welt, und Dein Reich, das Reich der Liebe und

וְיִמְלִיךָ מַלְכוּתָהּ בְּחַיֵּינוּ וּבְיוֹמֵינוּ וּבְחַיֵּי דְכָל-בֵּית
יִשְׂרָאֵל בְּעִנְיָן וּבְזִמְן קָרִיב וְאָמְרוּ

אָמֵן. יְהֵא שְׁמֵהּ רַבָּא מְבָרַךְ לְעַלְמֵי וּלְעַלְמֵי עָלְמֵיָא:

יְתַבְרַךְ וְיִשְׁתַּבַּח וְיִתְפָּאֵר וְיִתְרוֹמַם וְיִתְנַשֵּׂא וְיִתְהַדַּר
וְיִתְעַלֶּה וְיִתְהַלַּל שְׁמֵהּ דְּקֻדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְעַלְמֵי מִן כָּל-
בְּרַכְתָּא וְשִׁירְתָּא הַשְּׁבַחְתָּא וְנִחְמַתָּא דְאַמִּירָן בְּעַלְמָא
וְאָמְרוּ אָמֵן:

יְהֵא שְׁלָמָא רַבָּא מִן-שְׁמֵיָא וְחַיִּים עָלֵינוּ וְעַל-כָּל-
יִשְׂרָאֵל וְאָמְרוּ אָמֵן:

עֲשֵׂה שְׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו הוּא יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל-
כָּל-יִשְׂרָאֵל וְאָמְרוּ אָמֵן:

der Wahrheit, verbreite sich über die ganze Erde bald in
unseren Tagen!

Amen! Gepriesen sei sein großer Name ewiglich!

יְתַבְרַךְ Gelobt sei der Name des Heiligen, der erhaben ist
über alles Lob! Alle Welt preise den Herrn, den aller Welten
Preis nicht erreicht. Amen!

יְהֵא Er sende aus des Himmels Höhen Frieden und Leben
über uns und ganz Israel. Amen!

עֲשֵׂה Er, der Frieden stiftet in seinen Höhen, lasse
Frieden walten über uns, über ganz Israel und die gesamte
Menschheit. Amen!

תפלת שחרית ליום כפור.

ס. 33—70, dann hier weiter.

המלך

יֹשֵׁב עַל כִּסֵּא רָם וְנָשָׂא :

שׁוֹכֵן עַד מָרוֹם וְקָדוֹשׁ שְׁמוֹ. וְכַתוּב רַנְּנוּ צַדִּיקִים בְּיְיָ
 לַיְשָׁרִים נָאֵה תִהְיֶה: בְּפִי יִשְׁרִים תִּתְהַלֵּל. וּבַדְבָרֵי
 צַדִּיקִים תִּתְבָּרַךְ. וּבִלְשׁוֹן חֲסִידִים תִּתְרוֹמֵם. וּבִקְרֹב
 קְדוֹשִׁים תִּתְקַדֵּשׁ:

וּבַמְקֹהֳלוֹת רַבּוֹת עִמָּךְ בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּרִנָּה יִתְפָּאֵר
 שְׁמֶךָ מִלִּבְנוֹ בְּכָל־דּוֹר וְדוֹר שֶׁבֶן חוֹבֵת כָּל־הַיְצוּרִים לְפָנֶיךָ
 יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ לְחֹדוֹת לְהַלֵּל לְשַׁבַּח לְפָאֵר
 וּלְבָרֵךְ עַל כָּל־דְּבָרֵי שִׁירוֹת וְתַשְׁבְּחוֹת דָּוִד בֶּן־יִשִׁי עַבְדְּךָ
 מִשִּׁיחָךְ:

יִשְׁתַּבַּח שְׁמֶךָ לְעַד מִלִּבְנוֹ הָאֵל הַמֶּלֶךְ הַגָּדוֹל וְתִקְדוֹשׁ
 בְּשָׁמַיִם וּבָאָרֶץ כִּי לָךְ נָאֵה יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ
 שִׁיר וְשַׁבְּחָה הַלֵּל וְזִמְרָה עוֹ וּמְשֻׁלָּה נֶצַח גְּדֻלָּה וּגְבוּרָה
 תִּתְהַלֵּךְ וְתִתְפָּאֵר קְדוּשָׁה וּמַלְכוּת בְּרַכּוֹת וְהוֹדָאוֹת מֵעַתָּה
 וְעַד עוֹלָם: בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֵל מֶלֶךְ גָּדוֹל בְּתַשְׁבְּחוֹת אֵל

Morgengebet für den Versöhnungstag.

ס. 33—70, dann hier weiter.

הַמֶּלֶךְ הַרְשָׁפֵר דֵּר װֵעלט! הֹחַתְתְּרוֹנֵדֵר אֻנד עֶרְהַבֵּנֵר!
 דִּיךְ פֵּרֵשֶׁת צו אָלֵר צַײט דֵּר גוֹטֵס־פִּירְכְּתִיגֵן מֻנד, אֻנד מִיט
 אֻנס עֶרְהֵבֵן, װִי צו אָלֵלן צַײטֵן אָחַךְ הַײַט אָלֵל גֵּװֵײנדֵן
 דֵּס הַװֵּסֶס יִסְרָאֵל דַּײנֵן נָװֵם, אֻנְסֵר הֶרֶר אֻנד קֹװֵג!

ישׁתבַּח So sei denn Dein Name gepriesen immerdar, all-
 mächtiger Gott, großer und heiliger Herrscher, im Himmel und
 auf Erden! Denn Dir, Ewiger, unser Gott und Gott unserer
 Väter, gebühret Lied und Preis, Lob und Sang, Verherrlichung
 und Anbetung, Huldigung und Dankagung von nun an bis
 in Ewigkeit. Gepriesen seist Du, Ewiger, allmächtiger Herr,
 gerühmet und verherrlichtet durch alle Deine Werke, Ewiger und

ההודאות ארון הנפלאות הבוחר בשירי ומרה מלך אל
חי העולמים:

בָּרְכוּ אֶת־יְיָ הַמְּבָרָךְ: (Vorbeteter.)

בְּרוּךְ יְיָ הַמְּבָרָךְ לְעוֹלָם וָעֶד: (Gemeinde.)

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם. הַפּוֹתֵחַ
לָנוּ שַׁעֲרֵי רַחֲמִים. וּמְאִיר עֵינֵי הַמַּחֲכִים
לְסִלִּיחָתָנוּ. יוֹצֵר אֹר וּבוֹרֵא הַיָּשָׁר: עֹשֶׂה שְׁלוֹם
וּבוֹרֵא אֶת־הַכֹּל:

(Am Sabbath das unten Stehende.)

הַמְּאִיר לְאָרֶץ וּלְדָרִים עָלֶיהָ בְּרַחֲמִים וּבְטוֹבוֹ מְחַדָּשׁ
בְּכָל־יוֹם תְּמִיד מַעֲשֵׂה בְּרֵאשִׁית: מֵהֵרְבוּ מַעֲשֵׂיךָ יְיָ כָּלֵם
Allmächtiger, der Du auch des Menschen Lob und Preis wohl-
gefällig aufnimmst! —

ברכו Lobet Gott, den Hochgepriesenen!

ברוך Gelobt sei Gott, der Hochgepriesene, immer und ewig!

ברוך Gelobt seist Du, Ewiger, unser Gott, Herr der Welt!

Du öffnest uns die Pforten des Erbarmens und erleuchtest die
Augen derer, die auf Deine Vergebung harren. Du hast das
Licht erschaffen und davon geschieden die Finsternis, Du stiftest
den Frieden und erhältst das All.

הַמְּאִיר Du spendest Dein Licht der Erde und ihren
Bewohnern und erneuest jeden Tag in Liebe das Werk Deiner

(Am Sabbath.)

הַכֹּל יוֹרֵךְ וְהַכֹּל יִשְׁבְּחוּךָ. וְהַכֹּל יֹאמְרוּ אֵין קְדוֹשׁ
כִּי־י: הַכֹּל יְרוֹמְמוּךָ סֶלָה יוֹצֵר הַכֹּל: הָאֵל הַפּוֹתֵחַ בְּכָל־
יוֹם דְּלִתּוֹת שַׁעֲרֵי מוֹרָח וּבוֹקֵעַ חֲלוּגֵי רְקִיעַ: מוֹצִיא חֶמֶה
מִמְּקוֹמָהּ וּלְבָנָהּ מִמְּכוֹן שְׁבִתָּהּ: הַמְּאִיר לְאָרֶץ וּלְדָרִים
עָלֶיהָ בְּרַחֲמִים. וּבְטוֹבוֹ מְחַדָּשׁ בְּכָל־יוֹם תְּמִיד מַעֲשֵׂה

הכל Alles preiset Dich und Alles rühmet Dich und Alles spricht:
Heilig allein ist der Ewige. Alles erhebet Dich, Schöpfer des Alls,
der Du an jedem Morgen die Pforten des Lichtes erschließest und
die Sonne und den Mond in ihre Bahnen leitest. Herr der Welt!

בְּחֶכְמָה עָשִׂיתָ מְלֶאכֶה הָאָרֶץ קִנְיָנָה: אֱלֹהֵי עוֹלָם בְּרַחֲמֶיךָ
 הַרְבִּים רַחֵם עָלֵינוּ אֲדוֹן עֲזָנוּ צוּר מְשַׁנְּבְּנוּ מִגֵּן יִשְׁעָנוּ:
 אֵל בָּרוּךְ גְּדוֹל דְּעָה. הַכִּין וּפָעַל וְהָרִי חֶמְהָ. טוֹב יַצַּר
 כְּבוֹד לְשִׁמוֹ. מְאֹרֹת נָתַן סְבִיבוֹת עֵזוֹ:

Schöpfung. Wie groß sind Deine Werke, o Herr! Du hast sie alle in Weisheit geschaffen; voll ist die Erde Deines Segens. Herr der Welt! erhalte uns in unendlicher Guld Deine Liebe und sei unser Hort und der Schild unseres Heils. Zur Verherrlichung Deines Namens hast Du, wie die Himmelslichter, so alle Deine Werke geschaffen. Sie alle gehorchen Deinem Willen, und wir, zu Deinem Dienste berufen, beten in tiefster Ehrfurcht Dich an, heiligen Deinen Namen, allmächtiger Schöpfer und Herr! und rufen allesammt:

(Am Sabbath.)

בְּרֵאשִׁית: אֱלֹהֵי עוֹלָם בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים רַחֵם עָלֵינוּ. אֲדוֹן
 עֲזָנוּ צוּר מְשַׁנְּבְּנוּ מִגֵּן יִשְׁעָנוּ: אֵין כְּעֶרְכְּךָ וְאֵין וּלְתַתְּךָ.
 אִפְסֵם בְּלִתְךָ וְאֵין דְּוִמָה לְךָ:

אֵל אֲדוֹן עַל כָּל-הַמַּעֲשִׂים. בָּרוּךְ וּמְבָרָךְ בְּפִי כָל-
 נְשָׁמָה: גְּדֹלוֹ וְטוֹבוֹ מְלֵא עוֹלָם. דְּעָת וְתְבוּנָה סְבִיבִים
 אוֹתוֹ: זְכוּת וּמִישׁוֹר לְפָנַי כְּסֹאוֹ. הֶסֶד וְרַחֲמִים לְפָנַי
 כְּבוֹדוֹ: טוֹבִים מְאֹרֹת שֶׁבְּרָא אֱלֹהֵינוּ. יִצְרָם בְּדַעַת
 בְּכִינָה וּבְחֶשְׁבָּל: קַח וּגְבוּרָה נָתַן בָּהֶם. לְהִיּוֹת מוֹשְׁלִים
 בְּקֶרֶב תְּבֵל: מְלֵאִים זִיו וּמְפִיקִים נְגִהָה. נְאֻה זִיוֹם בְּכָל-
 הָעוֹלָם: שְׂמֵחִים בְּצֵאתָם וְשֹׁשְׁרִים בְּבֹאֵם. עֲשִׂים בְּאֵימָה

erhalte uns in unendlicher Guld Deine Liebe und sei unser Hort und der Schild unseres Heiles. Unerforschlich in Deinem Wesen, unvergleichlich in Deinem Wirken waldest Du durch alle Zeit und Ewigkeit.

☞ Herr und Meister aller Werke, gepriesen und verherrlicht im Munde aller Lebenden! Deiner Größe und Güte ist das Weltall voll; von Deiner Weisheit zeuget es überall. Reinheit und Geradheit umgeben Deinen Thron, Liebe und Erbarmen bezeugen Deine Herrlichkeit. Segen spendend sind die Lichter, die Gott in Weisheit und Einsicht geschaffen; Kraft und Stärke hat er in sie gelegt, daß sie herrschen im Weltall. Glanz erfüllt und Strahlen sendend, erleuchten sie die ganze Welt. Fröhlich in ihrem Aufgange und jubelnd in ihrem Niedergange, vollziehen sie in Ehrfurcht

תִּתְבַרַךְ יי אֱלֹהֵינוּ עַל-שִׁבְחַ מַעֲשֵׂה יְדִידָה וְעַל מְאֹרֵי
אֹר שֶׁעָשִׂיתָ יִפְאָרוּךְ סִלָּה.

(Borbeter.)

תִּתְבַרַךְ צוּרֵנוּ מִלְכֵנוּ וּגְאֻלָּנוּ. יִשְׁתַּבַּח שִׁמְךָ לְעַד
מִלְכֵנוּ. אֲשֶׁר מִשְׁרַתִּיו בְּכֹל מְשֻׁמְעִים יַחַד דְּבַרֵי אֱלֹהִים
חַיִּים וּמְלֶךְ עוֹלָם. וּבְכֹל עֲשִׂים בִּירְאָה רְצוֹן קוֹנָם
וּמְקַדִּישִׁים וּמְמַלִּיכִים.

(Gemeinde.)

אֵת-שֵׁם הָאֵל הַמְּלֶךְ הַגָּדוֹל הַגְּבוּר וְהַנּוֹרָא קְדוֹשׁ הוּא.

(Borbeter.)

וּבְכֹל עוֹנִים וְאוֹמְרִים בִּירְאָה.

(Gemeinde.)

קְדוֹשׁ קְדוֹשׁ קְדוֹשׁ יי צְבָאוֹת מְלֵא כָל-
הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ:

קדוש Heilig, heilig, heilig ist der Herr der Heerscharen!
die ganze Erde ist voll seiner Herrlichkeit!

(Am Sabbath.)

רְצוֹן קוֹנָם: פֶּאֶר וּכְבוֹד נוֹתָנִים לְשִׁמוֹ צִהְלָה וְרָנָה לְזִכְרֵךְ
מִלְכוּתוֹ: לְאֵל אֲשֶׁר שָׁבַת מְכַל-הַמַּעֲשִׂים. בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי
הַתְּעַלָּה וַיֵּשֶׁב עַל כִּסֵּא כְבוֹדוֹ: תִּפְאָרֶת עָשָׂה לְיוֹם הַמְּנוּחָה
עָגַג קָרָא לְיוֹם הַשְּׁבָת: לְפִיכֶךָ יִפְאָרוּ וַיִּבְרְכוּ לְאֵל כָּל-
יְצוּרָיו. שִׁבַּח וּגְדֻלָּה יִתְּנוּ לְאֵל מְלֶךְ יוֹצֵר כָּל. הַמְּנוּחִיל
מְנוּחָה לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּקִדְשָׁתוֹ בַּיּוֹם שֶׁבַת קִדְשׁ: תִּתְבַרַךְ " oben

den Willen ihres Herrn. Alle Himmelscharen geben Preis und Ruhm
seinem Namen, ihm, dem Herrn, der am siebenten Tage sein Schöpfungs-
werk vollendet hat und der den siebenten Tag zum Sabbath eingesezt,
zum Tage der Ruhe und der Seelenfreude, zum Tage der Heiligung und
Erhebung im Namen des heiligen Gottes. Zur Verherrlichung Deines
Namens hast Du, wie die Himmelslichter, so alle Deine Werke geschaffen.
Sie alle gehorchen Deinem Willen, und wir, zu Deinem Dienste be-
rufen, beten in tiefster Ehrfurcht Dich an, heiligen Deinen Namen, all-
mächtiger Schöpfer und Herr! und rufen allesamt:

(Heilig, heilig u. s. w.; wie oben.)

(Vorbeter.)

לְעַמְתָּם מְשִׁבְחִים וְאוֹמְרִים.

(Gemeinde.)

בָּרוּךְ כְּבוֹד יְיָ מִמְּקוֹמוֹ:

(Vorbeter.)

לְאֵל בָּרוּךְ נְעִימוֹת יִתְּנֵנוּ. לְמֶלֶךְ אֵל חַי וְקַיִם וְמִירוֹת
 יֵאמְרוּ וְתִשְׁבַּחוֹת יִשְׁמְיעֵנוּ. כִּי הוּא לְבָדוּ פּוֹעֵל גְּבוּרוֹת
 עֲשֵׂה חַדְשׁוֹת זֹרַע צְדָקוֹת מְצַמֵּחַ יְשׁוּעוֹת בּוֹרָא רְפוּאוֹת
 נוֹרָא תְהִלּוֹת אֲדוֹן הַנְּפִלְאוֹת הַמְּחַדֵּשׁ בְּטוֹבוֹ בְּכָל־יּוֹם
 תְּמִיד מַעֲשֵׂה בְּרָאשִׁית: כְּאִמּוֹר. לְעֲשֵׂה אוֹרִים גְּדֹלִים
 כִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ יוֹצֵר הַמְּאוֹרוֹת:
 אֲהַבָּה רַבָּה אֲהַבְתָּנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ הַמְּלֶה גְדוֹלָה וַיִּתְּרָה
 חֶמְלֶת עָלֵינוּ: אָבִינוּ מֶלֶכְנוּ בְּעִבּוֹר אֲבוֹתֵינוּ שְׁבַטְחוּ
 בָּךְ וַתִּלְמְדֵם חֻקֵי חַיִּים בֵּן תַּחֲנֶנּוּ וַתִּלְמְדֵנוּ: אָבִינוּ הָאֵב
 תַּרְחֵמֵן הַמְּרַחֵם רַחֵם עָלֵינוּ וְתֵן בְּלִבֵּנוּ לְהַכִּין וּלְהַשְׁבִּיל

und alle Wesen rufen einander zu:

Gelobt sei die Herrlichkeit Gottes aller Orten!

Dir, dem hochgepriesenen Gotte, erschallet unser Lied, dem ewig Waltenden unser Lobgesang. Dem Tag für Tag erneuest Du die Wunder Deiner Schöpfung, belebest die Welt mit Deinem Geistesodem und spendest in unendlicher Huld Gnade und Heil allen Deinen Geschöpfen. So erstrahlet jeden Morgen, neu verjüngt, das Tageslicht, das Du im Urbeginn geschaffen. Gepriesen seist Du, Ewiger, Schöpfer des Lichts!

Wir aber bringen Dir unseren Dank dar für die unendliche Liebe und Fürsorge, die Du uns und unseren Vätern erwiesen. Du hast Israel zum Volke Deiner Lehre erkoren, daß es zu Deiner Verherrlichung sie unter alle Völker trage. Du hast unseren Vätern die Gesetze des Lebens gegeben, daß sie durch ihre Betätigung Deinen Namen heiligen. O Gott und Vater, gib auch uns einen einsichtsvollen Sinn,

לִשְׁמַע לְלַמֹּד וּלְלַמֹּד לְשִׁמּוֹר וְלַעֲשׂוֹת וּלְקַיֵּם אֶת־כָּל־דְּבָרֵי
 תְּלִמּוֹד תּוֹרַתְךָ בְּאַהֲבָה: וְהָאֵר עֵינֵינוּ בְּתוֹרַתְךָ וְדַבַּק
 לִבֵּנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ וְיַחַד לִבְבָּנוּ לְאַהֲבָה וּלְיִרְאָה שְׁמֶךָ וְלֹא־
 גְּבוּשׁ לְעוֹלָם וָעַד: כִּי בְשֵׁם קֹדֶשְׁךָ הַגְּדוֹל וְהַנּוֹרָא
 בְּטַחְנוּ נִגְיִלָה וְנִשְׁמַחָה בִּישׁוּעָתְךָ: כִּי אֵל פּוֹעֵל יִשׁוּעוֹת
 אֲפָה וּבָנוּ בְּחַרְפְּךָ וְקִרְבַּתְנוּ לְשִׁמְךָ הַגְּדוֹל סֵלָה בְּאַמֶּת.
 לְהוֹדוֹת לְךָ וּלְיַחַדְךָ בְּאַהֲבָה: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַבּוֹחֵר
 בְּעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּאַהֲבָה:

(Gemeinde erhebt sich.)

(Vorbeteter und Gemeinde.)

שִׁמַּע יִשְׂרָאֵל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה אֶחָד:

בָּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מְלִכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעַד:

וְאַהֲבָתְךָ אֵת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּכָל־לִבְבְּךָ וּבְכָל־נַפְשְׁךָ
 וּבְכָל־מְאֹדְךָ: וְהָיוּ הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוְךָ

daß wir die Weisheit Deiner Lehre erfassen und an Deinem Gebote festhalten, daß wir alle geeint Dich als den Einen und die Wahrheit Deiner Lehre treu bekennen, daß wir in Liebe und Ehrfurcht und mit dem unerschütterlichen Vertrauen, das die Väter immerdar bewährt haben, an Dir hängen und daß wir immer würdig seien des Heiles und des Segens, die aus Deiner Lehre sprießen. Gepriesen seist Du, Ewiger, der Du Israel zum Volke Deiner Lehre erkoren!

שמע Höre Israel! der Ewige, unser Gott, ist der Eine Gott.

ברוך Gelobt sei sein Name, seine Herrlichkeit und sein Walten immer und ewig!

ואהבת Du sollst lieben den Ewigen, deinen Gott, mit ganzem Herzen, mit ganzer Seele und mit ganzer Kraft. Und es sollen diese Worte, die ich dir heute gebiete, in deinem

תִּזְמַן עַל-לִבְּךָ: וְשִׁנְנֶתָם לְבַנֶּיךָ וְדַבַּרְתָּ בָם בְּשִׁבְתְּךָ
 בְּבֵיתְךָ וּבְלִבְתְּךָ בַדֶּרֶךְ וּבְשֹׁכְבְּךָ וּבְקוּמְךָ: וּקְשַׁרְתָּם
 לְאוֹת עַל-זִרְךָ וְהָיוּ לְטָטְפֹת בֵּין עֵינֶיךָ: וּכְתַבְתָּם עַל-
 מְזוֹזֹת בֵּיתְךָ וּבְשַׁעֲרֶיךָ:

וְהָיָה אִם-שָׁמַעַתְּ שָׁמְעוּ אֶל-מִצְוֹתַי אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוֶּה
 אֶתְכֶם הַיּוֹם לְאַהֲבָה אֶת-יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם וּלְעֲבֹדוֹ בְּכָל-
 לְבַבְכֶם וּבְכָל-נַפְשְׁכֶם: וְנָתַתִּי מִטֶּר-אֶרְצְכֶם בְּעֵתוֹ יוֹרֵה
 וּמִלְקוֹשׁ וְאִסְפֹת דְגָנְךָ וְתִירְשָׁךָ וַיִּצְהַקְךָ: וְנָתַתִּי עֵשֶׂב
 בְּשִׂדְךָ לְבַהֲמֹתֶיךָ וְאִבְלֹת וְשִׁבְעֵת: הַשְׁמְרוּ לָכֶם פֶּן-יִפְתָּח
 לְבַבְכֶם וְסַרְתֶּם וְעַבַדְתֶּם אֱלֹהִים אֲחֵרִים וְהִשְׁתַּחֲוִיתֶם
 לָהֶם: וְחָרָה אַף-יְהוָה בְּכֶם וְעָצַר אֶת-הַשָּׁמַיִם וְלֹא-יִהְיֶה
 מָטָר וְהָאָדָמָה לֹא תִתֵּן אֶת-יְבוּלָהּ וְאִבְדְתֶם מִהָרָה מֵעַל

Herzen sein. Du sollst sie einschärfen deinen Kindern und von ihnen reden, wenn du sitzt in deinem Hause und wenn du gehst auf dem Wege, wenn du dich niederlegst und wenn du aufstehest. Du sollst sie binden zum Zeichen an deine Hand, und sie sollen sein zum Stirnbande zwischen deinen Augen. Du sollst sie schreiben an die Pfosten deines Hauses und an deine Tore!

Und es wird geschehen, wenn ihr höret auf meine Gebote, die ich euch heute gebiete, den Ewigen, euren Gott, zu lieben und ihm zu dienen mit ganzem Herzen und ganzer Seele: so werde ich den Regen eurem Lande geben zu seiner Zeit, Frühregen und Spätregen, daß du einsammelst dein Getreide und deinen Most und dein Del. Und ich werde auf deiner Flur Gras sprießen lassen für dein Vieh, und auch du wirst essen und satt werden. Hütet euch, daß nicht euer Herz betöret werde und ihr abfallet und anderen Göttern dienet und euch vor ihnen hücket! Auf daß nicht der Zorn des Ewigen wider euch entbrenne, daß er verschließe den Himmel und kein Regen sei und der Erdboden seinen Ertrag nicht gebe und ihr bald schwinden müisset hinweg von dem gesegneten

הָאָרֶץ הַטְּבֵה אֲשֶׁר יְהוָה נָתַן לָכֶם: וְשִׁמְתֶם אֶת־דְּבָרֵי
 אֱלֹהִים עַל־לִבְבְּכֶם וְעַל־נַפְשׁוֹכֶם וְקִשְׁרֹתֶם אֹתָם לְאוֹת עַל־
 יָדְכֶם וְהָיוּ לְטוֹטְפֹת בֵּין עֵינֵיכֶם: וְלִמְדֹתֶם אֹתָם אֶת־
 בְּנֵיכֶם לְדַבֵּר בָּם בְּשִׁבְתְּךָ בְּבֵיתְךָ וּבְלִכְתְּךָ בַּדֶּרֶךְ וּבְשֹׁכְבְךָ
 וּבְקוּמְךָ: וְכַתְּבֹתֶם עַל־מְזוּזוֹת בֵּיתְךָ וּבְשַׁעְרֶיךָ: לְמַעַן יִרְבוּ
 יְמֵיכֶם וַיְמֵי בְנֵיכֶם עַל הָאָרֶץ אֲשֶׁר נִשְׁבַּע יְהוָה לְאַבְתָּיִכֶם
 לָתֵת לָהֶם כִּיְמֵי הַשָּׁמַיִם עַל־הָאָרֶץ:

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵּאמֹר: דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
 וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם וַעֲשׂוּ לָהֶם צִיצִית עַל־כַּנְּפֵי כִנְדֵיהֶם לְדַרְתָּם
 וְנָתַנּוּ עַל־צִיצִית הַכֶּנֶף פְּתִיל תְּכֵלֶת: וְהָיָה לָכֶם לְצִיצִית
 וּרְאִיתֶם אֹתוֹ וּזְכַרְתֶּם אֶת־כָּל־מִצְוֹת יְהוָה וַעֲשִׂיתֶם
 אֹתָם וְלֹא תִתּוּרוּ אַחֲרֵי לִבְבְּכֶם וְאַחֲרֵי עֵינֵיכֶם אֲשֶׁר־

Land, das der Ewige euch gibt. Ihr sollet diese meine Worte euren Herzen und eurer Seele einprägen und sie binden als Zeichen an eure Hand, und sie seien zum Stirnbande zwischen euren Augen. Du sollst sie lehren deinen Kindern und von ihnen reden, wenn du sitzt in deinem Hause und wenn du gehest auf dem Wege, wenn du dich niederlegest und wenn du aufstehest. Du sollst sie schreiben an die Pfosten deines Hauses und an deine Tore. Auf daß sich mehren eure Tage und die Tage eurer Kinder, so lange der Himmel über der Erde, in dem Lande, welches der Ewige euren Vätern zu geben verheißt hat.

Und der Ewige sprach zu Moses also: Rede zu den Kindern Israel und sprich zu ihnen, daß sie sich Schaufäden machen an die Zipfel ihrer Kleider für alle Zeiten und zu den Schaufäden des Zipfels eine Schnur von himmelblauer Wolle fügen, und sie mögen euch zu Schaufäden dienen, auf daß ihr sie sehet und euch erinnert aller Gebote des Ewigen und sie tuet und nicht wandelt in den Gelüften eures Herzens

אָתָם זָנִים אַחֲרֵיהֶם: לְמַעַן תּוֹכְרוּ וַעֲשִׂיתֶם אֶת־כָּל־מִצְוֹתַי
וְהִייתֶם קְדוֹשִׁים לֵאלֹהֵיכֶם: אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר
הוֹצֵאתִי אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לְהִיוֹת לָכֶם לֵאלֹהִים אֲנִי
יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם:

אָמֵת וַיֵּצִיב וַנִּכּוֹן וְקַיָּם וַיִּשָּׂר וַנִּיאָמֵן וְטוֹב וַיִּפֶּה הַדָּבָר
הַזֶּה עָלֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד: אָמֵת אֱלֹהֵי עוֹלָם מְלַכְנוּ צוּר
יַעֲקֹב מִגֵּן יִשְׁעָנוּ: לְדוֹר וָדוֹר הוּא קַיָּם וְשִׁמוֹ קַיָּם וְכִסְאוֹ
נָכוֹן וּמְלֻכוֹתָו וַאֲמוּנָתָו לְעַד קַיָּמָת: וּדְבָרָיו חַיִּים וְקַיָּמִים
נְאֻמָּנִים וְנַחֲמָדִים לְעַד וּלְעוֹלָמֵי עוֹלָמִים עַל־אֲבוֹתֵינוּ
וְעָלֵינוּ עַל־בְּנֵינוּ וְעַל־דּוֹרוֹתֵינוּ וְעַל־כָּל־דּוֹרוֹת יִרְעֵ יִשְׂרָאֵל
עַבְדֶּיךָ:

עֲזַרְתָּ אֲבוֹתֵינוּ אֶתָּה הוּא מְעוֹלָם מִגֵּן וּמוֹשִׁיעַ לְבְנֵיהֶם
אַחֲרֵיהֶם בְּכָל־דּוֹר וָדוֹר: בְּרוּם עוֹלָם מוֹשֶׁבֶךָ וּמִשְׁפָּטֶיךָ
וְצִדְקָתֶךָ עַד אֶפְסֵי אֶרֶץ: אֲשֶׁרִי אִישׁ שִׁישְׁמַע לְמִצְוֹתֶיךָ
וְתוֹרָתֶךָ וּדְבָרֶךָ יָשִׁים עַל־לְבוֹ: אָמֵת אֶתָּה הוּא אֲדוֹן

und eurer Augen, denen ihr nachgeheth. So erinnert euch denn
aller meiner Gebote und übet sie und seid heilig eurem Gotte!
Ich bin der Ewige, euer Gott, der ich euch herausgeführt
habe aus dem Lande Egypten, euer Gott zu sein, — ich, der
Ewige, euer Gott!

אמת Wahr und feststehend, bewährt und heilvoll ist uns
dieses Wort durch alle Zeiten. In Wahrheit, der Ewige, Gott
unser Herr, ist Jakobs Hort, unseres Heiles Schild. Von
Geschlecht zu Geschlecht ist er und sein Name unveränderlich,
sein treues Walten für immer dauernd.

עזרה Ja, Beistand bist Du gewesen unseren Vätern von
jeher; Du bist uns heute noch Schild und Retter. Hoch er-
haben thronest Du und lässest Deinen Geist und Deine Ge-
rechtigkeit walten auf der ganzen Erde. Heil dem, der Deinen
Geboten gehorchet, das Wort Deiner Lehre beherziget. Du

לְעַמְּךָ וּמֶלֶךְ גְּבוּר לָרִיב רִיבָם: אֵמֶת אַתָּה הוּא רֵאשׁוֹן
וְאַתָּה הוּא אַחֲרוֹן וּמִבְּלַעַדֶיךָ אֵין לָנוּ מֶלֶךְ גּוֹאֵל וּמוֹשִׁיעַ:
מִמְצָרִים גָּאֵלְתָּנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וּמִבַּיִת עֲבָדִים פָּדִיתָנוּ וַיִּסֹּף
סוּף בְּקִעַת וַיְדִידִים הֵעֲבֵרְתָּ:

(Vorbeteter.)

עַל-זוֹאת שָׁבְחוּ אֱהוּבִים וְרוֹמְמוֹ אֵל. וְנִתְּנוּ יְדִידִים
וּמִירוֹת שִׁירוֹת וְתִשְׁבְּחוֹת בְּרָכוֹת וְהוֹדְאוֹת לְמֶלֶךְ אֵל חַי
וְקַיִם. רַם וּגְשָׁא גְדוֹל וְנוֹרָא מִשְׁפִּיל גְּאִים וּמִגְבִּיהַ שְׁפָלִים
מוֹצִיא אֲסִירִים וּפּוֹדֶה עֲנּוּיִם וְעוֹזֵר דָּלִים וְעוֹנֶה לְעַמּוֹ
בְּעַת שׁוּעַם אֱלֹיו. תִּהְלֹת לְאֵל עֲלִיּוֹן כְּרוֹךְ הוּא וּמִבְרָךְ:
מֹשֶׁה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל לָךְ עָנוּ שִׁירָה בְּשִׂמְחָה רַבָּה וְאָמְרוּ
כְּלָם:

(Gemeinde.)

מִי-כִמְכָה בְּאֵלִים יְיָ מִי כִמְכָה נְאֻדָּר בְּקִדְשׁ
נוֹרָא תִהְלֹת עִשָׂה-פִּלְא:

bist der Herr in aller Ewigkeit und außer Dir ist kein Hort
und kein Erretter. Du hast unsere Väter aus Egypten befreit
und durch das Schilfmeer sie geführt.

(Vorbeteter.)

וְזאת כל דארוב בראchten die Begnadeten Dir, Gott, unser
Herr, Dank und Lob, Dir, dem Hoherhabenen, der die Hoch-
mütigen stürzet und die Gebeugten aufrichtet, die Gefesselten
befreiet und die Bedrängten errettet, den Bekümmerten beisteht
und sein Volk erhöret, so es zu ihm flehet. Darob ward Dir
Lob und Preis. Moses und die Kinder Israel stimmten Dir
ein Loblied an und jubelnd sprachen sie alle:

(Gemeinde.)

מִי „Wer ist wie Du unter den Mächten, Ewiger? wer
wie Du prangend in Heiligkeit, verherrlicht in Lobliedern,
Wundertäter?“

(Borbeter.)

שִׁירָה חֲדָשָׁה שִׁבְחוּ גְּאוּלִּים לְשִׁמְךָ עַל־שֵׁפֶת תְּנִים
יָחַד כָּלֶם הוֹדוּ וְהִמְלִיכוּ וְאָמְרוּ.

(Gemeinde.)

יְיָ יִמְלֶךְ לְעֵלָם וָעַד:

(Borbeter.)

צוּר יִשְׂרָאֵל קוֹמָה בְּעֵזְרַת יִשְׂרָאֵל וּפְדֵה כְּנַאֲמֶךָ
יְהוּדָה וְיִשְׂרָאֵל. גְּאֻלְנוּ יְיָ צְבָאוֹת שְׁמוֹ קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל.
בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ גֹּאֲלֵ יִשְׂרָאֵל:

(Gemeinde erhebt sich.)

אֲדַנִּי שְׁפָתַי תִּפְתָּח וּפִי יַגִּיד תְּהִלָּתְךָ:

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי אַבְרָהָם
אֱלֹהֵי יִצְחָק וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא
אֵל עֲלִיּוֹן גּוֹמֵל חַסְדִּים טוֹבִים וְקָנָה הַכֹּל וְזוֹכֵר חַסְדֵי
אֲבוֹת וּמֵבִיא גּוֹאֲלֵ לְבָנָי בְּגִיחָם לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה:
זְכֵרֵנוּ לְחַיִּים. מְלֶךְ חַפֵּץ בְּחַיִּים. וּבְתַבְּנוּ בְּסִפְּרֵ חַיִּים.

שירה Ein neues Lied stimmten am Rande des Meeres die
Erlösten Dir an und sprachen:

„Der Ewige regieret immer und ewig!“

צוּר So bleibe zu aller Zeit, Hort Israels, ein Beistand
Israels, Du unser Erlöser, Gott der Heerscharen. Gepriesen
seist Du, Ewiger, Erlöser Israels!

(Gemeinde erhebt sich.)

אֲדַנִּי Herr, öffne meine Lippen, daß mein Mund Dein
Lob verkünde!

בְּרוּךְ Gepriesen seist Du, Ewiger, unser Gott und Gott
unserer Väter Abraham, Isaak und Jakob, großer, mächtiger
und erhabener Gott! Du spendest reiche Gnade und waldest
liebepoll; Du gedenkest der Väter Frömmigkeit und bleibest ihr
gnadenvoller Erlöser für alle Zeit um Deines Namens willen.
Gedenke, erhalte und beschütze unser Leben in Deiner Huld,

לְמַעַנְךָ אֱלֹהִים חַיִּים: מֶלֶךְ עֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמַגֵּן. בָּרוּךְ אַתָּה
 יי מֶגֶן אֲבֹרָתָם:

אַתָּה גִבּוֹר לְעוֹלָם אֲדֹנָי מְחַיֶּה מֵתִים אַתָּה רַב
 לְהוֹשִׁיעַ. מְשִׁיב הַרוּחַ וּמוֹרִיד הַטַּל וְהַגֶּשֶׁם. מְבַלְבֵּל חַיִּים
 בְּחֶסֶד מְחַיֶּה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים סוֹמֵךְ נוֹפְלִים וְרוֹפֵא
 חוֹלִים וּמַתִּיר אֲסוּרִים וּמְקַיֵּם אַמוּנָתוֹ לִישְׁנֵי עֶפְרַיִם.
 מִי בְּמוֹדָה בְּעַל גְּבוּרוֹת וּמִי דוֹמָה לָךְ מֶלֶךְ מֵמִית וּמְחַיֶּה
 וּמְצַמֵּחַ יְשׁוּעָה. מִי בְּמוֹדָה אֵב הַרְחֲמִים זוֹכֵר יְצוּרָיו לְחַיִּים
 בְּרַחֲמִים: וְגַאֲמֵן אַתָּה לְהַחְיֹת מֵתִים. בָּרוּךְ אַתָּה יי
 מְחַיֶּה הַמֵּתִים:

אַתָּה קָדוֹשׁ וְשִׁמְךָ קָדוֹשׁ וְקָדְשִׁים בְּכָל-יוֹם יְהַלְלוּךָ סֵלָה.
 וּבְכֵן תֵּן פְּחָדְךָ יי אֱלֹהֵינוּ עַל כָּל-מַעֲשֵׂיךָ וְאֵימָתְךָ עַל
 כָּל-מַה-שֶׁבָּרָאתָ וַיִּירָאוּךָ כָּל-הַמַּעֲשִׂים וַיִּשְׁתַּחֲווּ לְפָנֶיךָ

Gott, Urquell alles Lebens. Herr, unser Beistand und unser Schild. Gepriesen seist Du, Ewiger, Schild Abrahams!

אֵתָּה Du bist mächtig, o Herr, und verleihest uns in der Fülle Deines Heiles ewiges Leben. Du gebietest über Wind, über Tau und Regen. Du erhältst die Lebenden in Gnade und nimmst auf in Vaterhuld die Hingeschiedenen, stütze die Fallenden, heilest die Kranken, befreiest die Gefesselten und bewährest Deine Treue denen, die im Staube ruhen. Wer ist wie Du, Allmächtiger? und wer gleicht Dir, der Du waldest über Leben und Tod und Heil hervorsprießen lässest? Wer ist wie Du, Vater des Erbarmens! Du gedenkest in Liebe Deiner Geschöpfe und verleihest ihnen Leben. Wir vertrauen auf Deine Verheißung ewigen Lebens. Gepriesen seist Du, Ewiger, Quell ewigen Lebens!

אֵתָּה Heilig bist Du und heilig ist Dein Name, und die Frommen preisen Dich an jedem Tage.

וּבְכֵן תֵּן סִדְדְךָ So möge denn ein heiliges Erbeben vor Dir, o Herr, unser Gott, alles Erschaffene durchdringen, daß alles

כָּל־הַבְּרוּאִים וַיַּעֲשׂוּ כָלֶם אֲנָדָה אַחַת לַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ
 בְּלִבְךָ שָׁלֵם כְּמוֹ שִׁיבְעֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ שְׁחַשְׁלִטוֹן לְפָנֶיךָ עוֹ
 בְּיָדְךָ וּגְבוּרָה בְּיַמִּינֶךָ וְשִׁמְךָ נוֹרָא עַל כָּל־מַה־שֶּׁבְרָאתָ:
 וּבָבֶן הֵן כְּבוֹד יְיָ לְעַמְּךָ תְּהַלֵּה לִירְאִיָּה וְתִקְוָה
 לְדוֹר־שִׁיבָה וּפְתַחֲחוּן פִּיהָ לַמַּיִחִלִּים לָךְ שִׁמְחָה לְמַבְקְשֵׁי פָנֶיךָ
 וּצְמִיחַת קָרָן לְעַבְדֶּיךָ וְעַרְיַבַת גֵּר לַמַּיִחִלִּי שִׁמְךָ בְּמַתְרָה
 בְּיַמִּינוּ:

וּבָבֶן צְדִיקִים יִרְאוּ וַיִּשְׂמְחוּ וַיִּשְׂרִים יַעֲלוּ וַחֲסִידִים
 בְּרִנָּה יִגִּילוּ. וְעוֹלָתָה תִקְפָּץ־פִּיָּהּ. וְכָל־הַרְשָׁעָה כְּלָה בְּעֵשֶׂן
 תִּתְּבַלָּה כִּי תַעֲבִיר מִמִּשְׁלַת זְרוֹן מִן־הָאָרֶץ. וְתִמְלֹךְ אַתָּה
 יְיָ לְבִבְךָ עַל כָּל־מַעֲשֵׂיךָ בְּכַתוּב בְּדַבְרֵי קְדְשֶׁךָ יְמִלְךָ יְיָ
 לְעוֹלָם אֱלֹהֶיךָ צִיּוֹן לְדֹר וָדֹר הַלְלוּיָהּ:

Lebende in Ehrfurcht vor Dir sich beuge, alle Menschenkinder
 in Einen Bund sich zusammenschließen, um Deinen Willen mit
 ganzem Herzen zu vollziehen, um Dir zu huldigen, Dich zu
 bekennen, Dich als den Einen, den Erhabenen, den Herrn und
 Zentel alles Geschaffenen.

Und uns, dem Volke Deines Bundes, verleihe,
 o Gott, die Ehre und die Anerkennung unseres heiligen Berufes;
 gib uns Kraft und Fähigkeit, Deinem Dienste uns zu weihen,
 Deine Lehre zu tragen durch alle Lande, auf daß Dein Reich
 immer mehr auf Erden sich ausbreite und befestige.

Dann sieget die Wahrheit, und die Frommen
 jubeln, und die von Deinem Geiste Beseelten frohlocken, die
 Ungerechtigkeit aber verstummet, der Frevel schwindet dem Rebel
 gleich, und gebannt bleibet die Herrschaft des Hochmuts von der
 Erde. Und Du allein, Ewiger, thronest in allen Menschenherzen,
 wie Du es verheißten hast in Deinem heiligen Worte: "Der
 Ewige regieret ewiglich, dein Gott, Zion, von Geschlecht zu
 Geschlecht. Hallelujah."

קָדוֹשׁ אַתָּה וְנוֹרָא שְׁמֶךָ וְאִין אֱלֹהִים מִבְּלַעֲדֶיךָ כְּכַתוּב
וַיִּגְבֶּה יי צְבָאוֹת בְּמוֹשָׁפֶט וְהָאֵל הַקָּדוֹשׁ נִקְדָּשׁ בְּצַדִּיקָה.
בְּרוּךְ אַתָּה יי הַמֶּלֶךְ הַקָּדוֹשׁ:

אַתָּה בְּחַרְתָּנוּ. אֶתְהַבֵּת אֹתָנוּ. וְרָצִיתָ בָּנוּ. וְקִדְשָׁתָנוּ
בְּמִצְוֹתֶיךָ. וְקִרְבָּתָנוּ מִלְּבָנוּ לְעִבּוֹדְתֶךָ. וְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל
וְהַקָּדוֹשׁ עָלֵינוּ קָרָאתָ:

וְהִתְפַּלְלָנוּ יי אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה אֶת-יוֹם (הַשַּׁבָּת הַזֶּה לְקַדְשָׁה
וּלְמִנוּחָה וְאֶת-יוֹם) הַכַּפָּרִים הַזֶּה לְמַחִילָה וְלִסְלִיחָה וְלִכְפָּרָה
וְלִמְחֹל-כּוֹ אֶת-כָּל-עֲוֹנוֹתֵינוּ מִקְרָא-קָדָשׁ וְכָר לִיצִיאַת
מִצְרַיִם:

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. יַעֲלֶה וַיָּבֵא וַיַּגִּיעַ וַיִּפְקֹד וַיִּזְכֹּר
זְכוֹנָנוּ וּפְקֻדוֹתֵנוּ וְזִכְרוֹן אֲבוֹתֵינוּ. וְזִכְרוֹן כָּל-עַמֶּךָ בֵּית
יִשְׂרָאֵל לְפָנֶיךָ לְפִלְטָה לְטוֹבָה לְחַן וְלַחֲסֵד וּלְרַחֲמִים
לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם בְּיוֹם הַכַּפָּרִים הַזֶּה. וְבָרְנוּ יי אֱלֹהֵינוּ כּוֹ

קדוש Heilig bist Du und erhaben ist Dein Name, wie
Dein Seher es ausgesprochen hat: „Und Gott ist erhaben
im Gericht, und der heilige Gott wird verehrt durch Gerechtig-
keit.“ Gepriesen seiest Du, Ewiger, der Du in Heiligkeit waltest!

Du, Herr, hast in Deiner Gnade uns erwählt, uns
Deine Gebote zu unserer Heiligung gegeben. Du hast zu
Deinem Dienste uns berufen und uns geschmückt mit Deinem
großen und heiligen Namen.

Du hast, Ewiger, unser Gott, in Liebe uns gegeben
diesen (Sabbath zur Heiligung und Ruhe und diesen) Tag der
Vergebung, Verzeihung und Sühne, als einen Tag heiliger
Berufung und erhebender Erinnerung.

Unser Gott und Gott unserer Väter! wollest Du
huldboll unser Flehen vernehmen, daß, wie Du einst unserer
Väter gedacht, Du auch unser und des ganzen Hauses Israel

לְטוֹבָה. וּפְקָדָנוּ בּוֹ לְכַרְכָּה. וְהוֹשִׁיעֵנוּ בּוֹ לְחַיִּים. וּבְדַבַּר
 יְשׁוּעָה וְרַחֲמִים חוּס וְחַנּוּן וְרַחֵם עָלֵינוּ וְהוֹשִׁיעֵנוּ. כִּי
 אֱלֹהֶיךָ עֵינֵינוּ. כִּי אֵל מֶלֶךְ חַנּוּן וְרַחוּם אַתָּה:
 אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ מְחַל לְעוֹנֵתֵינוּ בַּיּוֹם (הַשַּׁבָּת
 הַזֶּה וּבַיּוֹם) הַכּוֹפְרִים הַזֶּה. מְחַח וְהַעֲבֵר פְּשָׁעֵינוּ וְחַטָּאתֵינוּ
 מִנְּגִיד עֵינֶיךָ בְּאִמּוֹר. אָנֹכִי אָנֹכִי הוּא מְחַח פְּשָׁעֶיךָ לְמַעַנִי
 וְחַטָּאתֶיךָ לֹא אֶזְכֹּר: וְנֹאמַר מְחִיתִי כְעֵב פְּשָׁעֶיךָ וְכַעֲנֵן
 חַטָּאתֶיךָ שׁוֹבָה אֵלַי כִּי נִאֲלָתֶיךָ: וְנֹאמַר כִּי־בַיּוֹם הַזֶּה
 יִכַּפֵּר עֲלֵיכֶם לְטַהֵר אֶתְכֶם. מְכַל חַטָּאתֵיכֶם לִפְנֵי יי
 תִּטְהָרוּ: (לשבת אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ רְצֵה בְּמִנְיַתְהוֹן) קִדְּשָׁנוּ
 בְּמִצְוֹתֶיךָ וְתָן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ שִׁבְעָנוּ מִטוֹבֶךָ וְשִׂמְחָנוּ
 בִּישׁוּעָתֶךָ (וְהִנְחִילֵנוּ יי אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה וּבְרִצּוֹן שַׁבַּת קִדְשֶׁךָ
 וְנִיחּוּ בָּהּ יִשְׂרָאֵל מִמַּדְשֵׁי שְׁמֶךָ) וְטַהֵר לִבֵּנוּ לְעַבְדְּךָ בְּאַמֶּת כִּי

in Liebe gedenkest und uns Schutz und Heil und Leben und
 Frieden verleihst an diesem Tage der Sühne. Fördere unser
 Wohl und spende uns Deinen Segen; denn zu Dir, Allgnädiger,
 schauen wir in Zuversicht empor.

Unser Gott und Gott unserer Väter! Du hast den
 Sündern Deine Gnade und Dein Erbarmen verheißen, Du hast
 in Deinem heiligen Worte uns verkündet: „Ich, ich tilge hinweg
 deine Missetaten um meiner Gnade willen, daß ich deiner
 Sünden nicht gedenke“. — „Ich tilge hinweg wie Gewölle
 deine Missetaten und wie Nebeldunst deine Sünden. Kehre um
 zu mir, denn ich erlöse dich!“ Und Du hast als Tag der Um-
 kehr und der Buße, als Tag der Verzeihung und Vergebung,
 den heiligen Sühnetag eingefest mit den Worten: „An diesem
 Tage sühnet und läutert er euch; von allen euren Sünden sollt
 ihr rein sein vor dem Ewigen“. So richten wir heute unser
 Auge auf Dich, Allerbarmner! vergib uns unsere Sünden, verzeih'
 unsern Frevel und unsere Missetaten am heutigen Tage der
 Sühne. Mache uns stark zu Deinem Dienste, daß wir Deine

אֶתָּה סֶלְחֵן לְיִשְׂרָאֵל וּמַחֲלֵן לְשִׁבְטֵי יִשְׂרָאֵל בְּכָל־דָּוָר וְדָוָר
 וּמְבַלְעָדֶיךָ אֵין לָנוּ מֶלֶךְ מִזִּחַל וְסוֹלֵת. בָּרוּךְ אַתָּה יי
 מֶלֶךְ מִזִּחַל וְסוֹלֵת לְעוֹנוֹתֵינוּ וְלְעוֹנוֹת עַמּוֹ בֵּית יִשְׂרָאֵל.
 וּמַעֲבִיר אֲשֵׁמוֹתֵינוּ בְּכָל־שָׁנָה וְשָׁנָה. מֶלֶךְ עַל כָּל־הָאָרֶץ
 מִקֹּדֶשׁ (הַשְּׁבֵת ו) יִשְׂרָאֵל וַיּוֹם הַכֹּפְרִים:

רַצָּה יי אֱלֹהֵינוּ בְּעַמּוֹת יִשְׂרָאֵל. וְתַפְּלָתָם תִּקְבַּל
 בְּרָצוֹן וְתִהְיֶה לְרָצוֹן תָּמִיד עֲבוֹדַת יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ. בָּרוּךְ
 אַתָּה יי שְׂאוֹתֶךָ לְבִדְךָ בִּירְאָה גָּעֵבֵד:

מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ שְׂאֵתָה הוּא יי אֱלֹהֵינוּ וְאֵלֵהֵי
 אֲבוֹתֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד. צוֹר חַיֵּינוּ מִגֵּן יִשְׁעֵנוּ אַתָּה הוּא לְדָוָר
 וְדָוָר. גֹּדֵה לָךְ וּגְסַפֵּר תְּהַלְתֶּךָ עַל חַיֵּינוּ הַמְּסוּרִים בְּיָדֶךָ
 וְעַל גְּשֵׁמוֹתֵינוּ הַמְּקוֹדֹת לָךְ וְעַל נַפְשֵׁךָ שֶׁבְּכָל־יוֹם עִמָּנוּ
 וְעַל גְּפִלְאוֹתֶיךָ וְטוֹבוֹתֶיךָ שֶׁבְּכָל־עֵת עֵרֵב וְבִקֵּר וְצַהֲרִים.

Gebote willig erfüllen; läutere unser Herz und veredle uns,
 auf daß durch Israel Dein Name verherrlicht werde. Denn
 ein gütiger Vater, voll Langmut und Nachsicht, voll Milde
 und Vergebung, bist Du Israel gewesen zu allen Zeiten. Ge-
 priesen seist Du, Ewiger, für den Segen (des Sabbath und)
 des heiligen Sühnetages!

רַצָּה Sieh gnädig nieder auf Dein Volk Israel, nimm sein
 Gebet huldvoll auf, daß stets Dir wohlgefalle der Dienst Deines
 Volkes Israel. Gepriesen seist Du, Ewiger, dem allein wir in
 Ehrfurcht dienen!

מוֹדִים Dankend bekennen wir vor Dir, daß Du, Ewiger,
 unser Gott bist und der Gott unserer Väter, der Hort unseres
 Lebens, der Schild unseres Heiles. Von Geschlecht zu Geschlecht
 verkünden wir Deinen Ruhm und danken Dir für unser Leben,
 das in Deine Hand gegeben ist, für unsere Seelen, die Deiner
 Huld befohlen sind, und für Deine Liebe und Deine Wohlthaten,
 die Du uns an jedem Tage und zu jeder Stunde erweistest.

הַטּוֹב כִּי לֹא־כָלוּ רַחֲמֶיךָ וְהַמְרַחֵם כִּי לֹא־תָמוּ חַסְדֶיךָ
 מֵעוֹלָם קִיְּנֵנוּ לָךְ: וְעַל־כָּל־כְּלָם יִתְבַּרְךָ וַיִּתְרוֹמַם שְׁמֶךָ מִלְּקִנּוּ
 תָּמִיד לְעוֹלָם וָעֶד: וּכְתֹב לְחַיִּים טוֹבִים כָּל־כְּנִי בְרִיתְךָ:
 וְכֹל הַחַיִּים יוֹדוּךָ סֵלָה וַיְהַלְלוּ אֶת־שְׁמֶךָ בְּאַמֶּת הָאֵל
 יִשׁוּעַתָּנוּ וְעִזְרַתָּנוּ סֵלָה. בָּרוּךְ אַתָּה יי הַטּוֹב שְׁמֶךָ וְלָךְ
 נְאֻה לְהוֹדוֹת:

שִׁים שְׁלוֹם טוֹבָה וּבְרָכָה חֵן וְחֶסֶד וְרַחֲמִים עָלֵינוּ
 וְעַל כָּל־יִשְׂרָאֵל עֲמֶךָ. בְּרַבְּנוּ אָבִינוּ כְּלָנוּ כְּאַחַד בְּאוֹר
 פְּנִיָּךְ. כִּי בְאוֹר פְּנִיָּךְ נִתְּתָה לָנוּ יי אֱלֹהֵינוּ תּוֹרַת חַיִּים
 וְאַהֲבַת חֶסֶד וְיִצְרָקָה וּבְרָכָה וְרַחֲמִים וְחַיִּים וְשְׁלוֹם. וְטוֹב
 בְּעֵינֶיךָ לְבָרְךָ אֶת־עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּכָל־עֵת וּבְכָל־שָׁעָה
 בְּשְׁלוֹמְךָ: בְּסִפּוֹר חַיִּים בְּרָכָה וְשְׁלוֹם וּפְרֻגָּה טוֹבָה
 גְּדוּלָה וְנִבְתָּח לְפָנֶיךָ אֲנַחְנוּ וְכָל־עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְחַיִּים
 טוֹבִים וְלְשְׁלוֹם. בָּרוּךְ אַתָּה יי עֹשֵׂה הַשְׁלוֹם:

Allgütiger! Deine Liebe ist ohne Ende; Allerbarmer! Dein Erbarmen höret nicht auf. Immerdar hoffen wir auf Dich. Für alle diese Wohlthaten sei Dein Name, Herr, gepriesen und verherrlicht immer und ewig! Gedenke unser Aller zu glücklichem Leben. Möge alles Lebende Dich bezeichnen und Deinen Namen preisen in Wahrheit, Allmächtiger, unser Hort und unser Beistand! Gepriesen seist Du, Ewiger, dem Lob und Dank gebühret!

שים Verleihe Frieden, Heil und Segen, Gnade und Erbarmen uns und ganz Israel. Segne uns alle insgesamt mit dem Lichte Deiner Erkenntnis! Denn in dem Lichtquell Deiner Wahrheit hast Du uns gegeben, Ewiger, unser Gott, die Lehre des Lebens und der Menschenliebe. Und so möge es Dir gefallen, zu segnen Dein Volk Israel zu jeder Zeit und zu jeder Stunde mit Deinem Frieden. Mögest Du, Herr, in diesen Tagen unser und der ganzen Gemeinde Israel gedenken zum Leben und zum Frieden. Gepriesen seist Du, Ewiger, Spender des Friedens!

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ תָּבוֹא לְפָנֶיךָ תְּפִלָּתֵנוּ וְאַל-
 תַּתְּעַלֵּם מִתְּחִנָּתֵנוּ. שְׂאִין אָנוּ עֵינֵי פָנִים וְקִשִׁי-עֲרֶךְ לֹא־
 לְפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ צְדִיקִים אֲנַחְנוּ וְלֹא
 חַטָּאנוּ אֲבָל אֲנַחְנוּ חַטָּאנוּ:

אֲשַׁמְנוּ. דְּבַרְנוּ דְּפִי. הִיעֵוֵינוּ. יַעֲצֵנוּ רַע. קִשִׁינוּ עֲרֶךְ.
 תָּעִינוּ. סָרְנוּ מִמִּצְוֹתֶיךָ וּמִמִּשְׁפָּטֶיךָ הַטּוֹבִים וְלֹא-שָׁוָה
 לָנוּ: וְאַתָּה צְדִיק עַל כָּל-הַבָּא עָלֵינוּ כִּי-אַמֶּת עֲשִׂיתָ
 וְאֲנַחְנוּ הִרְשַׁעְנוּ: מִה-נֶאֱמַר לְפָנֶיךָ יוֹשֵׁב מְרוֹם. וּמִה-
 נִסְפָּר לְפָנֶיךָ שׁוֹבֵן שְׁחָקִים. הֲלֹא כָּל-הַנְּסֻתוֹת אַתָּה
 יוֹדֵעַ: אַתָּה יוֹדֵעַ רְוֵי עוֹלָם וְתַעֲלֵמוֹת סִתְרֵי כָּל-חַי: אַתָּה
 חֹפֵשׂ כָּל-חֲדָרֵי-כָּטָן וּבַחֵן כְּלִיּוֹת נֶלֶב: אִין דְּבַר גַּעֲלָם
 מִמֶּךָ וְאִין נִסְתָּר מִנְּגִיד עֵינֶיךָ: וּבְכֵן יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יי
 אֱלֹהֵינוּ שֶׁתִּכְפֹּר-לָנוּ עַל כָּל-חַטָּאתֵינוּ וְתִסְלַח-לָנוּ עַל
 כָּל-עֲוֹנוֹתֵינוּ וְתִמְחַל-לָנוּ עַל כָּל-פְּשָׁעֵינוּ:

עַל-חַטָּא שְׁחַטָּאנוּ לְפָנֶיךָ בְּאִגָּם:

וְעַל-חַטָּא שְׁחַטָּאנוּ לְפָנֶיךָ בְּרִצּוֹן:

עַל-חַטָּא שְׁחַטָּאנוּ לְפָנֶיךָ בְּשִׁנְגָה:

וְעַל-חַטָּא שְׁחַטָּאנוּ לְפָנֶיךָ בְּדָרוֹן:

Nimm, o Gott, wohlwollend auf das bußfertige
 Sündenbekenntnis, das wir im Bewußtsein unserer Verschuldung
 vor Dir aussprechen. Wer von uns wollte vor Dir rein sich
 nennen und von sich selber sprechen: Ich habe nicht gesündigt.
 Nein, wir Alle wissen es und bekennen es: Wir haben uns
 schwer vergangen; wir haben gesündigt gegen Dich, wissentlich
 und unwissentlich, sei es im Drange der Not, sei es in
 trotzigem Uebermut. So sind wir von Deinen Wegen ge-
 wichen, haben getan, was böse ist in Deinen Augen und be-
 schämt stehen wir vor Dir. So wolle uns denn Deine Nachsicht

על-חטא שחטאנו לפניך בגלוי:

ועל-חטא שחטאנו לפניך בסתר:

ועל כלם אלה סליחות סלח-לנו. מחל-לנו. בפר-לנו:

כי אתה סלחן לישראל ומחלן לשבטי ישראל בכל-

דור ודור ומבלעדיך אין לנו מלך מוחל וסולח:

אלהי נצור לשוני מרע ושפתי מדבר מרמה. ולמקללי

נפשי תדם ונפשי בעפר לכל תהיה. פתח לבי בתורתך

ובמצותיך תרדף נפשי. וכל החושבים עלי רעה מהרה

הפר עצתם וקלקל מחשבתם: למען יחלצון ידיך

הושיעה ימינה וענגי: יהיו לרצון אמרי-פי והגיון לבי

לפניך יי צורי וגאלי: עשה שלום במרומוי הוא יעשה

שלום עלינו ועל כל-ישראל ואמרו אמן:

und Deine Verzeihung angeheißen lassen; denn ein gütiger Vater, voll Langmut und Nachsicht, voll Milde und Vergebung, bist Du Israel gewesen zu allen Zeiten, wie Keiner sonst.

Mein Gott, bewahre meine Zunge vor Bösem und meine Lippen vor Reden des Truges! Laß mich gegen meine Lästerer in Geduld schweigen und stets in Demut wandeln. Erschließe meinen Sinn Deiner Lehre, daß ich eifrig Deine Gebote erfülle. Den Ratschluß aller derer, die auf Böses finnen, vereitle um Deiner Heiligkeit willen, damit diejenigen geschützt seien, die Dich lieben in Treue. Mögen wohlgefällig sein die Worte meines Mundes und das Sinnen meines Herzens Dir, mein Gott, mein Hort und mein Erlöser! — Der Frieden stiftet in seinen Höhen, lasse Frieden walten über uns und über ganz Israel! Amen!

(Die Lade wird geöffnet.)

(Borbeter.)

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי אַבְרָהָם
 אֱלֹהֵי יִצְחָק וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא
 אֵל עֲלִיּוֹן גּוֹמֵל חַסְדִּים טוֹבִים וְקִנְיַת הַכֹּל וְזוֹכֵר חַסְדֵי
 אֲבוֹת וּמְבִיא גּוֹאֵל לְבָנָי בְּגִיְתָם לְמַעַן שְׂמוֹ בְּאַהֲבָה:
 מְסוֹד חַכְמִים וְגִבּוֹנִים. וּמְלַמֵּד דַּעַת מְבִינִים. אֲפִתְחָה
 פִּי בְּתַפְלָה וּבְתַחֲנוּנִים. לְחַלּוֹת וּלְחַנּוּן פָּנֵי מֶלֶךְ מְלֵא
 רַחֲמִים מִזַּחַל וְסוֹלֵחַ לְעוֹנִים:

בְּרוּךְ יְשֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד:

מַלְכוּתוֹ בְּקִהַל עֲדָתִי. וְכְבוֹדוֹ הִיא אֲמוּנָתִי. אֱלֹו בְּקִשְׁתִּי
 לְבַשֵּׁר עוֹן חַטָּאתִי. וּבִיּוֹם צוֹם כְּפֹר סְלִיחָתִי. יַעֲנֶה
 וַיֹּאמֶר סְלַחְתִּי:

זְכַרְנוּ לְחַיִּים. מֶלֶךְ חַפֵּץ בְּחַיִּים. וְכַתְּבָנוּ בְּסֵפֶר הַחַיִּים.

ברוך Gepriesen seist Du, Ewiger, unser Gott und Gott
 unserer Väter Abraham, Sfaak und Satob, großer, mächtiger
 und erhabener Gott! Du spendest reiche Gnade und waldest
 liebevoll, Du gedenkest der Väter Frömmigkeit und bleibst ihr
 gnadenvoller Erlöser für alle Zeit um Deines Namens willen.

מסד Wie von frommen Vätern wir's gehört,
 Sangeskundige Meister uns gelehrt,
 Sei auch uns in Demut es gewährt,
 Zu singen ihm, der Schuld vergibt!

ברוך Gelobt sei sein Name, seine Herrlichkeit und sein Walten.

In Israels Gemeinde wird er verherrlicht, wird ihm in
 Glaubenstreue gehuldigt. Vertrauend nahen wir dem Tage
 der Sühne, daß Gott die Bußfertigen erhören und ihnen zu-
 rufen werde: Ich hab' vergeben.

זכר Gedente, erhalte und beschütze unser Leben in Deiner

לְמַעַנֶּךָ אֱלֹהִים חַיִּים. מֶלֶךְ עֶזְרָה וּמוֹשִׁיעַ וּמִגֹּן. בְּרוּךְ
אַתָּה יי מִגֹּן אֲבֹרָהֶם:

אַתָּה גְבוּר לְעוֹלָם אֲדָנִי מַחֲיֶה מֵתִים אַתָּה רַב
לְחַיִּים. מְשִׁיב הַרוּחַ וּמִזְרִיד הַטַּל וְהַגֶּשֶׁם.

מְכַלְכֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד מַחֲיֶה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים
סוֹמֵךְ נוֹפְלִים וְרוֹפֵא חוֹלִים וּמַתִּיר אֲסוּרִים וּמְקַיֵּם
אֲמוּנָתוֹ לִישְׁנֵי עֶפְרַיִם. מִי כָמוֹךָ בְּעַל גְּבוּרוֹת וּמִי כָמוֹךָ
לֵךְ מֶלֶךְ מֵמִית וּמַחֲיֶה וּמַצְמִיחַ יְשׁוּעָה:

(Die Bade wird geschlossen.)

(Borbeter und Gemeinde.)

עַד-יוֹם מוֹתוֹ תִּתְחַבֵּה-לוֹ לְתַשׁוּבָה. לְהַנְמוֹתוֹ
לְתַתִּיחָה:

(Stilles Gebet.)

אֲנִישׁ מַה-יִּזְכָּה. וְיָצֵא רַק לֹא-זָכוּ בְּעֵינֶיךָ: בְּלַחֲמִים
אִם תִּבְעַר הָאֵשׁ. מַה בְּחָצִיר יָבֵשׁ: גְּלוֹי לֵךְ חֲשֵׁךְ כָּמוֹ

Huld, Gott, Urquell alles Lebens. Herr, unser Beistand und
unser Schild. Gepriesen seist Du, Ewiger, Schild Abrahams!
Du bist mächtig, o Herr, und verleihst uns in der
Fülle Deines Heiles ewiges Leben. Du gebietest über Wind,
über Tau und Regen. Du erhältst die Lebenden in Gnade und
nimmst auf in Vaterhuld die Hingeshiedenen, Du stüttest die
Fallenden, heilest die Kranken, befreiest die Gefesselten und
bewährest Deine Treue denen, die im Staube ruhen. Wer ist wie
Du, Allmächtiger? und wer gleichet Dir, der Du waltest über
Leben und Tod, und Heil hervorsprießen lässest?

(Borbeter und Gemeinde.)

עַד Bis an seinen Sterbetag wartest Du auf des Sterblichen
Buße, um dem Leben ihn zu gewinnen.

(Stilles Gebet.)

אֲנִישׁ Wie kann der Sterbliche makellos sich dünken, da
selbst die Himmelscharen nicht lauter sind in Deinen Augen!
Wenn Deine Blut den vollen saftigen Stamm verzehret, wie
muß es dem dürren Grase ergehen! Siehe, Finsternis ist Dir

אֹר. מְשׁוֹטֵט כָּל בְּעֵינַי: דִּירְתֶּךָ בְּסִתְּךָ. וּגְלוּזֹת לְךָ כָּל-
 גִּסְפָּרוֹת: הִדָּן יְחִידִי. וְהוּא בְּאֶחָד וּמִי יִשְׁבְּנוּ: וְעַל-גֹּי
 וְעַל-אָדָם יַחַד יִגְטְהֶקֶן. וְאִין מִי יִרְשָׁע: זֹאת יָבִין כָּל-
 יִצִיר. וְלֹא יִתְעוּ יִצֵר. לְחִטּוֹא לְיוֹצֵר: חֲתֹלֶת בְּאֵרוֹ.
 חֲפִירַת בּוֹרוֹ. חֲשִׁבּוֹן בּוֹרְאוֹ: טָמֵא מִשְׂאֵרוֹ. וּמִטְמֵא
 בְּעוֹדוֹ. וּמִטְמֵא בְּמוֹתוֹ: יְמֵי חַיָּו הָהוּ. וְלִילוֹתָיו בָּהוּ.
 וְעַנְיָנוּ הַכֵּל: בְּחִלּוֹם מִהֶקִּיץ גְּדָמָה. בְּלָהוֹת יִבְעֶתוּהוּ
 תָּמִיד: לַיְלָה לֹא יִשְׁכַּב. יוֹמָם לֹא יִגִּיחַ. עַד יִרְדֵם בְּקִבְר:
 מִה־יִתְאַוְּגֵן אָדָם חַי. דִּיּוֹ אֲשֶׁר הוּא חַי: נוֹלָד לְעֵמֶל
 וַיִּגְיַעַת. אֲשֶׁרִיו אִם יְהִי יִגְיַעוּ בְּדַת אֲמַת: סוֹפוֹ עַל רֹאשׁוֹ
 מוֹכִיחַ. וְלָמָּה יִחְנִיף: עוֹד חֲתָמוּ מְעִידוֹ עַל פְּעָלוֹ. וּמִה־

wie Tageshelle, und Dein Auge überschauet das All. Ist auch Deine Wohnung in Dunkel gehüllt, so ist Dir doch alles Verborgene offenbar. Du bist der alleinige Richter, Du allein sprichst das Urtheil, wer kann es wenden? Ueber ganze Nationen, wie über den Einzelnen, ziehest Du die Meßschnur, und wer kann Dich des Unrechts zeihen? O möchte der Erdensohn dies bedenken, damit er der Sünde sich nicht ergebe. Möchte er gedenken seines nichtigen Ursprunges, der Gruft, die seiner harret, und der Rechenschaft vor seinem Richter. Der sündige Trieb haftet an dem Staubgeborenen während der ganzen Dauer seines Daseins. In Torheit bringet er seine Tage hin und seine Nächte, all sein Tun ist eitel; dem Traume nach dem Erwachen gleicht sein Leben, und Bilder der Angst verfolgen ihn. Die Nacht gewähret ihm keine Ruhe, der Tag keinen Frieden, bis er entschlummert hinabsinkt in die Gruft. — Und doch, was will der Mensch hinieden sich beklagen; genug, daß er lebet! Wohl ist er zu Mühsal und Anstrengung geboren; doch Heil ihm, wenn er eines frommen Wandels sich befleißigt. Das Ende wird Zeugnis ablegen über den Anbeginn, Verstellung frommet ihm nicht. Seine Taten sind die Siegel in dem Buche

יִגְנַב דָּעַת: פּוֹעֵל צְדָקוֹת אִם יְהִי. יִלְוֶהוּ לְבֵית עוֹלָמוֹ:
 צוֹפָה בְּחֶכְמָה אִם יְהִי. עֲמוֹ תִתְּלוֹנָן בְּכִלְחוֹ: קִצּוֹף
 בְּדָמִים וּבְמִרְמָה אִם יְהִי. חֲרוּצִים יָמָיו: רְצוֹנוֹ וְחֶפְצוֹ
 בְּהִיּוֹת בְּמוֹסָר. יְנוּב בְּשִׁיבָה טוֹבָה:

(Vorbeter.)

שֵׁם טוֹב אִם קָנָה לְעוֹלָמִים קָנָה. תַּחַת כֵּן יוֹם הַמִּיתָה
 מִיּוֹם לָדָה הוֹטָב:

מִי בְּמִוֶּךְ אֵב הַרְהַמִּים זוֹכֵר יְצוּרָיו לְחַיִּים בְּרַחֲמִים.
 וְנִאֶמֶן אַתָּה לְהַחֲיוֹת מֵזִים. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְחַיֶּה הַמֵּתִים:

(Vorbeter und Gemeinde.)

יְמִלֵךְ יְיָ לְעוֹלָם אֱלֹהֶיךָ צִיּוֹן לְדָר וְדָר הַלְלוּיָהּ:

(Vorbeter.)

וְאַתָּה קְדוֹשׁ יוֹשֵׁב הַתְּהֵלוֹת יִשְׂרָאֵל:

seines Lebens, und jede Täuschung ist vergeblich. Die frommen Werke, die er geübt, geleiten ihn in das Haus der Ewigkeit, und die Weisheit, die er als sein Teil erwählt, verkläret noch die letzten Stunden seines Lebens. Aber die Gier nach Besitz und der trügerische Sinn verkürzen ihm die Lebensstage. Wer nach Tugend ringet, blühet noch im Greisenalter.

(Vorbeter.)

שׁ Wer einen guten Namen sich erworben, hat ihn für die Ewigkeit erworben; ihm ist der Tag des Todes schöner als der Tag der Geburt.

מִי Wer ist wie Du, Vater des Erbarmens! Du gedenkest in Liebe Deiner Geschöpfe und verleihst ihnen Leben. Wir vertrauen auf Deine Verheißung ewigen Lebens. Gepriesen seist Du, Ewiger, Quell ewigen Lebens!

(Vorbeter und Gemeinde.)

יְמִלֵךְ Der Herr regieret in Ewigkeit Dein Gott, Zion, von Geschlecht zu Geschlecht. Hallelujah.

(Vorbeter.)

Du, Allmächtiger, thronest über den Lobgesängen Israels!

(Borbeter und Gemeinde.)

אָנָּא סְלַח-נָּא. פִּשַׁע וְעוֹן שְׂאָ נָּא. וּכְחָהּ יִגְדַּל-
נָּא. קְדוּשׁ:

אָנָּא רַחוּם כִּפּוּר. עוֹן צָנִים תְּהַלֵּתָהּ לְסַפֵּר.
וַיִּחַקְנוּ לְחַיִּים טוֹבִים בְּסַפֵּר. קְדוּשׁ:

מֶלֶךְ שָׁכַן עַד. לְבִדָּה מְלוּךְ עַד־יַעַד. הָאֵל
קְדוּשׁ:

מֶלֶךְ מְאֻזֵּן שׁוֹעָה. לְעַמּוֹ מַחִישׁ יְשׁוּעָה. נוֹרָא
וְקְדוּשׁ:

(Borbeter.)

וּבְכֵן וְאַתָּה כְּרַחוּם סְלַח-לָנוּ:

הַיּוֹם יִכָּתֵב. בְּסַפֵּר הַזְּכוֹרוֹנוֹת. הַחַיִּים וְהַמּוֹת: אָנָּא
כִּנְהַ. עוֹרֵי נָּא. הַתְּעוֹרְרֵי נָּא. עַמְדֵי-נָּא. הַתִּיַצְבֵי נָּא.
קוֹמֵי נָּא. חֲלֵי נָּא. בְּעַד הַנִּפְשׁ חַנּוּי-נָּא. פְּגִי דָר עֲלִיוֹן:

(Borbeter und Gemeinde.)

אָנָּא Verzeih, o Gott, vergib Missetat und Fehl, und
tue kund die Größe Deiner Gnade, Heiliger!

אָנָּא Vergib, Allbarmherziger, die Sünden derer, die
vor Dir stehen, Dein Lob zu verkünden, und zeichne sie ein in
das Buch des Lebens, Heiliger!

וּמֶלֶךְ שָׁכַן D König, der Du ewig thronefst, Dich allein mögen
Alle bekennen, Allmächtiger, Heiliger!

וּמֶלֶךְ מְאֻזֵּן D König, der Du das Flehen hörest, sei stets
Deinem Volke mit Deiner Hülfe nahe, Erhabener, Heiliger!

וּבְכֵן Und so verzeihe uns, o Gott, nach Deiner Allbarm-
herzigkeit.

הַיּוֹם Heute wird eingezeichnet in das Buch des Gedächtnisses
Leben und Tod. O Israel! ermanne, ermuntere Dich, richte
Dich empor, tritt hin vor den Herrn der Welt und laß auf-
steigen Dein Gebet zu dem, der in der Höhe thronet.

(Die Lade wird geöffnet.)

(Borbeter.)

וּבְכֵן אָמְרוּ לְאֱלֹהִים מַה־נּוֹרָא מַעֲשֵׂיֶיךָ:
 אָמְרוּ לְאֱלֹהִים. ⑤

אֶרֶץ אַפְּיִם וּגְדֵל־כֶּחַ. מִכֵּין חָרִים בְּכֶחַ. חֲכָם לִבָּב
 וְאִמּוּץ כֶּחַ. נוֹתֵן לַיָּעַף כֶּחַ.

לָבֵן יִתְנַצֵּה גְדוֹל אֲדוֹגִינּוּ וְרַב כֶּחַ:

אָמְרוּ לְאֱלֹהִים. ⑤

בּוֹנֵה בַשָּׁמַיִם מַעֲלוֹתָיו. מִשְׁקָה חָרִים מַעֲלוֹתָיו. וְכָר
 עָשָׂה לְנַפְלְאוֹתָיו. וְלוֹ נִתְּבְנוּ עַל־לוֹתָיו.

לָבֵן יִתְנַצֵּה הַמְקָרָה בַּמַּיִם עַל־לוֹתָיו:

אָמְרוּ לְאֱלֹהִים. ⑤

גָּאֵה וְגִבּוֹהַ בַּשָּׁמַיִם מַעֲלָה. עֵטָה אֹזֶר בַּשָּׁמַיִת. לוֹ
 הַגְּבוּרָה וְהַגְּדֻלָּה. וְהָעֹז וְהַמְּשֻׁלָּה.

לָבֵן יִתְנַצֵּה וּמַלְכוּתוֹ בְּכֹל מְשֻׁלָּה:

So preiset Gott, der wunderbar ist in seinen Werken!

⑤. Preiset den Herrn!

אֶרֶץ Er ist langmütig und reich an Kraft; seine Allmacht hat die Berge gegründet, seine Allweisheit gleicht seiner Allgewalt, auch dem Schwachen verleiht er Kraft. — Darum werde hochgepriesen, Er, der Erhabene, so reich an Kraft!

⑤. Preiset den Herrn!

בּוֹנֵה Er hat in der Höhe seinen Thron errichtet und tränket aus den Wolken seine Berge. Seinen Wundern hat er ein ewiges Angedenken gestiftet und seinem segensvollen Tun vorgezeichnet die Bahn. — Darum werde hochgepriesen Er, der mit Wasser kühlt seine Söller.

⑤. Preiset den Herrn!

גָּאֵה Er thronet hoch in der Himmels Höhe, in Licht sich hüllend wie in ein Gewand. Sein ist die Macht und die Größe, der Ruhm und die Herrschaft. — Darum sei hochgepriesen Er, dessen Herrschaft über Alles waltet.

ט. אָמְרוּ לֵאלֹהִים.

ז. דָּגוּל מִרְבַּבַת קֹדֶשׁ. וְנֶאֱדָר בְּקֹדֶשׁ. בָּרְכוּ בְּקֹדֶשׁ.
וּמִשְׁתַּחֲוִים לוֹ בְּהִדְרַת־קֹדֶשׁ.

לָבֵן יִתְנַאֵף הַלִּיכֹת אֵלַי מִלְכֵי בְּקֹדֶשׁ:

ט. אָמְרוּ לֵאלֹהִים.

ז. הוֹדוּ כֶּסֶף שָׁמַיִם. רֹזַקַע הָאָרֶץ עַל־הַמַּיִם. יִרְעֵם
מִשָּׁמַיִם. לְקוֹל תַּתּוֹ הַמּוֹן מַיִם בְּשָׁמַיִם.

לָבֵן יִתְנַאֵף הַנוֹטָה בְּדַק שָׁמַיִם:

ט. אָמְרוּ לֵאלֹהִים.

ז. וְכֹל בְּשֵׁלֶשׁ עֶפֶר הָאָרֶץ. יָדוּ יִסְדָּה אֶרֶץ. וַיְמִינוּ
טַפְחָה שָׁמַי־עֶרֶץ. וְהִעֲמִידֵם בְּלֵי פָרֶץ.

לָבֵן יִתְנַאֵף הַיֹּשֵׁב עַל־חוּג הָאָרֶץ:

ט. אָמְרוּ לֵאלֹהִים.

ט. Preiset den Herrn!

ז. Umgeben von seinen Myriaden und verherrlicht in Heiligkeit, waltet er in Heiligkeit, und Alles betet ihn an in heiligem Schmucke. — Darum sei hochgepriesen Er, mein Gott und König, der in Heiligkeit wandelt.

ט. Preiset den Herrn!

ז. Sein Glanz überstrahlet die Himmel; mit der Erde Besten umsäumet er die Fluten. Er sendet seine Donner vom Himmel hernieder, und Wasser aus der Höhe umrauschet das Getöse. — Darum sei hochgepriesen, Er, der den Himmel ausspannet wie ein Zelt.

ט. Preiset den Herrn!

ז. Er faßte in ein Maß den Staub der Erde; seine Hand hat den Erdball gegründet, seine Rechte hat die Himmelswölbung ausgespannt, und feste Dauer hat er ihnen verliehen. — Darum sei hochgepriesen Er, der über dem Erdkreis thronet.

ט. Preiset den Herrn!

Ⓐ חי עולָמים. צַר בְּיָה עולָמים. אָוֶה בַּיִת עולָמים. מָכוֹן
לְשִׁבְתָּךְ עולָמים.

לָבֵן יִתְנַאֶה עֲתִיק יוֹמִין:

Ⓞ אָמְרוּ לֵאלֹהִים.

Ⓐ יוֹדֵעַ מַה בְּסִתְרֵי־חֹשֶׁךְ. לֹא־יִחְשֶׂה מִנּוּ בְּל־חֹשֶׁךְ.
קִץ שֵׁם לְחֹשֶׁךְ. הִפֵּךְ לְבָקֵר צְלָמוֹת וְחֹשֶׁךְ.

לָבֵן יִתְנַאֶה יוֹצֵר אֹר וְכוֹרֵא חֹשֶׁךְ:

Ⓞ אָמְרוּ לֵאלֹהִים.

Ⓐ כּוֹנֵן בְּסֵאוֹ לְמִשְׁפָּט. מָכוֹן בְּסֵאוֹ צֶדֶק וּמִשְׁפָּט. אֱלֹהֵי
הַמִּשְׁפָּט. תֵּאָחֲזוּ יְרוֹ בְּמִשְׁפָּט.

לָבֵן יִתְנַאֶה וַיִּגְבֶּה יְיָ צְבָאוֹת בְּמִשְׁפָּט:

Ⓞ אָמְרוּ לֵאלֹהִים.

Ⓐ Er ist der Herr in Ewigkeit, und sein heiliger Wille schafft Welten in Ewigkeit. Zum ewigen Wohnsitz hat er sich auserkoren die Stätte der Heiligkeit. — Darum sei hochgepriesen Er, der Ewigdauernde.

Ⓞ. Preiset den Herrn!

Ⓐ Er kenne die Geheimnisse des Dunkels, denn nicht dunkel ist vor ihm die Nacht. Er hat eine Schranke gesetzt der Finsternis und wandelt in lichten Morgen das Dunkel der Nacht. — Darum sei hochgepriesen Er, der Licht und Finsternis geschaffen.

Ⓞ. Preiset den Herrn!

Ⓐ Er errichtet seinen Thron zum Gericht; die Stützen seines Thrones sind Gerechtigkeit und Recht. Er ist der Herr des Gerichtes — seine Hand hält fest das Recht. — Darum sei hochgepriesen Er, der Gott der Heerscharen, der erhaben ist im Gericht.

Ⓞ. Preiset den Herrn!

א. לו יֵאָתֶה מְלוֹכָה. שָׁבֵן עַד וְאֶת־דָּבָא. מְשִׁיב אֲנֹשׁ
 עַד־דָּבָא. וְאֹמֵר שׁוּבוּ בְרוּחַ גְּמוּכָה.
 לָבֵן יִתְנַאֵה כִּי לִי הַמְּלוֹכָה:

ט. אָמְרוּ לֵאלֹהִים.

א. מִיֶּשֶׁל בְּגִבּוֹרָתוֹ עוֹלָם. הַכֹּל צָפוּי וְלֹא גִעְלָם. וְהַשְּׁמוֹ
 לְעֵלָם. חֲסִדוֹ מֵעוֹלָם וְעַד־עוֹלָם.
 לָבֵן יִתְנַאֵה בְרוּךְ יְיָ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מִן־הָעוֹלָם וְעַד הָעוֹלָם:

ט. אָמְרוּ לֵאלֹהִים.

א. סוֹבֵל עֲלִיּוֹנִים וְתַחְתּוֹנִים. שָׁמַע אֶל־אֲבִיּוֹנִים. מֵאֲזִין
 שִׁיחַ חַנּוּנִים. מִקְּשִׁיב שְׁוַע רִנָּנִים.
 לָבֵן יִתְנַאֵה אֱלֹהֵי הָאֱלֹהִים וְאֲדֹנֵי הָאָרְנִים:

ט. אָמְרוּ לֵאלֹהִים.

א. לו שhm gebühret die Herrschaft; sein ewiger Thron stehet nahe den Gebeugten. Er führet den Sterblichen bis zur Berührung, dann spricht Er: Kehret um mit demütigem Sinne. — Darum sei hochgepriesen Er, dem allein die Herrschaft gebühret.

ט. Preiset den Herrn!

א. מושל Er herrschet in seiner Stärke ewiglich. Allgegenwärtiger und Allwissender ist sein Name; seine Huld dauert von Ewigkeit zu Ewigkeit. — Darum sei hochgepriesen und gebenedeiet Er, der Ewige, der Gott Israels, von Ewigkeit zu Ewigkeit.

ט. Preiset den Herrn!

א. סובל Er erhält Alles in der Höhe und in der Tiefe, Er erhöret das Flehen der Dürftigen; Er vernimmt die Stimme des Gebetes und den Schall des Lobgesanges. — Darum sei hochgepriesen Er, der erhabene Gott und der Herr aller Mächte.

ט. Preiset den Herrn!

Ⓐ פָּעַל וְעָשָׂה הַכֹּל. בָּיָדוֹ לְגַדֵּל וּלְחַזֵּק לְכֹל. אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל
עֵינָיו כֹּל. וְעֵינָיו מִשְׁטָטוֹת בְּכֹל.

לָבָן יִתְנַאֲחַה עֲלֵיוֹן עַל-כֹּל:

Ⓞ אָמְרוּ לְאֱלֹהִים.

Ⓐ צְדִיק בְּכָל-דְּרָכָיו. יֵשֶׁר מִצִּיץ מִחֲבֻכָּיו. חֶפֶץ בְּעַם
מִמְּלִיכָיו. יִירָשׁוּ אֶרֶץ מְבָרָכָיו.

לָבָן יִתְנַאֲחַה בְּרַכּוֹ יְיָ כָּל-מְלֹאכָיו:

Ⓞ אָמְרוּ לְאֱלֹהִים.

Ⓐ קָדַם הַדְּרוֹת מְרֹאֵשׁ. מִגִּיד אַחֲרֵית מְרֹאֵשׁ. בָּחַר
בָּאֵם בְּלֵת רֹאֵשׁ. עֲזוּ יוֹם יוֹם לְדְרוֹשׁ.

לָבָן יִתְנַאֲחַה הַמִּתְנַשֵּׂא לְכֹל לְרֹאֵשׁ:

Ⓞ אָמְרוּ לְאֱלֹהִים.

Ⓐ. פֵּעַל Er bewirkt und vollführet Alles; von ihm allein
kommt die Kraft und die Stärke. Zu ihm allein schauen alle
Augen hoffend empor, und sein Blick durchspähet das All. —
Darum sei hochgepriesen Er, der erhaben ist über das All.

Ⓞ. Preiset den Herrn!

Ⓐ. צְדִיק Er ist gerecht in allen seinen Wegen, und in
Wahrhaftigkeit schauet er in die Tiefe hernieder. Er hat Wohl-
gefallen an denen, die an ihm hängen, und verleihet ihnen
ewiges Gut. — Darum sei hochgepriesen Er, den alle seine
Getreuen verherrlichen.

Ⓞ. Preiset den Herrn!

Ⓐ. קוֹדֵם Der Zeiten Lauf hat er bestimmt im Anbeginn
und schon im Anfang festgesetzt das Ende. Ein Volk hat er
sich erkoren, gering an Zahl, Tag für Tag seine Allmacht zu
künden. — Darum sei hochgepriesen Er, der erhaben ist über
jegliches Haupt.

Ⓞ. Preiset den Herrn!

⊗ רם ונשא שכן עד. במחו בו עדי-עד. כבודו בסוד-
קדשים ועד. ולעם קדושו נועד.

לכן יתנאה המביט לארץ ותדע:
⊗ אמרו לאלהים.

⊗ שבילו במקום רבים. שמיו מרעיה רביבים. שמו
מיוחדים שחר וערבים. בשער בת-רבים.

לכן יתנאה יי צבאות ישב הכרבים:
⊗ אמרו לאלהים.

⊗ תהלתו מלאה הארץ. מעביר כליון וחרץ. משיב אף
וחרון וקרץ. שוע מחנגיו ירץ.

לכן יתנאה יי אדנינו מה-אדיר שמך בכל-הארץ:

(Die Lade wird geschlossen.)

(Vorbeter.)

ובכן גדלים מעשי אלהינו:

⊗. Hoch und erhaben ist Er, der Ewigthronende; auf ihn vertrauet Alles für und für. Seine Herrlichkeit wohnt in der Schar der Geweihten und unter denen, die sich seinem Dienste geheiligt. — Darum sei hochgepriesen Er, dessen Blick die ganze Erde untertan ist.

⊗. Preiset den Herrn!

⊗. Durch mächtige Fluten schreitet sein Fuß, seine Himmel träufeln Regenschauer, und darob wird früh und spät sein Name verherrlicht. — Darum sei hochgepriesen Er, der Herr der Heerscharen, der über den Cherubim thronet.

⊗. Preiset den Herrn!

⊗. Sein Ruhm erfüllet die ganze Erde; er wendet ab Verderben und Unheil. Dem verheerenden Ungemach gebietet er Halt und nimmt in Gnaden auf das Gebet der zu ihm Flehenden. — Darum seit hochgepriesen Er, der Ewige, unser Gott, dessen Name verherrlicht wird auf dem ganzen Erdenrund.

(Vorbeter.)

Und so stimmt denn an: Groß sind die Werke unseres Gottes!

ג. מַעֲשֵׂי אֱלֹהֵינוּ.

ב. אֵין מִי בְשִׁחַק יַעֲרֶךְ-לוֹ. בְּכַנֵּי אֱלִים יִדְמֶה-לוֹ. גְּבוּהִים
עָלָה לְמוֹשָׁב-לוֹ. דְּרִי גֵיא בְּחַגְבִּים לְמוֹלוֹ.
לָבֵן יִתְנַאֵחַ הַצֹּר תָּמִים פָּעֵלוֹ:

ג. מַעֲשֵׂי אֱלֹהֵינוּ.

ב. הַמְשַׁל וְנִפְחַד עִמּוֹ. וְהַרְבֵּה פְדוּת עִמּוֹ. וְעַק וְלַחֵשׁ עִמּוֹ.
חֵשׁ וּמֵאֲזִין מְמַרְוֹמוֹ.

לָבֵן יִתְנַאֵחַ יְיָ צְבָאוֹת שְׁמוֹ:

ג. מַעֲשֵׂי אֱלֹהֵינוּ.

ב. טָרַף נָתַן לִירְאָיו. יוֹבִילוּ שֵׁי לְמוֹרְאָיו. כִּתִּי גְדוּדֵי
צְבָאוֹ. לֹא יִשְׁוּרוּ כְבוֹד מְרָאָיו.

לָבֵן יִתְנַאֵחַ הַנֶּה עֵין יְיָ אֶל-יְרְאָיו:

ג. מַעֲשֵׂי אֱלֹהֵינוּ.

ג. Groß sind die Werke unseres Gottes!

ב. Keiner in den Himmeln gleicht ihm, und keine von den Mächten der Höhe ist ihm ähnlich. Er hat über Firmamente seinen Thron aufgerichtet und blicket herab auf die niederen Erdbewohner. — Darum sei hochgepriesen Er, unser Hort, dessen Tun ohne Fehl.

ג. Groß sind die Werke unseres Gottes!

ב. Herrschergewalt und Erhabenheit ist bei ihm, und Gnadenfülle und reiches Erbarmen. Er erhöret seines Volkes Klage und Gebet huldreich in seinen Höhen. — Darum sei hochgepriesen Er, dessen Name ist: Herr der Heerschaaren.

ג. Groß sind die Werke unseres Gottes!

ב. Des Segens Fülle gewähret er seinen Frommen, welche der Ehrfurcht Zoll ihm spenden, ihm, dessen Herrlichkeit selbst die Schaar seiner Getreuen nicht schauen kann. — Darum sei hochgepriesen Er, dessen Auge auf seine Verehrer schauet.

ג. Groß sind die Werke unseres Gottes!

Ⓐ מְלֹאכָיו עֲשָׂה רוּחוֹת. נִקְדָּשׁ בְּשִׁירוֹת וְתִשְׁבְּחוֹת.

סוּבַת שְׁפִיכַת שִׁיחוֹת. עוֹנָה וּמַעֲמִיד רְוָחוֹת.

לָבֵן יִתְנַאֵה אֱלֹהֵי הַרוּחוֹת:

Ⓞ מַעֲשֵׂי אֱלֹהֵינוּ.

Ⓐ פֹּדֵה מִשַּׁחַת עֲמוּסָיו. צוֹר יוֹדֵעַ חוּסָיו. קְדוֹשׁ מִפְּלִיא

גָּסָיו. רַחוּם לְמַרְצָיו וּמִכְעִיסָיו.

לָבֵן יִתְנַאֵה וּרְחָמָיו עַל־כָּל מַעֲשָׂיו:

Ⓞ מַעֲשֵׂי אֱלֹהֵינוּ.

Ⓐ שׁוֹמֵעַ שְׁוֵעוֹת. שׁוֹעֵה עֶרְךָ שְׁוֵעוֹת. הוֹרוֹתָיו מִשַּׁעֲשְׁעוֹת.

תִּכְבְּסִיסוּ כֹּבֵעַ יְשׁוּעוֹת.

לָבֵן יִתְנַאֵה הָאֵל לָנוּ אֵל לְמוֹשָׁעוֹת:

Ⓐ מלאכיו Er macht zu seinen Boten die Winde; Er, der verherrlicht wird durch Lieder und Lobgesänge. Er höret der Frommen inniges Gebet und sendet ihnen befreiende Hülfe. — Darum sei hochgepriesen Er, der da ist der Herr der Geister.

Ⓞ. **Groß sind die Werke unseres Gottes!**

Ⓐ מודה Er errettet seine Getreuen vom Verderben: Er ist ein Hort denen, die sich zu ihm flüchten. Er, der Heilige, ist wunderbar in seinen Gnadenzeichen, voll Erbarmen gegen die Frommen wie gegen die Sündigen. — Darum sei hochgepriesen Er, der sich erbarmet aller seiner Geschöpfe.

Ⓞ. **Groß sind die Werke unseres Gottes!**

Ⓐ שומע Er erhöret unser Flehen und vernimmt die zu ihm aufsteigenden Gebete. Seine Lehren sind unseres Lebens Bierde und sein Gebot ein Siegeshelm. — Darum sei hochgepriesen Er, unser Gott, der da ist der Gott unserer Rettung.

(Die Lade wird geöffnet.)

(Borbeter und Gemeinde.)

וּבְכֵן נִאֲדָרָה חַי עוֹלָמִים:

(Borbeter.)

הַאֲדָרַת וְהַאֲמוּנָה לְחַי עוֹלָמִים: הַבִּינָה וְהַבְּרָכָה לְחַי
 עוֹלָמִים: הַנְּצִיחָה וְהַגְּדֻלָּה לְחַי עוֹלָמִים: הַדָּעָה וְהַדְּבוּר
 לְחַי עוֹלָמִים: הַחֹד וְהַחֶדֶר לְחַי עוֹלָמִים: הַנּוֹעַד וְהַנְּתִיקוֹת
 לְחַי עוֹלָמִים: הַנּוֹד וְהַנְּהַר לְחַי עוֹלָמִים: הַחִיל וְהַחֶסֶן
 לְחַי עוֹלָמִים: הַטָּבָע וְהַטְּהָר לְחַי עוֹלָמִים: הַיְחֹד
 וְהַיְרָאָה לְחַי עוֹלָמִים: הַכְּתָר וְהַכְּבוֹד לְחַי עוֹלָמִים:
 הַלְקָח וְהַלְבוּב לְחַי עוֹלָמִים: הַמְּלוּכָה וְהַמְּשָׁלָה לְחַי
 עוֹלָמִים: הַנּוֹי וְהַנְּצַח לְחַי עוֹלָמִים: הַשְּׁנוּי וְהַשְּׁנוּב לְחַי
 עוֹלָמִים: הָעוֹ וְהָעֲנוּה לְחַי עוֹלָמִים: הַפְּרוֹת וְהַפְּאָר לְחַי
 עוֹלָמִים: הַצְּבִי וְהַצְּדָק לְחַי עוֹלָמִים: הַקְּרִיאָה וְהַקְּדֻשָּׁה
 לְחַי עוֹלָמִים: הָרֵן וְהַרְוּמֹת לְחַי עוֹלָמִים: הַשִּׁיר וְהַשְּׁבַח
 לְחַי עוֹלָמִים: הַתְּהִלָּה וְהַתְּפָאֶרֶת לְחַי עוֹלָמִים:

(Borbeter und Gemeinde.)

וכן Lasset uns verehren den Ewiglebenden!

(Borbeter.)

האררה Die Majestät und die Dauer sind sein, des Ewig-
 lebenden! Die Einsicht und der Segen, die Erhabenheit und
 die Größe, die Erkenntnis und das Wort sind bei ihm, dem
 Ewiglebenden! Der Glanz und die Herrlichkeit, die Festigkeit
 und die Beständigkeit, die Lauterkeit und die Klarheit sind sein,
 des Ewiglebenden! Die Macht und die Stärke, die Zierde und
 die Reinheit, die Einheit und die Hoheit sind sein, des Ewig-
 lebenden! Die Krone und die Ehre, der Geist und das Herz,
 die Herrschaft und die Macht sind von ihm, dem Ewiglebenden!
 Die Schuld und die Treue, die Hoheit und die Erhabenheit, die
 Kraft und die Milde, sind sein, des Ewiglebenden! Die Er-
 lösung und die Freiheit, die Anmut und die Gerechtigkeit, die
 Berufung und die Heiligung sind von ihm, dem Ewiglebenden!
 Das Lob und das Lied, der Sang und die Benedeiung, der
 Preis und die Huldigung sind sein, des Ewiglebenden!

(Vorbetet und Gemeinde.)

וּבְכֵן לְךָ הַכֹּל יִבְתָּרוּ:

Gemeinde.	Vorbeter.
לְבוֹהֵן לְכְבוֹת בְּיוֹם דִּין:	לְאַל עֲזָרָךְ דִּין:
לְדוֹבֵר מִיִּשְׂרָיִם בְּיוֹם דִּין:	לְנוֹלָה עֲמֻקּוֹת בְּדִין:
לְלוֹתִיק וְעֹשֶׂה חֶסֶד בְּיוֹם דִּין:	לְהוֹנֶה רַעוֹת בְּדִין:
לְחֹמֶל מֵעֲשָׂו בְּיוֹם דִּין:	לְזוֹכֵר בְּרִיתוֹ בְּדִין:
לְיוֹדֵעַ מַחְשְׁבוֹת בְּיוֹם דִּין:	לְטַהַר חוֹסֵיוֹ בְּדִין:
לְלוֹבֵשׁ צְדָקוֹת בְּיוֹם דִּין:	לְכּוֹבֵשׁ בְּעֶסוֹ בְּדִין:
לְנוֹרָא תְהִלּוֹת בְּיוֹם דִּין:	לְמוֹחַל עֲוֹנוֹת בְּדִין:
לְעוֹנֶה לְקוֹרְאָיו בְּיוֹם דִּין:	לְסוֹלֵחַ לְעַמּוּסָיו בְּדִין:
לְצוֹפֵה נִסְתָּרוֹת בְּיוֹם דִּין:	לְפוֹעֵל רַחֲמָיו בְּדִין:
לְרַחֵם עַמּוֹ בְּיוֹם דִּין:	לְקוֹנֶה עֲבָדָיו בְּדִין:
לְתוֹמֵךְ תְּמִימָיו בְּיוֹם דִּין:	לְשׂוֹמֵר אֹהֲבָיו בְּדִין:

וכן Dir allein huldiget das All.

Dem Allmächtigen, der waltet im Gericht,
 Die Herzen prüfet am Tage des Gerichts,
 Das Verborgene enthüllet im Gericht,
 Der Wahrheit zum Recht verhilft am Tage des Gerichts,
 Die Gedanken wäget im Gericht,
 Gnade übet am Tage des Gerichts,
 Seines Bundes gedenket im Gericht,
 Seiner Geschöpfe sich erbarmet am Tage des Gerichts,
 Die ihm Vertrauenden rein spricht im Gericht,
 Das Sinnen ergründet am Tage des Gerichts,
 Seine Strenge mildert im Gericht,
 In Gnade sich hüllet am Tage des Gerichts,
 Der Sünden vergibt im Gericht,
 Von seinen Frommen verherrlicht wird am Tage des Gerichts,
 Seinen Getreuen verzeihet im Gericht,
 Die ihn Rufenden höret am Tage des Gerichts,
 Erbarmen übet im Gericht,
 Das Geheimste durchspähet am Tage des Gerichts,
 Die Gläubigen zu treuen Diensten gewinnet im Gericht,
 Seines Volkes in Liebe sich annimmt am Tage des Gerichts,
 Die ihm Ergebenen hütet im Gericht,
 Den Frommen eine Stütze ist am Tage des Gerichts.

(Vorbeter.)

וּבְבִן לְךָ תַעֲלֶה קְדוֹשָׁה. כִּי אַתָּה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ:
בְּכַתוּב עַל־יַד נְבִיאָךְ וְקָרָא וְהָ אֱלֹהֵי וְאָמַר:

(Vorbeter und Gemeinde.)

קְדוֹשׁ קְדוֹשׁ קְדוֹשׁ יְיָ צְבָאוֹת מְלֵא כָּל־הָאָרֶץ
כְּבוֹדוֹ:

(Vorbeter.)

כְּבוֹדוֹ מְלֵא עוֹלָם מִשְׁרָתוֹ שׁוֹאֲלִים וְהָ לְךָ אֵיךְ מְקוֹם
כְּבוֹדוֹ. לְעַמְתָּם בְּרוּךְ יֹאמְרוּ:

(Gemeinde.)

בְּרוּךְ כְּבוֹד־יְיָ מִמְקוֹמוֹ:

(Vorbeter.)

מִמְקוֹמוֹ הוּא יָפֵן בְּרַחֲמִים וַיַּחַן עִם הַמַּיְחֲדִים שְׁמוֹ עָרַב
וּבְקָר בְּכָל־יּוֹם תָּמִיד פְּעָמִים בְּאַהֲבָה שָׁמַע אוֹמְרִים:

(Vorbeter.)

ובכן Und so bringen wir Dir unsere Huldigung dar, dem
heiligen Weltenkönig, wie es bei Deinem Propheten heißt:

(Vorbeter und Gemeinde.)

קְדוֹשׁ Heilig, heilig, heilig ist der Herr der Heerscharen,
die ganze Erde ist voll seiner Herrlichkeit.

(Vorbeter.)

Die Herrlichkeit Gottes erfüllet das All,
Nicht künden sie Worte, nicht kündet sie Schall,
Und Israel, das er als Priester gesandt,
Es trug sein Panier durch Völker und Land,
Und wo es geweilet, an jeglichem Ort,
Erschallet zum Lobe des Herrn das Wort:

(Gemeinde.)

ברוך Gelobt sei die Herrlichkeit Gottes aller Orten!

(Vorbeter.)

Ob der Morgen erglüheth, ob sich senket die Nacht,
Empor zu dem Horte, der immerdar wacht,
Entsendet des Glaubens geweihte Schar
Das Wort seines Heiles, in Ewigkeit wahr:

(Gemeinde.)

שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְיָ אֱלֹהֵינוּ יְיָ אֶחָד:

(Borbeter.)

אֶחָד הוּא אֱלֹהֵינוּ הוּא אָבִינוּ הוּא מְלַכְנוּ הוּא
 מוֹשִׁיעֵנו וְהוּא יִשְׁמָעֵנו בְּרַחֲמָיו שְׁנִית לְעֵינֵי כָל־חַי לְהוֹחֵת
 לָבָם לְאֱלֹהִים:

(Gemeinde.)

אֲנִי יְיָ אֱלֹהֵיכֶם:

(Borbeter.)

אֲדִיר אֲדִירָנוּ יְיָ אֲדִירָנוּ מִהַרְבֵּי שָׁמַיִם בְּכָל־הָאָרֶץ.
 וְהָיָה יְיָ לְמֶלֶךְ עַל־כָּל־הָאָרֶץ בַּיּוֹם הַהוּא וְהָיָה יְיָ אֶחָד
 וְשֵׁמוֹ אֶחָד:

וּבְרַבְרֵי קִדְשׁוֹ כְּתוּב לֵאמֹר:

(Gemeinde.)

יְמִלֵךְ יְיָ לְעוֹלָם אֱלֹהֵיךָ צִיּוֹן לְדֹר וָדֹר הַלְלוּיָהּ:

(Die Lade wird geschlossen.)

(Gemeinde.)

Höre Israel, der Ewige, unser Gott, ist der Eine Gott!

(Borbeter.)

Er war uns ein Hort in finsternen Tagen,
 Er gab uns die Kraft im Dulden und Tragen,
 Er wird uns dauernd weiter erhalten,
 Denn ewig bestehet sein heiliges Walten!

(Gemeinde.)

יְיָ אֱלֹהֵינוּ יְיָ אֶחָד

(Borbeter.)

Gott, unser Hort, Ewiger, unser Herr, wie mächtig
 ist Dein Name auf der ganzen Erde; Du wirst als Herr und
 König erkannt werden unter allen Völkern und an jenem Tage
 wirst Du einzig sein und Dein Name der Einige!

Und mit dem heiligen Psalmworte rufen wir:

(Gemeinde.)

Der Ewige regieret immerdar, dein Gott, Zion, von
 Geschlecht zu Geschlecht. Hallelujah!

(Vorbetet.)

לְרוֹר וְרוֹר נְיִיד גְּדֻלָּהּ וְלִנְצַח נְצָחִים קְדוּשָׁתָהּ נִקְדֵּישׁ
וְשִׁבְחָהּ אֱלֹהֵינוּ מִפִּינוּ לֹא יִמוּשׁ לְעוֹלָם וָעֶד כִּי אֵל מֶלֶךְ
גְּדוֹל וְקָדוֹשׁ אָתָּה:

וּבְכֵן הֵן פָּחַדְךָ יי אֱלֹהֵינוּ עַל כָּל־מַעֲשֶׂיךָ וְאִימָתְךָ עַל
כָּל־מַה־שֶּׁבְרָאתָ וַיִּירָאוּךָ כָּל־הַמַּעֲשִׂים וַיִּשְׁתַּחֲוּ לְפָנֶיךָ
כָּל־הַבְּרוּאִים וַיַּעֲשׂוּ כָל־מַצְוָתְךָ אַחַת לַעֲשׂוֹת רְצוֹנָה
בְּלִבְבָם שָׁלֵם כְּמוֹ שִׁירְעָנוּ יי אֱלֹהֵינוּ שֶׁהַשְּׁלֵטוֹן לְפָנֶיךָ עוֹ
בְיָדְךָ וְגִבּוֹרְךָ בִּימִינְךָ וְשִׁמְךָ נוֹרָא עַל כָּל־מַה־שֶּׁבְרָאתָ:

וּבְכֵן הֵן כְּבוֹד יי לְעַמְּךָ תְּהַלְלָה לִירְאֵיךָ וְתִקְוָה
לְדוֹרֶיךָ וּפְתַחֲנוּ פִּיהַ לְמִיחֲלִים לָךְ שִׁמְחָה לְמַבְקְשֵׁי פָנֶיךָ
וְצִמְיַחַת קָרוֹן לְעַבְדֶּיךָ וְעַקְרִיבַת גֵּר לְמִיחֲלֵי שִׁמְךָ בְּמַהֲרָה
בְּיָמֵינוּ:

(Vorbetet.)

Von Geschlecht zu Geschlecht verkünden wir Deine
Größe, und durch alle Zeiten bekennen wir Deine Heiligkeit;
Dein Preis weiche nie aus unserem Munde, großer und
heiliger Gott.

So möge denn ein heiliges Erbeben vor Dir,
o Herr, unser Gott, alles Erschaffene durchdringen, daß alles
Lebende in Ehrfurcht vor Dir sich beuge, alle Menschenkinder
in Einen Bund sich zusammenschließen, um Deinen Willen mit
ganzem Herzen zu vollziehen, um Dir zu huldigen, Dich zu
bekennen, Dich als den Einen, den Erhabenen, den Herrn und
Schöpfer alles Geschaffenen.

Und uns, dem Volke Deines Bundes, verleihe,
o Gott, die Ehre und die Anerkennung unseres heiligen Berufes;
gib uns Kraft und Fähigkeit, Deinem Dienste uns zu weihen,
Deine Lehre zu tragen durch alle Lande, auf daß Dein Reich
immer mehr auf Erden sich ausbreite und befestige.

וּבְכֵן צְדִיקִים יִרְאוּ וַיִּשְׂמְחוּ וַיִּשְׂרִים יַעֲלוּ וַחֲסִידִים
בְּרָנָה יִגִּילוּ. וְעוֹלָתָהּ תִּקְפֹץ-פִּיהָ. וְכָל-הַרְשָׁעָה כְּלָהּ כְּעֶשֶׂן
הַכְּלָהּ כִּי תַעֲבִיר מִמִּשְׁלַת זָרוֹן מִן-הָאָרֶץ. וְתִמְלֹךְ אַתָּה
יְיָ לְבַדְּךָ עַל כָּל-מַעֲשֵׂיךָ בְּכַתּוּב בְּדַבְרֵי קִדְשֶׁךָ יְמִלֶךְ יְיָ
לְעוֹלָם אֱלֹהֶיךָ צִיּוֹן לְדוֹר וָדוֹר הַלְלוּיָהּ:

קְדוֹשׁ אַתָּה וְנוֹרָא שְׁמֶךָ וְאֵין אֱלֹהִים מִבְּלַעֲדֶיךָ בְּכַתּוּב
וַיִּנְבֵּא יְיָ צְבָאוֹת בְּמִשְׁפָּט וְהָאֵל הַקְּדוֹשׁ נִקְדָּשׁ בְּצַדִּיקָה.
בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמֶּלֶךְ הַקְּדוֹשׁ:

אַתָּה בְּחַרְתָּנוּ. אָתְּבַתְּ אוֹתָנוּ. וּרְצִיתָ בָּנוּ. וְקִדְשָׁתָנוּ
בְּמִצְוֹתֶיךָ. וְקִרְבַּתָּנוּ מִלְּכָנוּ לְעִבּוֹדְתֶךָ. וְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל
וְהַקְּדוֹשׁ עָלֵינוּ קָרָאתָ:

וְהִתְפַּלְּנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה אֶת-יוֹם הַשַּׁבָּת הַזֶּה לְקִדְשָׁהּ
וְלִמְנוּחָהּ (וְאֶת-יוֹם הַבְּפֹרִים הַזֶּה לְמַחִילָהּ וְלִסְלִיחָהּ וְלִכְפָּרָהּ

Dann fliehet die Wahrheit, und es jubeln die
Frommen, und die von Deinem Geiste Beseelten frohlocken, die
Ungerechtigkeit aber verstummet, und der Frevel verschwindet dem
Nebel gleich, und gebannt bleibt die Herrschaft des Hochmuts von
der Erde. Und Du allein, Ewiger, thronest in allen Menschen-
herzen, wie Du es verheißten hast in Deinem heiligen Worte:
„Der Ewige regieret ewiglich, dein Gott, Zion, von Geschlecht
zu Geschlecht. Hallelujah.“

קְדוֹשׁ הֵיטִיב הָיָה שְׁמֶךָ וְעוֹלָתְךָ וְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל
וְהַקְּדוֹשׁ עָלֵינוּ קָרָאתָ: „Und Gott ist erhaben im
Gericht, und der heilige Gott wird verehrt durch Gerechtigkeit.“
Gepriesen seist Du, Ewiger, der Du in Heiligkeit waltest!

Du, Herr, hast in Deiner Gnade uns erwählt, Deine
Gebote zu unserer Heiligung uns gegeben, Du hast zu Deinem
Dienste uns berufen und uns geschmückt mit Deinem großen
und heiligen Namen.

Du hast, Ewiger, unser Gott, in Liebe uns gegeben
diesen (Sabbath zur Heiligung und Ruhe und diesen) Tag der

וְלִמְחֹל-בוֹ אֶת-כָּל-עֲוֹנוֹתֵינוּ מִקְרָא-קֹדֶשׁ וְזָכַר לִיצִיאַת
מִצְרָיִם:

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. יַעֲלֶה וְיָבֵא וְיַגִּיעַ וְיִפְקֹד וְיִזְכֹּר
וְזָכְרֵנוּ וּפְקֻדֹתֵנוּ וְזָכְרוֹן אֲבוֹתֵינוּ וְזָכְרוֹן כָּל-עַמֶּה בֵּית
יִשְׂרָאֵל לְפָנֶיךָ לְפִלְטָה לְטוֹבָה לְחַן וּלְחֶסֶד וּלְרַחֲמִים
לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם בְּיוֹם הַכִּפּוּרִים הַזֶּה. וְזָכְרֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בּוֹ
לְטוֹבָה. וּפְקֹדֵנוּ בּוֹ לְבִרְכָה. וְהוֹשִׁיעֵנוּ בּוֹ לְחַיִּים. וּבְדַבַּר
יְשׁוּעָה וּרַחֲמִים חַוֶּם וְחַנּוּן וְרַחֵם עָלֵינוּ וְהוֹשִׁיעֵנוּ. כִּי
אֱלֹהֶיךָ עֵינֵינוּ. כִּי אֵל מֶלֶךְ חַנּוּן וְרַחוּם אַתָּה:

סְלַח-לָנוּ אֲבִינוּ כִּי בָרַב אֲוִלְתָּנוּ שָׁגִינוּ.

מְחַל-לָנוּ מַלְכֵנוּ כִּי רַבּוּ עֲוֹנוֹנוּ:

(Gemeinde.)

כִּי עַל-רַחֲמֶיךָ הַרְבִּים אָנוּ כְּטוֹחִים. וְעַל צְדָקוֹתֶיךָ
אָנוּ נִשְׁעָנִים. וְלִסְלִיחוֹתֶיךָ אָנוּ מְקוּיִם. וְלִישׁוּעָתְךָ אָנוּ

Bergebung, Verzeihung und Sühne als einen Tag heiliger
Berufung und erhebender Erinnerung.

Unser Gott und Gott unserer Väter! wollest Du
huldvoll unser Flehen vernehmen, daß, wie Du einst unserer
Väter gedacht, Du auch unser und des ganzen Hauses Israel
in Liebe gedenkest und uns Schutz und Heil und Leben und
Frieden verleihst an diesem Tage der Sühne. Fördere unser
Wohl und spende uns Deinen Segen; denn zu Dir, Allgnädiger,
schauen wir in Zuversicht empor.

סְלַח Bergib uns, unser Vater! denn in unserer Torheit
haben wir gefehlt.

Verzeih' uns, unser König! denn unserer Sünden sind viel.

(Gemeinde.)

כי יי, auf Deine große Barmherzigkeit vertrauen wir,
auf Deine Gerechtigkeit stützen wir uns, auf Deine Bergebung

מַצְפִּים: אַתָּה הוּא מֶלֶךְ אוֹהֵב צְדָקוֹת מִקֶּדֶם. מֵעַבִיר
 עֲוֹנוֹת עִמּוֹ וּמִסִּיר חַטָּאת יִרְאִיו: כֹּוֹרֵת בְּרִית לְרֵאשׁוֹנִים
 וּמִקִּים שְׂבוּעָה לְאַחֲרוֹנִים: אַתָּה הוּא שִׁירְדָה בְּעֵנָן
 כְּבוֹדָה עַל־הַר סִינַי. וְהִרְאִיתָ דָרְכֵי טוֹבָה לְמִשְׁחָה עֲבָדָה:
 אֲרָחוֹת חֲסָדֶיךָ גִלִּיתָ לָנוּ. וְהוֹדַעְתָּנוּ כִּי אַתָּה אֵל רַחוּם
 וְחַנוּן אֲרָךְ אַפַּיִם וְרַב־חַסֵּד וּמְרַבֵּה לְהִיטִיב. וּמִנְהִיג
 אֶת־הָעוֹלָם כָּלֹו בְּמִדַּת רַחֲמִים: וְכֵן כָּתוּב. וַיֹּאמֶר אֲנִי
 אֶעֱבִיר כָּל־טוֹבֵי עַל־פְּנֵיךָ וְקָרָאתִי בְּשֵׁם יי לְפָנֶיךָ וְחִנַּתִּי
 אֶת־אֲשֶׁר אֶחֶז וְרַחֲמֵתִי אֶת־אֲשֶׁר אֲרַחֵם:

(Vorbeteter.)

אֵל אֲרָךְ אַפַּיִם אַתָּה. וּבַעַל הַרְחָמִים נִקְרָאתָ. וְרַב־
 הַטּוֹבָה הוֹרִיתָ: גִּדְלַת רַחֲמֶיךָ וְחֲסָדֶיךָ תִזְכֹּר הַיּוֹם וּבְכָל־

hoffen wir, und Deiner Hülfe harren wir. Du bist es, o
 König, der da Huld erwiesen von Anbeginn; der hinweg-
 schafft die Sünden seines Volkes, und entfernt die Ver-
 gehungen derer, die ihn ehrfürchten; der den Bund geschlossen
 mit den frühesten und den Schwur hält den spätesten Ge-
 schlechtern. Du bist es, der Du Dich niederliebest in ge-
 heimnisvoller Majestät auf den Berg Sinai; die Pfade Deiner
 Güte hast Du Moses, Deinem Diener, gezeigt, die Wege
 Deiner Gnade hast Du ihm enthüllt und ihm kundgetan, daß
 Du ein barmherziger, gnädiger Gott bist, langmütig, reich an
 Huld, der in Fülle Gnade übet und die ganze Welt leitet
 durch sein erbarmungsreiches Walten. Und also stehet ge-
 schrieben: Und er sprach: „Ich werde meine ganze Güte an
 deinem Antlitze vorüberziehen lassen, und künden den Namen
 des Ewigen vor dir, und Gnade erweisen dem, den ich be-
 gnadigen will, und mich erbarmen deß, dem ich Erbarmen
 schenken will.“

O Gott! langmütig bist Du, und Erbarmungsreicher
 ist Dein Name, und den Weg der Buße hast Du uns gelehrt.
 Der Größe Deiner Barmherzigkeit und Deiner Gnaden gedenke

חַס לְיָרֵעַ יְרִידֶיךָ : תָּפֶן אֱלֹהֵינוּ בְּרַחֲמִים . כִּי אֲתָה הוּא בָּעַל
 הַרְחָמִים : בְּתַחֲנוּן וּבַתְּפִלָּה פָּנִיךָ נִקְדָּם . כְּהוֹדֵעַתָּ לַעֲנֹ
 מִקְדָּם : מִחֲרוֹן אַפֶּיךָ שׁוּב . כְּמוֹ בְּתוֹרַתְךָ כְּתוּב . וּבְצֵל
 כְּנַפֶּיךָ נַחֲסָה וּנְתַלּוֹן . כִּי־זֶם וַיִּרַר יְיָ בְּעֵינָיו : תִּעֲבֹר עַל־פְּשַׁע
 וְתִמְחָה אָשָׁם . כִּי־זֶם וַיִּתְּצֵב עִמּוֹ שָׁם : תִּאֲזוּן שׁוֹעֲתֵנוּ
 וְתִקְשִׁיב מִנוּ מֵאָמַר . כִּי־זֶם וַיִּקְרָא בְּשֵׁם יְיָ וְשֵׁם נִאָּמַר :
 וַיַּעֲבֹר יְהוָה עַל־פָּנָיו וַיִּקְרָא :

יְהוָה יְהוָה אֵל רַחוּם וְחַנוּן אֲרָךְ אַפִּים וְרַב־
 חֶסֶד וְאֱמֶת : נִצַּר חֶסֶד לְאֵלִפִּים נִשְׂא עֵץ
 וּפְשַׁע וְחַטָּאת וְנִקָּה :

וְסִלַּחַת לַעֲוֹנוֹנוּ וְלַחַטָּאתֵנוּ וּנְחַלְתֵנוּ :
 סִלַּח־לָנוּ אֱבִינוּ כִּי חָטָאנוּ מִחַל־לָנוּ מִלִּקְנוּ כִּי פָשַׁעְנוּ .
 כִּי־אָתָּה אֲרָנִי טוֹב וְסִלַּח וְרַב־חֶסֶד לְכָל־קְרֵאֶיךָ :

heute wie an jedem Tage den Nachkommen Deiner Getreuen.
 Wende Dich zu uns voll Erbarmen; denn Du bist ja der Herr
 des Erbarmens. Wir nahen Dir mit Gebet und Flehen nach
 dem Vorbilde unseres Lehrers Moses. Und so laß denn ab
 von Deinem Zorne, wie in Deiner Lehre verheißen ist; und im
 Schatten Deiner Fittige laß uns geborgen sein, wie am Tage,
 da Du in der Wolke herniederstiegest. Vergib die Schuld und
 lösche aus das Vergehen, wie damals, da Gott sich offenbarte
 nach den Worten der Schrift:

Gott, o Gott, allmächtig, barmherzig und gnädig, lang-
 mütig und von unendlicher Huld und Treue! Du bewahrest
 Gnade bis ins tausendste Geschlecht, verzeihst Schuld, Missetat
 und Sünde, und sprichst rein die Reuigen.
 So wollest Du auch uns, Gott und Vater, unsere Sünden
 vergeben, das reuevolle Gebet erhören, das aus bußfertigen
 Herzen zu Dir emporsteiget, und in väterlicher Liebe Deiner
 Kinder Dich erbarmen.

רחמיה רבים יי במשפטיה חינו: אל־תבוא במשפט
 עמנו כי לא־יצדק לפניך כל־חי:
 ברחם אב על־בנים בן תרחם יי עלינו: ליי הישועה
 על־עמך ברכתך סלה: יי צבאות עמנו משגב־לנו
 אלהי יעקב סלה: יי צבאות אשרי אדם בטח בך:
 יי הושיעה המלך יעגנו ביום־קראנו:

(Die Lade wird geöffnet.)

אל־תבוא במשפט עמנו כי לא־יצדק לפניך כל־
 חי: צדק ומשפט מכון בסאתך חסד ואמת יקדמו פניך:
 מלפניך משפטנו יצא עיניך תחיונה מישרים: והוא
 ישפט־תבל בצדק ידיו לאמים במישרים: רחמיה רבים
 יי במשפטיה חינו: הנשא שפט הארץ השב גמול על־

רחמי Dein Erbarmen ist groß, Ewiger! In Deiner
 Milde erhalte uns am Leben. Gehe nicht in's Gericht mit
 uns, denn vor Dir erscheint kein Lebender tadellos.

כרחם Wie ein Vater seiner Kinder sich erbarmet, so er-
 barme Dich, o Ewiger, unser. — Beim Ewigen ist die Hülfe,
 über Dein Volk komme Dein Segen. — Der Herr der Heer-
 scharen ist mit uns, eine Feste ist uns der Gott Jakobs.
 Selah! — Herr der Heerscharen! Heil dem Manne, der Dir
 vertrauet. — Ewiger, hilf, o König, erhöre uns, wenn wir
 rufen.

א ל Gehe nicht in's Gericht mit uns; denn vor Dir er-
 scheinest kein Lebender tadellos. — Gerechtigkeit und Recht sind
 die Stütze Deines Thrones, Huld und Treue ziehen Deinem
 Antlitz voran. — Von Dir gehe aus unser Recht; Deine Augen
 schauen in Wahrhaftigkeit hernieder! — Er richtet die Welt
 in Gerechtigkeit, entscheidet über Nationen in Gradheit. — Dein
 Erbarmen ist groß, o Ewiger! In Deiner Milde erhalte uns
 am Leben! — Erhebe Dich, Richter der Erde! Ziehe zur
 Rechenschaft die Hochmütigen! — Denn der Ewige ist unser

גָּאִים: כִּי יִי שִׁפְטֵנוּ יִי מַחֲקֵנוּ יִי מַלְכֵנוּ הוּא יוֹשִׁיעֵנו:
 חָלְלָה לָךְ מַעֲשֵׂת בְּדָבָר הַזֶּה לְהַמִּית צַדִּיק עִם־רָשָׁע
 וְהָיָה כְּצַדִּיק כְּרָשָׁע חָלְלָה לָךְ הַשִּׁפְט בְּלִי־הָאָרֶץ לֹא
 יַעֲשֶׂה מִשְׁפָּט:

(Vorbetet.)

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ:

שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה מִדּוֹת הַאֲמֹרוֹת בְּחִנּוּתָהּ. גָּא כָּל־מִדָּה
 נְכוֹנָה אֲחֻלָּה פָּנֵי מַלְכֵי בְּתַחֲנָנָה. לְחַפֵּשׂ וְכוֹת קְרוֹאִים
 שׁוֹשְׁנָה.

(Gemeinde.)

מַלְטָם מִכָּל־רָעוֹת בְּזֹאת הַשָּׁנָה:

(Vorbetet.)

אִם אֲשַׁמְתֶּם נִדְלָה עַד־שָׁמַי רֹם וְכוֹכְבֵיהֶם. גָּא כָּל־
 מִדָּה נְכוֹנָה אֲבַקֵּשׁ רַחֲמִים עֲלֵיהֶם. בְּטַל מֵהֶם כְּתוֹב
 אֲמַרְתִּי אֲפֹאֲיֵהֶם.

(Gemeinde.)

לָמָּה יֹאמְרוּ הַגּוֹיִם אֵי־נָא אֱלֹהֵיהֶם:

Richter, der Ewige ist unser Gesetzgeber, der Ewige ist unser
 König. Er wird uns helfen! — Fern sei es von Dir zu töten
 den Gerechten mit dem Frevler, daß gleich sei der Gerechte und
 der Frevler; fern sei es von Dir! Sollte der Richter der
 ganzen Erde nicht Recht üben?

Unser Gott und Gott unserer Väter!

Du offenbartest einst dem Moses Dich
 Als Vater reich an Guld und voll Erbarmens.
 O bleib' auch uns für alle Zeit ein Gnadenhort,
 Und wahre uns vor Leid und Trübsal.

(Borbeter.)

אם נָבְרוּ עֲוֹנוֹת וְעֲצָמוֹ מִלְּסִפְרָה. נָא כָּל-מִדָּה נְכוֹנָה
דָּחָה אוֹתָם יְיָ לְהִסְתִּירָהּ. דְּבוּבֵי עוֹ בְּתַחֲן לְבַטֵּל אֶסְתִּירָהּ.

(Gemeinde.)

לָמָּה יְיָ תִעַמֵּד בְּרַחוּק תִּעְלִים לְעֵתוֹת בְּצָרָה:

(Borbeter.)

אם הִיעוּוּ פְּנֵי מַלְכְּכֶם בְּעֵזוֹת מִצַּח. נָא כָּל-מִדָּה נְכוֹנָה
אֶתְחַנֵּן לוֹ בְּקִצָּח. וְנִפְשֵׁי שִׁפְכֵי כַמִּים לְבָךְ נִכַח אֲרוֹם וְצַח.

(Gemeinde.)

לָמָּה אֱלֹהִים וְנִחַתָּ לְנִצָּח:

(Borbeter.)

אם וְדוֹנוֹת הַשִּׁיאוּ לֵב טַפֵּשׁ וְנִשְׁחָץ. נָא כָּל-מִדָּה
נְכוֹנָה חֲלֵץ אוֹתָם יְיָ מִמְּחָץ. חוֹשׁ וּבֹא וְשָׂא קוֹל נַחֵץ.

(Gemeinde.)

לָמָּה-קָדַר אֱלֹהֶיךָ בְּלַחֵץ:

(Borbeter.)

אם טָפְלוּ שִׁקָּר בְּהִנָּה וְחֵוֹת לְעַמְּךָ. נָא כָּל-מִדָּה נְכוֹנָה
יְדִירוֹת תִּזְכֹּר מִמְּנַעֲמִיךָ. יתְנוּ לָלוֹ רַחֲמֶיךָ עַל שְׂאֵרֵי עַמְּךָ.

(Gemeinde.)

לָמָּה יְיָ יַחֲרֶה אַפָּךָ בְּעַמְּךָ:

Ob auch des Weltenkönigs Hoheit wir verletzet,
Im Sinne wie im Tun, in Wort und Wandel;
Woll Reue wenden heute Dir sich zu die Deinen,
Laß nimmer Deine Milde, Gott, sich von uns wenden.

Wenn gegen Dich, der Wahrheit Gott, wir uns vergangen,
Dem Eitlen nach wir hingen, dem Truge zu uns wandten,
Gedenk' der Ahnen Treue, in der sie Dich bekannnten,
Und nimmer magst in Strenge Du uns richten!

(Vorbeter.)

אם כָּבְדוּ אֶזְרָא לְסֵלָה מְנֵי הַדָּרָה. נָא כָּל-מִדָּה נְכוֹנָה
אֵלֶיךָ עַל-עַמִּי בְּעָרְךָ. וְנַפְשֵׁי שִׁפְכֵי לִבְךָ פָּנֵי קוֹנֶה וְצוּרְךָ.

(Gemeinde.)

לְמַה פָּרַצְתָּ גְדִרְיָה וְאָרוּהָ כָּל-עוֹבְרֵי-דָרְךָ:

(Vorbeter.)

אם מָרְדוּ בָּרַב פְּשָׁעִים לְצוּר מַלְכֵי וְקְדוּשֵׁי. נָא כָּל-
מִדָּה נְכוֹנָה נָעַם עֲלֵיהֶם תְּבַקְשֵׁי. נוֹרָא מְרוֹם וְקְדוּשׁ
בְּעֵתָר אֱלֹהֵי הַדָּרָשִׁי.

(Gemeinde.)

לְמַה יֵּי תוֹנַח נַפְשֵׁי:

(Vorbeter.)

אם סָרְרוּ בְּפָרָה מְרַב עֲתִים וְיָמִים. נָא כָּל-מִדָּה נְכוֹנָה
עֵינֵי אִשָּׁא לְמְרוֹמִים. עַל עַמִּי אֶפְצָה-פֶּה מְעֹשֵׂי עַמִּים.

(Gemeinde.)

לְמַה לְנִצָּחַ תִּשְׁפָּחֵנוּ תַעֲזוּבָנוּ לְאָרֶץ יָמִים:

(Vorbeter.)

אם פְּשָׁעִים עָצְמוּ וְנָבְרוּ מְאֹד בְּתַלְאָה. נָא כָּל-מִדָּה
נְכוֹנָה אֶצְפָּץ קוֹל לְתַלְאָה. צְרוּפָה אִמְרָתְךָ לְחִלּוֹת
עַל-עַם אֱלֹהֵי:

(Gemeinde.)

לְמַה תָּשִׁיב יָדְךָ וַיִּמְיָנָה מִקְרֵב חִיקָה כְּלָה:

Wenn taub die Ohren blieben gegen Deine Mahnung,
Wir sonst des Weges fehlten, mißachtend Deine Weisung,
Da heut' den Weg zum Sühnequell wir fanden,
Erquick' uns aus Deinem ew'gen Heilesborne!

(Vorbetet.)

אם קלקלו מעשים להויד ולהרשיע. נא כל-מדה נבונה
רחש לבי להושיע. קומי רני בלילה לאל המושיע:

(Gemeinde.)

למה תהיה באיש נדהם כגבור לא-יוכל
להושיע:

(Vorbetet.)

אם אמנם שבו בלם בלב ונפש לחלוקה. נא כל-
מדה נבונה תסכים עמם במחילתה. ועשה ארון למענה
מחל וסלח לעדתה:

(Gemeinde.)

שוב למען עבדיך שבטי נחלתה:

(Vorbetet.)

אל מלך יושב על כסא רמים. מתנהג בחסידות
מוחל עונות עמו. מעביר ראשון ראשון. מרבה מחילה
לחטאים וסליחה לפושעים. עשה צדקות עם כל-בשר
נרות. לא כרעתם תגמל. אל הזקית לנו לומר מדות
שלא עשרת. ובר-לנו היום ברית שלא עשרת. כמו
שהודעת לענו מקדם. כמו שכתוב. ויגר יהוה בענו
ויתיצב עמו שם ויקרא בשם יהוה:

Wir Alle Dir, im Herzen Neu', bekennen uns're Sünden,
Und sehnen uns nach Deiner Näh' aus voller ganzer Seele,
D reiche Deine Rechte dar den Kindern, die gefehlet,
Und ruf uns zu das Gnadenwort: Euch ist verziehen!

אל מלך Allerbarmer, der Du in Milde waltest, Langmut
übest, den Sündern und Frevlern gern verzeihst, allen Sterb-
lichen Liebe erweist, und ihnen nicht nach ihrer Schuld ver-
giltst. Allgütiger, Du hast Dich selbst durch Deinen treuen
und demütigen Diener Moses als allliebender Vater uns
offenbart, wie es heißt:

וַיַּעֲבֹד יְהוָה עַל-פָּנָיו וַיִּקְרָא:

(Gemeinde.)

יְהוָה יְהוָה אֵל רַחוּם וְתַנּוּן. אֶרֶךְ אַפַּיִם וְרַב
חַסְדָּה וְאַמֶּת: נִצַּר חַסְדָּה לְאֱלֹפִים. נִשְׂא עֵץ
וּפִישַׁע וְחַטָּאת וְנִקְהָה:

וּסְלַחַת לְעוֹנֵינוּ וּלְחַטָּאתֵינוּ וְנַחֲלַתֵנוּ:

סְלַח-לָנוּ אֲבִינוּ כִּי חַטָּאתֵנוּ. מַחֲלֵ-לָנוּ מִלִּבְנוּ כִּי פִשְׁעֵנוּ:
כִּי-אָתָּה אֲדָנִי טוֹב וְסָלַח וְרַב-חַסְדָּה לְבָל-קִרְאִיךָ:

(Die Lade wird geschloffen.)

(Stilles Gebet.)

זְכוּ רַחֲמֶיךָ יְיָ וְחַסְדֶּיךָ כִּי מְעוֹלָם חָמַתָּ: זְכוּ לְעַבְדֶּיךָ
לְאַבְרָהָם לְיִצְחָק וּלְיַעֲקֹב. אֵל-תִּפְּן אֵל-קִשֵׁי הָעַם הַזֶּה
וְאֵל-רָשָׁעוֹ וְאֵל-חַטָּאתוֹ:

(Gemeinde.)

„Gott, o Gott, allmächtig, barmherzig und gnädig,
langmütig und von unendlicher Huld und Treue! Du bewahrest
Gnade bis ins tausendste Geschlecht, verzeihest Schuld, Missetat
und Sünde, und sprichst rein die Reuigen.

So wollest Du auch uns, Gott und Vater, unsere
Sünden vergeben, das reuevolle Gebet erhören, das aus buß-
fertigen Herzen zu Dir emporsteigt, und in väterlicher Liebe
Deiner Kinder Dich erbarmen.

(Stilles Gebet.)

וְכִי וְכִי Wie Du allezeit unserer Väter Dich erbarmst,
Herzensverstocktheit und Abfall ihnen verziehen hast, so richte
in Milde auch uns, wenn wir in der Torheit unseres Herzens
gesündigt haben.

וְכִרְלָנוּ בְרִית אָבוֹת בְּאֲשֶׁר אָמַרְתָּ. וְחִבַּרְתִּי אֶת־
 בְּרִיתִי יַעֲקֹב וְאָף אֶת־בְּרִיתִי יִצְחָק וְאָף אֶת־בְּרִיתִי
 אַבְרָהָם אֲזָכֹר וְהָאָרֶץ אֲזָכֹר: וְכִרְלָנוּ בְרִית רֵאשִׁימִים
 בְּאֲשֶׁר אָמַרְתָּ. וְזָכַרְתִּי לָהֶם בְּרִית רֵאשִׁימִים אֲשֶׁר
 הוֹצֵאתִי־אֹתָם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לְעֵינֵי תַנּוּזִים לְהִיּוֹת לָהֶם
 לֵאלֹהִים אֲנִי יי: עֲשֵׂה עִמָּנוּ כְּמָה שֶׁהִבְטַחְתָּנוּ. וְאָף־
 גַּם־זֹאת בְּהִיּוֹתָם בְּאֶרֶץ אֲבֹתֵיהֶם לֹא־מֵאֲסִתִּים וְלֹא־
 גַּעֲלִתִּים לְכַלְתָּם לְהַפִּיר בְּרִיתִי אִתָּם כִּי אֲנִי יי אֱלֹהֵיהֶם:
 רַחֵם עָלֵינוּ וְאַל תִּשְׁחִיתֵנוּ כְּמָה שֶׁכָּתוּב. כִּי אֵל רַחוּם
 יי אֱלֹהֵיךָ לֹא יִרְפֶּךָ וְלֹא יִשְׁחִיתֶךָ וְלֹא יִשְׁכַּח אֶת־בְּרִית
 אֲבֹתֶיךָ אֲשֶׁר נִשְׁבַּע לָהֶם: מַל אֶת־לִבְּכֵנוּ לְאַהֲבָה אֶת־
 שְׁמֶךָ כְּמָה שֶׁכָּתוּב. וּמַל יי אֱלֹהֵיךָ אֶת־לִבְּכָה וְאֶת־לִבְּכָה
 וְרַעְיָה לְאַהֲבָה אֶת־יי אֱלֹהֵיךָ בְּכָל־לִבְּכָה וּבְכָל־נַפְשֶׁךָ
 לְמַעַן חַיִּיךָ: הִמָּצֵא לָנוּ בְּבִקְשֵׁתְנוּ כְּמָה שֶׁכָּתוּב.
 וּבִקְשָׁתָם מִשָּׁם אֶת־יי אֱלֹהֵיךָ וּמִצֵּאתָ כִּי תִדְרָשְׁנוּ בְּכָל־
 לִבְּכָה וּבְכָל־נַפְשֶׁךָ: מַחֵה פִשְׁעֵינוּ לְמַעַנְךָ בְּאֲשֶׁר אָמַרְתָּ.
 אֲנֹכִי אֲנֹכִי הוּא מַחֵה פִשְׁעֶיךָ לְמַעַנִּי וְחַטָּאתֶיךָ לֹא
 אֲזָכֹר: מַחֵה פִשְׁעֵינוּ כְּעָב וּכְעָנָן בְּאֲשֶׁר אָמַרְתָּ. מִחִיתִי
 כְּעָב פִּשְׁעֶיךָ וּכְעָנָן חַטָּאתֶיךָ שׁוֹבָה אֵלַי כִּי גֵאֲלִתֶיךָ:
 תִּלְבַּן חַטָּאֵינוּ כְּשֶׁלֶג וּכְעָמָר כְּמָה שֶׁכָּתוּב. לְכוּ־נָא וְנִנְכַחְחָה
 יְאֹמֵר יי אִם־יְהִיו חַטָּאֵיכֶם כְּשָׁנִים כְּשֶׁלֶג יִלְבִּינוּ אִם־

und Gedenke uns den Bund, den Du mit unseren Vätern für alle ihre Geschlechter geschlossen hast, und tue mit uns, ihren Nachkommen, wie Du verheißten hast: „Auch wenn sie nicht mehr im Lande ihrer Heimat sind, will ich sie nicht verstoßen und meinen Bund mit ihnen nicht lösen; denn ich bin der Ewige, ihr Gott“. Habe Erbarmen mit uns und gib

יִאֲדִימוּ בְהוֹלֵעַ בְּצַמֵּר יְהוֹ: זֶרֶק עָלֵינוּ מִיַּם טְהוּרִים
 וְשִׁהְרָנוּ כְּמָה שְׂכָתוֹב. וְנִרְקָתִי עֲלֵיכֶם מִיַּם טְהוּרִים
 וְשִׁהְרָתֶם. מְכַל טְמֵאוֹתֵיכֶם וּמְכַל-גְּלוּלֵיכֶם אֲטַהֵר אֶתְכֶם:

(Borbeter.)

כִּפְר חַטָּאֵינוּ בַּיּוֹם הַזֶּה וְשִׁהְרָנוּ כְּמָה שְׂכָתוֹב. כִּי
 בַּיּוֹם הַזֶּה יִכְפֹּר עֲלֵיכֶם לְטַהֵר אֶתְכֶם. מְכַל חַטֵּאוֹתֵיכֶם
 לְפָנַי יִי תִטְהָרוּ:

(Borbeter und Gemeinde.)

שְׁמַע קוֹלֵנוּ יִי אֱלֹהֵינוּ חוּם וְרַחֵם עָלֵינוּ וּקְבַל
 בְּרַחֲמִים וּבְרָצוֹן אֶת-תְּפִלָּתֵנוּ:

(Borbeter und Gemeinde.)

הַשִּׁיבֵנוּ יִי אֱלֹהֵי וּנְשׁוּבָה תִרְשׁ יָמֵינוּ כְּקֶדֶם:

(Borbeter.)

אֲמַרְנוּ הַאֲזִינָה יִי בִינָה הַגִּיגָנוּ: יְהוֹ לְרָצוֹן אֲמַרְי-

uns nicht dem Verderben hin. Läuere unser Herz, daß wir
 in voller Liebe und Hingebung Deinem Namen anhangen. Lösch'
 aus unsere Missetaten, daß sie wie das Nebelgewölk schwinden.

(Borbeter.)

כִּפֵּר Bergib an diesem Tage unsere Sünden und gib uns
 ein reines Herz, wie Du verkündigt hast: „Denn an diesem Tage
 sühnet er und läutert er euch; von allen euren Sünden sollet
 ihr rein sein vor dem Ewigen.“

(Borbeter und Gemeinde.)

שְׁמַע Höre unsere Stimme, Ewiger unser Gott, schone
 und erbarme Dich unser und nimm in Huld und Gnade unser
 Gebet an.

(Borbeter und Gemeinde.)

הַשִּׁיבֵנוּ Führ' uns zurück zu Dir, Ewiger, daß wir uns
 Dir zuwenden. Erneuere unsere Tage zu unserm Heile.

(Borbeter.)

אֲמַרְי Reige Dein Ohr unserm Gebete, Ewiger, laß die

פִּינוּ וְהַגִּיזוֹן לִבְנוֹ לִפְנֵי יְיָ צוּרֵנוּ וְגֹאֲלֵנוּ: אֶל־תִּשְׁלִיכֵנוּ
 מִלְּפָנֶיךָ וְרוּחַ קְדֻשְׁךָ אֶל־תִּקַּח מִמֶּנּוּ: אֶל־תִּשְׁלִיכֵנוּ לְעֵת
 וְקָנָה בְּכֹלֹת כַּחֲנוּ אֶל־תַּעֲזֹבֵנוּ: אֶל־תַּעֲזֹבֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ
 אֶל־תִּרְחַק מִמֶּנּוּ: עֲשֵׂה־עִמָּנוּ אוֹת לְטוֹבָה וְיִרְאוּ שְׂנֵאֵינוּ
 וְיִבְשׂוּ כִי־אָתָּה יְיָ עֲזַרְתָּנוּ וְנַחֲמָתָנוּ: כִּי לֵךְ יְיָ הוֹחֵלְנוּ
 אָתָּה תַעֲנֶה אֲרָנִי אֱלֹהֵינוּ:

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ.

אֵל תַּעֲזֹבֵנוּ. וְאֵל תִּטְשֵׁנוּ. וְאֵל תִּכְלִימֵנוּ. וְאֵל תִּסְרֵנוּ
 בְּרִיתְךָ אִתָּנוּ. קָרַבְנוּ לְתוֹרַתְךָ. לְמַדְרָגוֹ מִצְוֹתֶיךָ. הוֹרְנוּ
 דְרָבֶיךָ. הֵט לִבְנוֹ לְיִרְאָה אֶת־שִׁמְךָ. וּמַל אֶת־לִבְבְנוּ
 לְאַהֲבָתְךָ. וּנְשׁוּב אֵלֶיךָ בְּאַמֶּת וּבְלֵב שָׁלֵם: וְלִמְעַן שִׁמְךָ
 תִּגְדּוֹל תִּמְחַל וְתִסְלַח לְעוֹנֵינוּ בְּכַתוּב בְּדַבְרֵי קְדֻשְׁךָ.
 לְמַעַן־שִׁמְךָ יְיָ וְסִלַּחְתָּ לְעוֹנֵי כִי רַב־הוּא:

Worte unseres Mundes und unseres Herzens Dir wohlgefällig
 sein, o Gott. Werf uns nicht vor Deinem Angesicht, und
 die Heiligkeit Deines Geistes nimm nicht von uns! Werf
 uns nicht in den Tagen unseres Alters; wenn unsere Kraft
 schwindet, verlasse uns nicht. Verlasse uns nicht, bewahre uns
 Deine Güte, schenke uns Deinen Beistand, daß wir nicht zu
 Schanden werden! Denn Dein, Ewiger, harren wir, und Du
 wirfst uns gnädig erhören.

Unser Gott und Gott unserer Väter! verlaß uns
 nicht und verschmäh' uns nicht! Löse nicht Deinen Bund mit
 uns, bringe uns immer näher Deiner Lehre, befestige in uns
 Deine Gebote, führe uns in Deinen Wegen, wende Dir unser
 Herz zu, daß wir in aufrichtiger Buße zu Dir zurückkehren,
 Dich ehrfürchten und lieben mit ganzer Seele und, mit Dir
 verfühnt, unserer Sünden frei werden.

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ:
סֶלַח-לָנוּ. מַחֲל-לָנוּ. כִּפֹּר-לָנוּ:

(Gemeinde.)

כִּי אָנוּ עַמְךָ וְאַתָּה אֱלֹהֵינוּ. אָנוּ בְנֶיךָ וְאַתָּה אָקִינוּ:
אָנוּ עַבְדֶּיךָ וְאַתָּה אֲדֹנָינוּ. אָנוּ קְהִלָּה וְאַתָּה חֲלֻקָנוּ:
אָנוּ נַחֲלֶתְךָ וְאַתָּה גּוֹרְלָנוּ. אָנוּ צֹאנֶךָ וְאַתָּה רוֹעֵנוּ:
אָנוּ בְרִמָּה וְאַתָּה גּוֹטְרָנוּ. אָנוּ פְּעֻלֶתְךָ וְאַתָּה יוֹצֵרָנוּ:
אָנוּ רְעִיתְךָ וְאַתָּה דוֹרָנוּ. אָנוּ סִגְלֶתְךָ וְאַתָּה קְרוֹבָנוּ:
אָנוּ עַמְךָ וְאַתָּה מְלַכָנוּ. אָנוּ מַאֲמִירֶיךָ וְאַתָּה מַאֲמִירָנוּ:

(Stilles Gebet.)

אָבֵל אָנוּ מְלֵאֵי עוֹן. וְאַתָּה מְלֵא רַחֲמִים. אָנוּ יָמִינִי
כַּצֵּל עוֹבֵר. וְאַתָּה הוּא וְשִׁנּוּתֶיךָ לֹא יִתְמוּ:

כי אנו Deine Bekenner, und Du bist unser Gott.
Wir sind Deine Kinder, und Du bist unser Vater.
Wir sind Deine Knechte, und Du bist unser Herr.
Wir sind Deine Gemeinde, und Du bist unser Teil.
Wir sind Dein Erbe, und Du bist unser Gut.
Wir sind Deine Herde, und Du bist unser Hirt.
Wir sind Dein Weinberg, und Du bist unser Hüter.
Wir sind Dein Werk, und Du bist unser Bildner.
Wir sind Deine Getreuen, und Du bist unser Freund.
Wir sind Dein Eigentum, und Du bist unser Hort.
Wir sind Dein Volk, und Du bist unser König.
Wir verehren Deinen Namen, und Du bringest
unsern Namen zu Ehren.

Wir schuldbeladen, Du aber versöhnungsreich.

Wir der hinschwindende Schatten, Du aber dauernd
und ewig!

אֲשֶׁרֵי נְשׁוּי־פֶשַׁע בְּסוּי חַטָּאתָה: אֲשֶׁרֵי אָדָם לֹא־יִחַשְׁבֵּ
 יִי לֹא עֶזְרָה וְאֵין בְּרוּחוֹ רְמִיָה: כִּי יוֹמָם וְלַיְלָה תִּכְבֵּד עָלַי
 יְיָהּ נְהַפְךָ לְשִׁדְי בְּחַרְבְּנֵי קִיץ סָלָה: חַטָּאתַי אֹדִיעֶךָ
 וְעוֹנֵי לֹא כִסִּיתִי אֲמַרְתִּי אֹרֶה עָלַי פֶּשַׁעִי לִי וְאַתָּה
 נִשְׁאַתָּ עֶזְרָה חַטָּאתַי סָלָה:

(Vorbetet.)

אָנָּה תְּבוֹא לְפָנֶיךָ תִּפְלְתָנוּ וְאַל־תִּתְעַלֵּם מִתַּחֲנָתָנוּ.
 שְׂאִין אָנוּ עֵזֵי פָנִים וְקִשְׁי־עֲרָף לֹא־מַר לְפָנֶיךָ יִי אֱלֹהֵינוּ
 וְאַל־הִי אֲבוֹתֵינוּ צַדִּיקִים אֲנַחְנוּ וְלֹא חַטָּאנוּ אַבְל אֲנַחְנוּ
 חַטָּאנוּ:

(Gemeinde.)

אֲשַׁמְנוּ. דְּבַרְנוּ רַפִּי. הִיעֵוִינוּ. יַעֲצֵנוּ רַע. קִשְׁיֵנוּ עֲרָף.
 תִּעֵוִינוּ: סָרְנוּ מִמְצוֹתֶיךָ וּמִמִּשְׁפָּטֶיךָ הַטּוֹבִים וְלֹא־שָׁוֶה
 לָנוּ: וְאַתָּה צַדִּיק עַל כָּל־הַבָּא עָלֵינוּ כִּי־אַמַּת עֲשִׂיתָ
 וְאַנַּחְנוּ הִרְשָׁעֵנוּ:

(Stilles Gebet.)

אשר (Ps. 32): Heil dem Menschen, dem Sünde vergeben,
 Schuld verziehen ist. Heil dem Menschen, dem Gott die Sünde
 nachsieht, wenn in seinem Gemüte kein Trug ist. Darum
 bekenne ich Dir meine Sünde, und mein Vergehen verschweige
 ich nicht vor Dir. Meine Seele sehnt sich, Dir offen dar-
 zulegen meine Schuld, und Du, o Gott, wirfst Sünde und
 Missetat vergeben.

(Gemeinde.)

Nimm, o Gott, wohlwollend auf das bußfertige
 Sündenbekenntnis, das wir im Bewußtsein unserer Verschuldung
 vor Dir aussprechen. Wer von uns wollte vor Dir rein sich
 nennen und von sich selber sprechen: Ich habe nicht gesündigt.
 Nein, wir Alle wissen es und bekennen es: Wir haben uns
 schwer vergangen; wir haben gesündigt gegen Dich, wissentlich

הַרְשַׁעְנוּ וּפְשַׁעְנוּ. לָבֵן לֹא נוֹשַׁעְנוּ. וְתֵן בְּלִבֵּנוּ לְעִזּוֹב
 דְּרָךְ רָשָׁע. וְחַיֵּשׁ לָנוּ יֵשׁוּעַ: בְּכַתּוּב עַל־יַד נְבִיאָךְ. יַעֲזֹב
 רָשָׁע דַּרְכּוֹ וְאִישׁ אֲנוֹן מִחֲשֻׁבְתָּיו וַיָּשָׁב אֶל־יְיָ וַיִּרְחַמְהוּ
 וְאֶל־אֱלֹהֵינוּ כִּי־רַבָּה לְסִלּוּחַ:

(Vorbeter.)

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ:

סִלַּח וּמַחַל לְעוֹנוֹתֵינוּ בְּיוֹם (הַשַּׁבָּת הַזֶּה וּבְיוֹם) הַכִּפּוּרִים
 הַזֶּה. וְהַעֲתֵר לָנוּ בְּתַפְלָתָנוּ. מַחַח וְהַעֲבֵר פְּשַׁעֵינוּ מִנְּגִיד
 עֵינֶיךָ. וּכְף אֶת־יִצְרָנוּ לְהַשְׁתַּעֲבֵד־לָךְ. וְהַכְנַע עַרְפָּנוּ
 לְשׁוֹב אֵלֶיךָ. וְחַדֵּשׁ בְּלִוְתֵינוּ לְשִׁמּוֹר פְּקֻדֶיךָ. וּמַל אֶת־
 לִבֵּנוּ לְאַהֲבָה וּלְיִרְאָה אֶת־שִׁמְךָ. בְּכַתּוּב בְּתוֹרָתְךָ.
 וּמַל יְיָ אֱלֹהֶיךָ אֶת־לִבְּךָ וְאֶת־לִבְּךָ וְרַעַף לְאַהֲבָה אֶת־
 יְיָ אֱלֹהֶיךָ בְּכָל־לִבְּךָ וּבְכָל־נַפְשְׁךָ לְמַעַן חַיֶּיךָ:

(Stilles Gebet.)

הַיְדוּנוֹת וְהַשְּׁגוּת אַתָּה מְכִיר הַרְצוֹן וְהָאֲנִים
 וְהַנְּסֻתִים לְפָנֶיךָ הֵם גְּלוּיִם וִירוּעִים: מָה אָנוּ. מָה
 חַיֵּינוּ. מָה חֲסִדָּנוּ. מָה־צְדִקָּנוּ. מָה־יִשְׁעֵנוּ מָה־כַּחַנוּ.
 מָה־גְּבוּרָתָנוּ: מָה־נְּאֻמַּר לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי
 אֲבוֹתֵינוּ. הֲלֹא כָל־הַגְּבוּרִים כְּאִין לְפָנֶיךָ. וְאֲנָשֵׁי הַשֵּׁם
 כְּלֹא הָיוּ. וְחַכְמִים כְּבִלֵי מַדְעָה. וְגְבוּרִים כְּבִלֵי הַשֶּׁבֶל. כִּי
 רַב מַעֲשֵׂיהֶם תְּהוּוּ. וַיְמִי חַיֵּיהֶם הִקְבֵּל לְפָנֶיךָ:

und unwissentlich, sei es im Drange der Not, sei es in trozigem
 Uebermut. So sind wir von Deinen Wegen gewichen, haben
 getan, was böse ist in Deinen Augen, und beschämt stehen wir
 vor Dir. So wolle uns denn Deine Nachsicht und Deine Ver-
 zeihung angedeihen lassen; denn ein gütiger Vater, voll Lang-
 mut und Nachsicht, voll Milde und Vergebung, bist Du Israel
 gewesen zu allen Zeiten, wie Keiner sonst.

מה-נאמר לפניה יושב מרום. ומה-נספר לפניה
 שוכן שחקים. הלא כל-הנספרות אפה יודע: אפה
 יודע רזי עולם ותעלמות סתרי כל-חי: אפה חפש
 כל-חדרי-בטן ובחן בליות ולב: אין דבר געלם ממך
 ואין נסתר מנגד עיניך: ובכן יהי רצון מלפניה יי
 אלהינו שתכפר-לנו על כל-חטאתינו ותסלח-לנו על
 כל-עונותינו ותמחל-לנו על כל-פשעינו:

על-חטא שתטאנו לפניה באגם:

ועל-חטא שתטאנו לפניה ברצון:

על-חטא שתטאנו לפניה בשננה:

ועל-חטא שתטאנו לפניה בודון:

על-חטא שתטאנו לפניה בגלוי:

ועל-חטא שתטאנו לפניה בסתר:

ועל כלם אלוה סליחות סלח-לנו. מחל-לנו. כפר-לנו:

כי אפה סלחן לישראל ומחלן לשבטי ישראל בבל-

דור ודור ומבלעדיה אין לנו מלך מוחל וסולח:

מי-אל כמות:

(Gemeinde.)

מי-אל כמות:

מי-אל כמות:

(Borbeter.)

אהלה בקול רם. מגן אברהם.

בירך ממתים. מחיה המתים.

מי Wer, Allmächtiger, gleichet Dir?

(Borbeter und Gemeinde.)

Sch preise Dich mit lauter Stimme, Schild Abrahams!

Wer, Allmächtiger, gleichet Dir?

In Deiner Hand sind die Sterblichen, und ewiges Leben
 wahrst Du den Hingeschiedenen! Wer, Allmächtiger, gleichet Dir?

גְּדַלְךָ אֱדַרְשׁ. הַמְּלֶכֶךְ הַקָּדוֹשׁ.
 מִי־אֵל כְּמוֹךָ :
 דּוֹרֵשׁ אִמְרֵי־דַעַת. חוֹגֵן הַדַּעַת.
 מִי־אֵל כְּמוֹךָ :
 הָאוֹמֵר שׁוֹבָה. הַרוֹצֵה בְּתִשׁוּבָה.
 מִי־אֵל כְּמוֹךָ :
 וּמוֹחֵל וְסוֹלֵחַ. הַמַּרְבֵּה לְסִלּוֹחַ.
 מִי־אֵל כְּמוֹךָ :
 קוֹל רִנָּה וְתוֹדוֹת. הַטּוֹב לָךְ לְהוֹדוֹת.
 מִי־אֵל כְּמוֹךָ :
 רַם בָּרַךְ קָהַל הַמּוֹנֵי. יְבָרְכֶךָ יי.
 מִי־אֵל כְּמוֹךָ :
 שְׁבִינְתֶךָ שְׁלוֹם. עֲשֵׂה הַשְׁלוֹם.
 מִי־אֵל כְּמוֹךָ :
 תָּבוֹא בְּרַכָּה אֱלֵיכֶם. וְנֹאמֵר תְּפִלָּה עֲלֵיכֶם. מִי־אֵל כְּמוֹךָ :

(Borbeter.)

תַּעֲבֹר עַל־פְּשָׁע. לְעַם שְׁבִי פִשְׁע.
 כְּכַתּוּב עַל־יַד נְבִיאֶיךָ. מִי־אֵל כְּמוֹךָ נִשְׂא עוֹן וְעֵבֶר
 עַל־פְּשָׁע לְשֹׂאֲרֵי תִנְחַלְתּוּ לֹא־הִחַוִּיק לְעַד אִפּוּ כִי־חָפֵץ

Deiner Größe finn' ich nach, heiliger König! Wer, Allmächtiger, gleichet Dir?

Sch forsche in den Aussprüchen Deiner Weisheit, im Quell der Erkenntnis! Wer, Allmächtiger, gleichet Dir?

Du bist's, der spricht: D kehre um! denn Dich veröhnt die Buße! Wer, Allmächtiger, gleichet Dir?

Du verzeihst und vergibst, bist gnadenreich im Verzeihen! Wer, Allmächtiger, gleichet Dir?

Laut tönst Dir Jubel und Preis, denn Dir, Allgütiger! gebühret Huldigung! Wer, Allmächtiger, gleichet Dir?

Erhabener, segne auch die Gemeinde der Gläubigen, ja es segne uns Gott! Wer, Allmächtiger, gleichet Dir?

Frieden ist Dein Thron, und der Frieden strahlet aus von Dir! Wer, Allmächtiger, gleichet Dir?

Möge Segen auf uns hernieder kommen, die wir beten für einander! Wer, Allmächtiger, gleichet Dir?

(Borbeter.)

D erlaß die Schuld der Gemeinde, die reuig von der Sünde läßt, nach den Worten Deines Propheten: Wer, Allmächtiger, gleichet Dir, der die Sünde vergibt und die Schuld erläßt dem Ueberreste seiner Gemeinde? Nicht für immer verharret er in seinem Zorne, denn er liebet die Milde." — Ferner heißt es: „Er wird sich wieder unser erbarmen, wird unter-

חֶסֶד הוּא: יָשׁוּב יִרְחַמֵּנוּ יִכְבַּשׁ עֲוֹנוֹתֵינוּ וְתִשְׁלִיךְ בְּמַצְלוֹת
 יָם כָּל-חַטָּאתָם: תִּתֵּן אֱמֶת לִיעֲקֹב חֶסֶד לְאַבְרָהָם
 אֲשֶׁר-נִשְׁבַּעְתָּ לְאַבְתָּינוּ מִימֵי קָדָם:

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ מְחַל לְעֲוֹנוֹתֵינוּ בַּיּוֹם הַשַּׁבָּת
 הַזֶּה וּבַיּוֹם הַכֹּפְרִים הַזֶּה. מְחַה וְהֵעֵבֶר פְּשָׁעֵינוּ וְחַטָּאתֵינוּ
 מִנְּגִיד עֵינֶיךָ בְּאִמּוֹר. אָנֹכִי אָנֹכִי הוּא מְחַה פְּשָׁעֶיךָ לְמַעַנִּי
 וְחַטָּאתֶיךָ לֹא אֲזַכֵּר: וְנֹאמַר מְחִיתִי בְּעֵב פְּשָׁעֶיךָ וְכַעֲנֵן
 חַטָּאתֶיךָ שׁוֹבָה אֵלַי כִּי גִאלְתֶּיךָ: וְנֹאמַר כִּי-בַיּוֹם הַזֶּה
 יִכַּפֵּר עֲלֵיכֶם לְטַהֵר אֶתְכֶם. מִכָּל חַטָּאתֵיכֶם לְפָנַי יי
 תִּטְהָרוּ: (לשבת אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ רָצָה בְּמִנְחָתָנוּ) קִדְּשָׁנוּ
 בְּמִצְוֹתֶיךָ וְתָן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרֹתֶיךָ שִׁבְעָנוּ מִטוֹבָךָ וְשִׁמְחָנוּ
 בִּישׁוּעָתֶךָ (וְהִנְחִילֵנוּ יי אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה וּבְרָצוֹן שַׁבַּת קִדְּשָׁךָ
 וַיְהִי הוּא יִשְׂרָאֵל מִקִּדְּשֵׁי שְׁמֶךָ) וְטַהֵר לְבָנוּ לְעַבְדְּךָ בְּאֱמֶת כִּי

drücken uns're Schuld — ja Du wirst in die Tiefen des Meeres werfen all' ihre Sünden. Du wirst Jakob Treue bewahren und Abraham Huld, wie Du unseren Ahnen geschworen hast in den Tagen der Urzeit."

אלהינו Unser Gott und Gott unserer Väter! Du hast den Sündern Deine Gnade und Dein Erbarmen verheißen, Du hast in Deinem heiligen Worte uns verkündet: „Ich, ich tilge hinweg deine Missetaten um meiner Gnade willen, daß ich deiner Sünden nicht gedenke“. — „Ich tilge hinweg wie Gewölk deine Missetaten und wie Nebeldunst deine Sünden. Kehre um zu mir, denn ich erlöse dich!“ Und Du hast als Tag der Umkehr und der Buße, als Tag der Verzeihung und Vergebung den heiligen Sühnetag eingesetzt mit den Worten: „An diesem Tage sühnet und läutert er euch; von allen euren Sünden sollet ihr rein sein vor dem Ewigen“. So richten wir heute unser Auge auf Dich, Allerbarmer! vergib uns unsere Sünden, verzeih' unsern Frevel und unsere Missetaten am heutigen Tage der Sühne. Mache uns stark zu Deinem Dienste, daß wir Deine

אָתָּה סֶלְחָן לְיִשְׂרָאֵל וּמַחֲלֵן לְשִׁבְטֵי יִשְׂרָאֵל בְּכָל־דּוֹר וָדוֹר
 וּמַבְלַעְדֵיךָ אֵין לָנוּ מֶלֶךְ מוֹחֵל וְסוֹלֵחַ. בָּרוּךְ אַתָּה יי
 מֶלֶךְ מוֹחֵל וְסוֹלֵחַ לְעוֹנוֹתֵינוּ וְלְעוֹנוֹת עַמּוֹ בֵּית יִשְׂרָאֵל.
 וּמַעֲבִיר אֲשֶׁמוֹתֵינוּ בְּכָל־שָׁנָה וְשָׁנָה. מֶלֶךְ עַל כָּל־הָאָרֶץ
 מְקַדֵּשׁ (הַשַּׁבָּת ו) יִשְׂרָאֵל וְיוֹם הַכִּפּוּרִים:

רְצֵה יי אֱלֹהֵינוּ בְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל וּתְפַלְתֵּם תִּקְבַּל
 בְּרָצוֹן וּתְהִי לְרָצוֹן תָּמִיד עֲבוֹדַת יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ. בָּרוּךְ
 אַתָּה יי שְׂאוֹתֶךָ לְבִדְךָ בִּירְאָה גָּעֵבֵד:

מוֹדִים אֲנַחְנוּ לְךָ שְׂאֵתָה הוּא יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי
 אֲבוֹתֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד. צוּר חַיֵּינוּ מִגֵּן יִשְׁעֵנוּ אַתָּה הוּא לְדוֹר
 וָדוֹר. גּוֹדֵה לְךָ וְנִסְפָּר תְּהִלָּתֶךָ עַל חַיֵּינוּ הַמְסוּרִים בְּיָדֶךָ
 וְעַל גְּשָׁמוֹתֵינוּ הַמְקוּדוֹת לְךָ וְעַל נַסִּיךָ שֶׁבְּכָל־יוֹם עִמָּנוּ
 וְעַל גְּפִלְאוֹתֶיךָ וְטוֹבוֹתֶיךָ שֶׁבְּכָל־עֵת עָרֵב וְבִקֵּר וְצַהֲרַיִם.

Gebote willig erfüllen; läutere unser Herz und veredle uns,
 auf daß durch Israel Dein Name verherrlicht werde. Denn
 ein gütiger Vater, voll Langmut und Nachsicht, voll Milde
 und Vergebung bist Du Israel gewesen zu allen Zeiten. Ge-
 priesen seist Du, Ewiger, für den Segen (des Sabbath und)
 des heiligen Sühnetages!

ראה Sieh gnädig nieder auf Dein Volk Israel, nimm sein
 Gebet huldvoll auf, daß stets Dir wohlgefalle der Dienst Deines
 Volkes Israel. Gepriesen seist Du, Ewiger, dem allein wir in
 Ehrfurcht dienen!

מודים Dankend bekennen wir vor Dir, daß Du, Ewiger,
 unser Gott bist und der Gott unserer Väter, der Hort unseres
 Lebens, der Schild unseres Heiles. Von Geschlecht zu Geschlecht
 verkünden wir Deinen Ruhm und danken Dir für unser Leben,
 das in Deine Hand gegeben ist, für unsere Seelen, die Deiner
 Huld befohlen sind, und für Deine Liebe und Deine Wohlthaten,
 die Du uns an jedem Tage und zu jeder Stunde erweistest.

הטוב כי לא-כלו רחמיך ותמרחם כי לא-תמו חסדיך
 מעולם קנינו לך: ועל-כלם יתברך ויתרומם שמך מלכנו
 תמיד לעולם ועד: וכתב לחיים טובים כל-בני בריתך:
 וכל החיים יודוך סלה ויהללו את-שמך באמת האל
 ישועתנו ועזרתנו סלה. ברוך אתה יי הטוב שמך ולך
 נאה להודות:

אלהינו ואלהי אבותינו ברכנו בברכה המשלשת
 בתורה הכתובה על-ידי משה עבדך באמור: יברך יי
 וישמרה: יאר יי פניו אליך ויחנה: ישא יי פניו אליך
 וישם לך שלום:

שים שלום טובה וברכה חן וחסד ורחמים עלינו
 ועל כל-ישראל עמך. ברכנו אבינו בלנו באחד באור
 פניך. כי באור פניך נתת לנו יי אלהינו תורת חיים
 ואהבת חסד וצדקה וברכה ורחמים וחיים ושלום. וטוב

Allgütiger! Deine Liebe ist ohne Ende; Allerbarmer! Dein
 Erbarmen höret nicht auf. Immerdar hoffen wir auf Dich.
 Für alle diese Wohltaten sei Dein Name, Herr, gepriesen und
 verherrlicht immer und ewig! Gedenke unser Aller zu glücklichem
 Leben. Möge alles Lebende Dich bekennen und Deinen Namen
 preisen in Wahrheit, Allmächtiger, unser Hort und unser Beistand!
 Gepriesen seist Du, Ewiger, dem Lob und Dank gebühret!

Unser Gott und Gott unserer Väter! segne uns mit
 den Segensworten, die Du einst durch Deinen Diener Moses
 verkündet hast: Der Ewige segne dich und behüte dich! Der
 Ewige lasse dir sein Antlitz leuchten und sei dir gnädig! Der
 Ewige wende sein Antlitz dir zu und gebe dir Frieden!

Verleihe Frieden, Heil und Segen, Gnade und Erbarmen
 uns und ganz Israel. Segne uns alle insgesamt mit dem
 Lichte Deiner Erkenntnis! Denn in dem Lichtquell Deiner
 Wahrheit hast Du uns gegeben, Ewiger, unser Gott, die Lehre
 des Lebens und der Menschenliebe. Und so möge es Dir gefallen,

בְּעֵינֶיךָ לְבָרֶךְ אֶת־עַמֶּךָ יִשְׂרָאֵל בְּכָל־עֵת וּבְכָל־שָׁעָה
 בְּשָׁלוֹמְךָ: בְּסִפְּרֵי חַיִּים בְּרָכָה וְשָׁלוֹם וּפְרִיָּסָה טוֹבָה
 גְּדוּרָה וְנִכְתָּב לְפָנֶיךָ אֲנַחְנוּ וְכָל־עַמֶּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְחַיִּים
 טוֹבִים וְלְשָׁלוֹם. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ עֲשֵׂה הַשָּׁלוֹם:

(Dieses Gebet fällt am Sabbath aus.)

(Die Lade wird geöffnet.)

(Vorbeter und Gemeinde.)

אָבִינוּ מַלְכֵנוּ חַטָּאנוּ לְפָנֶיךָ:
 אָבִינוּ מַלְכֵנוּ אֵין לָנוּ מֶלֶךְ אֱלֹה אַתָּה:
 אָבִינוּ מַלְכֵנוּ עֲשֵׂה עִמָּנוּ לְמַעַן שְׁמֶךָ:
 אָבִינוּ מַלְכֵנוּ חַדֵּשׁ עָלֵינוּ שָׁנָה טוֹבָה:
 אָבִינוּ מַלְכֵנוּ בְּטַל מַעְלֵינוּ כָּל־גְּזֵרוֹת קָשׁוֹת:
 אָבִינוּ מַלְכֵנוּ כִּלָּה דְבָר וְחָרֵב וְרָעַב מַעְלֵינוּ:
 אָבִינוּ מַלְכֵנוּ סִלַּח וּמַחַל לְכָל־עֲוֹנוֹתֵינוּ:

zu segnen Dein Volk Israel zu jeder Zeit und zu jeder Stunde
 mit Deinem Frieden. Mögest Du, Herr, in diesen Tagen unser
 und der ganzen Gemeinde Israel gedenken zum Leben und zum
 Frieden. Gepriesen seist Du, Ewiger, Spender des Friedens!

(Dieses Gebet fällt am Sabbath aus.)

(Vorbeter und Gemeinde.)

אָבִינוּ Vater und König! wir haben gesündigt vor Dir.
 Vater und König! Du allein bist unser Herr.
 Vater und König! Sei uns gnädig um Deines Namens
 willen!
 Vater und König! Laß das neue Jahr für uns ein
 gesegnetes werden!
 Vater und König! Wende ab von uns jedes schwere
 Verhängnis!
 Vater und König! Wende ab von uns Pest und Schwert,
 Hungersnot und jegliches Verderben!
 Vater und König! Verzeih' und vergib alle unsere
 Sünden!

אָבִינוּ מִלְכֵנוּ הַחַיִּים בְּתַשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ :
 אָבִינוּ מִלְכֵנוּ שְׁלַח רְפוּאָה שְׁלֵמָה לְחוּלֵי עַמֶּךָ :
 אָבִינוּ מִלְכֵנוּ וְכִרְנוּ בְּזִכְרוֹן טוֹב לְפָנֶיךָ :
 אָבִינוּ מִלְכֵנוּ כְּתִבְנוּ בְּסֵפֶר חַיִּים טוֹבִים :
 אָבִינוּ מִלְכֵנוּ כְּתִבְנוּ בְּסֵפֶר גְּאֻלָּה וַיְשׁוּעָה :
 אָבִינוּ מִלְכֵנוּ כְּתִבְנוּ בְּסֵפֶר פְּרִנְסָה וּבְלִכְלָה :
 אָבִינוּ מִלְכֵנוּ כְּתִבְנוּ בְּסֵפֶר זְכוּת :
 אָבִינוּ מִלְכֵנוּ כְּתִבְנוּ בְּסֵפֶר סְלִיחָה וּמַחִילָה :
 אָבִינוּ מִלְכֵנוּ הַצִּמַּח לָנוּ יְשׁוּעָה בְּקֶרֶב :
 אָבִינוּ מִלְכֵנוּ הָרֵם קֶרֶן יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ :
 אָבִינוּ מִלְכֵנוּ מִלֵּא יְדִינוּ מְבָרְכֵיךָ :
 אָבִינוּ מִלְכֵנוּ שְׁמַע קוֹלְנוּ חוּם וְרַחֵם עָלֵינוּ :
 אָבִינוּ מִלְכֵנוּ קַבֵּל בְּרַחֲמִים וּבְרָצוֹן אֶת־תְּפִלָּתֵנוּ :

Vater und König! Gib uns Kraft zu bußfertiger
 Rückkehr!

Vater und König! Sende unseren Kranken Genesung!

Vater und König! Gedenke unser zu unserem Heile!

Vater und König! Verleihe uns Leben und Frieden!

Vater und König! Verleihe uns Heil und Erlösung!

Vater und König! Verleihe uns unser tägliches Brot!

Vater und König! Verleihe uns ein Leben in Reinheit!

Vater und König! Verleihe uns Verzeihung und Vergebung!

Vater und König! Laß unser Heil stets wachsen und
 gedeihen!

Vater und König! Erhöhe die Kraft Israels!

Vater und König! Lohne unsern Fleiß mit Deinem
 Segen!

Vater und König! Höre unsere Stimme und erbarme
 Dich unser!

Vater und König! Nimm unser Gebet in Gnade und
 Barmherzigkeit auf!

אָבִינוּ מֶלְכֵנוּ פֶתַח שַׁעֲרֵי שָׁמַיִם לְתַפְלָתָנוּ:
 אָבִינוּ מֶלְכֵנוּ זְכוֹר כִּי־עָפַר אֲנַחְנוּ:
 אָבִינוּ מֶלְכֵנוּ נָא אֶל־תְּשִׁיבֵנוּ רִיקָם מִלְּפָנֶיךָ:
 אָבִינוּ מֶלְכֵנוּ תְהִי הַשְּׁעָה הַזֹּאת שְׁעַת רַחֲמִים וְעַת רְצוֹן
 מִלְּפָנֶיךָ:

אָבִינוּ מֶלְכֵנוּ חַמַּל עָלֵינוּ וְעַל עוֹלָלֵינוּ וּמִסְפָּנוּ:
 אָבִינוּ מֶלְכֵנוּ עֲשֵׂה לְמַעַן הַרוּגִים עַל יְחוּדְךָ וְעַל קְדוּשַׁת
 שְׁמֹךָ:

אָבִינוּ מֶלְכֵנוּ עֲשֵׂה לְמַעַנְךָ אִם־לֹא לְמַעַנְנוּ:
 אָבִינוּ מֶלְכֵנוּ עֲשֵׂה לְמַעַן רַחֲמֶיךָ הַרְבִּים:
 אָבִינוּ מֶלְכֵנוּ חַנּוּן וְעֲנֻנוּ כִּי אִין בָּנוּ מַעֲשִׂים עֲשֵׂה עִמָּנוּ
 צְדָקָה וְחֶסֶד וְהוֹשִׁיעֵנוּ:

(Die Lade wird geschlossen.)

Vater und König! Deffne die Pforten des Himmels
 unserm Gebete!

Vater und König! Sei eingedenk, daß wir Staub sind
 und Asche!

Vater und König! Laß uns nicht leer von Dir gehen!

Vater und König! Laß diese Stunde eine Stunde des
 Erbarmens sein und der Huld!

Vater und König! Erbarme Dich unser und unserer
 Kinder!

Vater und König! Sei uns gnädig um derer willen,
 die in den Tod gegangen sind aus Treue
 gegen Dich, den Einen und den Heiligen!

Vater und König! Tue es um Deinetwillen, nicht um
 unfertwillen!

Vater und König! Sei uns gnädig um Deiner Barm-
 herzigkeit willen!

Vater und König! Wir haben keine Verdienste vor Dir;
 um Deiner Liebe und Gnade willen ge-
 währe uns Dein Heil!

(Vorbeter.)

*) וַיִּתְגַּדַּל וַיִּתְקַדַּשׁ שְׁמֹה רַבָּא בְּעֵלְמָא דִּי-בְרָא כְרֵעוּתָהּ
וַיִּמְלִיךְ מַלְכוּתָהּ בְּחַיִּיכוּן וּבְיוֹמֵיכוּן וּבְחַיֵּי רַבְל-בֵּית
יִשְׂרָאֵל בְּעַנְלָא וּבְזִמְן קָרִיב וְאָמְרוּ:

(Gemeinde.)

אָמֵן. יְהֵא שְׁמֹה רַבָּא מְבָרַךְ לְעֵלְמֵי וּלְעֵלְמֵי עֵלְמָיָא.

(Vorbeter.)

יְתַבְרַךְ וַיִּשְׁתַּבַּח וַיִּתְפָּאֵר וַיִּתְרוֹמֵם וַיִּתְנַשֵּׂא וַיִּתְהַדַּר
וַיִּתְעַלֶּה וַיִּתְהַלַּל שְׁמֹה דִּקְדוּשָׁא בְרִיךְ הוּא לְעֵלְמָא מִן
כָּל-בְּרַכְתָּא וְשִׁירְתָּא תְּשַׁבַּחְתָּא וְנַחֲמְתָּא וְאִמְרִין בְּעֵלְמָא
וְאָמְרוּ אָמֵן: (אָמֵן Gemeinde)

(Vorbeter.)

תְּתַקַּבֵּל צְלוֹתְהוֹן וּבְעוֹתְהוֹן דְּכָל-יִשְׂרָאֵל קְדָם אַבוּהוֹן
דִּי בְשָׁמְיָא וְאָמְרוּ אָמֵן: (אָמֵן Gemeinde)

(Vorbeter.)

יְהֵא שְׁלָמָא רַבָּא מִן-שְׁמָיָא וְחַיִּים עָלֵינוּ וְעַל-כָּל-
יִשְׂרָאֵל וְאָמְרוּ אָמֵן: (אָמֵן Gemeinde)

(Vorbeter.)

עֲשֵׂה שְׁלוֹם בְּמְרוֹמָיו הוּא יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל-
כָּל-יִשְׂרָאֵל וְאָמְרוּ אָמֵן: (אָמֵן Gemeinde)

אִין-כְּמוֹךְ בְּאֱלֹהִים אֲדָנִי וְאִין כְּמַעֲשֵׂיךְ: מַלְכוּתְךָ מַלְכוּת כָּל-
עוֹלָמִים וּמַמְשַׁלְתְּךָ בְּכָל-דּוֹר וְדוֹר: " מַלְךְ " מַלְךְ " יְמִלְךְ לְעֵלְמֵי
וְעַד: " עוֹ לְעַמּוֹ יִתֵּן " יְבָרַךְ אֶת-עַמּוֹ בְּשְׁלוֹם:

Keiner ist wie Du unter den Mächten, Herr! und Nichts gleicht
Deinen Werken. Dein Reich ist ein Reich aller Ewigkeiten und Deine
Herrschaft in jeglichem Geschlechte. Der Ewige regieret, er hat regiert
und wird regieren immer und ewig. Der Ewige gibt Macht seinem
Volke, der Ewige segnet sein Volk mit Frieden.

*) Uebersetzung S. 220.

סדר הוצאת התורה.

(Gemeinde erhebt sich.)

(Borbeter und Gemeinde.)

וַיְהִי בְּנִסְעֵי הָאָרֶץ וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה קוּמָה יי
וַיִּפְצוּ אֲבוֹתָיךָ וַיִּנָּסוּ מִשְׁנֵאֵיךָ מִפְּנֵיךָ:

(Borbeter.)

כִּי מִצִּיּוֹן תֵּצֵא תוֹרָה וּדְבַר־יי מִירוּשָׁלַם:

בְּרוּךְ שְׁנַתֵּן תוֹרָה לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּקִדְשָׁתוֹ:

(Borbeter und Gemeinde.)

יְהוָה יְהוָה אֵל רַחוּם וְחַנוּן. אֶרֶךְ אַפַּיִם וְרַב
חֶסֶד וְאֱמֶת: נִצַּר חֶסֶד לְאֱלֹפַיִם. נִשְׂא עֵינַי
וּפְשַׁע וְחַטָּאָה וְנִקְיָה:

(Stille Andacht, vom Borbeter eingeleitet.)

רַבּוֹן הָעוֹלָם. מִלֵּא מִשְׁאֲלוֹתֵינוּ לְטוֹבָה וְהַפְּסֵה רְצוֹנֵנוּ

Bei dem Herausnehmen der Thorah.

וַיְהִי וּכְשֶׁנִּסְעָה הַבְּרִית מִבְּרֵית הָאֱלֹהִים וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְהַפְּסֵה רְצוֹנֵנוּ
וְהַפְּסֵה רְצוֹנֵנוּ מִלֵּא מִשְׁאֲלוֹתֵינוּ לְטוֹבָה וְהַפְּסֵה רְצוֹנֵנוּ

(Borbeter.)

יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְהַפְּסֵה רְצוֹנֵנוּ מִלֵּא מִשְׁאֲלוֹתֵינוּ לְטוֹבָה וְהַפְּסֵה רְצוֹנֵנוּ

יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְהַפְּסֵה רְצוֹנֵנוּ מִלֵּא מִשְׁאֲלוֹתֵינוּ לְטוֹבָה וְהַפְּסֵה רְצוֹנֵנוּ

(Borbeter und Gemeinde.)

” Gott, o Gott, allmächtig, barmherzig und gnädig,
langmütig und von unendlicher Huld und Treue! Du
bewahrest Gnade bis ins tausendste Geschlecht, verzeihst
Schuld, Missetat und Sünde, und sprichst rein die Reuigen.

(Stille Andacht.)

יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְהַפְּסֵה רְצוֹנֵנוּ מִלֵּא מִשְׁאֲלוֹתֵינוּ לְטוֹבָה וְהַפְּסֵה רְצוֹנֵנוּ

וְתוֹרַתְנוּ שְׁאֵלְתָנוּ. וּמַחֲלֵ עַל כָּל־עוֹנוֹתֵינוּ וְעַל כָּל־עוֹנוֹת
 אַנְשֵׁי בְּתֵינוּ מִחִילָה בְּחֶסֶד מִחִילָה בְּרַחֲמִים. וְשִׁחַרְנוּ
 מִחַטָּאתֵינוּ וּמַעֲוֹנוֹתֵינוּ וּמִפְּשָׁעֵינוּ. וְזָכְרָנוּ בְּזִכְרוֹן טוֹב לְפָנֶיךָ
 וּפָקְדָנוּ בְּפָקְדוֹת יְשׁוּעָה וְרַחֲמִים. וְזָכְרָנוּ לְחַיִּים טוֹבִים
 וְאַרְבִּים וּלְשָׁלוֹם לְפָרְנִסָּה וּכְלִכְלָה. וְתוֹן בְּלִבְנוּ לְהַגּוֹת
 בְּתוֹרָתְךָ וּלְקַיֵּם מִצְוֹתֶיךָ. וְשִׁלַּח רְפוּאָה לְכָל־מַכְאוּבֵינוּ
 וְתַבְרַךְ אֶת־כָּל־מַעֲשֵׂה יָדֵינוּ. וְתַגְדּוֹר עָלֵינוּ גְּזֵרוֹת טוֹבוֹת
 יְשׁוּעוֹת וְנִחְמוֹת. אָמֵן וְכֵן יְהִי רָצוֹן: יְהִי לְרָצוֹן אֱמֶר־פִּי
 וְהִגִּיזוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ יי צוּרִי וְגֹאֲלִי:

(Vorbeten laut.)

וְאֲנִי תַפְלֵתִי לָךְ יי עַת רָצוֹן אֱלֹהִים בְּרַב־חַסְדֶּךָ
 עֲנֵנִי בְּאַמַּת יְשׁוּעָה:

(Rabbiner.)

Gelobt sei Gott, der in seiner Heiligkeit Israel seine Lehre gegeben hat! Gottes Lehre ist vollkommen, erquicket die Seele und erfreuet das Herz. Sie ist die Leuchte unseres Geistes. Sie hat Israel zu allen Zeiten Kraft und Ausdauer gewähret. Du, o Gott, bist der Quell aller Wahrheit, Deine Lehre ist Wahrheit und alle Worte Deiner Verheißungen sind Wahrheit. Laß, o Gott, Deine Lehre immer tiefer in uns sich befestigen, Heil verbreiten über Israel und die ganze Menschheit. Amen!

Trost ihrer Verheißungen. Erneuere unser Herz, daß wir die Reinheit unserer Seele wieder gewinnen, läutere uns von unseren Sünden, vergib uns Schuld und Missetat. Gedenke unser zum Leben und erleuchte unsern Sinn, daß wir in Deinem Lichte wandeln. Laß uns nicht schwach und verzagt sein, wenn Du in Deiner Weisheit mit Deinen Prüfungen uns heimsuchest, und heile die Wunden, die Du uns schlägst. Segne das Werk unserer Hände und laß unser Tun zu unserem Heile gelingen. Amen! Es seien wohlgefällig die Worte meines Mundes und das Sinnen meines Herzens, Dir, o Ewiger, mein Hort und mein Erlöser! Möge die Stunde, da wir zu Dir beten, eine segensreiche sein, daß Du, o Gott, in Deiner Gnaden Fülle uns erhören und Dein Heil uns verleihen wollest.

(Vorbeter und Gemeinde.)

שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה אֶחָד :

(Vorbeter und Gemeinde.)

אֶחָד אֱלֹהֵינוּ גָּדוֹל אֲדוֹנֵינוּ קְדוֹשׁ וְנוֹרָא שְׁמוֹ :

(Vorbeter.)

גָּדְלוֹ לִי אֶתִּי. וְנִרְוַמְמָה שְׁמוֹ יַחְדָּו :

(Gemeinde.)

לְךָ יי תְּגַדְּלָהּ וְתִגְבֹּרָה וְתִתְפַּאֲרֶת וְתִהְיֶצֶח וְתִהְיוּר כִּי
 כָּל בְּשָׂמַיִם וּבָאָרֶץ לְךָ יי תִּמְלֹכָה וְתִמְתַּנְּשָׂא לְכָל
 לְרֹאשׁ: הַזְּמַמוֹ יי אֱלֹהֵינוּ וְהִשְׁתַּחֲוּוּ לְהֵרֶם רַגְלָיו קְדוֹשׁ
 הוּא: הַזְּמַמוֹ יי אֱלֹהֵינוּ וְהִשְׁתַּחֲוּוּ לְהֵרֶם קְדָשׁוֹ כִּי קְדוֹשׁ
 יי אֱלֹהֵינוּ:

(Vorbeter und Gemeinde.)

שמע Höre Israel, der Ewige, unser Gott, ist der Eine
 Gott.

(Vorbeter und Gemeinde.)

אחד Einzig ist unser Gott, groß ist unser Herr, Heiliger,
 Erhabener ist sein Name.

(Vorbeter.)

גדלו Verherrlichet den Ewigen mit mir und laffet uns
 allesamt seinen Namen erheben!

(Gemeinde.)

לך Dein, o Gott, ist die Größe und die Macht, die
 Herrlichkeit, der Sieg und die Majestät; ja alles im Himmel
 und auf Erden; Dein, o Herr, ist das Reich und Du bist
 das Haupt, erhaben über Alles. Erhebet den Ewigen, unseren
 Gott, und hücket euch am Schemel seiner Füße, heilig ist er!
 Erhebet den Ewigen, unseren Gott, und hücket euch auf seinem
 heiligen Berge; denn heilig ist der Ewige, unser Gott!

(Vorbeter.)

הַבֵּל הָבוּ גִדְלֵי לְאֱלֹהֵינוּ וְתִנּוּ כְבוֹד לַתּוֹרָה.
יַעֲמוֹד רֵאשׁוֹן . . .

(Der zur Thorah Gerufene.)

בְּרַבּוֹ אֵת יי הַמְּבָרֵךְ:

(Gemeinde.)

בָּרוּךְ יי הַמְּבָרֵךְ לְעוֹלָם וָעֶד:

(Der Gerufene.)

בָּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר בָּחַר-בָּנוּ
מִכָּל-הָעַמִּים וּנְתַן-לָנוּ אֶת-תּוֹרָתוֹ. בָּרוּךְ אַתָּה יי נוֹתֵן
הַתּוֹרָה:

(Nach der Vorlesung.)

בָּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר נָתַן-לָנוּ
תּוֹרַת אֱמֶת וְחַיֵּי עוֹלָם נִטַּע בְּתוֹכֵנוּ. בָּרוּךְ אַתָּה יי נוֹתֵן
הַתּוֹרָה:

(Vorbeter.)

הַבֵּל Spendet Lob und Preis unserem Gotte und gebet
seinem Worte die Ehre!

(Der zur Thorah Gerufene.)

ברוך Lobet Gott, den Hochgepriesenen!

(Gemeinde.)

ברוך Gelobt sei Gott, der Hochgepriesene, immer und ewig!

(Der Gerufene.)

ברוך Gepriesen seist Du, Ewiger, unser Gott, Herr der
Welt, der Du aus allen Völkern uns erkoren und uns Deine
Lehre gegeben hast. Gepriesen seist Du, Ewiger, der Du die
Lehre gegeben!

(Nach der Vorlesung.)

ברוך Gepriesen seist Du, Ewiger, unser Gott, Herr der
Welt, der Du uns die Lehre der Wahrheit gegeben und sie als
Baum des Lebens in uns gepflanzt hast. Gepriesen seist Du,
Ewiger, der Du die Lehre gegeben!

סדר קריאת התורה ליום כפור.

בפ' אחרי מות (ויקרא ט"ז א').

וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה אַחֲרֵי מוֹת שְׁנֵי בְנֵי אַהֲרֹן
 בְּקִרְבָּתָם לִפְנֵי-יְהוָה וַיִּמָּתוּ: וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה
 דַּבֵּר אֶל-אַהֲרֹן אַחִיךָ וְאֵל-יִבְיָא בְּכָל-עֵת אֶל-הַקֹּדֶשׁ
 מִבַּיִת לַפְּרָכֶת אֶל-פְּנֵי הַכַּפָּרֶת אֲשֶׁר עַל-הָאָרֶץ וְלֹא
 יָמוּת כִּי בַעֲנֹן אֲרָאָה עַל-הַכַּפָּרֶת: בְּזֹאת יָבֹא אַהֲרֹן
 אֶל-הַקֹּדֶשׁ בְּפֶר בֶּן-בָּקָר לְחַטָּאת וְאֵיל לְעֹלָה: (בשבת ב)
 כְּתִנֶּת-בַּד קָדֵשׁ יִלְבָּשׁ וּמַכְנִסֵי-בַד יִהְיוּ עַל-בְּשָׂרוֹ
 וּבְאַבְנֵט בַּד יִחַגַּר וּבְמַצְנֶפֶת בַּד יִצְנַף בְּגָדֵי-קָדֵשׁ הֵם
 וְרַחֵץ בַּמַּיִם אֶת-בְּשָׂרוֹ וְלִבְשָׁם: וּמֵאֵת עֵדֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
 יִקַּח שְׁנֵי-שְׁעִירֵי עֲזִים לְחַטָּאת וְאֵיל אַחֵר לְעֹלָה: וְהִקְרִיב

Vorlesung aus der Thorah.

(3. B. Mose Kap. 16.)

וידבר Der Ewige redete zu Moses nach dem Tode der
 zwei Söhne Ahron's, welche starben, da sie vor den Ewigen
 traten. Der Ewige sprach zu Moses: Rede zu deinem Bruder
 Ahron, daß er nicht jede Zeit gehe in das Heiligtum innerhalb
 des Vorhanges vor den Deckel, der auf der Lade ist, daß er
 nicht sterbe; denn in der Wolke erscheine ich über dem Deckel.
 Mit diesem gehe Ahron in das Heiligtum, mit einem jungen
 Stiere zum Sündopfer und einem Widder zum Ganzopfer.
 Einen heiligen Rock von Linnen lege er an und Beinkleider
 von Linnen seien an seinem Körper, mit einem Gurt von
 Linnen gürtete er sich, und einen Kopfbund von Linnen setze er
 auf; heilige Kleider sind das, und er bade seinen Leib im
 Wasser und lege sie an. Von der Gemeinde der Kinder Israhel
 nehme er zwei Ziegenböcke zum Sündopfer und einen Widder
 zum Ganzopfer. Ahron bringe den Stier des Sündopfers, der
 für ihn ist, und sühne sich und sein Haus.

אֶהָרֹן אֶת־פֶּרֶךְ הַחֲטָאִת אֲשֶׁר־לוֹ וְכִפֹּר בְּעֶדּוֹ וּבְעֶד
 בֵּיתוֹ: שְׁנֵי (בשבת ג) וְלָקַח אֶת־שְׁנֵי הַשְּׂעִירִים וְהִעֲמִיד
 אֹתָם לְפָנָי יְהוָה פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד: וְנָתַן אֶהָרֹן עַל־
 שְׁנֵי הַשְּׂעִירִים גִּדְלוֹת גִּזְרֵל אֶחָד לַיהוָה וְגִזְרֵל אֶחָד
 לְעֹזָאֵזֶל: וְהִקְרִיב אֶהָרֹן אֶת־הַשְּׂעִיר אֲשֶׁר עָלָה עָלָיו
 הַגִּזְרֵל לַיהוָה וַעֲשֶׂהוּ חֲטָאִת: וְהַשְּׂעִיר אֲשֶׁר עָלָה עָלָיו
 הַגִּזְרֵל לְעֹזָאֵזֶל יַעֲמֶד־חַי לְפָנָי יְהוָה לְכַפֹּר עָלָיו לְשַׁלַּח
 אֹתוֹ לְעֹזָאֵזֶל הַמִּדְבָּרָה: וְהִקְרִיב אֶהָרֹן אֶת־פֶּרֶךְ הַחֲטָאִת
 אֲשֶׁר־לוֹ וְכִפֹּר בְּעֶדּוֹ וּבְעֶד בֵּיתוֹ וְשַׁחַט אֶת־פֶּרֶךְ הַחֲטָאִת
 אֲשֶׁר־לוֹ: שְׁלוּשֵׁי (בשבת ד) וְלָקַח מְלֵא־הַמִּזְבֵּחַ גִּחְלֵי־אֵשׁ
 מֵעַל הַמִּזְבֵּחַ מִלְּפָנָי יְהוָה וּמְלֵא חֲפְנָיו קִטְרֵת סָמִים
 בָּקָה וְהִבִּיא מִבֵּית לְפָרְכָת: וְנָתַן אֶת־הַקִּטְרֵת עַל־
 הָאֵשׁ לְפָנָי יְהוָה וְכִסָּה עֵנַן הַקִּטְרֵת אֶת־הַכִּפֹּרֶת אֲשֶׁר

ולקח Er nehme die beiden Böcke und stelle sie vor den
 Ewigen an den Eingang des Versammlungszeltes. Ahron lege
 auf die beiden Böcke Loose, ein Loos für den Ewigen und ein
 Loos für Asafel. Ahron bringe den Bock dar, auf welchen
 das Loos gefallen für den Ewigen, und opfere ihn als Sünd-
 opfer. Der Bock, auf den das Loos gefallen für Asafel, werde
 lebend hingestellt vor den Ewigen, um auf ihm zu sühnen, ihn
 fortzuschicken für Asafel in die Wüste. Nachdem Ahron den
 Stier des Sündopfers, der für ihn ist, dargebracht und sich
 und sein Haus gesühnt hat, schlachte er den Stier des Sünd-
 opfers, der für ihn ist.

ולקח Dann nehme er eine Schaufel glühende Kohlen vom
 Altar vor dem Ewigen und seine Hände voll Räucherwerk von
 Spezereien, feingestoßen, bringe es innerhalb des Vorhanges
 und lege das Räucherwerk auf die Glut vor dem Ewigen, daß
 die Wolke des Räucherwerks den Deckel einhülle, der über dem
 Zeugnisse, daß er nicht sterbe. Er nehme von dem Blute des

עַל-הָעֵדוּת וְלֹא יָמוּת: וְלָקַח מִדָּם הַפָּר וְהִזָּה בְּאֶצְבְּעוֹ
עַל-פְּנֵי הַבִּפְרֹת קִדְמָה וּלְפָנָי הַבִּפְרֹת יִזָּה שִׁבְעַת-פְּעָמִים
מִן-הַדָּם בְּאֶצְבְּעוֹ: וְשָׁחַט אֶת-שְׁעִיר הַחַטָּאת אֲשֶׁר
לָעֵם וְהִבִּיא אֶת-דָּמּוֹ אֶל-מִבֵּית לַפָּרֹכֶת וַעֲשֵׂה אֶת-
דָּמּוֹ בְּאֶשֶׁר עָשָׂה לְדָם הַפָּר וְהִזָּה אֹתוֹ עַל-הַבִּפְרֹת
וּלְפָנָי הַבִּפְרֹת: וּכְפָר עַל-הַקֹּדֶשׁ מִטְּמֵאת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
וּמִפְּשָׁעֵיהֶם לְכָל-חַטָּאתָם וּבֵן יַעֲשֵׂה לְאַהֲל מוֹעֵד הַשָּׁכֵן
אֹתָם בְּתוֹךְ טְמֵאתָם: וְכָל-אָדָם לֹא-יִהְיֶה בְּאַהֲל מוֹעֵד
בָּבֹאוּ לְכַפֵּר בַּקֹּדֶשׁ עַד-צֵאתוֹ וּכְפָר בְּעָדוֹ וּבְעַד בֵּיתוֹ
וּבְעַד כָּל-קֹהֵל יִשְׂרָאֵל: רַבִּיעִי (בשבת ה) וַיֵּצֵא אֶל-הַמִּזְבֵּחַ
אֲשֶׁר לְפָנֵי-יְהוָה וּכְפָר עָלָיו וְלָקַח מִדָּם הַפָּר וּמִדָּם
הַשְּׁעִיר וּנְתַן עַל-קַרְנוֹת הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב: וְהִזָּה עָלָיו מִן-
הַדָּם בְּאֶצְבְּעוֹ שִׁבְעַת פְּעָמִים וְטָהְרוּ וְקִדְּשׁוּ מִטְּמֵאת בְּנֵי

Stieres und sprengte mit seinem Finger über die Vorderseite des Deckels morgenwärts, und vor dem Deckel hin sprengte er siebenmal von dem Blute mit seinem Finger. Dann schlachte er den Bock des Sündopfers für das Volk, bringe das Blut innerhalb des Vorhanges und tue mit dessen Blute, wie er getan mit dem Blute des Stieres, daß er es über den Deckel und vor den Deckel sprengte. So sühne er das Heiligtum wegen der Unreinheiten der Kinder Israel und wegen ihrer Missetaten in all ihren Sünden, und also tue er für das Versammlungszelt, das bei ihnen ist mitten in ihren Unreinheiten. Kein Mensch sei in dem Versammlungszelt, wenn er hineingeht, im Heiligtum zu sünnen, bis er herauskommt. So sühne er sich und sein Haus und die ganze Versammlung Israels.

וַיֵּצֵא Nun gehe er hinaus an den Altar, der vor dem Ewigen ist, und sühne ihn. Er nehme von dem Blute des Stieres und von dem Blute des Widders, und tue es an die Hörner des Altars ringsum. Er sprengte auf denselben von dem Blute mit seinem Finger siebenmal; so reinige er und

ישראל: וכלה מבפר את-הקדש ואת-אהל מועד
 ואת-המוֹבֵחַ והקריב את-השעיר החי: וסמך אהרן
 את-שתי ידיו על-ראש השעיר החי והתנודה עליו את-
 כל-עונת בני ישראל ואת-כל-פשעיהם לכל-חטאתם
 ונתן אתם על-ראש השעיר ושלח ביד-איש עתי
 המדברה: ונשא השעיר עליו את-כל-עונתם אל-ארץ
 גזרה ושלח את-השעיר במדבר: ובא אהרן אל-אהל
 מועד ופשט את-בגדיו הבר אשר לבש בבאו אל-
 הקדש והניחם שם: ורחץ את-בשרו במקום
 קדוש ולבש את-בגדיו ויצא ועשה את-עלתו ואת-
 עלת העם וכפר בערו ובעד העם: חמישי (בשבת ו) ואת חלב
 החטאת יקטיר המזבחה: והמשלח את-השעיר לעזאזל
 יבנם בגדיו ורחץ את-בשרו במקום ואחר-כן יבוא

heilige ihn von den Unreinheiten der Kinder Israel. Wenn er nun mit der Sühne des Heiligtumes und des Versammlungszeltes und des Altares fertig ist, so lasse er den lebenden Bock hintreten. Ahron stütze beide Hände auf das Haupt des lebenden Bockes und bekenne über ihm alle Sünden der Kinder Israel, alle ihre Missetaten in ihren Vergehungen, er lege sie auf das Haupt des Bockes und entlasse ihn durch einen bereitstehenden Mann nach der Wüste. Der Bock trage auf sich alle ihre Sünden in ein ödes Land. Wenn er nun den Bock in die Wüste entlassen, so gehe Ahron in das Versammlungszelt, ziehe die linnenen Kleider aus, die er angelegt, als er das Heiligtum betrat, und lege sie dort nieder. Er bade seinen Leib in Wasser an heiligem Orte, lege seine Kleider an, gehe hinaus und verrichte sein Ganzopfer und das Ganzopfer des Volkes. So sühne er sich und das Volk.

ווא Das Fett des Sündopfers lasse er auf dem Altar in Rauch aufgehen. Der den Bock zum Asafel entlassen, wasche seine Kleider und bade seinen Leib in Wasser; dann kann er

אֶל־הַמִּחֲנֶה: וְאֵת פֶּר הַחֲטָאֹת וְאֵת שְׁעִיר הַחֲטָאֹת
 אֲשֶׁר הוּבֵא אֶת־דָּמָם לְכַפֵּר בְּקֹדֶשׁ יוֹצִיא אֶל־מַחוּץ
 לַמִּחֲנֶה וְשָׂרְפוּ בְּאֵשׁ אֶת־עֲרֹתָם וְאֶת־בְּשָׂרָם וְאֶת־
 פְּרָשָׁם: וְהִשְׂרַף אֹתָם יָבֵסם בְּגִדָיו וְרַחֵץ אֶת־בְּשָׂרוֹ
 בַּמַּיִם וְאַחֲרֵי־כֵן יָבֹא אֶל־הַמִּחֲנֶה: וְהִיְתָה לָכֶם לְחֻקַּת
 עוֹלָם בְּחֹדֶשׁ הַשְּׂבִיעִי בְּעֶשְׂוֹר לַחֹדֶשׁ תַּעֲנֹנוּ אֶת־נַפְשֹׁתֵיכֶם
 וְכָל־מְלֶאכֶה לֹא תַעֲשׂוּ הָאֹזְרָח וְהַגֵּר הַגֵּר בְּתוֹכְכֶם:
 כִּי־בַיּוֹם הַזֶּה יִכָּפֵר עֲלֵיכֶם לְטָהָר אֶתְכֶם מִכָּל חַטָּאתֵיכֶם
 לִפְנֵי יְהוָה תִּטְהָרוּ: שְׁשִׁי (בשנת ו) שַׁבַּת שַׁבְּתוֹן הִיא
 לָכֶם וְעַנִּיתֶם אֶת־נַפְשֹׁתֵיכֶם חֻקַּת עוֹלָם: וְכַפֵּר הַכֹּהֵן
 אֲשֶׁר־יִמָּשַׁח אֹתוֹ וְאֲשֶׁר יִמְלֵא אֶת־יָדָיו לְבַהֵן פָּחַת אָבִיו
 וְלָבַשׁ אֶת־בְּגָדֵי תָבַר בְּגָדֵי הַקֹּדֶשׁ: וְכַפֵּר אֶת־מִקְדָּשׁ

wieder in das Lager eingehen. Den Stier des Sündopfers
 und den Bock des Sündopfers, deren Blut in das Heiligtum
 zur Sühne gebracht worden, bringe er hinaus außerhalb des
 Lagers, und man verbrenne im Feuer ihre Häute, ihr Fleisch
 und ihren Unrat. Der sie verbrennt, wasche seine Kleider und
 bade seinen Leib in Wasser; dann kann er wieder in das Lager
 eingehen. Das sei euch eine Satzung für immer: im siebenten
 Monate am zehnten des Monates sollt ihr euch fasten; ihr
 dürft keine Arbeit verrichten, so der Eingeborne, wie der Fremde,
 der unter euch weilet. Denn an diesem Tage sühnet und
 läutert er euch; von allen euren Sünden sollt ihr rein sein vor
 dem Ewigen.

שַׁבַּת Ein hoher Sabbath sei er euch; ihr sollt euch fasten;
 eine Satzung für immer. So sühne der Priester, den man
 gesalbt und den man in das Amt eingesetzt, daß er Priester sei
 anstatt seines Vaters. Er lege die linnenen Kleider, die heiligen
 Kleider, an und sühne das Allerheiligste, sühne das Ver-
 sammelungszelt und den Altar, auch die Priester und alles Volk

הַקֹּדֶשׁ וְאֶת-אֹהֶל מוֹעֵד וְאֶת-הַמִּזְבֵּחַ יִכַּפֵּר וְעַל הַכֹּהֲנִים
וְעַל-כָּל-עַם הַקֹּהֵל יִכַּפֵּר : וְהִיְתָה-זֹאת לָכֶם לְחֻקַּת עוֹלָם
לְכַפֵּר עַל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מִכָּל-חַטָּאתָם אַחַת בַּשָּׁנָה וַיַּעַשׂ
כְּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת-מֹשֶׁה :

קריאה למפטיר בפ' אמור (ויקרא כ"ג כ"ו).

וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה לֵאמֹר : אַךְ בְּעֶשְׂוֹר לַחֹדֶשׁ
הַשְּׁבִיעִי הַזֶּה יוֹם הַכִּפּוּרִים הוּא מְקַרְא-קֹדֶשׁ יְהִיָּה לָכֶם
וְעֲנִיתֶם אֶת-נַפְשֹׁתֵיכֶם וְהִקְרַבְתֶּם אִשָּׁה לַיהוָה : וְכָל-
מְלֶאכֶה לֹא תַעֲשׂוּ בְּעֵצָם הַיּוֹם הַזֶּה כִּי יוֹם כִּפּוּרִים הוּא
לְכַפֵּר עֲלֵיכֶם לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם :

(Beim Erheben der Thorah.)

וְזֹאת הַתּוֹרָה אֲשֶׁר-שָׂם מֹשֶׁה לִפְנֵי בְנֵי
יִשְׂרָאֵל עַל-פִּי יְיָ בְּיַד מֹשֶׁה :

der Versammlung fühne er. Das sei euch eine Satzung für immer, daß man die Kinder Israel von allen ihren Sünden einmal im Jahre fühne. Er tat, wie der Ewige dem Moses geboten hatte.

(3. B. Mose Kap. 23, 26.)

Der Ewige redete zu Moses also: Am zehnten dieses siebenten Monates ist der Versöhnungstag; heilige Berufung sei er euch; ihr sollt euch fasten und ein Opfer dem Ewigen bringen. Keinerlei Arbeit dürft ihr an eben diesem Tage verrichten, denn ein Versöhnungstag ist er, euch zu fühnen vor dem Ewigen, eurem Gotte.

(Beim Erheben der Thorah.)

Dies ist die Lehre, die Moses auf Befehl Gottes den Kindern Israel gegeben.

הפטרה ליום כפור.

(בישעיה נ"ז י"ד)

וְאָמַר קְלוּ-קְלוּ פְּנֵי-דְרָךְ הַקְּרִימוּ מִכְּשׁוֹל מִדְּרָךְ.
 עָמִי: כִּי כֹה אָמַר רָם וְנִשָּׂא שֶׁכֶן עַד וְקָדוֹשׁ שָׁמוּ מָרוֹם
 וְקָדוֹשׁ אֲשַׁכּוֹן וְאֶת-דַּבָּר וּשְׁפִלְרוּחַ לְהַחֲיוֹת רוּחַ שְׁפָלִים
 וְלְהַחֲיוֹת לֵב גְּדָבָאִים: כִּי לֹא לְעוֹלָם אָרִיב וְלֹא לְנֹצֵחַ
 אֶקְצוֹף בִּי-רוּחַ מִלְּפָנַי יַעֲטוֹף וְנִשְׁמוֹת אֲנִי עֲשִׂיתִי:
 בְּעוֹן בְּצַעוּ קִצַּפְתִּי וְאִנְהוּ הַסֵּהר וְאֶקְצַף וַיִּלֶּךְ שׁוֹכֵב
 בְּדֶרֶךְ לְבוֹ: דְּרָכֵי רְאִיתִי וְאֶרְפָּאֵהוּ וְאִנְהוּ וְאֶשְׁלֵם

(Vor der Haftarah.)

ברוך Gepriesen seist Du, Ewiger, unser Gott, Herr der Welt! Du hast Propheten gesendet, daß sie Israel belehren und ermahnen, es im Glauben stärken und Heil verkünden. Gepriesen seist Du, o Gott, für die heilige Lehre, die durch Moses uns geworden, für das Wort der Wahrheit, das die Propheten uns verkünden!

Haftarah für den Veröhnungstag.

(Jesaja 57, 14—58, 14.)

Bahnet, bahnet, räumt den Weg, hebt hinweg jeden Anstoß aus dem Wege meines Volkes. Denn also spricht der Hohe und Erhabene, der Ewigthronende, Heiliger ist sein Name: Hoch und heilig wohne ich, doch auch bei dem Berknirschten und bei dem, der gebeugten Gemütes ist, um zu beleben den Mut der Gebeugten und zu beleben das Herz der Niedergeschlagenen. Denn nicht auf ewig hadere ich, und nicht für immer zürne ich; denn der Lebensodem schwindet vor mir dahin, und die Seelen, die ich geschaffen. Ueber die Missetat der Selbstsucht zürnte ich und schlug mein Volk, wendete mich ab und zürnte; denn es ging abtrünnig den Weg seines Herzens. Seine Wege habe ich gesehen und will es heilen, will sein

נחמים לו ולאבליו: בורא ניב שפתים שלום שלום
 לרחוק ולקרוב אמר יהוה ורפאתיו: והרשעים בים
 נגרש כי השקט לא יוכל ויגרשו מימיו רפש וטיט:
 אין שלום אמר אלהי לרשעים: קרא בגרון אל-תחשך
 בשופר הרם קולך והגד לעמי פשעם ולבית יעקב
 חטאתם: ואותי יום יום ידרשון ודעת דרבי יחפצון
 כגוי אשר-צדקה עשה ומשפט אלהיו לא עוב ישאלוני
 משפטי-צדק קרבת אלהים יחפצון: למה צמנו ולא
 ראית ענינו נפשנו ולא תדע הן ביום צמכם תמצאו-
 חפץ וכל-עצביכם תנגשו: הן לריב ומצה תצומו
 ולהכות באגרף רשע לא-תצומו ביום להשמיע בקרום
 קולכם: הכזה יהיה צום אבתרהו יום ענות אדם נפשו

Führer sein und vollen Trost gewähren, ihm und seinen Trauernden. Der die Frucht der Lippen schaffet, rufet Friede, Friede dem, der fern und dem, der nahe; ich heile sie alle-samt. Aber die Frevler sind wie ein aufgewühltes Meer, das keine Ruhe kennet, und herauf wühlen seine Gewässer Schlamm und Lehm. Kein Friede, spricht mein Gott, den Frevlern. — Rufe mit lauter Stimme, ohne Unterlaß; wie eine Posaune erhebe deine Stimme und künde meinem Volke seine Missetat und dem Hause Jacob seine Sünden. Da suchen sie mich Tag für Tag, und die Erkenntnis meiner Wege begehren sie; als wären sie ein Volk, das stets das Rechte getan und die Vorschrift seines Gottes nicht verlassen, fordern sie von mir gerechtes Gericht, begehren sie, daß Gott ihnen nahe sei. „Warum fasten wir und Du siehst es nicht! wir fasten uns und Du achtest nicht darauf!“ Siehe, an eurem Fasttage geht ihr dem Gewinne nach, und all' euren Erwerb treibet ihr ein. Siehe, zu Hader und Streit fastet ihr und zu schlagen mit frevler Faust; ihr fastet nicht an solchem Tage, daß eure Stimme in der Höhe gehört werde. Ist das ein Fasten, wie ich es verlange,

הַלֶּכֶךְ בְּאַנְמֵן רֵאשׁוֹ וְשָׁק וְאַפֶּר יִצְיַע הַלֵּוֹה הַקָּרֵא-צוֹם
 וַיּוֹם רָצוֹן לַיהוָה: הַלּוֹא זֶה צוֹם אֲבַחֲרֶהוּ פִּתְחַ חֲרָצְבוֹת
 רָשָׁע הַתֵּר אֲנִידוֹת מוֹטָה וְשַׁלַּח רָצוֹצִים חֲפָשִׁים וְכָל-מוֹטָה
 חֲנַתְקוּ: הַלּוֹא פָּרַם לָרַעַב לַחֲמֶה וְעֲנִיִּים מְרוֹדִים תָּבִיא בַּיִת
 כִּי-תִרְאֶה עָרֶם וְכִסִּיתוֹ וּמִבְּשָׂרָה לֹא תִתְעַלֵּם: אִזּוּ יִבְקַע
 בַּשָּׁחַר אוֹרָה וְאַרְבֶּתָּהּ מִהֲרָה תִצְמַח וְהִלְךְ לְפָנֶיךָ צִדְקָה
 בְּבוֹר יְהוָה יֵאסְפֶךָ: אִזּוּ תִקְרָא וַיהוָה יַעֲנֶה תִשׁוּעַ וַיֹּאמֶר
 הַנְּגִי אִם-תִּסִּיר מִתּוֹכָהּ מוֹטָה שְׁלַח אֲצַבַע וְדַבֵּר-אֲוֹן:
 וְתִסַּק לָרַעַב נִפְשָׁה וְנִפְשׁ גַּעֲנָה תִשְׁבִּיעַ וּנְרַח בַּחֲשָׁה אוֹרָה
 וְאַפְלָתָהּ בְּצַהֲרִים: וְנָחָה יְהוָה תָּמִיד וְהִשְׁבִּיעַ בְּצַחֲצָחוֹת
 נִפְשָׁה וְעֲצַמְתֶּיהָ יַחְלִיץ וְהָיִיתָ כְּגַן רְוָה וּכְמוֹצָא מִים

ein Tag der Kasteiung? Daß der Mensch dem Schilfe gleich
 sein Haupt krümme, in Sack und Asche sich hülle, willst Du
 das ein Fasten nennen und einen Tag des Wohlgefallens vor
 dem Ewigen? — Fürwahr: Das ist ein Fasten, wie ich es
 begehre: Deffnen die Schlingen des Frevels, lösen die Bande
 der Unterjochung, frei entlassen Unterdrückte, zerbrechen jegliches
 Joch! Siehe, wenn Du dem Hungrigen Dein Brod brichst,
 umherirrende Arme in dein Haus aufnimmst; so du siehst einen
 Nackten, ihn bekleidest und deinem Fleische dich nicht entziehst;
 dann bricht gleich dem Morgenrot dein Licht an und dein Heil
 gedeihet schnell; voran ziehet dir deine Frömmigkeit, die Herr-
 lichkeit des Ewigen schließet den Zug. Dann wirst du rufen,
 und der Ewige wird dich erhören; du wirst flehen, und er
 spricht: Hier bin ich! Wenn du entfernest aus deiner Mitte
 Unterjochung, Ausstrecken der Finger und freble Reden; wenn
 deine Seele dem Hungrigen spendet und gebeugtes Gemüt auf-
 richtet, so wird im Finstern scheinen dein Licht und dein Dunkel
 zur Mittagshelle werden. Der Ewige wird dich dann beständig
 leiten, in der Dürre deine Seele laben und dir Kraft verleihen;
 du wirst sein wie ein getränkter Garten und wie ein Quell.

אֲשֶׁר לֹא יִבְזוּ מִיָּמָיו: וּבָנוּ מִמָּוֶה חֲרָבוֹת עוֹלָם מוֹסְדֵי
 דוֹר-וָדוֹר תִּקְוָמָם וְקָרָא לָהּ גִּדְר פָּרֶץ מְשׁוֹבֵב נְתִיבוֹת
 לְשַׁבָּת: אִם-תָּשִׁיב מִשַּׁבָּת רְגְלֶךָ עֲשׂוֹת חֲפָצֶךָ בְּיוֹם
 קָדְשִׁי וְקָרָאתָ לְשַׁבָּת עֲנֵג לְקָדוֹשׁ יְהוָה מְכַבֵּד וְכַבְּדָתוֹ
 מִעֲשׂוֹת דְּרָבִיךָ מִמְּצוֹא חֲפָצֶךָ וְדַבֵּר דָּבָר: אִו תִּתְעַנֵּג
 עַל-יְהוָה וְהִרְבַּבְתִּיךָ עַל-בְּמֹתַי אֶרֶץ וְהִאֲבִלְתִּיךָ גַחְלַת
 יַעֲקֹב אָבִיךָ כִּי פִי יְהוָה דָּבָר:

dessen Wasser nie versiegen. Auferbaut werden durch dich die uralten Trümmer, die Grundvesten vergangener Geschlechter richtest du wieder auf, und von dir wird gesagt, du verzäunest die Risse und stellest wieder wegsame Pfade her. Wenn du um des Sabbath's willen deinen Fuß zurückhältst, deinem Erwerbe nachzugehen an meinem heiligen Tage, und nennest den Sabbath eine Wonne, einen vom Ewigen geheiligten Tag; dann wirst du dich ergößen an dem Ewigen; ich lasse dich ersteigen die Höhen der Erde und dich genießen das Erbe Jakob's, deines Vaters. Ja, der Mund des Ewigen hat es geredet.

(Nach der Haftarah.)

Gelobt seist Du, Ewiger, unser Gott, Fels aller Betten, Hort aller Geschlechter! Dein Wort ist wahr und treu, und von Deinen Verheißungen bleibt keine unerfüllt; Du bist ein Gott der Treue und Barmherzigkeit! Darum sei Dir der Dank unseres Herzens dargebracht für alle Gnade, die Du uns erwiesen. Du hast uns erleuchtet durch Deine Lehre, durch die Worte des Propheten, hast uns berufen zu Deinem heiligen Dienste, auf daß wir Deinen Namen verherrlichen und unser Leben heiligen. Auch mit dem (Sabbath und dem) Veröhnungstage verleihst Du uns Weihe, Befeligung und neue Kraft!

Gepriesen seist Du, o Gott, der Du (den Sabbath,) Israel und den Veröhnungstag geheiligt.

Gebet für den Landesherrn.

Herr der Welt, Vater aller Menschen! Du hast die Obrigkeit eingesetzt auf Erden, daß sie ein Schirm des Rechts und ein Schutz der Ordnung sei! Erhalte und segne unseren König, den deutschen Kaiser

Wilhelm II.,

daß unter seinem Szepter Wahrheit und Gerechtigkeit immer mehr erblühen! Segne die Kaiserin und Königin

Auguste Viktoria,

seine Gemahlin. Segne den Kronprinzen, die Kronprinzessin und das ganze Königliche Haus! Segne das gesamte deutsche Vaterland, daß Gerechtigkeit und Treue, Friede und Wohlfahrt in ihm walten und alle seine Kinder einen und beglücken mögen! Segne unsere Vaterstadt, gib ihr Blüte und Gedeihen! Segne Israel an allen Orten und in allen Landen! Segne unsere Gemeinde, segne ihre Vorsteher und Vertreter, ihre Schulen und wohltätigen Anstalten samt Allen, die in Treue an ihnen wirksam sind! Segne ein jedes Haus unserer Gemeinde, Männer und Frauen, Eltern und Kinder, das Alter und die Jugend. Stärke die Schwachen, heile die Kranken, richte auf die Gebeugten, schenke Trost den Trauernden, ewiges Heil den Dahingegangenen. Gib, o himmlischer Vater, daß Dein Reich, das Reich der Wahrheit und des Friedens, immer mehr und mehr sich ausbreite und laß die Tage nahen, in welchen Du als Herr der Welt erkannt sein wirst, Du als der Eine und Dein Name der Einzige, auf daß alle Menschen Dich anbeten und aus jedem Munde Dein Lob erschalle. Amen!

Gemeindelied

am Versöhnungstage.

Geist des Herrn, Dein Odem weht mich an,
Und ich höre Deiner Stimme Rufen,
Und gelöset von der Erde Bann,
Nah' ich hoffend Deines Thrones Stufen.

Herr, mein Gott, mein Schild und Stab und Licht,
Mein Geleit auf dunklem Erdenpfade —
Richte mich nach meinen Taten nicht,
Richte mich, o Herr, nach Deiner Gnade.

Predigt.

Herr, Du weißt, daß ich, ein Staubgebild,
Soll empor zu Deinen Höhen ragen;
D, so wolle gnädiglich und mild
Deinen Beistand, Herr, mir nicht versagen.

Herr, Du weißt, daß ich aus Kampf und Not
Meine Seele soll zu Dir erheben —
D, so laß', wenn mir Versuchung droht,
Deine Engel schützend mich umschweben.

Und für Abfall, Sünd' und Fehl und Schuld
Nimm des Herzens Bangigkeit und Reue;
Und gewähr', o Gott, in Deiner Huld,
Daß mein Leben heute sich erneue.

סדר הזכרת נשמות.

Seelenfeier.

(Gemeinde.)

אָנוֹשׁ כְּחֶצִיר יָמָיו כְּצִיץ הַשָּׂדֶה בֵּן יָצִיץ: כִּי רִוַח
עָבְרָה-בּוֹ וְאִיגָנוּ וְלֹא-יִבְרָנוּ עוֹד מְקוֹמוֹ: וְחֶסֶד יְיָ מֵעוֹלָם
וְעַד-עוֹלָם עַל-יְרֵאָיו וְצַדִּיקָתוֹ לִבְנֵי בָנִים:

Der Mensch, der Blume gleich find seine Tage, wie des
Feldes Blüte, so blühet er. Wenn ein Wind über ihn hinfährt,
so ist er nicht mehr, und sein Ort kennet ihn fürder nicht.
Aber die Huld des Ewigen bleibet von Ewigkeit zu Ewigkeit
denen, die ihn ehrfürchten, und seine Gnade den Kindeskindern.

(Rabbiner.)

יְיָ מִה-אָדָם וְהִדְעָהוּ בֶן-אָנוֹשׁ וְהִחֲשִׁבְהוּ:
אָדָם לְהַבִּיל דְּמָה יָמָיו כְּצֶל עוֹבֵר:
בְּבִקְרָתוֹ יָצִיץ וְחֶלֶף לְעָרֵב יִמּוֹלֵל וַיִּבֶשׁ:
הַיָּשׁב אָנוֹשׁ עַד-דְּבָא וְהִיאָמַר שׁוּבוּ בְנֵי אָדָם:
לֹא חָכְמוּ יִשְׁכְּלוּ וְזֹאת יִבְיָנוּ לְאַחֲרֵיתָם:
כִּי לֹא בְמוֹתוֹ יִקַּח הַכֹּל לֹא יִרַד אַחֲרָיו כְּבוֹדוֹ:
שְׁמֵר-תָּם וְרֵאָה יִשְׂרָאֵל כִּי אַחֲרֵית לְאִישׁ שָׁלוֹם:
פּוֹדָה יְיָ נַפְשׁ עַבְדָּיו וְלֹא יֵאָשְׁמוּ כָל-הַחוֹסִים בּוֹ:

Herr, was ist der Mensch, daß Du sein gedenkest, der
Erdensohn, daß Du auf ihn achtest!

Der Mensch gleichet dem Hauche, seine Tage sind ein
Schatten, der dahinzieheth.

Am Morgen blühet und sprießet er, am Abend ist er dürr
und weß.

Du führest den Menschen bis zur Zerknirschung und sprichst: Kehret um, ihr Menschenkinder!

O daß sie weise würden und das bedächten und auf ihr Ende achteten!

Denn nichts nehmen sie mit in's Grab, und von all ihrer Herrlichkeit folget ihnen nichts.

Wahre Dir frommen Sinn und übe Redlichkeit, denn Hoffnung winket dem Manne der Lauterkeit.

Der Herr erlöset die Seele seiner Getreuen, und Keiner gehet verloren, der auf Gott vertrauet.

Ewiger, Herr aller Geister und aller Wesen! Wir gedenken vor Dir unserer Dahingeschiedenen, die eingegangen in ihre Ruhe nach Deinem weisen Ratschlusse. Wir gedenken ihrer mit liebendem Herzen, mit dankbarem Gefühle. Es gedenken die Kinder der Treue und Hingebung, mit der die Pfleger und Hüter ihrer Kindheit für sie bedacht und besorgt gewesen, wie sie mit weisem Räte, mit Lehre und Beispiel ihnen vorangeleuchtet haben. Es gedenken die Eltern der Kinder, der Freude und Hoffnung ihres Herzens, die Du in der Blüte ihrer Jahre von hinnen hast abberufen. Es gedenken Männer und Frauen des durch den Tod zu früh gelösten Bundes, den sie vor Dir, o Gott, geschlossen und den sie in Liebe und Treue gewahret haben, so lange es Deiner Weisheit gefallen hat. Wir gedenken, o Herr, der Männer und Frauen, die durch ihr Leben und Wirken uns gefördert, die den frommen Sinn in uns genähret und die den Geist der Erkenntnis und Wahrheit in uns gewecket und gepfleget haben. Wir gedenken aller hingeschiedenen Frommen, die durch die Hingabe ihres Lebens ihre Treue für den Glauben bezeuget und Deinen Namen geheiligt haben. Wir gedenken aller derer, die edlen Sinnes ihre Kräfte dem Gemeinwohl gewidmet und in der opferwilligen Tätigkeit die Freude ihres Lebens gefunden haben. Sie Alle haben ein bleibendes Andenken sich gestiftet vor Dir, o Gott, und ihr Name wird zum steten Segen genannt werden in unserer Mitte. Denn die Weisen leuchten wie des Himmels Glanz, und die zum Heile der Gesamtheit gewirkt, wie die Sterne für und für. Amen!

(Stilles Gebet.)

(Für den Vater.)

יִזְכֹּר אֱלֹהִים לְטוֹבָה אֶת־נַשְׁמַת אָבִי מוֹרִי
 שֶׁנֶּאֱסַף לְעַמּוּי אֲשֶׁר לְזִכְר חֲסִדוֹ וְאִמּוֹנָתוֹ אֲנִי נוֹדֵר
 צְדָקָה הַיּוֹם וְהַיּוֹמָה נִפְשׁוּ צְרוּרָה בְּצָרוֹר הַחַיִּים עִם
 כָּל־הַחֲסִידִים וְהַיִּשְׂרָאֵלִים וְהַתְּמִימִים וְהַלֵּל לְפָנָיו צְדָקָתוֹ
 יי הוא נְחַלְתּוֹ. וְנֹאמֵר אָמֵן:

(Für die Mutter.)

יִזְכֹּר אֱלֹהִים לְטוֹבָה אֶת־נַשְׁמַת אִמִּי מוֹרְתִי
 שֶׁנֶּאֱסַפָּה לְעַמּוּיָהּ אֲשֶׁר לְזִכְר חֲסִדָּהּ וְאִמּוֹנָתָהּ אֲנִי נוֹדֵר
 צְדָקָה הַיּוֹם וְהַיּוֹמָה נִפְשָׁה צְרוּרָה בְּצָרוֹר הַחַיִּים עִם
 כָּל־הַחֲסִידִים וְהַיִּשְׂרָאֵלִים וְהַתְּמִימִים וְהַלֵּל לְפָנֶיהָ צְדָקָתָהּ
 יי הוא נְחַלְתָּהּ. וְנֹאמֵר אָמֵן:

(Stilles Gebet.)

(Für den Vater.)

יִזְכֹּר Der Herr gedenke in Gnade der Seele meines teuren,
 unvergeßlichen Vaters, der heimgegangen ist zu den Seinen,
 und zu dessen Angedenken ich heute eine fromme Spende ge-
 lobe. Möge seine Seele aufgenommen sein im Bunde des
 ewigen Lebens, vereint mit allen Gottesfürchtigen, Frommen
 und Redlichen; sein frommer Wandel sei seine Fürsprache vor
 Gott, seinem ewigen Erbe. Amen!

(Für die Mutter.)

יִזְכֹּר Der Herr gedenke in Gnade der Seele meiner teuren,
 unvergeßlichen Mutter, die heimgegangen ist zu den Thren,
 und zu deren Angedenken ich heute eine fromme Spende gelobe.
 Möge ihre Seele aufgenommen sein im Bunde des ewigen
 Lebens, vereinet mit allen Gottesfürchtigen, Frommen und
 Redlichen; ihr frommer Wandel sei ihre Fürsprache vor Gott,
 ihrem ewigen Erbe. Amen!

(Rabbiner.)

מְנוּחָה נְכוֹנָה תַּחַת בְּנֵי הַשָּׁמַיִם. וְהַמְלָחָה וְהַנִּינָה
 מִלִּפְנֵי שׁוֹכֵן מְעוֹנָה. וְחֶלֶק טוֹב לְחַיֵּי הָעוֹלָם הַבָּא. שֵׁם
 תְּהִי מִנְת כָּל־הַנְּפֹשׁוֹת הַנִּבְכָּרוֹת מִחוֹשְׁבֵי קְהַלְתְּנוּ
 שְׂנֵאִסְפוּ לְעַמָּם. הַנְּאֻהָבִים וְהַנְּעִימִים בְּחַיֵּיהֶם. רוּחַ יי
 תְּגִיחֵם בְּגֵן עֵדֶן: מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמַּלְכִּים יִסְתִּירֵם בְּסִתְרֵךְ
 בְּנִפְיוֹ לַחַוּוֹת בְּנַעַם יי וְלִבְקָר בְּהִיבְלוֹ. יִלְוֶה אֲלֵיהֶם
 הַשָּׁלוֹם וְעַל מִשְׁבָּבָם יִהְיֶה שָׁלוֹם. וְכֵן יְהִי רָצוֹן וְנֹאמַר
 אָמֵן:

(Gemeinde.)

שְׁנִיתִי יי לְנִגְדֵי תְּמִיד כִּי מִיָּמֵי בַל־אֲמוּט:
 לָכֵן שָׂמַח לְבִי וַיִּגַּל כְּבוֹדֵי אֶף בְּשָׂרֵי יִשְׁכּוֹן לְבַטַּח:
 כִּי לֹא תַעֲזֹב נַפְשִׁי לְשֹׂאֵל לֹא תִתֵּן חֲסִידֶךָ לְרֵאוֹת שְׂחַת:
 תּוֹדִיעֵנִי אֶרֶח חַיִּים שֶׁבַע שְׂמַחוֹת אֶת־פְּגִיךָ נְעֻמוֹת
 בְּיָמֶיךָ נְצַח:

(Rabbiner.)

Selige Ruhe wird unter dem Schutze Gottes den
 Lauteren und Reinen dort, wo des Hochthronenden Barmherzigkeit
 und Gnade walten. O mögen dort auch Seligkeit finden alle
 die Edlen und Frommen unserer Gemeinde, die zu den Vätern
 eingetan wurden. Dein Geist, himmlischer Vater, umschwebe
 ihre Seelen und lasse sie fort dauern in der Gemeinschaft der
 Edlen aller Geschlechter. Amen!

(Gemeinde.)

Ich halte den Ewigen mir stets vor Augen; ist er
 zu meiner Rechten, so wankt ich nicht.

Darum freuet sich mein Herz und meine Seele, auch
 mein Leib wird sicher ruhen; denn Du überlässest nicht meine
 Seele dem Grabe und lässest den Frommen nicht Verwesung
 schauen. Du tuest mir kund den Weg des Lebens, Fülle der
 Freude vor Deinem Antlitz und Seligkeit in Deiner Rechten
 immerdar.

(Rabbiner.)

יִתְגַּדַּל וַיִּתְקַדַּשׁ שְׁמֹה רַבָּא בְּעֵלְמָא דִּירְבָּא כְרַעוּתָהּ
וַיִּמְלִיךְ מַלְכוּתָהּ בְּחַיִּיכוּן וּבְיוֹמֵיכוּן וּבְחַיֵּי דְכָל-בֵּית
יִשְׂרָאֵל בְּעֵגְלָא וּבְיוֹמֵן קָרִיב וְאָמְרוּ

אָמֵן. יְהִי שְׁמֹה רַבָּא מְבָרַךְ לְעָלְמָא וּלְעֵלְמֵי עֵלְמֵיָא:

יִתְבָּרַךְ וַיִּשְׁתַּבַּח וַיִּתְפָּאֵר וַיִּתְרוֹמֵם וַיִּתְנַשֵּׂא וַיִּתְהַדָּר
וַיִּתְעַלֶּה וַיִּתְהַלָּל שְׁמֹה דְקוּדְשָׁא בְרִיקָה הוּא לְעֵלְא מִן כָּל-
בְּרַבְתָּא וְשִׁירְתָּא תְּשַׁבַּחְתָּא וְנַחֲמַתָּא דְאַמִּירָן בְּעֵלְמָא
וְאָמְרוּ אָמֵן:

עַל יִשְׂרָאֵל וְעַל צְדִיקֵיָא וְעַל כָּל-מֵאן דְאַתְפָּטֵר מִן
עֵלְמָא תְּרִין כְרַעוּתָהּ דְאַלְהָא יְהִי לְהוֹן שְׁלָמָא רַבָּא
וְחוּלְקָא טָבָא לְחַיֵּי עֵלְמָא דְאַתִּי וְחַסְדָּא וְרַחֲמֵי מִן קֳדָם
מָרָה דְשַׁמַּיָּא וְאַרְעָא וְאָמְרוּ אָמֵן:

יְהִי שְׁלָמָא רַבָּא מִן-שַׁמַּיָּא וְחַיִּים עֲלֵינוּ וְעַל-כָּל-
יִשְׂרָאֵל וְאָמְרוּ אָמֵן:

עֲשֵׂה שְׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו הוּא יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם עֲלֵינוּ וְעַל-
כָּל-יִשְׂרָאֵל וְאָמְרוּ אָמֵן:

יְהוָה So sei denn gepriesen und geheiligt Dein großer Name
in aller Welt, und Dein Reich, das Reich der Liebe und der
Wahrheit, verbreite sich über die ganze Erde bald in unseren Tagen!

אָמֵן Amen! Gepriesen sei dein großer Name ewiglich!

יְהוָה Gelobt sei der Name des Heiligen, der erhaben ist
über alles Lob! Alle Welt preise den Herrn, den aller Welten
Preis nicht erreicht. Amen!

יְהוָה Allen Frommen, die nach dem Ratschlusse Gottes aus
diesem Leben abberufen worden, werde Friedensfülle und
Seligkeit, Liebe und Erbarmen zu Teil bei Gott, dem Herrn
des Himmels und der Erde. Amen!

יְהוָה Er sende aus des Himmels Höhen Frieden und Leben
über uns und ganz Israel. Amen!

יְהוָה Er, der Frieden stiftet in seinen Höhen, lasse Frieden walten
über uns, über ganz Israel und die gesamte Menschheit. Amen!

(Borbeter.)

אֲשֶׁרִי יוֹשְׁבֵי בֵיתְךָ עוֹד יִתְלַלְוּךָ פְּלֶה:

אֲשֶׁרִי הָעַם שְׂכֵבָה לֹו אֲשֶׁרִי הָעַם שְׁנֵי אֱלֹהִיו:

(קמה) תְּהַלֵּלָה לְדוֹד אֲרוֹמְמָךָ אֱלֹהֵי הַמְּלָכָה וְאַבְרָכָה
 שְׁמָךָ לְעוֹלָם וָעֶד: בְּכָל־יוֹם אֲבָרְכֶךָ וְאַתְּלַלָּה שְׁמָךָ לְעוֹלָם
 וָעֶד: גְּדוֹל יְהוָה וּמְהֻלָּל מְאֹד וְלִגְדֻלָּתוֹ אֵין חֶקֶר: הוֹר
 לְדוֹר יִשְׁבַח מַעֲשֵׂיךָ וּגְבוּרָתֶיךָ יִגִּידוּ: הַדָּר כְּבוֹד הוֹרָךָ
 וְדַבְּרֵי נִפְלְאוֹתֶיךָ אֲשִׁיחָה: וַעֲזוּז נוֹרְאוֹתֶיךָ יֵאמְרוּ וּגְדֻלָּתֶךָ
 אֲסַפְּרָנָה: וְכֵר רַב־טוֹבָךָ יִבְיָעוּ וְצַדִּיקְתֶּךָ יִרְגְּנוּ: חַנּוּן
 וְרַחוּם יְהוָה אֲרָךְ אַפָּיִם וּגְדֻלַּחֲסֵד: טוֹב־יְהוָה לְכָל
 וְרַחֲמָיו עַל־כָּל־מַעֲשָׂיו: יוֹדוּךָ יְהוָה כָּל־מַעֲשֵׂיךָ וּבְחִסְדֶּיךָ

אשרי Heil denen, die in Deinem Hause weilen, Dich preisen immerdar! Heil dem Volke, dem also beschieden! Heil dem Volke, dessen Gott der Ewige ist!

תהלה (פס. 145.) Loblied von David. Ich will Dich erheben, mein Gott und Herr, Deinen Namen preisen immer und ewig. An jedem Tage will ich Dich preisen und rühmen Deinen Namen immer und ewig. Groß ist der Ewige und hoch gepriesen und unergründlich seine Größe. Ein Geschlecht rühmet dem anderen Deine Werke, und Deine mächtigen Taten verkünden sie. Auch ich will von dem Glanze und dem Ruhme Deiner Herrlichkeit, von Deinen Wundertaten will ich reden. Sie sprechen von der Macht Deiner Erhabenheit, und ich verkünde Deine Größe. Den Ruhm Deiner großen Güte verkünden sie und ob Deiner Gerechtigkeit jubeln sie. Gnädig und barmherzig ist der Ewige, langmütig und von großer Huld. Gütig ist der Ewige gegen Alle, und sein Erbarmen waltet über alle seine Geschöpfe. Dich, Ewiger, preisen alle Deine Werke, und Deine Frommen loben

יְבָרְכוּכָה: כְּבוֹד מַלְכוּתְךָ יֹאמְרוּ וּגְבוּרַתְךָ יְדַבְּרוּ: לְהוֹדִיעַ
 לְבְנֵי הָאָדָם גְּבוּרָתוֹ וְכְבוֹד הַדָּר מַלְכוּתוֹ: מַלְכוּתְךָ
 מַלְכוּת כָּל-עֲלָמִים וּמִמְשַׁלְתְּךָ בְּכָל-דָּוָר וָדָר: סוֹמֵךְ יְהוָה
 לְכָל-הַנְּפִלִים וְזוֹקֵף לְכָל-הַכַּפּוּפִים: עֵינַי-כָּל אֵלֶיךָ יִשְׁבְּרוּ
 וְאַתָּה נוֹתֵן-לָהֶם אֶת-אֲכָלָם בְּעֵתוֹ: פּוֹתֵחַ אֶת-יַרְדֵּךָ
 וּמִשְׁבִּיעַ לְכָל-חַי רָצוֹן: צַדִּיק יְהוָה בְּכָל-דַּרְכָיו וְחָסִיד
 בְּכָל-מַעֲשָׂיו: קָרוֹב יְהוָה לְכָל-קוֹרְאָיו לְכָל אֲשֶׁר יִקְרָאֵהוּ
 בְּאַמֶּת: רָצוֹן יִרְאֶיו יַעֲשֶׂה וְאֶת-שׁוֹעֲתָם יִשְׁמַע וְיוֹשִׁיעֵם:
 שׁוֹמֵר יְהוָה אֶת-כָּל-אֲהָבָיו וְאֶת כָּל-הַרְשָׁעִים יִשְׁמִיד:
 תַּהַלֵּת יְהוָה יְדַבֵּר פִּי וּיְבָרֵךְ כָּל-בְּשָׂר שֵׁם קִדְשׁוֹ לְעוֹלָם
 וָעַד: וְאֲנַחְנוּ נְבָרֵךְ יְיָ מֵעַתָּה וְעַד-עוֹלָם הַלְלוּיָהּ:

Dich. Von der Herrlichkeit Deines Reiches sprechen sie, von
 Deiner Allmacht reden sie, um den Menschenkindern Deine
 mächtigen Taten kund zu tun und die Herrlichkeit Deines
 Reiches. Dein Reich ist das Reich aller Ewigkeiten und
 Deine Herrschaft in jeglichem Geschlechte. Der Ewige stützt
 die Fallenden und richtet auf die Gebeugten. Aller Augen
 harren auf Dich, und Du gibst ihnen Speise zur rechten Zeit.
 Du öffnest Deine Hand und sättigest alles Lebende aus Deiner
 Gnaden Fülle. Gerecht ist der Ewige auf allen seinen Wegen
 und huldvoll in allen seinen Werken. Nahe ist der Ewige
 Allen, die ihn anrufen, Allen, die ihn anrufen in Wahrhaftig-
 keit. Den Gottesfürchtigen willfahret er, höret ihr Flehen
 und hilft ihnen. Gott hütet, die ihn lieben, die Frevler aber
 vernichtet er. Das Lob des Herrn verkünde mein Mund,
 und alles Fleisch preise seinen heiligen Namen ewiglich! Wir
 Alle loben Gott, von nun an bis in Ewigkeit. Hallelujah!

(Bei dem Einheben der Thorah.)

(Vorbeter.)

יְהַלְלוּ אֶת-שֵׁם יְיָ. כִּי-נִשְׁנָב שְׁמוֹ לְבָרוּ:

(Gemeinde.)

הוֹדוּ עַל-אֶרֶץ וּשְׁמַיִם: וַיְרַם קַרְן לְעַמּוֹ תְּהַלֵּה לְכָל
חֲסִידָיו לְבָנֵי יִשְׂרָאֵל עִם קָרְבוֹ הַלְלוּיָהּ:

(Vorbeter.)

Preis dem Namen des Ewigen; denn sein Name
allein ist erhaben!

(Gemeinde.)

Seine Herrlichkeit strahlet über Erde und Himmel
und er erhöht die Macht seines Volkes, den Ruhm aller
seiner Frommen, der Söhne Israels des Volkes, das ihm
nahe. Hallelujah!

(Rabbiner.)

Wie einst Moses die Bundeslade an ihre Stätte geleitete
mit den Worten: „Kehre ein, o Herr, unter die Scharen der
Tausende Israels“ so flehen wir, daß Dein Geist bei uns
eintehre und Dein heiliges Wort unser Leben veredle. Eine
segensreiche Lehre hast Du uns gegeben, o, daß wir nimmer
von ihr lassen; denn ein Baum des Lebens ist sie denen, die
an ihr festhalten, und wer sie erfasset, wird gesegnet. Ihre
Wege sind Wege der Anmut und alle ihre Pfade voll des
Friedens. Führe uns, o Ewiger, auf dieser Bahn zu Dir,
daß wir Dir uns nähern. Erneuere unsere Tage zu unserem
Heile!

(Gemeinde.)

הַשִּׁיבֵנו יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְנִשְׁוֹבָה. תִּדְרֹשׁ יָמֵינוּ בְּקָרָם:

תפלת מוסף ליום כפור.

יִתְנַדֵּל וַיִּתְקַדֵּשׁ שְׁמֵהּ רַבָּא בְּעֶלְמָא דִּי-בְרָא כְרַעֲוִתָּהּ וַיִּמְלִיךְ
 מְלַכּוּתָּהּ בְּתַיִּכּוֹן וּבְיַמִּיכּוֹן וּבְתַנּוּי דְּכָל-בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּעַגְלָא וּבְזִמְן
 קָרִיב וְאָמְרוּ

אָמֵן. יְהֵא שְׁמֵהּ רַבָּא מְבָרַךְ לְעֵלַם וּלְעֵלְמֵי עֲלַמְיָא:
 יִתְבָּרַךְ וַיִּשְׁתַּבַּח וַיִּתְפָּאֵר וַיִּתְרוֹמֵם וַיִּתְנַשֵּׂא וַיִּתְהַדָּר וַיִּתְעַלֶּה
 וַיִּתְהַלַּל שְׁמֵהּ דְּקַדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְעֵלָא מִן כָּל-בְּרַכְתָּא וְשִׁירְתָּא
 תְּשַׁבְּחָתָא וְנַחֲמָתָא דְּאִמְרִין בְּעֶלְמָא וְאָמְרוּ אָמֵן:

(Gemeinde erhebt sich.)

אֲדָנֵי שְׁפַתֵי תִפְתָּח וּפִי יִגִּיד תְּהִלָּתְךָ:
 בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי אַבְרָהָם
 אֱלֹהֵי יִצְחָק וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא
 אֵל עֲלִיּוֹן גּוֹמֵל חַסְדִּים טוֹבִים וְקָנָה הַכֹּל וְזוֹכֵר חַסְדֵי
 אֲבוֹת וּמְבִיא גּוֹאֵל לְבָנֵי בְנֵיהֶם לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה:
 וְזָכְרָנוּ לְחַיִּים. מֶלֶךְ חַפֵּץ בְּחַיִּים. וְכִתְבָנוּ בְּסֵפֶר חַיִּים.
 לְמַעַנְךָ אֱלֹהִים חַיִּים: מֶלֶךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמִגֹּן. בָּרוּךְ אַתָּה
 יְיָ מִגֹּן אַבְרָהָם:

Musafgebet für den Versöhnungstag.

אדני Herr, öffne meine Lippen, daß mein Mund Dein
 Lob verkünde!

ברוך געפריען seist Du, Ewiger, unser Gott und Gott
 unserer Väter Abraham, Sfaat und Jakob, großer, mächtiger
 und erhabener Gott! Du spendest reiche Gnade und waldest
 liebevoll; Du gedenkest der Väter Frömmigkeit und bleibest ihr
 gnadenvoller Erlöser für alle Zeit um Deines Namens willen.
 Gedenke, erhalte und beschütze unser Leben in Deiner Huld,
 Gott, Urquell alles Lebens. Herr, unser Beistand und unser
 Schild. Gepriesen seist Du, Ewiger, Schild Abrahams!

אָתָּה גְבוּר לְעוֹלָם אֲדָנִי מְחַיֶּה מֵתִים אָתָּה רַב
 לְהוֹשִׁיעַ. מְשִׁיב הַרוּחַ וּמוֹרִיד הַטַּל וְהַגֶּשֶׁם. מְכַלְכֵּל חַיִּים
 בְּחֶסֶד מְחַיֶּה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים סוֹמֵךְ נוֹפְלִים וְרוֹפֵא
 חוֹלִים וּמַתִּיר אֲסוּרִים וּמְקַיֵּם אַמוּנָתוֹ לִישְׁנֵי עֶפְרַיִם.
 מִי בְּמִוֶּךְ בְּעַל גְּבוּרוֹת וּמִי הַזֹּמֵחַ לָךְ מֶלֶךְ מֵמִית וּמְחַיֶּה
 וּמַצְמִיחַ יְשׁוּעָה. מִי בְּמִוֶּךְ אֵב הַרְחֲמִים זוֹכֵר יְצוּרָיו לְחַיִּים
 בְּרַחֲמִים: וַיֵּאמֶן אָתָּה לְתַחֲיוֹת מֵתִים. בָּרוּךְ אָתָּה יי
 מְחַיֶּה הַמֵּתִים:

אָתָּה קָדוֹשׁ וְשִׁמְךָ קָדוֹשׁ וְקָדְשִׁים בְּכָל-יוֹם יִהְיֶה לְךָ סֵלָה.
 וּבְכֵן הֵן פָּחַדְךָ יי אֱלֹהֵינוּ עַל כָּל-מַעֲשֵׂיךָ וְאִימְתָךְ עַל
 כָּל-מַה-שֶּׁבְרָאתָ וַיִּירָאוּךָ כָּל-הַמַּעֲשִׂים וַיִּשְׁתַּחֲווּ לְפָנֶיךָ
 כָּל-תְּבוֹרָאִים וַיַּעֲשׂוּ כָּל־אֲגָדָה אַחַת לַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ

Du bist mächtig, o Herr, und verleihest uns in der Fülle Deines Heiles ewiges Leben. Du gebietest über Wind, über Tau und Regen. Du erhältst die Lebenden in Gnade und nimmst auf in Vaterhuld die Hingeshiedenen, stüttest die Fallenden, heilest die Kranken, befreiest die Gefesselten und bewährest Deine Treue denen, die im Staube ruhen. Wer ist wie Du, Allmächtiger? und wer gleichet Dir, der Du waltest über Leben und Tod und Heil hervorsprießen lässest? Wer ist wie Du, Vater des Erbarmens! Du gedenkest in Liebe Deiner Geschöpfe und verleihest ihnen Leben. Wir vertrauen auf Deine Verheißung ewigen Lebens. Gepriesen seiest Du, Ewiger, Quell ewigen Lebens!

Heilig bist Du und heilig ist Dein Name, und die Frommen preisen Dich an jedem Tage.

So möge denn ein heiliges Erbeben vor Dir, o Herr, unser Gott, alles Erschaffene durchdringen, daß alles Lebende in Ehrfurcht vor Dir sich beuge, alle Menschenkinder in Einen Bund sich zusammenschließen, um Deinen Willen mit

בְּלֶבֶת שָׁלֵם כְּמוֹ שִׁדְעָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ שְׁתַּשְׁלֵטוֹן לְפָנֶיךָ עַז
 בְּיָדְךָ וּגְבוּרָה בְּיַמִּינֶךָ וְשִׁמְךָ נוֹרָא עַל כָּל־מַה־שֶּׁבָרָאתָ:
 וּבְכֵן תֵּן כְּבוֹד יְיָ לְעַמְּךָ תְּהַלֵּלָה לִירְאֵיךָ וְתִקְנֶה
 לְדוֹרֶשֶׁיךָ וּפְתַחֲזֵן פֶּה לַמְיַחֲלִים לָךְ שִׁמְחָה לַמְבַקְשֵׁי פָנֶיךָ
 וּצְמִיחַת קָרוֹן לְעַבְדֶּיךָ וְעַרְיַבַת גֵּר לַמְיַחֲלֵי שִׁמְךָ בְּמַהֲרָה
 בְּיַמֵּינוּ:

וּבְכֵן צְדִיקִים יִרְאוּ וַיִּשְׂמְחוּ וַיִּשְׁרִים יַעֲלוּ וַחֲסִידִים
 בְּרָנָה יִגִּילוּ. וְעוֹלָתָה תִקְפָּץ־פִּיהָ. וְכָל־הָרִשְׁעָה כְּלָה בְעֵשָׂן
 תִּכְלָה כִּי תַעֲבִיר מִמְּשַׁלַּת זָרוֹן מִן־הָאָרֶץ. וְתִמְלֹךְ אַתָּה
 יְיָ לְבַדְּךָ עַל כָּל־מַעֲשֵׂיךָ בְּכַתוּב בְּדַבְרֵי קְדֻשָּׁה יִמְלֹךְ יְיָ
 לְעוֹלָם אֱלֹהֶיךָ צִיּוֹן לְדָר וְדָר הַלְלוּיָהּ:

קְדוֹשׁ אַתָּה וְנוֹרָא שִׁמְךָ וְאֵין אֱלוֹהִים מִבְּלַעֲדֶיךָ בְּכַתוּב

ganzem Herzen zu vollziehen, um Dir zu huldigen, Dich zu bekennen, Dich als den Einen, den Erhabenen, den Herrn und Lenker alles Geschaffenen.

Und uns, dem Volke Deines Bundes, verleihe, o Gott, die Ehre und die Anerkennung unseres heiligen Berufes; gib uns Kraft und Fähigkeit, Deinem Dienste uns zu weihen, Deine Lehre zu tragen durch alle Lande, auf daß Dein Reich immer mehr auf Erden sich ausbreite und befestige.

Dann sieget die Wahrheit, und es jubeln die Frommen, und die von Deinem Geiste Beseelten frohlocken, die Ungerechtigkeit aber verstummet, und der Frevel verschwindet dem Nebel gleich, und gebannt bleibt die Herrschaft des Hochmuts von der Erde. Und Du allein, Ewiger, thronest in allen Menschenherzen, wie Du es verheißten hast in Deinem heiligen Worte: „Der Ewige regieret ewiglich, dein Gott, Zion, von Geschlecht zu Geschlecht. Hallelujah.“

Heilig bist Du, und erhaben ist Dein Name, wie Dein Seher es ausgesprochen hat: „Und Gott ist erhaben im

וַיִּגְבַּהּ יי צְבָאוֹת בְּמוֹשָׁפֶט וְהֵאֵל הַקָּדוֹשׁ נִקְדָּשׁ בְּצַדִּיקָה.
 קְרוּךְ אַתָּה יי הַמֶּלֶךְ הַקָּדוֹשׁ:

אַתָּה בְּחַרְתָּנוּ. אָתְּבַתְּ אוֹתָנוּ. וְרָצִיתָ בָּנוּ. וְקִדְשָׁתָנוּ
 בְּמִצְוֹתֶיךָ. וְקִרְבָּתָנוּ מִלְּבָבוֹ לְעִבּוֹדְתֶךָ. וְשִׂמְךָ הַגָּדוֹל
 וְהַקָּדוֹשׁ עָלֵינוּ קָרָאתָ:

וַתִּתֵּן לָנוּ יי אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה אֶת-יוֹם (הַשַּׁבָּת הַזֶּה לְקַדְשָׁה
 וְלִמְנוּחָה וְאֶת-יוֹם) הַכִּפּוּרִים הַזֶּה לְמַחִילָה וְלִסְלִיחָה וְלִכְפָּרָה
 וְלִמְחֹל-כּוֹ אֶת-כָּל-עֲוֹנוֹתֵינוּ מִקְרָא-קָדֵשׁ וְגַבְרָה לִיצִיאַת
 מִצְרַיִם:

אֲבוֹתֵינוּ גָּלוּ מֵאֶרֶץ וְנִתְרַחֲקוּ מֵעַל אֲדָמָתָם. אָבִן
 אַתָּה אֵל מְסֻתָּר אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מוֹשִׁיעַ. וְרִיתָנוּ בְּאֲרָצוֹת
 לְקַדֵּשׁ אֶת-שִׂמְךָ בְּעוֹלָם מִמְּזוֹרַח-שֶׁמֶשׁ עַד-מְבוֹאוֹ: יְהִי
 רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ מֶלֶךְ רַחֲמָן שֶׁתְּשׁוּב

Gericht, und der heilige Gott wird verehrt durch Gerechtigkeit.,
 Gepriesen seist Du, Ewiger, der Du in Heiligkeit waldest!

Du, Herr, hast in Deiner Gnade uns erwählt, Deine
 Gebote zu unserer Heiligung uns gegeben, Du hast zu Deinem
 Dienste uns berufen und uns geschmückt mit Deinem großen
 und heiligen Namen.

Du hast, Ewiger, unser Gott, in Liebe uns gegeben
 diesen (Sabbath zur Heiligung und Ruhe und diesen) Tag der
 Vergebung, Verzeihung und Sühne als einen Tag heiliger
 Berufung und erhebender Erinnerung.

Nach Deinem heiligen Ratschlusse ist der Tempel
 zerstört, sind unsere Väter aus ihrem Lande hinweggeführt und
 unter alle Völker der Erde zerstreut worden. Du aber, o Gott,
 hast in Deiner Gnade uns erhalten, daß wir Dein Wort hin-
 austragen in alle Lande, auf daß vom Aufgang der Sonne bis
 zu ihrem Niedergange Dein Name erkannt und geheiligt werde.
 So wollest Du in Deiner Huld, o Gott und Gott unserer

וּתְרַחֵם עָלֵינוּ וְעַל מְקַדְשֶׁךָ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים. וְתָרַם קָרְן
 יִשְׂרָאֵל וְתַגְדֵּל כְּבוֹדוֹ. אָבִינוּ מְלַכְנוּ גִּלְהַ כְּבוֹד מְלֻכוֹתֶיךָ
 עָלֵינוּ מִתְהַרְהַר וְהוֹפֵעַ וְהַנְּשֵׂא עָלֵינוּ לְעֵינֵי כָּל־חַי וְקָרְבָנוּ
 לְעִבְדֶּךָ בְּאַמֶּת. וְרָאוּ כָּל־אֲפָסֵי־אָרֶץ אֵת יְשׁוּעַת אֱלֹהֵינוּ
 וְנִזְדָּה לְשִׁמְךָ בְּרָנָה וּבִשְׂמַחַת עוֹלָם וְאֵת חֲקֵי רְצוֹנֶךָ
 נִשְׁמַר דְּבַר יוֹם בְּיוֹמוֹ. וְאֵת־הַקֶּת יוֹם (הַשַּׁבָּת הַזֶּה וַיּוֹם)
 הַכְּפָרִים הַזֶּה נַעֲשֶׂה לְפָנֶיךָ כְּמוֹ שֶׁכָּתַבְתָּ בְּתוֹרָתֶךָ עַל־יְדֵי
 מֹשֶׁה עֶבְדֶּךָ מִפִּי כְבוֹדֶךָ בְּאָמוֹר:

(Am Sabbath.)

זְכוֹר אֶת־יוֹם הַשַּׁבָּת לְקַדְשׁוֹ. שֵׁשֶׁת יָמִים תַּעֲבֹד וְעָשִׂיתָ כָּל־
 מְלֹאכְתֶּךָ וַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי שַׁבָּת לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ:
 וּבָעֶשְׂוֹר לַחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי הַזֶּה מְקַרָּא־קָדֶשׁ יִהְיֶה לָכֶם
 וְעֲנִיתֶם אֶת־נַפְשֹׁתֵיכֶם כָּל־מְלֹאכָה לֹא תַעֲשׂוּ:

Väter, Deine Liebe und Dein Erbarmen stets uns erhalten
 und das Heiligtum schützen, das Du in uns aufgerichtet hast.
 Herr, unser Vater! tue die Herrlichkeit Deines Waltens allen
 Menschen kund, offenbare Dich in Deiner Erhabenheit vor den
 Augen alles Lebenden, daß sie aller Orten die Größe unseres
 Gottes erkennen, daß sie Alle die Anbetung ihres Herzens Dir
 darbringen. Uns aber läutere und veredle, o Herr, durch
 Deinen Dienst und nimm in Gnade und Wohlgefallen auf
 die Feier, die wir an diesem Tage (des Sabbath und) der
 Veröhnung, in Deinem Heiligtum begehen, getreu der Vorschrift
 Deiner heiligen Lehre:

(Am Sabbath.)

זְכוֹר Gedanke des Sabbathtages, daß du ihn heiligest. Sechs Tage
 magst du arbeiten und all dein Werk verrichten. Aber der siebente Tag
 sei ein Sabbath dem Ewigen, deinem Gotte.

ובעשור Am zehnten des siebenten Monats sei euch eine
 heilige Berufung und ihr sollet euch fasten; keinerlei Arbeit
 dürfet ihr verrichten.

(Am Sabbath.)

יִשְׁמְחוּ בְּמִלְכוּתְךָ שׁוֹמְרֵי שַׁבַּת וְקוֹרְאֵי עֲנֹג עִם מְקַדְשֵׁי שְׁבִיעֵי
 כָּלֵם יִשְׁבְּעוּ וְיִתְעַנְּנוּ מִטּוֹבָךָ: וּבְשִׁבְעֵי רְצִית בּוֹ וְקִדְשָׁתוֹ תְּמִידַת
 יָמִים אֲתוֹ קָרָאתָ וְגַר לְמַעֲשֵׂה בְּרָאשִׁית:
 אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ מְחַל לְעֹנֹתֵינוּ בְּיוֹם הַשַּׁבָּת
 הַזֶּה (וּבְיוֹם) הַכִּפְּרִים הַזֶּה. מְחַה וְהַעֲבֵר פְּשָׁעֵינוּ וְחַטָּאתֵינוּ
 מִנְּגִד עֵינֶיךָ בְּאִמּוֹר. אָנֹכִי אָנֹכִי הוּא מְחַה פְּשָׁעֶיךָ לְמַעֲנֵי
 וְחַטָּאתֶיךָ לֹא אֶזְכֵּר: וְגַאֲמַר מְחִיתִי כָּעֵב פְּשָׁעֶיךָ וְכַעֲנֹן
 חַטָּאתֶיךָ שׁוֹבָה אֵלַי כִּי גִאֲלִתֶיךָ: וְגַאֲמַר כִּי־בְיוֹם הַזֶּה
 יִבְּסַר עֲלֵיכֶם לְטַהֵר אֶתְכֶם. מְכַל חַטָּאתֵיכֶם לִפְנֵי יי
 תִּטְהַרוּ: (לשבת אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ רְצֵה בְּמִנְיַחְתְּנוּ) קִדְשָׁנוּ
 בְּמִצְוֹתֶיךָ וְתֵן הַלְקֵנוּ בְּתוֹרָתְךָ שׁוֹבְעֵנוּ מִטּוֹבָךָ וְשׁוֹמְחֵנוּ
 בִּישׁוּעָתְךָ (וְהִנְחִילֵנוּ יי אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה וּבְרִצּוֹן שַׁבַּת קִדְשֶׁךָ
 וְיִגְדוּהוּ בָּהּ יִשְׂרָאֵל מְקַדְשֵׁי שְׁמֶךָ) וְטַהֵר לִבְנוֹ לְעַבְדְּךָ בְּאַמֶּת כִּי

(Am Sabbath.)

Du, Allmächtiger, hast Israel den Sabbath verliehen, daß es seiner Weihe und seines Segens teilhaftig werde, hast den siebenten Tag gesegnet und geheiligt, daß er den Menschen ein Tag der Seelenfreude sei.

Unser Gott und Gott unserer Väter! Du hast den Sündern Deine Gnade und Dein Erbarmen verheißen, Du hast in Deinem heiligen Worte uns verkündet: „Ich, ich tilge hinweg deine Missetaten um meiner Gnade willen, daß ich deiner Sünden nicht gedenke“. — „Ich tilge hinweg wie Gewölk deine Missetaten und wie Nebeldunst deine Sünden. Kehre um zu mir, denn ich erlöse dich!“ Und Du hast als Tag der Umkehr und der Buße, als Tag der Verzeihung und Vergebung den heiligen Sühnetag eingesetzt mit den Worten: „An diesem Tage sühnet und läutert er euch; von allen euren Sünden sollet ihr rein sein vor dem Ewigen“. So richten wir heute unser Auge auf Dich, Allerbarmer! vergib uns unsere Sünden, verzeih' unserm Frevel und unsere Missetaten am heutigen Tage der Sühne. Mache uns stark zu Deinem Dienste, daß wir Deine

אָתָּה סֶלֶחַן לְיִשְׂרָאֵל וּמַחֲלֵן לְשִׁבְטֵי יִשְׂרָאֵל בְּכָל־דּוֹר וָדוֹר
וּמִבְּלַעֲדֶיךָ אֵין לָנוּ מֶלֶךְ מוֹחֵל וְסוֹלֵחַ. בָּרוּךְ אַתָּה יי
מֶלֶךְ מוֹחֵל וְסוֹלֵחַ לְעוֹנוֹתֵינוּ וְלְעוֹנוֹת עַמּוֹ בֵּית יִשְׂרָאֵל.
וּמַעֲבִיר אֲשֶׁמוֹתֵינוּ בְּכָל־שָׁנָה וְשָׁנָה. מֶלֶךְ עַל כָּל־הָאָרֶץ
מִקֶּדֶשׁ (הַשְּׁבֵת ו) יִשְׂרָאֵל וַיּוֹם הַכִּפּוּרִים:

רָצָה יי אֱלֹהֵינוּ בְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל וּתְפַלְתֵּם תִּקְבַּל
בְּרָצוֹן וּתְהִי לְרָצוֹן תָּמִיד עֲבוֹדַת יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ. בָּרוּךְ
אַתָּה יי שְׂאוֹתֶךָ לְבִדְךָ בִּירְאָה גַּעֲבֹד:

מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ שְׂאֵתָה הוּא יי אֱלֹהֵינוּ וְאֵלֵהִי
אֲבוֹתֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד. צוּר חַיֵּינוּ מִגֵּן יִשְׁעֵנוּ אַתָּה הוּא לְדוֹר
וָדוֹר. גּוֹרֵה לָךְ וְנִסְפֵּר תְּהִלָּתְךָ עַל חַיֵּינוּ הַמְּסוּרִים בִּידְךָ
וְעַל נְשִׁמוֹתֵינוּ הַפְּקוּדוֹת לָךְ וְעַל גַּסִּיךָ שְׂבָבֵל־יוֹם עַמְּנוּ
וְעַל גַּפְּלֹאוֹתֶיךָ וְטוֹבוֹתֶיךָ שְׂבָבֵל־עַת עֲרַב וְבָקֵר וְצִהְרִים.

Gebote willig erfüllen; läutere unser Herz und veredle uns,
auf daß durch Israel Dein Name verherrlicht werde. Denn
ein gütiger Vater, voll Langmut und Nachsicht, voll Milde
und Vergebung bist Du Israel gewesen zu allen Zeiten. Ge-
priesen seist Du, Ewiger, für den Segen (des Sabbath und)
des heiligen Sühnetages!

ראה Sieh gnädig nieder auf Dein Volk Israel, nimm sein
Gebet huldvoll auf, daß stets Dir wohlgefalle der Dienst Deines
Volkes Israel. Gepriesen seist Du, Ewiger, dem allein wir in
Ehrfurcht dienen!

מודים Dankend bekennen wir vor Dir, daß Du, Ewiger,
unser Gott bist und der Gott unserer Väter, der Hort unseres
Lebens, der Schild unseres Heiles. Von Geschlecht zu Geschlecht
verkünden wir Deinen Ruhm und danken Dir für unser Leben,
das in Deine Hand gegeben ist, für unsere Seelen, die Deiner
Huld befohlen sind, und für Deine Liebe und Deine Wohlthaten,
die Du uns an jedem Tage und zu jeder Stunde erweistest.

הטוב כי לא־כלו רחמיה ותמרחם כי לא־תמו חסדיה
מעולם קנינו לה: ועל־כלם יתברך ויתרומם שמיה מלכנו
תמיד לעולם ועד: וכתב לחיים טובים כל־בני בריה:
וכל החיים יודוה סלה ויתללו את־שמיה באמת האל
ישועתנו ועזרתנו סלה. ברוך אתה יי הטוב שמיה ולה
נאה להודות:

שים שלום טובה וברכה חן וחסד ורחמים עלינו
ועל כל־ישראל עמה. ברבנו אבינו בלנו באחד באור
פנייה. כי באור פנייה נתת לנו יי אלהינו תורת חיים
ואהבת חסד וצדקה וברכה ורחמים וחיים ושלום. וטוב
בעינייה לברך את־עמה ישראל בכל־עת ובכל־שעה
בשלומה: בספר חיים ברכה ושלום ופרנסה טובה
נזכר ונכתב לפנייה אנחנו וכל־עמה בית ישראל לחיים
טובים ולשלום. ברוך אתה יי עשה השלום:

Allgütiger! Deine Liebe ist ohne Ende; Allerbarmer! Dein Erbarmen höret nicht auf. Immerdar hoffen wir auf Dich. Für alle diese Wohltaten sei Dein Name, Herr, gepriesen und verherrlicht immer und ewig! Gedenke unser Aller zu glücklichem Leben. Möge alles Lebende Dich bekennen und Deinen Namen preisen in Wahrheit, Allmächtiger, unser Hort und unser Beistand! Gepriesen seist Du, Ewiger, dem Lob und Dank gebühret!

שים Verleihe Frieden, Heil und Segen, Gnade und Erbarmen uns und ganz Israel. Segne uns alle insgesamt mit dem Lichte Deiner Erkenntnis! Denn in dem Lichtquell Deiner Wahrheit hast Du uns gegeben, Ewiger, unser Gott, die Lehre des Lebens und der Menschenliebe. Und so möge es Dir gefallen, zu segnen Dein Volk Israel zu jeder Zeit und zu jeder Stunde mit Deinem Frieden. Mögest Du, Herr, in diesen Tagen unser und der ganzen Gemeinde Israel gedenken zum Leben und zum Frieden. Gepriesen seist Du, Ewiger, Spender des Friedens!

אלהינו ואלהי אבותינו תבוא לפניך תפלתנו ואל-
תתעלם מתחנותנו. שאין אנו עוי פנים וקשי-ערה לומר
לפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו צדיקים אנחנו ולא
חטאנו אבל אנחנו חטאנו:

אשמנו. דברנו רפי. הענינו. יעצנו רע. קשינו ערה.
תעינו. סרנו ממצותיך וממשפטיך הטובים ולא-שנה
לנו: ואתה צדיק על כל-הבא עלינו ביי-אמת עשית
ונאנחנו הרשענו: מה-נאמר לפניך יושב מרום. ומה-
נספר לפניך שוכן שחקים. הלא כל-הנספרות אתה יודע:
אתה יודע רוי עולם ותעלמות סתרי כל-חי: אתה
חפש כל-חדרי-בטן ובחן כליות ולב: אין דבר נעלם
ממך ואין נסתר מנגד עיניך: ובכן יהי רצון מלפניך יי
אלהינו שתכפר-לנו על כל-חטאתינו ותסלח-לנו על
כל-עונותינו ותמחל-לנו על כל-פשעינו:

על-חטא שחטאנו לפניך באגם:

ועל-חטא שחטאנו לפניך ברצון:

על-חטא שחטאנו לפניך בשגגה:

ועל-חטא שחטאנו לפניך בדרון:

Nimm, o Gott, wohlwollend auf das bußfertige
Sündenbekenntnis, das wir im Bewußtsein unserer Verschuldung
vor Dir aussprechen. Wer von uns wollte vor Dir rein sich
nennen und von sich selber sprechen: Ich habe nicht gesündigt.
Nein, wir Alle wissen es und bekennen es: Wir haben uns
schwer vergangen; wir haben gesündigt gegen Dich, wissentlich
und unwissentlich, sei es im Drange der Noth, sei es in trohigem
Uebermut. So sind wir von Deinen Wegen gewichen, haben
getan, was böse ist in Deinen Augen, und beschämt stehen wir
vor Dir. So wolle uns denn Deine Nachsicht und Deine

על־חטא שחטאנו לפניך בגלוי.
ועל־חטא שחטאנו לפניך בסתר:

ועל כלם אלוה סליחות סלח־לנו. מחל־לנו. כפר־לנו:

כי אתה סלחן לישראל ומחלן לשבטי ישראל בבל־
דור ודור ומבלעדך אין לנו מלך מוחל וסולח:

אלהי נצר לשוני מרע ושפתי מדבר מרמה. ולמקללי
בפשי תדם ונפשי כעפר לכל תהיה. פתח לבי בתורתך
ובמצותיך תרדף נפשי. וכל תחושבים עלי רעה מהרה
הפר עצתם וקלקל מחשבתם: למען יחלצון ידיך
הושיעה מינה וענגי: יהיו לרצון אמרי־פי והגיון לבי
לפניך יי צורי וגאלי: עשה שלום במקומיו הוא יעשה
שלום עלינו ועל כל־ישראל ואמרו אמן:

Verzeihung angedeihen lassen; denn ein gütiger Vater, voll
Langmut und Nachsicht, voll Milde und Vergebung bist Du
Israel gewesen zu allen Zeiten, wie Keiner sonst.

אלהי Mein Gott, bewahre meine Zunge vor Bösem und
meine Lippen vor Reden des Truges! Laß mich gegen meine
Lästerer in Geduld schweigen und stets in Demut wandeln.
Erschließe meinen Sinn Deiner Lehre, daß ich Deine Gebote
eifrig erfülle. Den Ratschluß aller derer, die auf Böses finnen,
vereitle um Deiner Heiligkeit willen, damit diejenigen geschützt
seien, die Dich lieben in Treue. Mögen wohlgefällig sein die
Worte meines Mundes und das Sinnen meines Herzens Dir,
mein Gott, mein Hort und mein Erlöser! — Der Frieden
stiftet in seinen Höhen, lasse Frieden walten über uns und über
ganz Israel! Amen!

(Die Lade wird geöffnet.)

(Borbeter.)

ברוך אתה יי אלהינו ואלהי אבותינו אלהי אברהם
אלהי יצחק ואלהי יעקב האל הגדול הגבור והנורא
אל עליון גומל חסדים טובים וקנה הכל וזכר חסדי
אבות ומביא גואל לבני בניהם למען שמו באהבה:

אוהילה לאל. אחלה פניו:

אשאלה ממנו. מענה לשון:

אשר בקהל עם. אשירה עזו:

אביעה רגנות. בעד מבועליו:

לאדם מערכי לב. ומיי מענה לשון:

ארני שפתי תפתח. ופי יגיד תהלתך:

יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יי צורי וגאלי:
זכרנו לחיים. מלך חפץ בחיים. וכתבנו בספר החיים.

(Borbeter.)

ברוך Gepriesen seist Du, Ewiger, unser Gott und Gott
unserer Väter Abraham, Isaak und Jakob, großer, mächtiger
und erhabener Gott! Du spendest reiche Gnade und waldest
liebevoll; Du gedenkest der Väter Frömmigkeit und bleibest ihr
gnadenvoller Erlöser für alle Zeit um Deines Namens willen.

אוהילה Ich harre meines Gottes, flehe zu ihm und bete,
daß er mir eingebe das rechte Gebet, wenn ich ihn hoch preise
vor allem Volke und das Lob seiner Taten erschallen lasse.
Des Menschen sind die Herzensgedanken, Gottes aber des Ge-
dankens Ausdruck. Herr, öffne meine Lippen, daß mein Mund
Dein Lob verkünde. Es seien wohlgefällig die Worte meines
Mundes und das Simmen meines Herzens Dir, o Ewiger, mein
Hort und mein Erlöser!

זכרנו Gedanke, erhalte und beschütze unser Leben in Deiner

לְמַעַן אֱלֹהִים חַיִּים. מֶלֶךְ עֶזְרָה וּמוֹשִׁיעַ וּמַגֵּן. בְּרוּךְ
אָתָּה יְיָ מֶגֶן אַבְרָהָם:

אָתָּה גְבוּר לְעוֹלָם אֲדַנִּי מַחֲיָה מַתִּים אָתָּה רַב
לְהוֹשִׁיעַ. מְשִׁיב הַרוּחַ וּמוֹרִיד הַטַּל וְהַגֶּשֶׁם.

מְבַלְבֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד מַחֲיָה מַתִּים בְּרַחֲמִים רַבִּים
סוֹמֵךְ נוֹפְלִים וְרוֹפֵא חוֹלִים וּמַתִּיר אֲסוּרִים וּמְקַיֵּם
אֲמוּנָתוֹ לִישְׁנֵי עֶפְרַיִם. מִי בְּמוֹךְ בְּעַל גְּבוּרֹת וּמִי רוֹמֵם
לְךָ מֶלֶךְ מַמְיֹת וּמַחֲיָה וּמְצַמִּיחַ יְשׁוּעָה:

(Die Lade wird geschlossen.)

(Borbeter und Gemeinde.)

עוֹד בּוֹ נִשְׁמָתוֹ. יִקּוּ תִּשׁוּבַת יִצִיר אֲדָמָתוֹ.
לְהַחְיֹתוֹ לְהִיטִיב אַחֲרֵיתוֹ:

(Stille Andacht.)

אֲנוּשׁ אֵיךְ יִצְדַק פְּנֵי יוֹצְרוֹ. וְהַכֵּל גְּלוּי לֹו תַעֲלוּמוֹ

Huld, Gott, Urquell alles Lebens. Herr, unser Beistand und
unser Schild. Gepriesen seist Du, Ewiger, Schild Abrahams!

אָתָּה Du bist mächtig, o Herr, und verleihst uns in der
Stille Deines Heiles ewiges Leben. Du gebietest über Wind,
über Tau und Regen. Du erhältst die Lebenden in Gnade und
nimmst auf in Vaterhuld die Hingeshiedenen, Du stüttest die
Fallenden, heilest die Kranken, befreiest die Gefesselten und
bewährest Deine Treue denen, die im Staube ruhen. Wer ist
wie Du, Allmächtiger? und wer gleichet Dir, der Du waltest
über Leben und Tod und Heil hervorsprießen lässest?

(Borbeter und Gemeinde.)

עוֹד So lange noch die Seele ist im Menschen, siehst Du
seiner Besserung entgegen, daß er des ewigen Lebens teil-
haftig werde.

(Stille Andacht.)

אֲנוּשׁ Wie soll der Sterbliche untadelig erscheinen vor seinem
Gotte, vor Ihm, dem Geheimen und Verborgenen offenbar ist.

וְסִתְרוּ. בְּזֹאת יִכְפַּר עֲוֹנוֹ וַיִּגְהַה מְזוּרוֹ. אִם יָשׁוּב מִטְרָם
 יִכְבֶּה נֵרוֹ: גַּם־חֲשֵׁךְ לֹא־יִחַשֵׁךְ מִמֶּנּוּ. אִם יִסְתִּיר פָּנָיו
 הוּא יִשׁוּרְנוּ. דָּפְיוֹ וְרָשְׁעוֹ עַל־פָּנָיו יַעֲנֶנּוּ. יִתְרוֹן לוֹ אִם
 בְּחַיֵּיו יוֹדְנוּ: הֵן שָׁמַיִם לֹא־זָכוּ בְּעֵינָיו. אַף בִּי־נִתְעַב
 בְּאַשְׁמָיו וּבְעוֹנָיו. וְיִדְ לָמָּה לֹא יָבִין בְּרַעְיוֹנָיו. הֲלֹא יוֹמוֹ
 וְאִידוֹ נִכַח פָּנָיו: זָהָבוֹ וְסִגְלַת עֲשָׂרוֹ בַּל יוֹעִילָנוּ. לָתֵת
 כְּפָרוֹ בְּיוֹם עֲבָרָה לְהוֹעִילָנוּ. חֶסֶד וְצַדִּיקָה אִם רָדָה
 בְּעוֹדָנוּ. לְפָנָיו יִחַלֵּךְ וּכְבוֹד בּוֹרְאוֹ יֵאֱסָפְנוּ: טוֹב לַגֵּבֶר
 לִשְׂאֵל עַל תּוֹרָה. לְקַיֵּם חֻקֶּיהָ בְּאַהֲבָה בִּירְאָה וּבִטְהָרָה.
 יְמֵי חַיָּיו תִּנְחַנְנוּ מִסֵּלָה יִשְׂרָאֵל. תִּנְצְרֶנּוּ בְּקַבּוּרָה וּלְתַחִי
 תְּשִׁיטְנוּ לְעוֹרָה: שְׂבִי הַנְּנוּ בְיַדְךָ כִּי־צַר חֲמָר. רְצוֹנְךָ

Darum suche der Mensch Besserung und das Heil der Sühne, ehe denn das Licht seines Lebens erlischt. Denn wie wollte er sich Gott entziehen! Die Finsternis verhüllet ihn nicht, und wendet er sich ab in Heimlichkeit, Gott, der Herr, siehet ihn. Seine Schuld zeuget wider ihn ins Angesicht, und Heil ihm, wenn er bekennet, so lange er noch am Leben ist. Siehe, die Himmel sind nicht lauter in den Augen Gottes, wie sollte es der Mensch sein, der in Sünden verstricke! O, daß der übermütige Tor es bedächte, wie nahe das Ende seiner Tage sein kann! Nicht frommen wird ihm alsdann sein Reichthum, und sein irdisches Gut kann kein Sühnegeld sein am Tage des Gerichts. Wohl aber werden Tugend und Gerechtigkeit, wenn er sie im Leben geübt, vor ihm einherziehen, und die Herrlichkeit Gottes nimmt ihn auf. Heil dem Menschen, der das Joch der Lehre trägt, und der ihre Gebote erfüllet in Liebe, in Ehrfurcht und in Reinheit. Er hat einen Führer auf der Bahn seines Lebens, er hat einen Begleiter, da er einziehet in die Gruft, und die Zuversicht ewiger Unvergänglichkeit. Sieh', o Herr, wir sind in Deiner Hand, wie der Ton in der des Bildners. Dein Wille ist, zu beleben, nicht aber zu töten und

לְהַחְיוֹת וְלֹא לְהַמִּית וּלְגַמֵּר. תִּישָׁר לְבַבְנוּ בְּיִרְאַתְךָ
לְהַחֲטִיב וּלְהַאֲמֵר. קִיַּמְנוּ לְחַיִּים וְנִוְדָה לְעוֹלָם וַיְנַמֵּר:

(Vorbeter.)

מִי כְמוֹךָ אֵב הַרְחָמִים זוֹכֵר יְצוּרֵינוּ לְחַיִּים בְּרַחֲמִים.
וַיֵּאָמֶן אַתָּה לְהַחְיוֹת מֵתִים. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְחַיֶּה הַמֵּתִים:

(Vorbeter und Gemeinde.)

יְמַלֵּךְ יְיָ לְעוֹלָם אֱלֹהֶיךָ צִיּוֹן לְדָר וְדָר הַלְלוּיָהּ:
וְאַתָּה קְדוֹשׁ יוֹשֵׁב תְּהִלּוֹת יִשְׂרָאֵל:

(Vorbeter und Gemeinde.)

אֶת־לַחֲשֵׁי עֵינֶיהָ נָא. וְעַקְוֵי רִצְיָהּ נָא. הֵאֱלָ קְדוֹשׁ:
אֲרוֹן לְקוֹל עֲמֻהָ. זָכֹר רַחֲמֶיהָ. נוֹרָא וְקְדוֹשׁ:

(Die Lade wird geöffnet.)

(Vorbeter.)

וּבְכֵן אָמְרוּ לְאֱלֹהִים מִה־נוֹרָא מַעֲשֵׂיךָ:
Ⓢ אָמְרוּ לְאֱלֹהִים:

zu vernichten. Du, so wende unser Herz Dir zu in Ehrfurcht und Ergebenheit. Erhalte uns am Leben, daß wir immerdar Dir danken und Deinem Namen lobsingen.

(Vorbeter.)

מי Wer ist wie Du, Vater des Erbarmens! Du gedenkest in Liebe Deiner Geschöpfe und verleihest ihnen Leben. Wir vertrauen auf Deine Verheißung ewigen Lebens. Gepriesen seiest Du, Ewiger, Quell ewigen Lebens!

(Vorbeter und Gemeinde.)

יְמַלֵּךְ Der Herr regieret in Ewigkeit, Dein Gott, Zion, von Geschlecht zu Geschlecht. Hallelujah!

Du, Allmächtiger, thronest über den Lobgesängen Israels!
את Erhöre mein Gebet und nimm mein Flehen gnädig auf, Allmächtiger, Heiliger!

אָרוֹן Wende, Dich, Herr, in Barmherzigkeit dem Gebete Deines Volkes zu, Ehrfurchtbarer, Heiliger!

(Vorbeter.)

וּבְכֵן So preiset Gott, der wunderbar ist in seinen Werken!
Ⓢ Preiset den Herrn!

א. אל מֶלֶךְ בְּעוֹלָמוֹ. מַחִישׁ פְּדוּת עַמּוֹ. לְקַיֵּם דְּבַר נְאֻמוֹ.
כִּי סְלִיחָה עֲמוֹ.

הוֹדוּ לַיהוָה לְשֵׁן קִרְאוּ בְשֵׁמוֹ:

א. אָמְרוּ לַאלֹהִים:

א. בָּרוּךְ וּמְהֻלָּל בְּרַב גְּדֻלוֹ. מַחִישׁ סְלִיחָה לְקַהְלֹו.
לְהִרְאוֹת לְכָל גְּדֻלוֹ. מִדְּר מַיִם בְּשַׁעֲלוֹ.

שִׁירוֹ לֹו וּמְרוּ-לוֹ:

א. אָמְרוּ לַאלֹהִים:

א. נוֹאֵל עִם קְרוֹשׁוֹ. בְּסְלִיחָה לְהַקְדִּישׁוֹ. וּמְכוֹנֵן בַּיִת
מִקְדָּשׁוֹ. לְיַרְע אֲבָרָהֶם קְרוֹשׁוֹ.

הִתְהַלְלוּ בְּשֵׁם קְדָשׁוֹ:

א. אָמְרוּ לַאלֹהִים:

א. אל Er ist der Herr und der König der Welt. Er nimmt Bedacht auf das Heil seines Volkes, auf daß seine Verheißung sich erfülle, und er übet Milde im Gericht. Darum danket ihm und verkündet preisend seinen Namen.

א. Preiset den Herrn!

א. ברוך Er ist gebenedeiet und gepriesen wegen seiner großen Herrlichkeit. Er bringet seiner Gemeinde Verzeihung entgegen, auf daß er kund tue seine Größe, er, der die Fluten mißt mit seiner Hand. Darum lobsinget ihm und laffet ihm Sattenspiel ertönen.

א. Preiset den Herrn!

א. נוֹאֵל Er erlöset sein erkorenes Volk, das er durch Verzeihung sich von Neuem weiht, und er wahret sein Heiligtum den Nachkommen Abrahams, seines Getreuen. Darum preiset seinen heiligen Namen.

א. Preiset den Herrn!

⊗ רגול מְשַׁבַּח בְּרִקְיעַ עֲזוֹ. סוֹלֵחַ לְעַסְדּוֹ בָּזוֹ. בְּדַבַּר עֲזוֹ
וּמְעֲזוֹ. לָבֵן עֲדַת מְעֲזוֹ.

דַּרְשׁוּ יי וְעֲזוּ:

⊗ אָמְרוּ לְאֱלֹהִים.

⊗ הַכֹּל בְּמֵאמָר עֲשָׂה. וְהוּא פֹעֵל וְעֹשֶׂה. סוֹלֵחַ לְאֵם
עֲמוּסָה. לָבֵן עִם בֵּן חָסָה.

וְכִרוּ נִפְלְאוֹתָיו אֲשֶׁר עֲשָׂה:

⊗ אָמְרוּ לְאֱלֹהִים.

⊗ וּמְקִיִּם דְּבַר עֲבָדוֹ. עַל-אֶרֶץ וְשָׁמַיִם הוֹדוּ. סוֹלֵחַ לְעַם
מִיְּחָדוֹ. אֲשֶׁר נִקְרָאוּ בְּדַבַּר סוֹדוֹ.

וְרַע יִשְׂרָאֵל עֲבָדוֹ:

⊗ אָמְרוּ לְאֱלֹהִים.

⊗ רגול Er, der verherrlicht ist in der Himmelshöhe, er gewähret am heutigen Tage Verzeihung seinem Volke nach der Verheißung seiner Propheten. Darum, o du Volk seines Schutzes, suche den Ewigen und seinen Beistand.

⊗. Preiset den Herrn!

⊗ הכל Er, der durch sein Wort Alles hervorgebracht und der in allen Wesen wirkt und schafft, er vergibt heute dem Volke seiner Obhut. Darum, o mein Volk, daß du bei ihm dich birgst, gedenke der Wundertaten, die er vollbracht.

⊗. Preiset den Herrn!

⊗ ומקים Er erfüllet das Wort seines Propheten; er, dessen Majestät sich über Himmel und Erde ausbreitet, vergibt dem Volke, das die Einheit seines Namens kündet und das er durch seinen Ratschluß in seinen Dienst berufen. Darum preiset ihn, ihr Nachkommen seines Knechtes Israel.

⊗. Preiset den Herrn!

ז. וְהָרוּקַע הָאָרֶץ. הַיֹּשֵׁב עַל-חוּג הָאָרֶץ. סוֹלֵחַ לְגוֹי

אֶחָד בְּאָרֶץ. לָבֵן אָמְרוּ לְיִסֵּד אָרֶץ.

הוּא יי אֱלֹהֵינוּ בְּכָל-הָאָרֶץ:

ט. אָמְרוּ לְאֱלֹהִים.

ז. חַי בְּמַעוֹנָתוֹ. חַנוּן וְחַוֵּן עַד-תּוֹ. יָשׁוּב בְּרַחֲמִים לְבֵיתוֹ.

לָבֵן לְבָאֵי בְּבְרִיתוֹ.

וְכָרוּ לְעוֹלָם בְּרִיתוֹ:

ט. אָמְרוּ לְאֱלֹהִים.

ז. טַפֵּי נַחֲלָתוֹ. טָלְאֵי יְרֻשָּׁתוֹ. יָקִים עָלֵינוּ אִמְרָתוֹ.

בְּחֻקֵּי בְּתוּרָתוֹ.

אֲשֶׁר כָּרַת אֶת-אַבְרָהָם וַיִּשְׁבּוּעַתּוֹ:

ט. אָמְרוּ לְאֱלֹהִים.

ז. ה' Er, der den Erdball gewölbt, und der hoch thronet über der Erde, er verzeihet dem Volke, das ihn ehret auf der Erde. Darum sprecht von ihm, der gegründet hat die Erde: Er ist der Ewige, unser Gott, auf der ganzen Erde.

ט. Preiset den Herrn!

ז. ה' Er, der ewig thronet an seiner heiligen Stätte, er wendet Gnade zu und Erbarmen seiner Gemeinde, und in Huld wendet er sich zu seinem Heiligtume. Darum rufet denen zu, die er auserkoren: Gedenket ewiglich seines Bundes.

ט. Preiset den Herrn!

ז. טפ' D ihr Kinder göttlichen Erbtheiles und du Herde seines Besitzes, er erfülle an euch das Wort seines Bundes, den er geschlossen mit Abraham und der verzeichnet ist in seiner Lehre.

ט. Preiset den Herrn!

בלבבוש בסיתו על-הרים יעמדו-מים: מן-גערתך ינוסון
 מן-קול רעמך יחפזון: יעלו הרים ירדו בקעות אל-מקום
 זה יסדת להם: גבול-שמת בל-יעברון בל-ישבון לבסות
 הארץ: המשלח מעינים בנחלים בין הרים יתלבון:
 ישקו בל-חיתו שדי ישברו פראים צמאם: עליהם עוף-
 השמים ישבון מבין עפאים יתנו-קול: משקה הרים
 מעליותיו מפרי מעשיך תשבע הארץ: מצמים חציר
 לבהמה ועשב לעבדת האדם להוציא לחם מן-הארץ:
 ויין ישמח לבב-אנוש להצהיל פנים משמן ולחם לבב-
 אנוש יסעד: ישבעו עצי יי ארזי לבנון אשר נטע:
 אשר-שם צפרים יקננו חסידה ברושים ביתה: הרים
 הגבהים ליעלים סלעים מחסה לשפנים: עשה ירח
 למועדים שמש ידע מבואו: תשת-חשך ויהי לילה בו-

Die Tiefe decktest Du wie mit einem Kleide; auf den Bergen
 standen Gewässer. Vor Deinem Dräuen flohen sie; vor Deines
 Donners Stimme fuhren sie zurück. Es stiegen Berge auf, es
 senkten sich Täler, da, wo Du es bestimmt hattest. Eine
 Grenze sehest Du dem Wasser, die es nicht überschreiten darf,
 daß es nie wieder die Erde bedecke. Du entsendest Quellen in
 Bäche; zwischen Bergen fließen sie hin. Sie tränken alle Tiere
 des Feldes; Waldesel löschen da ihren Durst. Ueber ihnen
 wohnen die Vögel des Himmels; aus den Zweigen hervor höret
 man ihre Stimme. Du tränkest Berge von Deinen Söllern
 aus; von der Frucht Deiner Werke sättiget sich die Erde. Du
 lässest Gras sprießen für das Vieh, Saat für die Arbeit des
 Menschen, daß er Brod gewinne aus der Erde; Wein, der er-
 freuet des Menschen Herz, Del, das glänzend machet sein
 Angesicht, und Brod, das des Menschen Herz erquicket. Es
 sättigen sich die Bäume des Herrn, die Cedern des Libanon,
 die er gepflanzt. Darauf nisten Vögel; der Storch bauet auf
 Cypressen sein Haus. Gemsen find auf hohen Bergen, Felsen
 eine Zuflucht für Kaninchen. Du hast den Mond geschaffen
 zur Bestimmung der Festzeiten; die Sonne, die die Zeit ihres
 Niederganges kennet. Du lässest es finster werden, die Nacht

תִּרְמַשׁ כָּל־חַיְתוֹ יַעַר : הַכְּפִירִים שְׂאֲנִים לַטָּרֶף וּלְבִקֵּשׁ
 מֵאֵל אֲכָלִם : תִּזְרַח הַשָּׁמֶשׁ יֵאֱסֹפִין וְאֶל־מְעוֹנֹתָם יִרְבְּצוּן :
 יֵצֵא אָדָם לַפְּעָלוֹ וְלַעֲבֹדָתוֹ עַד־יִעָרֵב : מִה־רַבּוֹ מַעֲשֵׂיָךְ יִי
 כָּלֶם בְּחֻכְמָה עֲשִׂיתָ מְלֶאכֶה הָאָרֶץ קִנְיָנְךָ : זֶה הַיּוֹם גְּדוֹל
 וְרַחֲב יָדַיִם שָׁם־רָמַשׁ וְאִין מִסְפָּר חַיּוֹת קִטְנוֹת עַם־גְּדֹלוֹת :
 שָׁם אֲנִיּוֹת יִתְלַכּוּן לְוִיָּתָן זֶה יִצְרָף לְשִׁחְק־בּוֹ : כָּלֶם אֱלֹיָךְ
 יִשְׁבְּרוּן לָתֵת אֲכָלֶם בְּעֵתוֹ : תִּתֵּן לָהֶם יִלְקֹטוּן תִּפְתַּח יָדְךָ
 יִשְׁבְּעוּן טוֹב : תִּסְתִּיר פְּנֵיךָ יִבְהַלּוּן תִּסְף רוּחָם יִגְוַעוּן
 וְאֶל־עַפְרָם יִשׁוּבוּן : תִּשְׁלַח רוּחְךָ יִבְרָאוּן וְתִחַדֵּשׁ פְּנֵי
 אֲדָמָה : יְהִי כְבוֹד יְיָ לְעוֹלָם יִשְׂמַח יְיָ בְּמַעֲשָׂיו : הַמְבִיט
 לְאָרֶץ וּתְרַעַד יִנַּע בְּהָרִים וַיַּעֲשֶׂנוּ : אֲשִׁירָה לְיְיָ בְּחַיִּי
 אֲזַמְרָה לְאֱלֹהֵי בְּעוֹרֵי : יִעָרֵב עָלָיו שִׁיחֵי אֲנָכִי אֲשַׂמַּח

bricht an; es regen sich alle Tiere des Waldes. Löwen brüllen nach Raub, verlangen von Gott ihre Nahrung. Die Sonne gehet auf; sie ziehen sich zurück und strecken sich hin in ihren Lagerstätten. Der Mensch gehet hinaus an sein Werk, an seine Arbeit bis zum Abend. Wie groß sind Deine Werke, o Herr, Du hast sie Alle in Weisheit geschaffen; voll ist die Erde Deines Segens. Dort das Meer, groß und weit, darin Gewürm ohne Zahl, Tiere, klein und groß. Da fahren Schiffe hin; da ist der Leviathan, den Du geschaffen, daß er darin sich tummle. Alle harren Dein, daß Du ihnen Speise gebest zur Zeit. Du gibst ihnen — sie lesen auf! Du öffnest Deine Hand — sie sättigen sich an Deinem Segen. Du birgst Dein Antlitz — sie erschrecken. Du nimmst ihnen den Odem — sie vergehen und kehren wieder zu ihrem Staube. Du entsendest Deinen Odem, sie werden wieder geschaffen, und Du erneuest die Oberfläche der Erde. Die Herrlichkeit Gottes dauert ewig; der Ewige freuet sich seiner Werke. Er blicket die Erde an — sie bebet; er rühret Berge an — sie rauchen. Ich singe dem Ewigen, so lange ich lebe; Saitenspiele ihm, so lange ich bin.

בְּיָי: יִתְמוּ הַטָּאִים מִן־הָאָרֶץ וְרָשָׁעִים עוֹד אֵינָם בְּרָכִי
נַפְשֵׁי אֶתְיֵי הַלְלוּיָהּ:

(Vorbetet.)

וּבְכֵן גְּדֹלִים מַעֲשֵׂי אֱלֹהֵינוּ:

Ⓢ. מַעֲשֵׂי אֱלֹהֵינוּ.

Ⓢ. אֲדִיר בְּעוֹדוֹ. בְּרוֹם וּבְתַחַת הוֹדוֹ. גְּלָה אֹר לְעַבְדּוֹ.
דָּבָר מְקִים לְעַבְדּוֹ.

לָכֵן יִתְנַאֶה אֵין עוֹד מְלַבְדּוֹ:

Ⓢ. מַעֲשֵׂי אֱלֹהֵינוּ.

Ⓢ. הַמְבִיר עוֹלְמֵי־עַד. וְסוֹפֵר וּמוֹנֶה עַד־יְעַד. וְיוֹ מוֹשְׁבּוֹ
נוֹעַד. הִלְד צוֹפֶה בְּמִסְעָד.

לָכֵן יִתְנַאֶה הַמְבִיט לְאָרֶץ וְתַרְעַד:

Ⓢ. מַעֲשֵׂי אֱלֹהֵינוּ.

Angenehm sei ihm mein Sang; ich freue mich des Herrn.
Einst schwinden die Sünder von der Erde, und die Bösen sind
nicht mehr. Preise meine Seele den Herrn! Hallelujah!

Ⓢ. (Vorbet.) Und so stimmt denn an: Groß sind die Werke
unseres Gottes!

(Gemeinde.)

Ⓢ. Groß sind die Werke unseres Gottes!

Ⓢ. Er ist mächtig in des Himmels Scharen, über
die Höhe und über die Tiefe breitet sich aus seine Majestät.
Seinem Diener hat er sein Licht offenbart, und er erfüllet die
Verheißung, die er ihm gegeben. Darum sei hochgepriesen Er,
außer dem Keiner ist.

Ⓢ. Groß sind die Werke unseres Gottes!

Ⓢ. Er kennet die Geheimnisse der Ewigkeiten und
zählet und wäget die Ereignisse für und für. Sein strahlender
Thron stehet fest, und schützend schauet er herab auf die tief
unten ruhende Welt. Darum sei hochgepriesen Er, vor dessen
Blick die Erde in Ehrfurcht schauert.

Ⓢ. Groß sind die Werke unseres Gottes!

Ⓐ מוֹעֵן עוֹלָמוֹ. יוֹדֵעַ הַדְּמוּ. כִּלְלוּ בְּנֵאֲמוֹ. לְעַד לְהַקִּימוֹ.
לִבְּנֵי יִתְנַאֲחַהּ יְיָ צְבָאוֹת שְׁמוֹ:

Ⓞ מַעֲשֵׂי אֱלֹהֵינוּ.

Ⓐ מוֹשֵׁל בְּמַפְעָלוֹ. נוֹרָא עַל זְכוּלוֹ. סְלוּדוֹ בְּגִדְלוֹ. עֶז
בְּרַב חֵילוֹ.

לִבְּנֵי יִתְנַאֲחַהּ מִמְּעוֹן קִדְשׁוֹ מִפֶּן קוּלוֹ:

Ⓞ מַעֲשֵׂי אֱלֹהֵינוּ.

Ⓐ פֶּאֶרוֹ בְּשִׁמֵי מְעוֹנֵי. צוֹפֶה וּמְבִיט לְעֵינָי. קְלוֹם שְׁמוֹ
בְּתִמּוֹנֵי. רוֹדֶה בְּקִרְבֵי מוֹנֵי.

לִבְּנֵי יִתְנַאֲחַהּ גְּדִלִים מַעֲשֵׂי יְיָ:

Ⓞ מַעֲשֵׂי אֱלֹהֵינוּ.

Ⓐ שְׂרֵי רוּקַע הָאָרֶץ עַל-בְּלִימָה. שׁוֹכְנֵיהָ בְּלֵי הַיּוֹת.

Ⓐ טוען Er trägt das Weltall und achtet auf den Schemel seiner Füße. Was sein Wort gegründet, dem gibt er Dauer und Bestand. Darum sei hochgepriesen Er, dessen Name ist Ewiger der Heerscharen.

Ⓞ Groß sind die Werke unseres Gottes!

Ⓐ מושל Er ist der Herrscher über seine Werke, Ehrfurcht umstrahlet seinen Thron, seiner Größe gleicht seine Verherrlichung, seiner Hoheit seine Macht. Darum sei hochgepriesen Er, der von heiliger Stätte seine Stimme ertönen läßt.

Ⓞ Groß sind die Werke unseres Gottes!

Ⓐ פארו Sein Ruhm strahlet am Firmament und sein Auge überschauet das All. Er, dessen Preis ertönet in heiliger Versammlung, er hält nieder meine Bedränger. Darum sei hochgepriesen Er, dessen Werke so wunderbar.

Ⓞ Groß sind die Werke unseres Gottes!

Ⓐ שרי Er, der Allmächtige, der ausspannet der Erde Wölbung über das Nichts, der ihre Bewohner schüthet vor

לְשָׁמָּה. תִּבְּנֶן עַל־מַיִם אֲדָמָה. פִּתְּקוּהָ שְׁמוֹ לְרוֹמְמָתָה.
לָכֵן יִתְנַאֲחַה עֵטָה אֹזֶר בְּשַׁלְמָה:

(Die Lade wird geschlossen.)

(Vorbeter.)

וּבִבְנֵי לָהּ תִּעֲלֶה קְדִישָׁה. כִּי אַתָּה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ:

(Vorbeter und Gemeinde.)

וּנְתַנָּה תִּקְוָה קְדִישָׁת הַיּוֹם. כִּי הוּא נוֹרָא
וְאִיוֹם. וּבֹ תִנְשֵׂא מַלְכוּתְךָ וַיִּבּוֹן בְּחֶסֶד כְּסֵאֶךָ.
וַתֵּשֶׁב עָלָיו בְּאַמֶּת:

(Stilles Gebet.)

אַמֶּת כִּי אַתָּה הוּא דִּין וּמוֹכִיחַ וַיִּזְדַּע וְעָרָה. וְכוֹתֵב
וְחֹתֵם וְסוֹפֵר וּמוֹנֵה. וְתִזְכֹּר כָּל־הַנְּשָׁכָחוֹת. וְתִתְפַּח
אֶת־סִפְּר הַזְּכוּרוֹת. וּמֵאֲלוֹי יִקְרָא. וְחֹתֵם יָד כָּל־אָדָם

Untergang, und der über Fluten die Erdveste breitet, All-
gewaltiger ist sein verherrlichter Name. Darum sei hochgepriesen
Er, der in Licht sich hüllet wie in ein Gewand.

(Vorbeter.)

וּבִבְנֵי So bringen wir Dir unsere Huldigung dar, dem
heiligen Weltenkönig.

(Stilles Gebet.)

וּנְתַנָּה Dieses heilige Fest wecket mehr als jeder andere Tag
des Jahres den Gedanken an Dich, o Gott; sein Mahnruf
bringet erschütternd in unsere Herzen, und in unserm Gewissen
werden die Stimmen laut, die uns anklagen vor Dir, dem
Heiligen und Reinen, die uns erzittern machen vor Dir, dem
allgegenwärtigen Weltenrichter. Ob auch diese Stimmen sonst
im Leben verhallen, heute sprechen sie unabweisbar in jeder
Menschenseele, daß Du, o Herr, alles menschliche Tun vor
Deinen Richterstuhl ziehest, daß vor Dir keine Tat verborgen,
kein Gedanke verhüllt, daß vor Dir das Buch der Erinnerungen
aufgeschlagen ist mit all den Aufzeichnungen, welche die Menschen-
hand selber eingeschrieben, und daß Du danach verhängest und

בו. ובשופר גדול יתקע. וקול דממה רקה ישמע. ומלאכים
 יחפזון. וחיל ורעה יאחזון. ויאמרו הנה יום הדין. לפקוד
 על צבא מרום בדין. כי לא יוכו בעיניך בדין. וכל באי
 עולם יעברון לפניך בכני מרון: בבקרת רועה עדרו.
 מעביר צאנו תחת שבטו. בן תעביר ותספור ותמנה
 ותפקד נפש כל חי. ותחתך קצבה לכל ברית. ותכתב
 את גור דינם:

בראש השנה יכתבון. וביום צום כפור יחתמון.
 כמה יעברון. וכמה יבראון. מי יחיה. ומי ימות. מי
 בקצו. ומי לא בקצו. מי יגוה. ומי יגוע. מי ישקט. ומי
 יטרף. מי ישלו. ומי יתיסר. מי ירום. ומי ישפל. מי
 יעשיר. ומי יעני:

(Gemeinde.)

ותשובה ותפלה וצדקה

מעבירין את רצ הגורה:

beschließt und allen Erdenkindern vergiltst. Du bist der Hirt
 und wir sind die Herde Deiner Hut, alle Erdenbewohner ziehen
 vorüber an Deinem Stabe, und Du zählst und musterst die
 Seelen aller Lebenden, sehest Seglichem Maß und Zeit und
 teilest Seglichem sein Verhängnis zu.

בראש Von Dir wird der Urteilspruch gefällt und be-
 siegelt, wer von uns am Leben bleibe, wer von hinnen gehe;
 wer an des Lebens natürlichem Ziele, und wer in des Lebens
 Blüte; wer in Ruhe seine Tage lebe, wer in schwerem Kampfe;
 wer in friedlicher Sicherheit, wer ruhelos und unstät; wer in
 Kraft der Gesundheit, wer in Leid und Plage; wer in der
 Fülle des Guten, wer in Armut und Not.

(Gemeinde.)

Doch Bußfertigkeit, Gebet und Liebeswerke, sie wenden
 das Unheil von uns ab.

(Stilles Gebet.)

כִּי בִשְׂמֵךְ בֵּן תְּהַלְתֶּךָ. קָשָׁה לְכַעֵס וְגוֹחַ לְרַצוֹת. כִּי
 לֹא תִחַפֵּץ בְּמוֹת הַמֵּת. כִּי אִם בְּשׁוּבוֹ מִדְּרָכָו וְחַיָּה. וְעַד
 יוֹם מוֹתוֹ תִּתְּכֶה-לוֹ. אִם יָשׁוּב מִיַּד תִּקְבְּלוּ:

(Vorbeter.)

אֱמֶת כִּי אַתָּה הוּא יוֹצֵרִים. וְיוֹדֵעַ יִצְרָם. כִּי הֵם
 בְּשָׂר וְדָם: אָדָם יְסוּדוֹ מֵעֶפֶר וְסוֹפוֹ לְעֶפֶר. בְּנַפְשׁוֹ יָבִיא
 לְחַמוֹ. מְשׁוּל בְּחָרָם תִּנְשָׁבֶר. בְּחִצֵּיר יִבֵּשׁ. וּבְצִיץ נוֹבֵל.
 בְּצֵל עוֹבֵר. וּבְעֶנָן כְּלָה. וּבְרוּחַ נוֹשָׁבֶת. וּבְאַבְקַ פּוֹרֶת.
 וּבְחֵלוֹם יַעֲוֶה:

(Gemeinde.)

וְאַתָּה הוּא מֶלֶךְ אֵל חַי וְקַיִם:

(Stilles Gebet.)

כי Denn wie Du in Deiner Gerechtigkeit die Sünder strafest, so bist Du auch voll Liebe und Huld und reichst, ein gütiger Vater, dem Menschen versöhnt Deine Hand. Du willst nicht, daß der Mensch in seinen Sünden zu Grunde gehe, sondern daß er von seinem bösen Wandel umkehre und lebe, und bis zum Tage seines Todes harrest Du seiner Umkehr und nimmst den Bußfertigen in Gnade auf.

אמח Denn Du, der Herzensbildner, kennst den sündigen Herzenstrieb im Menschen, hast Mitleid mit seiner Schwäche und Nichtigkeit. Was ist der Mensch? Fleisch und Blut, ein Staubgebilde in seinem Urgrund, Staub sein Ende; sein Leben ein mühseliger Kampf um Brot; er gleicht der zerbrechlichen Scherbe, dem verdorrenden Grase, der welkenden Blume, ist wie der enteilende Schatten, die dahinziehende Wolke, der vorüberfahrende Wind, das flüchtige Staubkörnchen — ein Traum, so vergänglich!

ואתח Du aber, o Weltenkönig, bist ewig derselbe, lebend und waltend in Ewigkeit.

(Vorbeter.)

עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמָךְ. וְקִדַּשׁ אֶת־שְׁמָךְ עַל מִקְדָּשֵׁי שְׁמָךְ.
בְּכָתוּב עַל־יַד נְבִיאֶיךָ. וְקָרָא יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאָמַר:

(Gemeinde.)

קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ יי צְבָאוֹת מְלֵא כָל־
הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ:

(Vorbeter.)

כְּבוֹדוֹ מְלֵא עוֹלָם מִשְׁרָתוֹ שׁוֹאֲלִים יְהוָה לְזֶה אֵיזָה מְקוֹם
כְּבוֹדוֹ. לְעַמְתָּם בְּרוּךְ יֵאמְרוּ:

(Gemeinde.)

בְּרוּךְ כְּבוֹד יי מִמְקוֹמוֹ:

(Vorbeter.)

מִמְקוֹמוֹ הוּא יִפֵּן בְּרַחֲמִים וַיִּחַן עִם הַמַּיְחָדִים שְׁמוֹ יַעֲרֹב
וְבִקֵּר בְּבָלְיוֹם תָּמִיד פְּעָמִים בְּאַהֲבָה שְׁמַע אוֹמְרִים:

עשה Wende Dich gnadenvoll uns zu, um Deines Namens
willen, uns, die wir Deinen Namen heiligen nach den Worten
Deines Propheten:

(Gemeinde.)

קדוש Heilig, heilig, heilig ist der Herr der Heerscharen,
die ganze Erde ist voll seiner Herrlichkeit.

(Vorbeter.)

Die Herrlichkeit Gottes erfüllet das All,
Nicht künden sie Worte, nicht kündet sie Schall,
Und Israel, das er als Priester gesandt,
Es trug sein Banner durch Völker und Land,
Und wo es geweilet, an jeglichem Ort,
Erschallet zum Lobe des Herrn das Wort:

(Gemeinde.)

ברוך Gelobt sei die Herrlichkeit Gottes aller Orten!

(Vorbeter.)

Ob der Morgen erglühet, ob sich senket die Nacht,
Empor zu dem Horte, der immerdar wacht,
Entsendet des Glaubens geweihte Schar
Das Wort seines Heiles, in Ewigkeit wahr:

(Gemeinde.)

שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְיָ אֱלֹהֵינוּ יְיָ אֶחָד:

(Borbeter.)

אֶחָד הוּא אֱלֹהֵינוּ הוּא אָבִינוּ הוּא מְלַכְנוּ הוּא
מוֹשִׁיעֵנו וְהוּא יִשְׁמָעֵנוּ בְּרַחֲמָיו שְׁנִית לְעִינֵי כָּל־חַי לְהַיּוֹת
לְכֶם לְאֱלֹהִים:

(Gemeinde.)

אֲנִי יְיָ אֱלֹהֵיכֶם:

(Borbeter.)

אֲדִיר אֲדִירָנוּ יְיָ אֲדַגֵּינוּ מִה־אֲדִיר שָׁמָּה בְּכָל־הָאָרֶץ.
וְהָיָה יְיָ לְמֶלֶךְ עַל־כָּל־הָאָרֶץ בַּיּוֹם הַהוּא יִהְיֶה יְיָ אֶחָד
וְשָׁמוּ אֶחָד:

וּבְדַבְרֵי קִדְשָׁךְ כְּתוּב לְאֹמֵר:

(Gemeinde.)

יְמִלֶּךְ יְיָ לְעוֹלָם אֱלֹהֶיךָ צִיּוֹן לְדָר וְדָר הַלְלוּיָהּ:

(Die Lade wird geschlossen.)

(Gemeinde.)

שמע Höre Israel, der Ewige, unser Gott, ist der Eine Gott!

(Borbeter.)

Er war uns ein Hort in finsternen Tagen,
Er gab uns die Kraft im Dulden und Tragen,
Er wird uns dauernd weiter erhalten,
Denn ewig bestehet sein heiliges Walten!

(Gemeinde.)

אני Ich, der Herr, bin Euer Gott.

(Borbeter.)

Gott, unser Hort, Ewiger, unser Herr, wie mächtig
ist Dein Name auf der ganzen Erde; Du wirst als Herr und
König erkannt werden unter allen Völkern und an jenem Tage
wirst Du einzig sein und Dein Name der Einzige!

Und mit dem heiligen Psalmworte rufen wir:

(Gemeinde.)

Der Ewige regieret immerdar, dein Gott, Zion, von
Geschlecht zu Geschlecht. Hallelujah!

(Vorbeter.)

לְדוֹר וָדוֹר גִּידֵד גְּדֻלָּהּ וּלְנֶצַח נְצָחִים קִדְשָׁתָהּ
 גְּקִדְיֵשׁ וְשִׁבְחָהּ אֱלֹהֵינוּ מִפִּינוּ לֹא יִמוּשׁ לְעוֹלָם וָעֶד כִּי
 אֵל מֶלֶךְ גָּדוֹל וְקָדוֹשׁ אָתָּה:
 אֱלֹהֵי הַמְּשַׁפֵּט הַיָּד לְיַעֲקֹב דְּבַר חֶק וּמִשְׁפָּט. וַצִּדְקָנוּ
 בַּמְּשַׁפֵּט הַמֶּלֶךְ הַמְּשַׁפֵּט:

(Die Lade wird geöffnet.)

(Gemeinde.)

(Vorbeter.)

הָאוֹחֹז בְּיַד מִדַּת מִשְׁפָּט:
 וְכֹל מְאֲמִינִים שֶׁהוּא אֵל אֱמוּנָה:
 הַגּוֹאֵל מִמָּוֶת וּפּוֹדֵה מִשְׁחַת:
 וְכֹל מְאֲמִינִים שֶׁהוּא גּוֹאֵל חֹק:
 הַקֵּן יְחִידֵי לְבָאֵי עוֹלָם:
 וְכֹל מְאֲמִינִים שֶׁהוּא דִּין אֱמֶת:
 הַהֲגוֹי בְּאֶהְיָ אֲשֶׁר אֶהְיָ:
 וְכֹל מְאֲמִינִים שֶׁהוּא הָיָה וְיִהְיָ:

(Vorbeter.)

לדור Von Geschlecht zu Geschlecht verkünden wir Deine
 Größe, und durch alle Zeiten bekennen wir Deine Heiligkeit;
 Dein Preis weiche nie aus unserm Munde, großer und
 heiliger Gott!

אלהי Heute, da Spruch und Urteil über Jakob ergeht,
 sprich Du uns rein im Gericht, o Gott des Rechts! Denn

(Vorbeter und Gemeinde.)

האחוז Du waltest des Gerichts,
 Und wir Alle glauben, daß Du in Treue es übest.
 Du lösest von Unheil und Verderben,
 Und wir Alle glauben, daß Du bist ein mächtiger Erlöser.
 Du allein bist Richter über alle Erdenbewohner,
 Und wir Alle glauben, daß Du bist ein gerechter Richter.
 Du hast Dich als ewig, als unveränderlich uns verkündigt,
 Und wir Alle glauben, daß Du warst und sein wirst.

הזוכר לְמִזְכִּירָיו טוֹבוֹת זְכוּנוֹת:

וְכֹל מֵאֱמִינִים שֶׁהוּא זוֹכֵר הַבְּרִית:

הַחֹתֶךְ חַיִּים לְכָל־חַי:

וְכֹל מֵאֱמִינִים שֶׁהוּא חַי וְקַיִם:

הַטּוֹב וּמְטִיב לְרַעִים וּלְטוֹבִים:

וְכֹל מֵאֱמִינִים שֶׁהוּא טוֹב לְכָל:

הַיּוֹדֵעַ יֵצֵר כָּל־יִצּוּרִים:

וְכֹל מֵאֱמִינִים שֶׁהוּא יוֹצֵרם בְּבִטָּן:

הַנּוֹהֵג בְּחֶסֶדוֹ כָּל־הָדוֹר:

וְכֹל מֵאֱמִינִים שֶׁהוּא נוֹצֵר חֶסֶד:

הַפּוֹתֵחַ שַׁעַר לְרוּפְקֵי בַתְּשׁוּבָה:

וְכֹל מֵאֱמִינִים שֶׁפְּתוּחָה יְרוֹ:

הַצֹּפֶה לְרִשְׁעֵי וְחַפֵּץ בְּהַצְדָּקוֹ:

וְכֹל מֵאֱמִינִים שֶׁהוּא צַדִּיק וַיִּשָּׂר:

Du wahrest ein ewig Angedenken denen, die Dein gedenken,
Und wir Alle glauben, daß Du stets Deines Bundes gedenkest.

Du missest jedem Lebenden zu seine Lebenszeit,
Und wir Alle glauben, daß Du selber lebest in Ewigkeit.

Du bist gütig, und Deine Güte ist auch des Sünders Anteil,
Und wir Alle glauben, daß Deine Güte ohne Grenzen ist.

Du kennest das Sinnen aller Gebilde,
Und wir Alle glauben, daß Du gebildet hast das Herz und
seine Triebe.

Du waltest in Gnade über alle Menschengeschlechter,
Und wir Alle glauben, daß Du bist voll Gnade und Huld.

Du tuest die Pforten auf denen, die reuig daran pochen,
Und wir Alle glauben, daß Du den Reuigen gern die Hand
reichest.

Du siehest dem Sünder nach und willst, daß er sich bessere,
Und wir Alle glauben, daß Du Liebe übest im Gericht.

הָתָם וּמִתְמָם עִם תְּמִימִים:

וְכָל מֵאֲמִינִים שְׁתָּמִים פָּעֵלוּ:

(Die Lade wird geschlossen.)

(In den Synagogen Lindenstraße und Lützowstraße wird das untenstehende deutsche Gebet von dem Rabbiner gesprochen.)

(Borbeter.)

וּבְכֵן תֵּן פְּחָדֶךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ עַל כָּל־מַעֲשֶׂיךָ וְאֵימָתֶךָ עַל
כָּל־מַה־שֶּׁבָרָאָתָּ וְיִירָאוֹךָ כָּל־הַמַּעֲשִׂים וְיִשְׁתַּחֲוּוּ לְפָנֶיךָ
כָּל־הַבְּרוּאִים וְיַעֲשׂוּ בְּלִבָּם אֲנָדָה אֶחָת לַעֲשׂוֹת רְצוֹנֶךָ
בְּלִבָּב שְׁלֵם כְּמוֹ שִׁירְעֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ שֶׁהַשְּׁלֵטוֹן לְפָנֶיךָ עוֹ
בְּיָדֶךָ וּגְבוּרָה בִּימִינֶךָ וְשִׁמְךָ נוֹרָא עַל כָּל־מַה־שֶּׁבָרָאָתָּ:
וּבְכֵן תֵּן כְּבוֹד יְיָ לְעַמֶּךָ תְּהַלֵּלָה לִירְאִיךָ וְתִקְנֶה
לְדוֹרֶשֶׁיךָ וּפְתַחֲוֹן פֶּה לְמִיַּחֲלִים לָךְ שִׁמְחָה לְמַבְקֶשׁ
פָּנֶיךָ וְצַמִּיחַת קָרוֹן לְעַבְדֶּיךָ וְעַרְיַכַת גֵּר לְמִיַּחֲלֵי שִׁמְךָ
בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ:

וּבְכֵן צְדִיקִים יִרְאוּ וְיִשְׂמְחוּ וְיִשְׂרִים יַעֲלוּ וְחַסִּידִים

Du bist rein, und dem Reinen wird das Heil Deiner Reinheit,
Und wir Alle glauben, daß Dein Tun ist vollkommen und
ohne Fehl.

(Rabbiner.)

וּבְכֵן תֵּן פְּחָדֶךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ עַל כָּל־מַעֲשֶׂיךָ:

Ewiger unser Gott! Laß' ein heiliges Erbeben vor Dir alles
Erschaffene durchdringen, daß alles Lebende in Ehrfurcht vor Dir
sich beuge, alle Menschenkinder in Einen Bund sich zusammen-
schließen, um Deinen Willen mit ganzem Herzen zu vollziehen,
um Dir zu huldigen, Dich zu bekennen, Dich als den Einen,
den Erhabenen, den Herrn und Lenker alles Geschaffenen.

Und uns, dem Volke Deines Bundes, verleihe die Ehre
und die Anerkennung unseres heiligen Berufes; gib uns Kraft
und Fähigkeit, Deinem Dienste uns zu weihen, Deine Lehre
zu tragen durch alle Lande, auf daß Dein Reich immer mehr
auf Erden sich ausbreite und befestige.

Dann sieget die Wahrheit und die Frommen jubeln, und
die von Deinem Geiste Beseelten frohlocken, die Ungerechtigkeit

בְּרָנָה יִגִּילוּ. וְעוֹלָתָהּ תִּקְפֹּץ־פִּיָּהּ וְכָל־הַרְשָׁעָה בְּלָהּ בְּעֵשֶׂן
תִּבְלָהּ כִּי תַעֲבִיר מִמִּשְׁלַת זָרוֹן מִן־הָאָרֶץ:

(In den Synagogen Lindenstraße und Lützowstraße fällt dieses Stück aus.)

(Die Lade wird geöffnet.)

(Gemeinde.)

וַיֵּאָתְיוּ כָל לְעֵבְרָהּ. וַיְבָרְכוּ שֵׁם בְּבוֹדָהּ. וַיִּגִּידוּ בְּאֵיִם
צְדָקָהּ. וַיְדַרְשׁוּהָ עַמּוּם לֹא יִדְעוּהָ. וַיִּהְלְלוּהָ כָּל־אֲפִסֵּי־
אָרֶץ. וַיֹּאמְרוּ תָמִיד יִגְדַל יי. וַיִּזְנְחוּ אֶת־עַצְבֵיהֶם. וַיִּחַפְּרוּ
עִם פְּסִילֵיהֶם. וַיִּטּוּ שִׁבְטֵם אַחֲרָהּ לְעֵבְרָהּ. וַיִּירָאוּהָ עִם־
שָׁמֶשׁ מִבְּקָשֵׁי פָנֶיהָ. וַיִּקְרְאוּ בַח מַלְכוּתָהּ. וַיִּלְמְדוּ תוֹעִים
בֵּינָהּ. וַיִּמְלְלוּ אֶת־גְּבוּרָתָהּ. וַיִּנְשָׂאוּהָ מִתְנַשָּׂא לְכָל לְרֹאשׁ.
וַיִּסְלְדוּ בַחֲיִלָּהּ פָּנֶיהָ. וַיַּעֲטְרוּהָ גִזְרֵ תִבְאָרָהּ. וַיִּפְצְחוּ הַרִים
רָנָהּ. וַיִּצְחְלוּ אֵיִם בְּמַלְכָּהּ. וַיִּקְבְּלוּ עַל מַלְכוּתָהּ עֲלֵיהֶם.
וַיִּרְוּמְמוּהָ בְּקַחַל עַם. וַיִּשְׁמְעוּ רְחוֹקִים וַיָּבֵאוּ. וַיִּתְּנוּ לָהּ
בְּתָר מְלוֹכָהּ:

(Die Lade wird geschlossen.)

Und alle vereinigen sich, Dir zu dienen; sie preisen
den Namen Deiner Herrlichkeit und verkünden in den fernen
Eilanden Dein Heil, daß Völker, die Dich nie gekannt, Dich
aufsuchen und alle Enden der Erde Dich verherrlichen und sprechen:
Groß ist der Ewige immerdar. Sie verwerfen ihre Götzen und
schämen sich ihres Bilderdienstes. Die Menschen neigen sich
einmütig, Dich anzubeten; so weit die Sonne scheint, suchen sie
ehrfurchtsvoll Dein Angesicht, erkennen die Macht Deines Reiches,
und der Irrwahn schwindet vor dieser Erkenntnis. Ueberall ver-
künden sie Deine Allmacht und erheben Dich, den über Alles
Erhabenen. Sie beten inbrünstig zu Dir und huldigen Dir, dem
Weltenkönige. Berge brechen in Jubel aus, Eilande jauchzen
Deiner Weltregierung; Alle nehmen sie mit Freudigkeit auf sich und
in den fernen Völkerscharen künden sie Dir Ruhm und Preis.

aber verstummet, der Frevel schwindet dem Rebel gleich, und
gebannt bleibt die Herrschaft des Hochmuts von der Erde.

וְכָל־הַרְשָׁעָה בְּלָהּ בְּעֵשֶׂן תִּבְלָהּ כִּי תַעֲבִיר מִמִּשְׁלַת זָרוֹן

מִן־הָאָרֶץ:

(Vorbeten.)

וְתִמְלֹךְ אִתָּהּ יְיָ לְבַרְכֶּךָ עַל כָּל-מַעֲשֵׂיךָ בְּכַתּוּב בְּרַבְרֵי
 קִדְשֶׁךָ יְיָ לְעוֹלָם אֱלֹהֶיךָ צִיּוֹן לְדֹר וָדֹר הַלְלָנִי:
 קְרוֹשׁ אִתָּהּ וְנִרְאָה שְׁמֶךָ וְאֵין אֱלֹהִים מִבְּלַעֲדֶיךָ בְּכַתּוּב
 וַיִּגְבֶּה יְיָ צְבָאוֹת בְּמִשְׁפָּט וְהָאֵל הַקְרוֹשׁ נִקְדָּשׁ בְּצַדִּיקָה.
 בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמְלִיךְ הַקְרוֹשׁ:

אִתָּהּ בְּחַרְתָּנוּ. אֶתְּכַתֵּב אוֹתָנוּ. וְרָצִיתָ בָּנוּ. וְקִדְשְׁתָּנוּ
 בְּמִצְוֹתֶיךָ. וְקִבַּלְתָּנוּ מִלְּקַנּוּ לְעִבּוֹדֶיךָ. וְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל
 וְהַקְרוֹשׁ עָלֵינוּ קְרֵאתָ:

וְתִתְּנֵנוּ לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה אֶת-יוֹם הַשַּׁבָּת הַזֶּה
 לְקִדְשָׁהּ וְלִמְנוּחָהּ וְאֶת-יוֹם הַכִּפּוּרִים הַזֶּה לְמַחֲלָה וְלִסְלִיחָה
 וְלִכְפָּרָה וְלִמְחֹל-בּוֹ אֶת-כָּל-עֲוֹנוֹתֵינוּ מִקְרָא-קִדְשׁ וְכָר
 לִיצִיאַת מִצְרָיִם:

Und Du allein, Ewiger, thronest in allen Menschen-
 herzen, wie Du es verheissen hast in Deinem heiligen Worte:
 „Der Ewige regieret ewiglich, Dein Gott, Zion, von Geschlecht
 zu Geschlecht. Hallelujah!“

Heilig bist Du und erhaben ist Dein Name, wie
 Dein Seher es ausgesprochen hat: „Und Gott ist erhaben
 im Gericht, und der heilige Gott wird verehrt durch Gerechtigkeit.“
 Gepriesen seist Du, Ewiger, der Du in Heiligkeit waldest!

Du, Herr, hast in Deiner Gnade uns erwählt,
 Deine Gebote zu unserer Heiligung uns gegeben. Du hast zu
 Deinem Dienste uns berufen und uns geschmückt mit Deinem
 großen und heiligen Namen.

Du hast, Ewiger, unser Gott, in Liebe uns gegeben
 diesen (Sabbath zur Heiligung und Ruhe und diesen) Tag der
 Vergebung, Verzeihung und Sühne als einen Tag heiliger
 Berufung und erhebender Erinnerung.

אבותינו גלו מארצם ונתרחקו מעל אדמתם. אכן
אתה אל מסתתר אלהי ישראל מושיע. וריתנו בארצות
לקדש את שמך בעולם ממזרח-שמש עד-מבואו: יהי
רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו מלך רחמן שתשוב
ותרחם עלינו ועל מקדשך ברחמיך הרבים. ותרם קרן
ישראל ותגדל כבודו. אבינו מלכנו גלה כבוד מלכותך
עלינו מהרה והופע והנשא עלינו לעיני כל-חי וקרבנו
לעבדך באמת. וראו כל-אפסי-ארץ את ישועת אלהינו
ונודה לשמך ברנה ובשמחת עולם ואת חקי רצונך
גשמר דבר יום ביומו. ואת-חקת יום (השבת הזה ויום)
הכפרים הזה נעשה לפניך כמו שכתבת בתורתך על-ידי
משה עבדך מפי כבודך באמור:

Nach Deinem heiligen Ratschlusse ist der Tempel
zerstört, sind unsere Väter aus ihrem Lande hinweggeführt und
unter alle Völker der Erde zerstreut worden. Du aber, o Gott,
hast in Deiner Gnade uns erhalten, daß wir Dein Wort hin-
austragen in alle Lande, auf daß vom Aufgang der Sonne bis
zu ihrem Niedergange Dein Name erkannt und geheiligt werde.
So wollest Du in Deiner Huld, o Gott und Gott unserer
Väter, Deine Liebe und Dein Erbarmen stets uns erhalten
und das Heiligtum schützen, das Du in uns aufgerichtet hast.
Herr, unser Vater! tue die Herrlichkeit Deines Waltens allen
Menschen kund, offenbare Dich in Deiner Erhabenheit vor den
Augen alles Lebenden, daß sie aller Orten die Größe unseres
Gottes erkennen, daß sie Alle die Anbetung ihres Herzens Dir
darbringen. Uns aber läutere und veredle, o Herr, durch
Deinen Dienst und nimm in Gnade und Wohlgefallen auf
die Feier, die wir an diesem Tage (des Sabbath und) der
Versöhnung, in Deinem Heiligtum begehen, getreu der Vorschrift
Deiner heiligen Lehre:

(Am Sabbath.)

זְכוֹר אֶת-יוֹם הַשַּׁבָּת לְקֹדֶשׁוֹ. שֵׁשֶׁת יָמִים תַּעֲבֹד וְעָשִׂיתָ כָּל-
 מְלֹאכְתְּךָ וְיוֹם הַשְּׁבִיעִי שַׁבָּת לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ:
 וּבְעֶשְׂוֹר לַחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי הַזֶּה מִקְרָא-קֹדֶשׁ יִהְיֶה לָכֶם
 וְעָנִיתֶם אֶת-נַפְשֹׁתֵיכֶם כָּל-מְלֹאכָה לֹא תַעֲשׂוּ:

(Am Sabbath.)

יִשְׁמְחוּ בְּמִלְכוּתְךָ שׁוֹמְרֵי שַׁבָּת וְקוֹרְאֵי עֲנֵג עִם מְקֹדְשֵׁי שְׁבִיעִי
 כָּלֵם יִשְׁבְּעוּ וְיִתְעַנְּגוּ מִטּוֹבְךָ: וּבְשִׁבְעֵי רְצִיתָ בּוֹ וּקְדָשְׁתוּ תְּמִידַת
 יָמִים אֹתוֹ קְרָאתָ זָכָר לְמַעֲשֵׂה בְּרֵאשִׁית:

(Am Sabbath.)

וכו Gedenke des Sabbathtages, daß du ihn heiligest. Sechs Tage magst du arbeiten und all dein Werk verrichten. Aber der siebente Tag sei ein Sabbath dem Ewigen, deinem Gotte.

Am zehnten des siebenten Monats sei euch eine heilige Berufung und ihr sollet euch fasteien; keinerlei Arbeit dürfet ihr verrichten.

(Am Sabbath.)

שמור Du, Allmächtiger, hast Israel den Sabbath verliehen, daß es seiner Weihe und seines Segens theilhaftig werde, hast den siebenten Tag gesegnet und geheiligt, daß er den Menschen ein Tag der Seelenfreude sei.

(Die Lade wird geöffnet.)

(Gemeinde erhebt sich.)

Rabbiner:**Einig=einziger Gott!**

Du hast durch den Mund Deines Propheten das Wort ergehen lassen, das Wort des Heiles für alle Bewohner der Erde, das also lautet:

„Wendet euch zu mir, all ihr Enden der Welt, daß Heil euch werde; denn ich bin Gott und Keiner außer mir! Bei mir habe ich geschworen; aus meinem Munde ist das Heil gekommen, die Verkündigung, die nicht zurückgeht: Vor mir beuget sich jedes Knie, mir schwöret jede Zunge. Bei Gott allein ist Gnade und Macht, in ihm wird gerecht werden und sein sich rühmen die ganze Gemeinde Israels,“

בָּאוּ נִשְׁתַּחֲוּוּ וְנִבְרָעָה וְנִבְרָבָה לְפָנֶיךָ יְיָ עֲשֵׂנוּ:

Und so laffet uns das Knie beugen vor dem Ewigen, unserem Herrn und Schöpfer, den Israel zu allen Zeiten als den einig-einzigen Gott bekannt hat, und der uns Hort und Schutz gewesen ist durch alle Zeiten. Amen!

(Vorbeter.)

עֲלֵינוּ לְשַׁבַּח לְאֲרוֹן הַבַּל לְתַת גְּדֻלָּה לְיוֹצֵר
בְּרֵאשִׁית. נְשָׂם חֲלָקֵנוּ לְעִבְדוֹ בְּאַמֶּת בְּכָל-
מִשְׁפָּחוֹת הָאֲדָמָה:

(Gemeinde.)

וְאִנְחָנוּ בְּרָעִים וּמִשְׁתַּחֲוִים וּמוֹדִים לְפָנֶי
מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמַּלְכִּים הַקְּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא:

(Vorbeter.)

שֶׁהוּא נוֹטֵה שָׁמַיִם וְיִסַּד אֶרֶץ וּמוֹשֵׁב יְקָרוֹ בְּשָׁמַיִם
מִמַּעַל וְשֹׁכֵנֵת עִזּוֹ בְּנִבְהֵי מְרוֹמִים: הוּא אֱלֹהֵינוּ אִין
עוֹד. אַמֶּת מַלְכֵנוּ אֶפְסָ וּזְלָתוֹ. בְּכַתוּב בְּתוֹרָתוֹ. וְיִדְעָתָּ
הַיּוֹם וְהַשַּׁבָּת אֵל-לְבַבְךָ כִּי יי הוּא הָאֱלֹהִים בְּשָׁמַיִם
מִמַּעַל וְעַל-הָאֲרֶץ מִתַּחַת אִין עוֹד:

(Die Lade wird geschlossen.)

(Vorbeter.)

Im Aufblick zu Dir, Herr, unser Gott, Schöpfer des
Alls, verkünden wir Deine Größe; Deinem Dienste geweiht,
bekennen wir Deine Einheit. Du hast uns in der Urzeit berufen,
Deinen heiligen Namen der ganzen Menschheit zu verkünden.

(Gemeinde.)

Darum beugen wir dankend das Knie, neigen uns
und beten an — Gott den Einzigen, den Herrn aller Herren,
den Heiligen, gelobt sei Er!

(Vorbeter.)

Er hat den Himmel ausgespannt und die Erde ge-
gründet. Seine Herrlichkeit erfüllet die Welt. Er ist unser Gott,
Keiner neben ihm. So lautet auch das Wort der heiligen
Lehre: „Erkenne es heute und nimm es wohl zu Herzen, daß
der Ewige allein Gott ist im Himmel oben und auf Erden unten;
Keiner sonst.“

(Stille Andacht.)

על-כן נקוה לך יי אלהינו לראות מהרה בתפארת
 עיניך להעביר גלולים מן-הארץ. והאלילים כרות יברתון.
 לתקן עולם במלכות שדי וכל-בני בשר יקראו בשמך
 להפנות אליך כל-רשעי-ארץ: יקירו וידעו כל-יושבי
 תבל כי לך תכרע כל-בך תשבע כל-לשון: לפניך
 יי אלהינו יברעו ויפלו. ולכבוד שמך יקר יתנו. ויקבלו
 כולם את-על מלכותך. ותמלך עליהם מהרה לעולם
 ועד: כי המלכות שלך היא ולעולמי עד תמלך בכבוד.
 בכתוב בתורתך. יי ימלך לעלם ועד: ונאמר והיה יי
 למלך על-כל-הארץ ביזם הוא יהיה יי אחר ושמו אחר:
 וברתתך כתוב לאמר. שמע ישראל יי אלהינו יי אחר:

ly Und so leben wir der frohen Zuversicht, bald zu schauen, wie Deine Macht der ganzen Menschheit offenbar wird, aller Götzendienst aus ihr schwindet, die menschliche Ordnung in Einklang stehet mit der Weisheit Deiner Weltregierung; dann werden alle Erdenbewohner Deinem Namen die Ehre geben und das wahre Gottesreich begründen. So heißt es in der heiligen Schrift: „Der Herr wird regieren immer und ewig.“ Ferner: „Gott wird König sein über die ganze Erde, er der Einzige und sein Name der Einige.“ Und in Deiner Lehre steht geschrieben: „Höre Israel! der Ewige, unser Gott, ist der Eine Gott!“

(Die Lade wird geöffnet.)

Rabbiner:**Heiliger Gott, Hort Israels!**

Der Tag, den Deine Gnade zu unserer Sühne bestimmt, er hat durch Jahrtausende an Israel seine Heilsbestimmung erfüllt, er hat durch Jahrtausende seine Weihende Kraft bewahrt und erhalten. Wohl mochten die Formen wechseln, unter denen wir anbetend Dir nahen, wohl sind es andere Stätten des Dienstes, in denen die Väter Dir gehuldigt, und andere Stätten

in denen wir Dir huldigen; aber unverändert und unwandelbar blieb das heilige Erbeben, mit dem wir vor Dir, unserm Herrn und Könige, uns niederwerfen. Ehedem war es das Eine Heiligtum, worüber Du Deinen Namen thronen liehest, war es die Eine Stätte der Weihe mitten im heiligen Lande, worin Deine Frommen sich zusammenfanden zu Deinem Dienste; heute sind es zahllose Stätten der Andacht, zerstreut über das ganze Erdenrund, darin Deine Getreuen sich sammeln zum Bekenntnis, zur Anbetung. Ehedem erweckte der beseligende Klang des Sühnewortes, das der Hohepriester aussprach an dem Tage der Weihe, des Wortes: לפני דהה תהדרו „Vor dem Ewigen seid ihr rein“ in der Schar der Gläubigen das Gefühl, ihr sei vergeben; heute spricht die Gottesstimme im Innern des Menschen, ob er durch wahre und aufrichtige Bußfertigkeit die Sühne des allwissenden Richters verdient habe, ob nicht.

Allerbarmender Vater! Wie Du in Wohlwollen erhörtest das innige Gebet Deines frommen Gesalbten, den das Stirnband zierte mit der Inschrift „Heilig dem Ewigen“, also wollest Du auch uns zu Gnaden aufnehmen, wenn wir in reuiger Erhebung zu Dir Herz und Sinn heiligen und weihen; wollest Du auch auf uns herniederschauen in väterlicher Huld und Liebe, wenn unser Auge zu Dir emporblicket, harrend Deines Heiles und vertrauend, daß Du uns begnadigen werdest!

In den Jahren der Vorzeit wurden am Versöhnungstage alle gottesdienstlichen Verrichtungen durch den Hohenpriester selbst vollzogen. Wie er auf seinem Herzen die Namen der Kinder Israhel trug, also trug er auch in seinem Herzen die Sorge um das Heil der ganzen Gemeinde Israhel. Er legte dreimal ein Sündenbekenntnis ab, für sich und sein Haus, für den ganzen priesterlichen Stamm, für das gesammte Israhel, und dreimal drückte er die innige Zuversicht aus, daß der Ewige sühnen werde den Mann seiner Weihe, den Stamm und das Volk seines Dienstes.

So schritt er denn zuerst, nachdem er in demutsvoller Scheu sich gerüstet, an das Bekenntnis seiner eigenen Sündigkeit und der seines Hauses.

וְכַךְ הָיָה אוֹמֵר. B. u. G. אָנָּה הַשֵּׁם.
 חָטָאתִי. עֲוִיתִי. פָּשַׁעְתִּי לְפָנֶיךָ אֲנִי וּבֵיתִי:
 אָנָּה בִשְׁמִי. כְּפָר־נָא. לַחֲטָאִים. וְלַעֲוֹנוֹת.
 וְלַפְּשָׁעִים. שְׁחַטָּאתִי. וְשַׁעֲוִיתִי. וְשִׁפְשָׁעְתִּי.
 לְפָנֶיךָ אֲנִי וּבֵיתִי: כְּכֹתוֹב בְּתוֹרַת מֹשֶׁה
 עֲבֹדָה מִפִּי כְבוֹדָה. כִּי־בַיּוֹם הַזֶּה יִכָּפֵר עֲלֵיכֶם
 לְטַהֵר אֶתְכֶם. מִכָּל חַטָּאתֵיכֶם לְפָנַי יי:

(Vorbeter und Gemeinde.)

וְהַכֹּהֲנִים וְהָעָם הָעוֹמְדִים בְּעֹזְרָה. כְּשֶׁהָיוּ שׁוֹמְעִים
 אֶת־הַשֵּׁם הַנִּכְבָּד וְהַנּוֹרָא מִפְּרֹשׁ יוֹצֵא מִפִּי כֹהֵן גָּדוֹל
 בְּקִרְשָׁה וּבִטְהָרָה. הָיוּ כּוֹרְעִים וּמִשְׁתַּחֲוִים וְנוֹפְלִים עַל־
 פְּנֵיהֶם וְאוֹמְרִים. בָּרוּךְ שֵׁם כְבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד:

(Vorbeter.)

וְאִף הוּא הָיָה מִתְבּוֹן לְגִמּוֹר אֶת־הַשֵּׁם כְּנִגְדֵי

B. u. G. Und also sprach er: O Ewiger ich habe mich
 vergangen, habe gesündigt und gefrevelt vor Dir, ich und mein
 Haus. O Gott, vergib die Vergehen, die Sünden und die
 Frevel, die ich begangen, gesündigt und gefrevelt habe vor Dir,
 ich und mein Haus. Wir harren Deiner gnadenreichen Ver-
 heißung durch Moses, Deinen Knecht: Denn an diesem Tage
 wird er euch sühnen, euch von allen Sünden reinigen vor dem
 Ewigen. —

(Gemeinde.)

Und als der Priester und das Volk, die in der Vorhalle
 standen, den heiligen Namen Gottes in Reinheit und Lauterkeit
 aussprechen hörten, beugten sie das Knie und fielen anbetend
 nieder und riefen: Gelobt sei sein Name, seine Herrlichkeit und
 sein Reich für und für!

(Vorbeter.)

Und der Priester beendete den Gottespruch und rief der
 benedictenden Gemeinde zu: Ihr seid rein! Und Du, o Gott,

הַמְבָרְכִים וְאוֹמְרֵם לָהֶם תִּטְהָרוּ: וְאַתָּה בְּמוֹבֶךָ הַגָּדוֹל
מְעוֹרָר רַחֲמֶיךָ וְסוֹלֵחַ לְאִישׁ חַסִּידֶךָ:

Rabbiner:

Und nachdem der Hohepriester durch das Bekenntnis seiner eigenen Sündigkeit vor Allen dargetan, daß kein Erdensohn, auch nicht der von Gott Berufene, frei ist von Fehl und Schuld, bereiteten die Priester sich bußfertig auf ihre Entsündigung vor. Und so schritt der Hohepriester zum Gebete für die Sühne des ganzen Priesterstandes.

וְכַךְ הָיָה אוֹמֵר. B. u. G. אֲנִי הַשֵּׁם.
חַטָּאתִי. עֲוִיתִי. פָּשַׁעְתִּי לְפָנֶיךָ אֲנִי וּבֵיתִי וּבְנֵי
אֹהֶרֶן עִם קְדוֹשֶׁךָ: אֲנִי בְשֵׁם. בְּפֶרֶךְ-נָא.
לְחַטָּאִים. וְלַעֲוֹנוֹת. וְלַפְּשָׁעִים. שְׁחַטָּאתִי.
וְשַׁעֲוִיתִי. וְשִׁפְשַׁעְתִּי לְפָנֶיךָ אֲנִי וּבֵיתִי וּבְנֵי
אֹהֶרֶן עִם קְדוֹשֶׁךָ: כִּכְתוּב בְּתוֹרַת מֹשֶׁה עֲבָדֶךָ
מִפִּי כְּבוֹדֶךָ. כִּי-בִיּוֹם הַזֶּה יִכַּפֵּר עֲלֵיכֶם לְטַהֵר
אֶתְכֶם. מִכָּל חַטָּאתֵיכֶם לְפָנַי יי:

(Vorbetet und Gemeinde.)

וְהַכֹּהֲנִים וְהָעָם הָעוֹמְדִים בְּעֹרָה. בְּשָׁהִיו שׁוֹמְעִים

hast in Deiner Huld verziehen Deinen Frommen und Getreuen.

B. u. G. Und also sprach er: O Ewiger, ich habe mich vergangen, habe gesündigt und gefrevelt vor Dir, ich und mein Haus und die Söhne Ahrons, Dein heiliger Stamm. O Gott, vergib die Vergehen, die Sünden und die Frevel, die ich begangen, gesündigt und gefrevelt habe, ich und mein Haus und die Söhne Ahrons, Dein heiliger Stamm. Wir harren Deiner gnadenreichen Verheißung durch Moses, Deinen Knecht: Denn an diesem Tage wird er euch sühnen, euch von allen Sünden reinigen vor dem Ewigen. --

(Gemeinde.)

Und als die Priester und das Volk, die in der Vorhalle standen, den heiligen Namen Gottes in Reinheit und Lauterkeit

אֶת־הַשֵּׁם הַנְּכָבֵד וְהַנּוֹרָא מִפְּרֹשׁ יוֹצֵא מִפִּי כְהֵן גָּדוֹל
בְּקֹדֶשׁהּ וּבְטַהֲרָהּ. הָיוּ כּוֹרְעִים וּמִשְׁתַּחֲוִים וְנוֹפְלִים עַל־
פְּנֵיהֶם וְאוֹמְרִים. בָּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מְלֻכּוֹתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד:

(Vorbeter.)

וְאֵף הוּא הָיָה מִתְבַּוֵּן לְגִמּוֹר אֶת־הַשֵּׁם בְּגִגְד
הַמְּבָרְכִים וְאוֹמֵר לָהֶם תְּטַהֲרוּ: וְאַתָּה בְּטוֹבָךָ הַגָּדוֹל
מְעוֹדֵר רַחֲמֶיךָ וְסוֹלֵחַ לְשִׁבְט מִשְׂרָתֶיךָ:

Rabbiner:

Und von der Sühne des Priesterstammes schritt der Hohepriester zum Gebete für die Sühne des Volkes, das von Urbeginn an berufen und geweiht war, zu sein ein Reich von Priestern und ein heiliges Volk.

וְכַךְ הָיָה אוֹמֵר. B. u. G. אֲנִי הַשֵּׁם. חֲטָאוּ.
עוּוּ. פִּישְׁעוּ לְפָנֶיךָ עֲמָךְ בֵּית יִשְׂרָאֵל: אֲנִי
בִשְׁמִי. כִּפְרֵנָא. לַחֲטָאִים. וְלַעֲוֹנוֹת. וְלַפִּישְׁעִים.
שְׁחָטָאוּ. וְשָׁעוּ. וְשִׁפְשְׁעוּ. לְפָנֶיךָ עֲמָךְ בֵּית
יִשְׂרָאֵל: כִּכְתוּב בְּתוֹרַת מֹשֶׁה עֲבָדְךָ מִפִּי
כְּבוֹדְךָ. כִּי־בִיּוֹם הַזֶּה יִכַּפֵּר עֲלֵיכֶם לְטַהֵר
אֶתְכֶם. מִכָּל חַטָּאתֵיכֶם לְפָנַי יי:

ausprechen hörten, beugten sie das Knie und fielen anbetend nieder und riefen: Gelobt sei sein Name, seine Herrlichkeit und sein Reich für und für!

(Vorbeter.)

Und der Priester beendete den Gottesspruch und rief der benedictenden Gemeinde zu: Ihr seid rein! Und Du, o Gott, hast in Deiner Guld verziehen dem Stamme Deiner Diener.

B. u. G. Und also sprach er: O Ewiger, Dein Volk, das Haus Israel hat sich vergangen, hat gesündigt und gefrevelt vor Dir. O Gott, vergib die Vergehen, die Sünden und die Frevel, welche Dein Volk, das Haus Israel, begangen,

(Borbeter und Chor.)

והכהנים והעם העומדים בעזרה בשִׁהוּ שומעים
את השם הנכבד והנורא מפרש יוצא מפי כהן גדול
בקדשה ובטהרה. היו בורעים ומשתחוים ונופלים על-
פניהם ואומרים. ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד:

(Borbeter.)

ואף הוא הנה מתבונן לגמור את השם כנגד
המברכים ואומר להם תטהרו: ואתה בטובך הגדול
מעורר רחמיק וסולח לעדת ישראל:

gesündigt und gefrevelt hat. Wir harren Deiner gnadenreichen
Verheißung durch Moses, Deinen Knecht: Denn an diesem Tage
wird er euch sühnen, euch von allen euren Sünden reinigen vor
dem Ewigen. —

(Gemeinde.)

Und als die Priester und das Volk, die in der Vorhalle
standen, den heiligen Namen Gottes in Reinheit und Lauterkeit
aussprechen hörten, beugten sie das Knie und fielen anbetend
nieder und riefen: Gelobt sei sein Name, seine Herrlichkeit und
sein Reich für und für!

(Borbeter.)

Und der Priester beendete den Gottesspruch und rief der
benedeienden Gemeinde zu: Ihr seid rein! Und Du, o Gott,
hast in Deiner Huld verziehen Deiner Gemeinde Israel.

Rabbiner:

Und als der Hohepriester das Werk der Sühne vollendet
hatte, da waren Alle erfüllt von heiliger Freude in Gott, wie
der gottbegeisterte Sänger es ausspricht:

(Ps. 84.) Wie lieblich und traut ist Deine Wohnung, Herr der
Heerscharen!

Es sehnet sich und schmachtet meine Seele nach den
Vorhöfen Gottes,

Mein Geist und mein Herz jubeln dem lebendigen
Gotte zu.

Heil denen, die in Deinem Hause weilen, Dich preisen
immerdar.

Heil denen, die in Dir ihre Stütze finden, und deren
Lebenspfade zu Dir hinführen!

Küstig schreiten sie fort von Kraft zu Kraft,
Um würdig vor Gott in Zion zu erscheinen.

„Ewiger, Gott der Heerscharen, höre mein Gebet,

„Neige Dein Ohr, Gott Jakobs, Selah!

„O Gott, unser Schild, blick hernieder

„Und schaue auf das Antlitz Deines Gesalbten!

„Denn besser ist ein Tag in Deinen Vorhöfen, als
tausend fern von Dir.

„Und lieber ist's mir zu weilen an der Schwelle im
Hause meines Gottes,

„Als sicher zu wohnen in Häusern, Dir entfremdet.“

Sonne und Schild ist Gott, der Herr!

Gnade und Ehren wird der Ewige verleihen,

Und nimmer weigern seine Güte denen, die in Schuld-
losigkeit wandeln.

Gott der Heerscharen! Heil dem Menschen, der auf
Dich vertrauet.

Und wie der Hohepriester nach vollendetem Sühnewerk für
die Gemeinde Israel zu Dir betete, also flehen auch wir:

Möge es Dein Wille sein, Ewiger unser Gott und Gott
unserer Väter, daß das Jahr, in welches wir eingetreten sind,
für uns ein Jahr Deines Wohlgefallens und Segens werde,
ein Jahr der Gnade und des Heiles; ein Jahr, darin reicher
Ertrag unser redlich Mühen lohnet, ein Jahr, darin wir in
Frieden der Fülle Deiner Gaben uns freuen, ein Jahr, darin
wir durch frommen Wandel Deiner Huld uns würdig erweisen,
ein Jahr, darin die Treue, mit der wir Dich und Deinen
Namen bekennen, von Allen erkannt wird, ein Jahr, darin
Deine Andachtsstätten immer reichere Weihe und Heiligung
ausströmen, ein Jahr, darin jedes Haus in Israel eine Pflege-
stätte der Zucht und des frommen Sinnes wird, ein Jahr,
darin Dein heilig Wort immer tiefer in unserm Herzen Wurzel
fasset, ein Jahr, darin Dein Name und Dein Reich immer
weiter auf den Erdenrund sich ausbreitet, ein Jahr, darin wir

der Zeit näher kommen, in der sich verwirklicht die Verheißung
Deines begeisterten Sehers:

כִּי בֵיתִי בֵית־תְּפִלָּה יִקְרָא לְכָל־הָעַמִּים:

Mein Haus wird ein Haus des Gebetes genannt werden
für alle Völker. Amen!

(Die Lade wird geschlossen.)

(Stille Andacht.)

קִי בְּרַכִּי נַפְשִׁי אֶת־יְיָ וְכָל־קִרְבֵי אֶת־שֵׁם קְדֹשׁוֹ:
בְּרַכִּי נַפְשִׁי אֶת־יְיָ וְאֶל־תְּשַׁבְּחֵהוּ כָּל־גְּמוּלוֹ: הַסֶּלֶחַ לְכָל־
עוֹנְגֵי הָרוּפָא לְכָל־תַּחֲלוּאֵיכִי: הַגּוֹאֵל מִשַּׁחַת חַיִּיכִי
הַמַּעֲטָרֵכִי חֶסֶד וְרַחֲמִים: הַמְּשַׁבֵּיעַ בְּטוֹב עֲדִיךָ תַּתְּחַדֵּשׁ
בְּנֶשֶׁךְ גְּעוּרֵיכִי: עֲשֵׂה צְדָקוֹת יְיָ וּמִשְׁפָּטִים לְכָל־עֲשׂוּקִים:
יִזְדַּע דְּרָכָיו לְמִשְׁחָה לְבָנֵי יִשְׂרָאֵל עֲלִילוֹתָיו: רַחוּם וְחַנוּן
יְיָ אֲרֵךְ אַפָּיִם וְרַב חֶסֶד: לֹא־לִגְצַח יָרִיב וְלֹא לְעוֹלָם
יִטּוֹר: לֹא כַחֲטָאֵינוּ עָשָׂה לָנוּ וְלֹא כְּעוֹנֵתֵינוּ גָּמַל עָלֵינוּ:
כִּי כִנְבֵה שָׁמַיִם עַל־הָאָרֶץ גָּבַר חֶסְדּוֹ עַל־יְרֵאָיו: בְּרַחֵק
מִזְרַח מִמַּעַרְב הִרְחִיק מִמֶּנּוּ אֶת־פְּשָׁעֵינוּ: בְּרַחֵם אָב
עַל־בָּנִים רַחֵם יְיָ עַל־יְרֵאָיו: כִּי־הוּא יָדַע יִצְרָנוּ וְכוֹר

ברכי (Ps. 103.) Preise, meine Seele, den Herrn und all
mein Inneres seinen heiligen Namen. Preise meine Seele den
Herrn und vergiß nicht die Fülle seiner Wohltaten. Er vergibt
alle deine Schuld und heilet alle deine Leiden. Er erlöset aus
dem Verderben dein Leben, krönet dich mit Huld und Erbarmen.
Er sättiget mit Kraft dein Alter, daß du dich gleich dem Adler
verjüngest. Der Herr übet Gerechtigkeit und schafft Recht allen
Bedrückten. Er tat seine Wege kund dem Moses, den Kindern
Israel seine Werke. Barmherzig und gnädig ist der Ewige,
langmütig und reich an Huld. Nicht für immer zürnet er, nicht
allezeit strafet er. Nicht nach unseren Sünden tuet er uns, nicht
nach unserer Schuld vergilt er uns. So hoch der Himmel über
der Erde ist, so weit hat er von uns abgetan unsere Frevel. Wie
sich ein Vater seiner Kinder erbarmet, so erbarmet sich der Ewige
derer, die ihn fürchten. Er kennet ja unser Gebilde, ist eingedenk,

כִּי־עָפָר אָנַחְנוּ: אָנוּשׁ כְּחֶצִיר יָמָיו כְּצִיץ הַשָּׂדֶה בֶּן יָצִיץ:
 כִּי רוּחַ עָבְרָה־בּוֹ וְאֵינָנוּ וְלֹא־יִבְרַנּוּ עוֹד מְקוֹמוֹ: וְחֶסֶד
 יי מַעֲלָם וְעַד־עוֹלָם עַל־יְרֵאָיו וְצַדִּיקָתוֹ לִבְנֵי בָנִים:
 לְשֹׁמְרֵי בְרִיתוֹ וְלוֹבְרֵי בְּקִדּוֹ לַעֲשׂוֹתָם: יי בְּשָׂמִים הַכִּין
 כֶּסֶף וּמַלְכוּתוֹ בְּבַל מְשַׁלָּח: בָּרְכוּ יי מְלֹאכָיו גְּבַרֵי כַח
 עֲשֵׂי דְבָרוֹ לְשִׁמְעַע בְּקוֹל דְּבָרוֹ: בָּרְכוּ יי כָּל־צַבָּאוֹ
 מְשַׁרְתָּיו עֲשֵׂי רְצוֹנוֹ: בָּרְכוּ יי כָּל־מַעֲשָׂיו בְּכָל־מְקוֹמוֹת
 מְמַשְׁלָתוֹ בָּרְכֵי נַפְשֵׁי אֶת־יי:

סליחות למוסף יום כפור.

(Vorbetet.)

סְלַח־לָנוּ אֲבִינוּ כִּי בָרַב אִוְלָתָנוּ שָׁגִינוּ.

מַחֲל־לָנוּ מַלְכָנוּ כִּי רַבּוֹ עֲוֹנֵינוּ:

(Gemeinde.)

כִּי עַל־רַחֲמֵיךָ הַרְבִּים אָנוּ בְּטוֹחִים. וְעַל צַדִּיקוֹתֶיךָ
 אָנוּ נִשְׁעָנִים. וְלִסְלִיחוֹתֶיךָ אָנוּ מְקוּיִם. וְלִישׁוּעָתֶךָ אָנוּ

daß wir Staub sind. Der Mensch der Blume gleich sind seine Tage, wie des Feldes Blüte, so blühet er. Wenn ein Wind über ihn hinfährt, so ist er nicht mehr, und sein Ort kennet ihn fürder nicht. Aber die Huld des Ewigen bleibet von Ewigkeit zu Ewigkeit denen, die ihn ehrfürchten, und seine Gnade den Kindeskindern, die seinen Bund wahren, seiner Vorschriften eingedenk bleiben und sie üben. Der Ewige hat im Himmel seinen Thron aufgerichtet, und seine Herrschaft waltet über Alles. Preiset den Ewigen, ihr seine Engel, gewaltig an Kraft, zu vollführen sein Wort, die ihr höret auf die Stimme seines Wortes. Preiset den Ewigen, alle seine Scharen, seine Diener, die seinen Willen vollziehen. Preiset den Ewigen, ihr all seine Werke, an allen Stätten seiner Herrschaft! Preise, meine Seele den Herrn!

(Vorbetet.)

סַלַח־בִּישׁוּעָתֶךָ אָנוּ מְקוּיִם. וְלִישׁוּעָתֶךָ אָנוּ

Berzeih' uns, unser König! denn unserer Sünden sind viel.

(Gemeinde.)

כי יא, auf Deine große Barmherzigkeit vertrauen wir,
 auf Deine Gerechtigkeit stützen wir uns, auf Deine Vergebung

מִצַּפִּים: אַתָּה הוּא מֶלֶךְ אוֹהֵב צְדָקוֹת מִקֶּדֶם. מֵעֲבִיר
 עֲוֹנוֹת עֲמוֹ וּמִסִּיר חַטָּאת יִרְאוּ: כֹּוֹרֵת בְּרִית לְרֵאשׁוֹנִים
 וּמִקֵּיִם שְׁבוּעָה לְאַחֲרוֹנִים: אַתָּה הוּא שִׁירְדָתָ בְּעֵנֶן
 כְּבוֹדָךְ עַל־הַר סִינַי. וְהִרְאִיתָ בְּרֵבִי טוֹבָךְ לְמִשְׁחָה עֲבָדֶיךָ:
 אֲרַחֲוֹת חֲסִדֶיךָ גְּלִיתָ לּוֹ. וְהוֹדַעְתָּ כִּי אַתָּה אֵל רַחוּם
 וְחַנּוּן אֲרָךְ אַפַּיִם וְרַב־חַסֵּד וּמְרַבָּה לְהִיטִיב. וּמְנַהִיג
 אֶת־הָעוֹלָם כָּלֹו בְּמִדַּת רַחֲמִים: וְכֵן כָּתוּב. וַיֹּאמֶר אֲנִי
 אֵעֲבִיר כָּל־טוֹבִי עַל־פְּגַמֶיךָ וְקָרָאתִי בְּשֵׁם יְיָ לְפָגַמֶיךָ וְחַנַּתִּי
 אֶת־אֲשֶׁר אָחַן וְרַחֲמֹתִי אֶת־אֲשֶׁר אֲרַחֵם:

(Vorbeten.)

אֵל אֲרָךְ אַפַּיִם אַתָּה. וּבַעַל הַרְחָמִים נִקְרָאתָ. וְהִרְדָּךְ
 תְּשׁוּבָה הוֹרִיתָ: גְּדַלַת רַחֲמֶיךָ וְחֲסִדֶיךָ תִזְכָּר הַיּוֹם וּבְכָל־

hoffen wir, und Deiner Hülfe harren wir. Du bist es, o König, der da Schuld erwiesen von Anbeginn; der hinwegschaffet die Sünden seines Volkes, und entfernt die Vergehungen derer, die ihn ehrfürchten; der den Bund geschlossen mit den frühesten und den Schwur hält den spätesten Geschlechtern. Du bist es, der Du Dich niederliehest in geheimnisvoller Majestät auf den Berg Sinai; die Pfade Deiner Güte hast Du Moses, Deinem Diener, gezeigt, die Wege Deiner Gnade hast Du ihm enthüllt und ihm kundgetan, daß Du ein barmherziger, gnädiger Gott bist, langmütig, reich an Schuld, der in Fülle Gnade übet und die ganze Welt leitet durch sein erbarmungsreiches Walten. Und also stehet geschrieben: Und er sprach: „Ich werde meine ganze Güte an deinem Antlitze vorüberziehen lassen, und künden den Namen des Ewigen vor dir, und Gnade erweisen dem, den ich begnadigen will, und mich erbarmen deß, dem ich Erbarmen schenken will.“

אֵל D Gott! langmütig bist Du, und Erbarmungsreicher ist Dein Name, und den Weg der Buße hast Du uns gelehrt. Der Größe Deiner Barmherzigkeit und Deiner Gnaden gedenke

יִס לְגֹרַע יְדִידֶיךָ : תִּפְּן אֱלֹהֵינוּ בְּרַחֲמִים. כִּי אַתָּה הוּא בָּעַל
 הַרְחָמִים : בְּתַחֲנוּן וּבַתְּפִלָּה פָּנִיךָ נִקְדָּם. כְּהוֹדֵעַת לַעֲנֹ
 מִקְדָּם : מִמְּרוֹן אִפְּךָ שׁוֹב. כְּמוֹ בְּתוֹרָתְךָ כְּתוּב. וּבְצֵל
 כְּנִפְיֶיךָ נִחְסָה וְנִתְלוֹנָן. כִּיּוֹם וַיֵּרֶד יְיָ בְּעָנָן : תַּעֲבֹר עַל-פְּשַׁע
 וְתִמְחָה אֲשָׁם. כִּיּוֹם וַיִּתְיַצֵּב עִמּוֹ שָׁם : תִּצְוֶינָה שׁוֹעֲתֵנוּ
 וְתִקְשִׁיב מִנוּ מֵאָמָר. כִּיּוֹם וַיִּקְרָא בְּשֵׁם יְיָ וְשָׁם נִיאָמַר :
 וַיַּעֲבֹר יְהוָה עַל-פָּנָיו וַיִּקְרָא :

יְהוָה יְהוָה אֵל רַחוּם וְחַנוּן אַרְךָ אַפַּיִם וְרַב-
 חַסֵּד וְאַמֶּת : נִצַּר חַסֵּד לְאַלְפִים נִשְׂא עֵין
 וּפְשַׁע וְחַטָּאָה וְנִקְהָ :

וְסִלַּחַת לְעוֹנְנוּ וּלְחַטָּאתֵנוּ וְנִחַלְתֵנוּ :

סִלַּח-לָנוּ אֲבִינוּ כִּי חַטָּאתֵנוּ מְחַל-לָנוּ מִלִּבְנוּ כִּי פָשַׁעֵנוּ.
 כִּי-אַתָּה אֲדֹנָי טוֹב וְסִלַּח וְרַב-חַסֵּד לְכָל-קְדָאִיךָ :

heute wie an jedem Tage den Nachkommen Deiner Getreuen.
 Wende Dich zu uns voll Erbarmen; denn Du bist ja der Herr
 des Erbarmens. Wir nahen Dir mit Gebet und Flehen nach
 dem Vorbilde unseres Lehrers Moses. Und so laß denn ab
 von Deinem Zorne, wie in Deiner Lehre verheißen ist; und im
 Schatten Deiner Fittige laß uns geborgen sein, wie am Tage,
 da Du in der Wolke herniederstiegest. Vergib die Schuld und
 lösche aus das Vergehen, wie damals, da Gott sich offenbarte
 nach den Worten der Schrift:

„Gott, o Gott, allmächtig, barmherzig und gnädig, lang-
 mütig und von unendlicher Huld und Treue! Du bewahrest
 Gnade bis ins tausendste Geschlecht, verzeihst Schuld, Missetat
 und Sünde, und sprichst rein die Reuigen.“

So wollest Du auch uns, Gott und Vater, unsere Sünden
 vergeben, das reuevolle Gebet erhören, das aus bußfertigen
 Herzen zu Dir emporsteiget, und in väterlicher Liebe Deiner
 Kinder Dich erbarmen.

(Die Lade wird geöffnet.)

(Vorbeter.)

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ:

יּוֹם כְּפָרִים זֶה הַיּוֹם לְבָרַר וּלְקַשְׁטָהּ. צָחַן אֲשֶׁר עָלָה
בְּתוֹר אַנְדוֹת מוֹטָהּ. קִהְלֵנוּ בִּי תָרִיב אָנָּה לְצַדִּיק שְׁפָטָהּ.

(Gemeinde.)

כִּי אָדָם אֵין צַדִּיק בְּאֶרֶץ אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה-טוֹב וְלֹא יִחַטָּא:

(Vorbeter.)

יּוֹם כְּפָרִים זֶה אֶל-שׁוֹעֲתָנוּ הֶעֱתַר. חֲטָאת עֲמָךְ כְּבָסֶם
כְּבִנְתָר. עַל-חַטָּא שְׁחַטָּאנוּ לְפָנֶיךָ בַּסִּתָר. אָנָּה סִלַּחַה
לְנַפְשׁ נְקָטָהּ.

(Gemeinde.)

כִּי אָדָם אֵין צַדִּיק בְּאֶרֶץ אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה-טוֹב וְלֹא יִחַטָּא:

(Vorbeter.)

יּוֹם כְּפָרִים זֶה בְּשִׁלְחֶסֶדְךָ אֲנִי תְלוּי. טָפַף וְהָלוּף:

(Vorbeter.)

Unser Gott und Gott unserer Väter!

יִם Du sehest ein den Sühnetag zur Läuterung,
Den Fleck der Schuld zu tilgen, Sündenlast zu lösen;
Wenn heut Du eingehst in's Gericht mit Israel,
D neig' zur Milde Dich und richte uns in Huld.

G. Denn Niemand ist auf Erden
Von Sünden rein und Fehl.

ב. יִם An diesem Bußetage laß Dich von uns erflehen
Und tue gnädig fort verborg'nen Fehles Spuren;
Die Sünden all', die im Geheimen wir begangen,
Bergib der Seele sie, die voller Reu' und Buße.

G. Denn Niemand ist auf Erden
Von Sünden rein und Fehl.

ב. יִם Am heut'gen Tag nur Deine Gnade aufrecht mich erhält,
Und ohne sie verzehrte sich die Seele mir in Bangnis

בְּמִזְגֵּי נְרָשׁ וְקִלְוֵי. עַל-חַטָּא שְׁחַטָּאנוּ לְפָנֶיךָ בְּנִלְוֵי. אָנָּא
עֲוֹנֵנוּ אֶל-תִּרְאֶה וְתִבְיָטָה.

(Gemeinde.)

כִּי אָדָם אֵין צַדִּיק בְּאֶרֶץ אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה-טוֹב וְלֹא יִחַטָּא:

(Borbeter.)

יּוֹם בְּפָרִים זֶה גִּזְרֵי דִין בְּהַכְּנָס. יִרְאֶיךָ לְהַתְנוּסָם
תְּנַה-לָּנוּ גַם. עַל-חַטָּא שְׁחַטָּאנוּ לְפָנֶיךָ בְּאָגָם. אָנָּא
פְּשְׁעֵינוּ עֵבֶר אֲשֶׁר נָטָה.

(Gemeinde.)

כִּי אָדָם אֵין צַדִּיק בְּאֶרֶץ אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה-טוֹב וְלֹא יִחַטָּא:

(Borbeter.)

יּוֹם בְּפָרִים זֶה דְּרָכּוֹ נְמוֹשׁ לְצוֹן. כּוֹנֵן לְטַהַר פְּנִימֵי
זְחִיצוֹן. עַל-חַטָּא שְׁחַטָּאנוּ לְפָנֶיךָ בְּלְצוֹן. אָנָּא צְנַעַח
תַּחֲתִית דִּיוֹטָא.

(Gemeinde.)

כִּי אָדָם אֵין צַדִּיק בְּאֶרֶץ אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה-טוֹב וְלֹא יִחַטָּא:

Ob ihrer Sündigkeit, die offenkundig trat aus Licht;
In Deiner Huld, o Herr, wend' Deinen Blick von ihr.

Ⓞ. Denn Niemand ist auf Erden
Von Sünden rein und Fehl.

Ⓢ. יוֹם Am Tage des Gerichts, bevor gefällt wird das Urteil,
Laß Deinen Frommen sichtbar werden Deiner Gnade
Banner;

Und an den Sünden, denen Not entgegen uns geführet,
Vorüber gnädig zieh, ob sie auch vor sich drängen.

Ⓞ. Denn Niemand ist auf Erden
Von Sünden rein und Fehl.

Ⓢ. יוֹם Es ist des Sühntags Heilswirkung, leichten Sinn zu
lassen,

In ernster Müß' fasteind, Geist wie Leib zu läutern;

(Borbeter.)

יום כפרים זה זכות תחפש לבני תמותה. נאקוה
תשקט מפחד ואימתה. על-הטא שחיבנו עליו מיתה.
אנא תגיה לשבני עלטה.

(Gemeinde.)

כי אדם אין צדיק בארץ אשר יעשה טוב ולא יחטא:

(Borbeter.)

אל מלך יושב על כסא רחמים. מתנהג בהסירות
מוחל עונות עמו. מעביר ראשון ראשון. מרבה מחילה
לחטאים וסליחה לפושעים. עשה צדקות עם כל-בשר
נרות. לא כרעתם תגמל. אל הזרית לנו לומר מדות
שלא עשרה. וכר-לנו היום ברית שלש עשרה. כמו
שהודעת לענו מקדם. כמו שכתוב. וירד יהוה בענן
ויתיצב עמו שם ויקרא בשם יהוה:

Bergib, wenn wir im Uebermut gehöhnet und gefrevelt,
Und senk' die Schuld hinab in des Bergessens Tiefen.

G. Denn Niemand ist auf Erden
Von Sünden rein und Fehl.

א. יום Stets suche Deine Huld hervor, was für den Menschen
spreche,

Laß sprechen heut für uns des Herzens tiefftes Beben;
Führt uns die Schuld den Pfad der Nacht zu unserem
Verderben,

Leucht' uns die Huld des Herrn, erhellend uns're Bahnen.

G. Denn Niemand ist auf Erden
Von Sünden rein und Fehl.

(Borbeter.)

אל מלך Allbarmer, der Du in Milde waldest, Langmut
übest, den Sündern und Frevlern gern verzeihst, allen Sterb-
lichen Liebe erweist, und ihnen nicht nach ihrer Schuld ver-
giltst. Allgütiger, Du hast Dich selbst durch Deinen treuen
und demüthigen Diener Moses als allliebender Vater uns
offenbart, wie es heißt:

וַיַּעֲבֹר יְהוָה עַל-פָּנָיו וַיִּקְרָא:

(Gemeinde.)

יְהוָה יְהוָה אֵל רַחוּם וְחַנוּן. אֲרַךְ אַפָּיִם וְרַב
חַסֵּד וְאַמֶּת: נִצַּר חַסֵּד לְאֱלֹפִים. נִשְׂא עֵוֹן
וּפְשָׁע וְחַטָּאת וְנִקְיָה:

וְסָלַח לְעֹנְוֵנוּ וּלְחַטָּאתֵנוּ וּנְחַלְתָּנוּ:

סָלַח-לָנוּ אֲבִינוּ בִּי חַטָּאתֵנוּ. מְחַל-לָנוּ מַלְכֵנוּ בִּי פְשָׁעֵנוּ:
בִּי-אִמָּה אֲדָנִי טוֹב וְסָלַח וְרַב-חַסֵּד לְבַל-קְדָאִיךָ:

(Die Lade wird geschlossen.)

(Stilles Gebet.)

זְכוּ רַחֲמֶיךָ יְיָ וְחַסְדֶיךָ בִּי מַעֲוֹלָם הִמָּה: זְכוּ לְעַבְדֶיךָ
לְאַבְרָהָם לְיִצְחָק וּלְיַעֲקֹב. אֶל-תִּפְּן אֶל-קִשֵׁי הָעַם הַזֶּה
וְאֶל-רָשָׁעוֹ וְאֶל-חַטָּאתוֹ:

(Gemeinde.)

„Gott, o Gott, allmächtig, barmherzig und gnädig,
langmütig und von unendlicher Huld und Treue! Du bewahrest
Gnade bis ins tausendste Geschlecht, verzeihest Schuld, Missetat
und Sünde, und sprichst rein die Reuigen.

So wollest Du auch uns, Gott und Vater, unsere
Sünden vergeben, das reuevolle Gebet erhören, das aus buß-
fertigen Herzen zu Dir emporsteigt, und in väterlicher Liebe
Deiner Kinder Dich erbarmen.

(Stilles Gebet.)

וְזוֹר Wie Du allezeit unserer Väter Dich erbarmst,
Herzensverstocktheit und Abfall ihnen verziehen hast, so richte
in Milde auch uns, wenn wir in der Torheit unseres Herzens
gesündigt haben.

זְכַר-לָּנוּ בְּרִית אֲבוֹת בְּאֶשֶׁר אָמַרְתָּ. וְזָכַרְתִּי אֶת-
 בְּרִיתִי יַעֲקֹב וְאֶף אֶת-בְּרִיתִי יִצְחָק וְאֶף אֶת-בְּרִיתִי
 אַבְרָהָם אֲזַכֵּר וְהָאָרֶץ אֲזַכֵּר: וְזָכַר-לָנוּ בְּרִית רֵאשִׁימִים
 בְּאֶשֶׁר אָמַרְתָּ. וְזָכַרְתִּי לָהֶם בְּרִית רֵאשִׁימִים אֲשֶׁר
 הוֹצֵאתִי-אֹתָם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לְעֵינֵי הַגּוֹיִם לְהִיזוֹת לָהֶם
 לְאֱלֹהִים אֲנִי יי: עֲשֵׂה עִמָּנוּ כְּמָה שֶׁהִבְטַחְתָּנוּ. וְאֶף-
 גַּם-זֹאת בְּהִיזוֹתָם בְּאֶרֶץ אֲבִיהֶם לֹא-מֵאֲסֹתִים וְלֹא-
 גַּעְלֹתִים לְבַלְתָּם לְהַפִּיר בְּרִיתִי אִתָּם כִּי אֲנִי יי אֱלֹהֵיהֶם:
 רַחֵם עָלֵינוּ וְאַל תִּשְׁחִיתֵנוּ כְּמָה שֶׁכָּתוּב. כִּי אֵל רַחוּם
 יי אֱלֹהֶיךָ לֹא יִרְפֶּךָ וְלֹא יִשְׁחִיתֶךָ וְלֹא יִשְׁבַח אֶת-בְּרִית
 אֲבֹתֶיךָ אֲשֶׁר נִשְׁבַּע לָהֶם: מַלְאֲכֵי אֱלֹהִים לְבָרְכָה אֶת-
 שְׁמֶךָ כְּמָה שֶׁכָּתוּב. וּמַלְאֲכֵי אֱלֹהִים אֶת-לְבָבָהּ וְאֶת-לֵב
 זְרַעֶהּ לְאַהֲבָה אֶת-יי אֱלֹהֶיךָ בְּכָל-לְבָבָהּ וּבְכָל-נַפְשָׁהּ
 לְמַעַן חַיֶּיהָ: הַמְצֵא לָנוּ בְּבִקְשֹׁתֵינוּ כְּמָה שֶׁכָּתוּב.
 וּבִקְשֹׁתֵם מִשָּׁם אֶת-יי אֱלֹהֶיךָ וּמְצֵאתָ כִּי תִדְרֹשְׁנוּ בְּכָל-
 לְבָבָהּ וּבְכָל-נַפְשָׁהּ: מַחַה פִּשְׁעֵינוּ לְמַעַנְךָ בְּאֶשֶׁר אָמַרְתָּ.
 אָנֹכִי אָנֹכִי הוּא מַחַה פִּשְׁעֵיךָ לְמַעַנִי וְחַטֹּאתֶיךָ לֹא
 אֲזַכֵּר: מַחַה פִּשְׁעֵינוּ כְּעֵב וּכְעָנָן בְּאֶשֶׁר אָמַרְתָּ. מַחִיתִי
 כְּעֵב פִּשְׁעֵיךָ וּכְעָנָן חַטֹּאתֶיךָ שׁוֹבֵה אֵלַי כִּי גֹאֲלֶיךָ:
 הַלְבֵן חַטֹּאֵינוּ כִּשְׁלֵג וּכְצֹמֵר כְּמָה שֶׁכָּתוּב. לְכוּ-נָא וְנִבְכַחַה
 יֵאמֹר יי אִם-יְהִיו חַטֹּאֵיכֶם כִּשְׁנַיִם כִּשְׁלֵג יִלְכִינוּ אִם-

זכר לני זכור לנו את ברית אבות אשר אמרת. וזכורתי את בריתי יעקב ואף את בריתי יצחק ואף את בריתי אברהם אזכור והארץ אזכור: וזכור לנו ברית רישנים אשר אמרת. וזכורתי להם ברית רישנים אשר הוצאתי אותם מארץ מצרים לעיני הגוים להזות להם לאלהים אני יי: עשה עמנו כמה שהבטחתנו. ואף גם זאת בהזותם בארץ אביהם לא מאסותים ולא געלותים לבלתם להפיר בריתי איתם כי אני יי אלהיהם: רחם עלינו ואל תשחיתנו כמה שכתוב. כי אל רחום יי אלהיך לא ירפך ולא ישחיתך ולא ישבח את ברית אבותיך אשר נשבע להם: מלאכי אלהים לברכה את שםך כמה שכתוב. ומלאכי אלהים את לבבך ואת לב זרעך לאהבה את יי אלהיך בכל לבבך ובכל נפשך למען חייך: המצא לנו בבקשותינו כמה שכתוב. ובקשותם משם את יי אלהיך ומצאת כי תדרשנו בכל לבבך ובכל נפשך: מחה פשעינו למענך באשר אמרת. אנכי אני הוא מחה פשעיך למענתי וחטאותיך לא אזכור: מחה פשעינו כעב וכענן באשר אמרת. מחיתי כעב פשעיך וכענן חטאותיך שובה אלי כי גואלך: הלבן חטאינו כשלג וכצומר כמה שכתוב. לכו נא ונבכה יאמר יי אם יהיו חטאיכם כשנים כשלג ילכינו אם

יִאֲדִימוּ בַתּוֹלַעַ בַּצִּמּוֹר יְהוּי: זֶרֶק עָלֵינוּ מִיָּם טְהוֹרִים
 וְטַהֲרֵנוּ כְּמַה שְּׁכַתוֹב. וְזָרְקָתִי עֲלֵיכֶם מִיָּם טְהוֹרִים
 וְטַהֲרֶתֶם. מִכֹּל טְמֵאוֹתֵיכֶם וּמִכֹּל-גְּלוּלֵיכֶם אֲטַהֵר אֶתְכֶם:

(Vorbeter.)

כִּפּוּר חַטָּאֵינוּ בַיּוֹם הַזֶּה וְטַהֲרֵנוּ כְּמַה שְּׁכַתוֹב. כִּי-
 בַיּוֹם הַזֶּה יִכְפּוּר עֲלֵיכֶם לְטַהֵר אֶתְכֶם. מִכֹּל חַטֹּאתֵיכֶם
 לִפְנֵי יי תְּטַהֲרוּ:

(Vorbeter und Gemeinde.)

שְׁמַע קוֹלְנוּ יי אֱלֹהֵינוּ חוּס וְרַחֵם עָלֵינוּ וְקַבֵּל
 בְּרַחֲמִים וּבְרָצוֹן אֶת-תְּפִלָּתֵנוּ:

(Vorbeter und Gemeinde.)

הַשִּׁיבֵנוּ יי אֱלֹהֵי וּנְשׁוּבָה תִּדְרֹשׁ יָמֵינוּ בְּקָדְרָם:

(Vorbeter.)

אֲמַרְנוּ הַאֲזִינָה יי בִּינָה הַגִּיגֵנוּ: יְהוּי לְרָצוֹן אֲמַרְי-

uns nicht dem Verderben hin. Läuere unser Herz, daß wir
 in voller Liebe und Hingebung Deinem Namen anhangen. Lösch'
 aus unsere Missetaten, daß sie wie das Nebelgewölk schwinden.

(Vorbeter.)

כִּפּוּר Vergib an diesem Tage unsere Sünden und gib uns
 ein reines Herz, wie Du verkündigt hast: „Denn an diesem Tage
 sühnet er und läutert er euch; von allen euren Sünden sollet
 ihr rein sein vor dem Ewigen.“

(Vorbeter und Gemeinde.)

שְׁמַע Höre unsere Stimme, Ewiger unser Gott, schone
 und erbarme Dich unser und nimm in Huld und Gnade unser
 Gebet an.

(Vorbeter und Gemeinde.)

הַשִּׁיבֵנוּ Führ' uns zurück zu Dir, Ewiger, daß wir uns
 Dir zuwenden. Erneuere unsere Tage zu unserm Heile.

(Vorbeter.)

אֲמַרְי Neige Dein Ohr unserm Gebete, Ewiger, laß die

פִּינוּ וְהִגִּיזוּ לִבְנֵי לִפְנֵיהֶם יי צוּרֵנוּ וְגֹאֲלֵנוּ: אֵל־תִּשְׁלִיכֵנוּ
 מִלִּפְנֵיהֶם וְרוּחַ קְדֻשָׁה אֵל־תִּקַּח מִמֶּנּוּ: אֵל־תִּשְׁלִיכֵנוּ לְעַתָּה
 וְקִנְיָה בְּכֹלֹת בְּחֵנוּ אֵל־תַּעֲזֹבֵנוּ: אֵל־תַּעֲזֹבֵנוּ יי אֱלֹהֵינוּ
 אֵל־תִּרְחַק מִמֶּנּוּ: עֲשֵׂה־עִמָּנוּ אוֹת לְטוֹבָה וַיִּרְאוּ שְׂנֵאֵינוּ
 וַיָּבֹשׂוּ כִי־אָתָּה יי עֲזַרְתָּנוּ וְנִחַמְתָּנוּ: כִּי לָךְ יי הוֹחַלְנוּ
 אָתָּה תַעֲנֶה אֲדֹנָי אֱלֹהֵינוּ:

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ.

אֵל תַּעֲזֹבֵנוּ. וְאֵל תִּשְׁשָׁנוּ. וְאֵל תִּכְלִימֵנוּ. וְאֵל תִּפְסַר
 בְּרִיתְךָ אִתָּנוּ. קַרְבָּנוּ לְתוֹרָתְךָ. לְמִדְּוָנוּ מִצוֹתֶיךָ. הוֹרֵנוּ
 דְרָבְךָ. הֵט לִבְנוּ לִירְאָה אֶת־שִׁמְךָ. וּמַל אֶת־לִבְבָנוּ
 לְאַהֲבָתְךָ. וְנָשׁוּב אֵלֶיךָ בְּאַמֶּת וּבְלֵב שָׁלֵם: וְלִמְעַן שִׁמְךָ
 הַגָּדוֹל תִּמְחַל וְתִסְלַח לְעוֹנֵנוּ בְּכַתוּב בְּדַבְרֵי קְדֻשָׁה.
 לְמַעַן־שִׁמְךָ יי וְסִלַּחְתָּ לְעוֹנֵי כִּי רַב־הוּא:

Worte unseres Mundes und unseres Herzens Dir wohlgefällig sein, o Gott. Werf uns nicht vor Deinem Angesicht, und die Heiligkeit Deines Geistes nimm nicht von uns! Werf uns nicht in den Tagen unseres Alters; wenn unsere Kraft schwindet, verlasse uns nicht. Verlasse uns nicht, bewahre uns Deine Güte, schenke uns Deinen Beistand, daß wir nicht zu Schanden werden! Denn Dein, Ewiger, harren wir, und Du wirst uns gnädig erhören.

Unser Gott und Gott unserer Väter! verlaß uns nicht und verschmäh' uns nicht! Löse nicht Deinen Bund mit uns, bringe uns immer näher Deiner Lehre, befestige in uns Deine Gebote, führe uns in Deinen Wegen, wende Dir unser Herz zu, daß wir in aufrichtiger Buße zu Dir zurückkehren, Dich ehrfürchten und lieben mit ganzer Seele und, mit Dir versöhnt, unserer Sünden frei werden.

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ:
סֶלַח-לָנוּ. מַחֲלֵ-לָנוּ. כִּפּוּר-לָנוּ:

(Gemeinde.)

כִּי אָנוּ עַמְּךָ וְאַתָּה אֱלֹהֵינוּ. אָנוּ בְנֶיךָ וְאַתָּה אָבִינוּ:
אָנוּ עַבְדֶּיךָ וְאַתָּה אֱדֹנָינוּ. אָנוּ קַהְלֶיךָ וְאַתָּה חֲלֻקָנוּ:
אָנוּ גְחֻלְתֶּךָ וְאַתָּה גּוֹרְלָנוּ. אָנוּ צֹאנֶיךָ וְאַתָּה רֹעֵנוּ:
אָנוּ בְרִמָּה וְאַתָּה נוֹטְרָנוּ. אָנוּ סְעֻלְתֶּךָ וְאַתָּה יוֹצְרָנוּ:
אָנוּ רְעִיתֶךָ וְאַתָּה רוֹקְנוּ. אָנוּ סִגְלְתֶךָ וְאַתָּה קְרוֹבָנוּ:
אָנוּ עַמְּךָ וְאַתָּה מַלְכָנוּ. אָנוּ מַאֲמִירֶיךָ וְאַתָּה מַאֲמִירָנוּ:

(Stilles Gebet.)

אֲבָל אָנוּ מְלֵאֵי עוֹן. וְאַתָּה מְלֵא רַחֲמִים. אָנוּ יָמִינוּ
כִּצֵּל עוֹבֵר. וְאַתָּה הוּא וְשִׁנוֹתֶיךָ לֹא יִתָּמוּ:

כִּי אֲנִי Wir sind Deine Bekenner, und Du bist unser Gott.
Wir sind Deine Kinder, und Du bist unser Vater.
Wir sind Deine Knechte, und Du bist unser Herr.
Wir sind Deine Gemeinde, und Du bist unser Teil.
Wir sind Dein Erbe, und Du bist unser Gut.
Wir sind Deine Herde, und Du bist unser Hirt.
Wir sind Dein Weinberg, und Du bist unser Hüter.
Wir sind Dein Werk, und Du bist unser Bildner.
Wir sind Deine Getreuen, und Du bist unser Freund.
Wir sind Dein Eigentum, und Du bist unser Hort.
Wir sind Dein Volk, und Du bist unser König.
Wir verehren Deinen Namen, und Du bringest
unsern Namen zu Ehren.

Wir schuldbeladen, Du aber veröhnungsreich.

Wir der hinschwindende Schatten, Du aber dauernd
und ewig!

אֲשֶׁר־יִשְׁפָּטֵנִי בְּשֵׁם־יְהוָה אֱלֹהֵי אֲבֹתַי: אֲשֶׁר־יִשְׁפָּטֵנִי לֹא־יִחַשְׁבֵנִי
 יְיָ לֹא־עֲוֹן וְאֵין בְּרוּחוֹ רְמִיָּה: כִּי יִזְמַם וְלִילָה תִּכְבַּד עָלַי
 יְהוָה נִהְפָּךְ לְשֹׂדֵד בְּחַרְבֵי קִיץ סָלַח: חַטָּאתַי אֹדִיעַךְ
 וְעֹנֵי לֹא כִסִּיתִי אֲמַרְתִּי אֹדְדָה עָלַי פְּשָׁעֵי לִי וְאַתָּה
 גִּשְׂאֵת עֹן חַטָּאתַי סָלַח:

(Borbeter.)

אֲנִי תָבוֹא לְפָנֶיךָ תִּפְלְתָנוּ וְאַל־תִּתְעַלֵּם מִתְחַנְּתָנוּ.
 שְׂאִין אָנוּ עֲוֵי פָנִים וּקְשֵׁי־עֶרְף לֹא־מַר לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ
 וְאַל־תִּי אֲבוֹתֵינוּ צְדִיקִים אֲנַחְנוּ וְלֹא חַטָּאנוּ אֲבָל אֲנַחְנוּ
 חַטָּאנוּ:

(Gemeinde.)

אֲשַׁמְנוּ דְבַרְנוּ רַפִּי הַעֲוִינוּ יַעֲצָנוּ רָע קִשִּׁינוּ עֶרְף.
 תַּעֲיִנוּ: סָרְנוּ מִמִּצְוֹתֶיךָ וּמִכּוּשְׁפֵי־הַטּוֹבִים וְלֹא־שָׁוָה
 לָנוּ: וְאַתָּה צְדִיק עַל כָּל־הַבָּא עֲלֵינוּ בִּי־אַמֶּת עֲשִׂיתָ
 וְאֲנַחְנוּ הִרְשָׁענוּ:

הִרְשָׁענוּ וּפְשָׁענוּ לָכֵן לֹא נוֹשָׁענוּ וְתֵן בְּלִבְנוּ לְעֹזֹב
 הַרָּף רָשָׁע וְחַיֵּשׁ לָנוּ יֵשַׁע: בְּכַתּוּב עַל־יַד נְבִיאָךְ יַעֲזֹב
 רָשָׁע דַּרְכּוֹ וְאִישׁ אֲוֹן מִחֲשַׁבְתּוֹ וַיָּשָׁב אֶל־יְיָ וַיִּרְחַמְהוּ
 וְאַל־אֱלֹהֵינוּ בִּי־רָבָה לְסִלּוֹחַ:

(Stilles Gebet.)

אשרי (Ps. 32): Heil dem Menschen, dem Sünde vergeben,
 Schuld verziehen ist. Heil dem Menschen, dem Gott die Sünde
 nachsieht, wenn in seinem Gemüte kein Trug ist. Darum
 bekenne ich Dir meine Sünde, und mein Vergehen verschweige
 ich nicht vor Dir. Meine Seele sehnt sich, Dir offen dar-
 zulegen meine Schuld, und Du, o Gott, wirst Sünde und
 Missetat vergeben.

(Rabbiner.)

Allgegenwärtiger, allwissender Gott! Du kennest des Menschen Herz, durchforschest sein Inneres, erlauschest die geheimsten Regungen unserer Seele, mit allen unseren Wegen bist Du vertraut. Vor Dir gibt es keine Täuschung, vor Dir kein Verhüllen. Wer von uns wollte vor Dir rein sich nennen und von sich selber sprechen: Ich habe nicht gesündigt! Nein, wir alle wissen und bekennen es: Wir haben uns schwer vergangen, wir haben gesündigt gegen Dich, wissentlich und unwissentlich, sei es im Drange der Noth, sei es in trotzigem Uebermut, oft aus Leichtfertigkeit des Sinnes, oft aus Verstocktheit des Herzens. Ja, wir haben gesündigt gegen Dich! Wir haben durch unsern Wandel Deinen heiligen Namen entweiht, haben die Treue gegen Ueberzeugung und Wahrheit gebrochen um Besitz, um nichtigen Gewinn, um eitler Ehren willen, haben im Glücke uns überhoben und undankbar Dich vergessen; haben im Unglücke schwach uns erwiesen, haben gemurrt und die Vaterliebe verkannt, die in den Prüfungen dem Menschen eine Quelle der Läuterungen erschließt. Wir haben gefehlt gegen uns! Wir sind den Trieben der Sinne nachgegangen, haben die flüchtigen Genüsse den bleibenden Gütern, den Schein dem Wesen, das Vergängliche dem Ewigen vorgezogen. Wir haben die Seele, die rein aus Deiner Schöpferhand hervorgegangen, und den Geist, das Abbild Deiner Heiligkeit, entweiht. Wir haben gefrevelt gegen unsere Nebenmenschen! Wir haben nur zu oft vergessen, daß Ein Gott uns Alle geschaffen, daß wir Alle Kinder sind Eines Vaters. Wir sind nicht immer Deinen Wegen nachgewandelt, den Wegen der Liebe und der Barmherzigkeit; unser Herz blieb kalt bei den Leiden unserer Brüder, unser Haus verschlossen bei ihrer Noth; uns ist nicht immer Besitz, Ehre und der gute Name unserer Nebenmenschen heilig und unverlezt gewesen. So sind wir von Deinen Wegen abgewichen, haben getan, was böse ist in Deinen Augen, und beschämt stehen wir vor Dir, unser Herz ist zerknirscht, unsere Seele ist gebeugt in uns.

Du aber, Allmächtiger und Allerbarmer, waltest in un-

endlicher Gnade über Deine Menschenkinder, bist nahe allen denen, die in Wahrhaftigkeit Dich anrufen. Du richtest auf die Gebeugten und reichst die Vaterhand denen, die inbrünstig zu Dir emporschauen. Du, o Gott, wirst auch uns vor Deinem Angesichte nicht verwerfen, auch uns Deine Barmherzigkeit nicht entziehen. Zu Dir beten wir: Vergib Deinen Sündern, verzeihe Schuld und Missetat denen, die in aufrichtiger Reue und Buße zu Dir zurückkehren, wie Du durch Deinen Propheten verheißt hast: „Es verlasse der Frevler seinen Weg und der sündige Mensch seine Gedanken und kehre zurück zum Ewigen, der sich sein erbarmet, und zu unserm Gotte, der immer wieder verzeihet.“

Vater im Himmel, voller Langmut und Guld, nimm uns an diesem heiligen Tage der Sühne versöhnt wieder auf, gib uns an diesem Tage der Weihe Kraft und Stärke, daß wir den Weg der Sünde verlassen, daß wir immer besser, gerechter und heiliger werden. Amen!

(Vorbeter.)

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ:

סָלַח וּמָחַל לְעוֹנוֹתֵינוּ בְּיוֹם (הַשְּׁבֵט הַזֶּה וּבְיוֹם) הַכִּפּוּרִים
הַזֶּה. וְהִעֲתַר לָנוּ בְּתַפְלֵתָנוּ. מָחָה וְתַעֲבֵר פְּשָׁעֵינוּ מִנֶּגֶד
עֵינֶיךָ. וּכְךָ אֶת־יִצְרָנוּ לְהַשְׁתַּעֲבֵד--לָךְ. וְתִכְנַע עַרְפָּנוּ
לְשׁוֹב אֵלֶיךָ. וְחַדַּשׁ כְּלִיזֹתֵינוּ לְשִׁמּוֹר פְּקֻדֶיךָ. וּמַל אֶת־
לִבֵּנוּ לְאַהֲבָה וּלְיִרְאָה אֶת־שִׁמְךָ. בְּכַתּוֹב בְּתוֹרָתְךָ.
וּמַל יי אֱלֹהֶיךָ אֶת־לִבְּךָ וְאֶת־לִבֵּב וְרַעְיָה לְאַהֲבָה אֶת־
יי אֱלֹהֶיךָ בְּכָל־לִבְּךָ וּבְכָל־נַפְשְׁךָ לְמַעַן חַיֶּיךָ:

(Stilles Gebet.)

תְּדַוְּנוֹת וְתִשְׁגָּנוֹת אַתָּה מְכִיר הַרְצוֹן וְהַאֲנָם
וְהַנְּסָתָרִים לְפָנֶיךָ הֵם גְּלוּיִם וַיְדוּעִים: מָה אָנוּ. מָה
חַיֵּינוּ. מָה חֲסִדְּנוּ. מָה צַדִּיקְנוּ. מָה יִשְׁעֵנוּ מָה כְּחִנּוּ.
מָה גְבוּרָתְנוּ: מָה נֹאמַר לְפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי
אֲבוֹתֵינוּ. הֲלֹא כָל־הַגְּבוּרִים כָּאִין לְפָנֶיךָ. וְאַנְשֵׁי הַשָּׁם
כָּלֹא הָיוּ. וְחֲכָמִים כְּבִלִי מַדַּע. וְגִבּוֹנִים כְּבִלִי הַשְּׂבָל. כִּי
רַב מַעֲשֵׂיהֶם תַּחֲוֹ. וַיְמִי חַיֵּיהֶם הִקְבַּל לְפָנֶיךָ:

מה-נאמר לפניך יושב מרום. ומה-נספר לפניך
 שובן שחקים. הלא כל-הנספרות אפה יודע: אפה
 יודע רזי עולם ותעלמות סתרי כל-חי: אפה חפש
 כל-חדרי-בטן ובחן כליות ולב: אין דבר געלם מן-ך
 ואין נסתר מנגד עיניך: ובכן יהי רצון מלפניך יי
 אלהינו שתבפר-לנו על כל-חטאתינו ותסלח-לנו על
 כל-עונותינו ותמחל-לנו על כל-פשעינו:

על-חטא שחטאנו לפניך באגם:

ועל-חטא שחטאנו לפניך ברצון:

על-חטא שחטאנו לפניך בשגגה:

ועל-חטא שחטאנו לפניך בזדון:

על-חטא שחטאנו לפניך בגלוי:

ועל-חטא שחטאנו לפניך בסתר:

ועל כלם אלוה סליחות סלח-לנו. מחל-לנו. בפר-לנו:
 כי אפה סלחן לישראל ומחלן לשבטי ישראל בבל-
 דור ודור ומבלעדיך אין לנו מלך מוחל וסולח:

מי-אל כמך:

(Gemeinde.)

מי-אל כמך:

מי-אל כמך:

(Borbeter.)

אדיר ונאור. בורא רק וחדל.

גולה עמקות. דובר צדקות

Wer, Allmächtiger, gleichet Dir?

(Borbeter und Gemeinde.)

Mächtiger und Strahlender, der Du Himmel und
 Erde geschaffen.

Wer, Allmächtiger, gleichet Dir?

Der Du alles Verborgene enthüllest und gerecht richtest.

Wer, Allmächtiger, gleichet Dir?

קָדוֹר בְּלְבוּשׁוֹ. וְאֵין וּלְתוֹ. מִי־אֵל־כְּמוֹךָ:
 זֹקֵף בְּפוּפִים. חוֹגֵן רַלִים. מִי־אֵל־כְּמוֹךָ:
 טְהוֹר עֵינָיִם. יוֹשֵׁב שָׁמַיִם. מִי־אֵל־כְּמוֹךָ:
 שׁוֹכֵן שְׁחָקִים. תּוֹמֵךְ תְּמִימִים. מִי־אֵל־כְּמוֹךָ:
 נִשְׂא עֶזְוֹ. וְעִבֵר עַל־פְּשָׁע. מִי־אֵל־כְּמוֹךָ:
 תָּבוֹא בְּרָכָה אֲלֵיכֶם. וְנֹאמֵר תְּפִלָּה עֲלֵיכֶם. מִי־אֵל־כְּמוֹךָ:

(Vorbeter.)

תַּעֲבֹר עַל־פְּשָׁע. לְעַם שְׂבִי פְשָׁע.
 כְּכַתוּב עַל־יַד נְבִיאֶךָ. מִי־אֵל־כְּמוֹךָ נִשְׂא עֶזְוֹ וְעִבֵר
 עַל־פְּשָׁע לְשֹׂאֲרֵית נַחֲלָתוֹ לֹא־תִחַזֵּיק לְעַד אַפּוֹ כִּי־תִפְּצֵן

Der Du glänzeſt in Deiner Majestät, und außer dem Keiner iſt.

Wer, Allmächtiger, gleichet Dir?

Der Du aufrichteſt die Gebeugten und Dich annimmſt der Niedrigen.

Wer, Allmächtiger, gleichet Dir?

Der Du lauterem Blickes biſt und im Himmel throneſt.

Wer, Allmächtiger, gleichet Dir?

Der Du über den Wolken wohnſt und die Frommen ſtützeſt.

Wer, Allmächtiger, gleichet Dir?

Der Du die Sünde verzeiheſt und die Schuld vergebſt.

Wer, Allmächtiger, gleichet Dir?

Möge Segen auf uns hernieder kommen, die wir beten für einander. Wer, Allmächtiger, gleichet Dir?

(Vorbeter.)

D erlaß die Schuld der Gemeinde, die reuig von der Sünde läßt, nach den Worten Deines Propheten: Wer, Allmächtiger, gleichet Dir, der die Sünde vergibt und die Schuld erläßt dem Ueberreste seiner Gemeinde? Nicht für immer verharret er in seinem Zorne, denn er liebet die Milde.“ — Ferner heißt es: „Er wird ſich wieder unſer erbarmen, wird unter-

חֶסֶד הוּא: יָשׁוּב יִרְחַמֵּנוּ יִכְבַּשׁ עֲוֹנוֹתֵינוּ וְתִשְׁלִיךְ בְּמַצְלוֹת
 יָם כָּל־חַטָּאתָם: תִּתֵּן אֱמֶת לִיעֲקֹב הַחֶסֶד לְאַבְרָהָם
 אֲשֶׁר־נִשְׁבַּעְתָּ לְאַבְתָּינוּ מִיְמֵי קָדֶם:

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ מְחַל לְעֹנֹתֵינוּ בְּיוֹם (הַשַּׁבָּת
 הַזֶּה וּבְיוֹם) הַכִּפְּרִים הַזֶּה. מְחַה וְהֵעֵבֶר פְּשָׁעֵינוּ וְחַטָּאתֵינוּ
 מִנְּגִיד עֵינֶיךָ בְּאִמּוֹר. אָנֹכִי אָנֹכִי הוּא מְחַה פְּשָׁעֶיךָ לְמַעַנִּי
 וְחַטָּאתֶיךָ לֹא אֶזְכֹּר: וְנֹאמַר מְחִיתִי בְּעֵב פְּשָׁעֶיךָ וְכַעֲנֵן
 חַטָּאתֶיךָ שׁוֹבָה אֵלַי כִּי גִאלְתֶּיךָ: וְנֹאמַר כִּי־בְיוֹם הַזֶּה
 יִכַּפֵּר עֲלֵיכֶם לְטַהֵר אֶתְכֶם. מְכַל חַטָּאתֵיכֶם לְפָנַי יי
 תִּטְהַרוּ: (לשׁבֹּחַ) אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ רָצָה בְּמִנְחָתֵנוּ קִדְשָׁנוּ
 בְּמִצּוֹתֶיךָ וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ שִׁבְעֵנוּ מִטּוֹבֶךָ וְשִׂמְחָנוּ
 בִּישׁוּעָתֶךָ (וְהִנְחִילֵנוּ יי אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה וּבְרִצּוֹן שַׁבַּת קִדְשֶׁךָ
 וְיִנְחֵנוּ בְּהַיְשָׁרָל מִקִּדְשֵׁי שְׁמֶךָ) וְטַהֵר לִבֵּנוּ לְעִבְדֶּךָ בְּאֱמֶת כִּי
 drücken uns're Schuld — ja Du wirst in die Tiefen des Meeres
 werfen all' ihre Sünden. Du wirst Jakob Treue bewahren
 und Abraham Huld, wie Du unseren Ahnen geschworen hast
 in den Tagen der Urzeit."

אלהינו Unser Gott und Gott unserer Väter! Du hast den
 Sündern Deine Gnade und Dein Erbarmen verheißten, Du hast
 in Deinem heiligen Worte uns verkündet: „Ich, ich tilge hinweg
 deine Missetaten um meiner Gnade willen, daß ich deiner
 Sünden nicht gedenke“. — „Ich tilge hinweg wie Gewölk
 deine Missetaten und wie Nebeldunst deine Sünden. Kehre um
 zu mir, denn ich erlöse dich!“ Und Du hast als Tag der Um-
 lehr und der Buße, als Tag der Verzeihung und Vergebung
 den heiligen Sühnetag eingefest mit den Worten: „An diesem
 Tage sühnet und läutert er euch; von allen euren Sünden sollet
 ihr rein sein vor dem Ewigen“. So richten wir heute unser
 Auge auf Dich, Allerbarmer! vergib uns unsere Sünden, verzeih'
 unsern Frevel und unsere Missetaten am heutigen Tage der
 Sühne. Mache uns stark zu Deinem Dienste, daß wir Deine

אֶתְּהָ סִלְחָן לְיִשְׂרָאֵל וּמַחֲלֵן לְשִׁבְטֵי יִשְׂרָאֵל בְּכָל־דּוֹר וָדוֹר
 וּמִבְּלַעֲדֶיךָ אֵין לָנוּ מֶלֶךְ מוֹחֵל וְסוֹלֵחַ. בָּרוּךְ אַתָּה יי
 מֶלֶךְ מוֹחֵל וְסוֹלֵחַ לְעוֹנוֹתֵינוּ וְלְעוֹנוֹת עַמּוֹ בֵּית יִשְׂרָאֵל.
 וּמַעֲבִיר אֲשֶׁמוֹתֵינוּ בְּכָל־שָׁנָה וְשָׁנָה. מֶלֶךְ עַל כָּל־הָאָרֶץ
 מְקַדֵּשׁ (הַשָּׁבֹת ו) יִשְׂרָאֵל וַיּוֹם הַכִּפּוּרִים:

רָצָה יי אֱלֹהֵינוּ בְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל וּתְפַלְתֵם תְּקַבֵּל
 בְּרָצוֹן וּתְהִי לְרָצוֹן תָּמִיד עֲבוֹדַת יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ. בָּרוּךְ
 אַתָּה יי שְׂאוֹתֶךָ לְבִדְךָ בִּירְאָה גְּעִבֹד:

מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ שְׂאֵתָה הוּא יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי
 אֲבוֹתֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד. צוּר חַיֵּינוּ מִגֵּן יִשְׁעֵנוּ אַתָּה הוּא לְדוֹר
 וָדוֹר. גּוֹדֵה לָךְ וְגַסְפָּר תְּהַלְתֶּךָ עַל חַיֵּינוּ הַמְּסוּרִים בְּיָדֶךָ
 וְעַל גְּשִׁמוֹתֵינוּ הַפְּקוּדוֹת לָךְ וְעַל גְּסִיף שְׂבָב־לְיוֹם עַמְּנוּ
 וְעַל גְּפְלֹאוֹתֶיךָ וְטוֹבוֹתֶיךָ שְׂבָב־לְעֵת עָרֵב וְדָקָר וְצָהָרִים.

Gebote willig erfüllen; läutere unser Herz und veredle uns,
 auf daß durch Israel Dein Name verherrlicht werde. Denn
 ein gütiger Vater, voll Langmut und Nachsicht, voll Milde
 und Vergebung bist Du Israel gewesen zu allen Zeiten. Ge-
 priesen seist Du, Ewiger, für den Segen (des Sabbath und)
 des heiligen Sühnetages!

ראה Sieh gnädig nieder auf Dein Volk Israel, nimm sein
 Gebet huldvoll auf, daß stets Dir wohlgefalle der Dienst Deines
 Volkes Israel. Gepriesen seist Du, Ewiger, dem allein wir in
 Ehrfurcht dienen!

מודים Dankend bekennen wir vor Dir, daß Du, Ewiger,
 unser Gott bist und der Gott unserer Väter, der Hort unseres
 Lebens, der Schild unseres Heiles. Von Geschlecht zu Geschlecht
 verkünden wir Deinen Ruhm und danken Dir für unser Leben,
 das in Deine Hand gegeben ist, für unsere Seelen, die Deiner
 Guld befohlen sind, und für Deine Liebe und Deine Wohlthaten,
 die Du uns an jedem Tage und zu jeder Stunde erweistest.

ישא
אליה
שלום:
יי
וישם
פניו
לה

(Gem.) אמן :

(Vorbeteter.)

שׁיִם שְׁלוֹם טוֹבָה וּבִרְכָה חֵן וְחֶסֶד וְרַחֲמִים עָלֵינוּ
וְעַל כָּל־יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ. בְּרַכְנוּ אֲבִינוּ כְּלָנוּ כְּאַחַד בְּאוֹר
פְּנִיךָ. כִּי בְאוֹר פְּנִיךָ נִתְּתָה לָנוּ יי אֱלֹהֵינוּ תּוֹרַת חַיִּים
וְאַהֲבַת חֶסֶד וְצַדִּיקָה וּבִרְכָה וְרַחֲמִים וְחַיִּים וְשְׁלוֹם. וְטוֹב
בְּעֵינֶיךָ לְבָרֶךְ אֶת־עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּכָל־עֵת וּבְכָל־שָׁעָה
בְּשִׁלּוּמֶךָ: בְּסִפְּר חַיִּים בְּרָכָה וְשְׁלוֹם וּפְרֻנְסָה טוֹבָה
נִזְכָּר וְנִכְתָּב לְפָנֶיךָ אֲנַחְנוּ וְכָל־עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְחַיִּים
טוֹבִים וְלְשְׁלוֹם. וְנֵאמַר כִּי־בִי יִרְבוּ יְמֶיךָ וְיִזְכְּפוּ לְךָ
שְׁנוֹת חַיִּים. לְחַיִּים טוֹבִים תִּכְתְּבֵנוּ. אֱלֹהִים חַיִּים כְּתִבְנוּ

Der Ewige wende sein Antlitz dir zu und gebe dir Frieden!

(Gem.) Amen!

(Vorbeteter.)

שׁיִם Verleihe Frieden, Heil und Segen, Gnade und Erbarmen uns und ganz Israel. Segne uns alle insgesamt mit dem Lichte Deiner Erkenntnis! Denn in dem Lichtquell Deiner Wahrheit hast Du uns gegeben, Ewiger, unser Gott, die Lehre des Lebens und der Menschenliebe. Und so möge es Dir gefallen, zu segnen Dein Volk Israel zu jeder Zeit und zu jeder Stunde mit Deinem Frieden. Mögest Du, Herr, in diesen Tagen unser und der ganzen Gemeinde Israel gedenken zum Leben und zum Frieden. Und es heißt: „Denn durch mich mehren sich deine Tage und werden zahlreich die Lebensjahre.“ Zu heilvollem Leben verzeichne uns, Gott des Lebens, wie geschrieben steht:

בְּסֵפֶר חַיִּים. כְּכַתּוּב וְאַתֶּם הַדְּבָקִים בֵּי אֱלֹהֵיכֶם
 חַיִּים כְּלַכֶּם הַיּוֹם: וְצַדִּיקָה וּבְרָכָה וּרְחֻמִּים וְחַיִּים וְשָׁלוֹם
 יִהְיֶה-לָּנוּ וּלְכָל-יִשְׂרָאֵל עַד הָעוֹלָם. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ
 עֹשֵׂה הַשָּׁלוֹם:

(S. 220.) קריש שלם.

„Ihr Alle, die ihr treu haltet an dem Ewigen, eurem Gotte, werdet seines Segens theilhaftig.“ Und Heil und Segen und Barmherzigkeit und Leben und Frieden möge uns werden und ganz Israel in Ewigkeit. Gepriesen seist Du, Ewiger, Spender des Friedens!

סדר הוצאת התורה למנחה של יום כפור.

(Gemeinde erhebt sich.)

* וַיְהִי בַּנֶּסֶע הָאָרֶץ וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה קוּמָה יְיָ
 וַיָּבֹצֵוּ אֲבִיבֵיהֶּ וַיִּנָּסוּ מִשִּׁנְאֵיהֶּ מִפְּנֵיהֶּ:

כִּי מִצִּיּוֹן תֵּצֵא תוֹרָה וּדְבַר-יְיָ מִירוּשָׁלַיִם:

בָּרוּךְ שָׁנַתָּן תוֹרָה לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּקִדְשָׁתוֹ:

(Borbeter.)

** גִּדְלוּ לַיְיָ אֱתוֹ. וּנְרוֹמְמָה שְׁמוֹ יִתְהַדּוּ:

(Gemeinde.)

לֵךְ יְיָ תִגְדֹּלָה וְתִגְבוּרָה וְתִתְפָּאֲרֶת וְתִתְנַצַּח וְתִתְהַדּוּר כִּי-
 כָּל בְּשָׁמַיִם וּבָאָרֶץ לֵךְ יְיָ תִתְמַלְכָּה וְתִמְתַּנְשֵׂא לְכָל
 לְרֹאשׁ: רוֹמְמוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְהִשְׁתַּחֲוּוּ לְהֵרֶם רַגְלָיו קְדוֹשׁ
 הוּא: רוֹמְמוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְהִשְׁתַּחֲוּוּ לְהֵר קְדִשׁוֹ כִּי קְדוֹשׁ
 יְיָ אֱלֹהֵינוּ:

*) Uebersetzung S. 285. **) Uebersetzung S. 287.

(Borbeter.)

הכל הָבו נְדָל לְאֱלֹהֵינוּ וְתִנּוּ כְבוֹד לְתוֹרָה.

יַעֲמֹד רֵאשׁוֹן . . .

(Der zur Thorah Gerufene.)

בְּרַכּוּ אֶת יי הַמְּבָרֵךְ:

(Gemeinde.)

בָּרוּךְ יי הַמְּבָרֵךְ לְעוֹלָם וָעַד:

(Der Gerufene.)

בָּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר בָּחַר-בָּנוּ
מִכָּל-הָעַמִּים וְנָתַן-לָנוּ אֶת-תּוֹרָתוֹ. בָּרוּךְ אַתָּה יי נוֹתֵן
הַתּוֹרָה:

(Nach der Vorlesung.)

בָּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר נָתַן-לָנוּ
תּוֹרַת אֱמֶת וְחַי עוֹלָם נִשְׁמַע בְּתוֹכָנוּ. בָּרוּךְ אַתָּה יי נוֹתֵן
הַתּוֹרָה:

(Borbeter.)

הכל Spendet Lob und Preis unserem Gotte und gebet
seinem Worte die Ehre!

(Der zur Thorah Gerufene.)

ברכו Lobet Gott, den Hochgepriesenen!

(Gemeinde.)

ברוך Gelobt sei Gott, der Hochgepriesene, immer und ewig!

(Der Gerufene.)

ברוך Gepriesen seist Du, Ewiger, unser Gott, Herr der
Welt, der Du aus allen Völkern uns erkoren und uns Deine
Lehre gegeben hast. Gepriesen seist Du, Ewiger, der Du die
Lehre gegeben!

(Nach der Vorlesung.)

ברוך Gepriesen seist Du, Ewiger, unser Gott, Herr der
Welt, der Du uns die Lehre der Wahrheit gegeben und sie als
Baum des Lebens in uns gepflanzt hast. Gepriesen seist Du,
Ewiger, der Du die Lehre gegeben!

סדר קריאת התורה.

(ויקרא י"ט א.)

וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: דַּבֵּר אֶל־כָּל־עַדְתֵּי
 בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם קְדוּשִׁים תִּהְיוּ כִּי קָדוֹשׁ אֲנִי
 יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם: אִישׁ אִמּוֹ וְאָבִיו תִּירָאוּ וְאֶת־שַׁבְּתֹתַי
 תִּשְׁמְרוּ אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם: אֶל־תִּפְּנוּ אֶל־הָאֱלִילִים וְאֱלֹהֵי
 מִסְכָּה לֹא תַעֲשׂוּ לָכֶם אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם: וְכִי תִזְבְּחוּ וְזָבַח
 שְׁלָמִים לַיהוָה לְרִצְוֹנְכֶם תִּזְבְּחֶהוּ: בַּיּוֹם וּבַחֶכֶם יֵאָכֵל
 וּמִמָּחָרֵת וְהַנּוֹתֵר עַד־יּוֹם הַשְּׁלִישִׁי בָאֵשׁ יִשָּׂרֵף: וְאִם
 הָאָכֵל יֵאָכֵל בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי פְּגוּל הוּא לֹא יִרְצָה: וְאֵכְלֹו
 עֹנֹו יִשָּׂא כִּי־אֶת־קֹדֶשׁ יְהוָה חָלַל וְנִכְרַתָּה הַנֶּפֶשׁ הַהוּא
 מֵעַמִּיהָ: וּבִקְצֹרְכֶם אֶת־קִצִּיר אֲרָצְכֶם לֹא תִכְלֶה פֶּאֶת

Vorlesung aus der Thorah.

(3. B. Mose, Kap. 19, V. 1—18.)

וידבר Der Ewige redete zu Moses also: Rede zu der ganzen Gemeinde der Kinder Israel und sprich zu ihnen: Heilig sollet ihr sein, denn heilig bin ich, der Ewige, euer Gott. Jeder ehrfürchte seine Mutter und seinen Vater, und meine Ruhetage sollet ihr beobachten. Ich, der Ewige, euer Gott. Wendet euch nicht den Götzen zu und gegossene Götter machet euch nicht. Ich, der Ewige, euer Gott. So ihr opfert ein Mahlopfers dem Ewigen, opfert es, daß er es gnädig von euch aufnehme. Am Tage eurer Darbringung werde es gegessen und am andern Tage, und was übrig bleibet bis zum dritten Tage, werde in Feuer verbrannt. Wenn es aber gegessen wird am dritten Tage, so ist es ein Greuel, es wird nicht gnädig aufgenommen; und wer es ißt, ladet eine Sünde auf sich, denn das Heilige des Ewigen hat er entweicht, und diese Person werde ausgeschlossen aus ihren Stämmen. Wenn ihr die Ernte haltet in eurem Lande, so sollst du nicht ganz abernten die Ecke deines Feldes

וְלֹא־תִשָּׂא עָלֶיךָ חֶטְאֵה: לֹא־תִקַּם וְלֹא־תִטַּר אֶת־בְּנֵי
עַמֶּךָ וְאֶת־בְּנֵי לְרֵעֶךָ כְּמוֹךָ אֲנִי יְהוָה:

(Beim Erheben der Thorah.)

וְזוֹאת הַתּוֹרָה אֲשֶׁר־שָׂם מֹשֶׁה לִפְנֵי בְנֵי
יִשְׂרָאֵל עַל־פִּי יְיָ בְּיַד מֹשֶׁה:

wegen Sünde auf dich ladest. Du sollst dich nicht rächen und nichts nachtragen den Kindern deines Volkes; du sollst deinen Nächsten lieben, wie dich selbst. Ich, der Ewige.

(Beim Erheben der Thorah.)

וְזוֹאֵת הַתּוֹרָה אֲשֶׁר־שָׂם מֹשֶׁה לִפְנֵי בְנֵי יִשְׂרָאֵל עַל־פִּי יְיָ בְּיַד מֹשֶׁה.

(Vor der Haftarah.)

Gepriesen seist Du, Ewiger, unser Gott, Herr der Welt! Du hast Propheten gesendet, daß sie Israel belehren und ermahnen, es im Glauben stärken und Heil verkünden. Gepriesen seist Du, o Gott, für die heilige Lehre, die durch Moses uns geworden, für das Wort der Wahrheit, das die Propheten uns verkünden!

הַפְטָרָה לְמִנְחָה שֶׁל יוֹם כַּפּוּר.

(יוֹנָה ג' ו'ד.)

יְהִי דְבַר־יְהוָה אֱלֹהֵינוּ שְׁנִית לְאֹמֵר: קוּם לְךָ אֵל־
גִּינּוּה הָעִיר הַגְּדוֹלָה וּקְרָא אֵלֶיךָ אֶת־הַקְּרִיאָה אֲשֶׁר
אָנֹכִי דֹבֵר אֵלֶיךָ: וַיִּקָּם יוֹנָה וַיֵּלֶךְ אֵל־גִּינּוּה כְּדַבַּר יְהוָה

Haftarah.

(Jonah, Kap. 3 und 4.)

Es erging das Wort des Ewigen an Jonah also: Auf, gehe nach Ninive, der großen Stadt, und verkündige ihr die Verkündigung, die ich dir sagen werde. — Jonah machte sich auf und ging nach Ninive, nach dem Worte des Ewigen;

וּנְיִנּוּהַ תִּיְתֶה עִיר־גְּדוֹלָה לְאֱלֹהִים מִהַלֵּךְ שְׁלֹשֶׁת יָמִים:
 וַיַּחַל יוֹנָה לָבוֹא בְעִיר מִהַלֵּךְ יוֹם אֶחָד וַיִּקְרָא וַיֹּאמֶר
 עוֹד אַרְבָּעִים יוֹם וּנְיִנּוּהַ נְהַפְכֶת: וַיֹּאמְרֵנוּ אַנְשֵׁי נְיִנּוּהַ
 בְּאֱלֹהִים וַיִּקְרְאוּ־צוֹם וַיִּלְבְּשׁוּ שַׂקִּים מִגְּדוֹלָם וְעַד־קִטְשָׁם:
 וַיַּעַן הַדָּבָר אֶל־מֶלֶךְ נְיִנּוּהַ וַיִּקָּם מִכֶּסֶּאֱוֹ וַיַּעֲבֵר אֶדְרֵתוֹ
 מֵעָלָיו וַיִּבֶם שַׂק וַיֵּשֶׁב עַל־הָאָפֶר: וַיִּזְעַק וַיֹּאמֶר בְּנְיִנּוּהַ
 מִטָּעַם הַמֶּלֶךְ וַיְגַדְּלוּ לְאֹמֶר הָאָדָם וְהַבְּהֵמָה הַבָּקָר
 וְהַצֹּאן אֶל־יִטְעֲמוּ מֵאוֹמָה אֶל־יָרְעוּ וּמִים אֶל־יִשְׁתּוּ:
 וַיִּתְכַּסּוּ שַׂקִּים הָאָדָם וְהַבְּהֵמָה וַיִּקְרְאוּ אֶל־אֱלֹהִים בְּחִזְקָה
 וַיֵּשְׁבוּ אִישׁ מִדַּרְכּוֹ הַרְעָה וּמִן־הַחֲמָם אֲשֶׁר בְּכַפֵּיהֶם:
 מִי־יִזְרַע יָשׁוּב וּנְחָם הָאֱלֹהִים וְשָׁב מִחֲרוֹן אַפּוֹ וְלֹא נֹאכַד:
 וַיֵּרָא הָאֱלֹהִים אֶת־מַעֲשֵׂיהֶם כִּי־שָׁבוּ מִדַּרְכֵּם הַרְעָה

Ninive war aber eine große Stadt vor Gott, drei Tagereisen groß. Jonah fing an in die Stadt zu gehen, eine Tagereise, rief und sprach: Noch vierzig Tage, und Ninive wird zerstört! — Da glaubten die Leute von Ninive an Gott, riefen ein Fasten aus und hüllten sich in Säcke, von Groß bis Klein. Als die Sache an den König von Ninive gelangte, stand er auf von seinem Throne, legte seinen Mantel ab, hüllte sich in einen Sack, setzte sich in Asche und ließ ausrufen und verkünden in Ninive: Auf Befehl des Königs und seiner Großen wird kund getan: Menschen und Vieh, Rinder und Schafe sollen keine Nahrung zu sich nehmen; sie sollen nicht weiden und nicht Wasser trinken; es sollen sich in Säcke hüllen alle Menschen, und sollen rufen zu Gott mit Macht und umkehren, Jeglicher von seinem bösen Wandel und von der Gewalttätigkeit seiner Hände. Wer weiß? Es mag Gott sich wieder bedenken und umkehren von seiner Hornglut, daß wir nicht umkommen. — Da nun Gott ihre Werke sah, daß sie umgekehrt waren von

וַיִּנְחָם הָאֱלֹהִים עַל-הַרְעָה אֲשֶׁר-דִּבֶּר לַעֲשׂוֹת--לָהֶם
וְלֹא עָשָׂה:

וַיִּרַע אֱלֹהִים רָעָה גְדוֹלָה וַיִּחַר לוֹ: וַיִּתְפַּלֵּל אֱלֹהִים
יְהוָה וַיֹּאמֶר אָנֹכִי יְהוָה הֲלֹא-יְהִי דְבָרִי עַד-הֵיוֹתִי עַל--
אֲדָמָתִי עַל--בֶּן קַבְמֹתִי לְבָרַח תְּרַשִׁישָׁה כִּי יִדְעָתִי כִּי
אָתָּה אֱלֹהִים חַנוּן וְרַחוּם אַרְךָ אַפַּיִם וְרַב-חַסֵּד וְנָחָם עַל--
הַרְעָה: וְעָתָּה יְהוָה קַח-נָא אֶת-נַפְשִׁי מִמֶּנִּי כִּי טוֹב
מוֹתִי מִחַיִּי: וַיֹּאמֶר יְהוָה הֲתֵיטֵב חָרָה לְךָ: וַיֵּצֵא יוֹנָה
מִן-הָעִיר וַיֵּשֶׁב מִקְדָּם לָעִיר וַיַּעַשׂ לוֹ שָׂם סֶכֶה וַיֵּשֶׁב
תַּחְתָּיהָ בְּצֵל עֵד אֲשֶׁר יִרְאֶה מֵהַיְיָהוּהָ בְּעִיר: וַיִּמַּן יְהוָה
אֱלֹהִים קִיקִיּוֹן וַיַּעַל מֵעַל לְיוֹנָה לְהִיּוֹת צֵל עַל-רֹאשׁוֹ
לְהַצִּיל לוֹ מִרְעָתוֹ וַיִּשְׂמַח יוֹנָה עַל-הַקִּיקִיּוֹן שִׂמְחָה
גְדוֹלָה: וַיִּמַּן הָאֱלֹהִים תּוֹלַעַת בְּעֵלּוֹת הַשָּׂחַר לְמַחֲרַת

ihrem bösen Wandel, bedachte sich Gott wegen des Unheils, das er gedacht hatte, über sie zu verhängen, und tat es nicht.

וירע Das mißfiel dem Jonah sehr und verdroß ihn. Er betete zum Ewigen und sprach: O Ewiger! War das nicht meine Rede, als ich noch in meinem Lande war, und floh ich nicht darum nach Tarschisch, da ich wußte, Du seiest ein gnädiger und barmherziger Gott, langmütig und von großer Huld und dich bedenkend wegen des Uebels. Und nun, Ewiger, nimm doch meine Seele von mir! Denn besser ist mir der Tod als das Leben. — Der Ewige sprach: Verdrießt es dich mit Recht? — Jonah ging hinaus aus der Stadt und wohnte zur Morgen-seite der Stadt; er machte sich dort eine Hütte und saß darunter im Schatten, bis daß er sähe, was mit der Stadt geschehen werde. Da entbot der Ewige, Gott, einen Rifajon, daß er emporwache über Jonah, daß Schatten sei über seinem Haupte und sein Unmut schwinde. Jonah hatte über den Rifajon eine große Freude. Da entbot Gott, als das Frührot Tags darauf aufstieg, einen Wurm, und er stach den Rifajon, daß er ver-

וּפָתַח אֶת־הַקִּיקָיוֹן וַיִּיבֶשׁ: וַיְהִי כַּזֶּרֶחַ הַשָּׁמֶשׁ וַיִּמָּן אֱלֹהִים
 רוּחַ קָדִים חֲרִישִׁית וּפָתַח הַשָּׁמֶשׁ עַל־רֹאשׁ יוֹנָה וַיִּתְעַלֶּף
 וַיִּשְׂאֵל אֶת־נַפְשׁוֹ לָמוּת וַיֹּאמֶר טוֹב מִזֵּי מַחְיֵי: וַיֹּאמֶר
 אֱלֹהִים אֶל־יוֹנָה הַחֵיִטֵּב הַחָה־לֶּךָ עַל־הַקִּיקָיוֹן וַיֹּאמֶר
 הֵיטֵב חָה־לִּי עַד־מוֹת: וַיֹּאמֶר יְהוָה אִתָּה חֶסֶף עַל־
 הַקִּיקָיוֹן אֲשֶׁר לֹא־עָמְלָתָ בּוֹ וְלֹא גִדַּלְתָּ שֶׁבֶן־לַיְלָה הָיָה
 וּבֶן־לַיְלָה אָבָד: וְאַנִּי לֹא אֲחוּס עַל־גִּיּוֹנָה הָעִיר הַגְּדוֹלָה
 אֲשֶׁר יִשְׁבֶּה הָרַבָּה מִשְׁתִּים־עֲשָׂרָה רַבּוֹ אָדָם אֲשֶׁר
 לֹא־יָדַע בֵּין־יְמֵינוֹ לְשִׁמְאֵלוֹ וּבִהֲמָה רַבָּה:

מיכה ז' י"ח.

מִי־אֵל כְּמוֹךָ נִשְׂאָ עוֹן וְעִבֵר עַל־פֶּשַׁע לְשֹׂאֲרֵית
 נַחֲלָתוֹ לֹא־הִחְזִיק לְעַד אַפּוֹ כִּי חָפֵץ חֶסֶד הוּא: יָשׁוּב
 יִרְחַמֵּנוּ יִכַּבֵּשׁ עֲוֹנֹתֵינוּ וְתִשְׁלִיךְ בְּמַצְלוֹת יָם כָּל־חַטָּאתָם:

dorste. Nun geschah es, daß, wie die Sonne aufging, Gott einen schwülen Ostwind entbot, und die Sonne stach Jonah auf das Haupt, daß er verschmachtete. Da wünschte er sich den Tod und sprach: Besser ist mir der Tod als das Leben! Da sprach Gott zu Jonah: Verdrießt es dich mit Recht um den Kifajon? Er sprach: Bis auf den Tod verdrießt es mich. Da sprach der Ewige: Dir ist es leid um den Kifajon, mit dem du dich nicht gemüht und den du nicht groß gezogen, der in einer Nacht entstanden, in einer Nacht vergangen ist, und mir sollte es nicht leid sein um Ninive, die große Stadt, in welcher mehr als zwölf Myriaden Menschen sind, die nicht wissen zu unterscheiden zwischen rechts und links, und dazu viel Getier? —

(Micha 7, 18.)

מי Wer, Allmächtiger, gleichet Dir, der die Sünde vergibt und die Schuld erläßt dem Ueberreste seiner Gemeinde? Nicht für immer verharret er in seinem Borne, denn er liebet die Milde. Er wird sich wieder unser erbarmen, wird unterdrücken unsere Schuld — ja Du wirst in die Tiefen des Meeres werfen

תָּתֵן אֲמֶת לְיַעֲקֹב חֶסֶד לְאַבְרָהָם אֲשֶׁר־נִשְׁבַּעְתָּ לְאַבְתָּיִם
מִיָּמֵי קָדָם:

all' ihre Sünden. Du wirst Jakob Treue bewahren und Abraham Huld, wie Du unseren Ahnen geschworen hast in den Tagen der Urzeit.

(Nach der Haftarah.)

Gelobt seist Du, Ewiger, unser Gott, Fels aller Zeiten, Hort aller Geschlechter! Dein Wort ist wahr und treu, und von Deinen Verheißungen bleibt keine unerfüllt; Du bist ein Gott der Treue und Barmherzigkeit! Darum sei Dir der Dank unseres Herzens dargebracht für alle Gnade, die Du uns erwiesen. Du hast uns erleuchtet durch Deine Lehre, durch die Worte des Propheten, hast uns berufen zu Deinem heiligen Dienste, auf daß wir Deinen Namen verherrlichen und unser Leben heiligen.

Gepriesen seist Du, o Gott, Schild unserer Väter!

(Vorbeter.)

יְהַלְלוּ אֶת־שֵׁם יְיָ. כִּי־נִשְׁבַּח שְׁמוֹ לְבָרוּ:

(Gemeinde.)

הוֹדוּ עַל־אֶרֶץ וְשָׁמַיִם: וַיֵּרָם קִרְוֵן לְעַמּוֹ תְהַלֵּלָה לְכָל־
חֲסִידָיו לְבָנֵי יִשְׂרָאֵל עִם קָרְבוֹ תְהַלְלוּהָ:

(Vorbeter und Gemeinde.)

הַשִּׁיבֵנו יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְנִשְׁוֹבָה. תְּדַשׁ יָמֵינוּ כְּקָדָם:

*) Uebersetzung S. 309.

תפלת מנחה ליום כפור.

(Gemeinde erhebt sich.)

אֲדַעֵי שְׁפָתַי תִּפְתָּח וּפִי יִגִּיד תְּהִלָּתְךָ:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי אַבְרָהָם
אֱלֹהֵי יִצְחָק וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא
אֵל עֲלִיּוֹן גּוֹמֵל חַסְדִּים טוֹבִים וְקָנָה הַכֹּל וְזוֹכֵר חַסְדֵי
אֲבוֹת וּמְבִיא גּוֹאֵל לְבָנָי בְּגִיְהָם לְמַעַן שְׂמוֹ בְּאַהֲבָה:
זְכַרְנוּ לְחַיִּים. מִלֶּךְ חַפֵּץ בְּחַיִּים. וּבְתַבְּנוּ בְּסִפּוֹר חַיִּים.
לְמַעַנְךָ אֱלֹהִים חַיִּים: מִלֶּךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמִגֵּן. בָּרוּךְ אַתָּה
יְיָ מִגֵּן אַבְרָהָם:

אַתָּה גִבּוֹר לְעוֹלָם אֲדַעֵי מְחִיָּה מֵתִים אַתָּה רַב
לְהוֹשִׁיעַ. מְשִׁיב הַרוּחַ וּמוֹרִיד הַטַּל וְהַגִּשֵׁם. מְכַלְכֵּל חַיִּים
בְּחֶסֶד מְחִיָּה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים סוֹמֵךְ נוֹפְלִים וְרוֹפֵא

Minchahgebet für den Versöhnungstag.

Herr, öffne meine Lippen, daß mein Mund Dein Lob verkünde!

Gepriesen seist Du, Ewiger, unser Gott und Gott unserer Väter Abraham, Isaak und Jakob, großer, mächtiger und erhabener Gott! Du spendest reiche Gnade und waldest liebevoll; Du gedenkest der Väter Frömmigkeit und bleibest ihr gnadenvoller Erlöser für alle Zeit um Deines Namens willen. Gedanke, erhalte und beschütze unser Leben in Deiner Huld, Gott, Urquell alles Lebens. Herr, unser Beistand und unser Schild. Gepriesen seist Du, Ewiger, Schild Abrahams!

Du bist mächtig, o Herr, und verleihst uns in der Fülle Deines Heiles ewiges Leben. Du gebietest über Wind, über Tau und Regen. Du erhältst die Lebenden in Gnade und nimmst auf in Vaterhuld die Hingeschiedenen, stütze die

חֹלִים וּמַתִּיר אֲסוּרִים וּמְקַיֵּם אַמוּנָתוֹ לִישְׁנֵי עֶפְרָה.
 מִי כְמוֹךָ בְּעַל גְּבוּרֹת וּמִי הוֹמָה לָךְ מִלְּךָ מְמִית וּמַחְיֶה
 וּמְצַמִּיחַ יְשׁוּעָה. מִי כְמוֹךָ אֵב הַרְחֵמִים זוֹכֵר יְצוּרֵיוֹ לְחַיִּים
 בְּרַחֲמִים: וּגְיָאֵן אַתָּה לְתַחִיּוֹת מֵתִים. בָּרוּךְ אַתָּה יי
 מַחְיֶה הַמֵּתִים:

אַתָּה קָדוֹשׁ וְשִׁמְךָ קָדוֹשׁ וְקָדָשִׁים בְּכָל־יּוֹם יִחַלְלוּךָ סֵלָה.
 וּבָכָן תֵּן פַּחְדְּךָ יי אֱלֹהֵינוּ עַל כָּל־מַעֲשֵׂיךָ וְאִימָתְךָ עַל
 כָּל־מַה־שֶּׁבָרָאָת וְיִירָאוּךָ כָּל־הַמַּעֲשִׂים וְיִשְׁתַּחֲווּ לְפָנֶיךָ
 כָּל־הַבְּרוּאִים וְיַעֲשׂוּ כְּלֵם אֲנָדָה אַחַת לַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ
 בְּלִבְךָ שָׁלֵם כְּמוֹ שֶׁיְדַעְנוּ יי אֱלֹהֵינוּ שֶׁהַשְּׁלֵטוֹן לְפָנֶיךָ עוֹ
 בְּיָדְךָ וּגְבוּרָה בְּיַמִּינְךָ וְשִׁמְךָ נוֹרָא עַל כָּל־מַה־שֶּׁבָרָאָת:

Fallenden, heilest die Kranken, befreiest die Gefesselten und bewährest Deine Treue denen, die im Staube ruhen. Wer ist wie Du, Allmächtiger? und wer gleichet Dir, der Du waltest über Leben und Tod und Heil hervorsprießen lässest? Wer ist wie Du, Vater des Erbarmens! Du gedenkest in Liebe Deiner Geschöpfe und verleihest ihnen Leben. Wir vertrauen auf Deine Verheißung ewigen Lebens. Gepriesen seist Du, Ewiger, Quell ewigen Lebens!

Heilig bist Du und heilig ist Dein Name, und die Frommen preisen Dich an jedem Tage.

So möge denn ein heiliges Erbeben vor Dir, o Herr, unser Gott, alles Erschaffene durchdringen, daß alles Lebende in Ehrfurcht vor Dir sich beuge, alle Menschenkinder in Einen Bund sich zusammenschließen, um Deinen Willen mit ganzem Herzen zu vollziehen, um Dir zu huldigen, Dich zu bekennen, Dich als den Einen, den Erhabenen, den Herrn und Lenker alles Geschaffenen.

וּבְכֵן תֵּן כְּבוֹד יי לְעַמְּךָ תְּהִלָּה לִירֵאִיךָ וְתִקְוָה
 לְדַוְרֵיךָ וּפְתֹחוֹן פֶּה לְמַיְחֲלִים לְךָ שְׂמֵחָה לְמַבְקְשֵׁי פָנֶיךָ
 וְצִמְיַחַת קָרֵן לְעַבְדֶּיךָ וְעַרְיַבַת גֵּר לְמַיְחֲלֵי שְׂמֶךָ בְּמַהֲרָה
 בְּיָמֵינוּ:

וּבְכֵן צְדִיקִים יִרְאוּ וַיִּשְׂמְחוּ וַיִּשְׂרִים יַעֲלוּ וְחַסִּידִים
 בְּרָנָה יִגִּילוּ. וְעוֹלָתָה תִקְפֹּץ-פִּיָּהּ. וְכָל-הַרְשָׁעָה כִּלְהָ בָעֵשֶׂן
 תִּתְּקֶה כִּי תַעֲבִיר מִמְּשָׁלַת וְדוֹן מִן-הָאָרֶץ. וְתִמְלֶךְ אַתָּה
 יי לְבִבְךָ עַל כָּל-מַעֲשֵׂיךָ בְּבָתוֹב בְּדַבְרֵי קִדְשֶׁךָ יְמִלֶךְ יי
 לְעוֹלָם אֱלֹהֶיךָ צִיּוֹן לְרַד וְרַד הַלְלוּיָהּ:

קְדוֹשׁ אַתָּה וְנוֹרָא שְׂמֶךָ וְאֵין אֱלוֹהִים מִבְּלַעְדֶּיךָ בְּבָתוֹב
 וַיִּגְבֶּה יי צְבָאוֹת בְּמִשְׁפָּט וְהָאֵל הַקְּדוֹשׁ נִקְדַּשׁ בְּצַדִּיקָה.
 בָּרוּךְ אַתָּה יי הַמֶּלֶךְ הַקְּדוֹשׁ:

Und uns, dem Volke Deines Bundes, verleihe,
 o Gott, die Ehre und die Anerkennung unseres heiligen Berufes;
 gib uns Kraft und Fähigkeit, Deinem Dienste uns zu weihen,
 Deine Lehre zu tragen durch alle Lande, auf daß Dein Reich
 immer mehr auf Erden sich ausbreite und befestige.

Dann sieget die Wahrheit, und es jubeln die
 Frommen, und die von Deinem Geiste Beseelten frohlocken, die
 Ungerechtigkeit aber verstummet, und der Frevel verschwindet dem
 Nebel gleich, und gebannt bleibet die Herrschaft des Hochmuts von
 der Erde. Und Du allein, Ewiger, thronest in allen Menschen-
 herzen, wie Du es verheißest in Deinem heiligen Worte:
 „Der Ewige regieret ewiglich, dein Gott, Zion, von Geschlecht
 zu Geschlecht. Hallelujah.“

Heilig bist Du, und erhaben ist Dein Name, wie
 Dein Seher es ausgesprochen hat: „Und Gott ist erhaben im
 Gericht, und der heilige Gott wird verehrt durch Gerechtigkeit.“
 Gepriesen seist Du, Ewiger, der Du in Heiligkeit waltest!

אַתָּה בְּחַרְתָּנוּ. אָהַבְתָּ אוֹתָנוּ. וְרָצִיתָ בָּנוּ. וְקִדְשָׁתָנוּ
בְּמִצְוֹתֶיךָ. וְקִרְבַּתָּנוּ מִלִּבְנוֹ לְעִבּוֹדְתֶךָ. וְשִׂמְךָ הַגָּדוֹל
וְהַקְּדוֹשׁ עָלֵינוּ קָרָאתָ:

וְהִתְחַלְתָּ לָּנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה אֶת-יוֹם (הַשַּׁבָּת הַזֶּה לְקֹדֶשׁה
וְלִמְנוּחָה וְאֶת-יוֹם) הַכִּפּוּרִים הַזֶּה לְמַחִילָה וְלִסְלִיחָה וְלִבְפָּרָה
וְלִמְחֹל-בוֹ אֶת-כָּל-עֲוֹנוֹתֵינוּ מִקְרָא-קֹדֶשׁ וְכֵן לִיצִיאַת
מִצְרַיִם:

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. יַעֲלֶה וְיָבֵא וְיַגִּיעַ וְיִפְקֹד וְיִזְכֹּר
וְזָכְרָנוּ וְיִפְקֹדֵנוּ וְזָכְרוֹן אֲבוֹתֵינוּ וְזָכְרוֹן כָּל-עַמְּךָ בֵּית
יִשְׂרָאֵל לְפָנֶיךָ לְפִלְטָה לְטוֹבָה לְחַן וְלַחֲסֵד וְלִרְחָמִים
לְחַיִּים וְלְשָׁלוֹם בְּיוֹם הַכִּפּוּרִים הַזֶּה. וְזָכְרָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בּוֹ
לְטוֹבָה. וְיִפְקֹדֵנוּ בּוֹ לְבִרְכָּה. וְהוֹשִׁיעֵנוּ בּוֹ לְחַיִּים. וּבְדִבְרֵי
יְשׁוּעָה וְרַחֲמִים חוּס וְחַנּוּן וְרַחֵם עָלֵינוּ וְהוֹשִׁיעֵנוּ. כִּי
אֱלֹהֶיךָ עֵינֵינוּ. כִּי אֵל מֶלֶךְ חַנּוּן וְרַחוּם אַתָּה:

Du, Herr, hast in Deiner Gnade uns erwählt, Deine Gebote zu unserer Heiligung uns gegeben, Du hast zu Deinem Dienste uns berufen und uns geschmückt mit Deinem großen und heiligen Namen.

Du hast, Ewiger, unser Gott, in Liebe uns gegeben diesen (Sabbath zur Heiligung und Ruhe und diesen) Tag der Vergebung, Verzeihung und Sühne als einen Tag heiliger Berufung und erhebender Erinnerung.

Unser Gott und Gott unserer Väter! wollest Du huldvoll unser Flehen vernehmen, daß, wie Du einst unserer Väter gedacht, Du auch unser und des ganzen Hauses Israel in Liebe gedenkest und uns Schutz und Heil und Leben und Frieden verleihest an diesem Tage der Sühne. Fördere unser Wohl und spende uns Deinen Segen; denn zu Dir, Allgütiger, schauen wir in Zuversicht empor.

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ מְחַל לְעֹנֹתֵינוּ בְּיוֹם הַשַּׁבָּת
 הַזֶּה (וּבְיוֹם) הַכֹּפְרִים הַזֶּה. מְחַה וְהֶעֱבֵר פְּשָׁעֵינוּ וְחַטֹּאתֵינוּ
 מִיַּד עֵינֶיךָ בְּאִמּוֹר. אָנֹכִי אָנֹכִי הוּא מְחַה פְּשָׁעֶיךָ לְמַעַנִי
 וְחַטֹּאתֶיךָ לֹא אֲזַכֵּר: וְנֹאמַר מְחִיתִי בְּעֵב פְּשָׁעֶיךָ וְכַעֲנֵן
 חַטֹּאתֶיךָ שׁוֹבָה אֵלַי כִּי נִאֲלָתֶיךָ: וְנֹאמַר בְּיַוֵּם הַזֶּה
 יִבְפֹּר עֲלֵיכֶם לְטַהֵר אֶתְכֶם. מִכֹּל חַטֹּאתֵיכֶם לִפְנֵי יי
 הַתְּהַרְוּ: (לשבת אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ רָצָה בְּמִנְחָתָנוּ) קִדְּשָׁנוּ
 בְּמִצְוֹתֶיךָ וְתָן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ שֶׁבָּעֵנֵינוּ מִטּוֹבָה וְשִׂמְחָנוּ
 בְּיִשׁוּעָתֶךָ (וְהִנְחִילֵנוּ יי אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה וּבְרָצוֹן שַׁבַּת קִדְשָׁה
 וְנִיחָיו בְּהַיְשָׁרָאֵל מִקִּדְשֵׁי שְׁמַיָּה) וְטַהֵר לִבֵּנוּ לְעִבְדֶּךָ בְּאַמֶּת כִּי
 אָתָּה סֶלְחָן לְיִשְׂרָאֵל וּמַחְלָן לְשִׁבְטֵי יִשְׂרָאֵל בְּכָל־דּוֹר וְדוֹר
 וּמִבְּלַעֲדֶיךָ אֵין לָנוּ מִלָּה מוֹחֵל וְסוֹלָח. בָּרוּךְ אַתָּה יי
 מִלָּה מוֹחֵל וְסוֹלָח לְעֹנֹתֵינוּ וְלְעֹנֹת עַמּוֹ בֵּית יִשְׂרָאֵל.

אלהי Unser Gott und Gott unserer Väter! Du hast den
 Sündern Deine Gnade und Dein Erbarmen verheißen, Du hast
 in Deinem heiligen Worte uns verkündet: „Ich, ich tilge hinweg
 deine Missetaten um meiner Gnade willen, daß ich deiner
 Sünden nicht gedenke“. — „Ich tilge hinweg wie Gewölk
 deine Missetaten und wie Nebeldunst deine Sünden. Kehre um
 zu mir, denn ich erlöse dich!“ Und Du hast als Tag der Um-
 kehr und der Buße, als Tag der Verzeihung und Vergebung
 den heiligen Sühnetag eingesetzt mit den Worten: „An diesem
 Tage sühnet und läutert er euch; von allen euren Sünden sollet
 ihr rein sein vor dem Ewigen“. So richten wir heute unser
 Auge auf Dich, Allerbarmer! vergib uns unsere Sünden, verzeih'
 unserm Frevel und unsere Missetaten am heutigen Tage der
 Sühne. Mache uns stark zu Deinem Dienste, daß wir Deine
 Gebote willig erfüllen; läutere unser Herz und veredle uns,
 auf daß durch Israel Dein Name verherrlicht werde. Denn
 ein gütiger Vater, voll Langmut und Nachsicht, voll Milde
 und Vergebung bist Du Israel gewesen zu allen Zeiten. Ge-

וּמַעֲבִיר אֲשֶׁמוֹתֵינוּ בְּכַד־שָׁנָה וְשָׁנָה. מֶלֶךְ עַל כָּל־הָאָרֶץ
מִקֹּדֶשׁ (הַשְּׁבֵת וְ) יִשְׂרָאֵל וַיּוֹם הַכִּפּוּרִים:

רַצָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל וּתְפִלָּתָם תִּקְבַּל
בְּרָצוֹן וּתְהִי לְרָצוֹן תָּמִיד עֲבוֹדַת יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ. בָּרוּךְ
אַתָּה יְיָ שְׂאוֹתָהּ לְבִדָּהּ בְּיַרְאֵה נְעַבְדְּ:

מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ שְׂאֵתָה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֵלֵהֵי
אַבוֹתֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד. צוּר חַיֵּינוּ מִגֵּן יִשְׁעֵנוּ אַתָּה הוּא לְדוֹר
וָדוֹר. נוֹדָה לָךְ וְנִסְפָּר תְּהִלָּתְךָ עַל חַיֵּינוּ הַמְּסוּרִים בְּיָדְךָ
וְעַל נְשִׁמוֹתֵינוּ הַפְּקוּדוֹת לָךְ וְעַל נַפְשֵׁךָ שֶׁבְּכָל־יוֹם עִמָּנוּ
וְעַל נַפְלְאוֹתֶיךָ וְטוֹבוֹתֶיךָ שֶׁבְּכָל־עֵת עֵרֵב וּבִקֵּר וְצַהֲרִים.
הַטּוֹב כִּי לֹא־כָלוּ רַחֲמֶיךָ וְהַמְּרַחֵם כִּי לֹא־תָמוּ חַסְדֶּיךָ
מֵעוֹלָם קִיַּינוּ לָךְ: וְעַל־כָּל־מַעֲרָבֶיךָ וְיִתְרוֹמֵם שִׁמְךָ מִלְּכָנוּ
תָּמִיד לְעוֹלָם וָעֶד: וּכְתַב לְחַיִּים טוֹבִים כָּל־בְּגֵי בְרִיתְךָ:

priefen seist Du, Ewiger, für den Segen (des Sabbath und)
des heiligen Sühnetages!

ראה Sieh gnädig nieder auf Dein Volk Israel, nimm sein
Gebet huldvoll auf, daß stets Dir wohlgefalle der Dienst Deines
Volkes Israel. Gepriefen seist Du, Ewiger, dem allein wir
in Ehrfurcht dienen!

מִדִּים Dankend bekennen wir vor Dir, daß Du, Ewiger,
unser Gott bist und der Gott unserer Väter, der Hort unseres
Lebens, der Schild unseres Heiles. Von Geschlecht zu Ge-
schlecht verkünden wir Deinen Ruhm und danken Dir für unser
Leben, das in Deine Hand gegeben ist, für unsere Seelen, die
Deiner Huld befohlen sind, und für Deine Liebe und Deine
Wohltaten, die Du uns an jedem Tage und zu jeder Stunde
erweistest. Allgütiger! Deine Liebe ist ohne Ende; Allerbarmer!
Dein Erbarmen höret nicht auf. Immerdar hoffen wir auf
Dich. Für alle diese Wohltaten sei Dein Name, Herr, gepriefen
und verherrlicht immer und ewig! Gedente unser Aller zu

וְכָל הַחַיִּים יִזְרְקוּ סִלָּה וַיִּתְלַלוּ אֶת־שִׁמְךָ בְּאַמַּת הָאֵל
 יִשְׁעֵתְנוּ וְעִזְרֹתְנוּ סִלָּה. בְּרוּךְ אַתָּה יי הטוב שִׁמְךָ וְלִךְ
 גָּאָה לְהוֹדוֹת:

שִׁים שְׁלוֹם טוֹבָה וּבְרָכָה חַן וְחֶסֶד וְרַחֲמִים עָלֵינוּ
 וְעַל כָּל־יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ. בְּרַבְּנוּ אָבִינוּ בְּלָנוּ בְּאֶחָד בְּאוֹר
 פְּנִיָּךְ. כִּי בְּאוֹר פְּנִיָּךְ גָּתַתָּ לָנוּ יי אֱלֹהֵינוּ תוֹרַת חַיִּים
 וְאַהֲבַת חֶסֶד וְצַדִּיקָה וּבְרָכָה וְרַחֲמִים וְחַיִּים וְשְׁלוֹם. וְטוֹב
 בְּעֵינֶיךָ לְבָרֵךְ אֶת־עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּכָל־עֵת וּבְכָל־שָׁעָה
 בְּשִׁלּוּמֶךָ: בְּסֶפֶר חַיִּים בְּרָכָה וְשְׁלוֹם וּפְרֻנְסָה טוֹבָה
 גְּבוּרָה וְנִכְתָּב לְפָנֶיךָ אֲנַחְנוּ וְכָל־עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְחַיִּים
 טוֹבִים וְלְשְׁלוֹם. בְּרוּךְ אַתָּה יי עֹשֶׂה הַשְׁלוֹם:

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ תָּבוֹא לְפָנֶיךָ תְּפִלָּתְנוּ וְאַל־
 תִּתְעַלֵּם מִתְּחִנָּתְנוּ. שְׂאִין אָנוּ עוֹי פָּנִים וְקִשְׁי־עֲרָף לֹמֵר

glücklichem Leben. Möge alles Lebende Dich bekennen und
 Deinen Namen preisen in Wahrheit, Allmächtiger, unser Hort
 und unser Beistand! Gepriesen seist Du, Ewiger, dem Lob und
 Dank gebühret!

ים Verleihe Frieden, Heil und Segen, Gnade und Erbarmen
 uns und ganz Israel. Segne uns alle insgesamt mit dem
 Lichte Deiner Erkenntnis! Denn in dem Lichtquell Deiner Wahr-
 heit hast Du uns gegeben, Ewiger, unser Gott, die Lehre des
 Lebens und der Menschenliebe. Und so möge es Dir gefallen,
 zu segnen Dein Volk Israel zu jeder Zeit und zu jeder Stunde
 mit Deinem Frieden. Mögest Du, Herr, in diesen Tagen
 unser und der ganzen Gemeinde Israel gedenken zum Leben
 und zum Frieden. Gepriesen seist Du, Ewiger, Spender
 des Friedens.

אֱלֹהֵינוּ Nimm, o Gott, wohlwollend auf das bußfertige
 Sündenbekenntnis, das wir im Bewußtsein unserer Verschuldung

לְפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ צְדִיקִים אֲנַחְנוּ וְלֹא
חַטָּאנוּ אֲכַל אֲנַחְנוּ חַטָּאנוּ:

אֲשַׁמְנוּ. דְּבַרְנוּ דָּפִי. הִיעֵינּוּ. יַעֲצֵנוּ רַע. קִשְׁינוּ עֲרָף.
תָּעִינוּ. סָרְנוּ מִמְצוֹתֶיךָ וּמִמִּשְׁפָּטֶיךָ הַטּוֹבִים וְלֹא־שָׁוָה
לָנוּ: וְאַתָּה צְדִיק עַל כָּל־הַבָּא עֲלֵינוּ כִּי־אַמֶּת עֲשִׂיתָ
וְאֲנַחְנוּ הִרְשַׁעְנוּ: מִה־נֶּאֱמַר לְפָנֶיךָ יוֹשֵׁב מְרוֹם. וּמִה־
נִסְפָּר לְפָנֶיךָ שׁוֹבֵן שְׁחָקִים. הֲלֹא כָל־הַנִּסְתָּרוֹת אַתָּה יוֹדֵעַ:
אַתָּה יוֹדֵעַ רְוֵי עוֹלָם וְתַעֲלָמוֹת סִתְרֵי כָל־חַי: אַתָּה
חִפְשׁ כָּל־חַדְרֵי־בֶטֶן וּבַחֲזֵן כְּלִיּוֹת וְלֵב: אִין דְּבַר גִּעְלָם
מִמֶּךָ וְאִין נִסְתָּר מִמֶּנֶּךָ. עֵינֶיךָ: וּבְכֵן יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יי
אֱלֹהֵינוּ שֶׁתִּבְכַּר־לָנוּ עַל כָּל־חַטָּאתֵינוּ וְתִסְלַח־לָנוּ עַל
כָּל־עוֹנוֹתֵינוּ וְתִמְחַל־לָנוּ עַל כָּל־פְּשָׁעֵינוּ:

עַל־חַטָּא שְׁחַטָּאנוּ לְפָנֶיךָ בְּאֲגָם:

וְעַל־חַטָּא שְׁחַטָּאנוּ לְפָנֶיךָ בְּרְצוֹן:

עַל־חַטָּא שְׁחַטָּאנוּ לְפָנֶיךָ בְּשִׁגְגָה:

וְעַל־חַטָּא שְׁחַטָּאנוּ לְפָנֶיךָ בְּדָרוֹן:

עַל־חַטָּא שְׁחַטָּאנוּ לְפָנֶיךָ בְּגֵלוּי:

וְעַל־חַטָּא שְׁחַטָּאנוּ לְפָנֶיךָ בְּסִתְר:

וְעַל כָּלֶם אֱלֹהֵי סְלִיחוֹת סְלַח־לָנוּ. מְחַל־לָנוּ. בְּפָר־לָנוּ:

vor Dir aussprechen. Wer von uns wollte vor Dir rein sich nennen und von sich selber sprechen: Ich habe nicht gesündigt. Nein, wir Alle wissen es und bekennen es: Wir haben uns schwer vergangen; wir haben gesündigt gegen Dich, wissentlich und unwissentlich, sei es im Drange der Not, sei es in trotzigem Uebermut. So sind wir von Deinen Wegen gewichen, haben getan, was böse ist in Deinen Augen, und beschämt stehen wir vor Dir. So wolle uns denn Deine Nachsicht und Deine Verzeihung angedeihen lassen; denn ein gütiger Vater, voll

כִּי אַתָּה סֶלְחָן לְיִשְׂרָאֵל וּמַחְלָן לְשִׁבְטֵי יִשְׂרָאֵל בְּכָל־
דֹּר וָדֹר וּמִבְּלַעֲדֶיךָ אֵין לָנוּ מֶלֶךְ מִזַּחַל וְסוֹלָחַם:

אֱלֹהֵי נֹצֵר לְשׁוֹנֵי מִרְעַע וּשְׁפָתַי מִדְּבַר מִרְמָה. וְלִמְקַלְלֵי
נַפְשֵׁי תוֹדֵם וְנַפְשֵׁי כְּעַפָּר לְכָל תַּהֲוִיָּה. פֶּתַח לִבִּי בְּתוֹרַתְךָ
וּבְמִצְוֹתֶיךָ תִּרְדֶּף נַפְשֵׁי. וְכָל תְּחוּשָׁבִים עָלַי רָעָה מִהֲרָה
הִבֵּר עֲצָתָם וּקְלָקַל מַחֲשַׁבְתָּם: לְמַעַן יִחַלְצוּן יְדִידֶיךָ
הוֹשִׁיעָה יְמִינְךָ וְעֲנֵנִי: יְהִיוּ לְרָצוֹן אֲמַרֵּי־פִי וְהִגִּיזוּן לִבִּי
לְפָנֶיךָ יְיָ צוּרֵי וְגֹאֲלֵי: עֲשֵׂה שָׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו הוּא יַעֲשֶׂה
שָׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל־יִשְׂרָאֵל וְאָמְרוּ אָמֵן:

Langmut und Nachsicht, voll Milde und Vergebung bist Du
Israel gewesen zu allen Zeiten, wie Keiner sonst.

Mein Gott, bewahre meine Zunge vor Bösem und
meine Lippen vor Reden des Truges! Laß mich gegen meine
Lästerer in Geduld schweigen und stets in Demut wandeln.
Erschließe meinen Sinn Deiner Lehre, daß ich Deine Gebote
eifrig erfülle. Den Ratschluß aller derer, die auf Böses sinnen,
vereitle um Deiner Heiligkeit willen, damit diejenigen geschützt
seien, die Dich lieben in Treue. Mögen wohlgefällig sein die
Worte meines Mundes und das Sinnen meines Herzens Dir,
mein Gott, mein Hort und mein Erlöser! — Der Frieden
stiftet in seinen Höhen, lasse Frieden walten über uns und über
ganz Israel! Amen!

(Die Lade wird geöffnet.)

(Vorbeter.)

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי אַבְרָהָם
 אֱלֹהֵי יִצְחָק וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא
 אֵל עֲלִיּוֹן גּוֹמֵל חַסְדִּים טוֹבִים וְקָנָה הַכֹּל וְזוֹכֵר חַסְדֵי
 אֲבוֹת וּמְבִיא גּוֹאֵל לְבָנָי בְּגִיְהֵם לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה:
 מְסוֹד חַכְמִים וְנְבוֹנִים. וּמְלַמֵּד דַּעַת מְבִינִים. אֲפֹתְחָה
 פִּי בַתְּפִלָּה וּבַתְּחִנּוּגִים. לְחַלּוֹת וּלְחַנּוּן פָּנֵי מֶלֶךְ מְלֵא
 רַחֲמִים מוֹחֵל וְסוֹלֵחַ לְעוֹנִים:

(Vorbeter und Gemeinde.)

צַדִּיקָה תִּחְשַׁב לָנוּ. בְּצַדִּיק אָב סֶלַח-לָנוּ.
 לֹא כַחֲטָאֵינוּ תַעֲשֶׂה-לָנוּ. מִגִּנּוּנוֹ בִּי לֵךְ יְהִלְנוּ:

(Vorbeter.)

וְזָכְרֵנוּ לְחַיִּים. מֶלֶךְ חַפֵּץ בַּחַיִּים. וּכְתַבְנוּ בְּסֵפֶר הַחַיִּים.

(Vorbeter.)

ברוך Gepriesen seist Du, Ewiger, unser Gott und Gott
 unserer Väter Abraham, Saaß und Jakob, großer, mächtiger
 und erhabener Gott! Du spendest reiche Gnade und waldest
 liebevoll, Du gedenkest der Väter Frömmigkeit und bleibst ihr
 gnadenvoller Erlöser für alle Zeit um Deines Namens willen.

מִסֹּד Wie von frommen Vätern wir's gehört,
 Sangeskundige Meister uns gelehrt,
 Sei auch uns in Demut es gewährt,
 Zu singen ihm, der Schuld vergibt!

(Vorbeter und Gemeinde.)

צַדִּיקָה Möge Heil uns zugebracht werden, daß Du um der
 Frömmigkeit Abrahams willen uns verzeihest.

לֹא Tue nicht mit uns nach unseren Sünden, sei uns
 Schild, denn auf Dich harren wir.

(Vorbeter.)

זָכְרֵנוּ Gedente, erhalte und beschütze unser Leben in Deiner

לְמַעַנְךָ אֱלֹהִים חַיִּים. מֶלֶךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמְגַן. בָּרוּךְ
אַתָּה יי מְגַן אֲבֹרָתָם:

אַתָּה גְבוּר לְעוֹלָם אֲדֹנָי מְחַיֶּה מֵתִים אַתָּה רַב
לְהוֹשִׁיעַ. מְשִׁיב הַרוּחַ וּמוֹרִיד הַטַּל וְהַגֶּשֶׁם.

מְכַלְכֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד מְחַיֶּה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים
סוֹמֵךְ נוֹפְלִים וְרוֹפֵא חוֹלִים וּמַתִּיר אֲסוּרִים וּמְקַיֵּם
אֲמוּנָתוֹ לַיּוֹשְׁבֵי עָפָר. מִי בְּמוֹךְ בָּעַל גְּבוּרוֹת וּמִי רוֹמֵה
לְךָ מֶלֶךְ מֵמִית וּמְחַיֶּה וּמְצַקִּים יְשׁוּעָה:

(Vorbeter und Gemeinde.)

לְפָנֶיךָ יְקִימֵנו וְנַחֲיֵה. בְּצַדִּיק אָב נַחֲיֵה.
יי מֵמִית וּמְחַיֶּה. בְּטַלְלֵי רְדוּמִים יַחֲיֵה:

(Vorbeter.)

מִי בְּמוֹךְ אָב הַרַחֲמִים זוֹכֵר יְצוּרֵינוּ לְחַיִּים בְּרַחֲמִים.
וּגְאֻמָּן אַתָּה לְהַחְיֹת מֵתִים. בָּרוּךְ אַתָּה יי מְחַיֶּה הַמֵּתִים:

(Die Lade wird geöffnet.)

Huld, Gott, Urquell alles Lebens. Herr, unser Beistand und
unser Schild. Gepriesen seist Du, Ewiger, Schild Abrahams!
Du bist mächtig, o Herr, und verleihst uns in der
Fülle Deines Heiles ewiges Leben. Du gebietest über Wind,
über Tau und Regen. Du erhältst die Lebenden in Gnade und
nimmst auf in Vaterhuld die Hingeschiedenen, Du stüttest die
Fallenden, heilest die Kranken, befreiest die Gefesselten und
bewährest Deine Treue denen, die im Staube ruhen. Wer ist
wie Du, Allmächtiger? und wer gleicht Dir, der Du waltest
über Leben und Tod und Heil hervorsprießen lässest?

(Vorbeter und Gemeinde.)

Erhalte uns am Leben, um der Frömmigkeit des
Ahnen willen verleihe' uns Leben.

" Gott, Herr des Todes und des Lebens, gewähre ewiges
Leben den Entschlummerten.

(Vorbeter.)

Wer ist wie Du, Vater des Erbarmens! Du gedenkest
in Liebe Deiner Geschöpfe und verleihst ihnen Leben. Wir
vertrauen auf Deine Verheißung ewigen Lebens. Gepriesen seist
Du, Ewiger, Quell ewigen Lebens!

(Vorbeter und Gemeinde.)

יְמַלֵּךְ יי לְעוֹלָם אֱלֹהֵינוּ צִיּוֹן לְדָר וְדָר הַלְלוּיָהּ:
וְאִתָּה קְרוֹשׁ יוֹשֵׁב תְּהַלּוֹת יִשְׂרָאֵל:

(Vorbeter und Gemeinde.)

אֲמוּנַת אִם נוֹטְרָת. לְמַעַנְךָ עֵזֶר לְנִשְׁאָרָת.
וְהָיְיָ לָהּ לְצַבִּי וְלִתְפִלָּתָת. קְרוֹשׁ:
יִכַּפֵּר וְיִסְלַח. אֵל טוֹב וְסֹלֵחַ. נוֹרָא וְקְרוֹשׁ:

(Vorbeter.)

וּבָבֶן לָהּ תַעֲלֶה קְדִישָׁה. כִּי אִתָּה אֱלֹהֵינוּ מְלֵךְ:
בְּכַתוּב עַל־יַד נְבִיאֶךָ וְקָרָא זֶה אֶל־זֶה וְאָמַר:

(Gemeinde.)

קְדוֹשׁוֹ קְרוֹשׁ קְרוֹשׁ יי צְבָאוֹת מְלֵא כָל־הָאָרֶץ
כְּבוֹדוֹ:

(Vorbeter und Gemeinde.)

יְמַלֵּךְ Der Herr regieret in Ewigkeit, Dein Gott, Zion, von
Geschlecht zu Geschlecht. Hallelujah!

Du, Allmächtiger, thronest über den Lobgefängen Israels!

(Vorbeter und Gemeinde.)

אֲמוּנָה Dem Reste des Volkes, das treu den Glauben
wahret, sei Du Beistand um Deinetwillen und bleibe ihm zur
Stütze und zum Ruhme.

יִכַּפֵּר Sühne und verzeihe, allgütiger und allliebender Gott,
Du nur Heiliger Keiner!

(Vorbeter.)

וּבָבֶן Und so bringen wir Dir unsere Huldbigung dar, dem
heiligen Weltenkönig, wie es bei Deinem Propheten heißt:

(Gemeinde.)

קְרוֹשׁ Heilig, heilig, heilig ist der Herr der Heerscharen,
die ganze Erde ist voll seiner Herrlichkeit.

(Vorbeter.)

כְּבוֹדוֹ מִלֵּא עוֹלָם מְשַׁבְּחָיו שׁוֹאֲלִים וְהֵ לָהּ אֵיִה מְקוֹם
כְּבוֹדוֹ. לְעַמְתָּם בְּרוּךְ יֵאמְרוּ:

(Gemeinde.)

בְּרוּךְ כְּבוֹד יְיָ מִמְּקוֹמוֹ:

(Vorbeter.)

מִמְּקוֹמוֹ הוּא יִפְּן בְּרַחֲמִים וַיַּחַן עִם הַמִּיַּחֲדִים שְׁמוֹ עֶרֶב
וְדָקָר בְּכָל־יוֹם תָּמִיד פְּעָמִים בְּאַהֲבָה שְׁמַע אוֹמְרִים:

(Gemeinde.)

שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְיָ אֱלֹהֵינוּ יְיָ אֶחָד:

(Vorbeter.)

אֶחָד הוּא אֱלֹהֵינוּ הוּא אָבִינוּ הוּא מְלַכְנוּ הוּא
מוֹשִׁיעֵנו וְהוּא יִשְׁמִיעֵנו בְּרַחֲמָיו שְׁנִית לְעֵינֵי כָּל־חַי לְהַיּוֹת
לָכֵם לֵאלֹהִים:

(Vorbeter.)

Die Herrlichkeit Gottes erfüllet das All,
Nicht künden sie Worte, nicht kündet sie Schall,
Und Israel, das er als Priester gesandt,
Es trug sein Banner durch Völker und Land,
Und wo es geweilet, an jeglichem Ort,
Erschallet zum Lobe des Herrn das Wort:

(Gemeinde.)

ברוך Gelobt sei die Herrlichkeit Gottes aller Orten!

(Vorbeter.)

Ob der Morgen erglüheth, ob sich senket die Nacht,
Empor zu dem Horte, der immerdar wacht,
Entsendet des Glaubens geweihte Schar
Das Wort seines Heiles, in Ewigkeit wahr:

(Gemeinde.)

שמע Höre Israel, der Ewige, unser Gott, ist der Eine Gott!

(Vorbeter.)

Er war uns ein Hort in finsternen Tagen,
Er gab uns die Kraft im Dulden und Tragen,
Er wird uns dauernd weiter erhalten,
Denn ewig bestehet sein heiliges Walten!

(Gemeinde.)

אני יי אלהיכם:

(Borbeter.)

אדיר אדירנו יי אדנינו מה אדיר שמך בכל הארץ.
 והיה יי למלך על כל הארץ ביום שהוא יהיה יי אחר
 ושמו אחר:

ובדברי קדשך כתוב לאמר:

(Gemeinde.)

ימלך יי לעולם אלהיך ציון לדר ודר הללויה:

(Borbeter.)

לדור ודור נגיד גדלך ולנצח נצחים קדשך
 נקדיש ושבחך אלהינו מפנינו לא ימוש לעולם ועד כי
 אל מלך גדול וקדוש אמת:

(Gemeinde.)

אני Ich, der Herr, bin Euer Gott.

(Borbeter.)

Gott, unser Gott, Ewiger, unser Herr, wie mächtig
 ist Dein Name auf der ganzen Erde; Du wirst als Herr und
 König erkannt werden unter allen Völkern und an jenem Tage
 wirst Du einzig sein und Dein Name der Einige!

Und mit dem heiligen Psalmworte rufen wir:

(Gemeinde.)

Der Ewige regieret immerdar, dein Gott, Zion, von
 Geschlecht zu Geschlecht. Hallelujah!

(Borbeter.)

Von Geschlecht zu Geschlecht verkünden wir Deine
 Größe, und durch alle Zeiten bekennen wir Deine Heiligkeit;
 Dein Preis weiche nie aus unserem Munde, großer und
 heiliger Gott.

* וּבָכַן תֵּן פְּחָדֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ עַל כָּל־מַעֲשֵׂיךָ וְאִי־מִתְּךָ עַל
 כָּל־מַה־שֶּׁבָרְאֵת וְיִירָאוּךָ כָּל־הַמַּעֲשִׂים וְיִשְׁתַּחֲוּוּ לְפָנֶיךָ
 כָּל־הַכְּרוּאִים וַיַּעֲשׂוּ כְּלָם אֲנִידָה אֶחָת לַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ
 בְּלִבְבִי שָׁלֵם כְּמוֹ שֶׁיְבַדְּעֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ שְׁתַּשְׁלֵמוֹן לְפָנֶיךָ עוֹ
 בְיָדְךָ וּנְבוֹרָה בִּימִינְךָ וְשִׁמְךָ נוֹרָא עַל כָּל־מַה־שֶּׁבָרְאֵת:
 וּבָכַן תֵּן כְּבוֹד יְיָ לְעַמְּךָ תְּהַלֵּל לִירְאֵיךָ וְתִקְוֶה
 לְדוֹר־שֵׁיךָ וּפְתַחֲוֹן פֶּה לַמַּיְחֲלִים לְךָ שִׁמְחָה לַמְּבַקְשֵׁי
 פָּנֶיךָ וְצַמִּיחַת קֶרֶן לְעַבְדֶּיךָ וְעַרְיַבַת גֵּר לַמַּיְחֲלֵי שִׁמְךָ
 בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ:

וּבָכַן צְדִיקִים יִרְאוּ וְיִשְׁמְחוּ וְיִשְׂרִים יַעֲלוּ וְחַסִּידִים
 בְּרַנָּה יִגִּילוּ. וְעוֹלָתְךָ תִּקְפֹץ־פִּיָּה וּכְל־דָּרֶשְׁעָה כְּלָה בְּעֵשֶׂן
 תִּתְכַּלֵּה כִּי תַעֲבִיר מִמְּשַׁלֵּת וְרוֹן מִן־הָאָרֶץ:

וְתִמְלֵךְ אַתָּה יְיָ לְבַדְּךָ עַל כָּל־מַעֲשֵׂיךָ בְּכַתוּב בְּדַבְרֵי
 קְדוֹשֶׁךָ יְמִלֵךְ יְיָ לְעוֹלָם אֱלֹהֶיךָ צִיּוֹן לְדָר וְדָר הַלְלִינָה:
 קְדוֹשׁ אַתָּה וְנוֹרָא שִׁמְךָ וְאִין אֱלֹהִים מִבְּלַעְדֶּיךָ בְּכַתוּב
 וַיִּגְבֹּה יְיָ צְבָאוֹת בַּמִּשְׁפָּט וְהֵאֵל תְּקַדּוֹשׁ גְּקִדְשׁ בְּצַדִּיקָה.
 בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמְּלֵךְ תְּקַדּוֹשׁ:

אַתָּה בְּחַרְתָּנוּ. אֶתְהַבֵּת אוֹתָנוּ. וְרָצִיתָ בָּנוּ. וְקִדְשָׁתָנוּ
 בְּמַצוֹתֶיךָ. וְקִבַּבְתָּנוּ מִלְּבָנוּ לְעַבֹדְתֶךָ. וְשִׁמְךָ תִּקְדוֹל
 וְתִקְדוֹשׁ עָלֵינוּ קְרָאתָ:

וְתִתֵּן־לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה אֶת־יוֹם הַשַּׁבָּת הַזֶּה
 לְקַדְשָׁה וּלְמַנְיָהּ וְאֶת־יוֹם הַכִּפּוּרִים הַזֶּה לְמַחֲלָה וְלִסְלִיחָה
 וְלִכְפָּרָה וְלִמְחֹל־בוֹ אֶת־כָּל־עֲוֹנוֹתֵינוּ מִקְרָא־קִדְשׁ וְקָר
 לִיצִיאַת מִצְרַיִם:

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. יַעֲלֶה וְיָבֵא וַיִּגְיַע וַיִּפְקֹד וַיִּזְכֹּר
 זְכוֹרֹתֵנוּ וּפְקֻדֹתֵנוּ וְזִכְרוֹן אֲבוֹתֵינוּ וְזִכְרוֹן כָּל־עַמֶּךָ בֵּית
 יִשְׂרָאֵל לְפָנֶיךָ לְפִלְטָה לְטוֹבָה לְחַן וּלְחֶסֶד וּלְרַחֲמִים
 לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם בְּיוֹם הַכִּפּוּרִים הַזֶּה. זָכְרֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בּוֹ
 לְטוֹבָה. וּפְקֹדֵנוּ בּוֹ לְבִרְכָה. וְהוֹשִׁיעֵנוּ בּוֹ לְחַיִּים. וּבְדַבַּר
 יְשׁוּעָה וְרַחֲמִים חַוֶּס וְחַנּוּן וְרַחֲמֵינוּ וְרַחֲמֵיךָ עָלֵינוּ וְהוֹשִׁיעֵנוּ. כִּי
 אֱלֹהֶיךָ עֵינֵינוּ. כִּי אֵל מֶלֶךְ חַנּוּן וְרַחוּם אַתָּה:

סליחות למנחה של יום כפור.

(Vorbetet.)

• סֶלֶח־לָנוּ אָבִינוּ כִּי בָרַב אִנְלַתְנוּ שְׁגִינוּ.
 מְחַל־לָנוּ מִלִּפְנֵיךָ כִּי רַבּוּ עֲוֹנוֹנוּ:

(Gemeinde.)

כִּי עַל־רַחֲמֶיךָ תָּרַבִּים אָנוּ בְּטוֹחִים. וְעַל צְדָקוֹתֶיךָ
 אָנוּ נִשְׁעָנִים. וְלִסְלִיחוֹתֶיךָ אָנוּ מְקוּיִם. וְלִישׁוּעָתְךָ אָנוּ
 מְצַפִּים: אַתָּה הוּא מֶלֶךְ אוֹהֵב צְדָקוֹת מְקַדֵּם. מַעֲבִיר
 עֲוֹנוֹת עַמּוֹ וּמְסִיר חַטָּאת יִרְאִיו: כּוֹרֵת בְּרִית לְרֵאשׁוֹנִים
 וּמְקַיֵּם שְׁבוּעָה לְאַחֲרוֹנִים: אַתָּה הוּא שִׁירְדָּת בְּעֵינֶיךָ
 כְּבוֹדְךָ עַל־תֵּר סִינֵי. וְהִרְאִיתָ בְּרַבִּי טוֹבָה לְמַשָּׁה עֲבָדֶיךָ:

*) Uebersetzung S. 261.

אֲרַחֵם חֲסָדֶיךָ גְּלִיתָ לֹא. וְהוֹדַעְתָּו כִּי אַתָּה אֵל רַחוּם
 וְחַנוּן אֲרַךְ אַפַּיִם וְרַב־חַסֵּד וּמְרַבֵּה לְחַיִּטִּיב. וּמְנַהֵיג
 אֶת־הָעוֹלָם כְּלוֹ בְּמִדַּת רַחֲמִים: וְכֵן כָּתוּב. וַיֹּאמֶר אֲנִי
 אֶעֱבֹר כָּל־טוֹבֵי עַל־פְּגַיֶּךָ וְקָרָאתִי בְּשֵׁם יְיָ לְפָנֶיךָ וְחַנּוּתִי
 אֶת־אֲשֶׁר אֲחִין וְרַחֲמֹתֵי אֶת־אֲשֶׁר אֲרַחֵם:

(Borbeter.)

אֵל אֲרַךְ אַפַּיִם אַתָּה. וּבְעַל הַרְחָמִים נִקְרָאתָ. וְהִרְךָ
 תְּשׁוּבָה הוֹקִיָּת: גְּדַלְתָּ רַחֲמֶיךָ וּבְחַסְדֶיךָ תִּזְכֹּר הַיּוֹם וּבְכָל־
 יוֹם לְגִרְע יְדִירְךָ: תִּשְׁפֹּן אֱלֹהֵינוּ בְּרַחֲמִים. כִּי אַתָּה הוּא בְּעַל
 הַרְחָמִים: בְּתַחֲנוּן וּבְתַפְלָה פְּגִיךָ נִקְדָּם. כְּהוֹדַעְתָּ לְעֵנוּ
 מִקְדָּם: מִחֲרוֹן אַפֶּיךָ שׁוּב. כְּמוֹ בְּתוֹרַתְךָ כָּתוּב. וּבְצַל
 בְּנִפְיֶיךָ נִחְסֶה וְנִתְלוֹנָן. כִּי־זֶה וַיִּרְדַּ יְיָ בְּעַנְן: תִּעֲבֹד עַל־פֶּשַׁע
 וְתִמְחָה אֲשָׁם. כִּי־זֶה וַיִּתְיַצֵּב עִמּוֹ שָׁם: תִּאֲזִין שׁוֹעֲתָנוּ
 וְתִקְשִׁיב מְנוּ מֵאָמַר. כִּי־זֶה וַיִּקְרָא בְּשֵׁם יְיָ וְשָׁם נֵאֶמַר:
 וַיִּעֲבֹד יְהוָה עַל־פְּגַיֶּיךָ וַיִּקְרָא:

(Gemeinde.)

יְהוָה יְהוָה אֵל רַחוּם וְחַנוּן אֲרַךְ אַפַּיִם וְרַב־
 חַסֵּד וְאַמֶּת: נִצֵּר חַסֵּד לְאֱלֹפִים נִשְׂאָ עֵץ
 וּפִשְׁע וְחַטָּאָה וְנִקְהָ:

וְסַלְחָתָ לְעוֹנְנוּ וְלַחַטָּאתָנוּ וְנַחֲלָתָנוּ:

סַלְחָ לָנוּ אֱבִינוּ כִּי חַטָּאָנוּ מִחַל־לָנוּ מִלְּכֵנוּ כִּי פִשְׁעָנוּ.
 כִּי־אַתָּה אֲדָנֵי טוֹב וְסַלַּח וְרַב־חַסֵּד לְכָל־קִרְאֶיךָ:

(Die Lade wird geöffnet.)

(Vorbeter.)

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ:

אֲנָשֵׁי אֱמוּנָה אָבְדוּ וְאִין עֹמֵד לְפָנֶיךָ בְּעִתִּיךָ.
 כְּאַבְרָהָם אֲשֶׁר חָלָה פָּנֶיךָ בְּאַמְרָהּ. בְּקִשׁ לְמַעַט
 מִחַמְשִׁים עַד יַעֲשֶׂהָ.

(Gemeinde.)

וַיֹּאמֶר לֹא אֲשַׁחִית בְּעֵבוֹר הָעֲשָׂרָה:

(Vorbeter.)

אֲנָשֵׁי אֱמוּנָה אָבְדוּ וְאִין גְּבוּר לַעֲשׂוֹת אֲמָרֶיךָ. כְּמֹשֶׁה
 בְּיַעֲמָרֵם אֲשֶׁר הָיָה עָנּוּ בַּחֲצֵרֶיךָ. דְּבַר וְעָתָה אִם-תִּשָּׂא
 חַטָּאתָם וְאִם-אִין מַחְנִי נָא מִסַּפְרֶיךָ.

(Gemeinde.)

וַיֹּאמֶר יי סְלַחְתִּי כְּדַבָּרְךָ:

(Vorbeter.)

Unser Gott und Gott unserer Väter!

אֲנָשֵׁי Die glaubensstarken Männer sind dahingegangen aus
 unserer Mitte, und Keiner könnte fürbittend vor Dich hintreten,
 wie Abraham, der Ahn, der mit seinem frommen Worte das
 Strafgericht von den sündigen Städten abzuwenden suchte, und
 zu dem Du sprachest:

(Gemeinde.)

Nicht will ich verderben um der Behn willen.

(Vorbeter.)

אֲנָשֵׁי Die glaubensstarken Männer sind dahingegangen aus
 unserer Mitte, und Keiner könnte fürbittend vor Dich hin-
 treten, wie Moses, Amram's Sohn, der, als das Volk dem
 Götzendienst verfallen war und der Ewige es zu vernichten
 beschloß, vor Gott hintrat und sprach: Vergib ihre Schuld;
 wo aber nicht, so lösche auch mich aus Deinem Buche, das
 Du geschrieben.

(Gemeinde.)

Und der Ewige sprach: Ich vergebe nach deinem Worte.

(Vorbeter.)

אֲנָשֵׁי אֱמוּנָה אָבְדוּ וְאִין טְהוֹר לְצַפְצָף בְּשִׁפְתֵיהֶם.
בְּרוּד אֲשֶׁר מִיבוֹסֵי קָנָה מְקוֹם מְקַדָּשׁ בִּירוּשָׁלָּיִם. יִמָּן
לְפָנֶיךָ אָנֹכִי חָטָאתִי וְחַנּוּן בְּכֹלֵיהֶם.

(Gemeinde.)

וַיַּעֲנֶהוּ בְּאֵשׁ מִן־הַשָּׁמַיִם:

(Vorbeter.)

אֲנָשֵׁי אֱמוּנָה אָבְדוּ וְאִין כֶּבֶשׂ בַּעֲסָךְ לְהַדְמִים.
בְּשִׁלְמָה אֲשֶׁר חִבַּמְתָּ מִכָּל־יְצוּרֵי הַדְּמִים. לַעַת בָּנָה
זְכוּל עֲנִיתוּ בְּרִדַת הָאֵשׁ מִמְרוֹמִים.

(Gemeinde.)

וְהִתְאָבַל הָעֵלָה וְהַשְּׁלָמִים:

(Vorbeter.)

אֲנָשֵׁי אֱמוּנָה אָבְדוּ וְאִין מֵאֲמִין בְּךָ לְהִבְטִיחָה.
בְּאַלְיָהוּ אֲשֶׁר עָמַד בְּהַר הַבְּרָמָל לְהַפְצִיחָה. וְגִוַּד־מָנָה לוֹ
אֵשׁ וְהִתְאָבַל אֶת־הָעֵלָה וְהַעֲצִים וְהַמָּיִם לְחֻבָּה.

(Vorbeter.)

אנשי Die glaubensstarken Männer sind dahingegangen
aus unserer Mitte, und Keiner könnte fürbittend vor Dich
hintreten, wie ehemals der Prophet Elia auf dem Berge Karmel.
Damals, als die falschen Lehrer Dich höhnten, Deine Anhänger
verfolgten und das ganze Volk zum Abfall verleiteten, da trat
er vor allem Volke in die Mitte der falschen Propheten, um
Zeugnis abzulegen für Dich und Deinen heiligen Namen. Und
er sprach: Ewiger, Gott Abrahams, Isaaks und Jakobs, heute
werde kund, daß Du Gott bist in Israel, und daß ich Dein
Knecht bin, und daß ich auf Dein Geheiß getan alle diese
Dinge. Erhöre mich, Ewiger, erhöre mich! so wird das Volk
erkennen, daß Du, Ewiger Gott bist.

(Gemeinde.)

וַיְהִי בְעֵלוֹת הַמִּנְחָה:

(Vorbeter.)

אֲנָשֵׁי אַמּוֹנָה אָבְדוּ וְאִין שׁוֹפֵךְ עֲרִיקַת חַנּוּן. כְּנִיאָמֵן
 בֵּיתָךְ אֲשֶׁר עָמַד וְהִרְבָּה חַנּוּן. תְּרַחֵם עָלֵינוּ כְּאֲשֶׁר
 נִאֲמַתָּ בְּשָׁנוֹן.

(Gemeinde.)

יְיָ אֵל רַחוּם וְחַנּוּן:

(Die Lade wird geschlossen.)

(Stilles Gebet.)

שׁוֹכְנֵי בְּתֵי חֹמֶר. לָמָּה תִּשְׂאוּ עֵינַי. וּמוֹתֵר הָאָדָם מִךְ
 הַבְּהֵמָה אֵין:
 לָנוּ יֵשׁ לְדַעַת. כִּי אֲנַחְנוּ תּוֹלְעֵת. לְגַבֵּי־חֹמֶר נִבְיֵנוּ. וְאִיךְ
 יִגְבֶּה לְבָנוּ:

(Gemeinde.)

Und Gott erhörte den Elia, und als das Volk dessen ge-
 wahrte, da fielen sie nieder auf ihr Angesicht und riefen: Der
 Ewige, Er ist unser Gott; der Ewige, Er ist unser Gott!

(Vorbeter.)

Und nun die Glaubensstarken alle dahin gegangen und
 Reiner wie sie Gebet und Fürbitte ausschütten kann vor Dir
 um unseretwillen, so treten wir selber vor Dich hin, mit reuigem
 Herzen und innigem Gebete zu Dir gewendet. Und indem wir
 reinen Sinnes Deinen heiligen Namen bekennen, harren wir
 sehnsüchtig des sühnenden Zurufes, der einst Moses, dem treuen
 Diener Deines Hauses, auf sein heißes Flehen geworden:

(Gemeinde.)

Der Ewige, der Ewige, Gott, barmherzig und gnädig!

(Stilles Gebet.)

Die ihr in tönernen Häusern wohnt, was hebt
 ihr so hochmütig eure Augen empor? Hat euer Sinnenleben
 doch nichts vor dem des Tieres voraus. Erkennet, daß der
 Leib, wie er nichtig ist, am Ende auch der Vernichtung an-
 heimfällt, und wie wolltet ihr dann noch euch überheben?

מה-יתרון לגבר. ואחריתו לקבר. וזה יהיה-לו חלק. לו
 חי שנים אלה:
 הלא אס-ילך מרי. יבלע בחמת-קרי. וישרף בלהב. ולא
 יועיל הוהב:
 האדם הנבאה. פקח עיניו וראה. מאין באה. ואנה
 מוצאה:
 קצה עני ואביון. נמשל לקיקיון. שבן-לילה היה. ועד-
 בקר לא היה:
 טוב אשר לא נוצרת. ועמל לא קצרת. ואיכה גדולות
 תבקש. ואפה בתוך המוקש:
 נופל את מרחם. ותפשע על-פת-לחם. ואם-יתמהמה
 רגע. אזי תמצא כל-נגע:
 בשרף באור ורות. בעור יש-בו הרות. ועת תצא הנפש.
 נשאר טיט ורפש:

Das Ende des Sterblichen bleibt Tod und Gruft, wie lange
 auch sein Leben auf Erden sich dehnen mag. Und verbringet
 er gottlos dieses Leben, dann verzehret sich sein Inneres an
 der Glut des göttlichen Grimmes, und nichts frommen ihm
 die äußeren Güter. Erdenkind, blicke doch umher und lehre
 ein in dich, bedenke, woher du gekommen und wohin du gehst.
 In deiner Endlichkeit und Schwäche gleichest du dem Kikajon,
 der über Nacht entstanden und über Nacht vergangen. Wärest
 du nicht ins Dasein getreten, viel Mühseligkeit wäre dir er-
 spart geblieben, und in dem Gewirr der Verhältnisse, die du
 nicht beherrschest, kannst du noch hoffärtig werden? Hinfällig
 bist du von Geburt an, dich selber gibst du preis um ein
 Stück Brot, fehlet es Dir eine Weile, so verzweifelst du ganz.
 So lange noch Odem des Lebens dich beselet, mag dein
 Antlitz leuchten; wenn aber die Seele dich verlassen, dann
 harret des Restes nur der Moder. Nichts von deiner irdischen

ראה כי אין בִּינְךָ. מְאוּמָה מְכַבְּרְךָ. לְזָרִים חִילְךָ יוֹקֵם.
 וְאַתָּה תִּלְךָ רִיקָם:
 בְּכָל־זֹאת לֹא חֲשַׁבְתָּ. לַפְּאוּה הַקְּשַׁבְתָּ. וְאִם תִּיטִיב
 רֵאשִׁיתָהּ. מִה־תַּעֲשֶׂה בְּאַחֲרֵיתָהּ:
 יְהִירִים הַתְּקוּשָׁשׁוּ. וְזָכְרוּ וְהִתְאוּשָׁשׁוּ. שָׂאוּ לִבְבְּ אֶל־
 כַּפִּים. אֶל־אֵל בְּשָׁמַיִם:
 הָהָה עַל חַטֹּאתֵינוּ. וְאוֹי עַל נַפְשֹׁתֵינוּ. כִּי רוּחַ רָעִינוּ.
 וְגַם בְּצֹאן תַּעֲיִנוּ:
 וּמִה־נִּבְקַשׁ וּמִה־נִּדְרַשׁ. וְעֹנֹת עָבְרוּ רֵאשׁ. מֵאֵד רְבוּ
 עֹנֵינוּ. וְאִיךָ נִשָּׂא כְּגֵינוּ:
 דִּלְהָ עֲמִיךָ מִשְׁחַת. מִשֵּׁל רוּחַ וְתַחַת. וְאִם הַקְּשִׁינוּ עֲרַף.
 חֲסִדְךָ אֶל־תִּרְף:

Herrlichkeit folget dir nach in die Gruft, und leer ziehest du selber von dannen, während andere sich teilen in deiner Mühen Preis. Und doch kommest du im Leben nicht zur Besinnung, sondern neigest der Begehrlichkeit dein Ohr. Begünstigst du aber deine Begierden im Anfange, was wirst du am Ende vermögen, da sie zusehends mehr dich beherrschen? Darum, ihr Uebermütigen, prüfet euch heute von Grund aus, besinnet euch auf euch selbst und eure menschliche Bestimmung. Hebet in Demut euer Herz empor zu dem, der in den Höhen thronet, und rufet in Bußfertigkeit: Wehe über unsere Sündigkeit, wehe für unsere Seele! Wir jagten nach Windigem und Eitlem, und mit tierischem Unverstand irrten wir ab von der Bahn. Unsere Missetat stieg uns über das Haupt, und wie vermöchten wir das Wort der Rechtfertigung zu finden? Nur die unbegrenzte Gnade dessen, der über die Tiefen wie über die Höhen herrschet, nur sie vermag uns aufzurichten und emporzuheben aus der Niedrigkeit, in die unser Starrsinn tiefer und tiefer uns gestoßen. So laß denn Wilde walten, o gnadenreicher

הַפֶּק חִמְלָתְךָ. לְעַם הַדּוֹפְקֵי דְלֹתְךָ. כִּי אַתָּה אֲדַגְנוּ.
וְעֲלֶיךָ עֵינֵינוּ:

(Vorbeter.)

שׁוּגָה בְּחַבְלֵי תְאֵנָה. עֹרֶה מְנוּמָה. וּפְשֵׁט בְּגָדֵי
נְאֻתָה. וּלְבַשׁ לְבוּשׁ נְאֻתָה. אוֹלֵי יֵשׁ תִּקְוָה. בְּמַרְם
בּוֹא יוֹמָה.

(Gemeinde.)

וְשָׁב יי אֱלֹהֶיךָ אֶת־שְׁבוּתְךָ וְרַחֲמֶיךָ:

(Vorbeter.)

מִשְׁכַּבְּךָ יְלֻדוּתְךָ. אַחֲרֵי רְאוּת עֵינֶיךָ. וּבֹאֵי יָמֵי זְקֻנָּתְךָ.
וְאִין צְדָה לְפָנֶיךָ. וְלֹא תַעֲזֹר מִשְׁנָתְךָ. לְקוֹל קוֹרֵא בְּאִזְנוֹךָ.
לְהֶאֱסֹף לְעַמִּיךָ. הֵן קָרְבוּ יָמֶיךָ.

(Gemeinde.)

וְשָׁב יי אֱלֹהֶיךָ אֶת־שְׁבוּתְךָ וְרַחֲמֶיךָ:

Gott, und schone derer, die da pochen an Deine Pforte; denn
allein auf Dich ist unser Auge gerichtet, den Herrn des Er-
barmens.

(Vorbeter.)

שׁוּגָה Zeit ist's, der Torheit Lust zu lassen,
Vom Schlaf der Trägheit zu erwachen,
Schon naht der Tag, da wir erblaffen,
Nun gilt's, die Sünde gut zu machen,

(Gemeinde.)

Vielleicht, daß Gott sich dein erbarmet.

(Vorbeter.)

מְשַׁכַּח Die Jugend ist im Rausch geschwunden,
Hat für das Alter nichts erworben,
Beil' dich, heut noch zu gesunden,
Eh' alle Kraft dir ist erstorben,

(Gemeinde.)

Vielleicht, daß Gott sich dein erbarmet.

(Vorbeter.)

וְרַב מַמְדָּה הָאֲרֶחֶת. וְאַתָּה מַפְשְׁעִים מְלֵא. וְאֵן תְּאַרְחַת.
וְאֵן תְּבָרַח. אִם חַמַּת מֶלֶךְ תַּעֲלֶה. וְתַחֲשֵׁב לְהִיּוֹת אֲזַרְחַת.
וְאִיךְ שְׂמִיךְ יִפְלֵא. כִּי נוֹסֵעַ וְגוֹלָה. אַתָּה לְמִקּוּמָךְ.

(Gemeinde.)

וְיָשֵׁב יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֶת־שְׁבוּתֵנוּ וְרַחֲמֵנוּ:

(Vorbeter.)

אֵל תָּמִיד כְּמַעֲלָלֵי. לְחִיקֵי מִדָּה בְּמִדָּה. רְאֵה כִּי כָל־
זְמַן חֲבָלֵי. הָלַךְ מִכְּלֵי חַמְדָּה. אֶל־נָא תִרְחַק מִחֻלָּלֵי.
כִּי קָרְבוּ יְמֵי חֲרָדָה. וּבְיוֹם דִּין יִקּוּמָהּ. יִבְאוּנִי רַחֲמֵיךְ.

(Gemeinde.)

וְיָשֵׁב יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֶת־שְׁבוּתֵנוּ וְרַחֲמֵנוּ:

(Vorbeter.)

לֹא תַעֲלִים מִמֶּנִּי. צוּר חֹקֵר מִצְפָּנֵי. פְּשָׁעִים נִבְרוּ

(Vorbeter.)

ורב Wenn nun die Wand' rung ist beendet,
Und ihr Ertrag nur Sündenschuld,
O ringe, daß dein Lauf sich wendet,
Er weist dir der Begnad'gung Schuld,

(Gemeinde.)

Vielleicht, daß Gott sich dein erbarmet.

(Vorbeter.)

אל Laß streng Gericht, o Herr, nicht walten!
Wenn mich Vergehen niederdrücken,
O wollest Du mich aufrecht halten
Mit Deinen gnadenreichen Blicken!

(Gemeinde.)

Vielleicht, daß Gott sich mein erbarmet.

(Vorbeter.)

לא Dir ist mein Inn' res nicht verborgen,
Du schaust in des Gemüts Bewegung,

מָנִי. תִּמְחָה בְּמִימֵי יְגוֹנִי. יְהִי חֶסֶדְךָ לְרַחֲמָנִי. וְגַם לַחֲמוּל
עַל הַמּוֹנִי. וְאִם עָנּוּ בִי עוֹנֵי. עֲשֵׂה לְמַעַן שְׂמֶךָ.

(Gemeinde.)

וְשָׁב יְיָ אֱלֹהֶיךָ אֶת־שְׁבוּתְךָ וְרַחֲמֶךָ:

(Die Lade wird geöffnet.)

(Vorbeter.)

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ:

לָךְ יְיָ הַצְדָּקָה תִּלְבָּשֶׁת. כִּי־אָמַת עֲשִׂיתָ וְלָנוּ הַבְּשֶׁת.
וְאִנְחָנוּ הִרְשַׁעְנוּ וּבִקְיֵנוּ אֶרְשַׁת:

(Gemeinde.)

נוֹאֲלָנוּ חַטָּאנוּ נָא לָנוּ אֱלֹהֵי־תִשָּׁת:

(Vorbeter.)

נָחַנוּ בְּמִרְד־וּמַעַל. נוֹאֲשָׁנוּ יֵשַׁע מִמַּעַל. מְרִינּוּ מָאֵם
וְנַעַל. מִדַּת רַחֲמִים נָעַל:

(Gemeinde.)

נוֹאֲלָנוּ חַטָּאנוּ נָא לָנוּ אֱלֹהֵי־תִשָּׁת:

Du kennst mein Hoffen, Bangen, Sorgen,
Ich traue Deiner Gnadenregung,

(Gemeinde.)

Vielleicht, daß Du Dich mein erbarmest.

(Vorbeter.)

Dein, Herr, ist die Gerechtigkeit,
Sie hüllet Dich, wie ein Gewand,
Dein Tun ist Wahrheit allezeit,
Doch unser Tun ist eitel Tand.

(Gemeinde.)

Darum, o Herr, so reich an Schuld,
Nicht nach Gebühr richt' unsre Schuld.

(Vorbeter.)

Gebeugten Hauptes steh'n wir heut
Und klopfen an Dein Gnadentor,
O Herr, Dein Sühnewort entbeut,
Daß es zum Heil uns richt' empor.

(Borbeter.)

לֹא בְצַדִּיק וּבְיֹשֶׁר. לָנוּ נִגְדָה פּוֹשֵׁר. כִּם וַיִּתְרוֹן
הַיֹּשֶׁר. בְּבִיר הֵן לְפֹשֵׁר:

(Gemeinde.)

נִואֲלָנוּ חֲטָאנוּ נָא לָנוּ אֱלֹהֵי-תְשִׁיבָה:

(Borbeter.)

וְאַתָּה הוּא פָּנֵה. וְלֹא בִזָּה וְעִנָּה. הָעַם עָנִי וּמְעֻנָּה.
הַיּוֹם לְטוֹבָה תִּפְנֶה:

(Gemeinde.)

נִואֲלָנוּ חֲטָאנוּ נָא לָנוּ אֱלֹהֵי-תְשִׁיבָה:

(Borbeter.)

דִּלַּת רֹאשׁ בְּלִתִּי. דִּפְקַת הַיּוֹם דִּלְתִּי. גִּלַּת לָהּ
נִאֲלִתִּי. וְגוֹנְנָה בְּגִדְלִתִּי:

(Gemeinde.)

נִואֲלָנוּ חֲטָאנוּ נָא לָנוּ אֱלֹהֵי-תְשִׁיבָה:

(Borbeter.)

* אֵל מְלֶכֶּךָ יוֹשֵׁב עַל כִּסֵּא רַחֲמִים. מִתְנַהֵג בְּחִסְדוֹת
מִזְחֵל עֲוֹנוֹת עַמּוֹ. מְעַבִּיר רֹאשׁוֹן רֹאשׁוֹן. מְרַבֵּה מְחִילָה
לְחַטָּאִים וּסְלִיחָה לְפּוֹשְׁעִים. עֹשֶׂה צְדָקוֹת עִם כָּל-בָּשָׂר

(Gemeinde.)

Denn Du, o Herr, bist reich an Guld,
Nicht richtend nach Gebühr die Schuld.

(Borbeter.)

Und Sünd' und Abfall tilge fort,
Aus unfrem Buche lösch' sie aus,
Ich ruf' empor Dein heilig Wort,
Als ein Panier in Deinem Haus.

(Gemeinde.)

Denn Du, o Herr, so reich an Guld,
Willst unser Heil, nicht unfre Schuld.

*) Uebersetzung S. 268.

וְרוּחַ. לֹא כָרַעְתֶּם הַגִּמְלָה. אֵל הוֹרִיתָ לָנוּ לֹאמֹר מִדּוֹת
שֶׁלֶשׁ עֲשָׂרֵה. וְכִרְלָנוּ הַיּוֹם בְּרִית שְׁלֹשׁ עֲשָׂרֵה. כְּמוֹ
שֶׁהוֹרֵעַ לָעֵנֹו מִקָּדֶם. כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב. וַיֵּרֶד יְהוָה בְּעָנָן
וַיִּתְיַצֵּב עִמּוֹ שָׁם וַיִּקְרָא בְּשֵׁם יְהוָה:

וַיַּעֲבֹר יְהוָה עַל-פָּנָיו וַיִּקְרָא:

יְהוָה יְהוָה אֵל רַחוּם וְחַנּוּן. אַרְךְּ אַפַּיִם וְרַב
חַסֵּד וְאַמֶּת: נֹצֵר חַסֵּד לְאֱלֹפִים. נִשְׂא עֵינָיו
וּפְשָׁע וְחַטָּאת וְנִקְיָה:

וּסְלַחַת לְעוֹנֵינוּ וּלְחַטָּאתֵינוּ וְנִחַלְתָּנוּ:

סְלַח-לָנוּ אֱבִינוּ כִּי חָטָאנוּ. מְחַל-לָנוּ מַלְכֵנוּ כִּי פָשַׁעְנוּ:
כִּי-אַתָּה אֲדֹנָי טוֹב וְסָלַח וְרַב-חַסֵּד לְכָל-קְרֹאֶיךָ:

(Die Lade wird geschlossen.)

(Stilles Gebet.)

זְכוּ רַחֲמֶיךָ יְיָ וְחַסְדֶיךָ כִּי מְעוֹלָם הִקְמוּהוּ: זְכוּ לְעַבְדֶיךָ
לְאַבְרָהָם לְיִצְחָק וּלְיַעֲקֹב. אֵל-תִּפְּנֵן אֵל-קִשֵׁי הָעַם הַזֶּה
וְאֵל-רָשָׁעוֹ וְאֵל-חַטָּאתוֹ:

זְכוּ-לָנוּ בְרִית אֲבוֹת כַּאֲשֶׁר אָמַרְתָּ. וְנִבְרַתִּי אֶת-
בְּרִיתִי יַעֲקֹב וְאֵת אֶת-בְּרִיתִי יִצְחָק וְאֵת-בְּרִיתִי
אַבְרָהָם אֲזַכֵּר וְהָאָרֶץ אֲזַכֵּר: זְכוּ-לָנוּ בְרִית רֵאשִׁימִים
כַּאֲשֶׁר אָמַרְתָּ. וְנִבְרַתִּי לָהֶם בְּרִית רֵאשִׁימִים אֲשֶׁר
הוֹצֵאתִי-אֹתָם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לְעֵינֵי הַגּוֹיִם לְהִיּוֹת לָהֶם
לְאֱלֹהִים אֲנִי יְיָ: עֲשֵׂה עִמָּנוּ כְּמָה שֶׁהִבְטַחְתָּנוּ. וְאֵת-
גַּם-זֹאת בְּהִיּוֹתָם בְּאֶרֶץ אֲבוֹתֵהֶם לֹא-מֵאֲסִתִּים וְלֹא-
נִעְלָתִים לְכַלְתָּם לְהַפִּיר בְּרִיתִי אִתָּם כִּי אֲנִי יְיָ אֱלֹהֵיהֶם:
רַחֵם עָלֵינוּ וְאֵל תִּשְׁחִיתֵנוּ כְּמָה שֶׁכָּתוּב. כִּי אֵל רַחוּם

יי אלהיך לא ירפך ולא ישחיתך ולא ישבח את ברית
 אבותיך אשר נשבע להם: מל את לבבנו לאהבה את
 שמך כמה שכתוב. ומל יי אלהיך את לבבך ואת לבב
 זרעך לאהבה את יי אלהיך בכל לבבך ובכל נפשך
 למצן חייך: המצא לנו בבקשתנו כמה שכתוב.
 ובקשתם משם את יי אלהיך ומצאת כי תדרשנו בכל
 לבבך ובכל נפשך: מחה פשעינו למענך באשר אמרת.
 אנכי אנכי הוא מחה פשעיך למעני וחטאתיך לא
 אכזר: מחה פשעינו כעב וכענן באשר אמרת. מחיתי
 כעב פשעיך וכענן חטאתיך שובה אלי כי נאלתיך:
 הלבן חטאינו בשלג ובצמר כמה שכתוב. לכו נא ונזכחה
 יאמר יי אם יהיו חטאיכם בשנים בשלג ילבינו אם
 יאדימו בתולע בצמר יהיו: זרק עלינו מים טהורים
 וטהרנו כמה שכתוב. וזרקתי עליכם מים טהורים
 וטהרתם. מכל טמאותיכם ומכל גלוליכם אטהר אתכם:

(Vorbeter.)

בפר חטאינו ביזם תזה וטהרנו כמה שכתוב. כי
 ביזם תזה יבפר עליכם לטהר אתכם. מכל חטאתיכם
 לפני יי תטהרו:

(Vorbeter und Gemeinde.)

שמע קולנו יי אלהינו חוס ורחם עלינו וקבל
 ברחמים וברצון את תפלתנו:

(Vorbeter und Gemeinde.)

השיבנו יי אליך וגשובה תיש ימינו בקרם:

(Vorbeter.)

אמרינו האזינה יי בינה הנגנו: יהיו לרצון אמרי

פִּינוּ וְהִגִּיזוּן לִבְנוּ לְפָנֶיךָ יְיָ צוּרֵנוּ וְגֹאֲלֵנוּ: אֵל־תִּשְׁלִיכֵנוּ
 מִלְּפָנֶיךָ וְרוּחַ קְדוֹשְׁךָ אֵל־תִּתְּקַח מִמֶּנּוּ: אֵל־תִּשְׁלִיכֵנוּ לְעַת
 זְמַנָּה בְּכִלּוֹת בָּחֵנוּ אֵל־תַּעֲזֹבֵנוּ: אֵל־תַּעֲזֹבֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ
 אֵל־תִּרְחַק מִמֶּנּוּ: עֲשֵׂה־עִמָּנוּ אוֹת לְטוֹבָה וַיִּרְאוּ שְׂנְאֵינוּ
 וַיִּבְשׂוּ כִי־אַתָּה יְיָ עֲזַרְתָּנוּ וְנַחֲמָתָנוּ: כִּי לָךְ יְיָ הוֹחֲלֵנוּ
 אַתָּה תַּעֲנֶה אֲדֹנָי אֱלֹהֵינוּ:

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ.

אֵל תַּעֲזֹבֵנוּ. וְאֵל תִּשְׁשָׁנוּ. וְאֵל תִּכְלִימֵנוּ. וְאֵל תִּסְפָּר
 בְּרִיתְךָ אִתָּנוּ. קְרַבְנוּ לְתוֹרַתְךָ. לְמִדְּנוּ מִצְוֹתֶיךָ. הוֹרְנוּ
 דְרָבֶיךָ. הֵט לִבְנוּ לִירְאָה אֶת־שִׁמְךָ. וּמַל אֶת־לִבְבָנוּ
 לְאַהֲבָתְךָ. וְנִשׁוּב אֵלֶיךָ בְּאַמֶּת וּבְלֵב שָׁלֵם: וְלִמְעַן שִׁמְךָ
 תִּגְדּוֹל תִּמְחַל וְתִסְלַח לְעוֹנֵנוּ בְּכַתוּב בְּדַבְרֵי קְדוֹשְׁךָ.
 לְמַעַן־שִׁמְךָ יְיָ וְסִלְחָתְךָ לְעוֹנֵי כִי רַב־הוּא:

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ:

סִלַּח־לָנוּ. מַחֲל־לָנוּ. כִּפֹּר־לָנוּ:

(Borbeter.)

כִּי אָנוּ עֲמָךְ וְאַתָּה אֱלֹהֵינוּ. אָנוּ בָּנֶיךָ וְאַתָּה אָבִינוּ:
 אָנוּ עֲבָדֶיךָ וְאַתָּה אֲדֹנָינוּ. אָנוּ קִדְּשֶׁךָ וְאַתָּה חֲלֻקֵנוּ:
 אָנוּ נִחְלָתְךָ וְאַתָּה גּוֹרְלֵנוּ. אָנוּ צִאֲנֶךָ וְאַתָּה רוֹעֵנוּ:
 אָנוּ בְרִמָּךְ וְאַתָּה נוֹטְרָנוּ. אָנוּ פְּעֻלָּתְךָ וְאַתָּה יוֹצֵרֵנוּ:
 אָנוּ רַעֲיִתְךָ וְאַתָּה דוֹרְנוּ. אָנוּ סִגְלָתְךָ וְאַתָּה קְרוֹבֵנוּ:
 אָנוּ עֲמָךְ וְאַתָּה מְלַבֵּנוּ. אָנוּ מְאַמִּירֶיךָ וְאַתָּה מְאַמִּירֵנוּ:

(Stilles Gebet.)

אָבֵל אָנוּ מְלֵאֵי עוֹן. וְאַתָּה מְלֵא רַחֲמִים. אָנוּ יָמֵינוּ
 כְּצֵל עוֹבֵר. וְאַתָּה הוּא וְשְׁנוֹתֶיךָ לֹא יִתָּמוּ:

אֲשֶׁרֵי נִשְׁוִי-פֶשַׁע כְּסוּי חַטָּאתָה: אֲשֶׁרֵי אָדָם לֹא-יִחָשֵׁב
 יי לֹא עֶזְרָא וְאֵין בְּרוּחוֹ רְמִיָה: כִּי יוֹמָם וְלַיְלָה תִּכְבֵּד עָלַי
 יְהִי גְהַפְּךָ לְשִׁדֵי בְּחִרְבְּנֵי קִיץ סָלַח: חַטָּאתִי אֹדִיעֶךָ
 וְעוֹנֵי לֹא כִסִּיתִי אֲמַרְתִּי אֹדְדָה עָלַי פִּשְׁעֵי לִי וְאַתָּה
 גִּשְׁאַתָּ עֶזְרָא חַטָּאתִי סָלַח:

(Borbeter.)

אָנָּה תְּבוֹא לְפָנֶיךָ תִּפְלְתָנוּ וְאַל-תִּתְעַלֵּם מִתַּחַנְתָּנוּ.
 שְׂאִין אָנוּ עֲזֵי פָנִים וְקִשְׁי-עֲרַף לֹא־מֵר לְפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ
 וְאַל-הִי אֲבוֹתֵינוּ צְדִיקִים אֲנַחְנוּ וְלֹא חַטָּאנוּ אֲבָל אֲנַחְנוּ
 חַטָּאנוּ:

(Gemeinde.)

אֲשַׁמְנוּ. דְּבַרְנוּ דְּפִי. הִיעֵוִינוּ. יַעֲצֵנוּ רַע. קִשְׁיֵנוּ עֲרַף.
 תִּעֵוִינוּ: סָרְנוּ מִמִּצְוֹתֶיךָ וּמִמִּשְׁפָּטֶיךָ הַטּוֹבִים וְלֹא-שָׁוָה
 לָנוּ: וְאַתָּה צְדִיק עַל כָּל-תְּבֹא עָלֵינוּ כִּי-אַמַּת עֲשִׂיתָ
 וְאֲנַחְנוּ הִרְשָׁעֵנוּ:

הִרְשָׁעֵנוּ וּפִשְׁעֵנוּ. לָכֵן לֹא נוֹשָׁעֵנוּ. וְתֵן בְּלִבְנוּ לַעֲזוֹב
 דְּרָךְ רָשָׁע. וְחַיֵּשׁ לָנוּ יֵשַׁע: כְּכַתוּב עַל-יַד גְּבוּאָה. יַעֲזֹב
 רָשָׁע דְּרָכּוֹ וְאִישׁ אֲזוֹן מַחֲשַׁבְתּוֹ וַיֵּשֶׁב אֶל-יי וַיִּרְחַמְהוּ
 וְאַל-אֱלֹהֵינוּ כִּי-יִרְבֶּה לְסִלּוּחַ:

(Borbeter.)

אֱלֹהֵינוּ וְאַל-הִי אֲבוֹתֵינוּ:

סָלַח וּמַחֵל לַעֲוֹנוֹתֵינוּ בְּיוֹם (הַשְּׁמִיטָה הַזֶּה וּבְיוֹם) הַכִּפּוּרִים
 הַזֶּה. וְהַעֲתֵר לָנוּ בְּתִפְלָתָנוּ. מַחֵחַ וְהַעֲבֵר פִּשְׁעֵינוּ מִגְּדֵר
 עֵינֶיךָ. וְכַף אֶת-יַצְרָנוּ לְהַשְׁתַּעֲבֵד-לָךְ. וְהַכְנַע עֲרַפְנוּ
 לְשׁוֹב אֵלֶיךָ. וְחַדַּשׁ בְּלִיזוֹתֵינוּ לְשִׁמּוֹר פְּקוּדֶיךָ. וּמַל אֶת-
 לִבְבְּנוּ לְאַהֲבָה וּלְיִרְאַה אֶת-שִׁמְךָ. כְּכַתוּב בְּתוֹרָתְךָ.

וּמַל יי אֱלֹהֶיךָ אֶת-לִבְּךָ וְאֶת-לִבְּךָ וְרַעַף לְאַתְּבָה אֶת-
 יי אֱלֹהֶיךָ בְּכָל-לִבְּךָ וּבְכָל-נַפְשֶׁךָ לְמַעַן חַיֶּיךָ:

הַיְדוּנוֹת וְהַשְּׁגוּנוֹת אֲתָה מִכִּיר הַרְצוֹן וְהָאָנָם
 וְהַנְּסֻתָּרִים לְפָנֶיךָ הֵם גְּלוּיִם וִידוּעִים: מָה אָנוּ. מָה
 חַיֵּינוּ. מָה חֲסָדֵנוּ. מָה צְדָקָנוּ. מָה יִשְׁעֵנוּ מִהַ-בְּחִינוּ.
 מִהַ-גְּבוּרָתֵנוּ: מִהַ-נְּאֹמֵר לְפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ וְאֵלֵהֵי
 אֲבוֹתֵינוּ. הֲלֹא כָּל-הַגְּבוּרִים כְּאִין לְפָנֶיךָ. וְאֲנָשֵׁי הַשָּׁמַיִם
 כְּלֹא הָיוּ. וְחַכְמַיִם כְּבִלֵי מַדְעָה. וְגְבוּרִים כְּבִלֵי הַשָּׁבֶל. כִּי
 רַב מַעֲשֵׂיהֶם תְּהוּוּ. וַיְמִי חַיֵּיהֶם הִקְבֵּל לְפָנֶיךָ:

מִהַ-נְּאֹמֵר לְפָנֶיךָ יוֹשֵׁב מְרוֹם. וּמִהַ-נְּסַפֵּר לְפָנֶיךָ
 שׁוֹבֵן שְׁחָקִים. הֲלֹא כָּל-הַנְּסֻתָּרוֹת אֲתָה יוֹדֵעַ: אֲתָה
 יוֹדֵעַ רְזֵי עוֹלָם וְתַעֲלָמוֹת סִתְרֵי כָּל-חַי: אֲתָה חַפֵּשׁ
 כָּל-חַדְרֵי-בֵטֶן וּבַחֲזֵן כְּלִיּוֹת וְלֵב: אִין דְּבַר גִּעְלָם מִמְּךָ
 וְאִין נִסְתָּר מִנְּגִיד עֵינֶיךָ: וּבִכֵּן יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יי
 אֱלֹהֵינוּ שֶׁתְּכַפֵּר-לָנוּ עַל כָּל-חַטָּאתֵינוּ וְתִסְלַח-לָנוּ עַל
 כָּל-עֲוֹנוֹתֵינוּ וְתִמְחַל-לָנוּ עַל כָּל-פְּשָׁעֵינוּ:

עַל-חַטָּא שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּאָנָם:

וְעַל-חַטָּא שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּרְצוֹן:

עַל-חַטָּא שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּשִׁנְגָה:

וְעַל-חַטָּא שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּזִדוֹן:

עַל-חַטָּא שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּגְלוּי:

וְעַל-חַטָּא שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּסִתְר:

וְעַל כָּל־אֵלוֹת סְלִיחוֹת סְלַח-לָנוּ. מְחַל-לָנוּ. בְּפֶר-לָנוּ:

כִּי אֲתָה סְלַחַן לְיִשְׂרָאֵל וּמְחַלֵּן לְשַׁבְּטֵי יִשְׂרָאֵל בְּכָל-

דוֹר וָדוֹר וּמִבְּלַעַדֶיךָ אִין לָנוּ מִלָּךְ מוֹחֵל וְסוֹלַח:

מי אל כְּמוֹהָ:

(Gemeinde.)
 מי-אל כְּמוֹהָ:
 מי-אל כְּמוֹהָ:
 מי-אל כְּמוֹהָ:
 מי-אל כְּמוֹהָ:

(Borbeter.)
 אָדוֹן אֲבִיר. כְּמַעֲשָׂיו כְּבִיר.
 גּוֹלָה עֲמֻקּוֹת. הוֹבֵר צְדָקוֹת.
 הַצּוֹר תָּמִים. וּמְלֵא רַחֲמִים.
 כּוֹבֵשׁ כְּעִסִּים. לְהַצְדִּיק עַמּוּסִים.

(Borbeter.)

* תִּעֲבֹר עַל-פִּשְׁעֵי. לְעַם שָׁבִי פִשְׁעֵי.
 בְּכַתּוּב עַל-יַד נְבִיאָהָ. מִי-אֵל כְּמוֹהָ נִשְׂא עֵוֹן וְעֵבֶר
 עַל-פִּשְׁעֵי לְשֹׂאֲרֵית נַחֲלָתוֹ לֹא-הִחְזִיק לְעַד אִפּוֹ כִּי-חָפֵץ
 חֶסֶד הוּא: יָשׁוּב יִרְחַמֵּנוּ יִכְבֹּשׁ עֲוֹנֹתֵינוּ וְתִשְׁלִיךְ בְּמַצְלוֹת
 יָם כָּל-חַטָּאתָם: תִּתֵּן אֱמֶת לְיַעֲקֹב חֶסֶד לְאַבְרָהָם
 אֲשֶׁר-נִשְׁבַּעְתָּ לְאַבְתָּיִנוּ מִימֵי קָדָם:
 אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ מְחַל לְעֲוֹנֹתֵינוּ בְּיוֹם (הַשְׁבֹּת
 הַזֶּה וּבְיוֹם) הַכַּפָּרִים הַזֶּה. מְחַה וְהַעֲבֵר פִּשְׁעֵינוּ וְחַטָּאתֵינוּ
 מִיַּגְדַּר עֵינֶיךָ בְּאִמּוֹר. אָנֹכִי אָנֹכִי הוּא מְחַה פִּשְׁעֶיךָ לְמַעַנִּי
 וְחַטָּאתֶיךָ לֹא אֲזַכֵּר: וְנֶאֱמַר מְחִיתִי כָּעֵב פִּשְׁעֶיךָ וְכַעֲנֵן
 חַטָּאתֶיךָ שׁוֹבָה אֵלַי כִּי גִאֲלָתֶיךָ: וְנֶאֱמַר כִּי-בְיוֹם הַזֶּה

(Borbeter und Gemeinde.)

מי Wer, Allmächtiger, gleichet Dir?
 Ein mächtiger Herrscher, allgewaltig in seinen Werken.
 Wer, Allmächtiger, gleichet Dir?
 Der offenbaret tiefe Geheimnisse und verkündet Gerechtigkeit.
 Wer, Allmächtiger, gleichet Dir?
 Ein vollkommener Gott voll Barmherzigkeit.
 Wer, Allmächtiger, gleichet Dir?
 Der Born unterdrückt, um zu sühnen die von ihm Geleiteten
 Wer, Allmächtiger, gleichet Dir?

*) Uebersetzung S. 277.

יִכַּפֵּר עֲלֵיכֶם לְטַהֵר אֶתְכֶם. מִכָּל חַטֹּאתֵיכֶם לִפְנֵי יי
 הַטְהַרְרוּ: (לשבת אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ רְצֵה בְּמִנוּחָתָנוּ) קִדְשָׁנוּ
 בְּמִצְוֹתֶיךָ וְתַן חֵלְקֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ שִׁבְעָנוּ מִטּוֹבֶיךָ וְשִׁמְחָנוּ
 בִּישׁוּעָתֶךָ (וְהִנְחִילֵנוּ יי אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה וּבְרָצוֹן שֶׁבֶת קִדְשָׁךָ
 וַיְנַחֲנוּ בָּהּ יִשְׂרָאֵל מִקִּדְשֵׁי שָׁמָיִם) וְטַהֵר לִבָּנוּ לְעִבְדֶּךָ בְּאַמֶּת כִּי
 אַתָּה סֶלְחָן לְיִשְׂרָאֵל וּמַחֲלֵן לְשִׁבְטֵי יִשְׂרָאֵל בְּכָל־דֹּר וְדֹר
 וּמִבְּלַעֲדֶיךָ אֵין לָנוּ מֶלֶךְ מוֹחֵל וְסוֹלֵחַ. בָּרוּךְ אַתָּה יי
 מֶלֶךְ מוֹחֵל וְסוֹלֵחַ לְעוֹנוֹתֵינוּ וְלְעוֹנוֹת עַמּוֹ בֵּית יִשְׂרָאֵל.
 וּמַעֲבִיר אֲשֶׁמוֹתֵינוּ בְּכָל־שָׁנָה וְשָׁנָה. מֶלֶךְ עַל כָּל־הָאָרֶץ
 מִקִּדְשׁ (הַשְּׁבֵת ו) יִשְׂרָאֵל וַיּוֹם הַכִּפָּרִים:

רְצֵה יי אֱלֹהֵינוּ בְּעַמֶּךָ יִשְׂרָאֵל. וְתַפְלֵתֶם תִּקְבַּל
 בְּרָצוֹן וְתִהְיֶה לְרָצוֹן תָּמִיד עֲבוֹדַת יִשְׂרָאֵל עִמָּךָ. בָּרוּךְ
 אַתָּה יי שְׂאוֹתֶךָ לְבִדְךָ בִּירְאָה נֶעֱבֹד:

מוֹרִים אֲנַחְנוּ לָךְ שְׂאֵתָה הוּא יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי
 אֲבוֹתֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד. צוּר חַיֵּינוּ מִגֵּן יִשְׁעָנוּ אַתָּה הוּא לְדֹר
 וְדֹר. גֹּדֵדָה לָךְ וּנְסַפֵּר תְּהַלְתֶּךָ עַל חַיֵּינוּ הַמְּסוּרִים בְּיָדֶךָ
 וְעַל נְשִׁמוֹתֵינוּ הַמְּקוּדוֹת לָךְ וְעַל נַפְשֵׁי שִׁבְכָל־יוֹם עַמְּנוּ
 וְעַל גְּפֻלְאוֹתֶיךָ וְטוֹבוֹתֶיךָ שִׁבְכָל־עֵת עֶרֶב וּבִקְרֹן וְצִהָרִים.
 הַטּוֹב כִּי לֹא־כָלוּ רַחֲמֶיךָ וְהַמְּרַחֵם כִּי לֹא־תָמוּ חַסְדֶּיךָ
 מֵעוֹלָם קִיְּנוּ לָךְ: וְעַל־כֵּן יִתְבַּרְךָ וַיִּתְרוֹמַם שְׁמֶךָ מִלִּבָּנוּ
 תָּמִיד לְעוֹלָם וָעֶד: וּכְתַב לְחַיִּים טוֹבִים כָּל־כְּגִי בְּרִיתֶךָ:
 וְכֹל הַחַיִּים יוֹדוּךָ סֵלָה וַיִּתְּלָנוּ אֶת־שְׁמֶךָ בְּאַמֶּת הָאֵל
 יִשׁוּעָתָנוּ וְעִזְרָתָנוּ סֵלָה. בָּרוּךְ אַתָּה יי הַטּוֹב שְׁמֶךָ וְלָךְ
 גְּאֵה לְהוֹדוֹת:

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ בְּרַכְנוּ בְּבִרְכָה הַמְּשַׁלֶּשֶׁת
 בַּתּוֹרָה הַכְּתוּבָה עַל-יְדֵי מֹשֶׁה עֲבִדְךָ כְּאָמֹר: יְבָרְכֶךָ יי
 וַיִּשְׁמְרֶךָ: יָאֵר יי פָּנָיו אֵלֶיךָ וַיְחַנֶּךָ: יִשָּׂא יי פָּנָיו אֵלֶיךָ
 וַיִּשֶׂם לְךָ שְׁלוֹם:

שִׁים שְׁלוֹם טוֹבָה וּבְרָכָה חֵן וְחֶסֶד וְרַחֲמִים עָלֵינוּ
 וְעַל כָּל-יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ. בְּרַכְנוּ אָבִינוּ כְּלָנוּ כְּאַחַד בְּאוֹר
 פְּנִיָּךְ. כִּי בְּאוֹר פְּנִיָּךְ נִתְּתָ לָנוּ יי אֱלֹהֵינוּ תּוֹרַת חַיִּים
 וְאַהֲבַת חֶסֶד וְצַדִּיקָה וּבְרָכָה וְרַחֲמִים וְחַיִּים וְשְׁלוֹם. וְטוֹב
 כְּעֵינֶיךָ לְבָרֶךְ אֶת-עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּכָל-עֵת וּבְכָל-שָׁעָה
 בְּשְׁלוֹמְךָ: בְּסִפּוֹר חַיִּים בְּרָכָה וְשְׁלוֹם וּפְרֻנְסָה טוֹבָה
 גְּדוּלָה וְנִפְתָּח לְפָנֶיךָ אֲנַחְנוּ וְכָל-עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְחַיִּים
 טוֹבִים וְלְשְׁלוֹם. בְּרוּךְ אַתָּה יי עֹשֶׂה הַשְׁלוֹם:

יְתַגַּדֵּל וַיִּתְקַדֵּשׁ שְׁמֵהּ רַבָּא בְּעֵלְמָא דִּי-בְרָא כְרַעוּתָהּ וַיִּמְלִיךָ
 מַלְכוּתָהּ בְּתִיכּוֹן וּבִיזְמִיכּוֹן וּבְתִי רְבִל-בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּעַגְלָא וּבִזְמַן
 קָרִיב וְאָמְרוּ

אָמֵן. יְהֵא שְׁמֵהּ רַבָּא מְבָרַךְ לְעַלְמֵי וּלְעַלְמֵי עַלְמֵיָא:
 יְתַבְרַךְ וַיִּשְׁתַּבַּח וַיִּתְפָּאֵר וַיִּתְרוֹמֵם וַיִּתְנַשֵּׂא וַיִּתְהַדָּר וַיִּתְעַלֶּה
 וַיִּתְהַלַּל שְׁמֵהּ דְקַדְשָׁא בְרִיךְ הוּא לְעַלְמֵי מִן כָּל-בְּרַכְתָּא וְשִׁירְתָּא
 וְתַשְׁבְּחָתָא וְנַחֲמָתָא דְאִמְרֵי בְּעֵלְמָא וְאָמְרוּ אָמֵן:
 תַּתְקַבֵּל צְלוֹתְהוֹן וּבְעֵיתְהוֹן דְּכָל-יִשְׂרָאֵל קַדָּם אָבוּהוֹן דִּי-
 בְּשַׁמַּיָא וְאָמְרוּ אָמֵן:
 יְהֵא שְׁלָמָא רַבָּא מִן-שַׁמַּיָא וְחַיִּים עָלֵינוּ וְעַל-כָּל-יִשְׂרָאֵל וְאָמְרוּ אָמֵן:
 עֲשֵׂה שְׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו הוּא יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל-כָּל-יִשְׂרָאֵל
 וְאָמְרוּ אָמֵן:

*) Uebersetzung S. 221.

תפלת נעילה ליום כפור.

אֲשֶׁר־יֹשְׁבֵי בֵיתְךָ עוֹד יִתְלַלְוּךָ סֶלָה:

אֲשֶׁר־יִהְיֶה לְךָ שֶׁבַע לֹא אֲשֶׁר־יִהְיֶה שְׁנֵי אֱלֹהִים:

(קמ"ה) תְּהִלָּה לְךָ לְדָוִד. אֲרוֹמְמֶךָ אֱלֹהֵי הַמֶּלֶךְ וְאֶבְרַכְּךָ
שִׁמְךָ לְעוֹלָם וָעֶד: בְּכָל־יּוֹם אֶבְרַכְּךָ וְאֶתְלַלְּךָ שִׁמְךָ לְעוֹלָם
וָעֶד: גָּדוֹל יְיָ וּמְהֻלָּל מְאֹד וְלִגְדֻלְתּוֹ אֵין חֶקֶר: דָּוִד
לְדָוִד יִשְׂבַח מַעֲשֵׂיךָ וּגְבוּרָתֶיךָ יְיָדָוִד: הִבֵּר כְּבוֹד הַזִּקְנָה
וְדַבְרֵי גִפְלֹאתֶיךָ אֲשִׁיחָה: וַיַּעֲזֹז נִוְרָאתֶיךָ יִאֲמְרוּ וַיִּגְדֻלְתֶּךָ
אֲסַפְּרָנָה: וְכִּי רַב־טוֹבָה יִכְיֶעוּ וְצִדְקָתֶךָ יִרְגְּנוּ: חַנּוּן
וְרַחוּם יְיָ אֲרַךְ אַפָּיִם וַיִּגְדַּל־חֶסֶד: טוֹב־יְיָ לְכָל

Schlussgebet für den Versöhnungstag.

אשר Heil denen, die in Deinem Hause weilen, Dich preisen immerdar! Heil dem Volke, dem also beschieden! Heil dem Volke, dessen Gott der Ewige ist!

תהלה (פס. 145.) Loblied von David. Ich will Dich erheben, mein Gott und Herr, Deinen Namen preisen immer und ewig. An jedem Tage will ich Dich preisen und rühmen Deinen Namen immer und ewig. Groß ist der Ewige und hoch gepriesen und unergründlich seine Größe. Ein Geschlecht rühmet dem anderen Deine Werke, und Deine mächtigen Taten verkünden sie. Auch ich will von dem Glanze und dem Ruhme Deiner Herrlichkeit, von Deinen Wundertaten will ich reden. Sie sprechen von der Macht Deiner Erhabenheit, und ich verkünde Deine Größe. Dem Ruhm Deiner großen Güte verkünden sie, und ob Deiner Gerechtigkeit jubeln sie. Gnädig und barmherzig ist der Ewige, langmütig und von großer Schuld. Gütig ist der Ewige gegen

וְרַחֲמֵי עַל-כָּל-מַעֲשָׂיו: יְיָ כָּל-מַעֲשֵׂיךָ וְחַסְדֵיךָ
 יְבָרְכֵנוּ: כְּבוֹד מַלְכוּתְךָ יֵאמְרוּ וְגִבּוֹרֹתֶיךָ יִדְבְּרוּ: לְהוֹדִיעַ
 לְבָנֵי הָאָדָם גִּבּוֹרֹתָיו וְכְבוֹד הַדָּר מַלְכוּתוֹ: מַלְכוּתְךָ
 מַלְכוּת כָּל-עֲלָמִים וּמִמְשַׁלְתֶּךָ בְּכָל-דָּוָר וָדָר: סוּמָה יְיָ
 לְכָל-הַנְּפֹלִים וְזוֹקֵף לְכָל-הַכְּפוּפִים: עֵינֵי כָל אֱלֹהִים יִשְׁבְּרוּ
 וְאַתָּה נוֹתֵן-לָהֶם אֶת-אֲכָלָם בְּעֵתוֹ: פּוֹתֵחַ אֶת-יַדְּךָ
 וּמִשְׁבִּיעַ לְכָל-חַי רָצוֹן: צַדִּיק יְיָ בְּכָל-דַּרְכָּיו וְחַסִּיד
 בְּכָל-מַעֲשָׂיו: קָרוֹב יְיָ לְכָל-קֹדְאָיו לְכָל אֲשֶׁר יִקְרָאֵהוּ
 בְּאַמֶּת: רָצוֹן יִרְאֶיו יַעֲשֶׂה וְאַתָּה שׁוֹעֲתָם יִשְׁמַע וְיוֹשִׁיעֵם:
 שׁוֹמֵר יְיָ אֶת-כָּל-אֲהָבָיו וְאַתָּה כָּל-הַרְשָׁעִים יִשְׁמִיד:
 תַּהַלֵּת יְיָ יִדְבַר פִּי וַיְבָרֶךְ כָּל-בָּשָׂר שֵׁם קֹדְשׁוֹ לְעוֹלָם
 וָעַד: וְאַנְחֵנוּ נְבָרֶךְ יְיָ מִעַתָּה וְעַד-עוֹלָם הַלְלוּיָהּ:

Alle, und sein Erbarmen waltet über alle seine Geschöpfe. Dich, Ewiger, preisen alle Deine Werke, und Deine Frommen loben Dich. Von der Herrlichkeit Deines Reiches sprechen sie, von Deiner Allmacht reden sie, um den Menschenkindern Deine mächtigen Taten kund zu tun und die Herrlichkeit Deines Reiches. Dein Reich ist das Reich aller Ewigkeiten, und Deine Herrschaft ist in jeglichem Geschlechte. Der Ewige stützet die Fallenden und richtet auf die Gebeugten. Aller Augen harren auf Dich, und Du gibst ihnen Speise zur rechten Zeit. Du öffnest Deine Hand und sättigest alles Lebende aus Deiner Gnaden Fülle. Gerecht ist der Ewige auf allen seinen Wegen und huldvoll in allen seinen Werken. Nahe ist der Ewige Allen, die ihn anrufen, Allen, die ihn anrufen in Wahrhaftigkeit. Den Gottesfürchtigen willfahret er, höret ihr Flehen und hilft ihnen. Gott hütet, die ihn lieben, die Frevler aber vernichtet er. Das Lob des Herrn verkünde mein Mund, und alles Fleisch preise seinen heiligen Namen ewiglich! Wir Alle loben Gott von nun an bis in Ewigkeit. Hallelujah!

וְבֵא לְצִיּוֹן גּוֹאֵל וּלְשָׁבִי כָשַׁע בְּיַעֲקֹב נְאֻם יי: וְאֲנִי
 זֹאת בְּרִיתִי אִתְּכֶם אָמַר יי רוּחִי אֲשֶׁר עָלֶיךָ וּדְבָרֵי אֲשֶׁר-
 שָׁמַתִּי בְּפִיךָ לֹא-יָמוּשׁוּ מִפִּיךָ וּמִפִּי וּרְעָךָ וּמִפִּי וְרַע
 וּרְעָךָ אָמַר יי מֵעַתָּה וְעַד-עוֹלָם: וְאַתָּה קָדוֹשׁ יוֹשֵׁב
 תְּהַלּוֹת יִשְׂרָאֵל: וְקָרָא זֶה אֱלֹהֵהּ וְאָמַר קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ
 קָדוֹשׁ יי צְבָאוֹת מְלֵא כָּל-הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ: וּתְשַׁאֲנֵי רוּחַ
 נְאֻשְׁמַע אַחֲרֵי קוֹל רַעַשׁ גָּדוֹל בְּרוּךְ כְּבוֹד יי מִמְּקוֹמוֹ:
 יי יִמְלֹךְ לְעֹלָם וָעַד: יי אֱלֹהֵי אֲבֹתֵינוּ יִצְחָק וְיִשְׂרָאֵל
 אֲבוֹתֵינוּ שִׁמְרֵה-זֹאת לְעוֹלָם לְיַצֵּר מַחֲשָׁבוֹת לְבַב עַמְּךָ
 וְהִכֵּן לְבָבְכֶם אֵלֶיךָ: וְהוּא רַחוּם יִכַּפֵּר עוֹן וְלֹא יִשְׁחִית
 וְהִרְבֵּה לְהַשְׁיב אִפּוֹ וְלֹא יַעִיר כָּל-חַמַּתּוֹ: כִּי אַתָּה אֲדֹנָי
 טוֹב וְסֶלַח וְרַב חַסֵּד לְכָל-קְרֹאֶיךָ: צַדִּיקְתָּךְ צָדֵק לְעוֹלָם

ובא Für Zion kommet der Erlöser und für die Bußfertigen
 in Jakob, ist der Ausspruch des Ewigen. Denn dies ist mein
 Bund mit ihnen, spricht Gott: mein Geist, der auf dir ruhet,
 und meine Worte, die ich in deinen Mund geleet, sie sollen
 nicht weichen aus deinem Munde und aus dem Munde deiner
 Kinder und aus dem Munde deiner Kindeskinde von nun an
 bis in Ewigkeit. — Du aber bist heilig, thronest unter den
 Lobgesängen Israels, das Dich preiset mit dem Worte Deines
 Propheten: „Heilig, heilig, heilig ist der Ewige der Heerschaeren,
 die ganze Erde ist voll seiner Herrlichkeit!“ Mich hob ein
 Geist empor, da hörte ich in mächtigem Rauschen den Ruf er-
 schallen: „Gepriesen sei die Herrlichkeit des Ewigen aller Orten!“
 Der Ewige regieret immer und ewig. Ewiger, Gott unserer
 Väter Abraham, Isaak und Israel! lenke in Deiner Treue die
 Gedanken ihrer Nachkommen und richte ihren Sinn immerdar
 auf Dich! Denn Du bist gnädig und barmherzig Allen, die
 bußfertig zu Dir zurückkehren, voller Guld und Liebe Allen, die
 Dich anrufen. Dein Walten ist gerecht und Deine Lehre ist
 wahr auf ewig, und für alle Zeiten bewährest Du an Jakob

ותורתך אמת: תתן אמת ליעקב חסד לאברהם אשר
 נשבעת לאבותינו מימי קדם: ברוך אדני יום יום יעמס
 לנו האל ישועתנו סלה: יי צבאות עמנו משגב לנו
 אלהי יעקב סלה: יי צבאות אשרי אדם בטח בך: יי
 הושיעה המלך יעגנו ביום קראנו: ברוך אלהינו שבכראנו
 לכבודו והתדילנו מן המועים ונתן לנו תורת אמת וחי
 עולם נטע בתוכנו הוא יפתח לבנו בתורתו וישם בלבנו
 אהבתו ויראתו ולעשות רצונו ולעבדו בלבב שלם
 למען לא נינע לריק ולא גלד לבתלה: יהי רצון
 מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו שנשמר חקיך בעולם
 הנה ונזכה ונחיה ונראה ונירש טובה וברכה לשני
 ימות המשיח ולחיי העולם הבא: למען יזמרך כבוד
 ולא ידם יי אלהי לעולם אורך: ברוך הנגבר אשר

die Treue und an Abraham die Huld, die Du in der Urzeit
 ihnen verheißest. Gelobt seist Du, Herr! Was Du auch
 Tag für Tag uns auferlegest, Du, Gott Jakobs, bleibest unser
 Heil, bist uns Schirm und Schild für alle Ewigkeit; Heil dem
 Manne, der auf Dich vertrauet, Du erhörst uns, so wir Dich
 anrufen. Gepriesen seist Du, Gott, Du hast uns zur Ver-
 herrlichung Deines Namens geschaffen, hast uns von den Irrenden
 geschieden, uns die Lehre der Wahrheit gegeben und sie als
 Baum des Lebens in uns gepflanzt. Erschließe unser Herz
 Deiner Lehre und lenke unseren Sinn, daß wir Dich lieben und
 ehrfürchten, daß wir Deinen Willen tun und Dir mit ganzem
 Herzen dienen, auf daß unser Leben und Mühen kein vergebliches
 sei! So sei es Dir wohlgefällig, Ewiger, unser Gott und
 Gott unserer Väter, daß wir in unserem Erdenleben Deine
 Gebote treu beobachten, damit wir herbeiführen helfen das Reich
 der Vollkommenheit und der ewigen Seligkeit theilhaftig werden!
 Dann preiset Dich jeder Geist ohne Unterlaß, wie ich, Ewiger,
 mein Gott, Dich ewiglich preise. Gesegnet ist der Mann, der

יִבְטַח בְּיְיָ וְהָיָה יְיָ מִבְּטָחוֹ: בְּטָחוּ בְּיְיָ עַד־עַד כִּי בָּנָה
 יְיָ צוּר עוֹלָמִים: וַיִּבְטָחוּ בָּהּ יוֹדְעֵי שְׂמֵךְ כִּי לֹא עֲזָבָתָ
 דַּרְשֵׁיהֶם יְיָ: יְיָ חַפֵּץ לְמַעַן צְדָקוֹ יַגְדִּיל תּוֹרָה וַיֵּאדִיר:

(Vorbeter.)

יְהִי שְׂמֵךְ אֲרוֹמָמָה וְצַדִּיקְתָּהּ לֹא אֲבָסָה.
 הַאֲזַנֹּתַי וְהָאֵמָנֹתַי לֹא אֲשָׂאֵל וְלֹא אֲנַסָּה.
 וְאִיךָ יֹאמֵר כָּלִי חָמַר אֵלַי יוֹצְרוֹ מִהֲתַעֲשֶׂה:
 דַּרְשֵׁיהֶם פִּנְשָׁתִיהֶם לְמַגְדֵּל עוֹ וְצוּר מַחֲסֵה.
 הַבְּהִיר כְּאוֹר מוֹהִיר כָּלִי מָסָה וְלֹא מִכָּסָה.
 יִשְׁתַּבַּח וַיִּתְפָּאֵר וַיִּתְרוֹמֵם וַיִּתְנַשֵּׂא:

auf den Ewigen vertrauet und dessen Zuversicht Gott ist. So vertrauet denn auf Gott immerdar! Denn in Gott allein ist uns ein Hort für alle Zeiten. Und nimmer verläßt er uns, wenn wir ihn suchen und seinen Namen anrufen. Gott wollte in seiner Gnade, daß zum Heile der Menschen seine Lehre in ihrer Größe erkannt und verherrlicht werde.

(Vorbeter.)

הַ דֵּי־נַפְשִׁי בְּיָדֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל
 Deinem Walten, Hoherhab'ner, lauter Preis aus tiefer
 Seele ziemet!
 Dich erlauscht' ich, Dir vertraut' ich, mocht' nicht grübeln,
 mocht' nicht Gott versuchen,
 Erdenkind mit Erdenfuss, wie könnt' des Himmels
 Herrn ich meistern wollen?
 Sucht' ich ihn, so fand ich ihn, und er wird feste
 Burg mir, sich're Zuflucht,
 Strahlt als Leuchte unverhüllten Glanzes, mir die
 Lebensbahn erhellend.

Für und für sein Name sei erhoben und gepriesen!

וְמִי יִמְלַל כְּבוֹד מְחֻלָּל שְׁחָקִים בְּאַמִּירָתוֹ.
 חִי עוֹלָם אֲשֶׁר גָּעַלְס בְּנִבְהִירוֹם מְעֻנָּתוֹ.
 וּבְרָצוֹתוֹ בְּבֶן־בֵּיתוֹ בְּאַהֲלוֹ שֶׁת שְׂכִינָתוֹ.
 וְשֵׁם מְרָאוֹת לְנִבְאוֹת לְהַבִּיט אֶל־תְּמוּנָתוֹ.
 וְאִין תְּכֻנִית וְאִין תְּכֻנִית וְאִין קֶץ לְתֻבּוּנָתוֹ.
 בַּק מְרָאִיו בְּעֵין נְבִיאָיו בְּמַלְךְ רַם וּמַתְנַשָּׂא.
 יִשְׁתַּבַּח וְיִתְפָּאֵר וְיִתְרוֹמַם וְיִתְנַשָּׂא:

וְ בorte nicht erschöpfen des Allmächt'gen Herrlichkeit,
 den Glanz des Höchsten,
 Alle Welten selbst nicht fassen seine Hoheit, seines
 Wesens Pracht.
 Seine Gnad' allein erschloß dem Treubewährten seines
 Hauses Pforte,
 Ließ der Frommen Seher Schar in sein erhab'nes,
 ew'ges Walten blicken,
 Seh'n in sel'ger Schau den Weltenkönig, wie er thront
 im Menschenherzen.
 Für und für sein Name sei erhoben und gepriesen!

Predigt.

(Borbeter.)

דְּבַר נְבוֹרוֹת בְּלִי סְפָרוֹת וְמִי יִסְפֵּר תְּהִלּוֹתָיו.
 אֲשֶׁרִי אִישׁ אֲשֶׁר יְחִישׁ לְהַכִּיר עוֹ גְּדֻלּוֹתָיו.

(Borbeter.)

וְ בDenen Heil, die ihn erkennen, wie er heilig waltet
 allgestaltend,
 Die in ihrer Ohnmacht stützen sich auf ihn, der Welten
 hält in Allmacht,

וַיִּסְמְךָ בְּאֵל תּוֹמֶךָ עוֹלָם עַל־זְרוּעוֹתָיו.
 וַיַּעֲרִיצוּ שׁוֹב וְרָצוּא וַיַּצְדִּיק דִּין עַל־לוֹתָיו.
 וַיִּזְדֶּה עַל־אֲשֶׁר פָּעַל כִּי לְמַעַנּוּ פָּעִלוֹתָיו.
 וְכִי יֵשׁ יוֹם לְאֵל אֲיוֹם וְדִין עַל־כָּל־הַמַּעֲשֵׂה.
 יִשְׁתַּבַּח וַיִּתְפָּאֵר וַיִּתְרוֹמַם וַיִּתְנַשֵּׂא:

הַשְׁתוֹנֵן וְהַכּוֹנֵן וְהַתְּבוֹנֵן בְּסוּדְךָ.
 וְהַבִּטֵּף מָה אַתָּה וּמֵאֵין יִסוּדְךָ.
 וּמִי הִבִּינְךָ וּמִי הִבִּינְךָ וְכַח מִי יִגִּידְךָ.
 וְהַבֵּט אֶל־נְבוֹרוֹת אֵל וְהַעֲרֵה כְבוֹדְךָ.
 חֲקֹר פְּעֻלּוֹתַי רַק אֵלָיו אֶל־תִּשְׁלַח יָדְךָ.
 כִּי תִדְרַשׁ בְּסוּף וּבְרֵאשׁ בְּמִפְלֵא וּבְמִכְסֵה.
 יִשְׁתַּבַּח וַיִּתְפָּאֵר וַיִּתְרוֹמַם וַיִּתְנַשֵּׂא:

Unablässig ihn verehren, frommen Sinns sich beugen
 seinem Ratschluß,
 Inn'gen Glaubens find, daß Gottes Tun sei wohlgetan,
 zum Heile führe,
 Und daß jede Tat zu richten, kommt des Weltenrichters
 heilig'e Stunde.

Für und für sein Name sei gepriesen und erhoben!

הַשְׁתוֹנֵן In dich gehe, staubgeborener Mensch, daß auf dich
 selbst du dich besinnest,
 Nichtig war dein Ursprung; ohne ihn, des Lebens
 Halt, du bleibest nichtig,
 Du bist endlich; er allein ist sonder End' und Grenzen,
 Kräfte spendend!
 Seine Werke darfst erforschen du, weil klar sie liegen
 deinem Sinne.
 Nimmer aber dich erlühn', zu fassen ihn, den Unfaß-
 baren, Heil'gen.

Für und für sein Name sei gepriesen und erhoben!

יִתְנַדֵּל וַיִּתְקַדֵּשׁ שְׁמֵהּ רַבָּא בְּעֵלְמָא דִּי-בְרָא כְּרַעִיתָהּ וַיִּמְלִיךְ
מַלְכוּתָהּ בְּחַיִּיכוּן וּבְיוֹמֵיכוּן וּבְתַנְי דְּבַל-בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּעֵגְלָא וּבְכֹסֶן
קָרִיב וְאָמְרוּ

אָמֵן. יְהֵא שְׁמֵהּ רַבָּא מְבָרַךְ לְעַלְמֵי וּלְעַלְמֵי עֲלַמְיָא:
יְתְבָרַךְ וַיִּשְׁתַּבַּח וַיִּתְפָּאֵר וַיִּתְרוֹמֵם וַיִּתְנַשֵּׂא וַיִּתְהַדָּר וַיִּתְעַלֶּה
וַיִּתְהַלַּל שְׁמֵהּ דְּקֻדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְעֵלְא מִן כָּל-בְּרַבְתָּא וְשִׁירְתָּא.
תְּשַׁבַּחְתָּא וְנִתְפָּאֵרְתָּא דְּאִמְרוּן בְּעֵלְמָא וְאָמְרוּ אָמֵן:

(Gemeinde erhebt sich.)

אֲדָנִי שְׁפֹתַי תִּפְתָּח וּפִי יִגִּיד תְּהִלָּתְךָ:

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי אַבְרָהָם
אֱלֹהֵי יִצְחָק וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא
אֵל עֲלִיּוֹן גּוֹמֵל חַסְדִּים טוֹבִים וְקָנָה חֶכֶל וְזוֹכֵר חַסְדֵי
אֲבוֹת וּמְבִיא גּוֹאֵל לְבָנָי בְּגִיתָם לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה:
זְכַרְנוּ לְחַיִּים. מְלֶכֶךְ הַסֶּפֶץ בְּחַיִּים. וְחִתְּמֵנוּ בְּסֶפֶר הַחַיִּים.
לְמַעַנְךָ אֱלֹהִים חַיִּים: מְלֶכֶךְ עֶזְרָא וּמוֹשִׁיעַ וּמַגֵּן. בְּרוּךְ אַתָּה
יְיָ מֶגֶן אַבְרָהָם:

אַתָּה גִּבּוֹר לְעוֹלָם אֲדָנִי מְחַיֶּה מֵתִים אַתָּה רַב
לְהוֹשִׁיעַ. מוֹשִׁיב הָרוּחַ וּמוֹרִיד הַטַּל וְתַנְשֵׂם. מְבַלְבֵּל חַיִּים

Herr, öffne meine Lippen, daß mein Mund Dein
Lob verkünde!

Gepriesen seist Du, Ewiger, unser Gott und Gott
unserer Väter Abraham, Isaac und Jakob, großer, mächtiger
und erhabener Gott! Du spendest reiche Gnade und waldest
liebevoll; Du gedenkest der Väter Frömmigkeit und bleibest ihr
gnadenvoller Erlöser für alle Zeit um Deines Namens willen.
Gedenke, erhalte und beschütze unser Leben in Deiner Huld,
Gott, Urquell alles Lebens. Herr, unser Beistand und unser
Schild. Gepriesen seist Du, Ewiger, Schild Abrahams!

Du bist mächtig, o Herr, und verleihst uns in der
Fülle Deines Heiles ewiges Leben. Du gebietest über Wind,
über Tau und Regen. Du erhältst die Lebenden in Gnade

בְּחֶסֶד מְחַיֶּה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים סוֹמֵךְ נוֹפְלִים וְרוֹפֵא
 חוֹלִים וּמַתִּיר אֲסוּרִים וּמְקַיֵּם אַמּוֹנָתוֹ לִישְׁנֵי עֶפְרַיִם.
 מִי כְמוֹךָ בַּעַל גְּבוּרֹת וּמִי רוֹמֵם לְךָ מַלְאָךְ מִמִּית וּמְחַיֶּה
 וּמְצַמִּיחַ יְשׁוּעָה. מִי כְמוֹךָ אֵב הַרְחָמִים זוֹכֵר יְצוּרָיו לְחַיִּים
 בְּרַחֲמִים: וְגַאֲמֵן אַתָּה לְחַיּוֹת מֵתִים. בָּרוּךְ אַתָּה יי
 מְחַיֶּה הַמֵּתִים:

אַתָּה קָדוֹשׁ וְשִׁמְךָ קָדוֹשׁ וְקָדָשִׁים בְּכָל-יוֹם יִתְלַלֶּךְ סְלָה.
 וּבָבֶן הֵן פִּתְחֶךָ יי אֱלֹהֵינוּ עַל כָּל-מַעֲשֵׂיךָ וְאִימָתְךָ עַל
 כָּל-מַה-שֶּׁבָּרָאתָ וַיִּרְאוּךָ כָּל-הַמַּעֲשִׂים וַיִּשְׁתַּחֲוּוּ לְפָנֶיךָ
 כָּל-הַבְּרוּאִים וַיַּעֲשׂוּ כְלָם אֲנָדָה אַחַת לַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ
 בְּלִבְבֵי שָׁלֵם כְּמוֹ שֶׁיִּרְעֵנוּ יי אֱלֹהֵינוּ שֶׁהַשְּׁלֵטוֹן לְפָנֶיךָ עוֹ
 בְּיָדְךָ וּגְבוּרָה בְּיַמִּינְךָ וְשִׁמְךָ נוֹרָא עַל כָּל-מַה-שֶּׁבָּרָאתָ:

und nimmst auf in Waterhuld die Hingeschiedenen, stütze die
 Fallenden, heilest die Kranken, befreiest die Gefesselten und
 bewährest Deine Treue denen, die im Staube ruhen. Wer ist
 wie Du, Allmächtiger? und wer gleichet Dir, der Du waldest
 über Leben und Tod und Heil hervorsprießen lässest? Wer
 ist wie Du, Vater des Erbarmens! Du gedenkest in Liebe
 Deiner Geschöpfe und verleihest ihnen Leben. Wir vertrauen
 auf Deine Verheißung ewigen Lebens. Gepriesen seist Du,
 Ewiger, Quell ewigen Lebens!

Heilig bist Du und heilig ist Dein Name, und die
 Frommen preisen Dich an jedem Tage.

So möge denn ein heiliges Erbeben vor Dir,
 o Herr, unser Gott, alles Erschaffene durchdringen, daß alles
 Lebende in Ehrfurcht vor Dir sich beuge, alle Menschenkinder
 in Einen Bund sich zusammenschließen, um Deinen Willen mit
 ganzem Herzen zu vollziehen, um Dir zu huldigen, Dich zu
 bekennen, Dich als den Einen, den Erhabenen, den Herrn und
 Lenker alles Geschaffenen.

וּבְכֵן חֵן כְּבוֹד יי לְעַמְּךָ תְּהַלֵּךְ לִירְאֵיךָ וְתִקְנֶנּוּ
 לְדוֹרֵשֵׁיךָ וּפְתַחוּן פֶּה לַמַּיְחֲלִים לָךְ שְׂמֵחָה לַמְּבַקְשֵׁי פָנֶיךָ
 וְצַמִּיחַת קָרְן לְעַבְדֶּיךָ וְעַרִיבַת גֵּר לַמַּיְחֲלֵי שְׂמֵךְ בְּמִתְרָה
 בְּיָמֵינוּ:

וּבְכֵן צְדִיקִים יִרְאוּ וַיִּשְׂמְחוּ וַיִּשְׂרִים יַעֲלוּ וַחֲסִידִים
 בְּרָנָה יִגִּילוּ. וְעוֹלָתָה תִּקְפֹּץ-פִּיהָ. וְכֹל-הַרְשָׁעָה כָּלָה כְּעֵשֶׁן
 תִּכָּלֶה כִּי תַעֲבִיר מִמִּשְׁלַת זָרוֹן מִן-הָאָרֶץ. וְתִמְלֹךְ אַתָּה
 יי לְבַדְּךָ עַל כָּל-מַעֲשֵׂיךָ בְּכַתּוּב בְּדַבְרֵי קֹדֶשְׁךָ יִמְלֹךְ יי
 לְעוֹלָם אֱלֹהֶיךָ צִיּוֹן לְדָר וְדָר הַלְלוּיָהּ:

קְדוֹשׁ אַתָּה וְנוֹרָא שְׂמֵךְ וְאֵין אֱלוֹהִים מִבְּלַעְרֶיךָ בְּכַתּוּב
 וַיִּגְבֶּה יי צְבָאוֹת בְּמִשְׁפָּט וְהָאֵל תְּקַדּוֹשׁ גִּקְדֵּשׁ בְּצַדִּיקָה.
 בָּרוּךְ אַתָּה יי הַמְּלֹךְ הַקְּדוֹשׁ:

Und uns, dem Volke Deines Bundes, verleihe, o Gott, die Ehre und die Anerkennung unseres heiligen Berufes; gib uns Kraft und Fähigkeit, Deinem Dienste uns zu weihen, Deine Lehre zu tragen durch alle Laude, auf daß Dein Reich immer mehr auf Erden sich ausbreite und befestige.

Dann sieget die Wahrheit, und es jubeln die Frommen, und die von Deinem Geiste Beseelten frohlocken, die Ungerechtigkeit aber verstummet, und der Frevel verschwindet dem Nebel gleich, und gebannt bleibet die Herrschaft des Hochmuts von der Erde. Und Du allein, Ewiger, thronest in allen Menschenherzen, wie Du es verheissen hast in Deinem heiligen Worte: „Der Ewige regieret ewiglich, dein Gott, Zion, von Geschlecht zu Geschlecht. Hallelujah.“

Heilig bist Du und erhaben ist Dein Name, wie Dein Seher es ausgesprochen hat: „Und Gott ist erhaben im Gericht, und der heilige Gott wird verehrt durch Gerechtigkeit.“ Gepriesen seist Du, Ewiger, der Du in Heiligkeit waltest!

אָתָּה בְּחַרְתָּנוּ. אָתְּבָרְתָּ אוֹתָנוּ. וְרָצִיתָ בָּנוּ. וְקִדְשָׁתָנוּ
בְּמִצְוֹתֶיךָ. וְקִרְבָּתָנוּ מִלִּבְּנוֹ לְעִבְדוֹתֶיךָ. וְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל
וְהַקְּדוֹשׁ עָלֵינוּ קִרְאתָ:

וּתְתֶן-לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה אֶת-יוֹם הַשַּׁבָּת הַזֶּה לְקִדְשָׁה
וּלְמִנוּחָה וְאֶת-יוֹם הַבְּפֹרִים הַזֶּה לְמַחִילָה וְלִסְלִיחָה וְלִבְפָּרָה
וְלִמְחֹל-בוֹ אֶת-כָּל-עֲוֹנוֹתֵינוּ מִקְּרֹא-קֹדֶשׁ וְגַבְרַת לִיצִיאַת
מִצְרָיִם:

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. יַעֲלֶה וְיָבֵא וְיַגִּיעַ וְיִפְקֹד וְיִזְכֹּר
זְכוֹנֵנוּ וּפְקֻדוֹתֵנוּ וְזִכְרוֹן אֲבוֹתֵינוּ וְזִכְרוֹן כָּל-עַמֶּךָ בֵּית
יִשְׂרָאֵל לְפָנֶיךָ לְפִלְטָה לְטוֹבָה לְחַן וְלִחְסֵד וְלִרְחֻמִּים
לְחַיִּים וְלְשָׁלוֹם בְּיוֹם הַבְּפֹרִים הַזֶּה. זָכְרָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בּוֹ
לְטוֹבָה. וּפְקֹדָנוּ בּוֹ לְבִרְכָה. וְהוֹשִׁיעֵנוּ בּוֹ לְחַיִּים. וּבְדַבַּר
יְשׁוּעָה וְרַחֲמִים חוּס וְחַנּוּן וְרַחֵם עָלֵינוּ וְהוֹשִׁיעֵנוּ. כִּי
אֱלֹהֶיךָ עֵינֵינוּ. כִּי אֵל מֶלֶךְ חַנּוּן וְרַחוּם אָתָּה:

Du, Herr, hast in Deiner Gnade uns erwählt, Deine Gebote zu unserer Heiligung uns gegeben, Du hast zu Deinem Dienste uns berufen und uns geschmückt mit Deinem großen und heiligen Namen.

Du hast, Ewiger, unser Gott, in Liebe uns gegeben diesen (Sabbath zur Heiligung und Ruhe und diesen) Tag der Vergebung, Verzeihung und Sühne als einen Tag heiliger Berufung und erhebender Erinnerung.

Unser Gott und Gott unserer Väter! wollest Du huldvoll unser Flehen vernehmen, daß, wie Du einst unserer Väter gedacht, Du auch unser und des ganzen Hauses Israel in Liebe gedenkest und uns Schutz und Heil und Leben und Frieden verleihst an diesem Tage der Sühne. Fördere unser Wohl und spende uns Deinen Segen; denn zu Dir, Allgütiger, schauen wir in Zuversicht empor.

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ מְחַל לְעֹונֹתֵינוּ בַּיּוֹם הַשַּׁבָּת
 הַזֶּה יְדִיּוֹם) הַכַּפָּרִים הַזֶּה. מְחַה וְהַעֲבֵר פְּשָׁעֵינוּ וְחַטֹּאתֵינוּ
 מִנְּגִיד עֵינֶיךָ בְּאִמּוֹר. אָנֹכִי אָנֹכִי הוּא מְחַה פְּשָׁעֶיךָ לְמַעַנִּי
 וְחַטֹּאתֶיךָ לֹא אֹכֵר: וְנֹאמַר מְחִיתִי כָעֵב פְּשָׁעֶיךָ וְכַעֲנֵן
 חַטֹּאתֶיךָ שׁוֹבָה אֵלַי כִּי גֹאֲלֶיךָ: וְנֹאמַר כִּי־בַיּוֹם הַזֶּה
 יִכַּפֵּר עֲלֵיכֶם לְטַהֵר אֶתְכֶם. מְכַל חַטֹּאתֵיכֶם לִפְנֵי יי
 הַתְּהַרּוּ: (לִשְׁמֵי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ רָצָה בְּמִנְחָתֵנוּ) קִדְּשָׁנוּ
 בְּמִצְוֹתֶיךָ וְתָן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ שֶׁבָּעֲנֵנו מִטּוֹבָךָ וְשִׁמְחָנוּ
 בִּישׁוּעָתֶךָ (וְהִנְחִילֵנוּ יי אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה וּבְרִצּוֹן שַׁבַּת קִדְשֶׁךָ
 וְיִגְדֹּחַ בְּהַיְשָׁרָאֵל סְמִדְשֵׁי שְׁמֶךָ) וְטַהֵר לִבֵּנוּ לְעִבְדֶּךָ בְּאַמֶּת כִּי
 אַתָּה סֶלְחָן לְיִשְׂרָאֵל וּמַחֲלָן לְשִׁבְטֵי יִשְׂרָאֵל בְּכָל־דּוֹר וָדוֹר
 וּמִבְּלַעֲדֶיךָ אֵין לָנוּ מֶלֶךְ מִזִּחַל וְסוֹלָח. בָּרוּךְ אַתָּה יי
 מֶלֶךְ מִזִּחַל וְסוֹלָח לְעֹונֹתֵינוּ וְלְעֹונֹת עַמּוֹ בֵּית יִשְׂרָאֵל.

Unser Gott und Gott unserer Väter! Du hast den Sündern Deine Gnade und Dein Erbarmen verheißen, Du hast in Deinem heiligen Worte uns verkündet: „Ich, ich tilge hinweg deine Missetaten um meiner Gnade willen, daß ich deiner Sünden nicht gedenke“. — „Ich tilge hinweg wie Gewölk deine Missetaten und wie Nebeldunst deine Sünden. Kehre um zu mir, denn ich erlöse dich!“ Und Du hast als Tag der Umkehr und der Buße, als Tag der Verzeihung und Vergebung den heiligen Sühnetag eingesetzt mit den Worten: „An diesem Tage sühnet und läutert er euch; von allen euren Sünden sollet ihr rein sein vor dem Ewigen“. So richten wir heute unser Auge auf Dich, Allerbarmer! vergib uns unsere Sünden, verzeih' unsern Frevel und unsere Missetaten am heutigen Tage der Sühne. Mache uns stark zu Deinem Dienste, daß wir Deine Gebote willig erfüllen; läutere unser Herz und veredle uns, auf daß durch Israel Dein Name verherrlicht werde. Denn ein gütiger Vater, voll Langmut und Nachsicht, voll Milde und Vergebung bist Du Israel gewesen zu allen Zeiten. Ge-

וּמַעֲבִיר אֲשֶׁמוֹתֵינוּ בְּכָל־שָׁנָה וְשָׁנָה. מֶלֶךְ עַל כָּל־הָאָרֶץ
מְקַדֵּשׁ (הַשַּׁבָּת וְ) יִשְׂרָאֵל וְיוֹם הַכִּפּוּרִים:

רַצָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּעַמּוּךָ יִשְׂרָאֵל וּתְפַלְתֵּם תִּקְבַּל
בְּרָצוֹן וּתְהִי לְרָצוֹן תָּמִיד עֲבוֹדַת יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ. בְּרוּךְ
אַתָּה יְיָ שְׂאוֹתֶךָ לְבִדּוֹךָ בִּירְאָה גָּעֵבֵד:

מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ שְׂאֵתָה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֵלֵהֵי
אֲבוֹתֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד. צוּר חַיֵּינוּ מִגֵּן יִשְׁעֵנוּ אַתָּה הוּא לְדוֹר
וָדוֹר. גּוֹרֵה לָךְ וְגַם־סַפֵּר תְּהַלְתֶּךָ עַל חַיֵּינוּ הַמְּסוּרִים בְּיַדְךָ
וְעַל נְשִׁמוֹתֵינוּ הַפְּקוּדוֹת לָךְ וְעַל נַפְשֵׁיךָ שֶׁבְּכָל־יוֹם עִמָּנוּ
וְעַל נַפְלְאוֹתֶיךָ וְטוֹבוֹתֶיךָ שֶׁבְּכָל־עֵת יַעֲרֹב וְדַבֵּר וְצַחֲרִים.
הַטּוֹב כִּי לֹא־כָלוּ רַחֲמֶיךָ וְהַמְּרַחֵם כִּי לֹא־תָמוּ חַסְדֶּיךָ
מֵעוֹלָם קִיַּינוּ לָךְ: וְעַל־כֵּן וְתִבְרַךְ וְיִתְרוֹמַם שְׁמֶךָ מְלַכְנוּ
תָּמִיד לְעוֹלָם וָעֶד: וְחַתֵּם לְחַיִּים טוֹבִים כָּל־בְּגֵי בְרִיתֶךָ:

priefen seist Du, Ewiger, für den Segen (des Sabbath und)
des heiligen Sühnetages!

ראה Sieh gnädig nieder auf Dein Volk Israel, nimm sein
Gebet huldvoll auf, daß stets Dir wohlgefalle der Dienst Deines
Volkes Israel. Gepriefen seist Du, Ewiger, dem allein wir in
Ehrfurcht dienen!

מודים Dankend bekennen wir vor Dir, daß Du, Ewiger,
unser Gott bist und der Gott unserer Väter, der Hort unseres
Lebens, der Schild unseres Heiles. Von Geschlecht zu Geschlecht
verkünden wir Deinen Ruhm und danken Dir für unser Leben,
das in Deine Hand gegeben ist, für unsere Seelen, die Deiner
Guld befohlen sind, und für Deine Liebe und Deine Wohlthaten,
die Du uns an jedem Tage und zu jeder Stunde erweist.
Allgütiger! Deine Liebe ist ohne Ende; Allerbarmner! Dein
Erbarmen höret nicht auf. Immerdar hoffen wir auf Dich.
Für alle diese Wohlthaten sei Dein Name, Herr, gepriefen und
verherrlicht immer und ewig! Gewähre uns Allen ein glückliches

וכל החיים יודוך סלה ויהללו את־שמך באמת האל
ישועתנו ועזרתנו סלה. ברוך אתה יי הטוב שמך ולה
נאה להודות:

שים שלום טובה וברכה הן וחסד ורחמים עלינו
ועל כל־ישראל עמך. ברכנו אבינו בלנו באחד באור
פניך. כי באור פניך נתת לנו יי אלהינו תורת חיים
ואהבת חסד וצדקה וברכה ורחמים וחיים ושלום. וטוב
בעיניך לברך את־עמך ישראל בכל־עת ובכל־שעה
בשלומך: בסקר חיים ברכה ושלום ופרנסה טובה
נזכר ונתתם לפניך אנחנו וכל־עמך בית ישראל לחיים
טובים ולשלום. ברוך אתה יי עשה השלום:

אלהינו ואלהי אבותינו תבוא לפניך תפלתנו ואל־
תתעלם מתחנו. שאין אנו עוי פנים וקשי־ערה לומר
לפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו צדיקים אנחנו ולא
חטאנו אבל אנחנו חטאנו:

Leben. Möge alles Lebende Dich bekennen und Deinen Namen preisen in Wahrheit, Allmächtiger, unser Hort und unser Beistand! Gepriesen seist Du, Ewiger, dem Lob und Dank gebühret!

ים Verleihe Frieden, Heil und Segen, Gnade und Erbarmen uns und ganz Israel. Segne uns alle insgesamt mit dem Lichte Deiner Erkenntnis! Denn in dem Lichtquell Deiner Wahrheit hast Du uns gegeben, Ewiger, unser Gott, die Lehre des Lebens und der Menschenliebe. Und so möge es Dir gefallen, zu segnen Dein Volk Israel zu jeder Zeit und zu jeder Stunde mit Deinem Frieden. Mögest Du, Herr, in diesen Tagen unser und der ganzen Gemeinde Israel gedenken und uns Leben und Heil, Segen und Frieden gewähren. Gepriesen seist Du, Ewiger, Spender des Friedens.

ארהי Nimm, o Gott, wohlwollend auf das bußfertige Sündenbekenntnis, das wir im Bewußtsein unserer Verschuldung vor Dir aussprechen. Wer von uns wollte vor Dir rein sich nennen und von sich selber sprechen: Ich habe nicht gesündigt.

אֲשָׁמנוּ. דְּבַרְנוּ רַפִּי. תַּעֲיִנוּ. יַעֲצֵנוּ רַע. קִשְׁינוּ עֲדָרָה.
תַּעֲיִנוּ. כָּרְנוּ מִמְצוֹתֶיךָ וּמִמִּשְׁפָּטֶיךָ הַטּוֹבִים וְלֹא־שָׁוָה
לָנוּ: וְאַתָּה צַדִּיק עַל כָּל־הַבָּא עֲלֵינוּ בִּי־אַמֶּת עֲשִׂיתָ
וְאַנְחָנוּ הִרְשַׁעְנוּ: מִה־נֹּאמַר לְפָנֶיךָ יוֹשֵׁב מְרוֹם. וּמִה־
גִּסְפָר לְפָנֶיךָ שׁוֹבֵן שְׁחָקִים. הֲלֹא כָל־הַגְּסָפוֹת אַתָּה יוֹדֵעַ:

אַתָּה נֹתֵן יָד לְפוֹשְׁעִים וַיִּמְיֶנָה פְּשׁוּטָה לְקַבֵּל שָׂבִים.
וְתִלְמָדְנוּ יי אֱלֹהֵינוּ לְהַתְּוֹדוֹת לְפָנֶיךָ עַל כָּל־עֲוֹנוֹתֵינוּ.
לְמַעַן נִחְדַּל מֵעֲשֹׂק יְדֵינוּ וְתִקְבְּלֵנוּ בְּתַשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ.
וְאַתָּה יוֹדֵעַ שְׂאֵחֲרִיתָנוּ רַמָּה וְתוֹלְעָה לְפִיכָךָ הִרְבִּיתָ
סְלִיחָתָנוּ: מָה אָנוּ. מָה חַיֵּינוּ. מָה חֲסִדְנוּ. מִה־צַדִּיקָנוּ.
מִה־יִשְׁעָנוּ. מִה־כֹּחְנוּ. מִה־גְּבוּרָתָנוּ: מִה־נֹּאמַר לְפָנֶיךָ
יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. הֲלֹא כָל־הַגְּבוּרִים כְּאֵין לְפָנֶיךָ.
וְאַנְשֵׁי הַשָּׁמַיִם כְּלֹא הָיוּ. וְחַכְמַיִם כְּכֹלִי מִדָּע. וְגְבוּרִים כְּכֹלִי
הַשָּׂבֵל. כִּי רַב מַעֲשֵׂיהֶם תְּהוֹ. וַיְמִי חַיֵּיהֶם הִקְבַּל לְפָנֶיךָ:

Nein, wir Alle wissen es und bekennen es: Herr unser Gott, wir haben gesündigt, haben Deine Gebote verworfen, Deine heilsamen Lehren mißachtet. Du bist gerecht in Allem, was Du über uns verfügst hast, denn was Du tust, ist recht; wir aber sind Abtrünnige.

Du reichst die Hand den Sündern und Deine Rechte ist ausgestreckt, die Bußfertigen wieder aufzunehmen. Du hast uns gelehrt, Ewiger, unser Gott, vor Dir alle unsere Sünden zu bekennen, daß wir in Zukunft vom Bösen uns abwenden und in unserer Bußfertigkeit von Dir in Gnaden wieder aufgenommen werden. Du kennest unsere Schwächen, Du kennest unsere Vergänglichkeit und richtest uns nicht nach der Größe unserer Schuld, sondern nach Deiner unendlichen Liebe. Denn was sind wir, was ist unser Leben und unsere Kraft, was unsere Tugend und unsere Frömmigkeit? Auch Männer der Kraft und des Ruhmes, Männer der Einsicht und der Weisheit sind ohne Verdienst vor Dir, und die Tage ihres Lebens wie ein flüchtiger Hauch.

אַתָּה הַבְּדִלְתָּ אֶנּוּשׁ מֵרֹאשׁ וּתְכַיְרָהוּ לְעַמּוּד לְפָנֶיךָ.
 כִּי מִי יֹאמֶר לְךָ מִה־תִּפְעַל וְאִם יִצְדַּק מִה־יִתֶּן לְךָ: וְתִתֶּן
 לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה אֶת־יוֹם הַכִּפּוּרִים הַזֶּה קֶץ מַחִילָה
 וְסְלִיחָה עַל־כָּל־עֲוֹנוֹתֵינוּ. לְמַעַן גָּחַדֵּל מֵעַשְׂק יְדֵינוּ וּנְשׁוּב
 אֵלֶיךָ לַעֲשׂוֹת חַסְדֵיךָ רְצוֹנָה בְּלִבְּךָ שְׁלָם: וְאַתָּה בְּרַחֲמֶיךָ
 הַרְבִּים רַחֵם עָלֵינוּ. כִּי לֹא תִחַפֵּץ בְּהַשְׁחָתֵת עוֹלָם.
 שְׁנֵאמַר דְּרָשׁוּ יְיָ בְּהַמְצָאוֹ קִרְאָהוּ בְּהִיוֹתוֹ קָרוֹב: וְנֵאמַר
 יַעֲזֹב רָשָׁע דַּרְכּוֹ וְאִישׁ אֲוֶן מִחֲשַׁבְתּוֹ וַיֵּשֶׁב אֵלֶי וַיִּרְחַמְהוּ
 וְאֵל־אֱלֹהֵינוּ כִּי־רַבָּה לְסִלּוּחַ: וְאַתָּה אֱלֹהִים סְלִיחוֹת חַנּוּן
 וְרַחוּם אֲרַךְ־אַפַּיִם וְרַב־חַסֵּד וּמְרַבָּה לְהִיטִיב. וְרוֹצֵה
 אֶתָּה בְּתַשׁוּבַת רָשָׁעִים וְאִין אֶתָּה חֶפֶץ בְּמִיתָתָם. שְׁנֵאמַר
 אָמַר אֱלֹהִים חִי־אֲנִי נָא אֶם אֲדַנִּי יִהְיֶה אִם־אֶחַפֵּץ בְּמוֹת
 הָרָשָׁע כִּי אִם־בְּשׁוּב רָשָׁע מִדַּרְכּוֹ וְחָיָה. שׁוּבוּ שׁוּבוּ

אהרן Aber Du hast den Menschen ausgezeichnet von An-
 beginn und ihn für würdig erkannt, vor Dich hinzutreten. Und
 so hast Du uns, Ewiger, unser Gott, diesen Tag der Sühne
 gegeben und hast ihn eingesetzt als Tag der Verzeihung unserer
 Sünden, auf daß wir fortan das Böse meiden, zu Dir
 zurückkehren und Deinen heiligen Willen üben mit ungeteiltem
 Herzen. So blicke denn, Ewiger, gnädig hernieder auf unsere
 Reue und erbarme Dich unser nach Deiner unendlichen Liebe;
 denn Du hast, wie uns Deine Propheten künden, nicht Wohl-
 gefallen daran, daß der Mensch in seiner Sünde untergehe:
 „Suchet Gott, da er sich finden läßt, rufet ihn an, da er
 nahe ist. Es verlasse der Frevler seinen Weg und der Sünder
 seine Gedanken und wende sich wieder zum Ewigen, daß er
 sich seiner erbarme, und zu unserem Gotte, der reich ist an
 Verzeihung“. Und Du, o Herr, der Du bist ein Gott der
 Vergebung, gnädig und barmherzig, langmütig, voll Liebe und
 unerschöpflich im Woltun, Du hast Wohlgefallen an der
 Belehrung der Sünder und willst nicht, daß sie in ihren Sünden
 hinsterven, wie es in Deinem heiligen Worte heißt: „Sage
 ihnen, so wahr ich lebe, spricht Gott, der Herr, ich habe kein
 Gefallen an dem Tode des Frevlers, sondern daß er ablasse

מִדְרָכֵיכֶם הָרָעִים וּלְמָה תָּמוּתוּ בֵּית יִשְׂרָאֵל: וְנֹאמֵר
הַחֲפִץ אַחֲפִץ מוֹת רָשָׁע נֶאֱמַר אֲדֹנָי יְהוִה הֲלוֹא בְּשׁוּבוֹ
מִדְרָכָיו וְחָיָה: וְנֹאמֵר כִּי לֹא אַחֲפִץ בְּמוֹת הַמֵּת נֶאֱמַר
אֲדֹנָי יְהוִה וְהִשִּׁיבוּ וְחָיו: כִּי אַתָּה סִלַּחַן לְיִשְׂרָאֵל וּמַחֲלֵן
לְשִׁבְטֵי יִשְׂרָאֵל בְּכָל־דּוֹר וָדוֹר. וּמִבְּלַעֲדֶיךָ אֵין לָנוּ מִלֶּךְ
מוֹחֵל וְסוֹלֵחַ:

אֱלֹהֵי נֹצֵר לְשׁוּבֵי מִרְעַע וּשְׁפָתֵי מִדְבַּר מִרְמָה. וְלִמְקַלְלֵי
נַפְשֵׁי תֵדָם וְנַפְשֵׁי בְּעַפְסָר לְכָל תְּהִיָּה. פֶּתַח לִבִּי בְּתוֹרַתְךָ
וּבְמִצְוֹתֶיךָ תִּרְדֶּה נַפְשִׁי. וְכָל הַחֹשֶׁבִים עָלַי רָעָה מִתְהַרָּה
הַפֶּר עֲצָתָם וְסִלַּק מִחֲשַׁבְתָּם: לְמַעַן יִחַלְצוּן יְדִידֶיךָ
הוֹשִׁיעָה יְיָ צוּרֵי וְנֹאֲלֵי: יְהִיו לְרָצוֹן אִמְרֵי־פִי וְהַגִּיזוֹן לִבִּי
לְפָנֶיךָ יְיָ צוּרֵי וְנֹאֲלֵי: עֲשֵׂה שְׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו הוּא יַעֲשֶׂה
שְׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל־יִשְׂרָאֵל וְאָמְרוּ אָמֵן:

von seinem Wege und lebe. Kehret um, kehret um von euren bösen Wegen! Warum wollet ihr untergehen, ihr vom Hause Israel?" Und ferner heißt es: „Wie? will ich den Untergang des Frevelers, spricht Gott, der Herr, und nicht vielmehr, daß er umkehre von seinen Wegen und lebe?" Und ferner heißt es: „Nicht verlange ich den Untergang dessen, der den Tod verschuldet, spricht Gott der Herr, befehret euch und ihr werdet leben.“ Ja, ein gütiger Vater, voll Langmut und Nachsicht, voll Milde und Vergebung, bist Du Israel gewesen zu allen Zeiten, wie Keiner sonst.

אלהי Mein Gott, bewahre meine Zunge vor Bösem und meine Lippen vor Reden des Truges! Laß mich gegen meine Lästerer in Geduld schweigen und stets in Demut wandeln. Erschließe meinen Sinn Deiner Lehre, daß ich Deine Gebote eifrig erfülle. Den Ratschluß aller derer, die auf Böses finnen, vereitle um Deiner Heiligkeit willen, damit diejenigen geschützt seien, die Dich lieben in Treue. Mögen wohlgefällig sein die Worte meines Mundes und das Sinnen meines Herzens Dir, mein Gott, mein Hort und mein Erlöser! — Der Frieden stiftet in seinen Höhen, lasse Frieden walten über uns und über ganz Israel! Amen!

(Die Lade wird geöffnet.)

(Vorbeter.)

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי אַבְרָהָם
אֱלֹהֵי יִצְחָק וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא
אֵל עֲלִיּוֹן גּוֹמֵל חַסְדִּים טוֹבִים וְקָנָה הַכֹּל וְזוֹכֵר חַסְדֵי
אֲבוֹת וּמְבִיא גּוֹאֵל לְבָנָי בְּגִיחָם לְמַעַן שְׂמוֹ בְּאַהֲבָה:

(Gemeinde.)

אֱמוּנִים נִשְׁוֹ לְנִצְחָךְ אֱיוֹם. נִצַּח כָּל־הַיּוֹם:

(Vorbeter.)

עֲבוֹר כִּי־פָנָה יוֹם. גּוֹנְנֵנוּ בְּצַדִּיק יֵשֵׁב כַּחַם הַיּוֹם:

וְבָרְנוּ לְחַיִּים. מְלֶךְ חַפֵּץ בְּחַיִּים. וְחַתְּמָנוּ בְּסֵפֶר הַחַיִּים.
לְמַעַנְךָ אֱלֹהִים חַיִּים. מְלֶךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמְגִן. בְּרוּךְ
אַתָּה יְיָ מְגֵן אַבְרָהָם:

אַתָּה גִבּוֹר לְעוֹלָם אֲדַנִּי מְחַיֶּה מֵתִים אַתָּה רַב
לְהוֹשִׁיעַ. מְשִׁיב הַרוּחַ וּמוֹרִיד הַטַּל וְהַגֶּשֶׁם.

(Vorbeter.)

Gepriesen seist Du, Ewiger, unser Gott und Gott
unserer Väter Abraham, Isaak und Jakob, großer, mächtiger
und erhabener Gott! Du spendest reiche Gnade und waldest
liebevoll, Du gedenkest der Väter Frömmigkeit und bleibst ihr
gnadenvoller Erlöser für alle Zeit um Deines Namens willen.

(Gemeinde.)

Deine Getreuen stehen vor Dir im Gebete und preisen
Dich ohne Unterlaß.

(Vorbeter.)

Und nun der Tag sich neiget, steh' uns bei, um der
Liebe willen, die Abraham, unser frommer Ahn, geübt.

Gedenke, erhalte und beschütze unser Leben in Deiner
Huld, Gott, Urquell alles Lebens. Herr, unser Beistand und
unser Schild. Gepriesen seist Du, Ewiger, Schild Abrahams!

Du bist mächtig, o Herr, und verleihest uns in der
Fülle Deines Heiles ewiges Leben. Du gebietest über Wind,
über Tau und Regen.

מְבַלְבֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד מְחַיֶּה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים
 סוֹמֵךְ נוֹפְלִים וְרוֹפֵא חוֹלִים וּמְתִיר אֲסוּרִים וּמְקַיֵּם
 אֲמוּנָתוֹ לִישְׁנֵי עֶפְרַיִם. מִי כְמוֹךָ בַּעַל גְּבוּרוֹת וּמִי רֹזֵקָה
 לָךְ מַלְךְ מְמִית וּמְחַיֶּה וּמְצַמִּיחַ יְשׁוּעָה:

(Gemeinde.)

יְהִי שְׁמֹךְ בָּנוּ יַעֲרֹב. וַיִּשְׁעֶךָ לָנוּ תִקְרָב.

(Vorbeteter.)

נִאֲלֶנָּה מִקְרָב. הַחַיִּינוּ בְּטַל כְּשֶׁחַ לְפָנוֹת עֲרֹב:
 מִי כְמוֹךָ אֵב הַרְחָמִים וּזְכָר יְצוּרָיו לַחַיִּים בְּרַחֲמִים.
 וְנִאֲמֵן אַתָּה לְהַחְיֹת מֵתִים. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְחַיֶּה הַמֵּתִים:

(Gemeinde.)

שְׁמַע־נָא סְלַח־נָא הַיּוֹם. עֲבוֹר כִּי־פָנָה יוֹם.
 וּנְהַלְלֶךָ נוֹרָא וְאִיוֹם. קְרוֹשׁ:

Du erhältst die Lebenden in Gnade und nimmst auf in
 Vaterhuld die Hingeschiedenen, Du stüttest die Fallenden, heilest
 die Kranken, befreiest die Gefesselten und bewährest Deine Treue
 denen, die im Staube ruhen. Wer ist wie Du, Allmächtiger?
 und wer gleichet Dir, der Du waltest über Leben und Tod
 und Heil hervorsprießen lässest?

(Gemeinde.)

יְהִי וְהַיְיָ הַיּוֹם, לַאֲמֵן נוֹרָא וְאִיוֹם יְהִי וְהַיְיָ הַיּוֹם, לַאֲמֵן
 sei uns nahe mit Deiner Hülfe!

(Vorbeteter.)

נִאֲלֶנָּה Nun der Tag sich neiget, wende Dich zu unserem Ge-
 bete und gewähre uns Heil und Erlösung!

מִי Wer ist wie Du, Vater des Erbarmens! Du gedenkest
 in Liebe Deiner Geschöpfe und verleihest ihnen Leben. Wir
 vertrauen auf Deine Verheißung ewigen Lebens. Gepriesen seist
 Du, Ewiger, Quell ewigen Lebens!

(Gemeinde.)

שְׁמַע וְהַיְיָ הַיּוֹם, לַאֲמֵן שְׁמַע וְהַיְיָ הַיּוֹם, לַאֲמֵן
 D erhöre uns und vergib uns, und bevor der Tag
 entschwindet, laß unsere Bitten Gewährung finden.

(Vorbeter.)

וּבְכֹן לְהַתְעַלָּה קְדוֹשָׁה. כִּי אַתָּה אֱלֹהֵינוּ מְלֹךְ:

(Vorbeter und Chor.)

Aus jeglichem Munde erschallet der Ruf,
Zum Lobe des Ew'gen, der Alles erschuf,
Es jauchzet und jubelt der Himmlischen Chor,
Es tönt von der Erde zum Himmel empor:

(Gemeinde.)

קְדוֹשׁ קְדוֹשׁ קְדוֹשׁ יְיָ צְבָאוֹת מְלֵא כָּל־הָאָרֶץ
כְּבוֹדוֹ:

(Vorbeter und Chor.)

Die Herrlichkeit Gottes erfüllet das All,
Nicht künden sie Worte, nicht kündet sie Schall,
Und Israël, das er als Priester gesandt,
Es trug sein Banner durch Völker und Land,
Und wo es geweiht, an jeglichem Ort,
Erschallet zum Lobe des Herrn das Wort:

(Gemeinde.)

כְּרוֹךְ כְּבוֹד־יְיָ מִמְּקוֹמוֹ:

(Vorbeter und Chor.)

Ob der Morgen erglüheth, ob sich senket die Nacht,
Empor zu dem Horte, der immerdar wacht,
Entsendet des Glaubens geweihte Schar
Das Wort seines Heiles, in Ewigkeit wahr:

(Gemeinde.)

שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְיָ אֱלֹהֵינוּ יְיָ אֶחָד:

(Gemeinde.)

קדוש Heilig, heilig, heilig ist der Herr der Heerscharen,
Die ganze Erde ist voll seiner Herrlichkeit.

(Gemeinde.)

רוּךְ Gelobt sei die Herrlichkeit Gottes aller Orten!

(Gemeinde.)

שְׁמַע Höre Israël, der Ewige, unser Gott, ist der Eine Gott!

(Vorbeter und Chor.)

Er war uns ein Hort in finsternen Tagen,
Er gab uns die Kraft im Dulden und Tragen,
Er wird uns dauernd weiter erhalten,
Denn ewig bestehet sein heiliges Walten!

(Gemeinde.)

אָנִי יי אֱלֹהֵיכֶם:

(Vorbeter.)

אָדִיר אֲדִירָנוּ יי אֲדִירָנוּ מִהֲאֲדִיר שִׁמָּה בְּכָל־הָאָרֶץ.
וְהִנֵּה יי לְמַלְךְ עַל־כָּל־הָאָרֶץ בַּיּוֹם הַזֶּה הִנֵּה יי אֶחָד
וְשֵׁמוֹ אֶחָד:

וְדַבְרֵי קִדְשָׁהּ בְּתוֹב לְאֹמֵר:

(Gemeinde.)

יְמִלֵּךְ יי לְעוֹלָם אֱלֹהֵינוּ צִיּוֹן לְדֹר וְדֹר תִּלְלוּנָהּ:

(Die Lade wird geschlossen.)

(Vorbeter.)

לְדֹר וְדֹר נְגִיד גְּדֻלָּהּ וּלְגִצָּח נְצַחִים קִדְשָׁתָהּ נִקְדִּישׁ
וְשִׁבְחָהּ אֱלֹהֵינוּ מִפִּינוּ לֹא יִמוּשׁ לְעוֹלָם וְעַד כִּי אֵל מֶלֶךְ
גָּדוֹל וְקָדוֹשׁ אֶתָּה:

(Gemeinde.)

אני Ich, der Herr, bin Euer Gott.

(Vorbeter.)

Gott, unser Hort, Ewiger, unser Herr, wie mächtig
ist Dein Name auf der ganzen Erde; Du wirst als Herr und
König erkannt werden unter allen Völkern und an jenem Tage
wirst Du einzig sein und Dein Name der Einzige!

Und mit dem heiligen Psalmworte rufen wir:

(Gemeinde.)

Der Ewige regieret immerdar, dein Gott, Zion, von
Geschlecht zu Geschlecht. Hallelujah!

(Vorbeter.)

Von Geschlecht zu Geschlecht verkünden wir Deine
Größe, und durch alle Zeiten bekennen wir Deine Heiligkeit;
Dein Preis weiche nie aus unserem Munde, großer und
heiliger Gott.

וּבְכֵן תֵּן פָּחַדְךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ עַל כָּל־מַעֲשֵׂיךָ וְאִימָתְךָ עַל
 כָּל־מַה־שֶּׁבָרָאתָ וְיִירָאוּךָ כָּל־הַמַּעֲשִׂים וְיִשְׁתַּחֲווּ לְפָנֶיךָ
 כָּל־הַבְּרוּאִים וַיַּעֲשׂוּ כָל־ם אֲנָדָה אֶחָת לַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ
 בְּלִבְבֵי שָׁלֵם כְּמוֹ שֶׁיְהִי עֲנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ שֶׁהַשְּׁלֵטוֹן לְפָנֶיךָ עַד
 בְּיָדְךָ וּגְבוּרָה בִּימִינְךָ וְשִׁמְךָ נוֹרָא עַל כָּל־מַה־שֶּׁבָרָאתָ:
 וּבְכֵן תֵּן כְּבוֹד יְיָ לְעַמְּךָ תְּהַלְלָה לִירְאֵיךָ וְתִקְנֶה
 לְדוֹרֵשֵׁיךָ וּבְתַחֲוֹן פֶּה לַמְּיַחֲלִים לָךְ שֶׁמִּחָה לְמַבְקָשֵׁי פָנֶיךָ
 וְצַמִּיחַת קֶרֶן לְעַבְדֶּיךָ וְעַרְיַבֶת גֵּר לַמְּיַחֲלִי שִׁמְךָ בְּמִהְרָה
 בְּיָמֵינוּ:

וּבְכֵן צְדִיקִים יִרְאוּ וְיִשְׁמְחוּ וְיִשְׂרִים יַעֲלוּ וַחֲסִידִים
 בְּרָנָה יִגִּילוּ. וְעוֹלָתְךָ תִּקְפֹּץ־פִּיהָ. וְכָל־הָרִשְׁעָה כְּלָה בְּעֵשֶׂן
 תִּבְלָה כִּי תַעֲבִיר מִמִּשְׁלַת וְדוֹן מִן־הָאָרֶץ. וְתִמְלֹךְ אַתָּה
 יְיָ לְבָדְךָ עַל כָּל־מַעֲשֵׂיךָ בְּכַתוּב בְּדַבְרֵי קִדְשֶׁךָ יִמְלֹךְ יְיָ
 לְעוֹלָם אֱלֹהֶיךָ צִיּוֹן לְדֹר וָדֹר הַלְלוּיָהּ:

So möge denn ein heiliges Erbeben vor Dir,
 o Herr, unser Gott, alles Erschaffene durchbringen, daß alles
 Lebende in Ehrfurcht vor Dir sich beuge, alle Menschenkinder
 in Einen Bund sich zusammenschließen, um Deinen Willen mit
 ganzem Herzen zu vollziehen, um Dir zu huldigen, Dich zu
 bekennen, Dich als den Einen, den Erhabenen, den Herrn und
 Lenker alles Geschaffenen.

Und uns, dem Volke Deines Bundes, verleihe,
 o Gott, die Ehre und die Anerkennung unseres heiligen Berufes;
 gib uns Kraft und Fähigkeit, Deinem Dienste uns zu weihen,
 Deine Lehre zu tragen durch alle Lande, auf daß Dein Reich
 immer mehr auf Erden sich ausbreite und befestige.

Dann sieget die Wahrheit, und es jubeln die
 Frommen, und die von Deinem Geiste Beseelten frohlocken, die
 Ungerechtigkeit aber verstummet, und der Frevel verschwindet dem
 Nebel gleich, und gebannt bleibet die Herrschaft des Hochmuts von
 der Erde. Und Du allein, Ewiger, thronest in allen Menschen-
 herzen, wie Du es verheißest hast in Deinem heiligen Worte:
 „Der Ewige regieret ewiglich, dein Gott, Zion, von Geschlecht
 zu Geschlecht. Hallelujah.“

קדוש אַתָּה וְנִרְאָה שְׁמֶךָ וְאֵין אֱלֹהִים מִבְּלַעֲדֶיךָ בְּכַתּוּב
וַיִּגְבֹּה יי צְבָאוֹת בְּמִשְׁפָּט וְהָאֵל הַקָּדוֹשׁ נִקְדָּשׁ בְּצַדִּיקָה.
בְּרוּךְ אַתָּה יי הַמֶּלֶךְ הַקָּדוֹשׁ:

אַתָּה בְּחַרְתָּנוּ. אָהַבְתָּ אוֹתָנוּ. וְרָצִיתָ בָּנוּ. וְקִדְשָׁתָנוּ
בְּמִצְוֹתֶיךָ. וְקִרְבַּתָּנוּ מִלְּכָנוּ לְעִבּוֹדְתֶךָ. וְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל
וְהַקָּדוֹשׁ עָלֵינוּ קִרְאתָ:

וַתִּתֵּן לָנוּ יי אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה אֶת-יוֹם הַשַּׁבָּת הַזֶּה
לְקַדְשָׁהּ וְלִמְנוּחָהּ (וְאֶת-יוֹם) הַבְּפֹרִים הַזֶּה לְמַחֲוִלָּהּ וְלִסְלִיחָהּ
וְלִכְפָּרָהּ וְלִמְחֹל-בּוֹ אֶת-כָּל-עֲוֹנוֹתֵינוּ מִקְרָא-קִדְשׁ וְגַר
לִיצִיאַת מִצְרָיִם:

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. יַעֲלֶה וַיָּבֵא וַיַּיָּצֵעַ וַיִּפְקֹד וַיַּזְכֵּר
וַיִּזְכָּר וַיִּקְדֹּשֵׁנוּ וַיִּזְכְּרוֹן אֲבוֹתֵינוּ וַיִּזְכְּרוֹן כָּל-עַמְּךָ בֵּית
יִשְׂרָאֵל לְפָנֶיךָ לְפִלְטָה לְטוֹבָה לְחַן וְלִחֲסֵד וְלִרְחֻמִּים
לְחַיִּים וְלְשָׁלוֹם בְּיוֹם הַבְּפֹרִים הַזֶּה. וְזָכְרָנוּ יי אֱלֹהֵינוּ בּוֹ
לְטוֹבָה. וּפְקֹדָנוּ בּוֹ לְבִרְכָה. וְהוֹשִׁיעֵנוּ בּוֹ לְחַיִּים. וּבְדַבַּר

Heilig bist Du und erhaben ist Dein Name, wie
Dein Seher es ausgesprochen hat: „Und Gott ist erhaben
im Gericht, und der heilige Gott wird verehrt durch Gerechtig-
keit.“ Gepriesen seist Du, Ewiger, der Du in Heiligkeit waltest!

Du, Herr, hast in Deiner Gnade uns erwählt,
Deine Gebote zu unserer Heiligung uns gegeben. Du hast zu
Deinem Dienste uns berufen und uns geschmückt mit Deinem
großen und heiligen Namen.

Du hast, Ewiger, unser Gott, in Liebe uns gegeben
diesen (Sabbath zur Heiligung und Ruhe und diesen) Tag der
Vergebung, Verzeihung und Sühne als einen Tag heiliger
Berufung und erhebender Erinnerung.

Unser Gott und Gott unserer Väter! wollest Du huldvoll
unser Flehen vernehmen, daß, wie Du einst unserer Väter gedacht,
Du auch unser und des ganzen Hauses Israel in Liebe gedenkest und
uns Schutz und Heil und Leben und Frieden verleihst an diesem
Tage der Sühne. Fördere unser Wohl und spende uns Deinen
Segen; denn zu Dir, Allgnädiger, schauen wir in Zuversicht empor.

יְשׁוּעָה וְרַחֲמִים חוּם וְחֶנּוּן וְרַחֲם עָלֵינוּ וְהוֹשִׁיעֵנוּ. כִּי
אֱלֹהֵיךָ עֵינֵינוּ. כִּי אֵל מֶלֶךְ חֲנוּן וְרַחוּם אַתָּה:

(Die Lade wird geöffnet.)

(Rabbiner.)

פֶּתַח־לָנוּ שַׁעַר. בְּעַת נְעִילַת שַׁעַר. כִּי־פָנָה יוֹם:

Deffne uns, o Gott, die Pforte des Heiles, ehe sich schließet die Pforte des Lichtes; denn schon neiget sich der Tag.

Der Tag gehet dahin, die Sonne neiget sich, die Stille des Abends und die Ruhe der Nacht senken sich nieder auf die weite Erde. O senke, Herr, unser Gott, auch in unsere Seele den Frieden, die Ruhe in unser schmachzendes Herz! Laß es uns fühlen in dieser Stunde, daß Du uns verziehen, daß wir Erbarmen bei Dir gefunden haben. Neige Dich, allgütiger Vater, in Deiner allversöhnenden Liebe und Milde zu allen bedrückten Herzen, zu allen schwer beladenen Seelen. Nimm von ihnen jede Beschwerde des Gemütes und jede Bürde des Lebens und laß sie in dieser letzten Stunde des heiligen Tages Trost und Hoffnung finden vor Deinem Angesicht. Wie Sternlicht in dunkler Nacht, so leuchte stets auf unsern dunkeln Erdenpfad das Licht Deiner väterlichen Gnade. Nimm, Allbarmer, die Gebete des heutigen Tages gnädig auf, daß wir frei werden von unseren Fehlern und Sünden; laß uns, die wir uns von Neuem Dir und Deinem heiligen Dienste geweiht, jetzt eingehen in die Pforten Deiner väterlichen Gnade. O öffne uns die Pforten des Heiles, ehe sich schließet die Pforte des Lichtes; denn schon neiget sich der Tag.

Der Tag gehet dahin, wir gehen wieder an unser Tagewerk; die Sorgen des Lebens heften sich wieder an uns; so gib, o Gott, uns Kraft und Stärke, daß wir vom Guten nicht weichen, sei mit uns, erhalte uns auf den Pfaden der Tugend und der Gottesfurcht und laß den heutigen Tag uns werden zu einem Quell des Heiles und des Segens. O öffne uns die Pforte des Heiles, ehe sich schließet die Pforte des Lichtes; denn schon neiget sich der Tag.

Der Tag gehet dahin. — Möchte es Dein heiliger Wille sein, Herr, unser Gott, wenn einst der Abend unseres Lebens herannahet, wie der Abend dieses Tages, und die Sonne des Lebens sich zum Untergehen neiget, wie die Sonne dieses Tages, wenn jene Nacht über uns hereinbrechen will, die ihre Schatten über alle Sterblichen ausbreitet — gib o Gott, daß wir auch dann mit dem Gefühle der Ruhe und des Friedens auf unser vergangenes Erdbdasein zurückblicken können, daß dann in der letzten Stunde unseres irdischen Lebens die Zuversicht des Himmels in unser Herz komme und uns mit Seligkeit erfülle! — Ja, dann, o Herr des Lebens, wenn die Pforte unseres Lebens sich schließet, dann öffne uns die Pforte Deines Heiles, daß wir einziehen zum ewigen Frieden. Amen!

(Vorbeter und Gemeinde.)

פֶּתַח־לָנוּ שַׁעַר. בְּעֵת נְעִילַת שַׁעַר. כִּי פָנָה יוֹם:
 הַיּוֹם יִפְנֶה. הַשֶּׁמֶשׁ יָבֹא וַיִּפְנֶה. נְבוֹאָה שַׁעֲרֶיהָ:
 אָנָּה אֵל נָא. שָׂא נָא. סְלַח נָא. מַחֵל נָא.
 חַמֵּל נָא. רַחֵם נָא. כַּפֵּר נָא. כִּבֵּשׂ חַטָּא וְעוֹן:

(Die Lade wird geschlossen.)

(Stilles Gebet.)

וְמִי יַעֲמֵד חַטָּא אִם תִּשְׁמַר. וְמִי יִקּוּם דִּין אִם
 תִּגְמַר. הַסְּלִיחָה עִמָּךְ סְלַחְתִּי לְאָמַר. הֲרַחֲמִים גַּם לָךְ

(Vorbeter und Gemeinde.)

פתח Deffne uns, o Gott, die Pforte des Heiles, ehe sich schließet die Pforte des Lichtes; denn schon neiget sich der Tag. Der Tag neiget sich seinem Ende zu, die Sonne sinket und scheidet; o laß uns einziehen in die Pforte des Heiles!

אנא Vergib, o Gott, und verzeihe, übe Milde und Erbarmen, fühne uns und tilge Schuld und Vergehen.

(Stilles Gebet.)

וְמִי יַעֲמֵד Wer könnte vor Dir, o Gott, bestehen, wolltest Du ihm Schuld anrechnen. und wer könnte aufrecht bleiben, so Du strenges Recht walten lässest; aber bei Dir ist Verzeihung,

מִדְתָּךְ לְכַמֵּד: דְּכִדּוּךְ דְּלוֹתָנוּ רְאֵה וְאַל-תִּכְלִים. בְּעַת
 גְּתִיב דְּרַבִּיךְ חֲפָצָנוּ הַשְּׁלִים. גְּדוּל וְקִטְוֹן רוּחַ שְׁכָל
 הַחַלִּים. גְּבַרִי כַח רְצוֹנְךָ חֹק וְהַאֲלִים: בְּצִלְךָ שִׁבְתָּ
 אֲשֵׁרִים קִבֵּל גְּדָבָה. בֵּיתְךָ יִפְרִיחוּ וְלֹא-יִוָּסְפוּ לְדַאֲבָה.
 אֲזַבְד וְגִדַח תִּשְׁבִּית גִּישׁ וּמְדַהֲבָה. אֲזו יַעֲלוּ וַיִּרְאוּ
 בְּרוּחַ גְּדִיבָה:

מְרַבִּים צְרִבִי עֲמֶךָ וְדַעְתָּם קִצְרָה. מַחֲסוֹרָם
 וּמִשְׁאֲלוֹתָם בֵּל יִכְלוּ לְסַפְּרָה. נָא בִּינָה הַגִּיגְנוּ מָרָם
 גִּקְרָא. הָאֵל הַגְּדוּל הַגְּבוּר וְהַנּוֹרָא: סָפוּ וְגַם כָּלוּ
 יוֹדְעֵי פְּנִיעָה. סִדְר הַפְּלוֹת בְּמַעֲנָה לְשׁוֹנָם לְחַבִּיעָה.
 עֲרַמִּים נוֹתְרָנוּ וְרַבְתָּה הַרְעָה. עַל-כֵּן לֹא תִשְׁיג יִשׁוּעָה:
 פְּנִים אֵין לָנוּ פְּנִיךָ לְחִלוֹת. פִּשְׁעָנוּ וּמְקַרְדְּנוּ וְהִיעֲוִינוּ
 מִסְּלוֹת. צְדָקָה לָךְ לְבַד נִבְקֵשׁ בְּמַעֲרִבִי תְּהִלוֹת. הָעַמֵּדִים

und Dein ist die Verheißung: Ich vergebe. Bei Dir ist Er-
 barmen und Dein ist die Huld und die Gnade. So schaue
 denn, Ewiger, auf unser gebeugtes und zerknirshtes Herz, und
 laß uns nicht zu Schanden werden. Erfülle unser Begehrt, die
 Spuren Deiner Pfade zu erkennen, darum laß uns wachsen an
 Erkenntnis, laß Jugend und Alter erfüllt sein vom Geiste der
 Einsicht und gib Kraft und Mut Allen, die Deinem Dienste
 sich weihen. Nimm gnädig bei Dir auf die Neuevollen, daß sie
 in Deinem Hause zu neuem Leben erblühen und nicht mehr
 Leid empfinden. Befreie die Verirrten und Bedrängten von Dual
 und Kummer, damit sie frohen Mutes zu Dir emporschauen.

Groß ist die Bedürftigkeit Deines Volkes, doch
 wir wissen nicht, was uns frommet, so lehre Du, o Gott, uns
 beten. Gebeugt von dem Bewußtsein unserer Schuld, gebriecht
 es uns auch an Mut, die Wünsche unseres Herzens darzu-
 legen, und die Männer, die es verstanden, aus der Seele
 Tiefen das Wort des Gebetes zu Dir emporzusenden und für
 Deine Gemeinde zu bitten, sind dahingegangen; wir stehen
 allein in unserer Not und wissen, daß wir unseren Pfad ge-
 trümmert durch Vergehen und Sünde. Aber wir hoffen auf
 Dich, Ewiger, Herzenskundiger, daß Du Gnade erweisen wirst

(Vorbeter und Gemeinde.)

אָנַקַת מִסְלָדֶיךָ. תָּעַל לִפְנֵי כִסֵּא כְבוֹדְךָ. מֵלֵא
מִשָּׂאֵלוֹת עִם מִיחְדֶיךָ. שׁוֹמֵעַ תְּפִלַּת בָּאֵי עֲדֶיךָ:

(Vorbeter und Gemeinde.)

יִשְׂרָאֵל נוֹשַׁע בְּיַי תְּשׁוּעַת עוֹלָמִים. גַּם הַיּוֹם יוֹשְׁעוּ
מִפִּיךָ שׁוֹבֵן מְרוֹמִים. כִּי אַתָּה רַב סְלִיחוֹת וּבְעַל
תְּרַחֲמִים:

(Vorbeter und Gemeinde.)

יַחֲבִיאֵנוּ צֵל יְדֹו תַחַת כַּנְּפֵי הַשְּׂכִינָה. חַן יַחַן כִּי
יִבְחַן לֵב עַקֵּב לְהַכִּינָה. קוֹמָה נָא אֱלֹהֵינוּ עֲזֵה עֲזֵי נָא.
יְיָ לְשׁוֹעֲתֵנוּ הַאֲוִינָה:

(Vorbeter und Gemeinde.)

יִשְׁמִיעֵנוּ סְלַחֲתֵי יֵשֵׁב בְּקִטְרַת עֲלִיזוֹן. בְּיַמִּין יֵשַׁע לְהוֹשִׁיעַ
עִם עָנִי וְאֲבִיוֹן. בְּשׁוֹעֵנוּ אֱלֹהֵיךָ נִרְאֹת בְּצַדִּיק תַּעֲגֵנוּ. יְיָ
הִנֵּה עוֹר לָנוּ:

(Vorbeter und Gemeinde.)

Das Flehen derer, die Dich lobpreisen, steige empor
vor den Thron Deiner Herrlichkeit; Du wollest erfüllen die
Bitten des Volkes, das Deines Namens Einheit kündigt, Du,
der Du die Bitten Aller erhörst, die vor Dich hintreten.

(Vorbeter und Gemeinde.)

Von Dir allein, o Gott, ist Israel zu allen Zeiten
Hülfe und Rettung geworden; o laß auch heute aus Deinen
Höhen das Wort Deines Heiles uns herniedertönen, Ewiger,
der Du gnadenvoll bist und erbarmungsreich.

(Vorbeter und Gemeinde.)

Ewiger, der Du die Herzen prüfeest und seine
Krümmungen kenneest, birg uns im Schatten Deiner Hand und
im Fittig Deiner Gnade. Erhebe Dich, o Gott, zu unserer
Hülfe und steh' uns bei. Du bist unsere Kraft und Stärke,
erhöre unser Flehen.

(Vorbeter und Gemeinde.)

Höchster, der Du unsichtbar throneest, laß uns ver-
nehmen Dein Himmelswort: „Ich habe vergeben.“ Richte
auf mit Deiner starken Hand Dein gebeugtes Volk, erhöre es
und steh' ihm bei.

(Borbeter und Gemeinde.)

יְהוָה יְהוָה אֵל רַחוּם וְחַנוּן אֲרַךְ אַפַּיִם וְרַב-
 חַסֵּד וְאַמֶּת: נִצַּר חֶסֶד לְאַלְפִים נִשְׂא עֵז וּפְשַׁע
 וְחַטָּאָה וְנִקְיָה:

(Borbeter und Gemeinde.)

תְּמַכְתִּי יִתְרוֹתַי בְּשִׁלְשׁ עֶשְׂרֵה תְּבוּת. וּבְשַׁעְרֵי
 דְּמַעוֹת בִּי לֹא נִשְׁלָבוֹת. לָכֵן שָׁפַכְתִּי שֵׁיחַ פָּנַי בּוֹחַן
 לְבוֹת. בְּקִטּוֹחַ אָנִי בְּאַלְהָהּ וּבְזִכוֹת שְׁלִשֶׁת אָבוֹת:

(Borbeter und Gemeinde.)

יְהִי רַצוֹן לְפָנֶיךָ שׁוֹמֵעַ קוֹל בְּבוֹת. שְׁתַּשִּׁים דְּמַעוֹתֵינוּ
 בְּנֵאדָרָךְ לְהַיּוֹת. וְתַצִּילֵנוּ מִכָּל-גְּזֵרוֹת אֲבֹרֵיזוֹת. כִּי לָךְ
 לְבַד עֵינֵינוּ תְּלוּיּוֹת:

(Borbeter und Gemeinde.)

רַחֵם-נָא קְהֵל עֵדֶת יִשְׂרָאֵל. סְלַח וּמַחַל עִוְנָם.
 וְהוֹשִׁיעֵנו אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל:

(Borbeter und Gemeinde.)

" Gott, o Gott, allmächtig, barmherzig und gnädig, lang-
 mütig und von unendlicher Huld und Treue! Du bewahrest
 Gnade bis ins tausendste Geschlecht, verzeihst Schuld, Missetat
 und Sünde, und sprichst rein die Reuigen.

(Borbeter und Gemeinde.)

Mein Vertrauen richte ich auf Deine göttlichen
 Gnadenworte und auf die Himmelspforten, die sich meinen
 Tränen nicht verschließen werden. Darum habe ich mein Flehen
 ausgeschüttet vor dem, der die Herzen prüfet, und der uns
 huldreich gedenket die Frömmigkeit der Väter.

(Borbeter und Gemeinde.)

Ewiger, Du schauest die Träne, mit der wir reuig
 unsere Sünden bekant, Du nimmst unsere Buße wohlgefällig
 auf. D rette uns vom Verderben, denn auf Dich allein ist
 unser Blick gerichtet.

(Borbeter und Gemeinde.)

Erbarme Dich der Gemeinde Israel, verzeih' und ver-
 gib ihre Sünde und hilf uns, Gott unseres Heiles.

(Vorbeter und Gemeinde.)

שְׁעָרֵי שָׁמַיִם פִּתַח. וְאוֹצְרֵי הַטּוֹב לָנוּ תִפְתַּח.
הוֹשִׁיעַ וְרִיב אֱלֹהֵי הַתְּמַתָּח. וְהוֹשִׁיעֵנו אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל:

(Vorbeter.)

אל מֶלֶךְ יוֹשֵׁב עַל כִּסֵּא רַחֲמִים. מִתְנַהֵג בְּחַסִּדוֹת
מוֹחֵל עֲוֹנוֹת עַמּוֹ. מַעֲבִיר רֵאשׁוֹן רֵאשׁוֹן. מַרְבֵּה מְחִילָה
לְחַטָּאִים וְסִלִּיחָה לְפוֹשְׁעִים. עֹשֶׂה צְדָקוֹת עִם כָּל־בָּשָׂר
וְרוּחַ. לֹא כָרַעְתָּם תִּגְמַל. אֵל הוֹקִיף לָנוּ לִזְמַר מִדּוֹת
שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה. וְכָר־לָנוּ הַיּוֹם בְּרִית שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה. כְּמוֹ
שְׁהוֹדַעְתָּ לְעַנּוֹ מִקֶּדֶם. כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב. וַיֵּרַד יְהוָה בְּעָנָן
וַיִּצְבַּע עַמּוֹ שָׁם וַיִּקְרָא בְּשֵׁם יְהוָה:

וַיַּעֲבֹר יְהוָה עַל־פְּנֵינוּ וַיִּקְרָא:

(Gemeinde.)

יְהוָה יְהוָה אֵל רַחוּם וְחַנוּן. אֲרַךְ אַפַּיִם וְרַב
חַסֵּד וְאַמֶּת: נִצַּר חַסֵּד לְאַלְפִים. נִשְׂא עֵינָיו
וּפְשַׁע וְחַטָּאָה וְנִקָּה:

(Vorbeter und Gemeinde.)

Öffne uns des Himmels Pforten und erschließe
uns den Schatz Deiner Gnade. Steh' uns bei, laß nicht
strenges Gericht walten, und hilf uns, Gott unseres Heiles.

(Vorbeter.)

Allerbarmherziger, der Du in Milde waldest, Langmut
übest, den Sündern und Frevlern gern verzeihst, allen Sterb-
lichen Liebe erweist, und ihnen nicht nach ihrer Schuld ver-
giltst. Allgütiger, Du hast Dich selbst durch Deinen treuen
und demütigen Diener Moses als allliebender Vater uns
offenbart, wie es heißt:

(Gemeinde.)

„Gott, o Gott, allmächtig, barmherzig und gnädig,
langmütig und von unendlicher Huld und Treue! Du bewahrest
Gnade bis ins tausendste Geschlecht, verzeihst Schuld, Missetat
und Sünde, und sprichst rein die Reuigen.“

וּסְלַחְתָּ לְעוֹנֵינוּ וּלְחַטָּאתֵנוּ וּנְחַלְתָּנוּ:

סְלַח-לָנוּ אֱבִינוּ כִּי חָטָאנוּ. מְחַל-לָנוּ מַלְכֵנוּ כִּי פָשַׁעְנוּ:
כִּי-אַתָּה אֲדֹנָי טוֹב וְסְלַח וְרַב-חַסֵּד לְכָל-קֶדְאִיק:

(Die Lade wird geschlossen.)

(Borbeter.)

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ:

סְלַח-לָנוּ. מְחַל-לָנוּ. כַּפֹּר-לָנוּ:

(Gemeinde.)

(Borbeter.)

אֲנוּ בָנֶיךָ וְאַתָּה אֱבִינוּ:	כִּי אֲנוּ עַמְּךָ וְאַתָּה אֱלֹהֵינוּ.
אֲנוּ קְהִלָּה וְאַתָּה חֲלֻקֵנוּ:	אֲנוּ עַבְדֶיךָ וְאַתָּה אֲדֹנָינוּ.
אֲנוּ צִאֲנֶךָ וְאַתָּה רוֹעֵנוּ:	אֲנוּ גְחֻלְתֶּךָ וְאַתָּה גּוֹרְלֵנוּ.
אֲנוּ פְעֻלְתֶּךָ וְאַתָּה יוֹצֵרֵנוּ:	אֲנוּ בְרַמְּךָ וְאַתָּה נוֹטְרֵנוּ.
אֲנוּ סִגְלֹתֶךָ וְאַתָּה קְרוֹבֵנוּ:	אֲנוּ רַעֲיֹתֶךָ וְאַתָּה דוֹרֵנוּ.
אֲנוּ מַאֲמִירֶיךָ וְאַתָּה מַאֲמִירֵנוּ:	אֲנוּ עַמְּךָ וְאַתָּה מַלְכֵנוּ.

So wollest Du auch uns, Gott und Vater, unsere Sünden vergeben, das reuevolle Gebet erhören, das aus bußfertigen Herzen zu Dir emporsteigt, und in väterlicher Liebe Deiner Kinder Dich erbarmen.

כִּי אֲנִי Wir sind Deine Bekenner, und Du bist unser Gott.
 אֲנִי Wir sind Deine Kinder, und Du bist unser Vater.
 אֲנִי Wir sind Deine Knechte, und Du bist unser Herr.
 אֲנִי Wir sind Deine Gemeinde, und Du bist unser Teil.
 אֲנִי Wir sind Dein Erbe, und Du bist unser Gut.
 אֲנִי Wir sind Deine Herde, und Du bist unser Hirt.
 אֲנִי Wir sind Dein Weinberg, und Du bist unser Hüter.
 אֲנִי Wir sind Dein Werk, und Du bist unser Bildner.
 אֲנִי Wir sind Deine Getreuen, und Du bist unser Freund.
 אֲנִי Wir sind Dein Eigentum, und Du bist unser Hort.
 אֲנִי Wir sind Dein Volk, und Du bist unser König.
 אֲנִי Wir verehren Deinen Namen, und Du bringest unsern Namen zu Ehren.

(Stilles Gebet.)

אָבֶל אָנוּ מְלֵאֵי עֵוֹן. וְאַתָּה מְלֵא רַחֲמִים. אָנוּ יָמִינוּ
בְּצֵל עֹבֵר. וְאַתָּה הוּא וְשִׁנוּתֶיךָ לֹא יִתְמוּ:

(Borbeter.)

אָנָּה תָּבוֹא לְפָנֶיךָ תִּפְלָתָנוּ וְאַל-תִּתְעַלֵּם מִתְחַנְתָּנוּ.
שְׂאִין אָנוּ עֲוֵי פָּנִים וְקִשְׁי-עֲרָף לֹא־מֵר לְפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ
וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ צְדִיקִים אֲנַחְנוּ וְלֹא חֲטָאנוּ אָבֶל אֲנַחְנוּ
חֲטָאנוּ:

(Gemeinde.)

אֲשַׁמְנוּ. דְּבַרְנוּ דְּפִי. הִיעֵוִינוּ. יַעֲצָנוּ רָע. קִשְׁיֵנוּ עֲרָף.
תְּעִינוּ. סָרְנוּ מִמִּצְוֹתֶיךָ וּמִמִּשְׁפָּטֶיךָ הַטּוֹבִים וְלֹא-שָׁוָה לָנוּ:
וְאַתָּה צְדִיק עַל כָּל-הַבָּא עֲלֵינוּ כִּי-אַמֶּת עָשִׂיתָ וְאֲנַחְנוּ
הִרְשָׁענוּ: מֵה-נֶאֱמַר לְפָנֶיךָ יוֹשֵׁב מְרוֹם. וּמֵה-נִסְפָּר
לְפָנֶיךָ שׁוֹבֵן שְׁחָקִים. הֲלֹא כָּל-הַנְּסֻתוֹת אַתָּה יוֹדֵעַ:

(Stilles Gebet.)

Wir schuldbeladen, Du aber versöhnungsreich.
Wir der hinschwindende Schatten, Du aber dauernd
und Ewig!

(Borbeter und Gemeinde.)

אָנָּה Nimm, o Gott, wohlwollend auf das bußfertige
Sündenbekenntnis, das wir im Bewußtsein unserer Verschuldung
vor Dir aussprechen. Wer von uns wollte vor Dir rein sich
nennen und von sich selber sprechen: Ich habe nicht gesündigt.
Nein, wir Alle wissen es und bekennen es: Herr unser Gott,
wir haben gesündigt, haben Deine Gebote verworfen, Deine
heilsamen Lehren mißachtet. Du bist gerecht in Allem, was
Du über uns verfügst hast, denn was Du tust, ist recht; wir
aber sind Abtrünnige.

(Borbeter.)

אָתָּה נֹתֵן יָד לְפֹשְׁעִים וַיְמִינֶךָ פְּשׁוּטָה לְקַבֵּל שָׂבִים.
 וְהִלְמַדְנוּ יי אֱלֹהֵינוּ לְהַתְּוֹדוֹת לְפָנֶיךָ עַל כָּל־עֲוֹנוֹתֵינוּ.
 לְמַעַן גְּחַדֵּל מֵעַשְׂק יְדֵינוּ וְתִקְבְּלֵנוּ בְּתַשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ.
 וְאָתָּה יוֹדֵעַ שְׂאֵחֲרִיתָנוּ רַמָּה וְתוֹלְעָה לְפִיכָּךְ הִרְבִּיתָ
 סְלִיחָתָנוּ: מָה אָנוּ. מָה חַיֵּינוּ. מָה חֲסָדָנוּ. מִה־צָדִיקָנוּ.
 מִה־יִשְׁעָנוּ. מִה־בְּחָנוּ. מִה־גְּבוּרָתָנוּ: מִה־נֹּאמַר לְפָנֶיךָ
 יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. הֲלֹא כָּל־הַגְּבוּרִים כְּאֵין לְפָנֶיךָ.
 וְאֲנִשֵׁי הַשֵּׁם כְּלֹא הָיוּ. וְחַכְמַיִם כְּבָלִי מִדָּע. וְגְבוּרִים כְּבָלִי
 הַשֶּׁבֶל. כִּי רַב מַעֲשֵׂיהֶם תְּהוֹוֶה. וַיְמִי תִיּוּהֶם הֶבֶל לְפָנֶיךָ:
 אָתָּה הַבְּדִלְתָּ אֲנוֹשׁ מֵרֹאשׁ וְתַכִּירְהוּ לְעַמּוּד לְפָנֶיךָ.
 כִּי מִי יֹאמַר לְךָ מִה־תִּפְעַל וְאִם יִצְדַּק מִה־יִתֵּן לְךָ: וְתִתֵּן
 לָנוּ יי אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה אֶת־יוֹם הַכִּפּוּרִים הַזֶּה קֶץ מְחִילָה

(Borbeter.)

אַתָּה Du reichst die Hand den Sündern und Deine
 Rechte ist ausgestreckt, die Bußfertigen wieder aufzunehmen.
 Du hast uns gelehrt, Ewiger, unser Gott, vor Dir alle unsere
 Sünden zu bekennen, daß wir in Zukunft vom Bösen uns ab-
 wenden und in unserer Bußfertigkeit von Dir in Gnaden wieder
 aufgenommen werden. Du kennest unsere Schwächen, Du kennest
 unsere Vergänglichkeit und richtest uns nicht nach der Größe
 unserer Schuld, sondern nach Deiner unendlichen Liebe. Denn
 was sind wir, was ist unser Leben und unsere Kraft, was
 unsere Tugend und unsere Frömmigkeit? Auch Männer der
 Kraft und des Ruhmes, Männer der Einsicht und der Weisheit
 sind ohne Verdienst vor Dir, und die Lage ihres Lebens wie
 ein flüchtiger Hauch.

אַתָּה Aber Du hast den Menschen ausgezeichnet von An-
 beginn und ihn für würdig erkannt, vor Dich hinzutreten. Und
 so hast Du uns, Ewiger, unser Gott, diesen Tag der Sühne
 gegeben und hast ihn eingesetzt als Tag der Verzeihung unserer

וְסְלִיחָה עַל-כָּל-עֲוֹנוֹתֵינוּ. לְמַעַן נִחְדָּל מֵעֲשׂוֹת יְדֵינוּ וְנָשׁוּב
 אֵלֶיךָ לַעֲשׂוֹת חֶסֶד וְרַחֲמִים בְּלִבְךָ שָׁלֵם: וְאַתָּה בְּרַחֲמֶיךָ
 הַרְבִּים רַחֵם עָלֵינוּ. כִּי לֹא תִחַפֵּץ בְּהַשְׁחֵת עוֹלָם.
 שֶׁנֶּאֱמַר דְּרָשׁוּ יְיָ בְּהַמְצֵאוֹ קִרְאוּהוּ בְּהִיוֹתוֹ קָרוֹב: וְנֶאֱמַר
 יַעֲזֹב רָשָׁע דַּרְכּוֹ וְאִישׁ אֲוֶן מִחֲשַׁבְתּוֹ וַיָּשׁוּב אֵלֵי יְיָ וִירַחֲמֵהוּ
 וְאֵל-אֱלֹהֵינוּ כִּי-יִרְבֶּה לְסִלּוֹחַ: וְאַתָּה אֱלֹהֵי סְלִיחוֹת חַנוּן
 וְרַחוּם אֲרַךְ-אַפַּיִם וְרַב-חֶסֶד וּמְרַבֵּה לְהִיטִיב. וְרוֹצֵה
 אֶתְּךָ בְּתִשׁוּבַת רָשָׁעִים וְאִין אֶתְּךָ חָפֵץ בְּמִיתָתָם. שֶׁנֶּאֱמַר
 אָמַר אֱלֹהִים חִי-אֲנִי נָא אֲדַנִּי יְהוָה אִם-אֶחְפֹּץ בְּמוֹת
 הַרָשָׁע כִּי אִם-בְּשׁוּב רָשָׁע מִדַּרְכּוֹ וְחָיָה. שׁוּבוּ שׁוּבוּ
 מִדַּרְכֵיכֶם הַרְעִים וּלְכֹה תִמּוֹתוֹ בֵּית יִשְׂרָאֵל: וְנֶאֱמַר

Sünden, auf daß wir fortan das Böse meiden, zu Dir
 zurückkehren und Deinen heiligen Willen üben mit ungeteiltem
 Herzen. So blicke denn, Ewiger, gnädig hernieder auf unsere
 Reue und erbarme Dich unser nach Deiner unendlichen Liebe;
 denn Du hast, wie uns Deine Propheten künden, nicht Wohl-
 gefallen daran, daß der Mensch in seiner Sünde untergehe:
 „Suchet Gott, da er sich finden läßt, rufet ihn an, da er
 nahe ist. Es verlasse der Frevler seinen Weg und der Sünder
 seine Gedanken und wende sich wieder zum Ewigen, daß er
 sich seiner erbarme, und zu unserem Gotte, der reich ist an
 Verzeihung“. Und Du, o Herr, der Du bist ein Gott der
 Vergebung, gnädig und barmherzig, langmütig, voll Liebe und
 unerschöpflich im Woltun, Du hast Wohlgefallen an der
 Bekehrung der Sünder und willst nicht, daß sie in ihren Sünden
 hinsterven, wie es in Deinem heiligen Worte heißt: „Sage
 ihnen, so wahr ich lebe, spricht Gott, der Herr, ich habe kein
 Gefallen an dem Tode des Frevlers, sondern daß er ablasse
 von seinem Wege und lebe. Kehret um, kehret um von euren bösen
 Wegen! Warum wollet ihr untergehen, ihr vom Hause Israhel?“
 Und ferner heißt es: „Wie? will ich den Untergang des Frev-

הַחֶפֶץ אֶחָפֵץ מוֹת רָשָׁע נָאִם אֲדֹנָי יְהוִה הַלּוֹא בָּשׁוּבוּ
מִדְּרָבִּי וְחַיָּה: וַנֹּאמֶר כִּי לֹא אֶחָפֵץ בְּמוֹת הַמָּוֶת נָאִם
אֲדֹנָי יְהוִה וְהִשִּׁיבוּ וְחַיָּו:

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ מִחַל לְעוֹנֹתֵינוּ בְּיוֹם הַשַּׁבָּת
הַזֶּה וּבְיוֹם) הַכִּפּוּרִים הַזֶּה. מָחָה וְהַעֲבֵר פְּשָׁעֵינוּ וְחַטָּאתֵינוּ
מִגִּגְד עֵינֶיךָ כְּאֹמֹר. אָנֹכִי אָנֹכִי הוּא מָחָה פְּשָׁעֶיךָ לְמַעַנִּי
וְחַטָּאתֶיךָ לֹא אֶזְכֹּר: וַנֹּאמֶר מִחִיתִי כְּעַב פְּשָׁעֶיךָ וְכַעֲנָן
חַטָּאתֶיךָ שׁוֹבָה אֵלַי כִּי נִאֲלַתֶּיךָ: וַנֹּאמֶר כִּי-בְיוֹם הַזֶּה
יִבְרַח עֲלֵיכֶם לְמַהֲרָא אֶתְכֶם. מִכֹּל חַטָּאתֵיכֶם לִפְנֵי יי
הַמְּהַרְרוּ: (לשבת אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ רָצָה בְּמִנְחָתָנוּ) קִדְּשָׁנוּ
בְּמִצְוֹתֶיךָ וְתָן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ שִׁבְעָנוּ מִטּוֹבֶךָ וְשִׂמְחָנוּ
בִּישׁוּעָתֶךָ וְהִנְחֵלְנוּ יי אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה וּבְרַצוֹן שַׁבַּת קִדְשֶׁךָ
וְיִגְדוּהוּ בְּהַיְשָׁרָאֵל מִקִּדְשֵׁי שְׁמֶיךָ) וְמַהֲרָא לִבְנוֹ לְעַבְדֶּךָ בְּאַמֶּת כִּי

lers, spricht Gott, der Herr, und nicht vielmehr, daß er umkehre von seinen Wegen und lebe?" Und ferner heißt es: „Nicht verlange ich den Untergang dessen, der den Tod verschuldet, spricht Gott der Herr, befehret euch und ihr werdet leben.“

Unser Gott und Gott unserer Väter! Du hast den Sündern Deine Gnade und Dein Erbarmen verheißen, Du hast in Deinem heiligen Worte uns verkündet: „Sch, ich tilge hinweg deine Missetaten um meiner Gnade willen, daß ich deiner Sünden nicht gedenke“. — „Sch tilge hinweg wie Gewölk deine Missetaten und wie Nebeldunst deine Sünden. Kehre um zu mir, denn ich erlöse dich!“ Und Du hast als Tag der Umkehr und der Buße, als Tag der Verzeihung und Vergebung den heiligen Sühnetag eingesetzt mit den Worten: „An diesem Tage sühnet und läutert er euch; von allen euren Sünden sollet ihr rein sein vor dem Ewigen“. So richten wir heute unser Auge auf Dich, Allerbarmer! vergib uns unsere Sünden, verzeih' unsern Frevel und unsere Missetaten am heutigen Tage der Sühne. Mache uns stark zu Deinem Dienste, daß wir Deine

אֶתְּהָ סֶלְחָן לְיִשְׂרָאֵל וּמַחְלֵן לְשִׁבְטֵי יִשְׂרָאֵל בְּכָל־דְּדוֹר וְדוֹר
 וּמִבְּלַעֲדֶיךָ אֵין לָנוּ מֶלֶךְ מוֹחֵל וְסוֹלֵחַ. בְּרוּךְ אַתָּה יי
 מֶלֶךְ מוֹחֵל וְסוֹלֵחַ לְעוֹנוֹתֵינוּ וְלַעֲוֹנוֹת עַמּוֹ בֵּית יִשְׂרָאֵל.
 וּמַעֲבִיר אֲשִׁמוֹתֵינוּ בְּכָל־שָׁנָה וְשָׁנָה. מֶלֶךְ עַל כָּל־הָאָרֶץ
 מְקַדֵּשׁ (הַשָּׁבֵת ו) יִשְׂרָאֵל וְיוֹם הַכִּפּוּרִים:

רְצֵה יי אֱלֹהֵינוּ בְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל וּתְפַלְתֵם תְּקַבֵּל
 בְּרָצוֹן וּתְהִי לְרָצוֹן תָּמִיד עֲבוֹדַת יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ. בְּרוּךְ
 אַתָּה יי שְׂאוֹתֶךָ לְבִדְךָ בְּיַרְאֵה נְעַבְדְּ:

מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ שְׂאֵתָה הוּא יי אֱלֹהֵינוּ וְאַלְהֵינוּ
 אֲבוֹתֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד. צוּר חַיֵּינוּ מִגֵּן יִשְׁעֵנוּ אַתָּה הוּא לְדוֹר
 וְדוֹר. גּוֹדֵה לָךְ וְנִסְפָּר תְּהַלְתֶּךָ עַל חַיֵּינוּ הַמְּסוּרִים בְּיָדֶךָ
 וְעַל גְּשָׁמוֹתֵינוּ הַמְּקוּדוֹת לָךְ וְעַל נַפְשֵׁךָ שֶׁבְּכָל־יוֹם עִמָּנוּ
 וְעַל גְּפֻלְאוֹתֶיךָ וּמִטּוֹבוֹתֶיךָ שֶׁבְּכָל־עֵת עָרַב וּבִקְרָ וְצִהֲרִים.

Gebote willig erfüllen; läutere unser Herz und veredle uns,
 auf daß durch Israel Dein Name verherrlicht werde. Denn
 ein gütiger Vater, voll Langmut und Nachsicht, voll Milde
 und Vergebung bist Du Israel gewesen zu allen Zeiten. Ge-
 priesen seist Du, Ewiger, für den Segen (des Sabbath und)
 des heiligen Sühnetages!

יְיָ שִׁיחַ גְּנֹאֲדִים נִידֵר אֶפְסֵךְ יִשְׂרָאֵל, נִידֵר אֶפְסֵךְ יִשְׂרָאֵל, נִידֵר אֶפְסֵךְ יִשְׂרָאֵל,
 Sieh gnädig nieder auf Dein Volk Israel, nimm sein
 Gebet huldvoll auf, daß stets Dir wohlgefalle der Dienst Deines
 Volkes Israel. Gepriesen seist Du, Ewiger, dem allein wir in
 Ehrfurcht dienen!

מֹדִים Dankend bekennen wir vor Dir, daß Du, Ewiger,
 unser Gott bist und der Gott unserer Väter, der Hort unseres
 Lebens, der Schild unseres Heiles. Von Geschlecht zu Geschlecht
 verkünden wir Deinen Ruhm und danken Dir für unser Leben,
 das in Deine Hand gegeben ist, für unsere Seelen, die Deiner
 Huld befohlen sind, und für Deine Liebe und Deine Wohlthaten,
 die Du uns an jedem Tage und zu jeder Stunde erweistest.

הטוב כי לא-כלו רחמיה ותמרחם כי לא-תמו חסדיה
 מעולם קנינו לה: ועל-כלם יתברך ויתרומם שמה מלכנו
 תמיד לעולם ועד: וחתם לחיים טובים כל-בני בריתה:
 וכל החיים יודוה סלה ויהללו את-שמה באמת האל
 ישועתנו ועזרתנו סלה. ברוך אתה יי הטוב שמה ולה
 נאה להודות:

אלהינו ואלהי אבותינו ברכנו בברכה המשלשת
 בתורה הבתובה על-ידי משה עבדך באמור: יברכה יי
 וישמרה: יאר יי פניו אליה ויחנה: ישא יי פניו אליה
 וישם לה שלום:

שים שלום טובה וברכה חן וחסד ורחמים עלינו
 ועל כל-ישראל עמך. ברכנו אבינו בלנו באחד באור
 פניך. כי באור פניך נתת לנו יי אלהינו תורת חיים
 ואהבת חסד וצדקה וברכה ורחמים וחיים ושלום. וטוב

Allgütiger! Deine Liebe ist ohne Ende; Allerbarmer! Dein Erbarmen höret nicht auf. Immerdar hoffen wir auf Dich. Für alle diese Wohltaten sei Dein Name, Herr, gepriesen und verherrlicht immer und ewig! Gewähre uns Allen ein glückliches Leben. Möge alles Lebende Dich bekennen und Deinen Namen preisen in Wahrheit, Allmächtiger, unser Hort und unser Beistand! Gepriesen seist Du, Ewiger, dem Lob und Dank gebühret!

Unser Gott und Gott unserer Väter! segne uns mit den Segensworten, die Du einst durch Deinen Diener Moses verkündet hast: Der Ewige segne dich und behüte dich! Der Ewige lasse dir sein Antlitz leuchten und sei dir gnädig! Der Ewige wende sein Antlitz dir zu und gebe dir Frieden!

Berleihe Frieden, Heil und Segen, Gnade und Erbarmen uns und ganz Israel. Segne uns alle insgesamt mit dem Lichte Deiner Erkenntnis! Denn in dem Lichtquell Deiner Wahrheit hast Du uns gegeben, Ewiger, unser Gott, die Lehre des Lebens und der Menschenliebe. Und so möge es Dir gefallen,

בְּעִינֶיךָ לְבָרֶךְ אֶת־עַמֶּךָ יִשְׂרָאֵל בְּכָל־עֵת וּבְכָל־שָׁעָה
 בְּשָׁלוֹמְךָ: בְּסֶפֶר חַיִּים בְּרָכָה וְשָׁלוֹם וּפְרִנָּסָה טוֹבָה
 גְּדוּרָה וְנִחְתָּם לְפָנֶיךָ אֲנַחְנוּ וְכָל־עַמֶּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְחַיִּים
 טוֹבִים וְלְשָׁלוֹם. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ עֲשֵׂה חֲשׁוֹם:

(Die Lade wird geöffnet.)

(Borbeter und Gemeinde.)

אָבִינוּ מִלְּבָנוּ חֲטָאנוּ לְפָנֶיךָ:
 אָבִינוּ מִלְּבָנוּ אֵין לָנוּ מִלֶּךְ אֱלֹה אַתָּה:
 אָבִינוּ מִלְּבָנוּ עֲשֵׂה עֲמָנוּ לְמַעַן שְׂמֶךָ:
 אָבִינוּ מִלְּבָנוּ חַדֵּשׁ עָלֵינוּ שָׁנָה טוֹבָה:
 אָבִינוּ מִלְּבָנוּ בְּטַל מַעְלֵינוּ כָּל־גְּזֵרוֹת קָשׁוֹת:
 אָבִינוּ מִלְּבָנוּ כִּלָּה דְבָר וְחָרַב וְרָעַב מַעְלֵינוּ:
 אָבִינוּ מִלְּבָנוּ סָלַח וּמַחֵל לְכָל־עֲוֹנוֹתֵינוּ:

zu segnen Dein Volk Israel zu jeder Zeit und zu jeder Stunde
 mit Deinem Frieden. Mögest Du, Herr, in diesen Tagen
 unser und der ganzen Gemeinde Israel gedenken und uns
 Leben und Heil, Segen und Frieden gewähren. Gepriesen seist
 Du, Ewiger, Spender des Friedens.

(Die Lade wird geöffnet.)

(Borbeter und Gemeinde.)

אָבִיךָ Vater und König! wir haben gesündigt vor Dir.
 Vater und König! Du allein bist unser Herr.
 Vater und König! Sei uns gnädig um Deines Namens
 willen!
 Vater und König! Laß das neue Jahr für uns ein
 gesegnetes werden!
 Vater und König! Wende ab von uns jedes schwere
 Verhängnis!
 Vater und König! Wende ab von uns Pest und Schwert,
 Hungersnot und jegliches Verderben!
 Vater und König! Verzeih' und vergib alle unsere
 Sünden!

אָבִינוּ מֶלֶכְנוּ הַחַיִּים בְּתַשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ :
 אָבִינוּ מֶלֶכְנוּ שְׁלַח רְפוּאָה שְׁלֵמָה לְחוּלֵי עַמְּךָ :
 אָבִינוּ מֶלֶכְנוּ וְכַרְנוּ בְּזִכְרוֹן טוֹב לְפָנֶיךָ :
 אָבִינוּ מֶלֶכְנוּ חַתְּמָנוּ בְּסֵפֶר חַיִּים טוֹבִים :
 אָבִינוּ מֶלֶכְנוּ חַתְּמָנוּ בְּסֵפֶר גְּאֻלָּה וַיְשׁוּעָה :
 אָבִינוּ מֶלֶכְנוּ חַתְּמָנוּ בְּסֵפֶר פְּרִנְסָה וּבְלִבְלָה :
 אָבִינוּ מֶלֶכְנוּ חַתְּמָנוּ בְּסֵפֶר זְכוּת :
 אָבִינוּ מֶלֶכְנוּ חַתְּמָנוּ בְּסֵפֶר סְלִיחָה וּמַחִילָה :
 אָבִינוּ מֶלֶכְנוּ הַצִּמַּח לָנוּ יְשׁוּעָה בְּקֶרֶב :
 אָבִינוּ מֶלֶכְנוּ הָרֵם קֶרֶן יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ :
 אָבִינוּ מֶלֶכְנוּ מֵלֵא יְדֵינוּ מִבְּרִכּוֹתֶיךָ :
 אָבִינוּ מֶלֶכְנוּ שְׁמַע קוֹלְנוּ חוּם וְרַחֵם עָלֵינוּ :
 אָבִינוּ מֶלֶכְנוּ קַבֵּל בְּרַחֲמִים וּבְרָצוֹן אֶת־תְּפִלָּתֵנוּ :

Vater und König! Gib uns Kraft zu bußfertiger
 Rückkehr!
 Vater und König! Sende unseren Kranken Genesung!
 Vater und König! Gedente unser zu unserem Heile!
 Vater und König! Gewähre uns Leben und Frieden!
 Vater und König! Gewähre uns Heil und Erlösung!
 Vater und König! Gewähre uns unser tägliches Brot!
 Vater und König! Gewähre uns ein Leben in Reinheit!
 Vater und König! Gewähre uns Verzeihung und Vergebung!
 Vater und König! Laß unser Heil stets wachsen und
 gedeihen!
 Vater und König! Erhöhe die Kraft Israels!
 Vater und König! Lohne unsern Fleiß mit Deinem
 Segen!
 Vater und König! Höre unsere Stimme und erbarme
 Dich unser!
 Vater und König! Nimm unser Gebet in Gnade und
 Barmherzigkeit auf!

אָבִינוּ מֶלְכֵנוּ פֶתַח שַׁעֲרֵי שָׁמַיִם לְתַפְלָתֵנוּ:
 אָבִינוּ מֶלְכֵנוּ זְכוֹר כִּי־עָפָר אָנֹחֵנוּ:
 אָבִינוּ מֶלְכֵנוּ גָאֵל אֱלֹהֵי־תַשִּׁיבֵנוּ רִיקָם מִלְפָּנֶיךָ:
 אָבִינוּ מֶלְכֵנוּ תְהִי הַשְּׁעָה הַזֹּאת שְׁעַת רַחֲמִים וְעַת רַצוֹן
 מִלְפָּנֶיךָ:
 אָבִינוּ מֶלְכֵנוּ חַמֵּל עָלֵינוּ וְעַל עוֹלָלֵינוּ וְטַפְּנוּ:
 אָבִינוּ מֶלְכֵנוּ עֲשֵׂה לְמַעַן הַרוּגִים עַל יְחוּדְךָ וְעַל קְדוּשַׁת
 שְׁמֶךָ:
 אָבִינוּ מֶלְכֵנוּ עֲשֵׂה לְמַעַנְךָ אִם־לֹא לְמַעַנְנוּ:
 אָבִינוּ מֶלְכֵנוּ עֲשֵׂה לְמַעַן רַחֲמֶיךָ הַרְבִּים:
 אָבִינוּ מֶלְכֵנוּ חַנּוּן וְעֲגוּן כִּי אֵין בָּנוּ מַעֲשִׂים עֲשֵׂה עִמָּנוּ
 צְדָקָה וְחַסֵּד וְרוּשִׁיעֵנוּ:

Vater und König! Deffne die Pforten des Himmels
unserem Gebete!

196 Vater und König! Sei eingedenk, daß wir Staub sind
und Asche!

Vater und König! Laß uns nicht leer von Dir gehen!

Vater und König! Laß diese Stunde eine Stunde des
Erbarmens sein und der Huld!

Vater und König! Erbarme Dich unser und unserer
Kinder!

Vater und König! Sei uns gnädig um derer willen,
die in den Tod gegangen sind aus Treue
gegen Dich, den Einen und den Heiligen!

Vater und König! Tue es um Deinetwillen, nicht um
unfertwillen!

Vater und König! Sei uns gnädig um Deiner Barm-
herzigkeit willen!

Vater und König! Wir haben keine Verdienste vor Dir;
um Deiner Liebe und Gnade willen ge-
währe uns Dein Heil!

(Rabbiner.)

So laffet uns noch einmal das hochheilige Bekenntnis
Israels aussprechen, einmütig, mit aller Kraft des Geistes und
des Herzens:

(Rabbiner und Gemeinde.)

שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה אֶחָד:

(Rabbiner und Gemeinde.)

בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מְלֻכּוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד:

(Rabbiner und Gemeinde.)

יְהוָה הוּא הָאֱלֹהִים. יְהוָה הוּא הָאֱלֹהִים.
יְהוָה הוּא הָאֱלֹהִים:

(Die Lade wird geschlossen.)

(Rabbiner und Gemeinde.)

Höre Israel! der Ewige, unser Gott, ist der
Eine Gott!

(Rabbiner und Gemeinde.)

Gelobt sei sein Name, seine Herrlichkeit und sein
Walten immer und ewig!

(Rabbiner und Gemeinde.)

Der Ewige, Er ist unser Gott! Der Ewige, Er ist
unser Gott! Der Ewige, Er ist unser Gott!

קדיש שלם (ס. 220.)

Schofarblasen.

מעריב למוצאי יום כפור.

Abendgebet am Schlusse des Versöhnungstages.

וְהוּא רַחוּם יְכַפֵּר עוֹן וְלֹא יִשְׁחִית וְהִרְבָּה לְהָשִׁיב אָפּוֹ
וְלֹא יַעִיר כָּל־חַמְתּוֹ: יי הוֹשִׁיעָה הַמֶּלֶךְ יַעֲגֵנוּ בְיוֹם־קָרְאָנוּ:

(Gemeinde erhebt sich.)

בָּרְכוּ אֶת־יְיָ הַמְּבָרֵךְ: (Vorbetet.)

בָּרוּךְ יְיָ הַמְּבָרֵךְ לְעוֹלָם וָעַד: (Gemeinde.)

(Stilles Gebet.)

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר בְּדַבְּרוֹ
מִעֲרִיב עַרְבִים בְּחֻכְמָה פּוֹתַח שְׁעָרִים וּבְתַבּוּנָה מְשַׁנֶּה
עֵתִים וּמַחְלִיף אֶת־הַזְּמַנִּים וּמְסַדֵּר אֶת־הַפּוֹקְדִים
בְּמִשְׁמַרְתֵּיהֶם בְּרַקִּיעַ בְּרִצּוֹנוֹ בּוֹרֵא יוֹם וְלַיְלָה וְלַיְלָה אֹר
מִפְּנֵי־חֹשֶׁךְ וְחֹשֶׁךְ מִפְּנֵי־אֹר.

(Vorbetet.)

וּמַעֲבִיר יוֹם וּמַבְיֵא לַיְלָה וּמַבְדִּיל בֵּין יוֹם וּבֵין לַיְלָה
יְיָ צְבָאוֹת שְׁמוֹ. אֵל חַי וְקַיִם תָּמִיד יְמִלֵךְ עָלֵינוּ לְעוֹלָם
וָעַד. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמְּעַרֵב עַרְבִים:

(Stilles Gebet.)

אֲהַבַת עוֹלָם בֵּית יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ אֲהַבְתָּ. תּוֹרָה וּמִצְוֹת
חֻקִּים וּמִשְׁפָּטִים אֲתָנוּ לְמַדְתָּ. עַל־כֵּן יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּשִׂבְכֵנו
וּבְקוּמֵנו נְשִׁיחַ בְּחֻקֶיךָ.

(Vorbetet.)

וּנְשַׁמַּח בְּדַבְרֵי תוֹרַתְךָ וּבְמִצְוֹתֶיךָ לְעוֹלָם וָעֶד. כִּי הֵם
סִיְיָנוּ וְאֹרֶךְ יָמֵינוּ וּבָהֶם נִהְיֶה יוֹמָם וְלַיְלָה. וְאַתְּבָתְךָ אֵל-
תְּסִיר מִמֶּנּוּ לְעוֹלָמִים. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱהֵב עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל:

(Gemeinde erhebt sich.)

(Vorbetet und Gemeinde.)

שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה אֶחָד:

בָּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד:

וְאַתְּבָת אֵת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּכָל-לִבְבְּךָ וּבְכָל-נַפְשְׁךָ
וּבְכָל-מְאֹדְךָ: וְהָיוּ הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר אָנֹכִי מִצְוֶה
הַיּוֹם עַל-לִבְבְּךָ: וְשִׁנְנָתָם לְבָנֶיךָ וְדַבַּרְתָּ בָם בְּשִׁבְתְּךָ
בְּבֵיתְךָ וּבְלִכְתְּךָ בַּדֶּרֶךְ וּבְשֹׁכְבְּךָ וּבְקוּמְךָ: וּקְשַׁרְתָּם
לְאוֹת עַל-יָדְךָ וְהָיוּ לְטוֹטְפֹת בֵּין עֵינֶיךָ: וּכְתַבְתָּם עַל-
מְזוֹזֹת בֵּיתְךָ וּבְשַׁעֲרֶיךָ:

וְהָיָה אִם-שָׁמַעַתְּ שִׁמְעוּ אֵל-מִצְוֹתַי אֲשֶׁר אָנֹכִי מִצְוֶה
אִתְּכֶם הַיּוֹם לְאַתְּבָה אֶת-יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם וּלְעַבְדוֹ בְּכָל-
לִבְבְּכֶם וּבְכָל-נַפְשְׁכֶם: וְנָתַתִּי מִטֶּר-אֶרְצְכֶם בְּעֵתוֹ יוֹרֵה
וּמִלְקוֹשׁ וְאִסְפָּת דְּגַגָּה וְתִירֵשָׁה וַיִּצְהַרְךָ: וְנָתַתִּי עֵשֶׂב
בְּשִׂדְךָ לְבַהֲמֹתֶיךָ וְאִבְלֹת וּשְׂבַעַת: הַשְׁמְרוּ לָכֶם פֶּן-יִפְתָּח
לְבַבְכֶם וְסַרְתֶּם וְעַבַדְתֶּם אֱלֹהִים אֲחֵרִים וְהִשְׁפַחְוִיתֶם
לָהֶם: וְהָרָה אַף-יְהוָה בְּכֶם וְעָצַר אֶת-הַשָּׁמַיִם וְלֹא-יִהְיֶה
מָטָר וְהָאָדָמָה לֹא תִתֵּן אֶת-יְבוּלָהּ וְאִבְדְתֶם מְהֵרָה מֵעַל
הָאָרֶץ הַשְּׂבֵיחַ אֲשֶׁר יְהוָה נָתַן לָכֶם: וּשְׁמַתֶּם אֶת-דְּבָרֵי
אֱלֹהֵי עַל-לִבְבְּכֶם וְעַל-נַפְשְׁכֶם וּקְשַׁרְתֶּם אִתְּם לְאוֹת עַל-
יְדֵיכֶם וְהָיוּ לְטוֹטְפֹת בֵּין עֵינֵיכֶם: וְלִמְדְתֶם אִתְּם אֶת-

בְּנֵיכֶם לְדַבֵּר בָּם בְּשִׁבְתְּךָ בְּבֵיתְךָ וּבְלִכְתְּךָ בְּדֶרֶךְ וּבְשֹׁכְבְּךָ
 וּבְקוּמְךָ: וּכְתַבְתֶּם עַל־מְזוּזוֹת בֵּיתְךָ וּבְשַׁעְרֶיךָ: לְמַעַן יִרְבוּ
 יְמֵיכֶם וַיְמֵי בְנֵיכֶם עַל הָאָדָמָה אֲשֶׁר נִשְׁבַּע יְהוָה לְאַבְתִּיכֶם
 לָתֵת לָהֶם כַּיְמֵי הַשָּׁמַיִם עַל־הָאָרֶץ:

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֱלֹהֵי מֹשֶׁה לֵאמֹר: דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
 וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם וַעֲשׂוּ לָהֶם צִיצִית עַל־כַּנְּפֵי בְנֵיהֶם לְדַרְתָּם
 וְנָתַנּוּ עַל־צִיצִית הַכַּנָּף פֶּתִיל תְּכֵלֶת: וְהָיָה לָכֶם לְצִיצִית
 וּרְאִיתֶם אֹתוֹ וּזְכַרְתֶּם אֶת־כָּל־מִצְוֹת יְהוָה וַעֲשִׂיתֶם
 אֹתָם וְלֹא תִתּוּרוּ אַחֲרֵי לְבַבְכֶם וְאַחֲרֵי עֵינֵיכֶם אֲשֶׁר־
 אָתֶם זָנִים אַחֲרֵיהֶם: לְמַעַן תִּזְכְּרוּ וַעֲשִׂיתֶם אֶת־כָּל־מִצְוֹתַי
 וְהֵייתֶם קְדוֹשִׁים לֵאלֹהֵיכֶם: אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר
 הוֹצֵאתִי אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לְהִיּוֹת לָכֶם לֵאלֹהִים אֲנִי
 יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם:

אַמֶּת וְאַמוּנָה כָּל־זֹאת וְקִיָּם עָלֵינוּ כִּי הוּא יי
 אֱלֹהֵינוּ וְאֵין זוּלָתוֹ וְאַנְחָנוּ יִשְׂרָאֵל עַמּוֹ: הַפּוֹדֵנוּ מִיַּד־
 מְלָכִים מִלְּכֵנוּ הַגּוֹאֲלֵנוּ מִכַּף כָּל־הָעַרִיצִים: הָעֹשֶׂה
 גְּדֻלוֹת עַד־אֵין חֶקֶר וְנִפְלְאוֹת עַד־אֵין מִסְפָּר: הַשֹּׁם נַפְשֵׁנוּ
 בַּחַיִּים וְלֹא־נָתַן לְמוֹט רַגְלֵנוּ: הָעֹשֶׂה נַפְסִים וּמִשְׁפָּטִים
 בְּפִדְעָה אוֹתָת וּמוֹפְתִים בְּאֶדְמַת בְּנֵי חָם. וַיּוֹצֵא אֶת־
 עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל מֵהַיָּם לְחַרוֹת עוֹלָם: הַמַּעֲבִיר בְּנָיו בֵּין
 גִּזְרֵי יַם־סוּף:

(Vorbetet.)

וְרֵאוּ בְּנָיו גְּבוּרָתוֹ שִׁבְחוּ וְהוֹדוּ לְשִׁמּוֹ וּמַלְכוּתוֹ בְּרָצוֹן
 קִבְּלוּ עֲלֵיהֶם מִשָּׁה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל לְךָ עָנּוּ שִׁירָה בְּשִׂמְחָה
 רַבָּה וְאָמְרוּ כָלָם:

(Gemeinde.)

מִי־בְמִכָּה בְּאֵלִים יְהוָה מִי בְּמִכָּה נִאֲדָר בְּקֹדֶשׁ
נִוְרָא תְהִלַּת עֲשֵׂה־פִלְא:

(Borbeter.)

מְלִכּוּתְךָ רָאוּ בְּנֵיךָ בּוֹקְעִים לְפָנַי מִשָּׁה זֶה אֵלַי עָנוּ וְאָמְרוּ:

(Gemeinde.)

יְיָ יִמְלֹךְ לְעֹלָם וָעַד:

(Borbeter.)

וְנֹאמַר כִּי־פָדָה יְיָ אֶת־יַעֲקֹב וּנְאֹלוּ מִיָּד חֹק מִמֶּנּוּ.
בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ נְאֻל יִשְׂרָאֵל:

הַשְּׂבִיבֵנו יְיָ אֱלֹהֵינוּ לְשָׁלוֹם וְהַעֲמִידֵנוּ מִלְּכָנוּ לְחַיִּים
וּפְרֹשׁ עָלֵינוּ סִבַּת שְׁלוֹמְךָ וְתִקַּנְנוּ בְּעֲצָה טוֹבָה מִלְּפָנֶיךָ
וְהוֹשִׁיעֵנו לְמַעַן שִׂמְךָ וְהַגֵּן בְּעַדְנוּ וְהַסֵּר מֵעָלֵינוּ אֹיִב
דָּבָר וְחָרֵב וְרָעַב וְיָגוֹן וּבְצֹל כְּנִפְיֶךָ תִּסְתַּיְרֵנוּ. כִּי אֵל
שׁוֹמְרֵנוּ וּמַצִּילֵנוּ אַתָּה כִּי אֵל מְלֹךְ חַנּוּן וְרַחוּם אַתָּה.
וְשֹׁמֵר צִדְקוֹתֵנוּ וּבּוֹאֵנוּ לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם מֵעַתָּה וְעַד־עוֹלָם.
בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ שׁוֹמֵר עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל לְעַד:

בְּרוּךְ יְיָ לְעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן: בְּרוּךְ יְיָ מִצִּיּוֹן שֶׁבָן
יְרוּשָׁלַיִם הַלְלוּיָהּ: בְּרוּךְ יְיָ אֱלֹהִים אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל עֲשֵׂה
נִפְלְאוֹת לְבָדוּד: וּבְרוּךְ שֵׁם כְּבוֹדוֹ לְעוֹלָם וְיִמְלֹא כְבוֹדוֹ
אֶת־כָּל־הָאָרֶץ אָמֵן וְאָמֵן: יְהִי כְבוֹד יְיָ לְעוֹלָם יִשְׂמַח
יְיָ בְּמַעֲשָׂיו: יְהִי שֵׁם יְיָ מְבָרֵךְ מֵעַתָּה וְעַד־עוֹלָם: כִּי
לֹא־יִטּוֹשׁ יְיָ אֶת־עַמּוֹ בְּעָבוּר שְׁמוֹ הַגָּדוֹל כִּי הוּאֵיל יְיָ
לַעֲשׂוֹת אֶתְכֶם לוֹ לְעַם: וַיֵּרָא כָּל־הָעַם וַיִּפְּלוּ עַל־פְּנֵיהֶם

וַיֹּאמְרוּ יי הוּא הַאֱלֹהִים יי הוּא הַאֱלֹהִים: וְהִנֵּה יי לְמַלְךְ
 עַל-כָּל-הָאָרֶץ בַּיּוֹם הַזֶּה יי אֶחָד וְשֵׁמוֹ אֶחָד:
 יְהִי-חֲסִדְךָ יי עָלֵינוּ כְּאֲשֶׁר יִחַלְנוּ לָךְ: הוֹשִׁיעֵנו יי אֱלֹהֵינוּ
 וְקַבְּצֵנוּ לְהַדוֹת לְשֵׁם קְדוֹשְׁךָ לְהוֹשִׁיבֵנו בְּתֵהֶלְתְּךָ: כָּל-
 גּוֹיִם אֲשֶׁר עָשִׂיתָ יָבוֹאוּ וַיִּשְׁתַּחֲוּ לְפָנֶיךָ אֲדֹנָי וַיִּבְכְּרוּ
 לְשִׁמְךָ: כִּי-גָדוֹל אַתָּה וְעָשִׂה גְּפִלְאוֹת אַתָּה אֱלֹהִים
 לְבָרְךָ: וְאַנְחֵנוּ עִמָּךְ וְצֵאן מִרְעִיתְךָ גּוֹדֵה לָךְ לְעוֹלָם
 לְדוֹר וָדוֹר נִסְפֵּר תִּהְלָתְךָ: בָּרוּךְ יי בַּיּוֹם. בָּרוּךְ יי
 בְּלַיְלָה. בָּרוּךְ יי בְּשִׁכְבְּנוּ. בָּרוּךְ יי בְּקוּמָנוּ. כִּי בִיָּדְךָ
 נַפְשׁוֹת הַחַיִּים וְהַמֵּתִים: אֲשֶׁר בְּיָדְךָ נַפְשׁ כָּל-חַי וָרוּחַ
 כָּל-בְּשׂוּר-אִישׁ: בִּיָּדְךָ אִפְקִיד רוּחֵי סְדֵיִתָּה אוֹתִי יי אֵל
 אֲמֹת: אֱלֹהֵינוּ שְׁבִשְׁמַיִם יַחַד שִׁמְךָ וְקִיָּם מַלְכוּתְךָ תָּמִיד
 וּמְלֶךְ עָלֵינוּ לְעוֹלָם וָעַד:

יִרְאוּ עֵינֵינוּ וַיִּשְׂמַח לִבֵּנוּ וְתִגַּל נַפְשֵׁנוּ בִּישׁוּעָתְךָ בְּאֲמֹת
 בְּאֲמֹר לְצִיּוֹן מֶלֶךְ אֱלֹהֶיךָ. יי מֶלֶךְ יי מֶלֶךְ יי יְמֶלֶךְ
 לְעוֹלָם וָעַד. כִּי הַמַּלְכוּת שְׁלֶךָ הוּא וְלְעוֹלָמֵי עַד תִּמְלֶךְ
 בְּכַבוֹד כִּי אֵין לָנוּ מֶלֶךְ אֵלָּא אַתָּה. בָּרוּךְ אַתָּה יי הַמֶּלֶךְ
 בְּכַבוֹדוֹ תָּמִיד יְמֶלֶךְ עָלֵינוּ לְעוֹלָם וָעַד וְעַל כָּל-מַעֲשָׂיו:

(חצי קריש.)

אֲדֹנָי שְׁפָתַי תִּפְתַּח וּפִי יַגִּיד תִּהְלָתְךָ:

בָּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי אַבְרָהָם
 אֱלֹהֵי יִצְחָק וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא
 אֵל עֲלִיּוֹן גּוֹמֵל חֲסָדִים טוֹבִים וְקִנְיָה הַכֹּל וְזוֹכֵר חֲסָדֵי
 אֲבוֹת וּמְבִיא גּוֹאֵל לְבָנָי בְּגִיְהָם לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה:
 מֶלֶךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמְגַן. בָּרוּךְ אַתָּה יי מְגַן אַבְרָהָם:

אתה גבור לעולם אדני מחיה מתים אתה רב להושיע.
 משיב הרוח ומוריד הטל והגשם. מכלכל חיים בחסד
 מחיה מתים ברחמים רבים סומך נופלים ורופא חולים
 ומתיר אסורים ומקים אמונתו לישגי עפר. מי כמוך
 בעל גבורות ומי דומה לך מלך ממית ומחיה ומצמיח
 ישועה. וגאמן אתה לתחיות מתים. ברוך אתה יי
 מחיה המתים:

אתה קדוש ושמו קדוש וקדושים בכל יום יתללוך
 סלה. ברוך אתה יי האל הקדוש:

אתה חונן לאדם בעת ומלמד לאנוש בינה: אתה
 חוננתנו למדע תורתך. ותלמךנו לעשות חקי רצונך.
 ותברך יי אלהינו בין קדש לחל בין אור לחשך בין יום
 השביעי לששת ימי המעשה: אבינו מלכנו החל עלנו
 הימים הבאים לקראתנו לשלום חשוכים מפלחטא
 ומנקים מפלעון ומדבקים ביראתך: וחננו מאתך בעת
 בינה והשכל. ברוך אתה יי חונן הדעת:

חשיבנו אבינו לתורתך וקרבתנו מלכנו לעבודתך
 ותחויקנו בתשובה שלמה לפניה. ברוך אתה יי הרוצה
 בתשובה:

סלח לנו אבינו כי חטאנו מחל לנו מלכנו כי
 פשענו כי מוחל וסולח אתה. ברוך אתה יי חנון המרבה
 לסלוח:

ראה בענינו וריבה ריבנו וגאלנו מהרה למען שמך
 כי גואל חזק אתה. ברוך אתה יי גואל ישראל:
 רפאנו יי וגרפא הושיענו ונשעה כי תהלתנו אתה.

וְתַעֲלֶה רַפּוּאָה שְׁלֵמָה לְכַל־מְכוּתֵינוּ כִּי אֵל מֶלֶךְ רֹפֵא
גִּיאָמֶן וְרַחֲמָן אַתָּה. בְּרוּךְ אַתָּה יי רֹפֵא חוֹלִים:

בָּרַךְ עָלֵינוּ יי אֱלֹהֵינוּ אֶת־הַשָּׁנָה הַזֹּאת וְאֶת־כָּל־
מִינֵי תְבוּאַתָּה לְטוֹבָה וְתֵן טַל וּמָטָר לְבִרְכָה עַל פְּנֵי
הַאֲדָמָה וְשִׁבְעֵנו מִטּוֹבָךָ וּבָרַךְ שְׁנַתְנוּ בְּשָׁנִים הַטּוֹבוֹת.
בְּרוּךְ אַתָּה יי מְבָרַךְ הַשָּׁנִים:

תִּקַּע בְּשׁוֹפָר גָּדוֹל לְחַרוּתְנוּ וְשֵׂא גַם לְהוֹשִׁיעֵנו
בְּאַרְבַּע בְּנִפּוֹת הָאָרֶץ. בְּרוּךְ אַתָּה יי מוֹשִׁיעַ עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל:

הוֹשִׁיבָה שְׁפָטֵי צְדָק וְיוֹעֲצֵי שְׁלוֹם וְהַסֵּר מִמֶּנּוּ יַגּוֹן
וְאַנְחָה וּמֶלֶךְ עָלֵינוּ אַתָּה יי לְבִדְךָ בְּחֶסֶד וּבְרַחֲמִים
וּצְדִיקְנוּ בְּמִשְׁפָּט. בְּרוּךְ אַתָּה יי מֶלֶךְ אוֹהֵב צְדָקָה וּמִשְׁפָּט:

עַל־הַצְּדִיקִים וְעַל־הַחֲסִידִים וְעַל־זִקְנֵי עַמְּךָ בֵּית
יִשְׂרָאֵל וְעַל פְּלִיטַת סוֹפְרֵיהֶם וְעַל גְּרֵי הַצָּדֵק וְעָלֵינוּ
יְהִמוּ רַחֲמֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ וְתֵן שָׂכָר טוֹב לְכָל הַבוֹטְחִים
בְּשִׁמְךָ בְּאַמֶּת וְשִׁים חֲלָקְנוּ עִמָּהֶם לְעוֹלָם וְלֹא גְבוּשׁ בִּי־
כָּךְ בְּטַחְנוּ. בְּרוּךְ אַתָּה יי מִשְׁעֵן וּמִבְטָח לְצַדִּיקִים:

וְלִירוּשָׁלַיִם עִירְךָ רַחֲמִים תְּשִׁיב וְתַחַן אַתָּה בְּאַשֶׁר
דִּבַּרְתָּ. בְּרוּךְ אַתָּה יי הַבַּחֵר בִּירוּשָׁלַיִם:

אַת־צָמַח עֲבָרֶיךָ תְּצַמִּיחַ וּקְרַגְנוּ תִּרוּם בִּישׁוּעָתְךָ כִּי
לִישׁוּעָתְךָ קָנִינוּ כָּל־חַיִּים. בְּרוּךְ אַתָּה יי מְצַמִּיחַ קָרָן יִשׁוּעָה:

שָׁמַע קוֹלְנוּ יי אֱלֹהֵינוּ חוּם וְרַחֵם עָלֵינוּ וְקַבֵּל
בְּרַחֲמִים וּבְרָצוֹן אֶת־תְּפִלָּתְנוּ כִּי אֵל שׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת
וְתַחֲנוּגִים אַתָּה. וּמִלְפָּנֶיךָ מִלְּבָבוֹ רִיקָם אֶל־תְּשִׁיבֵנוּ. כִּי
אַתָּה שׁוֹמֵעַ תְּפִלַּת עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל וְתְּפִלַּת כָּל־פֶּה בְּרַחֲמִים.
בְּרוּךְ אַתָּה יי שׁוֹמֵעַ תְּפִלָּה:

רצה יי אלהינו בעמך ישראל. ותפלתם תקבל ברצון
ותהי לרצון תמיד עבודת ישראל עמך. ברוך אתה יי
שאותך לבדך ביראה נעבד:

מודים אנחנו לך שאתה הוא יי אלהינו ואלהי
אבותינו לעולם ועד. צור חיינו מן ישענו אתה הוא
לדור ודור. נוֹדָה לך ונִסְפָּר תהלתך. על חיינו המסורים
בְּיָדְךָ ועל נשמותינו הפקודות לך ועל נפישך שבכל יום
עִמָּנו ועל נפלאותיך וטובותיך שבכל עת ערב ובקר
וְצַהֲרִים. הטוב כי לא בלו רחמיה ורחמיהם כי לא תמו
חסדיך מעולם קוֹיֵנו לך: ועל כלם יתברך ויתרומם
שְׁמֶךָ מִלְּבָנוּ תָּמִיד לְעוֹלָם וָעֶד: וכל החיים יודוך סְלָה
ויהללו את שְׁמֶךָ בְּאַמַּת הָאָל יִשְׁנָעֲתָנוּ וְעוֹרְתָנוּ סְלָה.
ברוך אתה יי הטוב שְׁמֶךָ וְלֵךְ נָאָה לְהוֹדוֹת:

שְׁלוֹם רַב עַל־יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ תָּשִׁים לְעוֹלָם. כי אתה
הוא מֶלֶךְ אֲדוֹן לְכָל־הַשָּׁלוֹם. וטוב בעיניך לברך את
עַמָּךְ יִשְׂרָאֵל בְּכָל־עַת וּבְכָל־שָׁעָה בְּשָׁלוֹמָךְ. בְּרוּךְ אַתָּה
יי הַמְּבָרֵךְ אֶת־עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּשָׁלוֹם:

אֱלֹהֵי נֹצֵר לְשׁוֹנֵי מָרַע וּשְׂפָתַי מִדְּבַר מְרָמָה.
וּלְמַקְלָלֵי נַפְשֵׁי תוֹדִים וְנַפְשֵׁי בְּעַפְרָ לְכָל תְּהִיָּה. פֶּתַח לְבִי
בְּתוֹרַתְךָ וּבְמִצְוֹתֶיךָ תִּרְדֶּף נַפְשִׁי. וְכָל הַחוֹשְׁבִים עָלַי
רָעָה מִהֲרֵה הִפֵּר עֲצָתָם וּקְלַקְל מַחֲשַׁבְתָּם: לְמַעַן יִחַלְצוּן
יְדֵיךָ הוֹשִׁיעָה יְמִינְךָ וְעַנְגִּי: יְהִי לְרָצוֹן אִמְרֵי־פִי וְהִגִּיוֹן
לְבִי לְפָנֶיךָ יי צוּרִי וְגֹאֲלִי: עֲשֵׂה שָׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו הוּא
יַעֲשֵׂה שָׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל־יִשְׂרָאֵל וְאָמְרוּ אָמֵן:

סדר הברלה במוצאי יום כפור.
 בָּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם בּוֹרֵא
 פְּרֵי הַגֶּן:

(Am Ausgang des Sabbath.)

בָּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם בּוֹרֵא מִיְנֵי בְּשָׁמַיִם:
 בָּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם בּוֹרֵא מְאוּרֵי הָאֵשׁ:
 בָּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם הַמְבַדִּיל בֵּין קֹדֶשׁ
 לְחַל בֵּין אֹר לְחֹשֶׁךְ בֵּין יוֹם הַשְּׂבִיעִי לְשֵׁשֶׁת יְמֵי
 הַמַּעֲשֶׂה. בָּרוּךְ אַתָּה יי הַמְבַדִּיל בֵּין קֹדֶשׁ לְחַל:

עלינו ©. 188.

Rabbiſch für Leidtragende.*)

וַתִּגְדַּל וַיִּתְקַדַּשׁ שְׁמֵהּ רַבָּא בְּעֶלְמָא דִּי-בְרָא כְרַעוּתָהּ וַיִּסְלִיךְ
 מַלְכוּתָהּ בְּחַיִּיכוּן וּבְיוֹמֵיכוּן וּבְחַיֵּי דְכָל-בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּעֶגְלָא וּבְזִמְנָא
 קָרִיב וְאָמְרוּ
 אָמֵן. יְהֵא שְׁמֵהּ רַבָּא מְבָרַךְ לְעָלְמָא וּלְעֵלְמֵי עֵלְמֵיָא:
 וַיִּתְבָּרַךְ וַיִּשְׁתַּבַּח וַיִּתְפָּאֵר וַיִּתְרוֹמֵם וַיִּתְנַשֵּׂא וַיִּתְהַדָּר וַיִּתְעַלֶּה
 וַיִּתְהַלַּל שְׁמֵהּ דְקֹדֶשׁא בְּרִיךְ הוּא לְעֵלְמָא מִן כָּל-בְּרַכְתָּא וְשִׁירְתָּא
 תְּשַׁבְּחָתָא וְנַחֲמָתָא דְאִמְרוּן בְּעֶלְמָא וְאָמְרוּ אָמֵן:
 יְהֵא שְׁלָמָא רַבָּא מִן-שְׁמַיָּא וְחַיִּים עֲלֵינוּ וְעַל-כָּל-יִשְׂרָאֵל וְאָמְרוּ אָמֵן:
 עֲשֵׂה שְׁלוֹם בְּמִרְמוֹתָיו הוּא יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם עֲלֵינוּ וְעַל-כָּל-יִשְׂרָאֵל
 וְאָמְרוּ אָמֵן:

*) Uebersetzung ©. 221.

Anhang.

Grundsätze der jüdischen Sittenlehre.

Das Judentum lehrt:

1. die Einheit der Menschheit,

Das Judentum lehrt die Einheit des Menschengeschlechts. Wir haben alle einen Vater, ein Gott hat uns alle erschaffen.

Es gebietet deshalb:

2. den Nächsten zu lieben,

Das Judentum gebietet: „Liebe Deinen Nächsten wie Dich selbst“ und erklärt dieses alle Menschen umfassende Gebot der Liebe als Hauptgrundsatz der jüdischen Religion.

Es verbietet daher: gegenüber Jedermann, gleichviel welcher Abstammung er sei, welcher Nation er angehöre und zu welcher Religion er sich bekenne, jede Art von Gehässigkeit, Neid, Mißgunst und liebloses Verhalten; es fordert Recht und Redlichkeit und verbietet Ungerechtigkeit, insbesondere jede Unredlichkeit in Handel und Wandel, jede Uebervorteilung, jede Benützung (Ausbeutung) der Not, des Leichtsinns oder der Unerfahrenheit eines Andern sowie jeden Wucher und jede wucherische Ausnützung der Kräfte Anderer.

3. den Nächsten und sein Recht zu schützen,

Das Judentum gebietet: das Leben, die Gesundheit, die Kräfte und den Besitz des Nächsten zu achten.

Es verbietet daher: durch Gewalt oder List oder in sonstiger widerrechtlicher Weise den Nebenmenschen zu schädigen, ihn um sein Hab und Gut zu bringen oder ihn gegen rechtswidrige Angriffe hilflos zu lassen.

4. des Nächsten Ehre zu achten,

Das Judentum gebietet: des Nächsten Ehre heilig zu halten, wie die eigene Ehre.

Es verbietet daher: jede Herabsetzung des Nächsten durch üble Nachrede, jede Kränkung desselben durch Spott und Beschämung.

5. des Nächsten Glauben zu ehren,

Das Judentum gebietet, die religiösen Ueberzeugungen Anderer zu achten.

Es verbietet daher: jede Verunglimpfung oder Nichtachtung religiöser Gebräuche und Abzeichen Andersgläubiger.

6. und des Nächsten Leid zu mildern,

Das Judentum gebietet: Barmherzigkeit gegen Jedermann zu üben, die Nackten zu kleiden, die Hungrigen zu speisen, die Kranken zu pflegen, die Trauernden zu trösten.

Es verbietet daher: die Fürsorge auf das eigene Wohl und das Wohl der Angehörigen zu beschränken und bei fremdem Leid teilnahmslos zu bleiben.

Das Judentum fordert:

7. durch Arbeit,

Das Judentum gebietet: die Arbeit zu ehren; jeder an seiner Stelle soll an der Tätigkeit der Gesamtheit durch eigene körperliche oder geistige Arbeit Teil nehmen: im Fleiß des Schaffens und Wirkens die Segnungen des Lebens suchen.

Es fordert daher: die Pflege, Ausbildung und tätige Anwendung unserer Kräfte und Fähigkeiten.

Es verbietet dagegen: jeden trägen, arbeitslosen Genuß und den Müßiggang im Vertrauen auf die Unterstützung durch Andere.

8. durch Wahrheitsliebe,

Das Judentum gebietet: unverbrüchlich die Wahrheit zu bekennen; Wahrhaftigkeit zu üben, daß unser Ja — Ja, unser Nein — Nein sei.

Es verbietet daher: jede Entstellung der Wahrheit, jede Vorspiegelung, Heuchelei und Gleißnerei und jede Art von falschem Schein.

9. durch Bescheidenheit,

Das Judentum gebietet: in Demut zu wandeln vor Gott und in Bescheidenheit vor den Menschen.

Es verbietet daher: Ueberhebung, Hochmut und Hofsfahrt, vordringlichen Dünkel, Prahlerei und Geringschätzung fremder Verdienste.

10. durch Verträglichkeit,

Das Judentum fordert: Verträglichkeit, Versöhnlichkeit, Milde und Wohlwollen; es gebietet also: Böses mit Gutem zu vergelten, eher Unrecht zu leiden, als Unrecht zu tun.

Es verbietet daher: Rache zu üben, Haß zu hegen, Groll nachzutragen und selbst den Widersacher ohne Hilfe zu lassen.

11. durch Sittenreinheit,

Das Judentum gebietet: Keuschheit, Sittenstrenge und Heiligung der Ehe.

Es verbietet daher: Zuchtlosigkeit, Maßlosigkeit und jede Lockerung der Familienbände.

12. und durch Gehorsam gegen die Obrigkeit,

Das Judentum gebietet: die Gesetze des Staats gewissenhaft zu befolgen, die Obrigkeit zu ehren und ihr zu gehorchen.

Es verbietet daher: Auflehnung gegen die Anordnungen der Obrigkeit und jegliche Umgehung der Gesetze.

13. der Nebenmenschen Wohl zu fördern,

Das Judentum gebietet: das Wohl der Mitmenschen zu befördern, den Einzelnen oder der Gesamtheit nach dem Maße seiner Kräfte zu dienen.

Es verbietet daher: jede träge Gleichgültigkeit gegen das Gemeinwohl und jede eigensichtige Abschließung von den zur Wohltätigkeit und zur Beredlung der Menschen geschaffenen Einrichtungen der Gesellschaft.

14. des Vaterlandes Heil zu suchen,

Das Judentum gebietet: das Vaterland zu lieben und für dessen Ehre, Gedeihen und Freiheit Gut und Blut willig zu opfern

15. und den Liebesbund der Menschheit herbeizuführen.

Das Judentum gebietet: den Namen Gottes durch unser Tun zu heiligen und dazu mitzuwirken, daß jene Zeit herannahet, in welcher alle Menschen geeint sein sollen in der Liebe zu Gott und in der Liebe zu allen Nebenmenschen.

1000

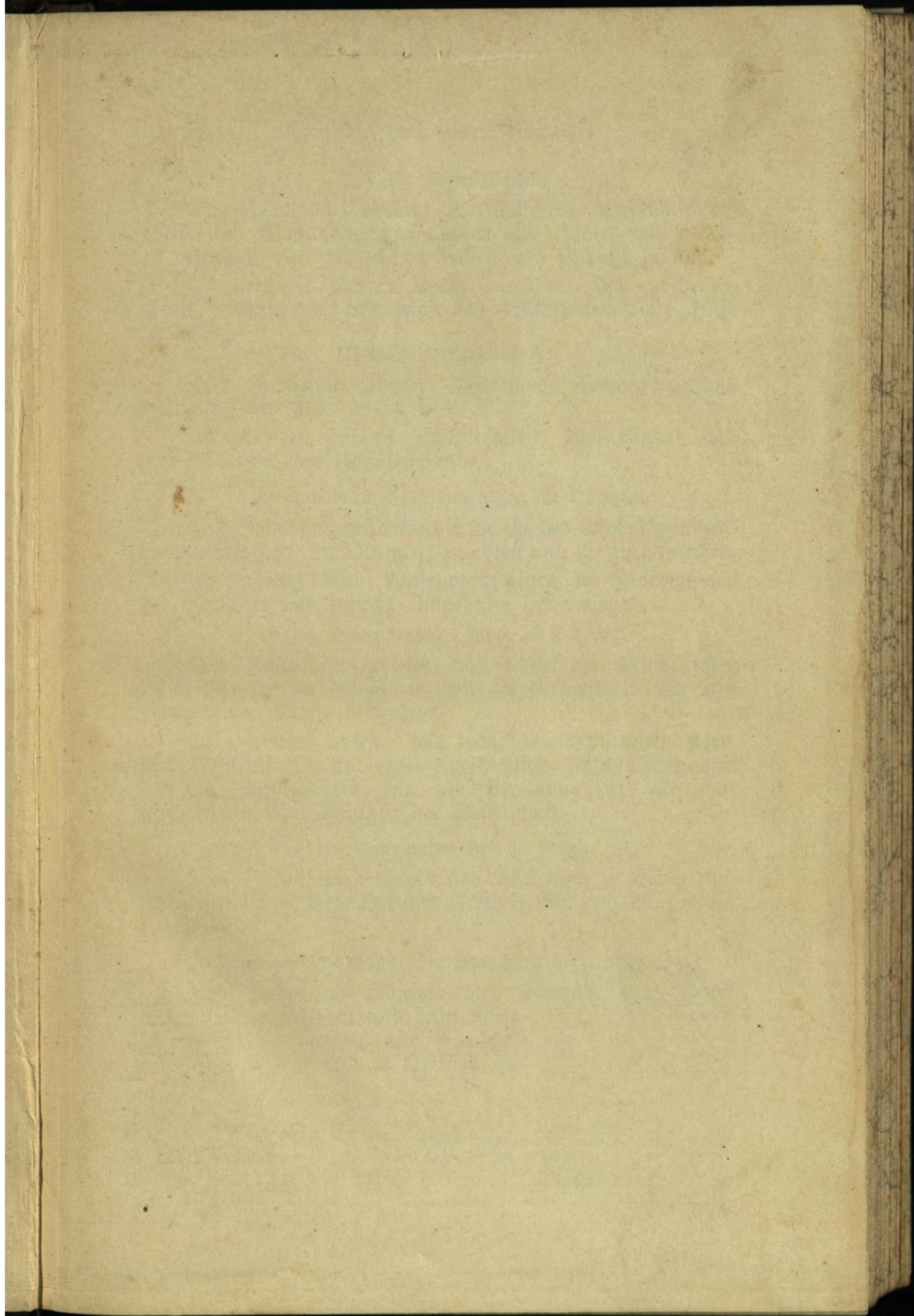

Universitäts-
bibliothek

Inventarnr.

96002244

BD 6890 GEB

INV 96

